

வெளியீடு எண் : 354.

உ-
சிவமயம்

திரவிட மாபாடியகாரர்
ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான முனிவர்
அருள் நூற் கட்டுரைகள்

(ஸ்ரீ முனிவர் அருளிய நூற்கூவடிகள்)

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆத்னம்
திருவாவடுதுறை - 609803.

1986

குத்தமிழ் பண்ணை
03.04/88

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீ ஞானமா நடராசப் பெருமான்

அபிடேக மலர்

அட்சய — மார்கழி — திருவாதிரை

16 — 12 — 1986

உரிமை பதிவு.

விலை ரூ. 30-00.

428 அம்ச குறிக்கோள்

வியாபகம்

நீதிபதிகாரபாபம் பிளாதி

நம்மரினையு நானுமறி சம்பளாவ ஸ்ரீ
நம்மரினையு நானுமறி சம்பளாவ ஸ்ரீ

நம்மரினையு நானுமறி சம்பளாவ ஸ்ரீ

நம்மரினையு நானுமறி சம்பளாவ ஸ்ரீ

நம்மரினையு நானுமறி சம்பளாவ ஸ்ரீ

நம்மரினையு நானுமறி சம்பளாவ ஸ்ரீ

நம்மரினையு நானுமறி சம்பளாவ ஸ்ரீ

நம்மரினையு நானுமறி சம்பளாவ ஸ்ரீ

நம்மரினையு நானுமறி சம்பளாவ ஸ்ரீ

ஸ்ரீ நமசிவாயமுர்த்தி அச்சகம்

0 0 0 0

திருவாவடுதுறை

பொருளடக்கம்

	பக்கம்	
1.	திருவாவடுதுறை ஆதீன வரலாறு ...	1
2.	திருவாவடுதுறை ஆதீனத் திருமடாலயத்தின் அமைப்புச் சிறப்புச் செய்திகளும் ...	51
3.	திருவாவடுதுறை ஆதீனச் செப்பேடுகள்	73
4.	பூநீமத் மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் வரலாறு	79
5.	கலைசைச் செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்	83
6.	குளத்தூர் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்	93
7.	திருமுல்லை வாயிலந்தாதி	90
8.	திருக்கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி	94
9.	திருவேகம் பரந்தாதி	50
10.	குளத்தூர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, இளசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி ...	55
11.	அகிலாண்டேசுவரி பதிகம் ...	75
12.	திருவேகம்பர் அனந்தக் களிப்பு ...	79
13.	கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் பதிகம் திருத்தொண்டர் திருநாமக் கோவை ...	82
14.	சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா ...	88
15.	கம்பராமாயண முதற் செய்யுள் சங்கோத்தர விருத்தி ...	96
16.	காஞ்சிப்புராணம் ...	102
17.	புரீ பஞ்சாக்கர தேசிகர்மலை ...	110

18.	தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி	...	117
19.	இலக்கண விளக்கச் சூருவளி	...	127
20.	நன்னூல் விருத்தியுரை	...	137
21.	சிவஞான மாபாடியம்	...	155
22.	சிவஞான போதச் சிற்றுரை	...	169
23.	எடுத்து என்னும் சொல்லுக்கிட்ட வைரக் துப்பாயம்	...	175
24.	'என்னையிப் பவத்தில்' என்னும் செய்யுட் சிவசமவாதவுரை மறுப்பு	...	179
25.	சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனம்	...	186
26.	சிவஞான சித்தியார் பொழிப்புரை	...	192
27.	தருக்க சங்கிரகம்	...	201
28.	சித்தாந்தப் பிரகாசிகை	...	207
29.	சுலோக பஞ்சகம்	...	223
30.	சிவதத்துவ விவேகம்	...	235

சிவமயம்

மு க வு ர

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்து ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் சைவத் தமிழுலகு செய்த தவப்பயனாக இருநூறு ஆண்டுகட்கு முன் திருஅவதாரம் செய்தருளிச் சித்தாந்த சைவச் செந்நெறிக்கும் செந்தமிழுக்கும் ஒப்பரிய தொண்டுகள் புரிந்து சிறந்து விளங்கியிருந்தவர்கள். பத்துறைப் புலமையிலும் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதபடி சிறந்த சுவாமிகள் பெருமை 'நிலத்தினும் பெரிது. வானினும் உயர்ந்தன்று. நீரினும் ஆரளவின்று'; அவர்கள் 'யாவதும் கற்றோர் அறியாஅறிவினர்; கற்றோர்க்குத் தாம் வரம்பு ஆகிய தலைமையர்'; 'வடசொற் கடல் கடந்து, தென்சொற்கடற்கு எல்லை தேர்ந்தவர்'; 'சித்தாந்த சைவச் செந்நெறியின் மேம்பாட்டினையும் பிற சமயங்களின் குறையையும் வரையறுத்து உணர்த்தியவர்'. சுவாமிகளின் எல்லையற்ற புலமை நலங்களையெல்லாம் அளந்து கூறுதல் என்பது எவர்க்கும் இயலுவதொன்றன்று.

இவ்வண்ணம் ஞானமே திருஉருக்கொண்டாற் போலத் திகழ்ந்து சுவாமிகள் சிவானந்தப்பெருவாழ்வு அடைந்த 200-ஆம் ஆண்டு நிறைவு குரோதன - சித்திரை - 16 - ஆம் நாள் அமைந்தது. ஆதினத்தின் புகழ் வளர்தற்குச் சிறந்த காரணர்களாக விளங்கிய சுவாமிகளின் 200-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா சிறந்த முறையில் நடைபெறவேண்டுமென்று தற்போது 23 - வது குருமகா சந்நிதானமாக எழுந்தருளியிருந்து அருட் செங்கோல் நடத்தியருளும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் திருவுள்ளங்கொண்டார்கள். குரோதன ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் 14, 15, 16 (1985 ஏப்ரல் 26, 27, 28) என்னும் மூன்று நாட்களிலும் திருவாவடுதுறையில் சுவாமிகள் சிவப்பேறெய்திய திருக்கோயிலில் சிறப்பு வழிபாடுகளும் ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான திருவிடைமருதூர் அருள்மிகு மகாலிங்கப்பெருமான் திருக்கோயிலில் ஆண்டுவிழாச் சொற்பொழிவு முதலிய நிகழ்ச்சிகளும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

விழா மூன்று நாட்களிலும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்களும், குரியனார்கோயில் சிவாக்கிரயோகிகள் ஆதினம் குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களும் எழுந்தருளி வீற்றிருக்க அவர்கள் திருமுன்னர் பழுத்த தமிழ்ப் புலமையும் சுவாமிகள் அருள்நூல்களில் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியும் உடைய

பேரறிஞர்கள் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்வுற்றன. விழா முதல் நாள் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் திருவருவப்படத்தைத் திறந்துவைத்து. விழா உயரிய பயன் விளைக்க ஆசியுரை வழங்கியருளிஞார்கள். அன்பர்கள் பெருகிக் குழுமியிருந்த பேரவையில் மூன்று நாள் நிகழ்ச்சிகளும் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றன.

விழாச் சொற்பொழிவுகள் கட்டுரை வடிவில் தொகுக்கப்பெற்று நூலாக வெளிவரின் அதனைப் படிப்போர்க்குச் சுவாமிகள் நூல்கள் அனைத்தையும் பயிலவேண்டும் என்னும் மனஎழுச்சி தோன்றி நல்ல பயன் விளையுமே எனத் திருவுளங்கொண்டு ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானம் அவர்கள் கட்டளையிட்டருளியபடி இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது. ஆதினத்தின் ஞானக் கண்ணாகத் திகழும் சுவாமிகளின் அருள்நூல் ஆய்வுக்கட்டுரைகளுடன் ஆதின வரலாறு, ஆதின அறப்பணிகள், திருமடாலய அமைப்பு முதலியனபற்றியும், சுருக்கமாகவேனும் தெரிந்து கொள்ளும்படி அவைபற்றிய கட்டுரைகளும் இந்நூலில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

செந்தமிழையும் சிவநெறியையும் கண்ணெனக்கருதி வளர்க்கும் திருவாவடுதுறை ஆதினத்து இருபத்து மூன்றாவது குருமகாசந்நிதானமாக எழுந்தருளிச் சிவதல, சமய, சர்த்திர பரிபாலனஞ் செய்தருளும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் இன்றைய சைவ உலகு சிவஞானமும் சைவ ஒழுக்கமும் பெருகப் பெற்று இன்புறல் வேண்டும் என்ற அருள்நோக்குடன் அட்சய ஆண்டு மார்கழித்திங்கள் திருவாதிரைத் திருநாள் மலராக இந்நூல் வெளியாகுமாறு திருவருள் பாஷித் தமைக்குச் சைவ உலகு அவர்கட்குப் பணிவும் நன்றியும் தெரிவிக்கும் கடப்பாடுடையதாகும். அவர்களின் பேரருள் நாளும் ஓங்கி நலம் விளைக்க ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் திருவடி மலர்களை வணங்குகின்றேன். ஒன்றுக்கும் பற்றாத எளியேனை ஆதினப்பணிகளில் ஆட்கொண்டருளும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்களின் திருவருட்பெருக்கினைப் பணிவன் பொடும் வழத்திப் போற்றுகின்றேன்.

தம் சொற்பொழிகளைக் கட்டுரை வடிவில் அழகுற வடித்துத் தந்த பெரியோர்களுக்கு ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்களின் பேரருள் துணைநின்று நலங்கள் பயக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

அடியேனது அறியாமையால் நேர்ந்திட்ட குறைகளைப் பொறுத் தருள அறிஞருலகைப் பணிந்து வேண்டுகிறேன்.

சரசுவதி மகால் நூல்நிலயம் }
திருவாவடுதுறை ஆதினம் }
திருவாவடுதுறை }

இங்ஙனம்,
பா. மகாலிங்கம்,
ஆதின நூலகர்.

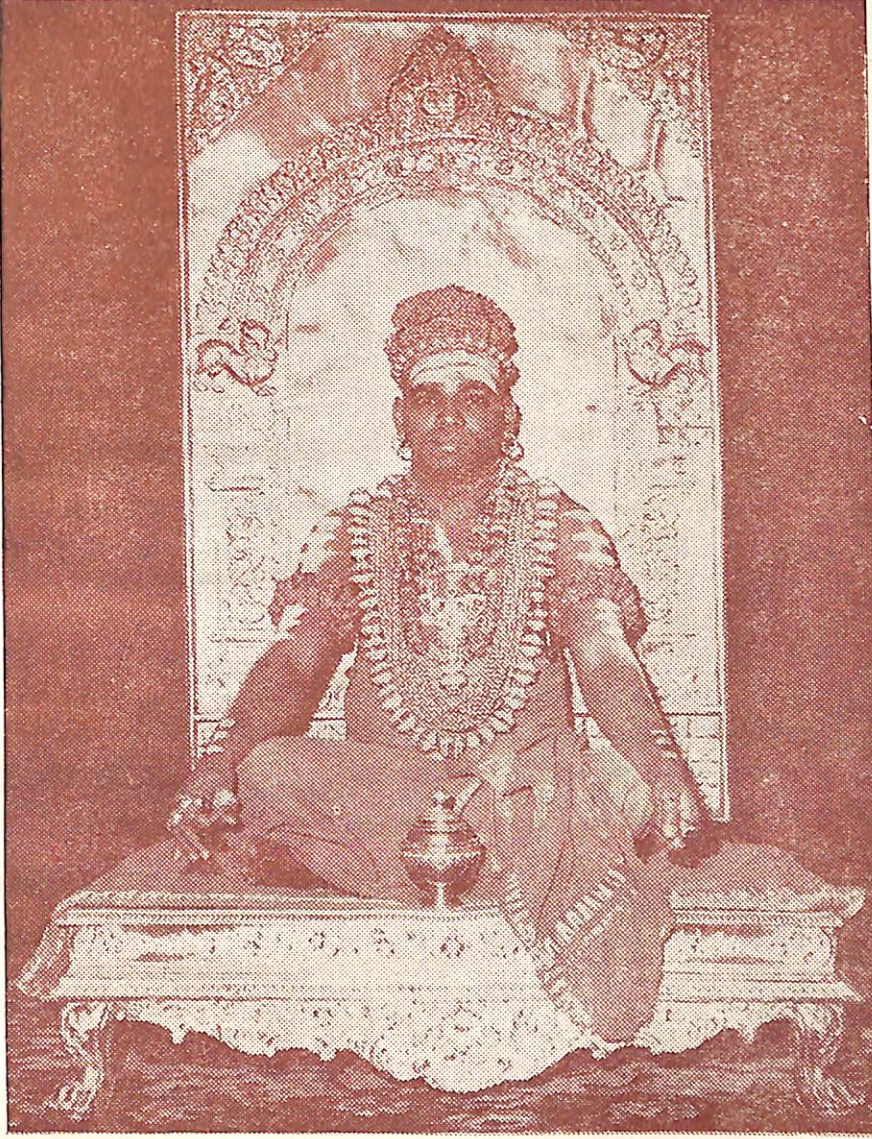
திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனக்
குருமுதல்வர்
ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகள்

சிவமயம்

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையில் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சுயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீடுழி தழைக மாதோ.

திராவிடமாபாடியகர்த்தர்
ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்
இருபத்துமூன்றுவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ சீவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ-
சிவமயம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீன

வரலாறு

வரலாற்று ஏட்டிலே :

செந்தமிழ்நாட்டின் வரலாற்று ஏட்டிலே முதல் மூன்று நூற்றாண்டு கள்வரை சிறந்த செந்தமிழ்ப் பாடல்கள் தோன்றிய காலம். தமிழரசர்கள் அறவழி ஆட்சிபுரிந்தமையால் அமைதிநிலவிய காலம். அதனால் பலசமயங்கள் ஒன்றோடொன்று காழ்ப்பின் றிக் கசப்பின்றி ஒன்றுபட்டு வளர்ந்த காலம். ஆறாம்நூற்றாண்டுக்கும் ஏழாம்நூற்றாண்டுக்கும் இடையில் அரசன் மனத்தைக் கவர்ந்த மதம், ஆட்சிபிடத்தைக் கைப்பற்றியதால் அதிகார மமதையை ஆயுதமாகக் கொண்டு அவைவரையும் அடக்கியாளத் தொடங்கியது. அந்தக் காலத்தேதான் அப்பரடிகளும் - ஆளுடையபிள்ளை யாரும் தோன்றிப் புறமதத்தார் வெறுத்த இசையையும்-இசைதழுவிய பாடலையும் துணையாகக்கொண்டு கென்றமிழ்நாட்டுக்கு விழிப்பூட்டி, ஒரு புதிய எழுச்சி உண்டாக்கினார்கள். இந்தக் காலத்தில் எழுந்தனவே பக்திப் பனுவல்கள்.

அதன்பின்னர், மூலக்கொரு சிற்றரசு முளைத்தது. அவைதன் தம்மைப் பேரரசாக மதித்தது; மயங்கி அமைதியின்மையை உண்டாக்கின. அதனால் அறிவின் படைப்பு - எழுச்சி மழுங்கிற்று. அயலாரின் படை யெடுப்பு அரசியலில்மட்டுமின்றி அறிவியலிலும் பெருங் குழப்பத்தை விளைவித்தது.

செந்தமிழ்நாட்டில் சிவநெறியைப் பரப்பிவந்த சைவாசாரியர்கள் பலர் குகைகளிலும் காடுகளிலும் மறைந்து வாழவேண்டிய இன்றியமை யாமையும் ஏற்பட்டது. இதற்கிடையில் உடன்பிறந்தே கொல்லும்நோய் போல் பல்லவசோழக் கலப்புமணத்தால் பல்லவப் பேரரசின் ஆசிரியன் மார்களுள் சிலர், சோழநாட்டுச் சைவாசாரியர்களைத் துரத்தினர்; அவர்கள் வாழ்ந்த குகைகளையிடித்தனர். அவர்கட்குப் பதிலாக தங்கள் இனத்தவரைச் சிவாசாரியர்களாக நியமித்தனர். இவ்வுண்மையைத் திருக்கடவூர், திருத்தருப்பூண்டிக் கல்வெட்டுக்களும் தெரிவிக்கும். இதுவே குகையிடி க்கலகம் என வரலாற்றில் இடம் பெறுவதாயிற்று.

பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டிலே :

அளவுக்கு மிஞ்சிய அடக்குமுறையும் - தன்னலமும்-இனப்பற்றும் ஏனைய மக்களுக்குள் ஒற்றுமையை விளைவிப்பது இயற்கைதானே! அதனால் தென்றமிழ்நாட்டுக் கொள்கைகளைத் தழுவிய-சித்தாந்தச் செந்நெறியைக் கடைப்பிடித்த மக்கள் அனைவரும் ஒருங்கு திரண்டனர்; தங்களுக்கொரு நல்ல தலைவன் வேண்டும் என்று தவங்கிடந்தனர். சிவந்திருவரூள் மெய்கண்டதேவர் என்னும் ஒரு சிவஞானகுரியனை நாட்டிற்கு நல்கியது

சிவஞான குரியனாகிய ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் உபதேசவாயிலாகவும் நூல்வாயிலாகவும் செந்தமிழ்ச் சமயமாகிய சைவசித்தாந்தத்தை - வேதா கமத் தெளிவாகிய சைவசித்தாந்தத்தை நிலைபெறுவித்தார். இதுவே சைவமடங்களின் எழுச்சிக் காலம். இக்காலத்திலும் ஏகான்மவாத ஆசிரியர்கள் தமது கொள்கைகளைப் பரப்ப மிக மிக முயன்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் முயற்சி ஒரு சிறிதும் செந்தமிழ்நாட்டில் அக்காலத்துப் பயன் அளிக்கவில்லை என்பதை இன்றளவும் நமக்குத் தெரிவிக்கும் சான்றுகள் ஆயிரக்கணக்கான சிவாலயங்களும், அவற்றில் நடைபெறும் பூசை முறைகளும் சித்தாந்த சமயத்திற்குரிய தத்துவங்களும் அவற்றிற்கும் மக்கள் வாழ்விற்குமுள்ள நெருங்கிய தொடர்பும், தத்துவ அடிப்படையில் எழுந்த பல சாத்திரங்களும் தோத்திரங்களும் தெரிக்கும். ஆயினும் சித்தாந்தச் செந்நெறிக்கு மாறைய மதத்தினர் தம் முயற்சியில் சிறிதும் துளர்ந்தாரில்லை. எறும்பூரக் கற்குழிவதுபோல உபதேச பரம்பரையில் வந்த சித்தாந்திகள் செவியிலும் இவர்கள் மொழி ஏறுவ ஆயின. அதனோடு புதுக் கொள்கை ஒன்றைப் படைத்துக்கொண்டால் தாங்களும் சமயத் தலைவர்களாக விளங்கலாமே என்ற பதவிப் பித்தும் தலைக்கேறியது. 'பிறர் காணாத அறிவைத் தாம் கண்டோம்; பிறர்க்கில்லாத புதுத் தமக்குக் கிடைத்தது' என்ற புதழ்மோகமும் இவர்களது புத்தியை மயங்கச்செய்தன. அதனால் சிவசமவாதம் ஆன்மான்ந்தவாதம் போன்ற சில கொள்கைகள் தலைகாட்டத் தொடங்கின. மேல்நோக்காகப் பார்க்கச் சித்தாந்த சைவமாகவும் முடிவில் ஏகான்மவாதமுமாக அமைந்த கொள்கைகள் இவை. இக்கொள்கைகளைப் பரப்பியவர்கள் சித்தாந்த சைவத்தின் பெருமையை அறியாதவர்களும் அல்லர்.

மெய்கண்டசந்தான மரபுவழி வருகின்றவர்களில் பரிபாகர்க்கன்றி ஆசிரியத்துவம் கிடைக்காதே என்ற கெடுமதி கண்ணை மறைக்க, மிகமுயன்று தம்கொள்கைகளைப் பரப்பினர். உமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிக ளிடம் உபதேசம்பெற்ற சீடர்கள் பலரும் அவர்கள் வழி வந்த சீடர்கள் பலரும் செந்தமிழ்நாட்டில் திசைதிசை தோறும் பல மடங்களை நிறுவினர்; சித்தாந்த அரசியலை நாட்டினர். அந்தப்பரம்பரையில்வந்த இல்லறத்தோர்களும் நைட்டிக பிரமசாரிகளும், வானப்பிரத்தரும் சிவதீக்கை பெற்று சமயநெறி யொழுகி பிறரை யொழுகச்செய்து சமயத்தைப் பாதுகாத்துவந்தனர்.

இப்படிப் பாதுகாத்து வந்த சித்தாந்த சைவப் பெருமக்களுக்குப் பேரரணாக - ஞானக் கருவூலமாக 'உற்றுழி உதவும் உறுதுணையாகப்

பதினென்காவது நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் இவ்வண்ணம் தோன்றியது திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்.

சிவஞான அமுதின் ஊற்றுக்கண்

ஊற்றுக்கண் கிணறு குளம் முதலிய ஆழ்நிலையிலிருந்தால் தாழ்ந்து முயல்வார்க்கு அன்றி வழிந்தோடி வந்து பயன் அளியாது. ஆகையால் ஞானவூற்று புண்ணியம் திரண்டனைய பொற்புடையதான திருக்கயிலை மலையிலே எழுந்தருளியுள்ள சீகண்ட சிவத்தினிடம் தோன்றியது. ஆன்மாக்கள் அனைவரும் ஒளியுள்ள மாணிக்கங்கள். மாணிக்கங்கள் மண்ணில் புதையுண்டு ஒளிமழுங்கிக் கிடப்பதுபோல ஆன்மாக்கள் மும்மலச் சேற்றில்முழுதி அறிவுமழுங்கித் துன்ப இன்பச் சூழலிற் றெடக்குண்டு வண்டிச்சக்கரமும் காற்றாடியும்போல ஓயாது பிறந்து இறந்து வருந்து கின்றனரே; இவர்களை வாழ்விக்கவேண்டும் என்ற பெருங்கருணையால் இந்த ஞானவூற்று கண்டிற்றது.

ஆன்மாக்கள், மாணிக்கங்களைப்போல அறிவே அற்ற சடப்பொருள் கள் அல்லர்; ஓரளவு சொந்த அறிவும் பெற்றவர்கள்; அவர்களது அறிவு உணர்த்த உணருகிற அறிவு, ஆகையால் அறிவற்ற மாணிக்கங்களைக் கம்மியன் கையில் எடுத்து அரக்குக்கோலிற் பதியவைத்து சாணையிற்றிட்டிப் பட்டையும இட்டு மாசு போக்கி ஒளியை வெளிப்படச் செய்தல்போலாது உணர்த்த உணரும் சிற்றறிவைப் பேரறிவாக்க தன்னையுணர்த்தி, தடையை விலக்கி, தலையாகிய தன்னையும் காட்டி 'இன்ப நிலைக்களன் இங்கே இருக்கின்றது உள்ளத்தால் ஒன்றிப்பழகுத; இங்கே இருக்க 'இன்பவடிவாகுக' என்ற உபதேசமாகிய சிவஞான நீரைப் பெருக்கி வழிந்தோட விட்டது சீகண்ட பரமசிவமாகிய ஊற்றுக்கண்.

முதலில் ஞான நீரைப்பெற்ற நல்லாசிரியர் :

சீகண்ட பரமசிவத்தினிடத்திலே மிக அணுக்கத் தொண்டராக அகம் படிமைத் தொழில் பூண்டவர் திருந்திதேவநாயனார்.

அவர் வேதாகமங்களை நேரே சீகண்டகுருநாதரிடம் தெரிந்து கொண்டவர். ஆயினும், அவர் மனத்தில் 'ஆகமங்கள் முத்தி அடைதற்கு உரியநெறி களாகமொழிந்த சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் ஆகிய நான்கன் இலக்கணங்களும் ஒவ்வொருவாகமத்தும் மாறுபடுகின்றனவே! அதன்காரணம் என்ன? முடிந்த முடிபு யாது?' என்ற சந்தேகம் இருந்து வந்தது. ஆகவே அவர் இறைவனை அணுகி இதனை விண்ணப்பித்துக் கொண்டார். உடனே இறைவன் 'மூலாகமங்கள் 28-ம் உபாகமங்கள் 207-ம் பல்வேறு காலங்களிலே பலவகையான பரிபாகம் உடையவர்களுக்காகச் செய்யப்பெற்றவை. அவை அதிகாரிபேதத்தால் கருத்து மாறிக் காணப்படுவது இயற்கையே. ஆயினும் அவற்றினுடைய முடிபெல்லாம் ஒன்றே, அவற்றையெல்லாம் தொகுத்து உன்வழியாக உலக மலைவைப் போக்குவதற்கு உரைப்போம்;

கேள்' என்று ரௌரவாகமத்துப் பாச விமோசனப்படலத்துப் பன்னிரண்டு குத்திரங்களாகச் சிவஞானபோதத்தை அருளிச்செய்து அதன் பொருளையும் அநுபவத்தையும் அருளிச்செய்தனர். இவ்வண்ணம் ஞானநீருற்று சீகண்ட முதல்வரிடத்தி லிருந்து திருந்திதேவரிடம் பாய்ந்தது.

ஞானநீர் ஒருவரிடமிருந்து ஒருவரிடம் பாயும் வழிகள் காட்சியும் பரிசும் உபதேசமாகிய உரையும் முதலியன. பேரருள்நிறைந்த மனத்தோடு இச்சீடனுடைய மறைப்புக்கள் அகலட்டும்: ஞானநீர் நிறையட்டும் என்ற திருவுளக்குறிப்போடு ஆசாரியன் பார்த்தாற்போதும் ஊமைத்தகம்புள் (வாயில்லாக்குடத்துள்) நீர் நிறைந்தாற்போல் உண்மைஞானம் சீடன் உள்ளத்தில் துளும்பத்தொடங்கும், அங்ஙனமே தொடாலும், உண்மை களைச் சொன்னாலும், ஆதலால், திருந்திதேவர் தாம் பெற்ற சிவஞானத் தெனிய முதத்தைச் சனகர் முதலிய நால்வருக்கும் அளித்தார்.

சனகரிடமிருந்து சம்பு சந்தானமும் மலையமான் சந்தானமும் என இரு ஞானசந்தானங்கள் கிளைத்து உலகத்தில் நாலாபக்கமும் உபதேச பரம்பரையைப் பரப்பிப் பல கிளைமடங்களாகப் பிரிந்து விளங்கின.

சனற்குமாரரிடமிருந்து விஞ்ஞானதேவர் சந்தானமும் மெய்கண்ட தேவர் சந்தானமும் என இரண்டு பரம்பரைகள் கிளைத்துப் பின் பலவாக விரிந்தன.

சனந்தனரால் சிவபுண்ணியதேவர் சந்தானமும் பரமதேவர் சந்தானமும் சிவானந்தபோதர் சந்தானமும் என மூன்று சந்தானங்கள் தோன்றிப் பலவாய் விரிந்து விளங்கின.

சனாதனரால், பிரமதேவர் சந்தானமும் சிங்கநாததேவர் சந்தானமும் என இருசந்தானங்கள் தோன்றின. பின் பலவாய் விரிந்தன.

சிவயோக மாமுனிவரால் வாமதேவ சந்தானம் தோன்றியது. பின் விரிந்து பலவாயிற்று.

பதஞ்சலிமுனிவரால் நிறைந்தநாயனார் சந்தானம் தோன்றிப் பலவாகிப் பணிபுரிந்து வந்தது. இந்தப் பரம்பரையில் வந்த ஒருவரே ஞானாமிர்தம் அருளிச் செய்த வாசீசமுனிவர்.

வியாக்கிரபாத முனிவரால் சத்தியோஜாத தேவர் சந்தானம் தோன்றியது. அது பின் பல கிளைகளாகப் பிரிந்தது.

திருமூலதேவரால் பிரமதேவர் சந்தானம், இந்திரதேவர் சந்தானம், விஷ்ணுதேவர் சந்தானம், உருத்திர தேவர் சந்தானம், கந்துரு மகாவிருடி சந்தானம், காலாக்கினிருத்திர சந்தானம், கஞ்சனூர் மலையமான் சந்தானம் என ஏழு சந்தானங்கள் தோன்றின. பின்னர் விரிந்து அவை பலவாயின.

சிவஞானம் பேரரசு

திருக்கயிலாடம், திருவெண்ணெய்நல்லூர், திருவாவடுதறை என்னும் தலங்கள் சிவராசதானிகளாகும். இம்முன்று தலங்களினும் முறையே ஸ்ரீகண்டபரமேசுரன், ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவநாயனார், ஸ்ரீ பஞ்சாக் கரபரமாசாரியர் சிவஞானச் செங்கோல் செலுத்துகின்றார். ஆகலின், இந்தத் தலங்களைச் சிவஞானராசதானி என்று கூறலாம்.

ஞானசந்தானம் :

திருக்கயிலாயத்தில் தோன்றியது சிவஞான அரசபரம்பரை. அந்த ஞானபரம்பரையே அன்றும் இன்றும் என்றும் இடையறாது வந்து கொண்டிருப்பது. இடையறாமல் வந்துகொண்டிருத்தலால் அதனைச் சந்தான பரம்பரை என்பர். கயிலாயத்திலே தோன்றியது அகச்சந்தானம்: நிலவுலகில் தோன்றியது புறச்சந்தானம்.

சயிலாதி மரபு :

திருக்கயிலாயத்திலே ஸ்ரீகண்டபரமேசுரன், திருநந்திதேவர், சனற்குமாரமுனிவர், சத்தியஞான தரிசினிகள், பரஞ்சோதிமுனிவர் முதலியோர் சிவஞான அரசு செலுத்தினர். இது சிவஞான பரம்பரை எனப்படும். சிவபெருமான் திருவருளால் இச் சிவஞானபரம்பரை நிலவுலகினும் நிலவத் தொடங்கியது. நிலவுலகில் முதன் முதலாக இதனை நிலவச்செய்தவர் பரஞ்சோதிமுனிவர். அம்முனிவரே ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவருக்குச் சிவஞான முடி குட்டினர்; சிவஞானச்செங்கோல் தந்தருளினர்: சிவஞானபோத நூலையும் உபதேசித்தனர். அதுமுதல் சிவஞான சந்தானம் பலவகையிலும் முறை பிறழாமல் அருட்செங்கோல் செலுத்திவரலாயிற்று. ஆகலின் திருவாவடு தறை ஆதினம் திருக்கயிலாய பரம்பரை எனவும், சயிலாதி (நந்தி) மரபு எனவும் வழங்கப்படும்.

திருக்கயிலாயத்திலே இந்தச் சிவஞான அரசு தோன்றுதற்குக் காரணம் யாது? என்னில், அங்கே அருள்வடிவாகிய கல்லாலின்நிழலில் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரர் தட்சிணாமூர்த்திவடிவாய் எழுந்தருளியிருந்தார். ஸ்ரீகண்டமுதல்வரிடத்தில் சிவாகமங்களை எல்லாம் திருநந்திதேவர் கேட்டனர். சிவாகமங்கள் இருபத் தெட்டு. அவற்றுள், சிவபேதம் பத்து, உருத்திரபேதம் பதினெட்டாம். முன்னர்க்கூறிய பத்து ஆகமங்களும் பிரணவர் முதலிய பதின்மருக்குக் கூறப்பட்டன. பின்னர்க்கூறிய பதினெட்டு ஆகமங்களும் மகாருத்திரர் முதலிய பதினெண்மருக்குக் கூறப்பட்டன. இவை அவ்வவர் பக்குவமனோக்கிப் புகுத்துக் கூறியருளியன் வாகும்: இப்படிப் புகுத்துக்கூறியருளிய ஆகமங்களைத் தொகுத்து ஸ்ரீகண்ட முதல்வர் திருநந்திதேவருக்கு அருளினர். இதனைக் கேட்ட திருநந்திதேவர் ஸ்ரீகண்ட முதல்வரை நோக்கி, 'சுவாமி! தேவரீர்! அருளிச் செய்த சிவாகமங்களிலே நித்தியப் பொருள் ஏழு என்றும், ஆறு என்றும், ஐந்து என்றும் மூன்று என்றும் பலவாறுகக் கூறப்பட்டுள்ளனவே: அவற்றினுடைய பொருளொருமையைத் தெளிவாக உணர்த்தியருளவேண்டும், எனக் குறை

யிரந்து நின்றனர். அதனைத் திருச்செவியேற்ற ஸ்ரீகண்டமுதல்வர் திருந்தி தேவரைவிளித்து "எல்லா ஆகமப்பொருளையும் மாறுகோள் இன்றி நன்கு விளக்குவது இரௌரவ ஆகமத்துள் பன்னிரு குத்திரத்தாற் கூறப்பட்டது சிவஞான போதம் என்பதோர் படலமாம்" என்றருளிச்செய்து அதனைத் திருந்திதேவருக்கு உபதேசம்செய்தருளினர். அவ்வுபதேசம் கேட்ட துணையானே திருந்திதேவர் ஐயம் நீங்கினர்; ஞானபாதப் பொருளொருமை கண்டு தெளிந்தனர்.

சீகண்டமுதல்வர்பால் தாம் பெற்ற சிவஞானத்தைத் தமது மாணவர் பலருட் சிறந்த சனற்குமார முனிவருக்கு அருளிச்செய்தார் திருந்தி தேவர். திருந்திதேவர்பால் தாம்பெற்ற சிவஞானத்தை, சனற்குமாரமுனிவர் தம் மாணவர் பலருட் சிறந்த சத்தியஞான தரிசினிகளுக்கு அருளினர். அவர், தம் மாணவருட் சிறந்த பரஞ்சோதி முனிவருக்கு அருளினர். மேலே கூறிய நால்வரும் தேவசந்தானத்தார் எனவும், அகச் சந்தானத்தார் எனவும் கூறப் படுவர்.

திருந்திதேவர், சனற்குமாரமுனிவர், சத்தியஞானதரிசினிகள், பரஞ்சோதிமுனிவர் இவர்கள் நால்வரும் திருக்கயிலாயவாசிகள்.

நிலவுலக வாசிகளாகிய புறச்சந்தானத்தார் ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் முதல்நால்வர். அவருள் முதலாமவர் ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர். திருவாவடுதுறை ஆதீனம் நீந்திமரபு, மெய்கண்டசந்தானம் ஆம்.

சுவேதவனப்பெருமாள் :

திருப்பெண்ணாசடம் ஒரு சிவதலம். அத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது. அச்சிவதலத்திலே அச்சுகளாப்பாளர் என்னும் பெயருடைய பெருஞ் செல்வர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே தோன்றியவர். அரசகுடும்பத்தினர் போன்ற நன்மதிப்புடன் விளங்கியவர். பன்னெடுங்காலமாக அவருக்குப் புத்திரப் பேறில்லை. சிவபத்தியும் அடியார் பத்தியும் ஒருங்கே வாய்ந்தவர். திருக்கோயிலுக்கு நாடோறும் சென்று வழிபட்டுவரும் நியமமுடையவர். ஐந்தேழுத்தும் திருநீறும் கண்டிகையும் பொருளாக் கொண்ட நாயன்மார்களை விநிப்படி அருச்சித்து வழிபட்டு விருந்தருத்தும் விருப்பமிக்குடையவர் புத்திர இல்லாக் குறைபொன்றே அவரைத் துன்புறுத்தியது. குல குருவாகிய திருத்துறைப்பூர் - சகலாகம் பண்டிதரிடம் சென்று தமது குறையை விண்ணப்பித்தார். 'இக்குறை தீர ஏதேனும் கடிவாயுண்டாயின் அதனைச் செய்யுங்கருத்தும் உடையேன்' என்றார். பண்டிதரிடம் நியமப்படி சிவபூசையைச் செய்து முடித்தார். தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத் திருமுறைகளைத் திருச்சித்தார். பின்பு, சீடரைக் கொண்டு திருமுறைகளில் கயிறு சார்த்துவித்தார். ஒரு திருப்பாட்டு உதய மாயிற்று. ஏட்டை எடுத்துப் பிரித்து அத்திருப்பாட்டைப் பத்தி பரவசத் துடை நோக்கி நோக்கி மகிழ்ந்தார். அத்திருப்பாட்டு, திருவெண்காட்டுத் திருப்பதிகத்தில் உள்ளது. அப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தவர் திருஞான சம்பந்தமுர்த்தி நாயனார். திருப்பாட்டைச் சீடருக்குப் படித்துக் காட்டினார். சீடர் விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்வது போன்றது அத்திருப்பாட்டு.

திருக்கயிலாயத்தில் சீகண்டபரமசிவம்
 திருநந்தி தேவர்க்கு
 உபதேசம் செய்தருளுதல்

திருநந்திதேவர்
 சனற்குமாரர், சத்தியஞானதரிசனிகள் முதலானோர்க்கு உபதேசித்தல்

ஸ்ரீ பரஞ்சோதி மாமுனிவர்
ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர்க்கு
உபதேசித்தல்

இவ்வாதினத்திற்குச் சொந்தமான
திருவெண்ணெய்நல்லூர் திருக்கோயிலில்
அருள்வழங்கும்
ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர்

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினை டுள்ளம்நினை
வாயினவே வரம்பெறுவார்; ஐயுறவேண் டாவொன்றும்,
வேயுனதோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாம் திவினையே.

என்ற திருப்பரட்டின் பொருளைச் சித்திந்து அகமிக மகிழ்வாரயினர்.

குலகுருவின் ஆணைப்படி திருவெண்காட்டைச் சார்ந்தார் அச்சுத
களப்பாளர். மனைவியையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு சென்றார். முக்குள
தீர்த்தத்திலே முப்பொழுதும் நீராடினார். விதிப்படி அம்மையப்பரை
வழி பாடாற்றிவந்தார். சுவேதவனப்பெருமானென்பது சுவாமியின் திருநாமம்
பிரமவித்தியாநாயகி என்பது அம்மையார் திருநாமம். அத்தலத்திலேயே சில
காலம் அவர் தங்கியிருந்தார் தமது கனவிலே சிவபெருமான் அருளியபடியே
மனைவியார் கருத்தரித்தார். களப்பாளர் பத்து மாதங்களிலும் செய்ய
வேண்டிய சடங்குகளைச் சிவாகமவிதிவழியே செவ்வையாகச் செய்வித்தார்.
மாதங்கள் பத்தும் நிறைவெய்தின. தென்னாடு வாழ்ந்திட மேன்மைகொள்
சித்தரந்தசைவம் விளங்கிட ஒரு சற்புத்திரர் நல்ல நாளிலே சுப முகூர்த்
தத்திலே அவதரித்தார். அவர் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப் போன்றே
திகழ்ந்தனர். தந்தையாரும் மைந்தருக்குச் செய்யவேண்டிய சாதகன்மம்
முதலிய சடங்குகளை யெல்லாம் செய்து மகிழ்ந்தார். 'திருவெண்காட்டர்'
(சுவேதவனப்பெருமான்) என்னும் நாமகரணமும் செய்வித்தார். இந்தத்
தெய்வீகப்புத்திரரை எடுத்துக் கொண்டு பெற்றோர் தம்முடைய ஊராகிய
திருப்பெண்ணாகடத்தை அடைந்து நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு
வண்ணமுமாகப் புத்திரரை வளர்த்து வந்தனர். குழந்தை ஊராரும்
உற்றாரும் அருமையாகக் கொண்டாடும்படி வளர்வதாயிற்று.

திருவெண்ணெய்நல்லூரில் இருந்த நன்மாமனார் அக்தழந்தையைப்
பெற்றுச்சென்று தம் இல்லத்திலேயே அதனை வளர்ப்பாராயினர். இரண்டு
ஆண்டுகள் நிரம்பியது. சுவேதவனப்பெருமான் முற்பிறவிகளில் செய்த
சரியை கிரியா யோகங்களாகிய சாதனங்களால் நன்னெறியாகிய ஞானம்
கைவரப்பெற்றுச் சாமுசித்தராய்த் திகழ்ந்தார் சிவபெருமானே உள்ள
வாறுணரும் மெய்யுணர்வு முற்றியிருந்தார். இஃது இவ்வாறாக.

சீமெய்கண்டதேவராயினமை :

திருக்கயிலாயத்தினின்று பொதியிலிற் சென்று அகத்தியமுனிவரைக்
காணும் வேட்கையினரார்ப் பரஞ்சோதிமுனிவர் ஆகாயவழியே செல்வா
ராயினர். திருவெண்ணெய்நல்லூர்த் திருவீதியில் சிறுதேருகுட்டி விளையாடல்
செய்யும் தேய்வக்குழந்தையைக் கண்ணுற்றார். நந்திமரபிலே தாம்பெற்ற
சிவஞானபோதத்தை உபதேசித்தார் சித்தரந்த சைவ அநுபூதியிலேகளையும்
அறிவறுத்தினார். தம் ஆசிரியர் பெயரையே தமிழில் 'மெய்கண்டார்'
எனக்குட்டி மகிழ்வெய்தினார். தமிழுலகம் உய்யுமாறு சிவஞான
போதநெறியைப் பரப்புக எனப் பணித்தார். வானவழியே பொதியின்
மலைக்குச் சென்றார். தமது ஞானகுரவராகிய பரஞ்சோதிமுனிவர்
பொதியில்மலைக்குச் சென்றபின்பு ஆசிரியர் கட்டளையின்படியே நமசித்

நேர்ந்த ஐயங்களை யெல்லாம் பொல்லாப் பிள்ளையார்பால் சிவானந்த ரிட்டை கூடியிருந்து சிந்தித்துப் போக்கித் தெளிந்து அநுபூதிநிலையிலே உறைத் திருந்தார் மெய்கண்டதேவர். தமிழகம் உய்யும் நெறியை ஓர்ந்து, ஆசிரியர் பால் உபதேசமாகப் பெற்ற சிவஞானபோதத்தைத் தமிழிலே பன்னிரு குத்திரங்களாகச் செய்து அதற்கு வார்த்திகப் பொழிப்பும் அருளிச்செய்தனர். தம்மையடுத்து வரும் பக்குவர்களுக்குத் தாம் பெற்ற சிவஞானத்தை நல்கினர். சிவஞானபோதத்தையும் உபதேசித்தார். சிவஞானகுரியனெனத் திகழ்ந்தார்.

இதனைப் பலரால் கேள்வியுற்றார் குலகுருவாகிய சகலாகமபண்டிதர். தமது மாணவர் குழுவுடன் திருவெண்ணையல்லூரை அடைந்தார். ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் இருக்கையைச் சேர்ந்தார். மெல்ல வெளியே உலாவிக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது மெய்கண்டதேவர் தம் மாணவர்கட்கு ஆணவமலத்தின் இலக்கணத்தைப்பற்றி விரிவாகக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். சிறிதுநேரம் வெளியே உலாவிக்கொண்டிருந்த ஆகம பண்டிதர் உள்ளே நுழைந்தார். மெய்கண்டதேவர் முன்னே நின்றார். பாடப் பிறுத்தப்பட்டது. பண்டிதரைக் கண்டு எழாமலும் வணங்காமலும் ஒன்றும் பேசாமலும் இருந்த மெய்கண்டதேவரை நோக்கி இப்போது என்ன பாடம் நடைபெறுகிறது என்றார். ஆசிரியர் பண்டிதரைப்பார்த்து ஆணவமலத்தின் இலக்கணம் என்றார். ஆனால் ஆணவமலத்தின் சொருமியாது? மலத்தின் உண்மை யாது? இந்த மலத்தானாய் பொல்லாமை யாது? அம்மலபந்தத்தைப் போக்குதற்குரிய வாயில் யாது? அவை வாயிலாதற்கு உரிமை யாது? மையல் விடுத்தற்கு உபாயம் யாது? என அடுக்காகப் பலப்பல வினாக்களை எழுப்பித் தமது கல்விச்செருக்குத் தொனிக்குமாறு நின்றார் பண்டிதர். அவர்வினாவிய வினாக்களால் அவர்நிலையை உணர்ந்த மெய்கண்டதேவர் புன்னகைசெய்தார். பண்டிதரையே சுட்டிக் காட்டி அருளினர். மெய்கண்டதேவர் அருணைக் கம்பட்ட அந்த நொடிப்பொழுதிலே மெய்யறிவு விளங்கப் பெற்றாராய் பண்டிதர் அடியற்ற மரம் போல் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினர். சிவஞான போதத்தை அடியேனுக்கு நல்கியருளவேண்டுமெனக் கூறிக் குறையிரந்து நின்றார். உடனே ஞானாசாரியர் பண்டிதரின் அதிதீவிர பக்குவத்தை அறிந்து திருவடி குட்டித் தீட்சைசெய்து சிவஞான போதத்தை உபதேசித்தருளினர். தம்மாணவர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் முதல்வராக விளங்குமாறும் திருவருள் பாலித்தனர். 'அருணந்தி' என்னும் தீட்சாநாமமும் தந்தார்.

அருணந்திசிவாசாரியர் தம் ஞானாசாரியர் தமக்கு உபதேசித்தருளிய சிவஞானபோதத்தைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து ஞானரிட்டையில் எழுந்தருளினர். சிவஞான போதத்தின் வழிநூலாகச் சிவஞானசித்தியென்னும் பெயரிட்டு ஒரு ஞானநூலை இயற்றியருளினர். சிவஞானசித்தி என்னும் செய்யுள்நூல் சிவஞான போதத்துக்குச் சிறந்ததோர் விருத்தியுரை என்று சொல்லலாம். சிவஞானபாநுவாக விளங்கியருளிய ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவர் இடையருத் சிவரிட்டை கூடியிருந்து ஒரு ஐயபிச்சு சுவாதிநாளில் திருவெண்ணையல்லூரிலே சிவபிரபுரணமெய்கினர்.

செந்தமிழ்நாடு உய்யும் பொருட்டுத் திருவவதாரம் செய்தருளிய மெய்கண்ட தேவநாயனார் காலம் கி. பி. 1223 எனத் துணியப்பட்டு நடை முறையிலிருந்து வருகிறது. திருவெண்ணெய்நல்லூர்க் கல்வெட்டிலுள்ள ஒரு குறிப்பு அது; அந்தக்காலம் 1232 ஆகும். மூன்றாம் இராசராசனுடைய ஆட்சிக்காலத்து 15-வது ஆண்டு; மூன்றாம் இராசராசன்காலம் கி. பி. 1216—1253 ஆம். அது பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என்பர்.

ஸ்ரீ அருணந்திசிவம் :

நடுநாட்டிலுள்ள சிவதலங்களுள் திருத்துறையூர் என்பதும் ஒன்றாகும். இந்தத்தலம் ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் தேவாரத்திருப்பதிகம் பெற்றது. இத்தலத்திலே “முப்போதும் திருமேனி தீண்டும்” சிவபுண்ணியம் வாய்க்கப்பெற்ற சிவாசாரியர் மரபிலே ஒரு புத்திரர் அவதரித்தார். அவருக்கு உரியகாலத்திலே வேதசிவாகம விதப்படி சாதகன்மம் முதலிய சடங்குகள் இயற்றி நாமகரணம், அன்னப்பிராசனம், செளளம், உபநயனம் முதலியவற்றையும் காண்டோபக்கிரமணம் என்பதனையும் சிவாசாரியர் களைக்கொண்டே செய்வித்தார்கள். பின்பு வேதாத்தியயனம்செவ்வையாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டது. ஆறு அங்கநூல்களையும் அப்புத்திரர் பயின்றார். அதன்பின்பு சிவாகமப் பயிற்சிக்கு உரிய திட்சைகளைப்பூரிந்து காமிகம் வாதுளம் முதலிய சிவாகமங்களையும் நன்கு கற்றுத் தெளிந்தனர். அவற்றுட் கூறப்பெறும் சரியாபாதம் கிரியாபாதம் யோகபாதம் ஞானபாதம் ஆகிய நார்பாதங்களில் சொல்லப்பட்ட பொருள்களைச் சிந்தித்துத் தெளிந்தார். செந்தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்களிலும் வல்லராய்ச் ‘சகலாகமபண்டிதர்’ என்னும் சிறப்புப் பெயரையும் பெற்றுப் புகழுடன் விளங்குவாராயினர். புறச்சமயநெறிகளைப் பல்லாம் வாதிட்டுக்கொண்டு சைவ நெறியை நாட்டிலே நாட்டினர். பக்குவர்கட்கு அவரவர் பக்குவத்திற்கு இயையச்சிவாகமவழியில் சமயம் விசேடம் நிர்வாண திட்சைகளையும் செய்தருளினர். சிவபூசை செய்துவருமாறும் உபதேசித்தனர். இவ்வாறாக, சிவாகமபரிபாலனம்செய்து சைவசமயத்தைவளர்த்துச் சிவபுண்ணிய முற்றுப் பேறுடையராய்த் திகழ்ந்தார். திருவெண்ணெய்நல்லூர் ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவர்பால் ஞானதிட்சைபெற்று உண்மை சிவஞானமும் கைவரப்பெற்றார். அவ்வாசிரியரிடத்துப் பெற்ற சிவஞானபோதத்தைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து சிவஞானசித்தியார் என்னும் வழிநூலையும் செய்யுள் வகையால் யாத்தார். இருபா இருபஃது என்னும் நூலொன்றையும் செய்தளித்தார். தாம் பெற்ற சிவஞானத்தைப் பெண்ணாகடத் துதித்த மறைஞான சம்பந்தருக்கருளினார். பின்பு சிவானந்த நிட்டையில் வீற்றிருந்தருளிய அருணந்தி தேவர் ஒரு புரட்டாசிப் பூரநாளில் திருத்துறையூரில் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சைவ முத்தியைப் பெற்றுச் சிவபரிபூரணம் எய்தினர்.

ஸ்ரீ மறைஞானசம்பந்தர் :

இவர்கள் மருதூரிலே அவதரித்தவர்கள். திருப்பெண்ணாகடத்தில் வசித்தவர்கள். ஆகலின் கடந்தை மறைஞானசம்பந்தர் என வழங்கப் பெறுவார்கள். இவர்கள் பராசரகோத்திரோற்பவர். அதிவர்கோச்சிரமியாய்ச்

சிவாநந்தாநுபவம் மிக்கவர். பெரும்பாலும் இவர்கள் சிதம்பர தலத்திலே எழுந்தருளியிருந்து சிவயோகத்தமர்ந்திருந்தனர். சிவயோக சமாதி கூடியிருந்த இடம் சிதம்பரம் மேலேக்கோபுரத்தின் தென்பகுதியில் ஸ்ரீ கற்பக விநாயகக் கடவுளுக்கு மேலேயுள்ள ஒரு குகை என்பர். பரிபாகமுற்ற சீடர்களுக்கு அவர் உபதேசம் செய்துவந்தார்.

இவர்கள் அருளியதாக நூல் ஒன்றும் இல்லை. எனினும் சிவ சகஸ்ரநாமபாஷ்யம் ஒன்று எழுதியிருப்பதாகச் சிலர் கூறுவர். தஞ்சைச் சரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலயத்தில் அது உள்ள தென்பர்.

ஸ்ரீ மறைஞானசம்பந்தர் ஒருநாள் நண்பகல் ஒரு வீட்டில் கூழ் உணவை அருந்திக்கொண்டிருந்தார். ஸ்ரீ நடராசமூர்த்திக்கு உச்சிக்கால பூசையைச் செய்து முடித்துத் தில்லைவாழ்ந்தணர்களில் ஒருவராகிய ஸ்ரீ உமாபதிசிவம் பல்லக்கில் ஏறி, கைத்தீவர்த்தி ஒருவர் பிடித்துவரத் தமது கிருகத்துக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தார். கூழ் உணவு கொடுத்தவர் அதனை நிறுத்திவிட்டுப் பல்லக்கை வேடிக்கை பார்த்தார். மறைஞான சம்பந்தர் அத்தில்லைவாழ்ந்தணரைப் பார்த்துப் 'பட்ட கட்டையில் பகற் குருடு செல்லுதல் காணீர்' எனச் சொன்னார். சிவிகையில் ஏறிச் செல்லு கின்ற உமாபதியாருக்கு அச்சொல் ஒரு உபதேசமாயிற்று. சிவிகையி னின்று குதித்தார்; ஓடினார்; மறைஞானசம்பந்தர் குடிக்கும் கூழ் முழங் கையில் ஒழுகுதலைக் கண்டார்; அசாரியசேடம் என அதனை ஏந்தி யுண்டார். உமாபதியின் அதிதீவிர பக்குவ நிலையை உணர்ந்த மறைஞான சம்பந்தர் தம் குருபரம்பரையில் கிடைத்த சிவஞானபோத அநுபவத்தை அருளினர். உபதேசங்கேட்ட அத்துணையானே உமாபதிசிவம் சிவஞான நுபூதியில் திளைக்கலானார். மறைஞானசம்பந்தர் சிதம்பரத்துக்கு மேல்பா லுள்ள திருக்களாஞ்சேரி எனும் சிங்காரத்தோப்பில் கோயில்கொண்ட ஸ்ரீ பிரமபுரிசர் சந்நிதியில் சிவாநந்த ரிட்டையிலிருந்து ஒரு ஆவணி உத்திர நாளில் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சைவ முத்தியை அடைந்து சிவ பரிபூரணம் பெற்றனர்.

ஸ்ரீ உமாபதி சிவம் :

இவர்கள் தில்லைவாழ்ந்தணர் குலத்தில் அவதரித்தவர்கள். ஸ்ரீ நடராசப்பெருமானையும் மூலட்டானேசுவரரையும் முப்போதும் பூசிக்கும் பேறு பெற்றவர்கள். பரிபாகம் முற்றிய நிலையிலே மறைஞான சம்பந்தரால் தடுத்து ஆட்கொள்ளப் பெற்றவர்கள். பரம்பரையிலே கிடைத்த சிவஞான உபதேசப்பேறு பெற்றவர்கள். அதித நிலையிலே வாழ்ந்தவர்கள். அற்புதச்செயல்கள் பல நிகழ்த்தியவர்கள். தில்லைவாழ்ந் தணர்களை விட்டுப்பிரிந்து கொற்றவன்குடியிலே ஒரு திருமடம் தாபனம் செய்து அங்கேயிருந்து சிவஞானரிட்டை கூடியவர்கள். பல நன்மாண வர்கட்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்தவர்கள். பெற்றான் சாம்பான் என்னும் ஒரு பரிபாகமுள்ளவருக்குச் சத்தியோ நிர்வாண தீட்சை செய்து அப்போதே முத்திகொடுத்தவர்கள். முள்ளிச் செடிக்கு எல்லாருங்காண

ஸ்ரீ அருணந்தி சிவாசாரியர்

ஸ்ரீ மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர்

ஸ்ரீ உமாபதி சிவாசாரியர்

ஸ்ரீ அருணமச்சிவாயர்

முத்தி கொடுத்தருளியவர்கள். கொடிக்கவி என்னும் நூலைப் பாடித் தில்லைச்சிற்றம்பலவர் கொடி தானாகவே ஏறத் திருவருள் பாலித்தவர்கள். திருச்சிற்றம்பலமுடையாரே அசரீரியாகவும், கனவினும் எழுந்தருளி 'யாம் ஞானமா நடராசராக உமாபதி பூசைப் பெட்டகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றோம்' என அருளச் செய்தவர்கள்.

இவர்கள் செய்த ஞான நூல்கள் :

சிவஞானசித்தியாரின் வழிநூலாக எழுந்த சிவப்பிரகாசம், திரு வருட்பயன், நெஞ்சுவிடு தூது, போற்றிப் பஃரெடை, உண்மைநெறி விளக்கம், கொடிக்கவி, வினாவெண்பா, சங்கற்பநிராகரணம் முதலிய எட்டுநூல்கள். இவை சித்தாந்தசாத்திர நூல்களாம்.

இவைகளையன்றிக் கோயிற்புராணம், சேக்கிழார் நாயனார் புராணம் முதலியனவும் இவர்களால் இயற்றப்பட்டவையே. வடமொழியில் பௌஷ்கரவிருத்தி இயற்றினாரும் இவர்களேயாவர்.

உமாபதிசிவம் கொற்றவன்குடியில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு இடையருத சிவாந்த நிட்டையில் இருந்தார்கள்.

ஸ்ரீ மறைஞானசம்பந்தர்பால் சிவஞானோபதேசம் பெற்றவருள் உமாபதிசிவாசாரியர்க்குப் பின்பு அருணமச்சிவாயர் என்பவரும் பெற்றார். ஆயினும், அவர் உமாபதியின் பின்னரே ஆசாரிய முறையில் வைத்து எண்ணப் பெற்றார்.

ஸ்ரீ உமாபதிசிவம் கொற்றவன் குடியிலே ஒரு சித்திரைமாதத்து அத்த நாளிலே சுத்தாத்துவித சித்தாந்தசைவ முத்தியையெய்திச் சிவபரி பூரணம் பெற்றார்கள். ஸ்ரீ உமாபதிசிவம் அருளிய சங்கற்ப நிராகரணம் சாலிவாகன சகம்- 1235 எனக் குறித்தார்கள். அது 1235 + 78 = கி. பி. 1313 ஆம்.

ஸ்ரீ அருணமச்சிவாயர் :

இவர்கள் சிவஞானபோனகம் உண்டருளிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் அவதாரம்செய்த சீகாழிப்பதியிலே அவதரித்தவர்கள். சைவவேளாளர் மரபினர். முன்னைய பலபிறவிகளிற் செய்த சிவபுண்ணிய மேலீட்டால் பரிபாகம்மிகுந்து ஸ்ரீ மறைஞானசம்பந்தரிடம் ஸ்ரீ உமாபதி சிவத்துக்குப் பின்பு அநுக்கிரகம் பெற்றனர். இவர்கள் மச்சுச்செட்டியார் எனவும் வழங்கப் பெறுவர். இவ்வாசிரியர் உமாபதிசிவாசாரியரின் பின்பு ஆசிரியராய்த் தம்மையடுத்து வந்த பக்குவர்களுக்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்து வருவாராயினர். உமாபதிசிவம் தந்தருளிய அழகிய திருச் சிற்றம்பல முடையாரையும் ஸ்ரீ ஞானமாநடராச மூர்த்தியையும் தாம் பூசித்துக் கொண்டு கொற்றவன்குடியிலேயே எழுந்தருளியிருந்தார்கள். குருபரம்பரையிலே கிடைத்த சிவஞான போதம், சிவஞானசித்தி, சிவப் பிரகாசம் முதலிய நூல்களையும் மாணவர்கட்கு உபதேசித்தார்கள். இவர்

கனும் தம்மையடுத்த சித்தர் சிவப்பிரகாசருக்குச் சிவ ஞானோபதேசமும் சித்தாந்த சாஸ்திரோபதேசமும் செய்து ஒரு மார்சுழித் திருவாதிரை நாளிலே சுத்தாத்துவித சித்தாந்த முத்தியை அடைந்து சிவபரிபூரணம் பெற்றார்கள்.

ஸ்ரீ சித்தர்சிவப்பிரகாசர் :

இவர்கள் சித்தமூர்த்திகள். நவகோடி சித்தபுரத்திலும் வேதாரணியத்திலுமாக வசித்து வந்தவர்கள். பலவகையான சித்திகளும் கைவரப் பெற்றவர்கள். எத்தகையசித்தி கைவந்தவர்களாயினும் சிவஞானம் கைவரப்பெறாாயின் முத்திகிடைத்தலரிது. ஆகலின், மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்பனவற்றை முறையே நாடி ஞானஞ்சாரியனைத் தேடித் திரிந்துகொண்டு தில்லையை அடைந்தார். ஸ்ரீ மூலட்டானேசுரரையும், ஸ்ரீ நடராசப்பெருமானையும் வணங்கி ஞானஞ்சாரியரைப் பெற வேண்டி நின்றார் அங்கே ஸ்ரீ உமாபதிசிவத்தினிடத்துப் பெற்ற சிவஞானப் பேறு கைவந்து சிவானந்தநிட்டையில் கெற்றவன்குடி மடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அருணமச்சிவாயரைப்பற்றிக் கேள்வியுற்றார். உடனே ஞானஞ்சாரியரை அனுசித்தமக்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்தருள வேண்டும் எனக் குறையிரந்து வணங்கினார்.

இவரது பக்குவ நிலையைக் கண்ட அருணமச்சிவாயர் தம் ஆசிரிய மரபிலே பெற்ற சிவஞானத்தை நல்கி, சித்தாந்த சாஸ்திரோபதேசமும் செய்தருளினார். உமாபதிசிவாசாரியர்பால் தாம்பெற்ற அழகிய திருச்சிற்பம் பலமுடையார் ஸ்ரீ ஞானமாநடராசர் என்னும் மூர்த்திகளைப் பூசித்துச் சிவ ஞானோபதேசம் செய்து வருமாறு அநுக்கிரகம் செய்தருளினார். அவைகளைப் பெற்ற சித்தர் சிவப்பிரகாசர் தம் ஞானாசிரியர் சிவபரிபூரணம் தரிசித்துப் பின்பு தலயாத்திரையாகச் சிவதரிசனம் செய்துகொண்டு சீகாழி, புள்ளிருக்குவேளூர், மாயூரம் முதலிய பல தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு மூவலூரை அடைந்தார்.

ஆதீனப் பிரதம பரமாசாரியர்

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிகர்

இவ்வாறாக, முன்னைப் பல பிறவிநிலில் செய்த சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியால் அதிதிவிரதர பக்குவமுள்ள ஒரு 'சிறுவர்' சித்தர்சிவப்பிரகாசரைத் திருவீதியிலேயே கண்டு 'காந்தங்கண்ட இரும்பு' போலத் தொடர்ந்து செல்வாராயினார். அச்சிறுவர், மூவலூரில் பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே ஸ்ரீ வைத்தியநாதசுவாமி திருவருளால் தோன்றியவர். பெற்றோர் அவருக்கிட்ட பிள்ளைத் திருநாமம் வைத்தியநாதர் என்பது. சுமார் ஏழுபிராயம் வந்த அளவில் பெற்றோர் பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றக் கருதித் தம் குழந்தையை அழைத்துக்கொண்டு புள்ளிருக்குவேளூர் ரடைந்தனர். சித்தாமிர்த தீர்த்தத்திலே விதிப்படி நீராடினர். ஸ்ரீ வைத்தியநாதமூர்த்தியையும், தையனாயகியம்மைபாரையும், செல்வமுத்துக்குமார சுவாமியையும் தரிசனம் செய்தனர்; அருச்சித்துப் பிரார்த்தனை முதலியவற்றைச் செலுத்தினர்;

ஸ்ரீ சித்தர் சிவப்பிரகாசர்
 (இவர்கள் ஸ்ரீ அருணமச்சிவாய தேசிகரின்
 மாணவர், துறைசையாதீனக் குருமுதல்வரின்
 ஞானசாரியர் ஆவர். இவர்கள் இன்றும்
 இருப்பதாகப் போற்றுதல் சைவ மரபு)

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீன மடாலயம்.

பின்னர் சண்டேசுவரர் சந்திதிக்குச் சென்றனர்; திரும்பினர்: உடன் வந்த வைத்தியநாதரைக் கண்டிலர்; பதைபதைத்து ஓடி எங்கெங்கும் தேடினர்; வைத்தியநாதர் பூரி வைத்தியநாதசுவாமி சந்திதியில் மனமுருகிக்கண்ணீர்வார மெய்மையிர் பொடிப்பத் தழுதழுத்த நிலையில் தம்கையில் ஒரு சிவலிங்க மூர்த்தியை வைத்துக்கொண்டு நிற்பதைக் கண்ணுற்றனர். பதைபதைப்பு நீங்கினர். குமாரரைப் பார்த்து 'இந்தச் சிவலிங்கமூர்த்தி ஏது?' என வினா வினர். இப்பொழுதுதான் சந்திதியிலிருந்து சிவாசாரியர் ஒருவர் வந்து இச் சிவலிங்கத்தை என் கையிலே கொடுத்து அன்புடன் இதனைப் பூசித்து வருவாயாக' எனக் கட்டளையிட்டு உள்ளே சென்றார்' என்றார். இதனைக் கேட்ட பெற்றோர் திருவருளைச் சிந்தித்து மீண்டும் வைத்தியநாதக் கடவுளையும் தையனாய்சி அம்மையாரையும் வணங்கி விடை பெற்றுக் குமாரரையும் அழைத்துக் கொண்டுபோய்ச் சண்டேசுவர தரிசனம்செய்து ஊருக்குத் திரும்பினர். குமாரரும் அன்றுமுதல் அச்சிவலிங்கமூர்த்தியைப் பூசித் திருந்தார்.

வைத்தியநாதராகிய அந்தச்சிறுவர் வீதியிலிருந்து தம்மைத் தொடர்ந்து வருதலையும், அங்குள்ள அதிதீவிரதர பக்குவத்தையும் சிவபுண்ணிய முதிர்வையும் சிந்தித்துணர்ந்து திருக்கோயிலையடைந்து வழித்துணை நாதரையும் அம்மையாரையும் வணங்கிக்கொண்டு அங்குள்ள ஒரு திருமடத் திலேவந்து சித்தர்சிவப்பிரகாசர் தங்கினார். சிவஞானப்பெற்றுக்கு உரிய நற் குறிகளை யெல்லாம் வைத்தியநாதர்பால் கண்டார்; திருவருட் குறிப்பை எண்ணி மகிழ்ந்தார். வைத்தியநாதர் தமது வீட்டிற்குச்சென்று பெற்றோரிடத்தில் ஞானாசிரியரைத் தரிசித்தமையைக் கூறிச் சிவலிங்கத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு ஆசிரியருடன் செல்வதற்கு விடைகொண்டார். பெற்றோர் பிள்ளையைப் பிரிய மனமில்லாமல் வைத்தியநாதருடன் சித்தர்சிவப்பிரகாசர் தங்கியுள்ள திருமடத்தைச் சார்ந்தனர்; அப்பெரியாரை வணங்கி நின்று வழிபட்டனர். அதனைக்கண்ட ஞானாசாரியார் குழந்தையின் பெற்றோரைப் பார்த்து 'இதுவரையில் வைத்தியநாதன் உங்களுடைய குழந்தையாக இருந்து வளர்ந்துவந்தான்; அவன் இனி நமக்குக் குழந்தையாக ஆயினன்; அவன் ஞானப்பிள்ளை; அவனைப்பற்றி உங்களுக்குச் சிறிதும் தொடர்பில்லை கவலைப்படவேண்டாம்; நாம் அழைத்துச் செல்லுகிறோம்' என்று கூறி வைத்தியநாதரையும் தம்முடன் அழைத்துக்கொண்டு வேதாரணியத்தை அடைந்து அங்குள்ள ஒருகுகையில் சிவானந்தரிட்டையில் அமர்ந்தார்.

பின்பு, எழுந்து திருவருட்பார்வையால் வைத்தியநாதரைநோக்கி ஞானதீக்கை புரிந்தார். தமது ஆசிரியர் திருநாமத்துக்கு இயைய வைத்தியநாதருக்கு 'நமச்சிவாயன்' எனத் தீட்சாநாமம் சாத்தியருளினர். தமது குரு பரம்பரையிலே தாம் பெற்ற சிவஞானபோதம் முதலிய சாத்திரங்களையும் உபதேசித்தருளினர். சிவஞானானந்த அநுபவம் கைவருமாறு அநுக்கிரகம் செய்தார். பின்னர் நமச்சிவாயரையும் கூட்டிக்கொண்டு திருவாவடுதுறை அடைந்தார். சித்தர்சிவப்பிரகாசர் சிலநாட்கள் திருவாவடுதுறையிலேயே சிவானந்தரிட்டையில் அழுந்தியிருந்தார்.

ஒருநாள் நமச்சிவாயரைத் தமது அருகிலழைத்து ஆசாரியனாயிருந்து சிவஞானோபதேசம் செய்துவருக; ஞானசாரிய பரம்பரையைப் பாதுகாத்தருள்க எனக்கூறித் தமக்கு ஆசாரிய பரம்பரையிலே கிடைத்த ஸ்ரீ ஞான மாநடராசமூர்த்தியையும் அழகிய திருச்சிறம்பலமுடையாரையும் கொடுத்துப் பரம்பரையிலே பூசித்துருமாறு அதிகாரம் அளித்து, ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிகருக்கு முன்பு கிடைத்த சிவலிங்கமூர்த்தியை ஆன்மார்த்த உடையவர் பூசையாகவும் எழுந்தருள்ப் பண்ணியருளி 'வைத்தியநாதர்' என உடையவர் திருநாமமும் வழங்கியருளினார். அதன்பின் திருவாவடுதுறையில் தாம் இருந்த இடத்திலே ஒரு அறை கீறி அதிலே வீற்றிருந்து சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சைவமரபு தழைத்தோங்குமாறு அநுக்கிரகம்பண்ணி வருவாயாக என ஆணைத்து சிவப்பிரகாசர் வேதாரணியத்துக்குச் செல்வாராயினர். தமது ஞானசாரியரைப் பிரிதல் ஆற்றாத ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்திகள் மிகவும் வருந்தினர். ஞானசாரியரின் ஆணையைக் கடத்தற்கும் இயலாத நிலையில் பெரிதும் அச்சமுற்றவராய் ஆசிரியர் கீறிய அறையிலே தாமும் வீற்றிருந்து சிவஞானோபதேசம் செய்து வருவாராயினர். சிவஞானபேர்த நெறியைத்தம் மையடுத்துவரும் பக்குவர்கட்கு அருளி, சிவஞான அநுபவம் கைகூடச் செய்தனர். அதுமுதல் ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்திகளைப் பிரதம பரமாசாரியராகக் கொண்டெழுந்த திருவாவடுதுறை ஆதினம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ரதேசிகர் ஆதினம் எனவே வழங்கிவருவதாயிற்று.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் முதல் ஸ்ரீ நமச்சிவாயதேசிகர் வரையிலுள்ள பரம்பரை உபதேச பரம்பரையாம். திருநத்திதேவர் முதல் பரஞ்சோதி முனிவர் ஈராயுள்ள பரம்பரை தேவபரம்பரை. மேல் நமச்சிவாயதேசிகர் ஈராகவுள்ள பரம்பரை பூதபரம்பரையாம். தேவபரம்பரை, பூதபரம்பரை என்ற இவ்விரண்டும் உபதேசபரம்பரை எனப்படும். மேல் வருவன அபிஷேக பரம்பரை.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ரதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் தம் ஞானாசிரியர் கட்டளையின்படி அவர் வகுத்த அறையிலிருந்து, வரும் பக்குவர்கட்குச் சிவ ஞானோபதேசம் செய்துகொண்டிருந்தனர். இங்ஙனமாக, ஒருநாள் குரியனாகோயில் ஆதினம் ஸ்கந்தபரம்பரையில் ஆசாரியராய் விளங்கும் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் சிவஞான அநுபவ விசாரணை செய்யும்பொருட்டு ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிக மூர்த்திகள்பால் எழுந்தருளிவந்தனர். நேரமோ நண்பகல். ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்திகளின் சீடர்களில் சிலர், சமயாசார சீலர்கள் வீட்டில் பிச்சை ஏற்று நின்றனர். ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் எழுந்தருளி வருவதைக் கண்ணுற்ற அச்சீடர்கள் மிக்க பரபரப்புடன் கையிலிருந்த பிச்சாபாத்திரத்தை ஒரு திண்ணையின் மேல் வைத்துவிட்டு வந்து யோகிகளை வணங்கினர். சீடர்கள் நிலையினைக்கண்ட யோகிகள் ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்திகளிடம் தொண்டுபூண்டிருந்தும் இவர்கட்குச் சைவாசாரசீலம் வரவில்லையே என இரங்கிச் சென்றனர்.

ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் நமச்சிவாயமூர்த்திகளுடனிருந்து திருமடத்தில் ஞானவிசாரணை செய்து அளவளாவி மகிழ்ந்து திரும்பினர். அப்போது

சீடர்களுக்கு இன்னும் ஆசாரசீலம் திருந்தாமையைத் தெரிவித்தார்கள். அதனைக்கேட்ட ஞானசாரியார் சீடர்களை நோக்கி ஒருவர் ஆசாரியனைக் கண்டவுடன் இடத்தையோ காலத்தையோ நிலையையோ நோக்காமல் அடியற்ற மரம்போல அன்றோ விழுந்து வணங்குதல்வேண்டும். அவ்வாறின்றிப் பிச்சாபாத்திரத்தை ஓர் இடந்தேடி வைத்தற்கும் அபிமானமன்றோ கரணமாயிற்று என இரங்கினர். அதனைக்கண்ட யோகிகள் இத்தகைய ஞானமூர்த்திகளை எவ்வாறு பிரிந்து உறைவது எனப் பெரிதும் வருந்தித் திருவாவடுதறையிலே சிலநாட்கள் தங்கிச் சிவாநுபவநிலையில் திளைத்திருந்து தமது திருமடத்துக்குச் சென்றார்கள்.

பின்பு, ஒருகாலத்தில் தம் அடியார்களில் ஒருவர் மடத்துக் கொல்லையில் 'மாகேசுர பூசைக்கு ஆகுமே' எனக் கருதி ஒரு வாழைக்கன்றை வைத்து வளர்த்து வந்தார். அதனைக்கண்ட ஞானசிரியர் வாழைக்கன்று வளர்த்தற்குக் காரணமென்ன என்று வினவினார்கள். உடனே அடியவர் வணங்கி நின்று, மாகேசுரபூசையில் அடியார்கட்கு ஆகுமே என்றார். அவர் அறியாமைக்கு ஆசிரியர் இரங்கினார்; அவரைநோக்கி 'நீர் தலயாத்திரை சென்று முற்றத் துறந்து மீனாக' என்று கட்டளையிட்டருளினார். அடியார் ஆசிரியர் கட்டளையின்படியே தலயாத்திரைசெய்து பரிபக்குவமுடையராய்த் திரும்பி வந்து அடியார் கூட்டத்தில் கலந்திருந்து இன்புற்றார்.

ஸ்ரீ குடந்தைச் சிவப்பிரகாசர் :

இங்ஙனமாக, திருக்குட முக்கு என்னும் கும்பகோணத்தில் உள்ள சைவ வேளாளர்குலத்தில் உத்தித்த ஒருவர் நமச்சிவாயமூர்த்திகள் திருவருட் செயல்களையும் ஞானநுபூதியினையும் கேள்வியுற்று ஞானசிரியர்பால் வந்து அருளுபதேசம்பெற்று அணுகுத் தொண்டராய் அமர்த்திருந்தார்.

அக்காலத்தில் சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராசமூர்த்திக்கு ஏற்பட்ட பூசை முட்டுப்பாட்டைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு ஞானசிரியரின் கட்டளைப்படி வேலூர் சென்றார் சிவப்பிரகாசர். அப்போது அங்கே விசயநகரத்து அரசருக்கு அமைச்சராகவும் பிரதிநிதியாகவும் இருந்து அரசாங்கத்தை நிர்வாகம் செய்துவந்தவர் இலிங்கமநாயக்கர் என்பவர். அவர் ஒரு முதிர்ந்த வீரசைவர். அவரை 'இலிங்கண்ண' எனவும் அழைப்பார். இலிங்கண்ணவைக் கண்டு குரு கட்டளையை நிறைவேற்றச் சிவப்பிரகாசர் கருதினர். வீரசைவரையன்றி வேறு எவரைக் கண்டும் பேசாத இலிங்கண்ணவைச் சந்திக்க ஒரு உபாயம் செய்தார். தமது பூசா மூர்த்தியாகிய சிவலிங்கத்தைத் தமது கழுத்திலே தாரணம் பண்ணிக்கொண்டார். பின்னர் வீரசைவக் கோலத்துடனே போய் இலிங்கமநாயக்கரைக் கண்டு வைணவ அதிகாரிகளால் நேரிட்ட பூசை முட்டுப்பாட்டைத் தவிர்த்தார். இலிங்கமநாயக்கர் வேண்டுகோளின் படி ஞானசிரியர்பால் உத்தரவு பெற்றுத் திருவண்ணாமலையில் அமைச்சரால் கட்டுவிக்கப்பட்ட திருமடத்தில் வசித்து வந்தார். இலிங்கமநாயக்கர் கி.பி. 1610 வரை வேலூரில் இருந்ததாகச் சரித்திரக்காரர்கள் கூறுவர். இலிங்கதுரையான இலிங்கா ரெட்டியார் கி.பி. 1610 முதல் 1648 வரையில்

துறையூர் பானையப்பட்டுக்குத் தலைவராக இருந்தனர். துறையூரில் அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட திருமடத்திலும், திருவண்ணாமலை மடத்திலும் சிவப் பிரகாசர் தங்கியிருந்தார். இவர் பின்பு ஒருசமயம் தலயாத்திரையாகச் சென்ற பெர்முது சோழநாட்டிலே பட்டிச்சுரத்துக்குச் சமீபத்திலே உள்ள முழையூரில் சிவலிங்க ஐக்கியமாயினார். அவர் சமாதரி அங்கே இன்றுமுள்ளது. இந்தச் சிவப்பிரகாசர், திருவருளால் பற்பல அற்புதங்கள் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

இரண்டாவது குருமகாசநிதானம்

ஸ்ரீ மறைஞானதேசிகர்

குடந்தைச் சிவப்பிரகாசர் வீரசைவராய்ப் பிரிந்த பின்னர் மறைஞானர் என்பவருக்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்து தமக்குப்பின் ஞானசிரியராக வருதற்கு உரிய சடங்குகள் செய்தார்கள். நமச்சிவாய மூர்த்திகள். மறைஞானதேசிகர் திருவாவடுதுறையிலே தோன்றியவர். பரம்பரைச் சைவவேளாள மரபினர். முன்னேத் தல விசேடத்தால் சிவஞானோபதேசம் செய்த துணையானே தைலதாரைபோல இடையருது உருகிச் சிவானந்த நிடைபிலமர்ந்து செயலற்றிருப்பாராயினர். எனவே, தமது ஞானபீடத்துக்குத் தக்க ஆசிரியரைத் தேர்ந்து எடுக்கத் திருவருள் கூட்டியது. அதனைச் சிந்தித்து உணர்ந்த பரமாசாரியர் மற்றும் இரண்டு அடியார்கட்குச் சிவஞானோபதேசமும், ஆசாரியாபிபேடகமும் செய்வித்தருளினர். அவருள் ஒருவர் அம்பலவாணர் என்பவர். மற்றொருவர் தட்சிணாமூர்த்தி என்பவர். அம்பலவாணருக்கு அபிபேகஞ் செய்து சின்னப் பட்டத்தில் அமர்த்தினர். தட்சிணாமூர்த்தி என்பவருக்குச் சங்காபிஷேகம் செய்வித்து துவிதிய ஆசிரியராக இருக்குமாறு பணித்தருளினர்.

மூன்றாவது குருமகாசநிதானம்

ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர்

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிக பரமாசாரிய மூர்த்திகள் ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகருடன் இருந்து நெடுங்காலம் சித்தாந்த ஞானோபதேசம் செய்து, சிவானந்த நிடைபில் எழுந்தருளியிருந்தனர். தம்முடைய ஆன்மார்த்த பூசையாகிய வைத்தியநாதத் தம்பிரானே அதிகாரமுடைய நாயகராகிய அழகிய திருச் சிற்றம்பலமுடையார் ஞானமா நடராசமூர்த்தி என்னும் உபயமூர்த்திகளோடும் பூசித்துக்கொண்டு அருளுபதேச பரம்பரையைப் பரிபாலித்து ஞானோபதேசம் செய்துவர அம்பலவாண தேசிகருக்குக் கட்டளையிட்டு ஒரு தைமாதத்து அசுபதி நாளிலே திருவாவடுதுறையில் சுத்தார்த்தவித சித்தார்த்தமுத்தியில் இரண்டறக் கலந்து, சிவபரிபூரணம் பெற்றருளினர்.

ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர் திருவிடைமருதூரிலே பரம்பரைச் சைவ வேளாளர் மரபிலே தோன்றியவர். இவர் சிறுபிராயத்திலேயே திருவாவடுதுறைப்பதியையடைந்து ஞானாசாரியரையடுத்துத் துறவுநிலை பெற்றுத் தொண்டபூண்டொழுதியவர். இவருடைய சிவஞான அநுபூதிநிலையை அறிந்தே தமக்குப்பின்னர் சித்தாந்த ஞானோபதேசம் செய்துவருமாறு

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதீனக் குருமுதல்வர்
ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
இரண்டாவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ மறைஞான தேசிக மூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதினம்
மூன்றாவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதினம்
நான்காவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ உருத்திரகோடி தேசிக மூர்த்திகள்

பிரமர்சாரியராக ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிகரால் நியமித்தருளப் பெற்றவர். இவருக்கு முன்பு சிவஞானோபதேசம் பெற்றுச் சிவானந்தநிட்டையிலே இருந்து வந்த மறைஞானதேசிகர் திருவாவடுதறையிலே ஒரு தைமாதத்துச் சுவாதி நாளில் சிவபரிபூரணமாயினர். அந்த ஞானசமாதியில் இவர் திருக்கோயிலமைத்துச் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்து கும்பாபிஷேகம் முதலியன இயற்றி நாடோறும் பூசித்து வழிபட்டு வருவாராயினர். தம்மை அடைந்த பக்குவர்கட்குக் குருமரபிலேபெற்ற சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், சிவப்பிரகாசம் முதலிய நூல்களைப் போதித்துச் சிவஞானோபதேசம் செய்து விளங்கினர்.

சித்தாந்த சாஸ்திரங்களில் அங்கங்கே இலைமறைகாய்போல் மறைந்து கிடந்த அரும் பொருள்களையெல்லாம் எளிதிலே மாணவர் அறிந்துணர்ந்துய்யவேண்டுமென்ற திருவுளமுடையராய்த் தமது சிவாநுபவமும் துணை செய்ய அவற்றின் சாரமாக நூல்களை இயற்றி அருளினர். அவைவருமாறு:— தசகாரியம், சன்மார்க்க சித்தியார், சிவாச்சிரமத் தெளிவு, சித்தாந்த பஹ்ருடை, சித்தாந்த சிகாமணி, உபாய நிட்டை வெண்பா, உபதேச வெண்பா, நிட்டை விளக்கம் அதிசயமாலே, நமச்சிவாயமாலே என்னும் பத்து ஞான நூல்களாம்.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிக பரமாசாரியர்பால் சிவஞானோபதேசமும், சித்தாந்த சாஸ்திரங்களும் ஞானாசிரியத்தன்மையும் ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகருடன் பெற்றுச் சங்காபிஷேகம் செய்துகொண்டு, திருவாவடுதறையிலேயே சிவானந்த நிட்டையிலிருந்து சிவாநுபூதியில் உறைத்த ஸ்ரீ தட்சிண மூர்த்தி தேசிகர் தசகாரியம், உபதேசப் பஹ்ருடை என்னும் இரு ஞான நூல்களையும் அருளிச்செய்தார். பின்பு ஒரு மாசி மாதத்துச் சித்திரை நாளிலே திருவாவடுதறையிலேயே சிவபரிபூரணம் பெற்றார்.

நான்காவது குருமகாசநிதானம்

ஸ்ரீ உருத்திரகோடிதேசிகர்

முன்னாவது ஞானகுரவராக வீற்றிருந்த ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர் சமக்குப் பின்னர் சிவஞானோபதேசம் செய்துவரும்பொருட்டுத் தம் அடிய வர்கூட்டத்திலே சிறந்திருந்த ஒரு தம்பிரானுக்கு ஞானாபிஷேகம் செய்வித்து உருத்திரகோடி தேசிகரென ஞானபீடத்திலிருத்தினர். தமது ஞானாசிரியர் சிவபரிபூரணமான பிறகு தாம் ஞானபீடத்தமர்ந்து, ஞானோபதேசம் செய்து கொண்டு சிவத்தியானபராய் இருந்துவந்தனர். தமது பரம்பரையிலே பெற்ற சிவஞானபோதம் முதலிய மூன்று நூல்களையும் தம்மை அடைந்த பக்குவர்களுக்கு உபதேசம் செய்தருளினர். ஏனைய ஞானசாத்திரங்களையும் அவ்வாறே உபதேசித்து வந்தனர். இந்த ஞானாசாரியரது புகழும் ஞான நிலையும் நாடெங்கும் பரவியது; பாண்டிநாட்டிலும் பரந்தது.

ஈசானத் தம்பிரான் :

உருத்திரகோடி தேசிகருடைய திருவருட்பெருக்குக்கு இலக்கான தம்பிரான் ஒருவர் மிக அணுக்கத் தொண்டராய் இருந்துவந்தார். அவரே ஈசானத்தம்பிரான் என்பவர். ஆசிரியர் குறிப்பறிந்தொழுகும் குணம் இயல்பாகவே படைத்தவர் அவர்.

ஈசானத்தம்பிரான் வழக்கம்போலவே நாட்கடன் முடித்தற் பொருட்டுக் காவிரிநதிக்குச் சென்றார். அப்போது வழியிலே மருதமரத் தின் கீழே ஒருவர் பசியின் கொடுமையால் வருந்திக் களைத்திருப்பதை அறிந்தார். தம்பிரான் சுவாமிகள் அவரை நோக்கி, 'நீர் சிறிது நேரம் இங்கே இரும்; நாம் சிறிது நேரத்தில் திரும்பி வருகிறோம்' எனக் கூறி நதிக்குச்சென்று விரைந்து நீராடிக் கடன்களை முடித்துக்கொண்டார். தமது ஆன்மார்த்தபூசைக்கு நிவேதித்த பழங்களைக் கொண்டுவந்து பசித்திருந்த அவ்வழிப்போக்கருக்குக் கொடுத்து உண்ணச் செய்தார். அவருக்கு ஆறுதல் கூறி இருக்கச் செய்து, தாம் மடத்தை அடைந்தார். மாகேசரபூசை முடிந்த பின்பு தாமே அன்னத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய் முன்பு கண்ட வழிப்போக்கருக்கு அளித்து அயர்வுக்கினார். தம்பிரான் சுவாமிகளின் அன்பையும் அருள்நிலையையும் வழிப்போக்கர் கண்டு மகிழ்ந்தார். தமது வரலாற்றை மெல்லமெல்லச் சொன்னார். அதனைக்கேட்ட சுவாமிகள் இரங்கி, அவரை மடாலயத்துக்கு அழைத்துவந்தார். மகாசந்நிதானத்திலே தெரிவித்தார். உத்தரவுப்படி அவரைப் பாதுகாத்து வந்தார். வழிப்போக்க ராகிய அவரே செவ்வந்தியப்பநாயக்கர். அவரது தம்பி முத்துவீரப்பநாயக்கர் என்பவர்; மதுரையை யாண்ட நாயக்க வமிசத்தவர்: அவர் அரசாண்ட காலம் கி.பி. 1609 - 1623 என்பர்.

ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்திகளுடைய ஞானபீடச் சிறப்பும், ஞானதேசிக ருடைய திருவருட்பொலிவும் சிவஞானவிளக்கமும், தம்பிரான் சுவாமி களாகிய அடியவர் கூட்டத்தின் அன்புநிலையும், அடிமைத் திறமும் நேரே கண்டறிந்தவராகவின் செவ்வந்தியப்ப நாயக்கர் தாம் மதுரையை அடைந்த பின்னர், தம் சகோதரருக்குத் தெரிவித்தார். ஈசானத்தம்பிரானைத் தம் அரண்மனைக்கு அழைத்துவந்து சிறப்புச் செய்யவேண்டுமென உறுதி கொண்டார். ஈசானத்தம்பிரான் சுவாமிகளை மதுரைப்பதிக்கு அனுப்புவித்துச் சைவசமய பரிபாலனம்செய்துவரக் கட்டளையிடுமாறு ஞானகுரவருக்கு விண்ணப்பம் செய்தார். சில தக்கவர்களையும் திருவாவடுதுறைக்கு நாயக்கர் அனுப்பினார்.

உடன்வந்த தக்கோரிற் சிலர் ஈசானத்தம்பிரானைத் தரிசித்து அரசரது வேண்டுகோளையும் தெரிவித்தனர். தம்பிரான் சுவாமிகள் சமயம் பார்த்து ஞானதேசிகரிடம் அவர்களை அழைத்துச் சென்று தரிசனம் செய்வித்தார். அரசர் விண்ணப்பத்தையும் தெரிவித்தார். ஞானதேசிகர் அதனைத் திருச் செவியேற்று அங்ஙனமாயின் அரசர் விருப்பப்படியே போய்வருக என அனுக்கிரகத்து உத்தரவிட்டருளினர். தம்பிரான் சுவாமிகளும் ஆசிரியரின் கட்டளையின்படி மதுரைக்குச் சென்றார். தம்பிரான் வருகையை முன்னரே

அறிந்த செவ்வந்தியப்பநாயக்கரும் முத்துவீரப்பநாயக்கரும் கூடி அரசு மரியாதைகளுடன் சுவாமிகளை வரவேற்று அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்று உபசரித்தனர்.

கி.பி. 1609-க்கு முன்பே மதுரையில் கிறித்தவக்கோயில் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டது. அப்போதுள்ள நாயக்க வமிசத்து அரசர்கள் பராமுகமாக இருந்து விட்டமையால் பெர்னாண்டஸ் பாதிரி பலரைக் கிறித்தவர் ஆக்கினர். கி.பி. 1606-ல் ராபர்ட்டி நோபிலிபஸ் என்னும் பாதிரியும் வந்து சேர்ந்தார். மதமாற்றம் செய்வதில் மக்கள் பெரிதும் வருந்தி அரசரிடம் முறையிட்டனர். அரசர் ஸ்ரீ ஈசானத்தம்பிரானைக்கொண்டு கிறித்தவ மதத்தைத் தலையெடுக்கவொட்டாமல் செய்தார்.

பின்பு ஈசானத்தம்பிரான் சுவாமிகளுடன் சிலகாலம் அளவளாவியிருந்து சமயநுட்பங்களையெல்லாம் அரச சகோதரர்கள் இருவரும் அறிந்துவந்தனர். செவ்வந்தியப்பநாயக்கர் ஈசானத்தம்பிரானை அழைத்துச் சென்று தென்னாட்டுச் சிவதலங்களைத் தரிசனம் செய்வித்தார். சிவதலயாத்திரை செய்யும் போது சுவாமிகள் விருப்பப்படி பாவநாசம், திருப்புடைமருதூர், செவ்வல் திருநெல்வேலி, முரப்பநாடு, வள்ளியூர், கன்னியாகுமரி, சுசீந்திரம் முதலிய எட்டு இடங்களிலும் மடாலயம் அமைத்தற்குரிய இடங்களையும், அம்மடாலயத்தின் பொருட்டுப் பொருந்திய பல கிராமங்களையும் தெரிந்து வைத்து மதுரையை வந்தடைந்தனர். அதன்பின் அவ்வவ்விடங்களில் ஆதினத்திற்கென மடாலயங்களைக் கட்டுவித்தனர். ஈசானத்தம்பிரான் பெயரால் அவைகள் விளங்குமாறு செய்தார். தெரிந்து வைத்த கிராமங்களையும் முற்றாட்டாகக் கொடுத்தார். தாயிர சாசனங்கள் செய்தார். அந்தக்காலம் சாலிவாகன சகம் 1537, 1539, 1543-வது ஆண்டுகளாம்: கி. பி. 1615, 1617, 1621 ஆண்டு என்பர். (சாலிவாகன சகத்துடன் 78 ஆண்டுகள் கூட்டக் கி. பி. நூற்றாண்டாம்) மதுரை நாயக்கர் ஆட்சியில் முத்துவீரப்பநாயக்கர் காலம் கி. பி. 1609-1623.

ஞானசாரியாராகிய உருத்திரகோடி தேசிகரையும் அடியார் கூட்டங்களையும் தரிசிக்க ஈசானத்தம்பிரான் வேணவாக்கொண்டார். தம் ஞானசிரியரைப் பிரிந்து மதுரைக்குவந்து நெடுங்காலம் ஆயிற்றென நினைந்தார். இதனைத் தமது அன்பராகிய செவ்வந்தியப்பருக்கு அறிவித்தார். அவர் தம்பிரான் சுவாமிகளைப் பிரிந்திருக்க மனமில்லாதிருந்தார். சுவாமிகள் விருப்புத்தைத் தடுத்தற்கும் அஞ்சினர். பின்னர் ஒருவாறு இசைந்தார். வேண்டிய சிறப்புக்களை எயல்லாம் செய்து வழியனுப்பினார். தம்பிரான் சுவாமிகள் வழியிலுள்ள தலங்களையெல்லாம் தரிசித்துக்கொண்டு திருவாவடுதுறையை அடைந்தார். ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசரையும் ஒப்பிலாமூலையம்மையையும் தரிசித்துக்கொண்டு மடர்லயத்துக்கு வந்தனர். அங்கே உள்ள சிவப்பிரகாச விநாயகரையும், திருமாளிகைத்தேவரையும் தரிசித்த பின்னர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர பரமாசாரிய மூர்த்திகளைப் பன்முறை வணங்கித் தரிசனம் செய்துகொண்டார். ஒடுக்கத்திலே சென்று ஞானகுரவரையும் தரிசித்துநின்றார். மதுரை சென்றுவந்த வரலாற்றையெல்லாம் மிகவும் விவரமாக விண்ணப்பித்தார்.

அடியார் கூட்டத்தையும் வணங்கி அளவளாவியிருந்தார். பின்பு ஒருநாள் ஞானசாரியரை வணங்கி நாயக்கர்வேண்டுகோளைத் தெரிவித்தார்.

அரசரின் விருப்பத்தை முற்றுவிக்க எண்ணிப் பாண்டிநாட்டு யாதிரை தொடங்கியருளல் வேண்டுமெனப் பன்முறை வேண்டினர். பாண்டிநாட்டிலே தமக்கு அரசர் அமைத்துத்தந்த மடங்களில் எழுந்தருளியிருந்து ஆங்காங்குள்ள பக்குவர்கட்கு அறுக்கிரகம் செய்தருளவேண்டுமென இரந்தார். அதற்கு ஞானகுரவரும் மகிழ்ந்து தலயாத்திரை செய்ய மனமுவந்தருளினர்.

ஸ்ரீ உருத்திரகோடிதேசிகர் ஒரு சுபதினத்தில் தம் அடியவர் கூட்டத்திலே பக்குவம் மிக்க ஒரு தம்பிரானுக்கு வேலப்பதேசிகர் எனத் தீட்சாநாமம் சார்த்தி ஆசாரியாபிடேகம் செய்து தமக்குத் துவிதீய ஆசிரியராக நியமித்தருளித் தமக்குப் பின் சிவஞானோபதேசம் செய்துவருமாறு பணித்தார். அதன்பின்னர் ஒரு நல்ல நாளிலே ஸ்ரீ ஞானமாநடராசரை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு அடியார்கள் புடைகுழத் தலயாத்திரையாக எழுந்தருளினர். சோழநாட்டுத் தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு மதுரைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். இதனை முன்னரே அறிந்த செவ்வந்தியப்ப நாயக்கர் அரசராகிய முத்துவீரப்ப நாயக்கருடன் அரசமரியாதைகள் எல்லாவற்றுடனும் எதிர்கொண்டு சென்று அழைத்துவந்து அங்கயற்கண்ணியம்மையையும் ஆலவாயண்ணலையும் தரிசனம் செய்வித்துத் திருமடத்திலே ஞானதேசிகரை எழுந்தருளப்பண்ணிக் குருதரிசனக் காட்சியைக் கண்படைத்த பேரெனக்கண்டு தரிசித்தார்கள். பின்னர் ஞானதேசிகரும் அவர்களைத் திருக்கண்சாத்தியருளித் திருநீறு வழங்கினர். மிகச் சிறப்புடன் அரசர் மாகேசுரபூசையை நடாத்தி மிக மகிழ்ந்திருந்தார் திருவுலாக் காட்சியை எல்லாரும் காணும்படி நடாத்துவித்தார்.

மதுரையிலே ஞானதேசிகர் சிலநாட்கள் தங்கிப் பக்குவர்கட்கெல்லாம் அருளுபதேசம் செய்திருந்தார்கள். பின்பு வழியிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்துப் பாவநாசத்தலத்தை அடைந்தனர். அங்கே முக்களாலிங்கரையும், உலகம்மையாரையும் தரிசித்துத் தமது ஈசானமடத்தில் எழுந்தருளினர். அதன்பின் அரசரால் அமைத்துத் தந்துள்ள எல்லாமடங்களிலும் சென்று தங்கி அடியார்களுக்கு அருளுபதேசம் வழங்கினர். சுசீந்திரமடத்திலே எழுந்தருளியிருந்த அக்காலத்திலே தென்னாட்டினும் தமது ஞானசாரியபரம்பரை சிறந்து விளங்குமாறு திருவுளங்கொண்டார். ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்திகள் திருவுருவப் பிரதிட்டை செய்தனர். குப்பாபிஷேகம் முதலியவற்றையும் சிறப்புறச் செய்வித்தனர். நித்திய நைமித்திக பூசைகள் சரிவர நடந்து வருமாறு கட்டளையிட்டருளித் தமது துவிதீய ஆசிரியராகவுள்ள வேலப்பதேசிகரை அங்கே இருத்திப் பக்குவர்கட்கு ஞானோபதேசம் செய்துவருமாறும் சித்தாந்த சாஸ்திரோபதேசம் செய்து வருமாறும் பணித்தருளினர். ஈசானத் தம்பிரானைத் தென்னாட்டிலுள்ள குருசேஷத்திர பரிபாலனம் செய்துவரக் கட்டளையிட்டருளினர். பின்பு ஞானசிரியர் மதுரைப்பதிக்கு எழுந்தருளிச் சுவாமிதரிசனம் செய்திருந்தார்கள் இப்படியிருக்கும் நாட்களிலே ஒரு

கார்த்திகை மாத்தது அநுட் நாளில் மதுரையம்பதியிலே சுத்தாத்துவித சித்தாந்த முத்தி நிலையை அடைந்து சிவபரீபூரணம் பெற்றார்கள்.

இதனை அறிந்த செவ்வந்தியப்ப நாயக்கரும், அரசராகிய முத்து வீரப்ப நாயக்கரும் சுசீந்திரத்திலிருந்த ஞானதேசிகராகிய வேலப்பதேசிகரைக்கொண்டு பத்து நாட் குருபூசையையும் மிகச் சிறப்புறச் செய்வித்தனர். வேலப்பதேசிகரை மதுரைமாநகரில் பவனிவரச்செய்து கொலுக் காட்சியில் குருதரிசனமும் செய்து களிப்புற்றனர். நகரமாந்தரும் ஞானதேசிகரை வணங்கி அருள் பெற்றனர்.

இங்ஙனமாக நான்காவது குருமகாசந்நிதானமாக விளங்கிய உருத்திர கோடிதேசிக சுவாமிகளின் காலத்திலேதான் கிளைமடங்களும் கிராமங்களும் ஆதினத்துக்கு உண்டாயின.

ஐந்தாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ வேலப்பதேசிகர்

ஞானசாரியராக எழுந்தருளிய ஸ்ரீ வேலப்பதேசிக சுவாமிகள் மதுரையை அரிதினங்கி வழியிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு ஆதின மடாலயத்துக்கு எழுந்தருளிப் பிரதம ஞானசாரியாராகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகளைத் தரிசித்து வணங்கி ஞானபீடத்திலமர்ந்தனர். தம்மை அடைந்த அன்பர்கட்கெல்லாம் சிவஞானோபதேசம் செய்திருந்தனர். பின்பு ஒரு நல்ல நாளிலே தம் அடியவர் கூட்டத்தில் சிறந்திருந்த குமார சாமித்தம்பிரான் என்பவருக்கு ஆசாரிய அபிதேகம் செய்து தமக்குத் துவிதிய குரவராக நியமித்தருளினார். இவர்கள் மெய்கண்ட சாத்திரங்களுக்கு உரையிட்டருளினார் என்ப, எனினும், இவர்களது அடியார் கூட்டத்தில் ஒருவராகிய நமச்சிவாயத்தம்பிரான் சில சாத்திரங்களுக்கு உரையிட்டிருக்கிறார். அற்றுள், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா என்னும் இரண்டு நூல்களுக்கும் நமச்சிவாயத்தம்பிரான் உரை கிடைத்தது. அதனை இவ்வாதினப் பதிப்பாக 1953-ம் ஆண்டில் வெளியிட்டு அன்பர்கட்கு வழங்க வாயிற்று. வேலப்பதேசிகர் சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துக்கும் ஒருரை வரைந்துள்ளார்கள்.

இனி, வினாவெண்பாவுரையின் இறுதியில் “மெய்கண்ட சந்ததியில் திருவாவடுதுறை நமச்சிவாயமூர்த்தி மரபில் வேலப்ப பண்டாரம் அநுக் கிரகம் பெற்ற நமச்சிவாயத்தம்பிரான் சாலிவாகன சகாத்தம் 1600க்குமேல் செல்லாநின்ற பிங்கள ஸ்ரீ வைகாசி மீ (கி-பி. 1678) செய்த வினாவெண்பாவுரை முற்றிற்று” எனக்காணப்படுகிறது. இந்த நமச்சிவாயத் தம்பிரான் ஞானசிரியராகிய வேலப்பதேசிக சுவாமிகள் காலத்துக்குப் பின்னும் வாழ்ந்திருந்தார் என அறியலாம்.

முற்கூறிய ஈசானத்தம்பிரான் சுவாமிகள், ஞானசிரியரின் ஆணையின்படி குருகோத்திர பரிபாலனமும் சித்தாந்த சைவ சாத்திரோபதேசமும் செய்து கொண்டு திரு நெல்வேலி ஈசானமடத்திலே வசித்திருக்கும் காலத்தில்

ஒரு பங்குனி மாதத்துத் திருவாதிரைநாளில் சிவபரிபூரணமுற்றார். துவிதீய குரவராகிய குமாரசாமி தேசிகர் ஞானசிரியரின் கட்டளைப்படி சுசீந்திரத்தில் எழுந்தருளியிருந்து அங்குள்ள பக்குவர்கட்கு அநுக்கிரகம் செய்து வருவாராயினர். ஸ்ரீ வேலப்பதேசிகர் தலயாத்திரை செய்தற்கு விரும்பி அங்கங்கே சென்று சிவதலதரிசனம் செய்துகொண்டு திருப்பூவணத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்திலே ஓர் கார்த்திகை மாதத்து உத்தராடநாளிலே சுத்தாத்துவித சித்தார்த முத்தியெய்திச் சிவபரிபூரணமுற்றார்கள். குமாரசாமி தேசிகர் ஞானசிரியருக்குப் பத்துநாட் குருபூசையும் சிறப்புறச்செய்து ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளினார்கள்.

ஆறுவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ குமாரசாமிதேசிகர்

ஞானபீடத்தமர்ந்த ஸ்ரீ குமாரசாமிதேசிகர் தமது அடியார் கூட்டத் துடன் திருவாவடுதுறைக்கு எழுந்தருளினந்தனர். ஆதினமுதற்குரவரான ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்தியைத் தரிசித்து ணைங்கினர். திருவாவடுதுறையிலேயே தங்கிச் சிவஞானச் செங்கோல் செலுத்திவந்தனர். தமக்குப் பின் வழிவழியாகச் சிவஞானோபதேசம் செய்துவரும்பொருட்டுத் தம்பிரான் கூட்டத்திலே அதிதீவிர பக்குவமுடையராயிருந்த ஒருவருக்கு ஆசாரியா பிடேகம் செய்து குமாரசாமிதேசிகர் எனவே திருநாமம் குட்டித் துவிதீய குரவராக வைத்தருளினர். பின் ஞானசாரியராகிய ஸ்ரீ குமாரசாமிதேசிகர் சிவதலயாத்திரை செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு தலதரிசனம் செய்து சுசீந்திரத்தை அடைந்து அங்கே தங்கியிருந்தனர். அக்காலத்திலே ஞான தேசிகர் ஒரு கார்த்திகை மாதத்து உத்தராட நாளிலே சுசீந்திரத்திலேயே சுத்தாத்துவித சித்தார்தமுத்தி எய்திச் சிவபரிபூரணமாயினர். தம் ஞானசிரியருக்குப் பத்துநாட் குருபூசையும் மிகச்சிறப்பாகச் செய்திருந்து ஸ்ரீ பிறகுமாரசாமிதேசிகர் ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளிப் பக்குவர்களுக்கு அநுக்கிரகம் செய்துவருவாராயினர்.

ஏழாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ பிற்குமாரசாமிதேசிகர்

ஸ்ரீ பிற்குமாரசாமிதேசிகர் தம் அடியவர்கூட்டத்துள் சிறந்த முத்தம் பலவாணருக்கு ஆசாரியாபிடேகம் செய்து துவிதீய குரவராக அமர்த்திச் சுசீந்திரத்திலேயேயிருந்து சீடர்களுக்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்து வருமாறு கட்டளையிட்டுத் தாம் அடியார் கூட்டத்துடன் திருவாவடுதுறையை அடைந்து, ஆதின பரமாசாரியாரையும் திருமானிகைத்தேவரையும் வணங்கித்துதித்து, ஒடுக்கத்திலேசென்று ஞானபீடத்திலே எழுந்தருளியிருந்து சிவஞானோபதேசம் செய்துவந்தனர்.

சுசீந்திரத்திலே தம் ஞானசிரியர் கட்டளைப்படி தங்கியிருந்து ஞானோபதேசம் செய்துவரும் துவிதீய ஆசிரியராகிய ஸ்ரீ முத்தம்பலவாண தேசிகர் ஞானசிரியரையும், ஸ்ரீ நமச்சிவாய பரமாசாரியரையும் தரிசிக்க

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதினம்
ஐந்தாவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ வேலப்ப தேசிக ஸ்ரீத்திகள்

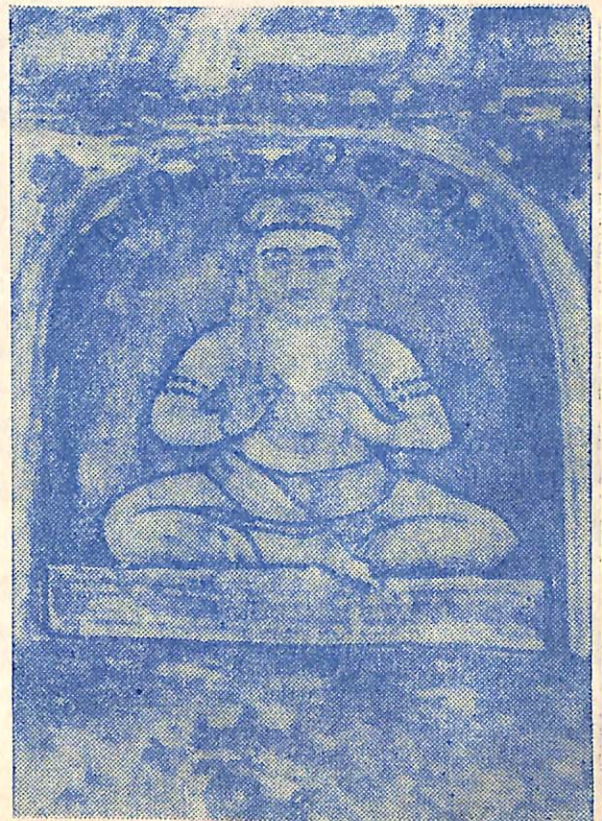

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதினம்
ஆருவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ குமாரசாமி தேசிக ஸ்ரீத்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
ஏழாவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ பிர்குமாரசாமி தேசிக மூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
எட்டாவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிக மூர்த்திகள்
நல்லூர் கருமகாசந்ரிதானம்

வேண்டுமென எண்ணித் திருவாவடுதுறைக்கு வந்து தம் ஆசாரியரைத் தரிசனம்செய்து அடியார் கூட்டத்துடன் அளவளாவியிருந்து வந்தனர். பின்பு, ஞானதேசிகராகிய பிற்குமாரசாமி தேசிக சுவாமிகள் சோழநாடு பாண்டிநாடு, சேரநாடுகளில் உள்ள பல தலங்களையும் தரிசித்து அங்குள்ள சீடர்களுக்கு அருக்கிரகம் செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டார். துவிதீய ஆசிரியர் முத்தம்பலவாண தேசிகரும், தம்பிரான் கூட்டமும், அடியார் கூட்டமும் தம்முடன் வரத் தாம் சிவதல யாத்திரை செய்துகொண்டு திருக்குற்றாலத்திலே வந்து தங்கிச் சுவாமிதரிசனம் செய்துவந்தனர். அப்பொழுது துவிதீய ஆசிரியராகிய முத்தம்பலவாண தேசிகர் ஒரு மாசி மாதத்துச் சித்திரைநாளிலே சிவபரிபூரணமெய்தினர். ஞானதேசிகராகிய ஸ்ரீ பிற்குமாரசாமி தேசிகர் துவிதீய குரவருக்குச் செய்யவேண்டிய குருபூசையைச் சிறப்பாகச் செய்வித்தார்கள். பின்பு, தாம் சுசீந்திரத்தை அடைந்து அங்கே தம் அடியவர் கூட்டத்திலே மிகச்சிறந்து விளங்கும் மாசிலாமணித் தம்பிரானுக்கு ஆசாரியாபிதேகம் செய்து, துவிதீய குரவராயிருந்து உபதேசித்துவரக் கட்டளையிட்டருளினர்.

மாசிலாமணி தேசிகராகிய துவிதீய குரவரைச் சுசீந்திரத்திலே இருந்து சீடர்களுக்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்துவருமாறு பணித்துத் தாம் வழியிலுள்ள பல தலங்களையும் தரிசித்துத் திருவாவடுதுறைக்கு வந்து எழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்தியைப் பூசித்து அருளாட்சி நடத்தி வந்தார். இவ்வாறாக, மாசிலாமணி தேசிகர் சுசீந்திரத்திலே இருந்துகொண்டு தம்மையடுத்த பக்குவர்களுக்குச் சிவஞானோபதேசமும், சிவ ஞானபோதம் முதலிய சாத்திரோபதேசமும் செய்துவருவாராயினர். இடையறாத சிவானந்த ரீட்டை கூடியும் சிவாநுபூதிச்செல்வத்துடன் விளங்கினர்.

எட்டாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ மாசிலாமணிதேசிகர்

ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் சோழவளநாட்டிலே திருவெண்காடு என்னும் சிவதலத்திலே பரம்பரைச் சைவ வேளாளர் குலத்திலே அபிஷிக்தர் மரபிலே அவதரித்தவர்கள். இவருடைய தாய் தந்தையர் இருவரும் சிவநெறி தவறாதொழுகிய சீலர்கள். தாயார் பிறந்தகம் சமயகுரவருள் முதல்வராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவவதாரம் செய்தருளிய சீகாழிப் பதி என்பர். தந்தையார் திருவெண்காட்டிலேயே தமது இவ்வாழ்க்கையை நடத்தினர். ஆயினும், திருவாவடுதுறையிலே திருக்கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ ஒப்பிலாமூலையம்மை பங்கராகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணி ஈசரிடத்து ஈடுபாடுடையராக இருந்தார். திருவெண்காட்டிலே முக்குள நீராடி முறைப்படி சுவேதவனேசுரரை வழிபாடாற்றி, புத்திரப்பேறு வேண்டினர். அடிக்கடி திருவாவடுதுறைக்குத் தம்முடைய மனைவியாருடன் வந்து கோமுத்தி தீர்த்தத்திலே விதிப்படி முழுசி, பொன்னித்துறையிலும் ஆடி, முசுக்குந்தச் சக்கரவர்த்திக்குப் புத்திரப் பேறருளிய ஸ்ரீ தியாகராசப்பெருமானையும், ஸ்ரீ ஒப்பிலாமூலையம்மையையும்,

ஸ்ரீ மாசிலாமணி ஈசரையும் வழிபாடாற்றி வந்தனர். திருமூலதேவரையும், திருமாளிகைத்தேவரையும், பஞ்சாக்கர பரமாசாரியரையும் தரிசித்து வணங்கிக் குறையிற்று வருபவராயினர். சீகாழிப்பதி சென்று பிரம தீர்த்தத்திலே நீராடி அம்மையப்பரைத் தரிசித்து வழிபாடாற்றினர்; ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரையொப்ப மகப்பேறு உண்டாக வரங்கிடந்தனர் முன்னேத் தவப்பேற்றால் இம்மையிலே சிவபத்திச் செல்வம் நிறையப் பெற்ற அத்தாய் தந்தையரிடத்து நல்ல நானுங்கோளும் சிறந்த நல்லோரையிலே ஒரு சற்புத்திரர் திருவருளும் குருவருளும் வாய்ப்ப அவதரித்தனர். நன்மகவைப் பெற்ற பெற்றோர் மாசிலாமணியீசர் திருவருளால் கிடைத்த தென மனங்கொண்டு அந்தக் குழவிக்கு மாசிலாமணி எனப் பிள்ளைத் திருநாமம் இட்டழைத்தனர்.

கல்வி கற்றமை

ஐந்தாம் வயதிலே பள்ளியில் வைத்து நல்லாசிரியரைக்கொண்டு கல்வி கற்பித்தனர். “விளையும் பயிர் முனையிலே” என்ற பழமொழிக்கு இணங்க விரைந்து கல்வியைக் கற்பாராயினர். மாசிலாமணியாரின் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூற்பயிற்சியும், வடமொழிப் பயிற்சியும், வரவர மிக்கது சமய நூற்பயிற்சியிலும் மனம் வலியுற்றது. தேவார திருவாசக முதலிய அருட்பாக்களில் உள்ளம் அழுந்தியது. கவி செய்யும் ஆற்றலும் மிகுதியாயது. ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருடைய திருப்பாட்டுக்களில் மிக ஈடுபாடுடையராயினார். நம்பியாண்டார்நம்பிகள் அருளிச்செய்த ஆளுடைய பிள்ளையார் பிரபந்தங்களிலும் ஸ்ரீ சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிய பெரிய புராணத்திலும் கருத்தூற்றமிக்கது. பன்னிருதிருமுறைகளிலும் இவர் நெஞ்சுபதிந்தது. இத்தகைய மாசிலாமணிப்பிள்ளையைத் தந்தையார் திருவாவடுதுறைக்கு அழைத்துவந்தனர்; அம்மையப்பரைத்தரிசித்து அப்பொழுது இவ்வாதினத்திலே குருமகாசநிதானமாக எழுந்தருளியுள்ள ஞானதேசிகரிடத்து அடைக்கலமாக ஒப்புவித்தார். சின்னப் பட்டத்திலே அமர்ந்தருளியவர்கள் ஸ்ரீ முத்தம்பலவாண தேசிகர் ஆவார். மாசிலாமணியார் தமிழ்மொழியில் வல்லுநராயிருந்ததுடன் வடமொழியிலும் சிவாகமங்களிலும் நல்ல பயிற்சி உடையவராகச் சிறந்து விளங்கினார்.

துறவு :

ஞானதேசிகர், மாசிலாமணியாருடைய கல்விப் பெருமையையும், வயதின் சிறுமையையும், துறவிலே இருக்கும் மீதூர்ந்த ஆசையையும் நன்கு நோக்கி இம்மாசிலாமணி இவ்வாதினத்திலே தெய்வ ஒளிவீசும் எனத் திருவுளங்கொண்டு இருவகைத் தீட்சையும் முறையே செய்து, கல்லாடையுமருளி மாசிலாமணி. என்னும் அப்பெயரையே அவர்க்குத் தீட்சாநாமமாகச் சூட்டியருளினார். மாசிலாமணியாரும் ஆசாரியருக்கு அணுக்கத் தொண்டராக இருந்து தொண்டுகள்செய்து வழிபட்டுவர உலகநிலையிலே அவர் மனம் உலவாது ஒடுங்குவதாயிற்று. நெடுநேரம் சைவறரிட்டை கூடியிருப்பார்.

சின்னப்பட்டத்தில் விளங்கிய ஸ்ரீ முத்தம்பலவாண தேசிகர் சிவ பரிபூரண மெய்தவே ஞானதேசிகர், மாசிலாமணித் தம்பிரானுக்கு ஆசாரியாபிடேகம் செய்து துவிதீய குரவராயிருந்துவரக் கட்டளையிட்டருளினர்.

சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் சுசீந்திரத்திலிருந்து தம்மையடுத்த பக்குவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்து கொண்டும், சிவஞான நூல்களை உபதேசித்துக்கொண்டும் சிவானந்த ஸித்தையில் இடையருதிருந்து வந்தார்.

எட்டாம் பட்டத்தில் எழுந்தருளல் :

ஞானகுரவராகிய ஸ்ரீ பிற்குமாரசாம்தேசிகர் சிவதலயாத்திரைசெய்யத் திருவுளங்கொண்டார். சோழநாட்டுத் தலங்களைத் தரிசனம்செய்து, பின்பாண்டியநாட்டை அடைந்து பல தலங்களையுந் தரிசித்துச் சுசீந்திரத்தை அடைந்து தமது திருமடத்தில் எழுந்தருளி அங்கே வசித்துவந்தார். அக்காலத்திலே ஓர் ஆவணிமாதத்து உத்தரட்டாதி நாளிலே ஞானதேசிகர் சிவபரிபூரணமுற்றனர். பின்பு, ஞானதேசிகராகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணிதேசிகர் பத்துநாட் குருபூசையையும் சிறப்பாக நடத்திப் பீடாதிபத்தியம் பெற்றுத் திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஞானதேசிகராகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் தம் அடியவர்களுள் சிறந்த சிவக்கொழுந்துத் தம்பிரானுக்கு ஆசாரியாபிடேகம் செய்து, ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்து தேசிகர் என்னும் பெயருடன் சின்னப்பட்டத்திலமர்த்தினார்.

ஸ்ரீ ஞானதேசிகரது ஆணைப்படி இரண்டாவது குரவராகிய ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்து தேசிகர் சுசீந்திரத்தில் எழுந்தருளியிருந்து சீடர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்துவந்தார். ஒருநாள், தமது ஞானாசிரியரையும் ஸ்ரீ நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியையும் தரிசிக்க வேணவாவற்று வழியிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருவாவடுதுறையை அடைந்தார். சிலகாலம் தங்கியிருந்தார். ஒரு மார்கழி மூலநாளில் திருவாவடுதுறையிலே சிவபரிபூரணமாயினர்.

சின்னப்பட்டத்தில் இருந்த ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்துதேசிகர் சிவபரிபூரண மெய்தியபின் அடியவர் கூட்டத்தில் சிறந்த இராமலிங்கத்தம்பிரான் என்பவருக்கு ஆசாரியாபிடேகம் செய்து இராமலிங்கதேசிகர் என்னும் பெயருடன் துவிதீய பட்டத்தில் இருத்திச் சுசீந்திரத்தில் இருந்துவரக் கட்டளையிட்டருளினர்.

அரசர் சோதனையும் ஆசாரியர் இரக்கமும் :

ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் திருவாவடுதுறையிலே மாகேசுர பூசையைச் சிறப்புற நடத்தி மடாலயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். அக்காலத்திலே ஒருநாள் பேயும் உறங்கும் நள்ளிரவிலே தஞ்சைமன்னர் பஞ்சமவேடம்

பூண்டு சென்று அம்மடாலயத்தின் புறத்தே தூரத்தே நின்று 'சாமி! அடியேனைப் பசி வருத்துகின்றதே' என்று பேரொலியிட்டு அழைத்தார். அப்பொழுது ஒடுக்கத்திலே சிவத்தியானபரராக அறிதுயிலிலமர்ந்திருந்த ஸ்ரீ ஞானதேசிகர் ஓலமிட்டழைக்கும் குரலையுணர்ந்து, மடப்பள்ளியிற் புகுந்து, ஒரு பாத்திரத்தில் அன்னமும் கறியும் நிறைய எடுத்துவந்து அன் புடன் கொடுத்துப் 'பசிதீருக' என உபசாரமொழி கூறிச்சென்றார். மறு நாட்காலையில் தவசிப்பிள்ளைகளை அழைத்து 'மடைப்பள்ளி திறந்து கிடந் தமையால் நாய் புகுந்து விட்டது; அதனால், மடைப்பள்ளி முற்றும் சுத்தி செய்து புண்ணியாகவாசனம் செய்வித்தபின்பு பூசைக்குப் பாகம்பண்ணுக்' எனக் கட்டளையிட்டார்.

பிராமணபோசனமும் உவர்நீர்க்கேணியும் :

பின்பு ஒரு புண்ணியகாலத்திலே ஸ்ரீ மாசிலாமணிதேசிகர் சிவதல தரிசனம் செய்துகொண்டு காவேரி சங்கம ஸ்நானத்துக்கு எழுந்தருளினார். அப்பொழுது தஞ்சை அரசரும் நீராடிவந்து திருவெண்காட்டிலே தம் பரிசனங்களுடன் தங்கியிருந்தார். ஞானதேசிகரும் நீராடித் திருத்தொண்டர் சுளும், தம்பிரான்களும் உடன்வரச்சென்று தமது திருமடத்திலே எழுந் தருளியிருந்தனர். தஞ்சை அரசர் ஒருமண்டலம் வரையில் பிராமண போசனம் மிகச்சிறப்புடன் செய்வித்தனர். பிராமணபோசனத்தின் மகத் துவத்தை வெளிப்படுத்த அரசர் எண்ணி, உச்சிட்டத்தை அங்குள்ள ஓர் உவர் நீர்க்கேணியிலே போட்டுவரச்செய்து பின் முடிவிலே தூர்வை யெடுக்கச்செய்தார். பின்பும் அக்கேணியில் உவர்நீரும் புழுக்களும் நீங்காமல் இருப்பதையறிந்து பெரிதும் கவன்றிருந்தார்.

உவர்நீர்க்கேணியும் மாகேசரபூசையும் :

இதனை உணர்ந்த ஞானதேசிகர் அரசர் முகமாக ஒரு மண்டலம்வரை மாகேசரபூசை நடத்துவித்தார். அம் மாகேசரர் உச்சிட்டங்களைத் தமது மடாலயத்திலேயுள்ள உவர்நீர்க்கேணியொன்றில் போடச்செய்தார். இறுதியிலே அரசரையும், பிராமணோத்தமர்களுையும், பொதுமக்களையும் உடன் வைத்துக்கொண்டு அவ்வுவர் நீர்க் கேணியைத் தூர்வை யெடுப்பித்தார் அப்போது உவர்நீர் முற்றும் நீங்கிக் கங்கைநீர்போலத் தூயதாய் விளங்கி ஊற்றுப் பெருகியது. மாகேசரபூசையின் சிறப்பினை அனைவரும் அறிந்தனர்.

பரிகலக்கிணறும் முற்றாட்டு நிலமும் :

அரசர் அந்தக் கிணற்றுக்குப் 'பரிகலக்கிணறு என்னும் பெயர் இன்றுமுதல் என்றும் வழங்கிவருக' எனக் கட்டளையிட்டனர். மாகேசர பூசைக்கு ஆம்படி முற்றாட்டு நிலமும் அளித்தனர். அவை இப்போதும் இவ்வாதினத்துக்கு உரியனவாக உள்ளன.

இவர்கள் அடிக்கடி திருவெண்காட்டிலுள்ள திருமடத்துக்கு எழுந்தருளிக் சிவானந்த நிட்டையிலிருப்பது வழக்கம். ஸ்ரீ மாசிலாமணி

தேசிக மூர்த்திகள் தமக்குப் பின்பு ஒன்பதாவது பட்டத்திலே ஸ்ரீ இராம லிங்க தேசிகரை இருக்கச்செய்து தாம் திருவெண்காட்டிற்குச் சென்று நெடுநாள் அசைவற நீட்டையிலிருக்குங் காலத்து நரிகள் அவர் திருமேனியைக் கடித்து ஊறுசெய்து உண்ணும்போதும் அவர் உணர்ந்திலர்; அப்பொழுது அவ்வழியே சென்ற மக்கள் அதுதெரிந்து நரிகளை விரட்டி நமது ஆசிரியரை நீட்டைகலைத்து எழுப்பினர் என்ப. அதனால் 'நரிப் பண்டாரச்சந்நிதிகள்' என அவரை மக்கள் அழைப்பாராயினர்.

சிவபரிபூரணம் :

ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் பட்டத்திலெழுந்தருளியிருந்த காலம் கி. பி. 1625-1653 என்ப. அவர்கள் 33 ஆண்டுகள் பீடத்திலே எழுந்தருளியிருந்து சிவஞானோபதேசம் செய்துவந்தார்கள். பின், ஞானதேசிகர் திருவெண்காட்டிலே சிவசமாதி கூடியிருந்து ஒரு சித்திரைமாதத்து உரோகிணி நாளில் சிவபரிபூரணம் எய்தினர்.

ஒன்பதாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ இராமலிங்கதேசிகர்

ஞானசுரவராகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணிதேசிகர் சிவபரிபூரணம் பெற்றவுடனே அப்போது சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ இராமலிங்கதேசிகர் பத்துநாட் குருபூசையையும் சிறப்பாகச் செய்துமுடித்தார். தமது ஞான ராசதானியாகிய திருவாவடுதுறையை அடைந்தார். திருக்கோயிலிற் சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்து தமது திருமடத்திற்கு எழுந்தருளினார். திருமானிகைத்தேவரையும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர பரமாசாரியமூர்த்திகளையும் தரிசித்து வணங்கி ஞானபீடத்தில் அமர்ந்திருந்து சீடர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்துவரலாயினர்.

ஸ்ரீ இராமலிங்கதேசிகர், திருமழபாடி என்னும் சிவதலத்திலே பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே அபிஷிக்தர்மரபிலே ஆளுடைய பண்டாரம் என்பவருக்கு இரண்டாவதுபுதல்வராக அவதரித்தவர்கள். இவர் இளமைப் பருவத்திலேயே கல்வி கேள்வி அறிவொழுக்கங்களிலே சிறந்து விளங்கினர். பின்பு இவர் தந்தையார் இவரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத் தக்கு அழைத்துவந்து விடுத்துக் கல்வி கற்குமாறு செய்வத்தார். ஞானாசிரியர் இவருடைய அறிவு ஆற்றல்களைச் சோதித்து இருவகைத் தீட்சையும் செய்து சைவ சந்நியாசமும் கொடுத்தார். சின்னப்பட்டத்திலிருந்து ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்துதேசிகர் பரிபூரணம் ஆயினமையையும் திரிதீய குரவராகிய ஸ்ரீ சாமிநாததேசிகர் திருவண்ணாமலை ஈசானமடத்தில்தானே இருந்துகொண்டு சிவானந்த நீட்டையில் இடையறாது எழுந்தருளியிருந்தலையும், ஞானாசாரிய பீடத்திலே எழுந்தருளும் விருப்பமில்லாதிருந்தலையும் சிந்தித்துணர்ந்தார்கள். தமக்குப் பின்பு ஞானபீடத்திலிருந்துகொண்டு பரம்பரையாகப் பெற்றுவரும் சிவ ஞானோபதேசத்தையும், சித்தாந்த சாத்திரோபதேசத்தையும் தம்மை வந்து அடைகின்ற பக்குவர்களுக்கு அநுக்கிரகித்து வருமாறு ஆசாரியாபிதேகமும் செய்தருளினர்.

இராமலிங்கதேசிகர் ஞானகுரவர் ஆணைப்படி சிவஞானோபதேசம் செய்துவருகையில் தமக்குப்பின் இரண்டாவது குரவராகத் தம் அடியவர் கூட்டத்திலே சிறந்திருந்த வேலப்பத் தம்பிரானுக்கு ஆசாரியாபிடேகம் செய்து வேலப்பதேசிகர் எனத் தீட்சாநாமமும் செய்தருளி உபதேசம் செய்துவரக் கட்டளையிட்டருளினர். பின், வேலப்பதேசிகரை வழக்கப்படி சுசீந்திரத்திலுள்ள திருமடத்துக்கு அனுப்பி அங்கே பக்குவர்கட்கு சிவஞான உபதேசம் செய்துவருமாறு செய்தருளினார்கள்.

ஞானசாரியராகிய ஸ்ரீ இராமலிங்கதேசிகர் வைதிக சைவசித்தாந்த சமயத்தைக் கண்ணும் கருத்துமாய் உலகத்தில் தழைக்கச் செய்தது போலவே லௌகிககாரியங்களாகிய மடத்து நிர்வாகத்துறைகளிலும் பல நல்ல ஒழுங்குமுறைகளைச் செம்மைப்படுத்தி அமைத்தருளினர்.

தேவார ஒதுவார்கள் :

ஸ்ரீ இராமலிங்க தேசிகர் தேவாரத் திருமுறைகளிலே நல்ல பயிற்சியும் இசையறிவும் பெற்று விளங்கிய காரணத்தால் தேவாரம் முதலிய அருட்பாக்களை இன்னிசையுடன் பூசா காலங்களிலே ஒதி வருமாறு ஒதுவார்களையும் நியமித்தார். அப்போது தாம் திருவவதாரம் செய்தருளிய திருமழ்பாடியிலே உள்ள ஒரு குடும்பத்தினரை அழைத்துவரச் செய்து, அவரைத் திருவாவடுதுறையிலேயே நிலையாக இருந்துகொண்டு தேவாரம் ஒதிவரக் கட்டளையிட்டருளினர்.

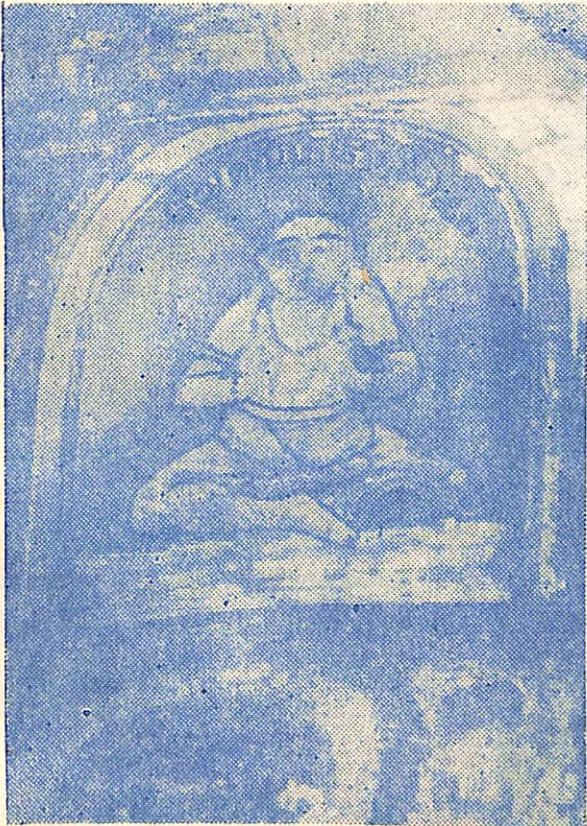
ஞானதேசிகராகிய இராமலிங்கதேசிகர் சிவஞானச் செங்கோலோச்சி வருங்காலத்தில் திருவாவடுதுறையில் ஒரு கார்த்திகை மாதத்து அநுடநாளில் சுத்தாத்துவித சித்தாந்தமுத்தியில் இரண்டறக்கலந்து இன்புற்றார்கள். இதனை அறிந்த துவித்ய குரவராகிய வேலப்பதேசிகர் திருவாவடுதுறையை அடைந்து, தம்முடைய ஞானகுரவருக்குச் செய்யவேண்டிய பத்துநாட்குருபூசையையும் சிறப்புடன் செய்து, தம்மை வந்தடைந்த பக்குவர்கட்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்துவரலாயினர்.

பத்தாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ வேலப்பதேசிகர்

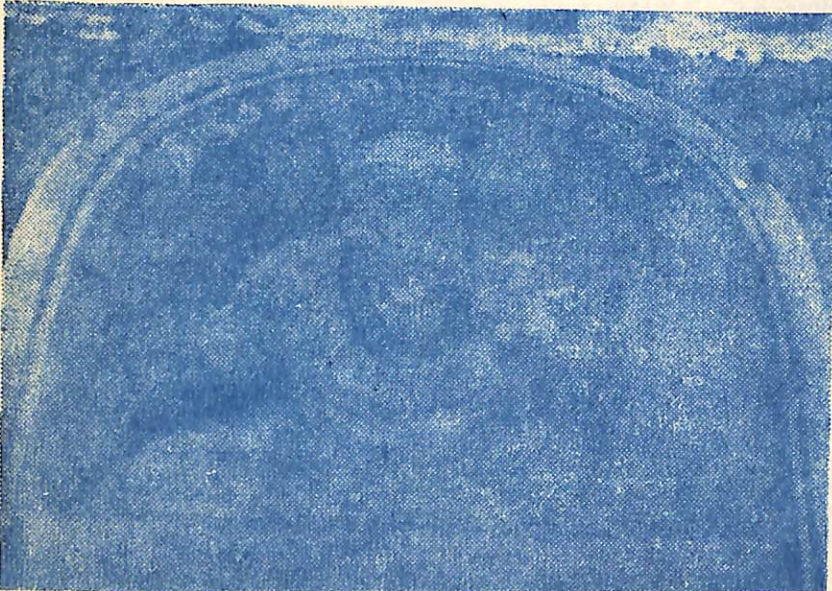
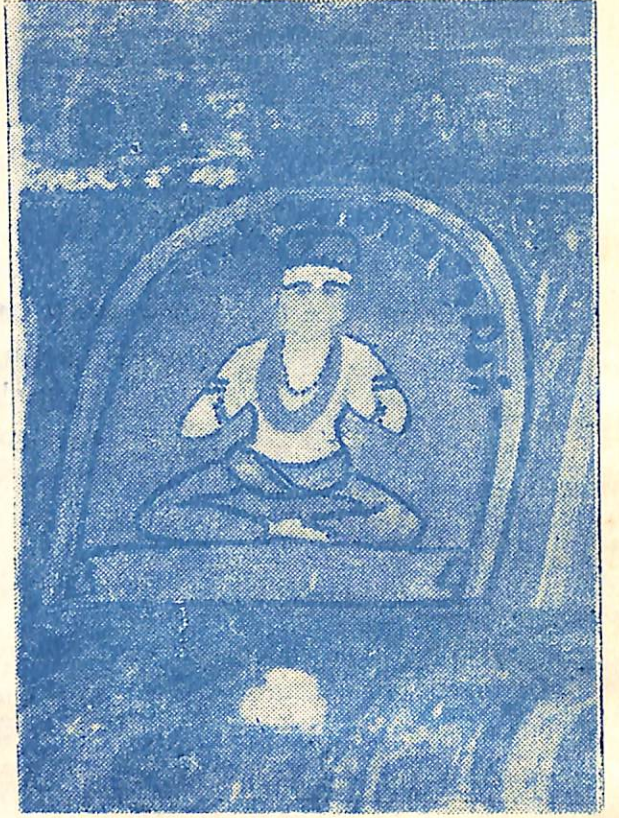
ஞானபீடத்திலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ வேலப்பதேசிகர் தமது அடியார் களுட் சிறந்து விளங்கும் வேலப்பத்தம்பிரான் என்னும் பெயருள்ள ஒருவருக்கு நிர்வாணதீட்சையும் ஞானோபதேசமும் செய்தனர். சிலகாலம் சென்று அவருக்கு ஆசாரியாபிடேகம் செய்து வேலப்பதேசிகர் என்னும் தீட்சாநாமமும் கொடுத்து அவரைச் சின்னப்பட்டத்திலே அமைத்துச் சுசீந்திரத்திலுள்ள தமது மடாலயத்திலே வழக்கம்போல இருக்கச்செய்து அங்கு உள்ள சீடர்களுக்கு அருக்கிரகமும் சிவ ஞானோபதேசமும் செய்துவரக் கட்டளையிட்டருளினார்கள். ஒருகாலத்திலே வேலப்பதேசிகர் இருவர் இருந்தமையின் பத்தாவது குருமகாசந்நிதானமாகிய இவர் முன் வேலப்பதேசிகர் எனவும் வழங்கப்பெறுவர்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதினம்
ஒன்பதாவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ இராமலிங்க தேசிக மூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதினம்
பத்தாவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ வேலப்ப தேசிக மூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதினம்
பதினென்றாவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ பின்வேலப்ப தேசிக மூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதினம்
பன்னிரண்டாவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பல தேசிக மூர்த்திகள்

பேரூர் ஸ்ரீ வேலப்பதேசிகர் :

சின்னப்பட்டத்திலேயிருந்த பேரூர் ஸ்ரீ வேலப்பதேசிகர் சுசீந்திரத் திலே வீற்றிருந்து தமது ஞானசிரியர் கட்டளைப்படி தம்மையடுத்த பக்கு வர்கட்கு அனுக்கிரகம் செய்துவருவாராயினர். அப்போது பஞ்சாக்கரப் பஃரெடை என்னும் ஒரு ஞானநூலை இயற்றியுபகரித்தனர்.

தம்பிரான்களும் தலயாத்திரையும் :

தமிழ்மக்கள் உய்யும்வண்ணம் இந்த ஆதினத்து உபய சந்நிதானங் களும். தம்பிரான் சுவாமிகளும், அடியவர்கூட்டங்களும் அடிக்கடி தமிழ் நாட்டிலே சிவதலயாத்திரைசெய்து அங்கங்குள்ள அன்பர்கட்கு அனுக் கிரகம் புரிந்து சிவபத்தி குருபத்தி அடியார்பத்தி முதலியன குன்றமல் தமிழ் மொழியையும் சித்தாங்கசைவ சமயத்தையும் வளர்த்து வருவாராயினர். சில சமயங்களில் அற்புதச்செயல்களால் மக்களை வசமாக்கி ஆதினத்துக்கு அடிமைப்படுத்தி அன்பு வளரச்செய்தனர். பலருக்கு நோய்களைப் போக்கி உபகாரமும் செய்து அவர்களால் மனமுவந்து கொடுக்கப்பட்ட பொருள் களைத் தம் ஆதினத்திலே சேர்த்தும் வந்தனர். தம்பிரான்களில் பலர் வித்துவான்களாகவும், மந்திரசித்தி பெற்றவர்களாகவும், மருத்துவ முறையிலே தேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்து ஆதினத்துக்குப் பல்லாற்றினும் நன்மையும் நன்கு மதிப்பும் உண்டாகுமாறு செய்துவந்தனர். ஞானதேசிகர் கள் உலகுக்குப் பயன் தரத்தக்க தம்பிரான்கள் முகமாக எல்லாவாற்றினும் மக்கட்குப் பயன் பட்டுவந்தனர். அதனால் அரசரும், அரசச்செல்வமுடைய பிரபுக்களும், தமிழ்மொழி வடமொழி வல்ல பெரும்புலவர்களும், பொது மக்களும் அடிக்கடி வந்து ஞானதேசிகரைத்தரிசித்து அளவளாவியிருந்து மகிழ்ந்து செல்வர். ஆதினத்தின் புகழ் தமிழ்நாடு முழுவதும் புரவத் தொடங்கியது.

இவ்வாறாக, ஒருசமயம் சிலதம்பிரான்கள் சிவதலயாத்திரை செய்து கொண்டு பாண்டிவன நாட்டிலே பொதியில்மலைச் சாரலிலே பாவநாசம் என்னும் திருப்பதிக்குச்சென்று சிவதரிசனம்செய்து விக்கிரம சிங்கபுரத்தின் வழியே வருகிற பொழுது அவர்கள் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்ட முக்களாலிங்கர் எனும் பிள்ளைப் பருவத்தினர் அவர்களைத் தமது இல்லத் திற்கு அழைத்துச் சென்று திருவமுது செய்வித்து உபசரித்து மகிழ்ந்தார். சத்திரி பாதத்து உத்தமராகிய அந்தப்புத்திரர் பிறவிப் பெருந்துன்பக் கடலினின்று கரையேறக் கருதி அம்முனிவர் பெருமக்களோடு செல்லுங் கருத்துடையரானார். தம் பெற்றோர்களிடம் அநுமதி பெற்று அவர்களை விட்டு நீங்கிய பின்பு, முக்களாலிங்கர் ஆதினத்து முனிவர்களோடு வழிக் கொண்டார். மார்க்கங்களிலுள்ள சிவதலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, சேரநாட்டிலுள்ள சுசீந்திரத்தை அடைந்தார். மடாலயத்தினுள் புகுந்தார். ஆதின முதற்பெருங்குரவராகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகளைத்தரிசித்தார். சின்னப் பட்டத்திலே எழுந்தருயிருந்த ஞானசிரியராகிய பேரூர் வேலப்பதேசிகரை ஒடுக்கத்திலேபோய்த் தரிசித்துப் பேரன்போடு வணங்கினார்.

சிவஞானயோகிகள் என்னும் தீட்சாநாமம் :

முக்களாலிங்கர் ஞானதேசிகரிடத்தே சைவசந்நியாசமும், சிவதீட்சையும். சிவஞானயோகிகள் என்னும் தீட்சாநாமமும் பெற்றார். மெய்கண்ட சாத்திரங்களையும் கேட்டருளினார். இவர் அகத்தியமகாமுனிவர் வரத்தால் அவதரித்தருளியவராகலின் எளிதிலே வடமொழிக்கடலும், தென்மொழிக்கடலும் முற்றொருங்குணர்ந்தார். மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பேறுடையாராய் அமர்ந்தருளினார். (ஸ்ரீ சிவஞானயோகிகள் அருள் வரலாற்றினைப் பிறிதொரு தலைப்பிற் காணலாம்)

பேரூர் வேலப்பதேசிகர் பரிபூரணம் :

இனி, சின்னப்பட்டத்திலிருந்த பேரூர்-வேலப்பதேசிகர் தமது ஞானசிரியரிடத்துப் பிரியா விடைபெற்றுச் சிவதல யாத்திரை செய்து. கொண்டு திருப்பேரூரை அடைந்து, அங்கே சிலகாலம் வசித்திருந்தனர். இங்ஙனம் சிவதரிசனம் செய்துகொண்டும். தம்மையடுத்த பக்குவர்கட்கு அனுக்கிரகம் செய்துகொண்டும் இருந்த காலத்திலே பேரூரிலே வேலப்பதேசிகர் ஓர் ஆனிமாதத்துப் பரணி நட்சத் திரத்திலே சிவபரிபூரணமுற்றனர் பின்பு, ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் முதலியோர் திருவாவடுதுறை அடைந்து அங்கே வசித்து வரலாயினர்.

பின்பு, சின்னப்பட்டத்திலிருந்த பேரூர்-வேலப்பதேசிகர் சிவபரிபூரணமுற்றமை அறிந்த ஞானதேசிகர் தமது அடியவர்களாகிய தம்பிரான் சுவாமிகள் பலரினுஞ் சிறந்துவிளங்கும் மற்றொரு வேலப்பத் தம்பிரான் என்பவருக்கு ஆசாரியாபிதேகம் செய்து சின்னப்பட்டத்திலிருந்த வேலப்பதேசிகர் என்னும் திருநாமத்தையே அவருக்கும் சாத்தியருளினார். பின்பு, ஞானசிரியர் சிவதலயாத்திரை செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு பலதலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டே சங்கரநாராயணர் கோயிலை அடைந்து அங்கே சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள். அக்காலத்துப் பலருக்குக் குட்டம் முதலிய நோய்களைத் தீர்த்தருளியதுமன்றித் தம் மகிமைகளை அறிந்துவந்து வணங்கிக் குறையிரந்த செவ்வல்-குறு நில மன்னராகிய சிவஞானபூலித் தேவர் என்பவருக்குக் குன்மநோயையும் போக்கியருளினார்கள். இவ்வாறு பலருக்கும் அனுக்கிரகம் செய்துகொண்டு சிவஞான பூரணராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ முன்வேலப்பதேசிக முர்த்திகள் அத்திருப்பதியிலே ஓர் புராட்டாசி மாதத்திலே மூல நட்சத்திரத்திலே சிவபரிபூரணம் எய்தியருளினார்கள்.

பதினென்றவது குரு மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ பின்வேலப்பதேசிகர்

தமது ஞானகுரவராகிய ஸ்ரீ முன்வேலப்பதேசிக முர்த்திகள் சங்கரநாராயணர்கோயிலில் சிவபரிபூரண முற்றபின் பத்துநாட் குருபூசையையும் சிறப்புறநடாத்தி ஸ்ரீ பின்வேலப்பதேசிகர் ஞானபீடத்திலெழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்துவருவாராயினர்.

சிலநாட்கள் சென்றபின்பு தமது அடியார்களுடன் சிறந்த திருச்சிற்றம்பலத் தம்பிரான் சுவாமிகளுக்கு ஆசாரியாபிதேகம் செய்து சின்னப்பட்டத்தி லமர்த்தினார்கள். சின்னப்பட்டத்தில் அமர்ந்த திருச்சிற்றம்பல தேசிகர் தம்மையடைந்த பக்குவர்கட்கு அனுக்கிரகம் செய்துகொண்டு மிகச் சிறப்புடன் விளங்கினார். பெரிய பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த பின்வேலப்ப தேசிக சுவாமிகள் திருப்பறியலூர்ப் புராணத்தை இயற்றியருளினார். இப்புராணத்திலுள்ள செய்யுள்தொகை 55. இங்ஙனமாக, தம்மையடைந்த பக்குவர்கட்கு உயிர்ப்பிணியைப் போக்கியும் தம்மை வழிபட்டுச் சரணாக அடைந்தோர்க்கு உள்ள உடல் நோய்களை அகற்றியும் வீற்றிருந்த ஞான குரவாகிய ஸ்ரீ பின்வேலப்பதேசிகர் தமது அடியார்களுடன் சிவதல யாத்திரை செய்து கொண்டு திருப்பெருந்துறை என்னும் ஆளுடையார் கோயிலை அடைந்து வழிபாடு செய்து கொண்டிருக்கும் காலத்திலே ஓர் வைகாசி மாதம் பூரட்டாதி நாளிலே சிவபரிபூரண முற்றருளினார். பின்பு சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் பத்து நாட் குருபூசையையும் நன்றாக நடத்தி ஞானபீடத்தி லெழுந்தருளி அனுக்கிரகம் செய்து வருவாராயினர்.

பன்னிரண்டாவது குருமகாசநிதானம்

ஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்

ஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிக ழர்த்திகளுக்குப் பின்பு பன்னிரண்டாவது குருமகாசநிதானமாக எழுந்தருளியிருந்தவர்கள். இத்தேசிகழர்த்திகள் சென்னைக்கு அருகிலுள்ள அரும்பாக்கம் என்னும் ஊரிலே தோன்றியவர்கள். ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோசிகள் மாணவருள் இவர்களும் ஒருவர். எப்பொழுதும் சிவாகம ஆராய்ச்சியையே தமக்குப் பொழுது போக்காகக் கொண்டவர்கள். சிவஞானமும் தவவொழுக்கமும் மிக்கவர்கள். இவர்கள் சிவாகமத்திலே இரண்டு லட்சம் கிரந்தம் ஆராய்ந்து அறிந்தவர்கள்.

இனி, மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் மாணவர் பன்னிருவரில் இலக்கணம் ஸ்ரீசிதம்பரநாதமுனிவர் இந்தக் குருமகாசநிதானத்தினிடத்திலே சிவஞானோபதேசமும் சைவ சந்நியாசமும் பெற்றுக்கொண்டார். மற்றொரு மாணவர் இராமநாதபுரம் ஸ்ரீ சோமசுந்தர குருவும் இக்குரவரிடத்திலேதான் நிருவாணதீக்ஷையும் சிவஞானோபதேசமும் பெற்றனர்.

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள், ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவநாயனார் அருளிச்செய்த சிவஞான போதத்துக்கு திராவிட மாபாடியம் அருளிச்செய்து தமது ஆசிரியழர்த்திகளாகிய பதினென்றாவது ஸ்ரீ பின்வேலப்ப தேசிகர் பெரியபட்டத்திலும், பன்னிரண்டாவது திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் சின்னப் பட்டத்திலும் எழுந்தருளியிருந்த காலத்திலே இவ்விரு குருழர்த்திகள் திரு முன்பு கூடியிருந்த வித்துவசபையிலே அரங்கேற்றினார்கள்.

ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான கவாமிகளுடைய முதல் மாணவராக வீற்றிருந்தருளியிருக்கிறாருள் ஸ்ரீ கச்சியப்ப முனிவர். மதுரகவி தொட்டிக்கலை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய முனிவர் ஆகிய இவ்விருவரும் திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் பெரியப்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்து சிவாகம ஆராய்ச்சியையே பொழுது போக்காகக் கொண்டு சிவானந்த ரிட்டையில் இருந்தகாலத்து அவருடைய கட்டளையின்படி அப்பொழுது சின்னப்பட்டத்திலே எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரிடத்திலே சிவஞானோபதேசமும் சைவ சந்நியாசமும் பெற்றனர்.

தென்னாட்டுயாத் தீரை - சிவானந்தநிட்டை :

இனி, இத்திருச்சிற்றம்பலதேசிக முர்த்திகள் தென்னாட்டுத் தலயாத் தீரை செய்தகாலத்து இராமேச்சுரம் சென்று தரிசித்து இராமநாதபுரத்திலே வந்து எழுந்தருளியிருந்தார்கள். அப்போது இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்திலே கௌரவம் பொருந்திய மகாராஜராஜ ஸ்ரீ சேதுபதி அரசருக்கு மதிமந் திரியாகவுள்ள ஒருவர் நமது ஆதினத்துச்சீடவர்க்கத்தினர். அவர் மகாசந்நி தானம் சேதுநாட்டில் எழுந்தருளியிருக்கும் அச்செய்தியை மகாராஜாவுக்குத் தெரிவித்தார். அப்போது மகாராஜா அவர்கள் 'உம்முடைய ஆசிரியராகிய மகாசந்நிதானம் இங்கு எழுந்தருளியிருப்பது நல்லதே; ஆயினும் பல ஆண்டுகளாக மழையின்றி இந்தநாடு வற்கடத்தால் வாடுவதைத் தவிர்க்க முடியுமாயின் நாம் திருவாவடுதுறை ஆதினத்துக்குக் கொத்தடிமை குல அடிமையாவோம்: இதனை, சமயமறிந்து சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பம் செய்க' என அமைச்சருக்கு அறிவுறுத்தினார். மேலும், மதியமைச்சருடன் அரசரும் கரிணிக்கைப் பொருள் கையிற்கொண்டு குருமகாசந்நிதானத்தைத்தரிசிக்க எழுந்தருளினார். மகாசந்நிதானத்துடன் மகாராஜா அவர்கள் அளவளாவி யிருக்கும்பொழுது மதியமைச்சர் மன்னருடைய மனக் குறைவை விண்ணப்பித்தனர். குருமுர்த்திகள் மதியமைச்சரின் வேண்டுகோளைத் திருவுளத்துக்கொண்டு அரசரைப் பார்த்து அவ்வாறே ஸ்ரீ ஞானமாநடராசர் திருவருள் செய்வார்' என அருளினார். உடனே அரசர் ஆணைப்படி விசேட அபிஷேக ஆராதனைக்குரிய பொருள்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. நமது ஞானதேசிகர் ஞானமாநடராச முர்த்திக்குச் சிறப்பாகப் பூசைகள் செய்து முடித்துத் தேவாரத் திருப்பதிகங்களில் மேகநாகக்குறிஞ்சிப் பண்களைப் பாடப்பணித்து, தாம் பஞ்சாக்கர செபத்துடன் சிவானந்த ரிட்டையில் நெடுநேரம் இருந்துவிட்டனர். மேகங்கள் நல்ல மழைபொழிந்தன. மன்னர் பிரான் மகிழ்ந்து ஆசாரியரைத் தரிசித்து வணங்கி மாகேசுர பூசை சிறப்புற நடத்திச் சபாபதி பூசையின்பொருட்டும், குருபூசை மாகேசுரபூசைகளின் பொருட்டும் சர்வமாளிய கிராமங்கள் விட்டுக்கொடுத்துச் செப்புப் பட்டயங்களும் தந்தனர்.

ஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பலதேசிகமுர்த்திகள் சேதுவேந்தர் வேண்டுகோட்
கிணங்கிச் சிவானந்த நிட்டையிலிருக்கும்போது சொல்லிய பாடல்
வருமாறு :

சைவ சமயம் சமயமெனின் அச்சமயத்
தெய்வம் பிறைகுந் தெய்வமெனின் - ஐவரைவென்
றானந்த இன்பில் அழுந்துவது முத்தியெனின்
வானங்காள் பெய்ம்மின் மழை.

மழை பெய்து தம்நாடு பெருவளம் பெற்றதற்கு உவந்து பொற்
கோட்டை என்னும் ஊரைச் சேதுவேந்தர் இத்திருவாவடுதுறை ஆதின
மடத்துக்கு முற்றாட்டாக அளித்தபோது ஞானதேசிகர் மகிழ்ந்து சொல்
லிய பாட்டு இது :

நதியாம் விரிசிலை நன்னகர்பொற் கோட்டை
பதியாந் துறைசைப் பதிக்கு - விதியாகத்
தானமிட்டான் சேதுபதி தாரணிதா னுள்ளவரும்
ஊனமில்லை யெந்தநா ளும்.

இதனைக்கருதியே இந்த ஆதினத்தில் 'சேதுபதி அன்னமும் காவிரி
நீரும் ஆவுடையப்பர்நீழலும்' எனக்கூறும் பழமொழி எழுந்தது.

சின்னப்பட்டம் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் :

திருச்சிற்றம்பல தேசிகர் அடியவர்களுள் சிறந்த ஸ்ரீ அம்பலவாணத்
தம்பிரானுக்கு ஆசாரியாபிடேகம் செய்து, அம்பலவாணதேசிகர் என்னும்
தீட்சாநாமம் குட்டி, சின்னப்பட்டத்திலே இருத்தியருளிநூர்கள். அம்பல
வாணதேசிகர் தம் ஞானசிரியரது ஆணைப்படி சுசீந்திரத்திலே எழுந்தருளி
யிருந்துகொண்டு தம்மை அடுத்த பக்குவர்கட்குச் சிவஞானோபதேசம்
செய்து மெய்கண்ட நூல்களும் உபதேசித்து வருவாராயினர். இந்த அம்பல
வாணதேசிகர் பாண்டிவள நாட்டிலே உள்ள கடையநல்லூரிலே தோன்றிய
வர்கள். பரம்பரைச் சைவவேளாளர்.

பின்பு கல்லிடைக்குறிச்சியில் உள்ள பிரபுக்கள் வேண்டுகோளின்
படி திருத்தளிச்சேரிக்கு இவர் எழுந்தருளி, அங்கேயிருந்துகொண்டு சீடர்
களுக்குத் தீட்சை செய்து சித்தாந்த ஞானோபதேசமும் செய்துவந்தனர்.
இவர்கள் காலத்திலேதான் சுசீந்திரத்திலுள்ள சின்னப்பட்டத்துக்குரிய
இடம் திருத்தளிச்சேரிக்கு மாற்றப்பட்டது. பின்னர், தமது ஞானசிரியரைத்
தரிசிக்க எண்ணித் திருவாவடுதுறையை அடைந்து அங்கே ஞான குர
வரைப் பிரியாது இருந்தனர். இவ்வாறாக, திருச்சிற்றம்பல தேசிகர் திருவா
வடுதுறையிலே ஓர் ஆனி மாதத்துப் பரணி நட்சத்திரத்திலே சிவபரிபூரண
மாயினர்.

பதின்முன்றாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர்

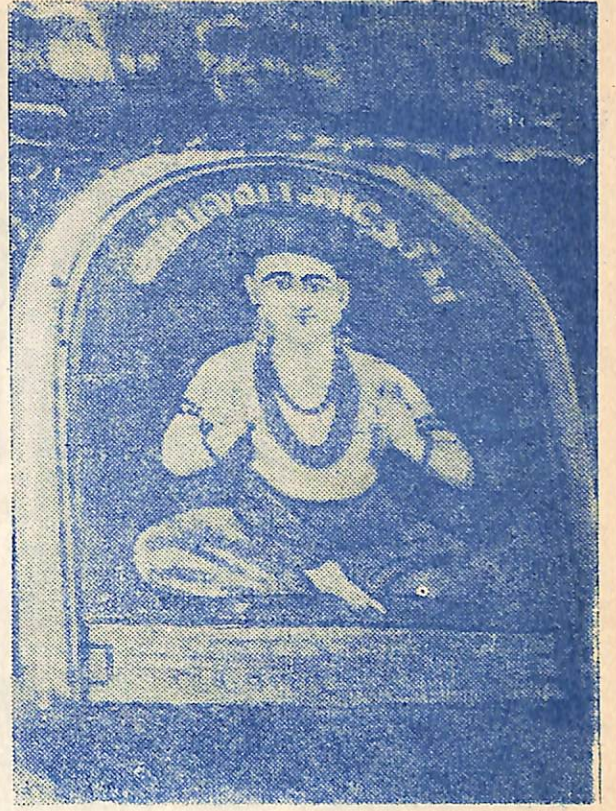
ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகமூர்த்திகள் தமது ஞானகுலவராகிய ஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் சிவபரிபூரணமானவுடன் குருபூசையைப் பத்து நாட்களிலும் மிகச்சிறப்பாகச் செய்து ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்கள். பின்பு அடியவர்களுட் சிறந்த சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் என்பவருக்கு ஆசாரியாபிதேகம் செய்து சுப்பிரமணிய தேசிகர் என்னும் பெயருடன் தமக்கு இரண்டாங்குரவராக வைத்தருளினார். தாம் சிவதலயாதிரை செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு சின்னப்பட்டத்துச் சுப்பிரமணிய தேசிகரும் அடியார்களும் உடன் வரப் பாண்டிநாட்டை அடைந்தார். ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகரை அங்கேயேயிருந்துகொண்டு சீடர்களுக்குத் தீட்சை முதலியன செய்துவருமாறு பணித்துப் பல தலங்களையும் கரிசித்துக்கொண்டு திருவாவடுதுறைக்கு எழுந்தருளிவந்து தம்மை அடைந்த பக்குவர்கட்கு ஞானதேசிகர் அனுக்கிரகம் செய்திருந்தார். சின்னப்பட்டத்திலிருந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர் பன்னிரண்டாவது குரவர் ஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பலதேசிகரிடத்தே மூவகைத் தீட்சையும் சைவசந்நியாசமும் சிவஞானோபதேசமும் பெற்றவர் ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர் திருவாவடுதுறையிலே ஒரு மார்கழி மாதத்துக் கேட்டை நட்சத்திரத்தில் சிவபரிபூரணம் அடைந்தருளினார்கள். (கி. பி. 1790)

பதினான்காவது குருமகாசந்நிதானம்

வேளூர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர்

ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்திக்குப்பின் பதின்முன்றாவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகளால் பதினான்காவது பட்டத்திலே வேளூர் — ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் நியமிக்கப் பெற்றார்கள். புள்ளிருக்குவேளூர் என்னும் வைத்தீசுவரன்கோயிலில் பரம்பரைச் சைவ வேளாளர் குலத்திலே இவர்கள் தோன்றியவர்கள். இளமைப் பருவத்திலேயே இந்த ஆதினத்தை அடுத்துக் கல்வியின்றவர்கள். இவர்கள் இருவகைத் தீட்சையும் முறையே பெற்றுச் சைவசந்நியாசமும் பெற்றவர்கள். துறமொழுக்கத்திலே மிகவும் தலைசிறந்தவர்கள். வடமொழி தென்மொழி நூல்களில் வல்லவர்கள். சிவாகமங்களில் தேர்ந்தவர்கள். மெய்கண்ட சாத்திரங்களிலும், பண்டாரசாத்திரங்களிலும் பயிற்சி மிக்கவர்கள்; சித்த நூல்களிலும் கைவந்தவர்; பரம்பரையே பாடங்கேட்டவர்; பாடஞ் சொல்லுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர்; பிரசங்கசக்தி வாய்ந்தவர்; வடமொழி வித்துவான்கள் தென்மொழி வித்துவான்கள் பலரிடையே இருந்து நாடோறும் அவர்களுடன் சல்லாபம் செய்துகொண்டு மகிழ்வோடு காலங்கழிப்பவர். இவர்கள் அப்பொழுதப்பொழுது சமயோசிதமாகப்பேசி வந்தவார்த்தைகளும், சிலேடை மொழிகளும், வாக்கியங்களும் இன்றும் ஆங்காங்கே பலரால் மிகவும் பாராட்டி வழங்கப்படுகின்றன.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதினம்
பதினமூன்றாவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதினம்
பதினமூன்றாவது குருமகாசந்ரிதானம்
வேளூர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
பதினேந்தாவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
பதினொருவது குருமகாசந்ரிதானம்
மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகள்

இந்த ஆதினத்தில் இப்பொழுது பலவகையாக எழுதப்படுகின்ற திருமுக சம்பிரதாயங்களும், கடித வக்கணைகளும், உள்ள சட்டத்திட்டங்களும் இவர்களால் புதுப்பிக்கப்பட்டனவே என்பர்.

வேளூர் - ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் என்பது திருநட்சத்திரப் பண்டாரசர்ரிதிகள் என்று வழங்கப்பெறுவர். இவர்கள் கி.பி.1790—1845 வரை ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகள் பட்டத்திலிருந்தார்கள்.

சின்னப்பட்டம் ஸ்ரீ கனகசபாபதேசிகர் :

இவர் தொண்டை நாட்டிலே திருமாகறல் என்னும் ஊரிலே தோன்றியவர். இளமையிலே துறவில் மிகவும் விருப்புடையராய் இவ்வாதினத்தை அடைந்து மூவகைத் தீட்சையும் சைவ சந்நியாசமும் சித்தாந்த சாஸ்திரோபதேசமும் பெற்றனர். வேளூர்-சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவருக்கு ஆசாரியாபிடேகம் செய்து இரண்டாம் குரவராக வைத்தருளினார் ஞானசிரியர் கட்டளைப்படி சீடர்களுக்குத் தீட்சை முதலியன செய்து கொண்டிருக்கும் காலத்திலே திருத்தனிச்சேரியிலே ஒரு தைமாதத்துக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்திலே சிவபரிபூரணம் அடைந்தார்.

சின்னப்பட்டம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர் :

அதன்பின்பு ஞானதேசிகர் தமது அடியார்களுட் சிறந்த சுப்பிரமணியத் தம்பிரானுக்கு ஆசாரியாபிடேகம் செய்து சின்னப்பட்டத்திலிருக்கச்செய்தார். இவர் பாண்டிவள நாட்டிலுள்ள இராசவல்லிபுரத்திலே பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே தோன்றியவர். சிறந்த கல்வி கேள்வி உடையவர். வழக்கம் போலவே இவரையும் திருத்தனிச்சேரியில் இருத்திச் சீடர்களுக்கு அதுக்கிரகம் செய்துவருமாறு ஞானசாரியர் கட்டளையிட்டார்.

தமது ஞானகுரவர் ஆணைப்படி திருத்தனிச்சேரியிலிருந்து தீட்சைகளும் சித்தாந்த சாத்திர உபதேசமும் செய்துவந்த இந்தச் சுப்பிரமணியதேசிகர் தமது ஞான குரவரைத் தரிசிக்க விரும்பித் திருவாவடுதுறைக்கு வந்தார். துறைசைப் பதியிலேயிருந்து குருதரிசனம் செய்துவருங்காலத்தில் ஒரு மாசிமாதத்து அவிட்ட நட்சத்திரத்திலே சிவபரிபூரணம் அடைந்தார்.

பின்பு, ஞானதேசிகர் தம் அடியவர்களுள் சிறந்த அம்பலவாணத் தம்பிரானுக்கு ஆசாரிய அபிடேகம் செய்து சின்னப்பட்டத்தில் அமர்த்தினார்.

பதினேந்தாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர்

தமது ஞானகுரவராகிய வேளூர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகள் திருவாவடுதுறையில் குரோதனஸ்ர காத்திகைக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்திலே (கி. பி. 1845) சிவபரிபூரணமடைந்த பின்பு பத்துநாட் குருபூசையையும் சிறப்பாக நடத்தித் தாம் ஞானபீடத்திலே எழுந்தருளியிருந்து அடியார்

களுக்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்து வரலாயினர். ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள் திருமந்திரம், மெய்கண்ட நூல்கள், பண்டாரசாத்திரம், சித்தாந்த நூல்கள் இவைகளில் சிறந்த பயிற்சியுள்ளவர்கள். ஆதலின், தக்க பெரியோர்களை உடன் வைத்துக்கொண்டு இடைவிடாமல் எப் பொழுதும் நூல்களை ஆராய்ந்து சிந்தித்துக்கொண்டே யிருப்பார்கள். இவர்களிடத்து நேரே கல்விபயில விரும்புவோருக்கு அது தடையாக இருந்தது.

கல்வி பயில விரும்புவோர் அடியார் கூட்டத்திலுள்ள தம்பிரான் களிடம் தங்கள் தங்கள் தகுதிக்கு ஏற்பப் பாடங்கூட்டு வந்தனர். தம்பிரான்களில் பலர் கல்வி கேள்விகளால் சிறந்து விளங்கினர். ஆதினத்தி லிருந்து எப்போதும் அவர்கள் இலக்கிய இலக்கண நூல்களையும், சைவ சித்தாந்த நூல்களையும் முறையே பாடம் சொல்லிவந்தனர் என்ப. இவர்கள் காலத்திலேதான் கி. பி. 1860-ல் திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ பீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் ஆதின வித்துவானாக அமர்த்தப்பட்டார். பிள்ளை அவர்கள் இவர்களியுடன் ஒரு கலம்பகமும், பிள்ளைத் தமிழும் இயற்றியுள்ளார்கள். பின்பு, 'மகாவித்துவான்' என்று கௌரவிக்கவும் பெற்றார்.

இவர்கள் சின்னப்பட்டத்து மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ருடன் (கி. பி. 1867) பிரபவ ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் திருவண்ணாமலைக்கு ஒரு யாத்திரை செய்தருளினார்கள். இவர்கள் திருவாவடுதறையிலே சுக்கில் ஆனிப் பூரநாளிலே சிவபரிபூரணம் அடைந்தருளினார்கள் பட்டத்தி லிருந்த காலம் கி. பி. 1845 - 1868 வரையில்.

பதினாறுவது குருமகாசந்திரானம்

மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர்

தமிழ்ப் பெருங்கவிஞராகிய மேலகரம் - திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர் பரம்பரையில் அவதரித்தவர் இவர். இயல்பிலேயே தமிழார்வமிக்கவர். ஸ்ரீ தாண்டவராயத் தம்பிரானிடத்துப் பல தமிழ் நூல்களை நன்கு பாடங் கேட்டுச் சிறந்தவர். வித்தியாகுருவைத் தெய்வமாகவே மதித்தவர். ஆதின குலதெய்வமாகவுள்ள ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான சுவாமிகளைத் தமது வழிபடு கடவுளாகவே கொண்டு போற்றியவர். வித்துவான்களுடைய திறமையை நன்கு அறிந்து பாராட்டும் நுண்மானுழைபுலமுடையவர். வடமொழி வாணர்களும், தமிழ்ப்பெரும் புலவர்களும் சிறந்துவாழத் தம் வாழ்நாளளவும் நன்கு வாழ்ந்தவர்கள். வித்துவான் தாண்டவராயத் தம்பிரான் சுவாமிகள் முகமாகப் பிள்ளையவர்களை அறிந்து, ஆதின வித்துவானாகவும், மகா வித்துவானாகவும் கௌரவித்துப் போற்றிப் பாதுகாத்துத் தமிழகத்துக்குப் பெரிதும் பயன்படச் செய்தவர். டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் இவர்கள் காலத்திலேதான் ஆதினத்திலிருந்து மகாவித்துவான் பிள்ளையவர்க ளிடமும் மகா சந்திரானத்திடமும் பாடங் கேட்டவர்கள். சங்கீத வித்துவான்களுக்குத் தனி மதிப்புவைத்துப் பல சிறப்புகள் செய்தவர்கள். உலகியல் நெறியிலும் அனுபவத்திலும் சிறந்தவர்களாகத் துறவரசென்

நல்லோர் மதித்துக் கொண்டாடுமாறு விளங்கியவர். 'நடையரூப் பெருந் துறவு' என அருளிய ஸ்ரீ சுவாமிகள் வாக்கு இவருக்குப் பொருந்தும். அரசியலாரும் மதிக்கும்படி ஆதீன சாரியங்கள் இவர்கள் காலத்தில் விளக்க முற்றன. அரசர்களும் பிரபுக்களும், பெரிய மனிதர்களும் அடிக்கடி வந்து தரிசனம் செய்து போற்றுவார்கள்.

இவர்கள் தம்பாலன் புடைய காசிவாசி-ஸ்ரீ இராமலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள் வேண்டுகோளின்படி தமது ஆதீன வித்துவான் ஸ்ரீ குமாரசாமித் தம்பிரானைத் (கி. பி. 1880-1894) திருப்பனந்தான் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபராகக் கொடுத்து மகிழ்ச்சி அடைந்தவர்கள்.

தமது அடியவர்களுட்கிறந்த ஆதீனவித்துவான் ஸ்ரீ ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகளைக் குன்றக்குடியிலுள்ள திருவண்ணாமலை ஆதீனத் துக்கு, கி. பி. 1888-ல் தலைவராக அனுப்பினார்கள். இவர் செங்கோட்டை யில் பரப்பரைச் சைவவேளாளர் மரபிலே தோன்றியவர். மகாவித்துவான் - பிள்ளையவர்களின் மாணவர். திருவானைக்கா மடாதிபதியாயிருந்து விளங்கியவர்.

தம் அடியவர் கூட்டத்திலே சிறந்திருந்த முத்துக்குமாரத் தம்பிரா னுக்கு ஆசாரியாபிதேசம் செய்து, ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிகர் என்னும் பெயருடன் கி. பி. 1888-ல் குரியனர்கோயில் பண்டாரச் சந்நிதிகளாக நியமித்து அநுப்பவித்தருளினர்.

உரைநூல்:- ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் சிவஞான சித்தியார் சுபக்கத்துக்கு மாதவச்சிவஞானசுவாமிகள் அருளிச்செய்த பொழிப்புரை யைத் தழுவிப் பதவுரை செய்தருளினர். இதன் காலம் (கி. பி. 1868) விபவ ஆண்டாகும்.

சின்னப்பட்டம் ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர் :

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர் தமது பரிவாரங்களுடன் தாரண ஆண்டு (1785 மார்ச்சு) மாசிமீ மகாமக தரிசனத்துக்குக் கும்பகோணம் பேட்டை மடத்திலே வந்து எழுந்தருளியிருந்தார்கள். அப்பொழுது சென்னையில் நாட்டுப் பிள்ளையார் கோவில் தெரு மடத்திலுள்ள வித்துவான் ஸ்ரீ ஆறு முகத்தம்பிரான் சுவாமிகளிடம் படித்துவந்த ஒரு குட்டித்தம்பிரானை அழைத்துவந்து திருவண்ணாமலை ஆதீன மடத்துக் காரியஸ்தர்களில் முக்கியமானவர் ஒருவர் மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமி களைத் தரிசித்து வணங்கினார். ஞானதேசிகருடைய திருக்கடைகண் ணோக்கம் அக்குட்டித் தம்பிரான் பால் விழுந்தது. பின்னர், துழாவூரிலே பரம்பரைச் சைவ வேளாளர்குலத்தில் அபிஷித்தர் மரபிலே தோன்றியவர் என்பதையும், வடுகநாத பண்டாரம் என்பவரின் குமாரர், அருணாசலம் என்னும் அபிதான முடையவர் என்பதையும் அறிந்துகொண்டார்கள். அதன்பின் நல்லநாளிலே தமது ஆதீனத்துக்கு அவரை அழைத்துவரச் செய்து சிறந்த ஆசிரியர்கள் முகமாகக்கல்வி பயிற்றுவித்தார்கள். மூவகைத்

திட்சைகளும் முறையேசெய்து சிவஞானோபதேசமும் இவ்வாறான முறைப் படி சைவ சந்நியாசமும் கொடுத்து அம்பலவாணர் என்ற திட்சாநாமமும் செய்தருளினார்கள். ஸ்ரீ அம்பலவாணருடைய கம்பீரத்தையும், அழகையும், சௌல்பய குணத்தையும் கண்டு மகிழ்வார்கள். இவர் பட்டத்துக்குத் தக்கவரே என எண்ணி மனநிறைவு உடையராணர் ஞானதேசிகர்.

ஞானசிரியர் தம்முடைய திருமேனி நிலையின் மை குறித்து மார்கழி 1751 சனிக்கிழமை சுவாமிநாளிலே பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகருக்கு ஆசாரியாபிடேகம் விரைந்து செய்தருளினார்கள் என்ப.

இவ்வாறாக, 7-1-1888-ல் இவருக்கு ஆசாரியாபிடேகமும் செய்தருளி ஞானதேசிகர் அன்று மாலை நான்கு மணிபளவிலே திருவாவடுதறையிலே சிவபரிபூரணமாயினர்.

சிலபணிகள் :

செவந்திபுரம் தட்சிணம் பெரிய காறுபாறு வேணுவனலிங்கத் தம்பிரான் என்பவர் திருவாவடுதறையில் இப்பொழுதுள்ள கொலுமண்டபத்தை மிக வேலைப்பாட்டுடன் செய்வித்தனர். கொலுமண்டபம் இவர் பெயரால் வேணுவனலிங்க விலாசமென வழங்கப்படுகிறது இது செய்வித்த காலம் 1877 ஆண்டு தைத்திங்கள் (கி. பி. 1877)

இவர் ஞானசிரியர் தங்குவதற்காகச் செவந்திபுரம் மடாலயத்தைப் புதுக்கிச் சிறப்பாகப் பணி செய்வித்தார். காலம் வெகுதானிய ஆனி. அதில் ஞானசிரியரை எழுந்தருளுவித்துச் சிறப்புக்களும் செய்தார். அதற்கு சுப்பிரமணியதேசிக விலாசம் என்றுபெயர்.

திருப்பனந்தாள் காசிமடத்துத் தலைவர் ஸ்ரீ காசிவாசி-இராமலிங்கத் தம்பிரான்சுவாமிகள் ஒடுக்கத்தின்பக்கத்திலே இராமலிங்கவிலாசம் என்னும் பெயரால் ஒரு கட்டிடம் சேர்த்து அமைத்து ஞானதேசியின் திருவருளைப் பெற்றார். இவர்கள் காலத்திலே சிஷ்ணு தத் துவரகசிய கண்டனம் எழுதிய அப்பு சாஸ்திரிகள் ரூ. 2000/- சம்பாவனைசெய்து கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். மதுரை இராமசாமிப்பிள்ளை (ஞானசம்பந்தம்பிள்ளை) பழனிக் குமாரத்தம் பிரான் அனந்தகிருஷ்ணகவிராயர் செண்பகக் குற்றாலக் கவிராயர் சேத்தூர் கந்தசாமிக் கவிராயர் ராமகுட்டிசாஸ்திரிகள் யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுக நாவலர் முதலான பெரும் புலவர்கள் இவர்கள் காலத்தில் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் :

ஸ்ரீ நாவலர்வர்கள் செளமிய (1849) ஆண்டிலே சென்னையிலிருந்து தட்சிணதேச யாத்திரை செய்துகொண்டு வந்தார்கள். அப்போது ஸ்ரீ மெய்கண்ட சந்தானத்துப் பிரதம பரமாசாரிபராசிய ஸ்ரீ நமச்சிவாய ஸூர்த்திகளைத் தரிசித்து உபய குருமகாசந்தானங்களையும் தரிசித்தார்கள். அவர்களுடைய பிரசங்கவன்மையைக் குறித்து மகிழ்ந்து வியந்து 'நாவலர்'

என்னும் பட்டத்தைச் சூட்டி அவர்களை மகாசந்நிதானம் கௌரவித்தது. (நாவலர் சரித்திரம்-28-29) மற்றும் நன்னூல் விருத்தியுரை இலக்கணக் கொத்து தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி தர்க்கசங்கிரகம் அன்னம் பட்டபம் மொழி பெயர்ப்பு சிவஞான சித்தியார் பொழிப்புரை சிவஞானபோதச் சிற்றுரைமுதலியவைகளை அருளிப்பதிப்பிக்கச் செய்தருளியது அவைகளைப் பெற்று மகிழ்ந்த நாவலரவர்கள் (1851) விரோதிகிருது ஆண்டு ஐப்பசி மாதத்திலே நன்னூல் விருத்தியுரையை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினார்கள் பின்பு மற்றைய நூல்களையும் நாளடைவில் அச்சிட்டார்கள்.

பதினேழாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர்

தமது ஞானாசிரியராகிய மேலசுரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக மூர்த்திகள் சிவபரிபூரணமான பின்பு பத்துநாட் குருபூசையையும் சிறப்புற இயற்றித் தாம்ஞான பீடத்திலமலர்ந்தருளுவாராயினர். அம்பலவாணதேசிகர் தமிழ்ப் பயிற்சி மிகுதியாக உடையவர். வடமொழியினும் வல்லவர். சிறந்த நூல்களுக்கு வடமொழியிலே இவர் வழங்கியுள்ள சிறப்புப்பாயிரங்களால் அப்புலமை இனிது புலப்படும். கல்விடைக்குறிச்சி வித்துவான் ஸ்ரீ முத்து சாஸ்திரிகளிடம் வடமொழி பயின்றார். மகாவித்துவான் பிள்ளையவர்களுக்குப் பின்பு இவ்வாதின வித்துவ சிரோமணியாக இருந்த ஸ்ரீ சபாபதி நாவலர் தியாகர்சச் செட்டியார் முதலியோரிடம் தமிழ்க்கல்வி பயின்றார், ஞான தேசிகராகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகளிடம் சித்தாந்த சைவ சாஸ்திரங்களையும் திருமந்திரம் தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்களையும் நன்குகற்றுத் தெளிந்தார். திருமுறைகளில் இவருடைய நுண்ணறிவு நன்றாகச் சென்று தினைத்துத் தேக்கிட்டமையின் பலவகையான குறிப்புகள் எழுதிச் சேகரித்தார். ஆதினத்துப் புத்தகசாலையிலே உள்ள ஏட்டுச் சுவடிகளில் பலவற்றைத் தமது திருக்கரத்தால் காகிதங்களில் பிரதிசெய்து உயர்ந்த பட்டுக் கட்டிடங்க ளால் அழகுபடுத்திப் பொன்முலாம் பூசி நன்கு பாது காத்துள்ளார்கள். இவைப் பயிற்சியிலும் இணையற்றவர்கள். சங்கீத சம்பந்தமான பல குறிப்புகளும் எழுதி வைத் திருக்கிறார்கள். இயல் இசை, நாடகம் ஆகிய முத்திறத்திலும் முதறியுடையவர்களென்னலாம்.

ஆதின குலதெய்வமாக விளங்கும் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் தம் திருக்கரத்தினால் எழுதியுள்ள சிவஞான போத திராவிட மாபாடியத்தை மூன்று முறை பெயர்த்துக் காகிதப்பித்தி பண்ணியுள்ளார்கள். அருங்கலை வினோதர். எப்போழுதும் இடைவிடாமல் வித்துவான்களுடைய மத்தியிலேயே விளக்குவார்கள். வித்துவான்கட்குச் சம்மானம் செய்வதில் இவர்களைப் போலன் என்றும் கர்ணன் என்றும் பாராட்டுவார்கள் திருவாவடுதுறை ஆதினத்திலே சம்மானம் பெற்றவர் வேறு இடங்களிலே சென்று சம்மானம் பெறுதற்கு மனமில்லாதபடி வாரிவாரி வரிசையறிந்து வழங்குவார். புலவர்களை வரிசையறிந்து சம்மானம் செய்வதில் ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகருக்கு முன்னும் பின்னும் கொண்டாடவானிகள் இல்லை.

யென்னலாம் இவர்கள் கொடைத்திறத்தை நினைத்தால் பழைய தமிழ்நூற் பரப்புக்கள் யாவும் நினைவுக்குவந்து இன்பம் செய்யும்.

திருவாவடுறைப் புத்தகசாலை :

ஆதினத்தின் சார்பிலே ஒரு நல்ல புத்தகசாலையை அமைக்கவேண்டுமென்ற விருப்பம் இவருக்குண்டாயிற்று. இயல்பாகவே ஒரு புத்தகசாலை ஆதினத்தில் இருந்தாலும், அதைப் பின்னும் விரிபெடுத்தித் தமிழ், சம்ஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், மலையாளம், தெலுங்கு, முதலிய பாஷைகளில் உள்ள பலவகையான அச்சப் புத்தகங்களையும் வாங்கி வைக்கவேண்டுமென்று எண்ணினார். புத்தகசாலைக்குரிய இடமாக ஒரு பெரிய கட்டிடத்தைக் கட்டுவித்தார். இப்போது சரஸ்வதி மஹால் என்று வழங்குவது அதுவே. அப்போது 5000 ரூபாய்க்குப் புத்தகங்கள் வாங்கப்பெற்றன. இராமநாதபுரத்து மகாராஜா ஸ்ரீ பாஸ்கரசேதுபதி அவர்கள் 31-1-1895-ல் திருவாவடுறைக்கு வந்தார். அவரால் வித்தியாரிதி என்ற பெயருடன் புத்தகசாலை திறக்கப்பட்டது. பாஸ்கர விலாசம் என்றபெயருடன் உள்ள மிகப்பெரிய கீற்றுக் கொட்டகையில் சேதுபதி வரவேற்கப்பெற்று உபசரிக்கப்பெற்றார். அப்பொழுது ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்திகள் குருபூஜை. §

கோடிபஞ்சாக்கரம் :

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமகாமந்திரத்தை ஒருகோடி எழுதித்தொகுத்து அச்சிடுவித்துக் கட்டடமாக்கி அழகாக வைத்துள்ளார்கள்.

ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் தமக்குப்பின் வைத்தியநாதத் தம்பிரான் என்பவருக்கு ஆசாரியாபிடேகம் செய்து சுப்பிரமணியதேசிகர் என்னும் தீட்சாநாமமும் கொடுத்துப் பட்டத்திலே அமரந்தருளச்செய்தார்கள். ஒரு சித்திரைச் சதயத்திலே திருவிடைமருதாரிலே சிவபரிபூரணம் எய்தினர். (கி. பி. 1888—1920.)

பன்னெட்டாவது குருமகாச்சந்திரதானம்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர்

இவர்கள் திருக்கழுக்குன்றத்திலே பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே தோன்றியவர்கள். தமிழ் ஆங்கிலம் வடமொழி முதலிய மொழிகளை நன்கு கற்றுத் தேறியவர்கள். உலகியல் அறிவு மிதுவாகப்படைத்தவர்கள். நிர்வாகத்திறத்தில் மிக வல்லவர்கள். தமது ஞானசிரியர் ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக மூர்த்திகளிடம் பலகாலம் ஒடுக்கத்திலேயிருந்து அவர்கள் சொடைத்திறனை நன்கறிந்தவர்களாதலின் இவர்கள் பட்டமேற்றப்பின்பு மொடையினால் புகழெய்தியவர்கள். பட்டத்திலிருந்தது சில ஆண்டுகளாயினும் இவர்கள் கீர்த்தி மிகப்பெரியதாயிற்று.

இவர்கள் திருவாவடுறையிலே தைமீ பரணி நாளிலே சிவபரிபூரணமுற்றனர். (கி. பி. 1920 - 1922). இக்குருமூர்த்திகளைத் திருக்கழுக்குன்றப் பண்டாரச்சந்தி என்பர்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதினம்
பதினேழாவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதினம்
பதினெட்டாவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
பத்தொன்பதாவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ வைத்தியலிங்க தேசிக முர்த்திகள்

பத்தொன்பதாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ வைத்தியலிங்கதேசிகர்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருக்குப் பின்பு, பட்டம் ஏற்றவர்கள் ஸ்ரீ வைத்தியலிங்கதேசிக மூர்த்திகள் ஆவர், இவர்கள் பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே தோன்றியவர்கள். சோழவள நாட்டினர். இளம்பிராயத்திலேயே இவ்வாதினத்தை அடைந்து மூவகைத் தீட்சையும் முறையே பெற்றுச் சைவ சந்நியாசமும், வைத்தியலிங்கத் தம்பிரான் என்ற தீட்சாநாமமும் பெற்று அடியார்கூட்டத்து விளங்கியிருந்து தட்சிணத்திலே காறுபாறாக நீண்டகாலம் இருந்து சிறந்தவர்கள். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் மந்திரசித்தியும், லாக்குப் பவிதமும் உடையவர்கள். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருக்குப்பின் அவர்களால் ஆசாரியாபிதேகம் செய்யப்பெற்று 1922ல் பட்டம் ஏற்றார்கள். மிகச்சிறந்த நிர்வாகத்திறத்துடன் இருந்து சிவக்ஷேத்திர பரிபாலனமும், குருக்ஷேத்திர பரிபாலனமும் செய்தவர்கள். மாயூரத்திலே இவர்கள் ஐப்பசிமாத அவிட்டநாளிலே சிவபரிபூரணமாயினர் (கி. பி. 1922-1937)

இருபதாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர்

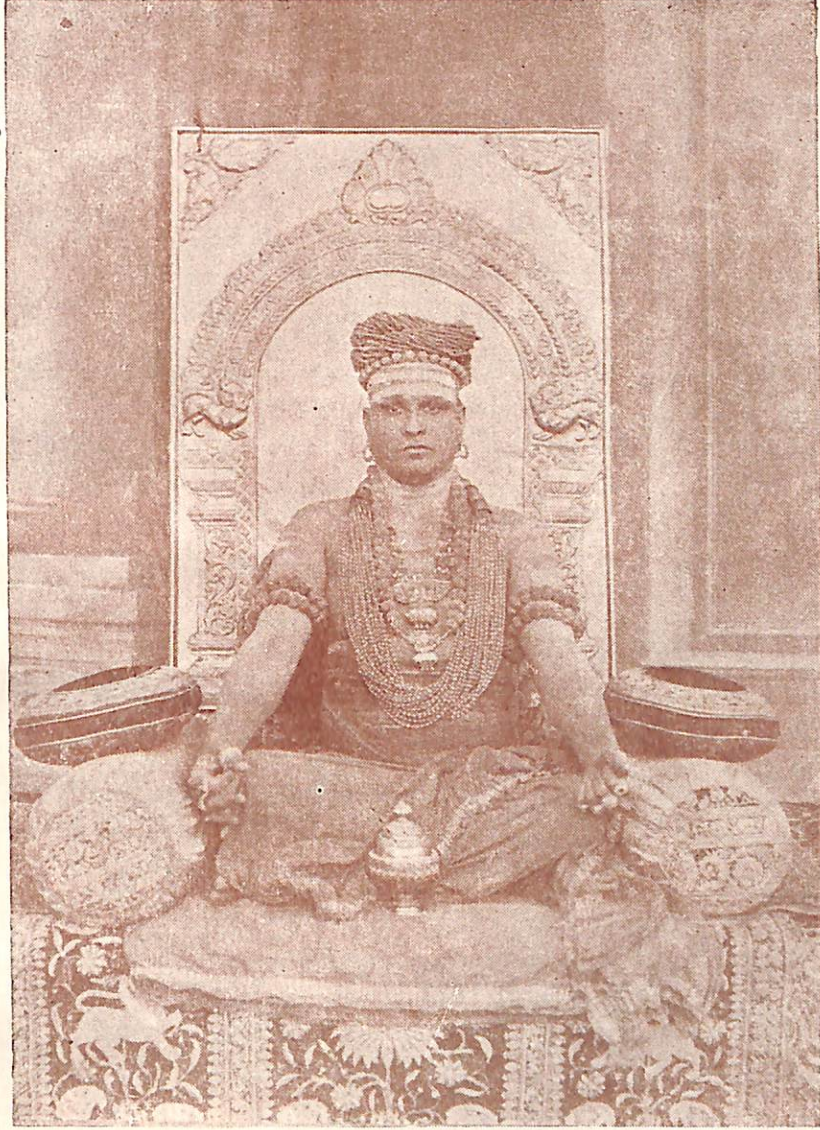
அம்பலவாண தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் தென்பாண்டிநாட்டிலே திருநெல்வேலிச் சீமையிலே கொற்கை நகரத்திலே அவதரித்தவர்கள். கல்வி கற்றுச் சிறந்து, தமது பத்தொன்பதாவது பிராயத்திலே இந்த ஆதினத்தைச் சேர்ந்த செவ்வந்திபுரத்திலே தட்சிணம் காறுபாறாக அப்போது எழுந்தருளியிருந்த வைத்தியலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகளையடைந்து தமக்குள்ள துறவு விருப்பத்தையும் இந்த ஆதினத்துத் திருக்கூட்டத்திலே சேரவிருக்கும் மீதார்த்த ஆசையையும் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் இவர்களைச் சோதித்து வேதாந்த நூற்பயிற்சியால் உண்டாகிய துறவுள்ளத்தைக் கண்டு வியந்து, இவ்வாதினமுறைப்படி மூவகைத் தீட்சையும் செய்து கல்லாடையும் அருளிஞர்கள். பிள்ளைத் திருநாமம் வைகுண்டம் பிள்ளை என்பது, தீட்சாநாமம் வைத்தியலிங்கத் தம்பிரான் என்பார்.

அதன் பின்பு, திருவாவடுதுறை ஆதினத்தில் அப்பொழுது 17-வது குருமகாசந்நிதானமாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகமூர்த்தி உளைத் தரிசித்து அவர்களது கட்டளையின்படி அனுக்கத்தொண்டுகள் செய்து கௌண்டிருந்தார்கள். பின், ஆதின வித்துவானாக இருந்தும் பல நன்மாணவர்கட்கு இவ்வாதினத்துக் கல்வியை முறையாகப் பயிற்றியும் விளங்கிய சேற்றூர் ரா. சுப்பிரமணியக் கவிராயர் அவர்களிடத்துத் தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களையும், சைவ சித்தாந்த நூல்களையும் முறையாகக் கற்றார்கள். திருமுறைகளிலும் நல்ல பயிற்சி பெற்றார்கள். திருமுலதேவ நாயனார் அருளிச்செய்த திருமந்திரமாலையிலே இவர்களுக்குப் பற்று அதிகமிருந்தது.

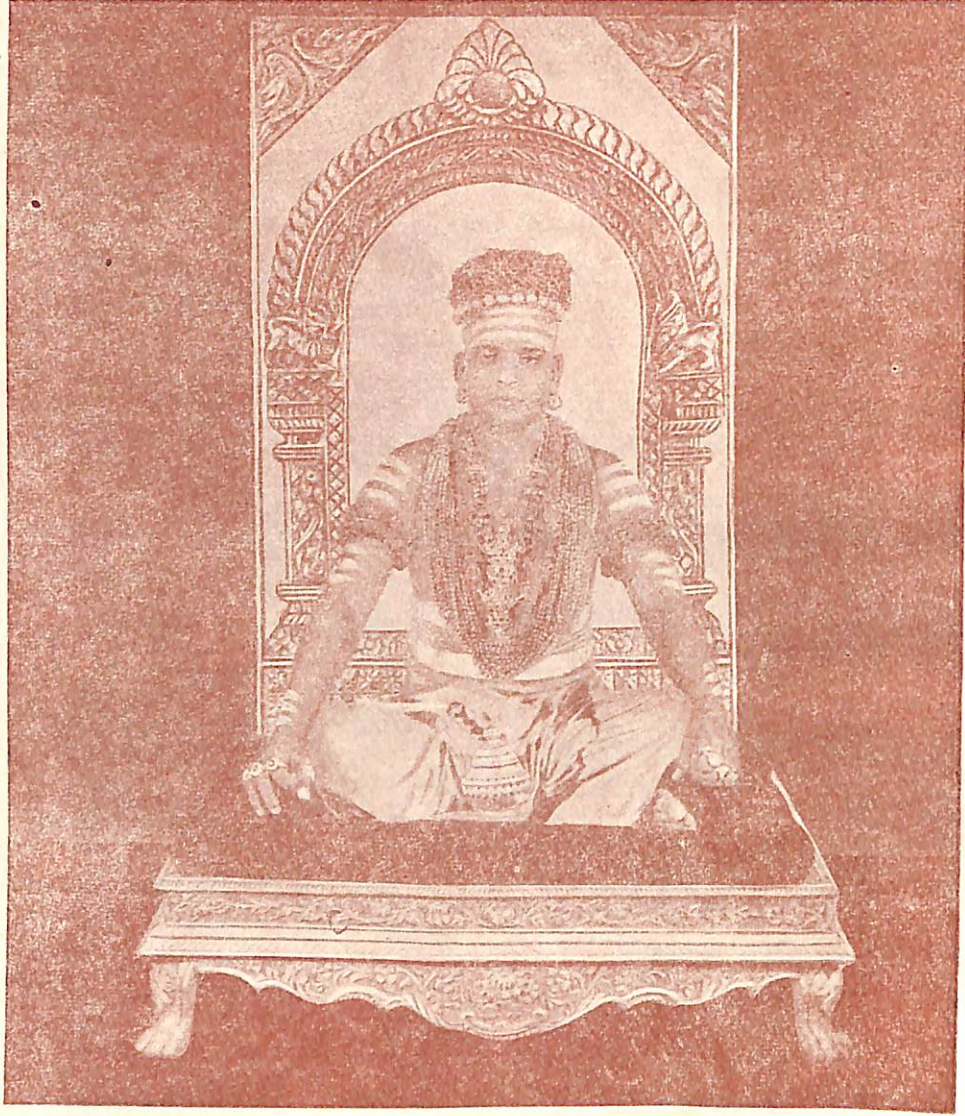
பின்பு, திருப்பெருந்துறைக் கட்டளைத் தம்பிரான் சுவாமிகளாக இருந்து பணியாற்றிவந்த காலத்திலே யாவரும் அதிசயிக்குமாறு இவர்களுக்குத் திருமந்திர உபதேசமும் கிடைத்தது. ஸ்ரீ வித்தியா உபாசனையும் உடையவரானார்கள். அதன் பின்பு, இவர்களுடைய நிர்வாகத்திறன் முதலிய எல்லாவற்றையுங்கருதி இந்த ஆதீனத்துப் பத்தொன்பதாவது குருமகாசந்ரிதானம் ஸ்ரீ வைத்தியலிங்க தேசிக மூர்த்திகள் திருவிடை மருதூர்க் கட்டளையில் வைத்தருளினார்கள். திருப்பெருந்துறை திருவிடை மருதூர் முதலிய இடங்களில் கட்டளையிலிருந்து மிகவும் நன் டாக நிர்வாகம் செய்து, மகாசந்ரிதானத்துக்குத் திருவுளம்கிழ நடந்துகொண்டார்கள். ஆதலால், ஸ்ரீ வைத்தியலிங்க தேசிக மூர்த்திகள் தமக்குப் பின்னர் இவர் களையே பட்டத்திலிருந்த நன்கு திருவுளம்பற்றியிருந்தார்கள். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர பரமாசாரியருடைய திருவருட்குறிப்பும் இவர்கள்பால் சிறந்தோங்கியது. அதனால் ஸ்ரீ வைத்தியலிங்க தேசிக மூர்த்திகள் ஈசுவர ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் 24-ஆம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை அபிதே கம் செய்து, அம்பலவாண தேசிகர் என்னும் அபிதானமும் அருளித் தாம் 20-ஆம் நாள் வியாழக்கிழமை யன்று மாயூரத்திலே சிவ பரிபூரணமெய்தினர். தமது ஞானாசிரியருடைய குருமூர்த்தம் பத்துநாள் குருபூசையும் சிறப்பாகச் செய்து ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளியிருந்து ஞானச் செங்கோல் செலுத்தினார்கள்.

இவர்கள் சைவ ஆதீனங்கள் அனைத்தும் ஒன்றுபட்டுச் சமயப்பணி செய்யவேண்டுமென்ற சிந்தனையுடையவர்கள். அதனால் மற்ற ஆதீன கர்த்தரிகளைத் திருமடத்திற்கும் ஆலயங்களுக்கும் அழைத்து மகிழ்வித்தார்கள். அங்ஙனமே தாமும் மற்ற ஆதீனங்களுக்கும் ஆலயங்களுக்கும் சென்று இணைப்பை வலுப்படுத்தினார்கள். நமது இந்தியநாடு சுதந்திரம் பெற்ற 14-8-1947 இரவு 11-45க்கு இந்தியப் பிரதம மந்திரியாகப் பெற்றுப் பேற்கவிருந்த ஜவஹர்லால்நேரு அவர்களிடம் சைவ சின்னமாகிய ரிஷப முத்திரையோடு கூடிய ஒரு தங்கச் செங்கோலை டில்லியில் ஆதீனத்துப் பெரிய தம்பிரான் சுவாமிகள், ஓதுவாமூர்த்திகள், காரியஸ்தர்கள் முதலிய வர்களை அனுப்பிக் கொடுக்கச் செய்தார்கள்.

குருமூர்த்திகள் பீடாதிபதியாக எழுந்தருளியது முதல் ஆதீன முன்னேற்றத்தையே மிகவும் திருவுளத்தடைத்து எல்லா வகையிலும் சிறப்புறச் செய்தார்கள். பொதுமக்கட்கு வேண்டிய கல்வி, மருத்துவம் முதலிய இன்னோரன்ன உதவிகள் பற்பல செய்தார்கள். மற்றும் செத்தமிழ் மொழி வளர்வதற்காவன எல்லாம் சிறக்கச் செய்வித்தார்கள். ஆதீன வித்துவான்களைக்கொண்டு அரிய நூல்கள் பல ஆராய்ந்து அச்சிடுவித்து அன்பரிகட்கெல்லாம் அளித்தருளினார்கள். காட்சிக்கு எளியவர்களும், கடுஞ்சொல் இன்னதென்பதை அறியாத சாந்தசீலர்களுமாகிய குருமகா சந்ரிதானம் அவர்கள் அன்பர்களும் அடியார்களும் வேண்டிக்கொண்டபடி தென்னாட்டுச் சிவதல யாத்திரைக்குத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அனைவருடனும் எழுந்தருளி அங்கங்கே சிவதரிசனம் செய்து வழிபாடாற்றி அடியார்கட்குக் குருதரிசனக் காட்சிதந்து உலகமெல்லாம் ஒருங்கே குதூகலிக்கத் திரும்பி யருளினார்கள்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
இருபதாவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
இருபத்தொன்றாவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக முர்த்திகள்

1937-ஆம் ஆண்டிலே ஸ்ரீ வி. சிதம்பர ராமலிங்கம் பிள்ளையவர்கள் ஆதீன வித்துவானாகச் சிறப்பிக்கப்பட்டார்கள். நாகர்கோவில் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் பிள்ளையவர்கள் ஆதீன மகாவித்துவானாக நியமிக்கப்பெற்றதும் இக்குழுமூர்த்திகள் காலத்தில்தான். 1948-ஆம் ஆண்டிலே த. ச. மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை ஆதீனத்து வித்துவானாக நியமனம் செய்யப்பெற்றார்.

இவர்கள் காலத்திலே கரந்தைப் புலவர் கல்லூரி, உயர்நிலைப் பள்ளி தொடக்கப் பள்ளி, திக்கற்ற மாணவர் இல்லம் இவைகட்கு ஆண்டொன்றுக்கு முப்பது ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் நான்கு ஆண்டுகள் செலவழித்து நடத்துவித்துச் சில பல காரணங்களால் அவர்களிடமே நிலையங்கள் மீண்டும் ஒப்புவிக்கப்பட்டன.

ஆதீன திருவாகத்தில் திருவிடைமருதூரில் 1922 முதல் இயங்கி வரும் ஆதீனம் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு நிலையான கட்டிடங்கள் புதுவனவாக அமைத்து அருளப்பெற்றதும் இவர்கள் காலத்திலேதான்.

இவர்கள் திருவிடைமருதூரில் விக்ருதிஸ்ர பங்குனிமீ 30-ம்நாள் வியாழக்கிழமை சிவபரிபூரணம் அடைந்தார்கள். புகழுடம்பில் நிலைபெற நின்றநளுகின்றார்கள். இவர்கள் பட்டத்தில் இருந்தது கி. பி. 1937-1951.

இருபத்தொன்றுவது குரு மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்

இருபதாவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக மூர்த்தி களுக்குப்பின் ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளுடைய வற்றாக் கருணைத் திருநோக்கம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் அவர்கள் மீது பரவிற்று. அதனால் அவர்கள் விக்ருதி வருடம் பங்குனி மாதம் முப்பதாம் நாள் குருவாரத்தில் ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளினார்கள். இவர்கள் பிறக்க முத்தி தரும் தலமாகிய நிருவாரூரில் சைவ வேளாளர் குலத்தில் அபிஷித்த மரபிலே சாமிநாத தேசிகர் என்பவருக்கு இரண்டாவது திருக்குமாரராகத் தோன்றியவர்கள் இளமையிலேயே சிவதீட்சையும் சைவசீலமும் பெற்று விளங்கினார்கள். திருவருளால் திருவாவடுதுறையைடைந்து சைவ சந்நியாசம்பெற்றார்கள்.

இவர்கள் ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்த காலம் முதல் காலத்திற்கேற்ப ஆற்றிய பணிகள் பலவாகும். ஆதீனச் சொத்துப் பராமரிப்பும் கிராம மராமத்தும் வருவாயின் பெருக்க வழிகளும் அதிகமாகக் கவனிக்கப் பட்டன. ஆதீனச் சொத்துக்களுள்ள இடங்களுக் கெல்லாம் சென்று கவனித்துவரச் சம்பிரதாயப்படியுள்ள பல்லக்கில் செல்வது பொருந் தாமையால் காரில் விரைந்து செல்வது மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதனால் நிர்வாகம் நேர்மையுடன் இயங்க, நிதி நிலைமை பெருகுவதாயிற்று. திருக் கோயில்களும் குருமூர்த்தங்களும் கிளைமடங்களும் திருப்பணிசெய்யப் பெற்றன, மருத்துவமனைகட்டவும் கல்விநிலையக்கட்டிடம் அமைக்கவும் உதவி நிதி அளிக்கப்பட்டன. ஆதீன வெளியீடுகள் மிக அழகாகவும் நல்ல

கட்டுக்கோப்புடனும் வெளிவர சுமார் இரண்டு லட்சம் ரூபா செலவில் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி அச்சகம் என்ற பெயருடன் ஒரு பெரிய பதிப்பகம் ஆதினத்திலே நிறுவப்பெற்றது பல அறிஞர்களைக் கொண்டு ஆதினத்து ஞானசாத்திரங்களும் செந்தமிழ் நூல்களும் சிறந்த விளக்கங்களுடன் வெளியிடப்பட்டன. ஆதின வித்துவான்களும் சைவப்பிரசாரர்களும் நியமிக்கப்பட்டுச்சமயப் பணிகள் செம்மையாக நிகழ்ந்தன. ஆண்டுதோறும் விசயதசமியன்று திருவெண்ணைய் நல்லூரில் சித்தாந்த சைவமாநாடும் ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான திருக்கோயில்களில் பாவை மாநாடுகளும் ஆதினக் குருமுதல்வர் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் தைமாதப் பெருவிழாவில் திருமந்திர மாநாடும், திருவாசகமாநாடும் கூட்டப்பட்டன. பேரறிஞர்கள் பலர் இவைகளில் பங்கு பற்றியுள்ளனர். அக்காலம் வரை ஒரு புரியாத புதிராகவே இருந்து வந்த திருமந்திரத்திற்குப் பஞ்சாட்சரதிபம் எனும் உரை நூல்களும் கட்டுரை நூல்களும் வெளியிட்டு அந்நூலாய்வில் நாட்டில் ஒரு புதிய எழுச்சியை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான எடுத்தணி வுயிலே செல்வியும் வளங் கொழிக்கும் பகுதியாகச் செய்து ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர விநாயகர் கோயிலை அமைத்துச் சிறப்பித்தார்கள் ஆதினப்பணியாளர்கள், அன்டர்களுடன் நேபாளம் திருக்கேதாரம் காஷ்மீரம் சோத்ரிலிங்கத் தலங்கள் மற்றும் வடநாட்டுத் தலங்கள் அனைத்தையும் ஆண்டுதோறும் கசியாத்திரை போகும் பொழுது இவர்கள் தரிசிப்பது வழக்கம்.

இவர்கள் காலத்தே திருவாசம், திருமந்திரம், பண்டாரசாத்திரங்கள் முதலிய நூல்களுக்கு விளக்கவுரைகள் எழுதியும் நன்னூல் விருத்தியுரை முதலிய நூல்களைப் பதிப்பித்தும் ஆதின வெளியீடுகளாக வெளிவரச் செய்த திரு ச. தண்டபாணி தேசிகர்க்கு 'மகாவித்துவான்' எனும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பெற்றது.

இவ்வண்ணம் இவர்களது பல திறப்பணிகள் மக்கள் உள்ளங்களில் என்றும் நீங்கா இடம் பெற்றுள்ளன. பிலவங்க ஆண்டு புராட்டாசித் திங்கள் நான்காம் நாள் (20-9-1967) புதன்கிழமைன்று ஆதினத்துப் பெரிய பூசை சுப்பிரமணியத் தம்பிரான் சுவாமிகளுக்கு ஆசாரியாபிஷேகம் செய்து ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர் எனும் தீட்சா நாமமிட்டுச் சின்னப் பட்டத்தில் அமர்த்தினார்கள். 23-9-1967 சனிக்கிழமையன்று ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள் சிவபரிபூரண மெய்தியபின் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் தமது ஞானாசாரியருடைய குருமூர்த்தம் பத்து நாள் குருபூசையையும் சிறப்பாகச் செய்து ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளியிருந்து ஞானச் செங்கோல் செலுத்திவரலானார்கள்.

இருபத்திரண்டாவது குருமகாசந்நிதானம்

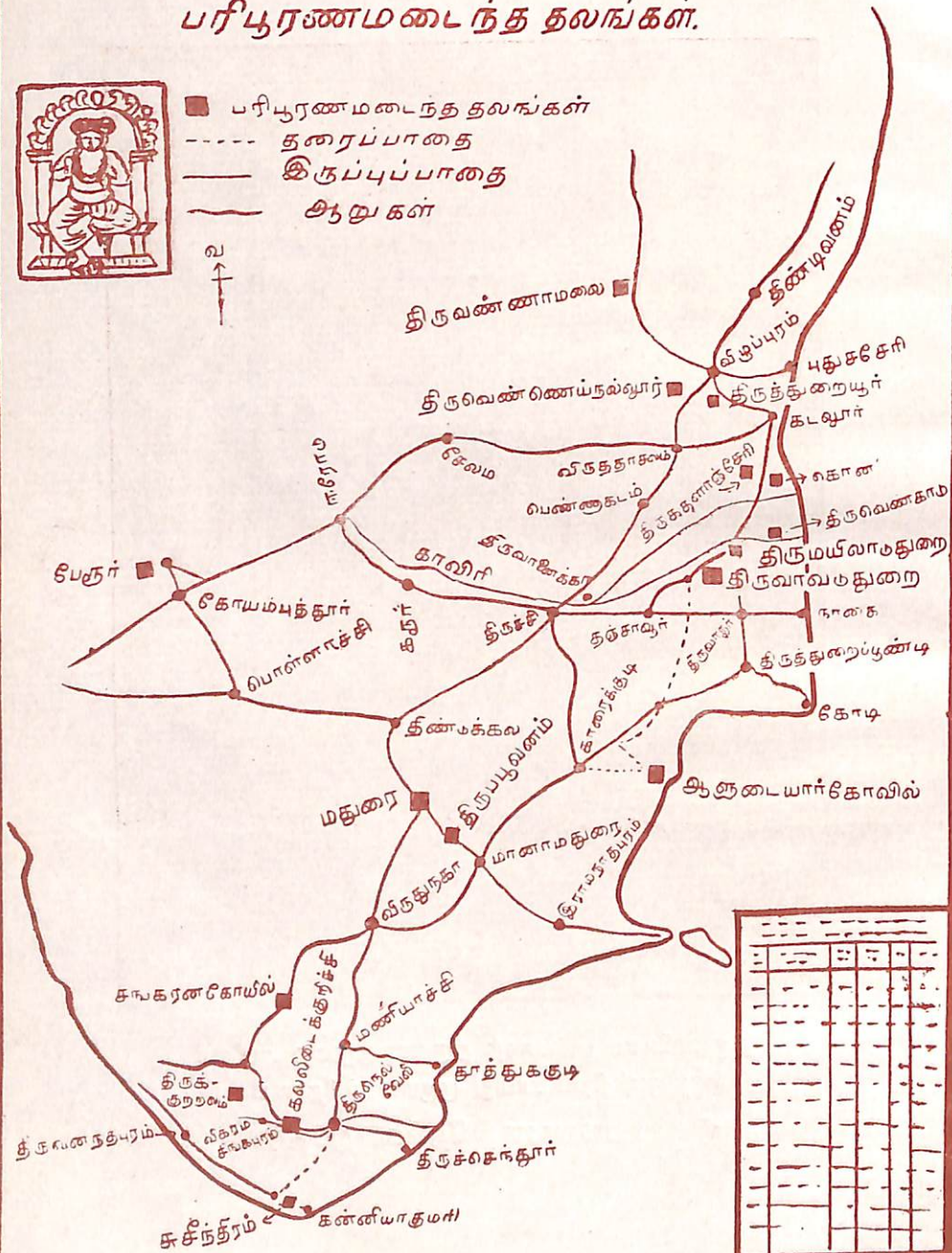
ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள்

ஆதின ஞானபீடத்தில் இருபத்திரண்டாவது குருமகா சந்நிதானமாக எழுந்தருளிய ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள் கொங்கு நாட்டுத் தேவார வைப்புத்தலமாகிய பேரூரில் பரம்பரைச் சைவ வேளாளர்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
இருபத்திரண்டாவது குருமகாசந்ரிதானம்
ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள்

- பரிபூரணமடைந்து தலங்கள்
 ----- தரைப்பாதை
 ————— இருப்புப்பாதை
 ~~~~~ சிறுநிலைகள்

இந்துமாதல்

குலத்தில் தோன்றியவர்கள். இவர்கள் தமது இளமைப்பருவத்திலேயே ஆதினத்தையடைந்து சைவ சந்நியாசமும் மூவகைத் தீட்சையும் சித்தாந்த ஞானோபதேசமும் பெற்று ஸ்ரீ சுப்பிரமணியத் தம்பிரான் எனும் தீட்சா நாமத்துடன் ஸ்ரீ ஞானமா நடராசப்பெருமானையும் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி களையும் பல ஆண்டுகள் நான்தொறும் பூசைசெய்து வழிபடும் பேறு பெற்றவர்கள் அதனால் அவர்கள் பெரிய பூசை சுப்பிரமணியத் தம்பிரான் சுவாமிகள் எனப் போற்றப்பட்டார்கள்.

ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளிய காலம் முதல் இவர்கள் மொழி-சமய வளர்ச்சி, அறநிலயங்களின் செம்மையான பரிபாலனங் கருதிப் புரிந்தருளிய அறச்செயல்கள் பல திருமுறை சித்தாந்த சாத்திரம், தல புராணம் சிற்றிலக்கியங்கள் என்ற பலவகை நூல்களும் சிறந்த முறையில் பதிப்பிக்கப்பெற்று அன்பர்கட்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டன சமயப் பிரசாரகர்களையும் வித்துவான்களையும் நியமனஞ் செய்து ஆதினத்தின் மொழி சமயப்பணிகள் சிறந்து விளங்க அருள்புரிந்தார்கள். இருபத் தோன்றாவது குருமகா சந்திதானம் அவர்களால் தொடங்கப்பெற்ற திருமந்திரமாநாடு, திருமந்திர விளக்கவுரை நூல் வெளியீடு முதலியன தமது அருளாட்சிக் காலத்தும் தொடர்ந்து நிகழ வகை செய்ததோடு ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கப்பெருமான் திருக்கோயிலில் ஆண்டுதோறும் மூன்றுநாட்கள் திருமுறைக் கருத்தரங்கம் அமைத்துத் தமிழ்மக்கள் பலரும் பயன்கொளச்செய்த இவர்கள் கருணைத் திறம் மிகவும் போற்றுதற்குரியதாகும். இவர்கள் அன்பு அழைப்பினை யேற்று இக்கருத்தரங்கங்களில் அந்நாள் இந்தியப் பிரதமமந்திரி மாண்புமிகு மொரார்ஜிதேசாய், தமிழக ஆளுநர்கள் தமிழக முதலமைச்சர் மாண்பு மிகு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் முதலிய அரசியற் பெருமக்களும் பழுத்த தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்த செந்தமிழறிஞர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

1922 ஆம் ஆண்டு திருவிடைமருதூரில் தொடங்கப்பெற்ற ஆதினம் உயர்நிலைப்பள்ளி இவர்கள் காலத்தில் மேனிலைப்பள்ளியாக வளர்ச்சி பெற்றது. மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் கல்வித்தரமும் உயர்ந்தன. மாணவர்கள் பெருக்கத்திற்கேற்பப் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பெற்றன. திருவாவடுதுறையிலும் திருவிடைமருதூரிலும் ஆதினக் கல்விநிலயங்களாக வுள்ள தொடக்கப்பள்ளி, நடுநிலைப்பள்ளிகளும் புதிய கட்டிடங்களைப் பெற்றன. குருமகா சந்திதானம் அவர்களுடைய அரிய முயற்சியின் பயனாக ஆதினக் கல்வி நிலயங்கள் சிறுபான்மையினர் கல்விநிலயங் கட்டிரிப தகுதி யினைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கப் பெருமான் திருக்கோயில் திருப்பணிகளை அழகுறச் செய்வித்து 15-7-1970ல் திருக்குடமுழுக்குக்கு விழாவினை மிகச் சிறப்பாக நடத்து வித்தார்கள். அவ்வாறே. திருவாவடுதுறை ஸ்ரீ மாசிலாமணிப்பெருமான் திருக்கோயில் திருப்பணிகளைச் செய்வித்து 27-8-72ல் திருக்குடமுழுக்கு

விழா நிகழ்ச்சி செய்தார்கள். இவ்விரு குடமுழுக்கு விழாக்களிலும் தருமபுர ஆதினத்துக் குருமகாசநிதானமும் குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதினத்துக் குருமகாசநிதானமும் திருப்பனந்தான் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர் அவர்களும் இவர்களோடு எழுந்தருளி வழிபாடு செய்ததும் இவர்களைப் பாராட்டிச் சிறப்பித்ததும் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சிகளாகும்.

சிதம்பரம், மயிலாடுதுறை, திருவாவடுதுறை, திருவிடைமருதூர் சங்கரன்கோயில் எனும் தலத் திருக்கோயில்களுக்கு இவர்கள் யானைகள் வாங்கியருளினார்கள். ஆதினத்திருமடாலயத்தின் மேற்புறமுள்ள பூஞ்சோலை நடுவண் (முருக நாயனார் திருந்தனவனம்) 'ஸ்ரீ மெய்கண்டவிளாசம்' எனும் பெயரமைந்த மிகப்பெரிய அரங்கத்தினை இவர்கள் அமைத்தருளினார்கள். இவ்வரங்கில் சமயச் சொற்பொழிவுகளும் இசைநிகழ்ச்சிகளும் பிறகலைநிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. குடந்தை மயிலாடுதுறை கற்சாலை யருகில் திருவாவடுதுறை வடக்கெல்லையில் ஆதின நுழைவாயில் ஒன்றினை அழகுறக் கட்டுவித்தார்கள். இவர்கள் காலத்திலே திருச்செந்தூரில் கந்தர் சஷ்டி மண்டபம் கட்டப்பட்டது. சமுதாய நலன்கருதி இவர்கள் செய்தருளிய பேருதவிகள் மிகப்பல.

ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகள் திருமரபு நீடு தழைத்தினிதோங்க இவர்கள் திருவுளங் கொண்டார்கள். ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளின் நல்லருளால் அதற்கான வாய்ப்பும் அமைவதாயிற்று. தமது அருளாட்சிக் காலத்தில் தம்மிடத்து மந்திரகாஷாயமும் நிர்வாண தீட்சையும் பெற்றுச் சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் என்ற தீட்சாநாமத்துடன் சிறந்து விளங்கிய ஸ்ரீமத் பெரியபூசை ஸ்ரீ சுப்பிரமணியத் தம்பிரான் அவர்களுக்கு ரௌத்திரியாண்டு ஆடித்திங்கள் இருப்பத்திரண்டாம்நாள் புதன்கிழமை (6-8-1980) ரோகிணி விண்மீன் கூடிய நல்வேளையில் துவிதீய ஆசாரியராக ஆசாரியாபிஷேகம் செய்து சிவப்பிரகாச தேசிகர் எனத் தீட்சா நாமம் வழங்கியருளினார்கள். ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்து குருமகா சநிதானம் அவர்கள் திருவுளப் பாங்கிற்கிணங்க ஆதின திருவரக்க காரியங்களைக் கவனிக்கும் பொறுப்பினையும் ஏற்றுச் சிறந்து விளங்குவார்களானார்கள்.

இவர்களது அருளாட்சிக்காலத்தில் "மெய்கண்டார்" எனும் ஆதினத்திங்கள் இதழ் வெளியீடு தொடங்கப்பெற்றது. இவ் வெளியீட்டு விழா திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கப்பெருமான் திருக்கோயிலில் 12-12-1982 ல் உபய மகாசநிதானங்கள் திருமுன்னர் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது.

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக பரமாசாரியர் அவர்கள் துந்துபி யாண்டு பங்குனித்திங்கள் 24 ம் நாள் (7-4-1983) வியாழக்கிழமை திருவோண நட்சத்திரத்தில் சிவபரிபூரண மெய்தினார்கள்.

இருபத்துமூன்றுவது குருமகாசந்ரிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ

சீவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

செந்தமிழ்ப் பாண்டி வளநாட்டில் தண்பொருளைக் கரையில் ஆதின குலதெய்வமாக விளங்கும் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய விக்கிரமசிங்கபுரம் எனும் திருத்தலத்தில் பரம்பரைச் சைவவேளாளர் மரபில் உயர்குண நல்லொழுக்கங்களிற் சிறந்த திரு. கோமதிநாயகம் பிள்ளை திருமதி கோமதி அம்மாள் எனும் பெற்றோர்க்கு விரோதி ஆண்டு ஐப்பசித்திங்கள் 29-ம் நாள் சோமவாரம் பூர நட்சத்திரத்தில் (15-11-1949) இரண்டாவது திருக்குமாரராகத் தோன்றியவர்கள் சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள்.

இவர்கள் இளமையிலேயே நற்குண நந்தெயல்களாற் சிறந்து பள்ளியிறுதி வகுப்புவரை பயின்று தேர்ச்சியுற்றுக் கூட்டுறவுப் பயிற்சித் தேர்விலும் தேர்வுபெற்றார்கள். பின்னர் மதுரைகோட்ஸ் கம்பெனியின் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலையில் சில ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்கள்.

குடும்பச் சூழலில் இவர்களது இளமைக்கால வாழ்க்கை அமைந் திருந்தபோதிலும் இவர்கள் உள்ளம் இறைவழிபாட்டிலும் உலகியலில் பற்றாதலின்றித் துறவிகள்பால் அன்புபூண்டொழுதுதலிலுமே பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டது. பாபநாசம் ஸ்ரீ வேலாயுதசுவாமி மடத்திலிருந்த ஸ்ரீமத் வித்தியானந்தர் என்னும் அடியாரொடு இவர்கள் நெருங்கிப்பழகினார்கள். அவ்வடியவர்களிடம் திருமுறைக்கருத்துகளையும் ஞானசாத்திர நூற் கருத்துகளையும் கேட்டுச் சிந்திக்கும் நல்வாய்ப்பும் இவர்கட்கு அமைந்தது. இதனால் இயல்பாகவே இவர்களிடம் அமைந்திருந்த துறவு எண்ணம் பெரி தாயிற்று. முன்னைப் பிறவிகளிற் செய்த நல்வினைப் பயனாக இவர்களுக்குத் திருவாவடுதறை சென்று ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளையும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்ரிதானம் அவர்களையும் தரிசித்து ஆதினத்து அடியவர்களுள் ஒருவராகிப் பணிசெய்யவேண்டு மென்ற ஆர்வமும் பெருகியது.

திருவருளும் குருவருளும் வாங்கக்கவே இவர்கள் சிவதல யாத்திரையாகப் புறப்பட்டுப் பலதலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு சிதம்பரத்தையடைந்து ஸ்ரீ ஆனந்த நடாசப்பெருமானை வழிபட்டுத் திருவாவடுதறையை அடைந்தார்கள். திருக்கோயிலில் ஸ்ரீ ஒப்பிலாமூலையம்மையுடனாகிய ஸ்ரீ மர்சிலர்மணிப் பெருமாளையும் திருமடர்லயத்தை யடைந்து ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளையும் வழிபட்டுத் திருவொடுக்கத்தில் ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளி விளங்கிய 22-வது குருமகாசந்ரிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகமூர்த்திகளைத் தரிசித்து வணங்கினார்கள். குருமகா சந்ரிதானத்திடம் தமது உள்ளக்கருத்தினை விண்ணப்பித்து வேண்டி நின்றார்கள் ஞான தேசிகருடைய திருக்கடைக்கண்ணோக்கம் இவர்கள் பால் விழுந்தது. இவர்களை மடத்திலிருக்கச்செய்து இவர்களது செம்மை யான பண்புநலன்களைக்கண்டு மகிழ்ந்து ஆதின சம்பிரதாயப்படி முறையாக

யர்த்திரை காஷாயமும் (24-9-1979), மந்திரகாஷாயமும் (21-2-1980) அளித்துச் சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் என்ற தீட்சர் நாமமும் வழங்கியருளி னார்கள். மந்திரகாஷாயம் பெற்றது முதல் இவர்கள் மடத்தில் பெரிய பூசையை யாவரும் வியந்து போற்றும் வண்ணம் சிறப்புறச்செய்து வந்தார்கள்.

இவர்களது அதிபக்குவ நிலையை யுணர்ந்த குருமாச்சந்திரன் அவர்கள் இவர்கள் பட்டத்திற்குத் தக்கவர்களே என எண்ணி மனநிறைவு டையவராயினார்கள். ரௌத்திரியாண்டு ஆடித்திங்கள் 22-ம் நாள் (6-8-1980) ரோகிணி விண்மீன் கூடிய நல்லவேளையில் ஸ்ரீமத் பெரிய பூசை சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் அவர்களைத் துவிதீய ஆசாரியராக ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்திரானம் அவர்கள் ஆசாரியாபிடேகம் செய்து சிவப்பிரகாச தேசிகர் எனத்தீட்சர் நாமம் வழங்கியருளி மகிழ்ந்தார்கள்.

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் 7-1-1983 திருவாரத்தில் சிவப்பிரானமுறவே இவர்கள் தம்முடைய ஞானசாரியர் பத்து நாட் குருபூசையும் மாகேசவரபூசையும் சிறப்பாகச் செய்து ஞான பீடத்தில் எழுந்தருளினார்கள்.

இவர்கள் அன்பு நிறைந்த உள்ளமுடையவர்கள். ஆதினமரபுகள் சம்பிரதாயங்கள் சிறிதும் மாறாதபடி பாதுகாத்து வருகின்றார்கள். ஆதினத் திற்குச் சொந்தமான திருக்கோயில்களில் நித்திட நைமித்திய பூசைகள் முறையாக நடைபெறுதலையும் ஆதின நிருவாகத்திலுள்ள கல்வி நிலயங்கள் முதலியன செம்மைபெற இயங்குதலையும் கவனித்து நெறிப்படுத்துதலில் சிறந்த கருத்துடையவர்களாக விளங்குகிறார்கள். ஆதினப்பணிகளை நிறை வேற்றி வருபவர்களின் தரத்திற்கும் உழைப்பிற்கும் ஏற்ப ஊதியங்களையும் உதவிகளையும் கால இயல்பறிந்து வழங்கிவருகின்றார்கள். தகுதியையும் திறத்தையும் தெரிந்து தக்கவர்களை உரியபொறுப்புகளில் அமைத்துப் பணி கொள்வதால் ஆதின அறப்பணிகள் வளர்ச்சியும் மொலிவும் பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

திராவிட மாபாடியகர்த்தர் ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானசுவாமிகள் இரு நூறும் ஆண்டு விழாவினைத் திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கப்பெருமான் திருக்கோயிலில் 1985-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 26, 27, 28 தேதிகளாகிய மூன்று நாட்கள் நடைபெற மிகச்சிறப்பான ஏற்பாடுகள் செய்கித்து விழாவினைத் தொடங்கிவைத்து ஆசியுரை வழங்கியும் விழா மூன்று நாட்களும் எழுந் தருளியிருந்தும் சிறப்பித்தார்கள். இவ்விழாவில் ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச்செய்த நூல்களைப் பற்றிய ஆய்வு விரிவுரைகள் தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் பலரால் நிகழ்த்தப்பெற்றன. அவ்விரிவுரைகள் கட்டுரை வடிவில் தொகுக்கப்பெற்று மலராக வெளிவருவதற்கும் இவர்கள் கட்டளையிட்டருளினார்கள்.

சிறந்த நூல்கள் நல்லமுறையில் பதிப்பிக்கப்பெற்றுத் தொடர்ந்து வெளிவரத் திருவுள்ளங்கொண்டுள்ளார்கள். திருமந்திரம், திருத்தொண்டர்

புராணம், சிவஞானபோதமாபாடியம் முதலிய நூல்கள் குருமகாசந்நிதானம் அவர்கள் அருளாசியுடன் வெளிவரவுள்ளன. 'மெய்கண்டார்' எனும் ஆதினத் திங்கள் இதழ், சமய நூற்கருத்துக்களை யர்வரும் எளிதினறிந்து பயன் கொள்ளும் வகையிலான கட்டுரைகளைத்தாங்கி வெளியிடப்பட்டுவருகிறது.

ஆதின சமயப்பிரச்சாரக்களால் சமயச் சொற்பொழிவுகள் நாட்டின் பலவிடங்களிலும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. சரசுவதி மகால் நூல்நிலயத்தில் பணிபுரியும் தமிழ், வடமொழி, ஆகம வித்துவான்களால் நூலாய்வும் ஆதின நூற்பதிப்புப்பணிகளும் நடைபெறுகின்றன. திருவிடைமருதூர், திருவானைக்கா முதலிய இடங்களில் திங்கள் தோறும் இவர்கள் ஆணைவழி சிவஞான வேள்வி நடைபெற்றுவருகிறது. தோத்திர, சாத்திர, ஆகம நூலுண்மைகளை விளக்கும் சொற்பொழிவுகளும் சமயப்பயிற்சிகளும் இவ்வேள்வி நிகழ்ச்சிகளில் அமைந்து சிறந்த பயன் விளைத்து வருகின்றன.

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானம் அவர்கள் சைவப் பேரன்பர்கள், ஆதினப் பணியாளர்களுடன் ஆண்டுதோறும் காசித் தலத்திற்கு எழுந்தருளிக் கங்கையில் புனித நீராடியும் திருக்கேதாரம் நேபாளம் முதலிய வட நாட்டுத் தலங்களுக்குச் சென்று வழிபாடாற்றியும் வருகிறார்கள்.

ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான திருக்கோயில் திருப்பணிகள் சிறப்பாகச் செய்விக்கப்பெறுகின்றன. திருநெல்வேலி மாவட்டம் பாவநாசத்தில் பொதிகை விநாயகர் திருக்கோயில் நூதனமாகக் கட்டப்பெற்று 16-4-1984-ல் திருக்குடமுழுக்கு நடத்திவைக்கப் பெற்றது. ஆதினக்கரு முதல்வர் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய மூவலூரில் அவர்கள் வாழ்ந்த வளாகத்தில் ஸ்ரீ அம்பலவாண விநாயகப் பெருமான் திருக்கோயில் புதிதாகக் கட்டப்பெற்று 27-3-1985-ல் திருக்குடமுழுக்கு விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான கரகண்டம் ஸ்ரீ விசுவநாத சுவாமி திருக்கோயிலில் திருப்பணிகள் செய்வித்து 14-4-1985 அன்று திருக்குடமுழுக்கு நிகழ்ந்தது. நரசிங்கன்பேட்டையில் ஆதினத் திற்குச் சொந்தமாகவுள்ள ஸ்ரீ கஸ்தூரியம்மன் திருக்கோயிலில் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டு 21-8-1985 அன்று திருக்குடமுழுக்கு விழா நடைபெற்றது. ஆதினத் திருமடர்லயத்திலுள்ள ஸ்ரீ ஞானமா நடராஜப் பெருமான் திருக்கோயில் விமானத் திருப்பணிகள் செய்விக்கப்பெற்று 19-6-1986லும் ஸ்ரீ திருமாளிகைத்தேவர் திருக்கோயில் 24-8-1986லும் திருக்குடமுழுக்கு விழாக்கள் சிறப்பாக நிகழ்வுற்றன.

சென்னைப் பல்கலைக்கழக சைவசித்தாந்தத் துறைக்கு இவர்கள் ரூபா ஐம்பதினாயிரம் நன்கொடையாக வழங்கியுள்ளார்கள். ஆதினத் தலைமை மடம், ஆதினத் திருக்கோயில்கள், கட்டளைகளிலிருந்து தமிழகத்தின் பல்வேறுிடங்களிற் பயிலும் பஸ்தொழிற்கல்வி நிலயம் மேனிலைப்பள்ளி, கல்லூரி, ஏழைநன்மாணவர் முப்பதின்மார்க்கும் மேற்பட்டோர்க்குக் கல்விக்கட்டணம், புத்தகக்கிரயம், உணவுவிடுதிக் கட்டணங்

கட்கு உதவிரிதி வழங்கப்படுகின்றன. திருவாவடுதுறையில் வசிக்கும் பள்ளி மாணவர் அனைவரது தனிக் கட்டணத்திற்கும் (special fees) நிதியுதவி செய்யப்படுகிறது.

இளஞ் சிறார்களின் நலவளர்ச்சிகருதி திருவாவடுதுறை திருவிடை மருதூர் திருப்பெருந்துறை சங்கரன்கோயில் எனுந்தலங்களில் மழலையர் ஆங்கில போதனாபிப்பள்ளிகள் தொடங்கப் பெற்றுள்ளன. இப்பள்ளிச் சிறார்கட்கு நண்பகலுணவு இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது. திருவாவடுதுறையில் இலவசத் தட்டெழுத்துப்பயிற்சி, சுருக்கெழுத்துப்பயிற்சி நிலையங்களும் மகளிர்க்கென இலவசத் தையற்பயிற்சி நிலையமும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. திருவிடைமருதூர் திருக்கோயிலிலும் தட்டெழுத்துப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. பொதுமக்களின் நலவாழ்விற்கெனத் திருவாவடுதுறையில் இலவச ஆங்கில மருத்துவமனை இயங்கிவருகிறது. இத்தகைய அமைப்புகளால் பலரும் பயனடைந்து வருகிறார்கள். இவ்வண்ணம் இவர்கள் ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளியகாலம் முதல் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் சித்தாந்த சைவ வளர்ச்சிக்கும் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் கால இயல்பிற்கேற்ப இவர்கள் பெருங் கருணையுடன் புரிந்தருளும் பணிகள் பலப் பல.

ஆதினப்பணிகள் மேலும் சிறப்புற்று உயரிய பயன் விளைக்க ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்திதானம் அவர்கள் திருவுள்ளத்தில் கொண்டருளும் எண்ணங்கள் யாவும் இனிது நிறைவெய்தவும் இவர்கள் து அருளாட்சி நீடுநிலவி நலம்பயக்கவும் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் திருவடிமலர்களைப் போற்றி வணங்குவோமாக.

“ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் திருமரபு நீடு தழைக !”

“ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்திதானம் அவர்கள் திருவடி மலர்கள் வாழ்க !”

சிவமயம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீதைத் திருமடாலயத்தின் அமைப்பும் சிறப்புச் செய்திகளும்

S. நாராயணசாமி, M. A., B. Ed.,

நூலகக் காப்பாளர் — சுவடிப்புலம்,

ஆதீனம் சரசுவதி மகால் நூல்நிலய ஆய்வு மையம்,

திருவாவடுதுறை.

சைவத்தையும் தமிழையும் போற்றிப் பாதுகாத்து வருகின்ற இத் திருமடத்தின் தொன்மையையும் குருபீடத்தில் எழுந்தருளி வீற்றிருந்த அருளாளர்களின் அருளாட்சிச் சிறப்பினையும் முற்பகுதியில் அறிந்தோம். இப்பகுதியில் மடாலயத்தினுள் விளங்கும் திருக்கோயில்கள், பூசை மடங்கள், கட்டிடப் பகுதிகள் மற்றும் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சிறப்புச் செய்திகளைக் காணலாம்.

மடாலயத்தின் அமைப்பு :

இம்மடாலயம் கிழக்கு மேற்காக நீண்ட செவ்வக அமைப்பில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பரப்பளவு (நீளம் 907 அடி, அகலம் 272 அடி) 2, 46, 704 சதுர அடியாகும். தெற்கிலும், வடக்கிலும் இரு பிரதான வாய்க்காலைக் கொண்டது ஆகும். இன்றும் பழமை அமைப்பு மாறாது புதுப்பொலிவோடு அமைந்து காணப்படுகிறது. இம்மடாலயத்தின் பெரும்பாலான கட்டிடப் பகுதிகள் அனைத்தும் இவ்வாதின முனிபுங்கவர் களால் திருப்பணி செய்யப்பட்டனவாகும்.

திருமடாலயத்தின் உட்பகுதி :

திருமடாலய வளாகத்தின் உட்பகுதியில் பன்னிருகை விலாசம், கந்த விலாசம், வேணுவனலிங்க விலாசம், சுந்தர விலாசம், மெய்கண்ட விலாசம், ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் திருக்கோயில், ஸ்ரீ திருமாளிகைத்தேவர் திருக்கோயில், ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச விநாயகர் திருக்கோயில் பெரிய பூசை மடம், சின்ன பூசை மடம், ஓடுக்கம், வடக்குஓடுக்கம் (துவிதிய ஆசாரியர்

எழுந்தருளியிருக்கும் இடம்) பந்திக்கட்டு, மடைப்பள்ளி, நெற்களஞ்சியம், உக்கிராணம், அலுவலகம், வரவேற்பாளர் அறை, முருகநாயனார் திருநந்தனவனம் (மேலைத்தோட்டம்), கீழைத்தோட்டம், பசுமடம், சரசவதி மகால் நூல் நிலையம், சத்திரம், ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி அச்சகம், விருந்தினர் மாளிகை, ஆதீன நடுநிலைப்பள்ளி முதலியன அமைந்துள்ளன.

திருமடாலயத்தின் வெளிப்பகுதி :

திருமடத்தின் அருகில் ஸ்ரீ கோமுக்தீசுவரர் திருக்கோயிலும், திருக்குளமும் உள்ளன. தெற்கு வீதியில் ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான அலுவலர்களின் குடியிருப்புகள், ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி இலவச ஆங்கில போதனை முறை மழலைப் பள்ளி, தெற்கு நுழைவாயிலின் எதிரில் பல்வேறுபட்ட ஊழியர்களின் அறைகள், மாட்டுக் கொட்டகை, வாகனங்கள் (கார்கள்) நிறுத்துமிடங்கள், பங்களா (சேக்கிழார் இல்லம்) திருவாவடுதுறை ஆதீன இலவச தட்டெழுத்துப்பயிற்சி நிலையம், இலவசச் சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சி நிலையம், இலவசத் தையற் பயிற்சி நிலையம், இலவச ஆங்கில மருத்துவ நிலையம் மற்றும் இதரக் கட்டிடப் பகுதிகளும் உள்ளன. திருமடத்தின் தெற்கு நுழைவாயிலின் எதிர்ப்புறம் 18-வது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள் குருமூர்த்தமும், திருக்குளமும் அமைந்திருக்கின்றன. காவிரிக்குச் செல்லும் சாலையின் மேற்புறமுள்ள சமாதி பெரிய தோப்பில் வடபகுதியில் மகா சந்நிதானங்கள் குருமூர்த்தங்களும், தென்பகுதியில் துவீதிய ஆசாரியர்கள் குருமூர்த்தங்களும் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் திருக்கோயிலும் விளங்குகின்றன.

பன்னிருகை விலாசம் :

திருமடாலயத்தின் தெற்கு முகப்பு நுழைவாயிற் பகுதியைப் “பன்னிருகை விலாசம்” அல்லது “ஆறுமுக விலாசம்” என்பர். இதனைத் திருப்பணி செய்தவர்கள் ஸ்ரீமத் ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் ஆவார்கள். இவர்களது காலம் புலப்படவில்லை. இவர்களது திருவுருவம் வலது புறத் திண்ணையின் முதல் தூணின் உச்சிப்பகுதியில் 3/4 அடி உயரத்தில் புடைப்புச் சிற்பமாக, ஆறுமுகத் தம்பிரான் எனப் பெயர் பொறிக்கப் பட்டுக் காணப்படுகிறது.

நுழைவாயிலின் உட்பகுதியில் உள்ள வழவழப்புத் (மொசைக்) தூணின் மேல்பகுதியில் 1/2 அடி உயரத்தில் புடைப்புச் சிற்பங்களாக மூன்று திருவுருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இவைகள் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள், மகா சந்நிதானம், தம்பிரான் சுவாமி திருவுருவங்களாக இருக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். இத்திருவுருவங்கள் வடக்கு நோக்கியனவாயுள்ளன. மற்றும் கிழக்கு நோக்கி கணபதி, மேற்கு நோக்கி முருகன் திருவுருவங்கள் முன்புக்கத் திண்ணைத் தூண்களில் காணப்படுகின்றன.

பன்னிருகை விலாச ஓவியங்கள் :

இப்பகுதியின் திண்ணைச்சுவரில் (மேற்கிலிருந்து கிழக்காக) தொன்று தொட்டு இருந்து வருகின்ற வண்ண ஓவியங்கள் மிகுந்த அழகுடையன. திருஞான சம்பந்தர் இத்தலப் பெருமானை வேண்டிப் பொற்கிழி பெறுகின்ற காட்சியில் இலிங்கத் திருமேனியாக ஸ்ரீ மாசிலாமணிப் பெருமானும், பூதம், பஸ்பீடம், பொற்கிழி, திருஞானசம்பந்தர், சிவபாதவிருதயர் திருவுருவங்கள் காணப்படுகின்றன. சிவகணங்கள், விநாயகர், இடபவாகனத்தில் சுவாமி, அம்பாநாயகம், வழிபாட்டு உபசாரப் பொருள்கள் தாங்கியவர்களும், தும்புரு, நாரதர், மயில் வாகனத்தில் முருகன் முதலான கடவுளர் திருவுருவங்களும் காணப்படுகின்றன. கிழக்குப் பகுதிச் சுவரில் காணப்படும் ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் திருமணக் கோலக்காட்சியில் வேதியராக அயன், சரசுவதி, திருமால், திருமகள், முதலியோர் திருமணக் கோலங்கண்டு வணங்கி நின்றல் நம்மை மெய்சிலிர்க்கச் செய்கின்றது. நிலைவாயிலின் இருமருங்கிலும் உள்ள வாழை மரங்களில் வானரங்கள் கனியுண்பதாக அமைந்த ஓவியங்கள் சிறுவர்களை மகிழ்விக்கின்றன.

கந்தவிலாசம் :

பன்னிருகை விலாசத்தின் அடுத்த பகுதியாக விளங்குவது கந்த விலாசமாகும். இதனை அமைத்தவர்கள் ஸ்ரீமத் கந்தசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் ஆவர். இப்பகுதி தற்போது ஆதினத்துத் தம்பிரான் சுவாமிகள் தங்கியிருக்குமிடமாகவும் ஆதினத்துக் கிராம அலுவலகங்கள் செயல்படுகின்ற இடமாகவும் உள்ளது.

இந்தக் கந்தவிலாசப் பகுதியின் சுவர்களில் தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்களான ஏகோஜி மகாராஜா (காலம் கி. பி. 1676-1684) அவரது பத்தினி தீபாம்பாபாய், மற்றொரு மராட்டிய மன்னரான சிவாஜி மகாராஜா (காலம் கி. பி. 1832-1858) அவரது பத்தினி காமாட்சியம்பாபாய் என்போரது 10 அடி உயரத்தில் ஓட்டு வண்ணக்கலவையால் (பச்சிலைச்சாறு கொண்டு) வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. மன்னர்கள் காலத்துச் சேவர்களின் கம்பீரமான ஓவியங்களும் இங்கு அமைந்துள்ளன. மராட்டிய மன்னர்கள் தங்களது ஆட்சிக் காலத்தில் ஸ்ரீ அம்பலவாணர் பூசைக்கும், மாகேசுவரபூசைக்கும் கிராமங்களைத் தானமாக ஆதினத்திற்குக் கொடுத்துள்ளனர். இச்செய்தி அம்மன்னர் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட ஆறு மராட்டிய தமிழ்ச் செப்பேடுகளால் அறியப்படுகிறது.

வேணுவனலிங்க விலாசம் :

இப்பகுதி கொலு மண்டபம் என வழங்கப்படுகிறது. இம் மண்டபம் முழுவதும் உயர்தரத் தேக்கினால் மிகுந்த வேலைப்பாடுகளுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சேற்றூர் சிவகிரி ஜமீன்தார் உபகரித்த மரங்களைக் கொண்டு இவ்வாதின அடியவராக விளங்கிய ஸ்ரீமத் வேணுவனலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகளால் 29-10-1877-ல் தேரள

கட்டிட முறையில் திருப்பணி செய்யப்பட்டது இக்கொலு மண்டபக் கட்டுமானச்செய்திகள் மண்டபத்தின் வடகிழக்கு வடமேற்கு மூலைகளில் உள்ள பலகைகளில் செதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இம்மண்டபத்தில்தான் மரத்தலைநாள் (தை-அசுவதி) குருபூசைத் திருநாளில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானங்கள் கொலு வீற்றிருந்து சிவ சொரூபக் காட்சி தந்தருள்வது வழக்கம். இக்கொலு மண்டபத்தைச் சுற்றிலும் சிவபெருமான் மதுரையம்பதியில் நிகழ்த்திய திருவிளையாடல்கள் ஓவியங்களாக 4 அடி உயரத்தில் திரைச்சீலைகளில் வரையப்பட்டுள்ளன. இவ்வோவியங்கள் 19-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வரைந்தனவாகத் தெரியவருகிறது.

சுந்தர லீலாசம் :

வடக்கு நுழைவாயில் பகுதியினை இவ்வாதினத்துக்குச் சொந்தமான ஆவுடையார்கோவில் கட்டளை விசாரணை ஸ்ரீமத் சுந்தரலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகளால் (காலம் கி பி 1880 - 1898) திருப்பணி செய்யப்பட்டது.

மெய்கண்டார் லீலாசம் :

முருக நாயனார் திருந்தனவனத்தில் (மேலைத்தோட்டம்) மெய்கண்டார் லீலாசம் அமைந்துள்ளது. இது இவ்வாதினத்தின் 22 - வது மகா சந்நிதானமாக ஞான பீடத்தில் எழுந்தருளி வீற்றிருந்த ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள் அருளாட்சிக் காலத்தில் கட்டப் பெற்றது. மேலும் இவர்கள் காலத்தில் கும்பகோணம், மயிலாடுதுறை நெடுஞ்சாலையில் திருவாவடுதுறை வடபுறத்து எல்லையில் இவ்வாதின நுழைவாயிலும் கட்டப்பெற்றது. மெய்கண்டார் லீலாசம் இவர்களது அருளாட்சிக் காலத்திலிருந்து மகரத் தலைநாட் குருபூசை விழாக்காலங்களில் சமயச் சொற்பொழிவுகள், இசை நாடக நிகழ்ச்சிகள் முதலாயின நடைபெறும் இடமாக இருந்து வருகிறது. திருந்தனவனத்தின் நடுவில் அமைந்துள்ளமையால் மெய்கண்ட லீலாசம் வசதியும் அழகிய தோற்றமும் கொண்டு திகழ்கின்றது.

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் :

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் இவ்வாதினத்தின் முதற்பெரும் குரவர் (பிரதம பரமாசாரியர்) ஆவர். இவர்கள் பஞ்சாக்கர தேசிகர் எனப் போற்றப்படுதலால் இவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற இவ்வாதினம் பஞ்சாக்கர தேசிகராதினம் எனவும் வழங்கப்படுகின்றது. ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகள் திருக்கோயில், கர்ப்பக்கிருகம் அர்த்த மண்டபம் முதலியன அமைந்து திருக்கோயிலாக விளங்குகிறது. கிழக்கு முகமாக புன்முறுவல் பூத்த திருமுகத்துடன் வலது திருப்பாதத்தை ஒரு தாமரை மலர் தாங்குமாறு கீழே தொங்கவிட்டும், இடது காலை மடக்கியும் இடது கரத்தினில் சிவஞான போதத்தினைத் தாங்கியும் வலது கரத்தில் சின்

முத்திரையோடு ஐபமாலை கொண்டும் அருள்பொழியும் திருக்கண்
களோடு திருநீறு, சிரோவடம், சுந்தர வேடம். கண்டிகை, கொத்துத்
தாழ்வடம் அணிந்து ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகள் தெய்வத் திருவுருவம்
எழுந்தருளி வீற்றிருப்பதை நாம் காண்கிறோம்.

வற்றாக் கருணைத் திருநோக்கும்

நின்முக மண்டலமும்

சற்றே முகிழ்த்த குறுமு

ரலுந்தட மார்பழகம்

பொற்றாஞ்சு சின்முத் திரையுநெஞ்

குடுபொறித்து வைப்பாய்

செற்றார் புரஞ்செற்ற தேவேபஞ்

சாக்கர தேசிகனே.

- ஸ்ரீ மாதவச்சுவனானசுவாமிகள்.

இத்திருச்சநிதியில் காலையிலும். இரவிலும் பூசைகள் நிகழ்கின்றன. காலையில் மூலத்தானமூர்த்திக்கு அபிடேக அலங்காரம், வைவேத்திய சோட்ச உபசார தீபாராதனைகளும். இரவில் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் திருமுன்ன ருள்ள ஸ்ரீ சித்தர் சிவப்பிரகாசர் திருவடிகளுக்குப் பாவனாபிடேகமும் தீபாராதனையும் திருமுறைஓதல், மங்கள வாத்திய முழக்கங்ளுடன் நிகழ்கின்றன.

காலையில் ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்திக்கு நடைபெறும் பூசையில் ஆதீன ஓதுவாமூர்த்திகள் ஸ்ரீ முத்தி பஞ்சாக்கர மாலை விண்ணப்பிக்க மகாசநி தானம் அவர்கள் மகாமண்டபத்தில் நமஸ்கரித்தலும் இரவில் ஸ்ரீ பஞ் சாக்கர தேசிகர் மாலைப் பாடல்கள் பத்தும் பஞ்சாக்கர தேசிகர் அந்தர்திப் பாடல் ஒன்றும் விண்ணப்பிக்க, சநிதியில் ஆதீன முனிபுங்கவராகச் சிறந்து விளங்கிய ஸ்ரீகச்சியப்பமுனிவரால் பிரத்தியேகமாக அமைக்கப் பெற்றுள்ள இடத்தில் (கருமைநிறக்கல்) நமஸ்கரிப்பதும் வழக்கம். இரவில் ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்திகள் பூசையினைத் தம்பிரான் சுவாமிகள் செய்தலும் ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசநிதானம் அவர்கள் தமது ஆன்மார்த்த பூசையினை முடித்துக்கொண்டு குருதிருவடிகளைத் தெரிசித்தலும் வழக்கம்.

பூசா காலங்களில் கலந்து கொண்டு வழிபடும் அன்பர்களுக்கு ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகாசநிதானம் அவர்கள் திருநீற்றுப் பிரசாதம் வழங்கியரு ளுவார்கள். நாள்தோறும் இத்திருச்சநிதியில் கால - மாலை நேரங்களில் திருமுறைப் பாராயணம் நிகழ்கின்றது.

கொடி மரம் :

இச்சநிதியின் நேரே மூன்றரை அடி உயரமுள்ள கருங்கறி பீடத் தின் மீது 31½ அடி உயரமுள்ள செம்பினால் வேயப்பெற்ற ஏக கலசத் துடன் அமைந்த கொடி மரம் (துவஜஸ்தம்பம்) உள்ளது. இக்கொடிமரம் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் சநிதியிலிருந்த 175 அடி தொலைவில் கிழக்கில் அமைந்துள்ளது. குருபூசை முதல் திருநாளன்று அன்னக்கொடி ஏற்றி

வைக்கப்படும். குருபூசைத் திருநாட்காலங்களில் அந்தணர்கள் சாதுக்கள், யாத்திரீகர்கள், குழந்தைகள், வறியவர்கள், அங்கஹீனமுற்றவர்கள் முதலானோர் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளை வழிபட்டுத் திருநீற்றுப் பிரசாதம் பெற்றும் அமுதுண்டும் மகிழ்வர். குருபூசை விழா 10 நாட்களிலும் சமயச் சொற்பொழிவுகளும் இன்னிசை அரங்கு முதலிய கலை நிகழ்ச்சிகளும் சிறப்பாக நடைபெறும்.

திருக்கோயில் அமைப்பு :

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளின் திருக்கோயில் சிவாகம முறைப்படி முழுவதும் கருங்கல் திருப்பணியாக அமைந்து விளங்குகிறது. இத்திருக்கோயிலின் விமானம் ஏகதள விமானமாகவும் விமானத்தைச் சூழ எட்டு நந்திகளும், விமானத்தின் நாற்புறங்களிலும் ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளின் திருவுருவங்களும் முனிபுங்கவர்களின் திருவுருவங்களும் சுதை வடிவில் காணப்படுகின்றன. விமானத்தின் ஸ்தூபியாக 3 அடி உயரமுள்ள செப்புக் கலசம் உள்ளது.

இத்திருக்கோயிலின் அர்த்த மண்டபமும், மகா மண்டபமும் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளின் முதல் மாணாக்கராக விளங்கிய ஸ்ரீ கவி ராட்சஸ கச்சியப்ப முனிவரால் திருப்பணி செய்விக்கப்பெற்றன. தாம் இயற்றிய விநாயக புராணத்தைச் சென்னையிலே அரங்கேற்றிய காலத்தில் தமக்குப் பாதகாணிக்கையாகக் கிடைத்த இரண்டாயிரம் வராகனைக் கொண்டு முனிவர் இத்திருப்பணியைச் செய்வித்தார்கள். இவர்கள் திருவுருவம் இக்கோயில் மகா மண்டபத்தின் தென்புறக் சுவரின் மேற்பாகத்தில் குடைவரைச் சிற்பமாகக் காட்சி தருகிறது.

மகா மண்டபம் :

மகாமண்டபத்துள் உள் தூண்கள் நான்கில் மகா சந்நிதானங்களின் திருவுருவங்களும், இடது பாகத்தில் தனியாக மற்றொரு சந்நிதானத்தின் திருவுருவமும் விளங்குகின்றன. இத்திருக்கோயிலின் கட்டுமான முறை திருவெண்ணெய் நல்லூரில் கோயில் கொண்டு விளங்கும் ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவர் திருக்கோயிலே ஒத்ததாகவே உள்ளது. மகா மண்டப நுழைவாயில் பகுதியின் முன் மரத்தினால் கோபுரம் அமைக்கப்பட்டு சிற்பங்களூடன் ஏழு கலசங்களும் கந்தர்வர்களும் யாளிகளும் காணப்படுகின்றன. கீழே இருமருங்கிலும் மரத்தினாலான 9 அடி உயரமுள்ள துவாரபாலகர் உருவங்கள் உள்ளன. திருநந்தி தேவர் உபதேசக் காட்சி அமைந்த வரைபடங்களும் உள்ளன.

மகா மண்டப ஓவியங்கள் :

மகா மண்டபத்தென்புறச் சுற்றுச் சுவரில் மார்க்கண்டேயர் வரலாற்றுச் சித்திரம் காணப்படுகிறது. இதில் மிருகண்டுமுனிவர், மருத்துவதி, எருமை வாகனத்தில் எமன், எட்டுடன் கூடிய சித்திர

குப்தன், யமதூதர், திரிகுலத்தால்யமனை சம்ஹாரம் செய்யும் சிவ பெருமான், கூப்பிய கரங்களுடன் பிரமன், சரசுவதி விஷ்ணு, திருமகள், நாரதர், உருவங்கள் காணப்படுகின்றன.

கோஷ்டம் :

ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்திகளின் கர்ப்பக்கிருக கோஷ்டமானது மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்த கற்றளியாக நீராழிசூழக் காணப்படுகிறது. சிவபெருமானின் கரணபேதங்களும் தாருக வன நிகழ்ச்சிகளும் மயில், பசு முதலான உயிரினங்கள் சிவலிங்கத்தைப் பூசிப்பதுமாகிய சிற்பங்கள் மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் காணப்படுகின்றன. கோஷ்டத்தினைச் சுற்றியுள்ள கொடுங்கைகளின் உதற்கு, மேற்கு, வடக்குச் சுற்றுச் சுவர்களின் மேற்பகுதிகளில் திருக்கயிலாய பரம்பரை விளக்கமாக ஸ்ரீ கண்ட பரமசிவன், திருநந்தி தேவர், சனற்குமாரர், சத்தியஞான தரிசினிகள், பரஞ்சோதி முனிவர், மெய்கண்டதேவர், அருணந்தி தேவர், மறைஞான சம்பந்தர், உமாபதி சிவம், அருணமச்சிவாயர், சித்தர் சிவப் பிரகாசர், ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகள் மற்றும் இம்மரபில் விளங்கிய இவ்வா தினக் குருமகா சந்நிதானங்களின் திருவுருவங்கள் 2 அடி உயரமுள்ள மஞ்சள் கலந்த வண்ணப் பொடிகளால் வரையப்பெற்ற நீர்வண்ண ஓவியங்களாகக் காட்சி தருகின்றன. ஓவியங்களில் மகா சந்நிதானங்களின் அருள் திருமுகப் பொலிவு நன்றாக அமைந்து காணப்படுகிறது. இத்திருவுருவப் படங்கள் இம்மலரில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

முகமண்டபம் :

மகாமண்டபத்தை அடுத்து இச்சந்நிதியில் அமைந்துள்ள முகமண்டபத் தூண்களெல்லாம் நீண்ட செவ்வக சோழர் பாணிக் கட்டிட முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மண்டபத்தின் விதானத்தில் பன்னிரண்டு இரா சிகள் வண்ணங்கள் தீட்டப்பட்ட புடைப்புச் சிற்பங்களாக உள்ளன. மேலும், சதாசிவத்திருவுருவமும் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் திருவுருவங்களும் வரையப்பெற்றுள்ளன. இம்மண்டபத்தின் வடக்குப்பக்கச் சுவரில் (திருமாளிகைத்தேவர் கருப்பக்கிருகத் தென்புறச் சுவர்) கணபதி, மாடத்தில் கல்லால் மரத்தின்கீழ் தட்சிணாமூர்த்தி, முருகன், சண்டிகேசுவரர் சமயாசாரியர்களான நால்வர் ஓவியங்களும், அதனையடுத்த பகுதியில் வியாக் கிரபாதர், பதஞ்சலி முனிவர்கள் வணங்க ஸ்ரீ ஆனந்த நடராசப்பெருமான் சிவகாமசுந்தரி ஓவியங்களும் இதன் கீழ்ப்பகுதியில் திருமகளும், திருமாலும் கலைமகளும், நான்முகனும், கண்ணனும் அதனையடுத்து 21-வது குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளைத் தரிசிக்கின்ற ஓவியப் படமும் காணப்படுகின்றன. இம்மண்டபத்தில் மகா சந்நிதானம் அவர்கள் பூஜா காலங்களில் நமஸ்கரிக்க ஸ்ரீ கவிராட்சல கச்சியப்ப முனி வரால் பிரத்தியேகமாக அமைக்கப்பட்ட கருமை நிறக்கருங்கல் ஒன்று காணப்படுகிறது. இம்மண்டபத்தின் மற்றைய விதானப்பகுதிகளில் பத்ம தளங்கள் வரையப்பெற்றுள்ளன.

திருமாளிகைத்தேவர் :

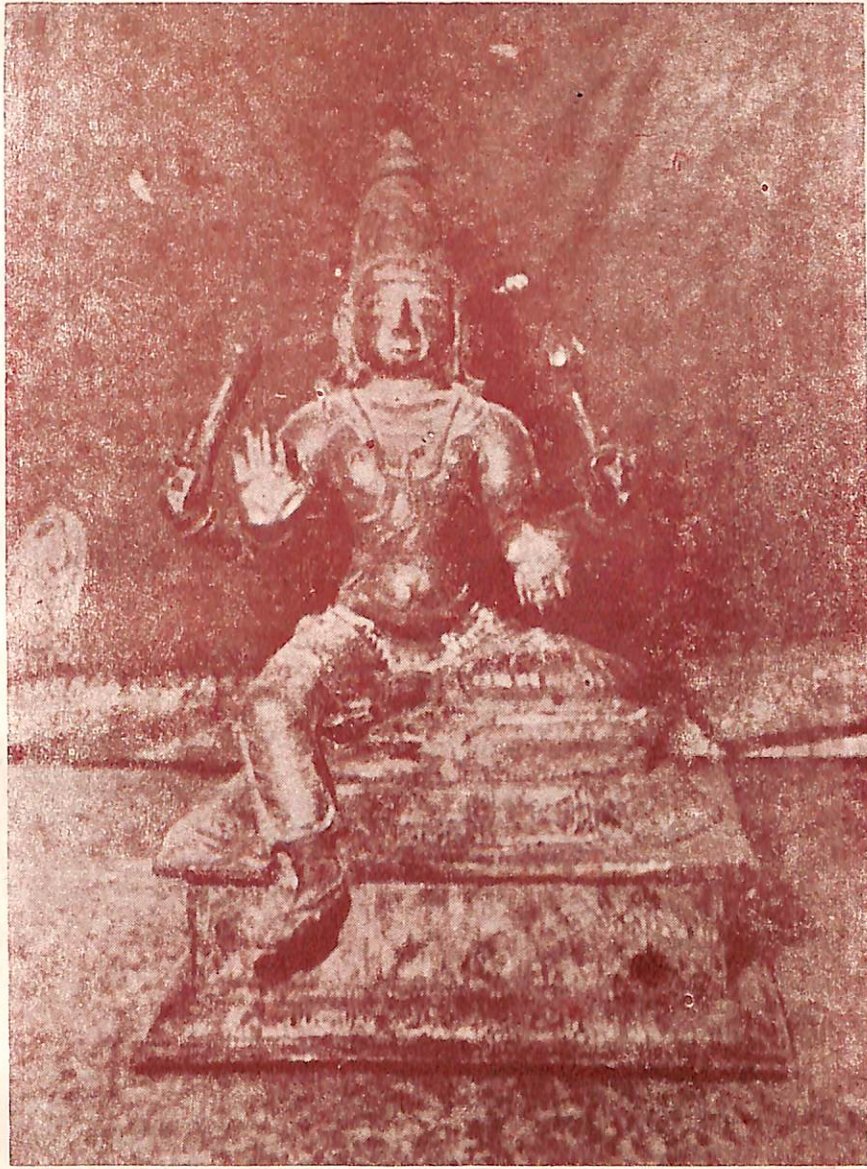
திருமாளிகைத்தேவர் 9-ம் திருமுறையினை அருளிய ஒன்பதின்மருள் ஒருவர். (காலம் கி.பி. 10 - ம் நூற்றாண்டு) இவர்களது திருக்கோயில் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் திருக்கோயிலின் இடது பாகத்தில் அமைந்துள்ளது கருப்பக்கிருகத்தில் சதுர்ப்புஜத்துடனும் கீழ்க்கரங்கள் வரத அபய கரங்களாகவும் மேற்கரங்கள் தாமரை மலர்களை ஏந்தியனவாகவும் இடது பாதத்தை மடக்கியும், வலது பாதத்தைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டும் உருத்திராக்கம் விபூதி அணிந்து கிழக்கு முகமாக அருள் பாவிக்கின்றார். திருமாளிகைத் தேவர் கருப்பக்கிருகத்தின் திருச்சந்நிதியில் போகரது திருவடிகள் (வடக்கு நோக்கி) 16 இதழ்க் கமலத்தின் மேல் அமைந்துள்ளது. அர்த்த மண்டபத்தின் இருமருங்கிலும் இரண்டு விநாயகர் கிழக்கு முகமாகக் காட்சி தருகின்றனர். திருமாளிகைத்தேவர் சிவயோக சித்தியால் பல அற்புதச் செயல்களைச் செய்து வசித்தமையாலும் இத்தலம் சித்தவனம் எனப்போற்றப்படுகிறது. திருமாளிகைத்தேவர் மூலத்தான மூர்த்திக்குத் தற்போது ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளிவிளங்கும் 23-வது குருமகாசந்நிதானம் அவர்களால் வெள்ளிக்கவசம் நூதனமாகச் செய்யப்பெற்று அணிவிக்கப்பெறுகிறது. இத்திருக்கோயிலில் திருப்பணிகள் (கருப்பக்கிருகம் அர்த்தமண்டபம் விமானம்) செய்யப்பட்டு 24-8-86 அன்று ஜீரணோத்தாரண அஷ்டபந்தன மகாரும்பாபிஷேகம் மிகச் சிறப்பான முறையில் செய்விக்கப்பெற்றது. இவர்களது திருவுருவ அமைப்பினையும் அருஞ்செயல்களையும் ஸ்ரீ கவிராட்சஸகச்சியப்பமுனிவர் தமது பாடல்களில் போற்றித் துதிக்கிறார். அவை இத்திருச்சந்நிதியில் வரையப்பெற்றுள்ளன. திருமாளிகைத்தேவரின் ஏகதின உற்சவம் மகரத்தலைநாள் குருபூசை விழாத்தொடக்க முதல் நாள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

பெரிய பூசை :

இம்மடாலயத்தில் நாள்தோறும் மகா சந்நிதானங்கள் பூசை செய்து வழிபாடாற்றும்பிடம் பெரிய பூசை (சபாபதி பூசை) எனப்படும். இப்பகுதி ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் திருக்கோயிலின் வடமேற்கில் தெற்கு நோக்கியமைந்த சந்நிதியாகும். புறச்சந்தானாச்சாரியராகிய ஸ்ரீ உமாபதி சிவாச்சாரியரால் பூசிக்கப்பெற்று வழிவழியாக வழிபடப்பெற்று வந்த ஸ்ரீ ஞானமா நடராசப் பெருமான், ஸ்ரீ வைத்தீசுவரன்கோயிலில் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளின் குழந்தைப் பருவத்தில் பெருமான் பூசிக்க எனத் தந்தருளிய ஸ்ரீ வைத்தியநாதப்பெருமான் முதலான மூர்த்திகளை வெள்ளித் தேரினுள் எழுந்தருளச் செய்து அபிஷேக அலங்கார ஆராதனைகளுடன் நாள்தோறும் மகா சந்நிதானங்கள் வழிபாடு செய்வார்கள்.

பெரியபூசையின் போது திருமுறைகள் விண்ணப்பித்தல் மங்கள் வாத்தியங்கள் திருச்சின்னம் மணிகள் சேமங்கலம் முதலியன முழங்குதல்களை, கேட்கும் அன்பர்கள் திருக்கயிலையில் பெருமானை வழிபடுகின்ற உணர்வு பெற்று இன்புறுவர். பூசையின் நிறைவில் வழிபடும் அன்பர்கட்கு மகா

ஆதினத் திருமடாலயத்தில் கோயில் கொண்டு திகழும்
திருமாளிகைத்தேவர்
(உற்சவமூர்த்தி)

ஆதீனப் பெரியபூசை மடாலயத்தில்
ஸ்ரீ ஞானமா நடராஜப்பெருமான்,
ஸ்ரீ வைத்தியநாதர் முதலாய முர்த்திகள் எழுந்தருளி விளங்கும்
வெள்ளித் திருத்தோர்

சந்திரதானம் அவர்கள் திருநீற்றுப்பிரசாதம் வழங்கியருளுவார்கள். பூசைகள் அனைத்தும் வாதுளாகம முறைப்படி நிகழ்கின்றன. இப்பூசைமடத்தின் விமானமானது மூன்றுசெப்புக்கலசத்தினைத்தாங்கித் தில்லையில் அமைந்துள்ள விமானம் போல விளங்குகின்றது. இப்பூசை மடத்தின் விமானம் அர்த்த மண்டபம் முதலான பகுதிகள் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டுத் தற்போது ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்ற ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சருமகா சந்திரதானம் அவர்களின் அருளாணியின் வண்ணம் 19.6.1986 அன்று மகா குப்பாபிஷேகம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது என்பதனைச் சைவ நல்லுலகம் நன்கு அறியும். இத்திருச்சந்திரியின் நுழைவாயில் இருமருங்கிலும் வியாக்கிரபாதர் பதஞ்சலிமுனிவர்கள் கூப்பியகரங்களுடன் புடைப்புச் சிற்பங்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்களின் இருமருங்கிலும் இருமாடங்கள் காணப்படுகின்றன.

வலது பக்க மாடம் :

பெரிய பூசைத் (சபாபதி பூசை) திருமடத்தின் வாசல் மேற்புறத்தில் உள்ள மாடத்தில் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானசுவாமிகளின் திருவுருவம் மஞ்சள் நிறஓவியமாக வரையப்பட்டுள்ளது. ஓவியத்தில், சுவாமிகளின் திருவுருவம் வலது கையில் ஜபமாலையும், இடது கையில் சிவஞானபோதமும், சிரசு, புஜங்களில் உருத்திராக்கங்களும்கூட ஆதினச் சம்பிரதாயக் கட்டில் ஆடை புனைவும் நின்ற கோலத்தில் சாந்த முகத்துடன் காணப்படுகின்றது. (இத்திருவுருவம் இம்மலரில் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.)

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளின் திருவுருவம் வரையப்பட்டுள்ள மாடத்தின் பக்கச் சுவர்களில் எழுதப்பட்டுள்ள வாசகம் :

உ... .. சிவமயம். திருக்கயிலாய பரம்பரை ஸ்ரீ பஞ்சாங்குர தேசிக சுவாமிகள் திருவருட்செல்வத்தையும் அத்திருவருட்செல்வத்தை விளக்கும் சிவஞானபாஷ்யம் விளக்கிய கல்விப்பெருஞ்செல்வத்தையும் ஸ்தாபித்தருளி ஆதினக் குலதெய்வமாகி விளங்கும் ஸ்ரீ சிவஞானயோகிகள் என்னும் திராவிட மகாபாஷ்யகாரர் திருவுருவம்.

இடது பக்க மாடம் :

ஜடாமுடியுடன் ஓர் முனிபுங்கவரது திருவுருவம் காணப்படுகின்றது. ஸ்ரீ கவிராட்சுல கச்சியப்பமுனிவரின் திருவுருவமோ என எண்ண வேண்டியுள்ளது. திருவுருவமும், பக்கங்களில் எழுதப்பட்ட வாசகமும் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள முடியாதபடியுள்ளன. இவ்விரு மாடங்களில் உள்ள ஓவியங்கள் சமீபத்தில் திருப்பணி செய்தபொழுது முற்றிலும் மறைந்து விட்டன. பெரிய பூசைமடத்தின் சந்திர சலவைக் கற்கள் பதிக் கப்பெற்று அழகிய தோற்றத்துடன் விளங்குகிறது. இப்பூசை மடத்தின் மகா மண்டபத்தைச் சுற்றிலும் கணபதி, முருகன் முதலிய பல திருவுருவங்கள் 1954-ல் வரையப்பெற்றுக் கண்ணாடிச் சட்டம் போடப்பட்டு மாட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வரிய ஓவியங்களை இவ்வாதின வெளியீடுகளான கணபதி, முருகன் புத்தகங்களில் காணலாம்.

சின்ன பூசை மடம் :

திருமாளிகைத்தேவர் திருக்கோயிலின் இடது பக்கத்திலே தெற்கு நோக்கி விளங்கும் திருச்சநிதி சின்ன பூசை மடம் எனப்படும். இங்கும் பெரிய பூசைத் திருமடத்தில் எழுந்தருளி விளங்குவது போல சிவகாமசுந்தரி சமேத ஸ்ரீ ஞானமா நடராசப் பெருமான் (சிறிய உருவம்) கணபதி முருகன், முதலான மூர்த்திகள் விளங்குகின்றனர். இம்மூர்த்திகளைத் துவிதீய ஆசாரியர்கள் அல்லது தம்பிரான் சுவாமிகள் காலை, இரவு இருகாலங்களிலும் பூசைகள் செய்வர். இப்பூசை மடத்தின் அர்த்த மண்டபம் 16 கால்ம வட்டமாக உள்ளது. இத்தூண்கள்பதினாறு பேறுகளை குறிப்பனபோலும். நான்கு தூண்களில் குருமகா சந்நிதானங்களின் திருவுருவங்கள், இரு துவிதீய ஆசாரியர்களின் திருவுருவங்கள் இரண்டடி உயரத்தில் கூப்பிய கரங்களுடன் நின்ற வண்ணமாய்க் காட்சி தருகின்றன. கருப்பக்கிருகநிலையின் இருமருங்கிலும் இரு முனிவர்கள் கோஷ்டப் பகுதியில் நான்கு முனிபுங்கவர்களின் திருவுருவங்கள் அரையடி உயரத்தில் புடைப்புச் சிற்பங்களாகக் காணப்படுகின்றன. மேலும் அம்பிகைமயில் வடிவொடு சிவலிங்கத்தைப் பூசை செய்தலும் சிலை வடிவில் காணப்படுகிறது. இப்பூசை மடத்தின் அர்த்த மண்டப முன்பகுதியில் இன்றும் காலை, மாலை இருவேளைகளிலும் ஆதினத் தம்பிரான் சுவாமி களும் வித்துவான்களும் தோத்திர, சாத்திர புராண நூல்களை ஆராய்தலும் சம்பாஷித்தலும் நிகழ்ந்து வருகிறது. இச்சின்ன பூசைத் திருமடத்தின் விமானம் மூன்று செப்புக் கலசத்தினைத் தாங்கிப் பெரிய பூசைத் திருமடத் தின் விமானம் போலவே காணப்படுகிறது அண்மையில் திருப்பணிகள் செய்யப்படவும் குடமுழுக்கு நிகழவும் உள்ளது.

ஒடுக்கம் :

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் சிவபூசைகளையும் யாத்திரைகளையும் மேற்கொள்ளுங் காலங்கள் போக மற்றைய நேரங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் ஒடுக்கமாகும். இங்குள்ள ஞானபீடமான சித்திராசனத்தில் வீற்றிருந்து ஆதினத்து முனிபுங்கவர்களுக்கும் வித்துவான் களுக்கும் சிவத்தல யாத்திரீகர்களுக்கும் ஆதினப் பணியாளர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் அருள் திருநோக்குடன் விபூதி முதலிய திருவருட் பிரசாதம் தந்தருளுவார்கள். இவ்வொடுக்கம் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளின் திருக்கோயிலுக்குப்பின்னால் அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் சித்திராசனத்தில் இருந்தபடி ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் திருக் கோயிலின் விமானத்திலுள்ள ஸ்தூபியினை (கலசம்) தெரிசித்தவண்ணம் இருப்பார்கள்.

இவ்விடத்தில் ஆதினக் காரியங்கள் திருக்கோயில் நிர்வாகங்கள் தருமகாரியங்கள் தமிழ்ப்பணிகள் சைவப்பணிகள் சமுதாயப்பணிகள் முதலானவை செம்மையாகநிகழச் செயல்முறை ஆணைகள் அருளப்படும். ஒடுக்கத்தின் நுழைவாயிலின் மேல், சிற்பமாக கஜலெக்ஷமியும், நிலையின்

இருமருங்கிலும் ஓவியப்படங்களாக் கலைகளும், திருமகளும் காட்சி தருகின்றனர்.

ஒடுக்கத்தின் திருப்பணி :

இவ்வாதினத்தின் பத்தாவது குரு மகாசந்நிதானமாக வீற்றிருந்தருளிய ஸ்ரீ வேலப்ப தேசிக மூர்த்திகள் அருளாட்சிக் காலத்தில் (காலம் 1678-1700) ஸ்ரீ ஆவுடையப்ப பிள்ளையால் ஒடுக்கமானது மேலும் விசாலமாகக் கருங்கல் திருப்பணியாகச் செய்யப்பட்டது. நன்கு அமையப்பெற்ற கருங்கல் வேலைப்பாடும் மர வேலைப்பாடும் உடையது ஒடுக்கத்தின் மேல் விமானத்தில் செப்புக் கலசம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. திருப்பணி செய்தவர் திருவுருவச் சிற்பம் சித்திராசனத்தின் வலது பாகத்தில் கூப்பிய கரங்களுடன் நின்ற நிலையில் காணப்படுகிறது. இடது பக்கம் ஆவுடையப்பபிள்ளையின் தமையனானது உருவமும் உள்ளது.

குருபக்தி :

இவர்கள் மகா சந்நிதானத்திடம் கொண்டிருந்த பெரும் பக்தியின் காரணமாக “தேவரீர்களது திருப்பரிவட்டத்தினை எப்போதும் அடியேனது சிரம் சாங்கியிருக்கவேணும்” என வேண்டியமைத்த உருவமானதால் அன்று முதல் இன்றுவரை மகா சந்நிதானங்களின் உத்தரீயப் பரிவட்டம் அவ்வுருவத்தின்மீது இடப்படுதல் வழக்கமாக உள்ளது.

ஒடுக்கத்திலிருந்து மகா சந்நிதானமவர்கள் மாடிக்குச் செல்ல வழியுண்டு. இவ்வொடுக்கத்தினுள் வடக்குப் பக்கத்தில் தெற்கு முகமாக ஸ்ரீ ஞானமா நடராஜப் பெருமானின் ஓவியத்திருவுருவமும் அருகில் திருமுறை ஏடுகளும் ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் தம் திருக்கரத்தால் எழுதியருளிய சிவஞானபோத பாஷ்யச்சுவடிகளும் உள்ளன. நாள்தோறும் மகாசந்நிதானம் அவர்களால் இந்த ஏட்டுச் சுவடிகள் அருச்சிக்கப்பெறும்.

ஒடுக்கத்தின் நுண் கலைகள் :

ஆவுடையப்பபிள்ளையால் திருப்பணி செய்யப்பட்டமையால் திருவொடுக்கத்தை ‘ஆவுடையப்பர் நிழல்’ என்று கூறுவர். கருங்கல் திருப்பணி வேலைப்பாடுகளெல்லாம் பிற்காலச்சோழமன்னர்களது கட்டிட முறையினை ஒத்து விளங்குகின்றது. வடக்குப் பக்கத்தில் உள்ள தூண்களின் மேல் போடப்பட்ட விதானப்பாவு கற்களில் வேறு எங்கும் காண இயலாத வகையில் 27 நட்சத்திரங்களின் வடிவமைப்புகளும் அந்தந்த நட்சத்திரங்களுக்குரிய பெயர்களும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒடுக்கத்தைச் சுற்றிலும் சிறு சிறு அறைகள் காணப்படுகின்றன. இவ்வறைகளில் திருநீறு, சந்தனக் கட்டைகள், உங்கை (அபிஷேகத்திற்குரியன) அன்பர்கட்கும் அடியார்கட்கும் கொடுக்கவேண்டிய அபிஷேக விபூதி உருத்திராக்கம் பூஜா பாத்திரங்கள் யரிவட்டங்கள் புத்தகங்கள் முதலியன வைக்கப்பட்டுள்ளன. வடக்குப் பாகத்தில் உள்ள சுவர்ப்பகுதி மற்றும் மச்சப்பகுதிகள் உயர்தரத் தேக்கு மரங்களால் அமைக்கப்பட்டு உயரிய சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் காணப்படுகின்றன.

மரவேலைப்பாடுகள் :

கருங்கல்லின் மேல் பொருத்தப்பட்ட மர உத்திரங்களில் பூ வேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. சிவகணங்கள் பழங்களை ஏந்தி இருமருங்கிலும் நிற்க. கிழக்கு நோக்கியுள்ள அறையின் நிலையின் மேல் ஸ்ரீ மகாகணபதியும் மேற்குநோக்கிய அறையின் நிலையில் வள்ளிதெய்வயானை உடனாகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணியரும் காட்சி தருகின்றனர். சித்திராசனத்திற்கு கிடதுபக்க விதானத்தின் மேல் திருமால் பள்ளி கொண்டிருக்க அவரது திருமார்பில் தியாகேசப்பெருமான் காட்சியருளுகின்ற இச்சிற்பம் 1½ அடி நீளமுள்ளதாக உள்ளது. இதனைச் சார்ந்த விதானப் பகுதிகளில் விலவ மரம் மரத்தில் ஏறிய வேடன். சிவலிங்கம். மரத்தின் கீழ் படுத்திருக்கும் புலி உருவங்களைக் கொண்ட சிவராத்திரியில் வேடன் ஆற்றிய சிவபூசைக் காட்சியும் சிவலிங்கத்தைப் பூசிக்கும் பசு, யானை, நண்டு. மயில் முதலியன உள்ளன. தம் கண்ணைப்பெயர்த்து வைத்துக் காளத்திப்பரைப் பூசிக்கும் கண்ணப்பநாயனார், தம் கண்மலர் கொண்டு வீழிநாதப்பெருமானை அருச் சிக்கும் திருமால், வரகுண தேவரது தேவியார் கரம்காணப்படும் ஸ்ரீ மகாலிங்கப்பெருமான், இராமர் இலக்குவர் சீதை பூசித்து வழிபடும் இராமநாதர், ஒருகையில் சிவலிங்கத்தை ஏந்தியும், வாலால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட பிருதிவி இலிங்கத்தினைக்கட்டி இழுத்துக் காட்சிதரும் அனுமன், முதலான பல புராணவரலாற்றுச் சிற்பங்களும் அன்னம் வானம்பாடியாளி புருஷாமிருகம் முதலான உருவங்களும் நுட்பவேலைப் பாடுகளுடன் காணப்படுகின்றன. இவ்விடத்தில் வேலைப்பாடமைந்த பிரத்தியேகமான கொலுக்கட்டிலும் உள்ளது. இக்கட்டிலில் நவராத்திரி நாளில் சரசுவதி பூசையன்று வைக்கப்படும் ஏட்டுச்சுவடிகளில் தூர்க்கை சரசுவதி, இலக்குமி ஆவாகனம் செய்து வழிபாடாற்றப்படும்.

குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் வீற்றிருக்கும் சித்திராசனம் பொன் தகட்டினால் ஆன வேலைப்பாடமைந்த மங்கலஆசனமாகும். இதனை 17-வது குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் தமது அருளாட்சிக் காலத்தில் (காலம் கி பி 1888- 1920) செய்தருளினார்கள்.

ஒடுக்கத்தின் சிறப்பு :

இவ்வாதினத்தில் வழங்கப்படும் பழமொழி ஆவுடையப்பர் நிழலும். சேதுபதி அன்னமும், காவிரி நீரும் ..... என்பது, ஒடுக்கத் திற்கு முனிவர் முதலானோர் வருவதையும், உபதேசங்கள் கேட்பதையும் பற்றி இவ்வாதினமகாவித்துவானாகிய திரிசிரபுரம் ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் (16-வது பட்டம்) நெஞ்சளிடு தூதில் விரிவாகச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றார்.

இவ்வொடுக்கத்திலேதான் மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த் திகள் ஞானசாஸ்திரங்களைப் பலருக்குப் பாடம் சொல்லுவார்கள். சாஸ்திர நூலான சிவஞான சித்தியாருக்குப் பதவுரையும் இங்குதான் எழுதி முடித் தருளினார்கள். 17-வது குருமகா சந்நிதானமாக விளங்கிய ஸ்ரீ அம்பலவாண

தேசிகமூர்த்திகள் திருமுறைகளுக்குப் பல அரிய குறிப்புகளை இவ்வொடுக்கத்தில் இருந்து எழுதினார்கள் என்பர். இவைகள் ஆதீன சரசுவதி மகால் நூல் நிலையத்தில் அரிய கையெழுத்துப் பிரதிப் புலத்தில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. சிவஞானமாபாடியம் மூன்று முறை பெயர்த்து எழுதப்பட்டது. இன்னும் பல சிந்தனையுரைகளும் இவ்விடத்தே மலர்ந்தன. புனிதமான இந்தத் தெய்வச்சுழலில் பலர் பாராட்டப்பட்டதும், பட்டங்கள் பெற்றதும் செந்தமிழ்ப் பெருமையினைக் கேட்டுச் சுவைத்ததும் இவ்விடத்திலேயாகும்.

வடக்கு ஒடுக்கம் :

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானமவர்கள் ஞானவாட்சிபுரியும் இடமான ஒடுக்கத்தின் இடது பக்கம் இருப்பது வடக்கு ஒடுக்கம் என்பர். இந்த இடமானது இவ்வாதினத்தின் துவிதீய ஆசாரியர்கள் வீற்றிருந்து அருளும் ஒடுக்கமாகும். ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்களின் அருளாசி பெறும் அன்பர்கள் எல்லோரும் துவிதீய ஆசாரியரையும் அதுபோது இவ்விடத்தில் வணங்கி மகிழ்வர். (ஸ்நான அறை, பூசை இடம் முதலியன ஒருங்கே அமையப்பெற்ற இடமாகும்.) பெரிய பூசைத் திருமடம் அண்மையில் விளங்குகிறது.

இசை விநாயகர் :

திருமடத்திலிருந்து ஸ்ரீ கோமுக்தீசுவரர் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லும் வழியில் மேற்புறச் சுவர் மாடத்தில் வீற்றிருந்து அருளும் விநாயகர் இசைவிநாயகர் என வழிபடப் பெறுகின்றார். திருக்கோயில் வழிபாட்டிற்கு எழுந்தருளும் பொழுதும், ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் குரு பூசைத் திருநாளன்று சிவிகாரோகணத்திற்கு எழுந்தருளும்பொழுதும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் இவ்விடத்தே சற்று நிற்பதும் அப்பொழுது நாதசுவர வித்துவான்கள் வாசிப்பதும் வழக்கம். இதனால் இப்பெருமான் இசை விநாயகர் என வழங்கப்படுகிறார்.

ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச விநாயகர் :

இம் மடாலயத்தின் வடக்கு நுழைவாயிலில் விளங்குவது ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச விநாயகர் திருக்கோயிலாகும். ஆதீனக் குருமதல்வர் ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளின் ஞானாசிரியரான ஸ்ரீ சித்தர் சிவப்பிரகாசரால் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடு செய்யப்பெற்ற பெருமான் ஆதலால் இம் மூர்த்தி ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச விநாயகர் எனப் போற்றப்படுகின்றார். தற்போது ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளியுள்ள மகா சந்நிதானம் அவர்களின் அருளாணையின் வண்ணம் இப்பெருமானுக்கு வெள்ளிக்கவசம் நூதனமாகச் செய்யப்பெற்று அணிவிக்கப் பெறுகிறது. திருக்கோயிலின் மகா மண்டபத்தின் விதானத்தில் ஸ்ரீ சக்கர இயந்திரம் காணப்படுகின்றது. மேலும் பிரதான வாயிலின் (நிலை வாயிற் படியில்) மேற்பகுதியில் கஜலெட்சுமியும் வெளித்தூண்களில் முனிவர், மயில், மகரம், யாளி முதலான சிற்பங்களும்

உள்தூண்களில் சிவலிங்கத்தின் மீது காலை வைத்துத் தமது கண்ணைப் பெயர்க்க முற்படும் கண்ணப்ப நாயனார் திருவுருவமும் அப்பர் சுவாமிகள் திருவுருவமும் காணப்படுகின்றன.

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்ரிதானம் அவர்கள் சிவத்தலப் பயணம் மேற்கொள்ளும் காலங்களில் ஸ்ரீ ஞானமா நடராசப் பெருமான், ஸ்ரீ வைத்தியநாதப் பெருமான், ஸ்ரீ திருமாளிகைத் தேவர் ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்திகள், ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச விநாயகர், ஸ்ரீ துணைவந்த விநாயகர், ஸ்ரீ மாசிலாமணிப் பெருமானை வழிபாடாற்றிச் செல்வதும், யாத்திரையினை முடித்துத் திருமடத்திற்கு எழுந்தருளும் காலங்களில் ஸ்ரீ மாசிலாமணிப் பெருமான், ஸ்ரீ துணைவந்த விநாயகர் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச விநாயகர் என்று இம்முறையில் வழிபாடு செய்துகொண்டு திருவொடுக்கத்தில் எழுந்தருளுவதும், அக்காலங்களில் மகா சந்ரிதானத்தைத் தெரிவிக்கவரும் அன்பர்களுக்குத் திருத்தல யாத்திரைப் பிரசாதம் வழங்கியருளுவதும் வழக்கமாக இருந்து வருகிறது.

களஞ்சியம் : (நெல்)

பெரிய பூசைத் திருமடத்திற்கும் சின்ன பூசைத்திருமடத்திற்கும் இடையில் நெற்களஞ்சியம் அமைந்துள்ளது. பண்டுதொட்டு இவ்விடத்தில் உணவு தானியங்களைச் சேகரித்து வைத்தல் மரபு. திருமடத்தில் நாள் தோறும் நிகழும் மாகேசுவர பூசை, பிராமண போசனம் முதலியவற்றிற்கு வேண்டிய நெல், அரிசி, உளுந்து, பயறு முதலான தானிய வகைகள் இவ்விடம் சேமித்து வைக்கப்படுகின்றன. பயிராகி, யாத்திரீகர்களுக்கு அரிசி பருப்பு முதலியன இங்கு வழங்கப்படுகின்றன. மடத்தில் பணிபுரியும் சிப்பந்திகளுக்கு மாதச் சம்பளமாக நெல்லும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

அன்னக்களஞ்சியம் : (பந்திக்கட்டு)

அன்னம் வழங்குதல் இத்திருமடாலயத்தில் முதன்மையான அறப் பணியாகும். இவ்வறச்செயலின் சிறப்பைக் கண்டே மகானித்துவான் ஸ்ரீ பிள்ளையவர்கள் 'சோறுமணக்கும் மடங்களெலாம்' என அருளிநூர்களைக் கருதுதல் தவறாகாது. பந்திக்கட்டு என வழங்கப்படும். இப்பகுதி திருக்கோயில்களில் விளங்கும் நூற்றுக்கால் மண்டபம் போலத் திருப்பணி செய்யப்பட்டுள்ளது. எண்பதற்கு மேற்பட்ட தூண்களுள்ளன. அத்தூண்களில் சிற்பங்களாக சங்கரிதி, பதுமரிதி, காமதேனு, கற்பகவிருட்சம், விநாயகர், ஆறுமுகத் தம்பிரான் (திருப்பணி செய்தவர்கள்) மற்றும் ஆதினத்து முனிபுங்கவர் ஒருவர் திருவுருவமும் உள்ளன. மடைப்பள்ளியினை நோக்கிக் கிழக்கு முகமாக ஒரு தூணில் அன்னபூரணி நின்றகோலத்தில் காட்சி தருகின்றார். அத்திருவுருவத்தின் கீழ் மாகேசுவர பூசைக்கு உரிய உணவு வகைகள் தொகுத்து வைக்கப்பட்டுப் படைக்கப்படும். பந்திக்கட்டில் பிரத்தியேகமாக அமைக்கப்பட்டுள்ள மேடையில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்ரிதானம் அவர்கள் நான்தோறும் நிகழும் மாகேசுவர பூசையின் போது கிழக்கு நோக்கி எழுந்தருளி வீற்றிருப்பார்கள். இரு

மருங்கிலும் குத்துவிளக்குகள் பிரகாசிக்கும். சிவப்பொலிவோடு விளங்கும் முனிபுங்கவர்கள் குருமூர்த்திகளை அருச்சித்தும் தீபாராதனைகள் செய்தும் வழிபாடாற்றுவார்கள், அப்பொழுது தேவார பெரியபுராணச் செய்யுட்கள் ஆதின ஒதுவாமூர்த்திகளால் விண்ணப்பிக்கப்பெறும். தம்பிரான் சுவாமிகள் ஆசீர்வாதம் கூறியபின் திருமுறைவாணர்களும், வித்துவான்களும், சிவநேய அன்பர்களும், குழந்தைகளும் திருவமுது கொண்டு மகிழ்வர்.

மாகேசுவரபூசை ஆசீர்வாதம்

1. தேசத்தில் உள்ள சிவாலயங்கள்தோறும் நித்திய நைமித்திக பூசை திருப்பணியாதிகள் நடக்கும்பொருட்டு அனுக்கிரகம் பண்ணுக.
ஹர! ஹர!! ஹர!!!
2. சபாபதிக்கு மஹாபிஷேகமும், நைவேத்தியமும், திருப்பணி உற்சவாதிகளும், நடக்கும்பொருட்டு அனுக்கிரகம் பண்ணுக.
ஹர! ஹர!! ஹர!!!
3. பக்த ஜனங்களுக்குச் சிவஞானமும், தீர்க்காயுளும், சிந்தித மனோரதசித்தியும், தேவகுருப்பிரசாதமும் உண்டாகும் பொருட்டு அனுக்கிரகம் பண்ணுக.
ஹர! ஹர!! ஹர!!!
4. மாகேசுவரபூசை இந்தக்குருமடத்திலே சதாகாலமும் சிறப்பாக நடந்துவரும் பொருட்டு அனுக்கிரகம் பண்ணுக.
ஹர! ஹர!! ஹர!!!
5. அடியேனுக்கு நல்ல புத்தியுண்டாகும் பொருட்டு அனுக்கிரகம் பண்ணுக.
ஹர! ஹர!! ஹர!!!
6. அடியார்கள் எல்லோரும் சிரமம் தீரும்படி திருவமுது செய்தருளுக.
ஹர! ஹர!! ஹர!!!

திருமடைப்பள்ளி :

நாள்தோறும் மாகேசுவரபூசைக்கு வேண்டிய அன்னம் முதலான உணவு வகைகள் சமைக்கும் இடம் திருமடைப்பள்ளியாகும். இவ்வாதினத்தின் 3-வது குருமகா சந்திரதானமாக விளங்கிய ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள் அருளாட்சிக் காலத்தில் 12 ஆண்டுகள் தர்மே நான் பார்த்து ஒரு நல்லமுகூர்த்த வேளையில் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளுக்குத் தீபாராதனை செய்து மடைப்பள்ளியில் உள்ள நீண்ட கோட்டையடுப்பு பிணுள் அக்கற்பூர தீபப் பிரசாதத்தை வைத்து மூட்டப்பட்ட அந்நெருப்பு இன்றும் அணையாமல் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. அதனாலேயே தீப்பெட்டி வாங்குவது என்பது இக்காலத்திலும் வழக்கிலில்லை. மகரத்தலைநாட் குருபூசைத் தினத்தில் (தை - அசுவதி) ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளுக்கு அபிஷேகம் செய்த விபூதியினை ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்திரதானம் அவர்கள் பக்குவம் செய்யப்பட்ட அன்னம்,

கறி முதலான உணவு வகைகளில் தம் திருக்கரத்தால் இட்டருளுவார்கள். சமைக்கும்போதும் உண்ணும்போதும் எவர்க்கும் எவ்வகை இடையூறு களும் நேராதிருத்தற்கும் எக்காலத்திலும் அன்னம்பாலித்தல் குன்றாது சிறப்பாக நிகழ்வதற்கும் இவ்வாறு விபுதி தெளித்தல் வழக்கில் உள்ளது.

பன்னீர்க்கட்டு :

இந்த இடம் அலுவலகத்துக்குச் செல்லும் வழியின் மேற்புறம் அமைந்துள்ளது. இவ்விடத்தில் பெரிய மேடையும் காணப்படுகிறது. இவ்வாதினத்தின் 16-வது குருமகாசநிதானமாகத் திகழ்ந்த மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகள் காலம் வரை இம்மேடையைச் சூழ நான்கு இரும்புத் தூண்கள் தாங்கும் விமான அமைப்புடன் சுற்றிலும் பூர்தொட்டிகள் வைக்கப்பெற்று அழகான தோற்றங்கொண்ட இடமாக விளங்கியதென அறியப்படுகிறது. இந்த இடத்தில்தான் அவர்கள் காலத்தில் வடமொழி தென்மொழி வத்துவான்கள் காலையும், மாலையும் கூடியிருந்து கல்வி விஷயமாக உரையாடுவது வழக்கம். மேலேத் தோட்டம் என வழங்கப்பெறும் முருகநாயனார் திருநந்தனவனத்திற்குச் செல்லும் மாற்றுப்பாதை வழியாக உள்ளது.

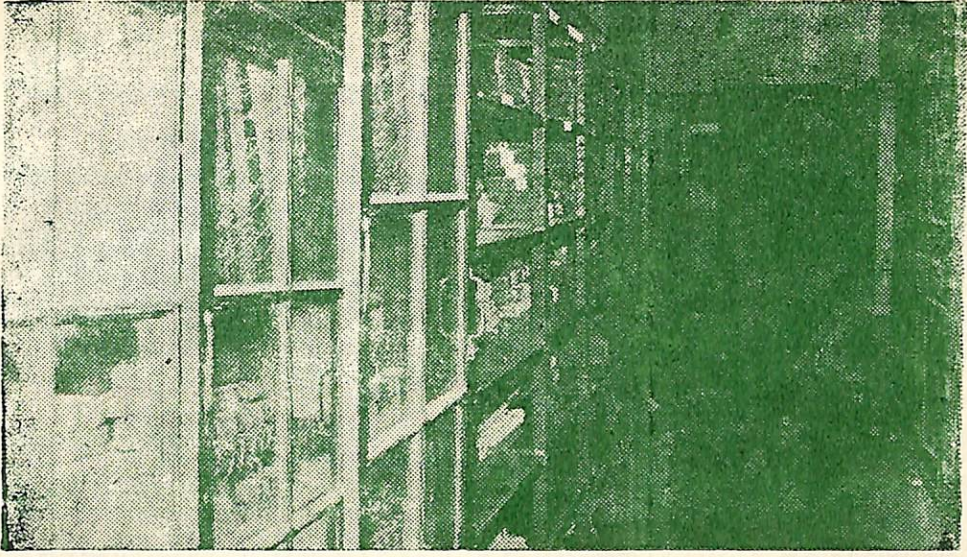
முருகநாயனார் நந்தனவனம் :

இந்த நந்தனவனத்தை மேலேத்தோட்டம் என்பர். திருமடாலயத் தில் விளங்கும் பூஜா மூர்த்திகளின் வழிபாட்டிற்கு வேண்டிய பத்திர புஷ்பங்கள் இங்கு எடுக்கப்படுகின்றன. அன்றாடம் நடைபெறும் மாகேசுவர பூசைக்குப் பயன்பட காய்கறி வகைகளும் இங்குப் பயிரிடப்படுகின்றன. இந்நந்தனவனத்தில் அமைந்துள்ள 'மெய்கண்ட விலாசம்' பற்றி முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

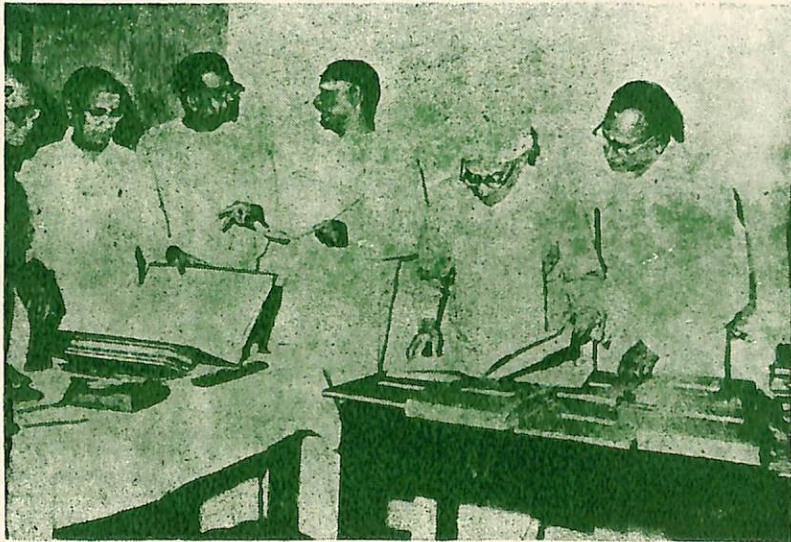
சரசுவதி மகால் நூல்நிலயம் :

இவ்வாதினத்தின் ஞானக் கருவூலமாகத் திகழும் இடம் சரசுவதி மகால் எனப்படும். மடாலயம் தோன்றிய காலந்தொட்டு ஞான விஷயங்களை மகா சந்நிதானங்களும் முனிபுங்கவர்களும் எட்டிலே எழுதிவைத்துப் (பலைஓலை - காகிதம்) பாதுகாத்து வந்தனர். சுவடிகள் இருமருங்கிலும் மரச்சட்டங்கள் அல்லது செப்புத்தகடுகள் வைத்துப் பட்டு நூற் கயிற்றால் கட்டப்பட்டுள்ளன. சுவடிப்புலத்தில் வேதம், ஆகமம், பத்ததி, புராணம், உபநிடதம், வைதிகம், பூசை, சோதிடம், தந்திரம், மருத்துவம், தத்துவம், சாஸ்திரம், இலக்கியம், பிரபந்தம், இலக்கணம், நாட்டியம், நாடகம், சிற்பம், இசை, மந்திர சாஸ்திரம், இதிகாசங்கள் முதலான பல்வகை நூற் சுவடிகள் சம்ஸ்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், முதலிய மொழிகளில் உள்ளன. இச்சுவடிகள் 1084 க்கு மேலுள்ளன. பல சுவடிகள் தற்போது ஆய்நிலம் உள்ளன. அச்சுப் புத்தகங்களும் (Printed books) கையெழுத்துக் காண்புப் பிரதி களும் உள்ளன.

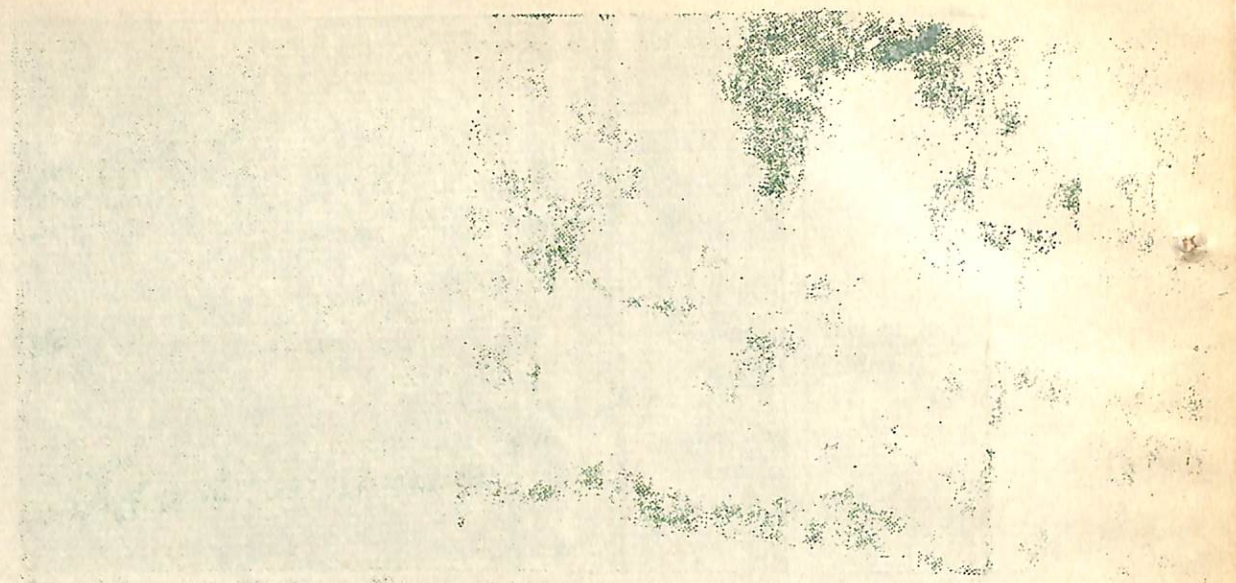

-ஆதின சரஸ்வதிமஹால் நூல்நிலைய ஆய்வு மையத்தில் சுவடிப்புலம்
(Manuscripts of Palm leaf Section)

பார்வையாளர்கள் அரிய கையெழுத்துப் பிரதிப் புலங்களை
பார்வையிடல்.

கையெழுத்துப் பிரதிகள் :

கையெழுத்துப் பிரதிகளில் வேதம் ஆகமம் முதலானவைகள் ஏட்டுச்சுவடியிலிருந்து காகிதத்தில் பெயர்த்து எழுதப்பட்டவைகளும் உள்ளன. ஆகம சம்பந்தமான விஷயங்கள் அடங்கிய புத்தகங்கள் பல உள்ளன. (தமிழ், தேவனாகரி, கிரந்தம், தெலுங்கு முதலான மொழிகளில் காகிதப் பிரதிகள் உள்ளன.) இவைகளுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கன, இவ்வாதினத்தின் 17-வது மகா சந்நிதானமாக விளங்கிய ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள் எழுதி வைத்துள்ள அரிய திருமுறைக் குறிப்புகள். இவர்கள் காலத்தில் சிவஞான பாஷ்யம் மூன்று முறை சுவடியிலிருந்து பெயர்த்து எழுதப்பட்டது. அதில் இரண்டு இந்நூல் நிலயத்திலும் மூலச்சுவடி ஒடுக்கத்தில் பூசையிலும் உள்ளன. பஞ்சாட்சரத்தினை ஒரு கோடி அச்சிட்டு ஐந்து கட்டடப் புத்தகங்களாக அமைத்துள்ளார்கள் இவ்வாதினத்தின் 20-வது குருமகா சந்நிதானமாக விளங்கிய ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள் அருளாட்சிக் காலத்தில் ஆகம வித்துவான்கள், ஆகம நூல்களை ஏடுகளிலிருந்து காகிதத்தில் பெயர்த்து எழுதியுள்ளார்கள். ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானவாமிகள் அருளிய நூல்கள் ஓலைச் சுவடியிலும் காகிதத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஓலைச் சுவடிப் புலத்தையும் அரிய கையெழுத்துப் பிரதிப் புலத்தையும் இம்மகாவில் பார்வையாளர்கள் பார்வையிடுதலை இப்புத்தகத்தில் காணலாம். அச்சப்புத்தகங்களும் இந்நூலகத்தில் தொகுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக 17-வது குருமகாசந்நிதானம் அருளாட்சிக் காலத்தில் ரூ 5,000/- த்துக்கு தமிழ் நூல்களும் தேவநாகரி, கிரந்தம் எழுத்துக்களில் அமைந்த சம்ஸ்கிருத நூல்களும் தெலுங்கு மலையாளப் புத்தகங்களும் வாங்கிச் சேர்க்கப்பட்டன இந்நூல் நிலயத்தினை விரிவுபடுத்தி அமைத்த புதிய நூல்நிலயக் கட்டிடத்திற்கு இராமநாதபுரம் சேதுபதி மகாராஜா அவர்கள் ஸ்ரீ வித்தியாபிதி என்ற பெயர் குட்டி 31-1-1895 ல் திறந்து வைத்தார்கள். நாளிதழ், வார இதழ், மாத இதழ்களும், புதிய புத்தகங்களும் தொடர்ந்து சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. திரிசிரபுரம் மகா வித்துவான் ஸ்ரீ பீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை, டாக்டர், உ. வே. சாமிநாதையர், ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் கவிராயர், சிதம்பரம் இராமலிங்கம் பிள்ளை, பொன் ஓதுவாமூர்த்திகள் முதலான பெரும் புலவர்கள் பலர் தத்தம் காலங்களில் தங்கியிருந்து நூலாய்வு செய்தது இச்சரசுவதி மகாலிலேயாகும்.

தற்சமயம் இந்நூலகம் ஓர் ஆய்வு மையமாகத் திகழ்கிறது. தமிழகம் மற்றும் அயல்நாட்டுக் கல்லூரி, பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பலர் தங்களது ஆய்விற்கு இந்நூலகத்திற்கு வந்து பயன்பெறுகின்றனர். இந்நூலக வாயிலாக ஆதின வெளியீடுகளாக இதுவரை 355 நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. பல சிறு நூல்கள் இலவச வெளியீடுகளாக அன்பர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. தற்போது தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் இந்நூலகத்தொடு தொடர்பு கொண்டு சில சுவடிகளை மைக்ரோபிளியில் எடுத்து ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளது.

கல்விக்கூடங்கள் :

ஆதீனக் கல்வி நிலயங்களைப் பற்றி ஆதீனச் சமய சமுதாயப் பணிகள் பகுதியில் இம்மலரில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆதீன வளாகத்தில் உள்ள கல்விக்கூடங்களை இங்குக் காண்போம். 20-வது குருமகாசநிதானம் காலத்துத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஆதீனம் நடுநிலைப்பள்ளி மடாலயத்துக் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ளது. கட்டணமின்றி ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் மழலையர் ஆங்கில போதக பள்ளி, ஆதீன இலவசத் தட்டெழுத்துப் பயிற்சி நிலயம், ஆறுமுக நாவலர் இலவசச் சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சி நிலயம், இலவசத் தையற்பயிற்சி நிலயம், ஆதீன இலவச ஆங்கில மருத்துவமனை இலவச மகளிர் அச்சுக்கோப்பு நிலயம், (ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி அச்சுத்தின் ஒரு பிரிவு) முதலிய நிலயங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவைகள் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சநிதானம் அவர்களின் அருளாணையின் வண்ணம் தோற்றுவிக்கப்பட்டுச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி அச்சகம் :

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் திருப்பெயர் குட்டப்பெற்ற மிகப்பெரிய அச்சுக்கூடம் ஒன்று இவ்வாதினத்தின் 21-வது குருமகாசநிதானமரக விளங்கிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகளின் அருளாட்சிக் காலத்தில் நிறுவப்பட்டுச் சிறந்த முறையில் இயங்கி வருகிறது. இந்த அச்சகத்தில் ஆதீன வெளியீடுகள், திருமடத்தின் கணக்குப் புத்தகங்கள், கிளை மடங்கள், ஆதீனக் கல்விக்கூடங்களின் வேலைகள் ஆதீன ஆளுகைக்குட்பட்ட திருக்கோயில்களுக்கு வேண்டிய கணக்குப் புத்தகங்கள் முதலியன அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ், ஆங்கிலம், ஹிந்தி, சம்ஸ்கிருதம் (தேவநாகரி, கிரந்தம்) முதலான மொழிகளிலும் அச்சிடுதற்கு ஏற்ற வசதிகள் கொண்டு இவ்வச்சகம் விளங்குகிறது. இந்த அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்த நூல்களுள் கணபதி, முருகன், ஆடல் வல்லான், திருவாசகம், திருமந்திரம், பேரூர்ப் புராணம், தணிகைப் புராணம், நாகைக் காரோணப் புராணம், நவமணிகள், திருக்குற்றாலத் தலபுராணம், மெய்கண்ட சாத்திரங்கள், இவ்வாதின பண்டார சாத்திரங்கள் முதலான நூல்கள் அச்சுக் கலைச் சிறப்பிற்கும் ஆதீனத் தமிழ்த் தொண்டிற்கும் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகளாக விளங்குகின்றன.

பசுமடம் :

பசுமடம் திருமடத்தில் ஈசான திசையில் உள்ளது. திருமடாலயத்தில் விளங்கும் பூஜா மூர்த்திகள் அபிஷேகங்கட்கும் மாகேசுவர பூசை முதலியவற்றிற்கும் தேவையான பாலைத்தரும் நல்லினப் பசுக்கள் பல இங்குச் சிறந்த முறையில் போஷிக்கப்பெற்று வருகின்றன. நாள் தோறும், ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சநிதானம் அவர்கள் இப்பசுமடத்திற்கு எழுந்தருளிப் பார்வையிடுவது வழக்கம்.

திருமடத்தின் விழாக்கள்

1. வருடப் பிறப்பு :

வருடப்பிறப்பன்று மாலையில் ஸ்ரீ ஞானமா நடராசப்பெருமான் திருக்கோயில் கொண்டருளும் பெரியபூசை மடத்துச்சந்நிதியில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானமவர்கள் எழுந்தருளி வீற்றிருக்கஅவர்கள் திருமுன்னர் ஆதினத்துச் சோதிடர் புதுப்பஞ்சாங்கத்திற்குப் பூசை செய்து பஞ்சாங்கம் வாசிப்பார். அப்பொழுது அந்தணர்கள், சைவர்கள், ஆதினப்பணியாளர்கள், முத்லானோர் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்களை வழிபட்டு அவர்கள் வழங்கியருளும் திருநீற்றுப்பிரசாதமும், பூரியும் பெற்று மகிழ்வர்.

2. கோடாபிஷேகம் :

சித்திரை மாத அசுவதி நன்னாளில் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளுக்கு மிகச்சிறப்பாகக் கோடாபிஷேகம் நடைபெறும்.

3. ஸ்ரீ ஞானமா நடராசப்பெருமான் அபிஷேகம் :

சித்திரை, ஆனி ஆவணி, புரட்டாசி, மார்கழி, மாசி மாதங்களில் ஸ்ரீ ஞானமா நடராசப்பெருமானுக்கு அபிஷேக ஆராதனைகள் சிறப்பாக நடைபெறும்.

4. ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் சிறப்பு வழிபாடு :

சித்திரை ஆயில்யத் திருநாளன்று சுவாமிகளின் திருக்கோயிலில் சிறப்பாக அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறும். மாலையில் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த நூல்கள் பற்றிய சொற்பொழிவுகள் நிகழும். சுவாமிகள் சிவானந்தப்பேறெய்திய அந்நாளில் நூல் வெளியீடும் அமையும்.

5. விநாயக சதுர்த்தி :

விநாயக சதுர்த்தி நன்னாளில் மிருத்தியுவினால் செய்யப்பட்ட விநாயகப்பெருமானுக்குப் பர்வனாபிஷேகம், அலங்காரம், ஆராதனை வழிபாடுகள் செய்யப்படும். மகர்சந்நிதானம் அவர்கள் அன்பர்கட்கு அருட்பிரசாதம் வழங்கியருளுவார்கள்.

6. நிறைபணி :

புரட்டாசி அசுவதி நன்னாளில் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி சந்நிதியில் காய்கனிகளாலும் மலர்களாலும் பந்தல் அழகுற அமைக்கப்படும். ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகட்குச் சிறப்பு அபிஷேக ஆராதனை வழிபாடுகளும் மர்கேசுவர பூசையும் நிகழும். இரவு ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானமவர்கள் ஸ்ரீ கோமுக்தீசுவரர் திருக்கோயிலுக்கு எழுந்தருளி வழிபாடாற்றித் திருமடத்துப் பூசைகளைச் செய்து அன்பர்கட்கு விபூதிப் பிரசாதம் வழங்கியருளுவார்கள்.

7. கேதார நோன்பு :

இந்நோன்பு புரட்டாசி மாத - தேய்பிறை சதுர்த்தசி நாளில் அனுட்டிக்கப்படுவதாகும். ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் பெரிய பூசை மடத்தின் முன் அலங்கரிக்கப்பட்ட விமானத்தில் புனிதநீர் நிறைந்த கலசம் வைத்து அதில் கேதாரீசுவரரை ஆவாகனஞ் செய்வார்கள். பின் பாவனாபிடேகமும் பட்டு பரிவட்டம், ஆபரணம் மணங்கமழும் மலர்கள் கொண்டு அலங்காரமும் செய்து கலசத்தின் முன்னுள்ள அரிசி பரப்பிய வெள்ளித்தட்டில் பஞ்சகவ்விய வட்டகையின் பக்கத்திலிருக்கும் தேங்காயின் மீது இருபத்தோரு நூலிழையால் ஒரு கயிறு முறுக்கி மூன்று முடிச்சு கட்டப்பட்டதாகப் பல கயிறுகள் வைப்பார்கள். கேதாரீசுவரர்க்கு ஆதினத்திற்குத் தனித்தூரிய நாமங்கள் கூறி அருச்சித்துத் தூபதிபங் கொடுப்பார்கள். பழவர்க்கங்களும் உப்பிடப்படாத பலகாரவர்க்கங்களும் நிவேதனம் செய்யப்பெற்றுத் தீபாரதனைகள் நிகழும். பின்னர் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் முடியிட்ட கயிற்றினைத் தமது வலது திருக்கரத்தில் அணிந்துகொண்டு, தம்பிரான் சுவாமிகள், ஓதுவர் மூர்த்திகள் சிவபூசகர்களாகிய அன்பர்கட்கும் அணிவித்து விபூதி வழங்கி ஆசியருளுவார்கள். அன்றைய மாகேசுவர பூசையில் கேதாரீசுவரர் நிவேதனங்களே படைக்கப்படும்.

8. சரசுவதி பூசை :

நவராத்திரி விழாவில் 9-ம் ஞானாகிய சரசுவதி பூசை விழா நாளன்று பெரிய பூசைத் திருமடத்தின்முன் ஏட்டுச்சுவடிகளில் தூர்க்கை, சரசுவதி, இலக்குமி ஆவாகனம் செய்து பாவனாபிஷேகம் அலங்காரம் அருச்சனை சோடச உபசார தீபாராதனைகளுடன் வழிபாடாற்றப்படும். இந்நாளில் சிவிகை, மேனா, ஒடுக்கம், அலுவலகம், சரசுவதி மகால், ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்தி அச்சகம், கல்விக்கூடங்கள், மங்களவாத்தியங்கள் முதலியவைகளுக்குத் தொடர்ச்சியாகப் பூசைகள் நிகழ்த்தப்பெறும். மறுதினம் விஜயதசமி நன்னாளில் காலையில் திருமடத்துப் பூசைகளை நிறைவு செய்து ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் ஆசாரியரது திருவடிகளைத் தம் சிரசில் தாங்கி ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் திருக்கோயிலினை வலம் வந்து திருவொடுக்கத்தில் திருவடிகளை எழுந்தருளச் செய்து அருச்சனை செய்து வழிபாடாற்றுவார்கள். தரிசனம் செய்யும் அன்பர்களுக்கு விபூதிப் பிரசாதம் வழங்கியருளுவார்கள்.

9. தீபாவளித் திருநாள் :

தீபாவளிக்கென சரசுவதி பூசையிலிருந்து ஆதினப் பணியாளர்கள், திருக்கோயில் பணியாளர்கள், கிராமப்புற பணி மக்கள், ஆதி திராவிடர்கள், முதலானோர்க்குப் புதிய ஆடைகள் வழங்கப்படும். ஆதின மழலையர் பள்ளி மாணவர்களுக்குப் புதிய ஆடைகள் மகா சந்நிதானம் அவர்களால் வழங்கியருளப்படும்.

10. ஸ்ரீ மெய்கண்டார் குருபூசை :

ஆண்டுதொறும் ஐப்பசி - சுவாதி நாளன்று திருவெண்ணெய் நல்லூர் ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவநாயனார்க்கு விசேட அபிடேக ஆராதனைகளும் மாகேசுவர பூசையும் சிறப்பாக நிகழ்ந்து வருகின்றன.

11. திருமுகம் :

காத்திகை மாதம் அசுவதி நன்னூலில் மகரத்தலைநாள் குருபூசைக்கு (பெரிய குருபூசை) மங்கள வாசகம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்களால் எழுதப்பெற்று திருக் கையெழுத்திட் டருளுவார்கள். அன்றைய தினத்தில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்களால் அருட்பிரசாதமும், பூரியும் வழங்கப்படும்.

12. திருப்பள்ளியெழுச்சி :

மார்கழிமாதம் திருமடாலயத்தில் காலையில் இரண்டு கால பூசைகள் நடைபெறும். திருவெம்பாவை உற்சவமும் நடைபெறும்.

13. மகர சங்கராந்தி :

அன்று இருபத்தோரு பாளைகளை வைத்துப் பொங்கலிடும் விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். போகிப்பண்டிகையன்று ஆதினச் சிப்பந்திகளுக்கு அரிசி, தேங்காய், வெல்லம், கரும்பு, பழம், மஞ்சள், இஞ்சி முதலியன புதுப்பாளையிலீட்டு வழங்கப்பெறும்.

14. குருபூசை : (பெரிய குருபூசை)

மகரத் தலைநாள் (தை அசுவதி) குருபூசை பத்து நாட்கள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறும். ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் குருபூசை நாளன்று இரவில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் தந்தச் சிவிகையில் ஆரோகணித்துப் பட்டணப்பிரவேசம் கொண்டருளி கொலு மண்டபத்தில் (வேணுவனலிங்க விலாசம்) சிவசொருபக் காட்சி தந்தருளுவார்கள். இந் நாளில் தரிசிக்கின்ற அன்பர்கள் அனைவருக்கும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் விபூதிப் பிரசாதம் வழங்கி அருளுவார்கள். ஸ்ரீ கோமுக்தீசுவரர் திருக்கோயிலின் பிரம்மோற்சவமும் திருமடத்துக் குருபூசை விழாவும் சேர்ந்தே கொண்டாடப்படும்.

15. சிவராத்திரி :

இந்நாளில் காலையில் சிவபூசகர்களுக்குச் சந்தனக் கட்டை பூசாத் திரவியங்கள், பரிவட்டம் முதலியன வழங்கப்படும். இரவில் திருமடாலயத்தில் நான்கு கால பூசைகள் சிறப்பாக நடைபெறும். தகுதியுடையோர்க்குச் சமய தீட்சைகள் செய்விக்கப் பெறுவதும், சிவபூசை எழுந்தருளச் செய்து கொடுத்தலும் வழக்கம்.

16. ஆதின மகா சந்நிதானங்களின் குருபூசை :

ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளுக்குப் பின்னர் இவ்வாதின ஞானபீடத்தில் வீற்றிருந்தருளிய மகா சந்நிதானங்கள் சிவபரிபூரணமெய்திய திருநட்சத்திர நாட்களில் அக் குருமூர்த்தங்களில் சிறப்பு அபிஷேக ஆராதனை வழிபாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

22-வது குருமகா சந்நிதானமாக விளங்கிய ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகளின் குருபூசைத் திருநாளில் (பங்குனி - திருவோணம்) சிறப்பாக அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறும். அன்று சிறந்த தேவார ஓதுவா மூர்த்தி ஒருவர்க்கு ஆயிரம் வெண் பொற்காசுகள் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகா சந்நிதானமவர்களால் வழங்கியருளப்படும்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதறை ஆதீனச் செப்பேடுகள்

[ஆதீன சரசுவதி மகால் நூல்நிலய ஆய்வுமையம்
அரிய கையெழுத்துப் பிரதிப்புலம்.]

இவ்வாதீனத்தில் தினந்தோறும் நிகழவேண்டிய பூசை மற்றும், மாகேசுவர பூசைக்கும் திருமடத்திற்குச் சொந்தமான திருக்கோயில்களின் நித்திய வழிபாட்டிற்கும் அரசர்களாலும், மக்களாலும் பல விதங்களில் கொடைகள் வழங்கப்பட்டன. இக்கொடைகளை இவ்வாதீனத்தில் உள்ள ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட செப்பேடுகளால் நாம் அறியலாம். இச் செப்பேடுகள் தமிழ், வடமொழி, தெலுங்கு முதலான மொழிகளில் அமைந்துள்ளன. இப்பகுதியில் சுருக்கமாக இவ்வாதீனச் செப்பேடுகளின் விபரத்தை அறியலாம். இவைகள் இன்றும் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளன.

- 1 மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனின் 16ஆம் ஆட்சி ஆண்டில் மிழலைக் கூற்றத்துத் தனியூர் திருப்பெருந்துறையான பவுத்திர மாணிக் கச் சதுர்வேதி மங்கலத்து உடையார் கோயிலில் கிழக்கூற்று மஞ்சக் குடி யுடையான் உய்யவந்தான் திருநோக்கழகியார் தொண்டைமான் தன் பிறந்தநாளில் திருவாதவூரரை எழுந்தருளச் செய்து அவர்க்கு முன்பு திருவாசகம் ஓதச்செய்தான். அதற்கு எயூர்மங்கலம் கொடையாகக் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி கூறப்படுகிறது.
- 2 வடவெள்ளாறான சுந்தரபாண்டிய வளநாட்டுக் குடலைக் கோட்டை அரசு சிவந்த பெருமானான தேவராயர் மழவராயர் கி. பி. 1438இல் திருப்பெருந்துறைக்குக் கொல்லன் வயலைக் கொடையாக அளித்த செய்தி கூறப்படுகிறது.
- 3 அரசு நிலையிட்ட விசைய ரெகுநாத சசிவர்ணப் பெரிய உடையாத் தேவர் மகன் முத்து வடுகனாத பெரிய உடையாத் தேவர் திருவாவடு துறை பண்டார சன்னதியில் அம்பலவாண பூசைக்கும் மாகேசுவர பூசைக்கும் காளந்தி ஏந்தல் கொடை (கி. பி. 1767) கூறப்படுகிறது.
- 4 முத்து வடுகனாதப் பெரிய உடையாத் தேவர் திருவாவடுதறை பண்டார சன்னதியில் அம்பலவாண சுவாமிக்கும் மாகேசுவர பூசைக் கும் பேட்டைத் தலம், வழிசாரி, ஏற்றுமதி, இறக்குமதிக்கு மகமை வகுச்செய்து அளித்தது. பல வணிகர்களும், பற்பல சாதியாரும் இராமலிங்கப் படியில் குறுணித் தானியம் அளிக்கவேண்டும் என்ற செய்தி காணப்படுகிறது.

- 5 திருமங்கலம்பேட்டையில் 56 தேசத்தில் பலர் சரசுவதி பண்டாரம் அவர்கட்கு மதுரை ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் சித்திரைத் திருவிழா முசல் திருவிழாவில் சுந்தரேசர் மீனாட்சியை எழுந்தருளச்செய்து மண்டகப்படி, 25க்கும் மேற்பட்ட வணிகப்பொருள்கள் கூறப்படுகின்றன (கி. பி. 1726).
- 6 துறையூர்ப் பாளையக்காரர் துறைவிங்கா ரெட்டியாரயனவர்கள் காரியத்துக்குக் கர்த்தரான முத்து வசவா ரெட்டியார் வாசல் பிரதானி நந்தியப்பிள்ளை மேலைச்சிதம்பரம் இரத்தினகிரியாகிய திருப்பைஞ் சீலியில் நீலவனநாதசுவாமி விசாலாட்சி வழிபாட்டுக்கு முகவனார் உறவின் முறையார், காரகுடி உறவின் முறையார் சிவப்பிரகாசசாமி சன்னதியில் சடை அம்பலவாணத் தம்பிரான் அவர்கள் கையில் கொடை (1738) மேலைச் சிதம்பரம் எனக் கோவை மாவட்டத்துப் பேரூரைக் கூறுவர், இங்கு இரத்தினகிரி மேலைச் சிதம்பரம் என அழைக்கப்படுகிறது.
- 7 உய்யக் கொண்ட சோழ வளநாட்டுப் பிரமதேயம் கோட்டைக்கரை திருவீழிமிழலை தேசி நிவந்தேசுர சுவாமிக்கு மல்லார்பற்று கீழ்முகம் மேல்முகம் பிறபகுதி குடியானவர், மகாசனங்கள் கொடை, 100 கல நெல்லுக்கு நாழி விழுக்காடு கூலிப்பிச்சை, 44 ஊர்களுக்கு மேல் கூறப்படுகின்றது. (1690)
- 8 சேதுபதி ரகுநாத தேவர் காலத்தில் ஆவுடையார் கோயிலுக்கு அழகப்பத் தொண்டைமானார் புதுவைக்கோட்டை, புல்லங்குடி முதலிய ஊர்களில் கொடை (1680) அளித்த செய்தி காணப்படுகிறது.
- 9 தஞ்சை ரகுநாதநாயக்கர், காலத்தில் திருப்பெருந்துறைக்கு கொடை.
- 10 திருமலை சேதுபதி கர்த்ததேவர் காலத்தில் நிலம் விலைப்பிரமாணச் செப்பேடு.
- 11 குருவிக்கரம்பை நிலம் விலைப்பிரமாணம் முற்றுப்பெறாத செப்பேடு.
- 12 திருமலை சேதுபதி ரகுநாத தேவர் மதுரைத் திருமலை நாயக்கரய்யன் பொருட்டும் தளவாய் சேதுபதி கர்த்த தேவர் பொருட்டும் அவர்கள் நலனுக்காகத் திருப்பெருந்துறைக்குக் கொடையும் (1660) பரதேசி முத்திரையும் கூறப்படுகிறது.
- 13 திருமலை சேதுபதி ரகுநாததேவர் அம்பலத்தாடும் பண்டாரம் அவர் கட்டுப் பரதேசி முத்திரை அளித்தது. பல சீமைகள், நாடுகள் கூறப்படுகின்றன (1660)
- 14 திருவாவடுதறை அம்பலவாண பண்டாரசன்னதியவர்கட்கு வட மண்டலத்து முதலிநாயக்கர் சின்னச் சொக்கலிங்க நாயக்கர் மடம் கட்டிக் கொடுத்தது (சுசீந்தரம்) நாஞ்சிநாட்டுத் தானுவன் சாத்தன் மனை அளித்தார் (கொல்லம் 797) பின்னர் கல் மடம் கட்டப்பட்டது. நாஞ்சி நாட்டு அனுமகேதன நல்லூர், தேருர்ப்பற்று, உதிரப்பட்டி, கோட்டாறுபற்று பஞ்சவன் காட்டுவினை புதுமடம் ஆகியவை

கூறப்பெறுகின்றன. வடமலையப்ப பிள்ளை பிரிவு நாராயணப்பய்யன் பண்டாரச்சீடரான மவுனப் பண்டாரம் வசம் கொடை (கொல்லம் 826) (கி. பி. 1621; 1650)

- 15 சேதுபதி ரகுனாத தேவர் அம்பலத்தாடும் பண்டாரம் அவர்கட்குப் பரதேசி முத்திரை திருப்பெருந்துறை, கலையூர் (1667)
- 16 முத்து ராமலிங்க விசைய ரெகுனாத சேதுபதி காலத்தில் ஆவுடையார் கோயில் கொடை. பல ஊர்கள் குறிக்கப் பெறுகின்றன. செய் குறுக்கம் என்ற நிலை அளவைகள் கூறப்படுகின்றன. (1771)
- 17 வள்ளல் முத்து வணங்காமுடித் தொண்டைமானார் திருவாவடுதுறை மடத்துக்குக் கொடை. அழுஞ்சி ஏந்தல் (1663)
- 18 மேலவர் — திருவாவடுதுறை மடத்துக்கு மாகேசுவர பூசைக்குக் கொடை. (1663) இதில் தொண்டைமான் யூகி (பெருங்கதை) என்றும் கலிங்கம் வென்ற கருணாகரன் என்றும் பாராட்டப் பெறுகின்றான். அவ்வை, ஆழ்வார் பாடல்கள் கூறப்பெறுகின்றன.
- 19 மிழலைக் கூற்றத்து நடுவில் கூறு பிரமதேயம் தனியூர் திருப்பெருந்துறைக்குக் கொடை, பலர் பெயரில் இறங்கல் மீட்ட பெருமாள், பிழை பொறுத்த பெருமாள் (1627) என்ற பெயர்கள் உள்ளன.
- 20 பீமாஜி விஸ்வபண்டதரய்யன் கொடை சேமன் கோட்டைபைரவ சுவர்மிக்கு, அம்பலத்தாடும் பண்டாரம் வசமாக நாடு மாகாணம், சீமை, பல கூறப்படுகிறது. (இவர் மராட்டிய அதிகாரியாக இருக்கலாம்)
- 21 வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன் (1778) திருச்செந்தூர்க்கு விட்ட கொடை. கூறப்படுகிறது. சொந்தக் கிராமம், உம்பளக்கிராமம். சிறுபாட்டுக் கிராமம் அமரக் கிராமம் என்ற நான்குவகைக் கிராமங்கள் கட்டபொம்மனுக்கு உரிமையாக இருந்தது கூறப்படுகின்றன. கவிழ்த் திக்கட்டினகிரகத்திற்கு வருடம் குறுணி தானியம் கொடுக்கவேண்டும். நெல் ஈரம், பதர் தூத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என எழுதப் பெற்றுள்ளது.
- 22 மைசூர் கிருஷ்ணராச உடையார் (1765) காலத்தில் தளவாய் வீரராசய்யன் காலத்தில் கோயமுத்தூரில் குறிக்கார மாதய்யன் ஆட்சியின் போது சங்கரய்யன் மனைவி விங்கமாள் கொடை.காசியில் அன்ன தானம் செய்ய எட்டுவகைப் பலர், பட்டக்காரர், செட்டுக்காரர் (வணிகர்) கூறப்படுகின்றனர். கண்டிராயன் என்ற நாணயம் கூறப்படுகின்றன. 2 “திராவிட அட்சரத்திலியிந்தத் தாம்பிர சாசனம் எழுதினவன் நீலகண்டம்” என்றும், இந்த அட்சரம் கொத்தி னவன் விசுவகர்ம வங்குசம் ஆனந்தாசாரி என்றும் கூறப்படுவதால் செப்பேட்டில் எழுதும் முறையை முதல் முறையாக அறிகின்றோம். செப்பேட்டு எண் 24-இல் ஓலையில் எழுதுவதை நெட்டெழுத்து

- 49 செங்கால் நாட்டு பிள்ளைமார் பட்டயம் (1755) திருப்பெருந்துறையில் ஆனி, மார்கழித் திருவிழாவுக்கு அம்பலத்தாடும் பண்டாரம் வசம் கொடை கொடுத்தது.
- 50-55 ஆறு (தமிழில்) மராட்டியர் செப்பேடுகள்.
முதலாம் சரபோசி செப்போடு—3 (காலம் 1711—1729)
துக்கோசி செப்போடு—2 (காலம் 1729—1735)
அமர்சிங் செப்போடு—1 (காலம் 1787—1798)
இவற்றில் அமர்சிங் (அமரசிம்மன்) செப்பேடு முதல் முறையாகக் கிடைத்துள்ளது குறிப்பிடத் தக்கது. அஞ்சு சாதி பஞ்ச கம்மாளத்தார் திருவிடைமருதூர் கொடை பற்றிய செப்பேடு (1793)
- 56-61 ஆறு தெலுங்குச் செப்பேடுகள் ;
முத்துவீரப்ப நாயக்கர் செப்பேடுகள்—3
விஜயநங்க சொக்கநாத நாயக்கர் செப்பேடுகள்—2
மங்கம்மா (1694) செப்பேடு—1
- 62-72 11 செப்பேடுகள் விஜயநகர பரம்பரைச் செப்பேடுகள் விசயநகர மன்னன் வெங்கடபதிமகா ராயர் வடமொழிச் செப்பேடு 1. (ஒரே வளையத்தில் 11 செப்பேடுகள் உள்ளன) 11 இதழ்கள் கொண்ட இச்செப்பேடு முழுமையாகக் கிடைத்துள்ளது. செப்பேட்டுக்குரிய வளையம், கட்டாரி, பன்றி, குரிய, சந்திரர் அடங்கிய விசயநகர அரசர் முத்திரையுடன் கிடைத்துள்ளது.
- 73 சகலகலாவல்லி மாலை என்ற குமரகுருபரசுவாமிகள் பாடிய பதிகத்தை செப்பேட்டில் எழுதி வைத்துள்ளனர்.
- 74 அறந்தாங்கி அரச ஏகப்பெருமாள் தொண்டைமானார் பொன்னம் பலத் தொண்டைமானார் குரிய தேவர் தொண்டைமானார் செப்பேடுகள்—4. (16-ஆம் நூற்றாண்டு கலியுகராமன் பொன் என்ற நாணயம் கூறப்பெறுகிறது).
- 75 ஒரு செப்பேட்டில் விஜயநகரமன்னர் கிருஷ்ண தேவராயர் (1518 கூறப்பெறுகின்றார்.)
- 76 பூமலர் திருவும் பொருஞ்செய மடந்தையும் எனத்தொடங்கும் வீரப் பாண்டியனின் நான்காம் ஆண்டுச் செப்பேடு திருப்பெருந்துறைக்குக் கொடை.
- 77 மிழலைக் கூற்றத்து முதலிகள் செப்பேடு (1516) திருப்பெருந்துறைக்குத் திருப்பணி.
- 78 ஒரு பாண்டிய தேவன் பெயர் பொறித்த பழைய செப்பேட்டின் நகல் (1403)

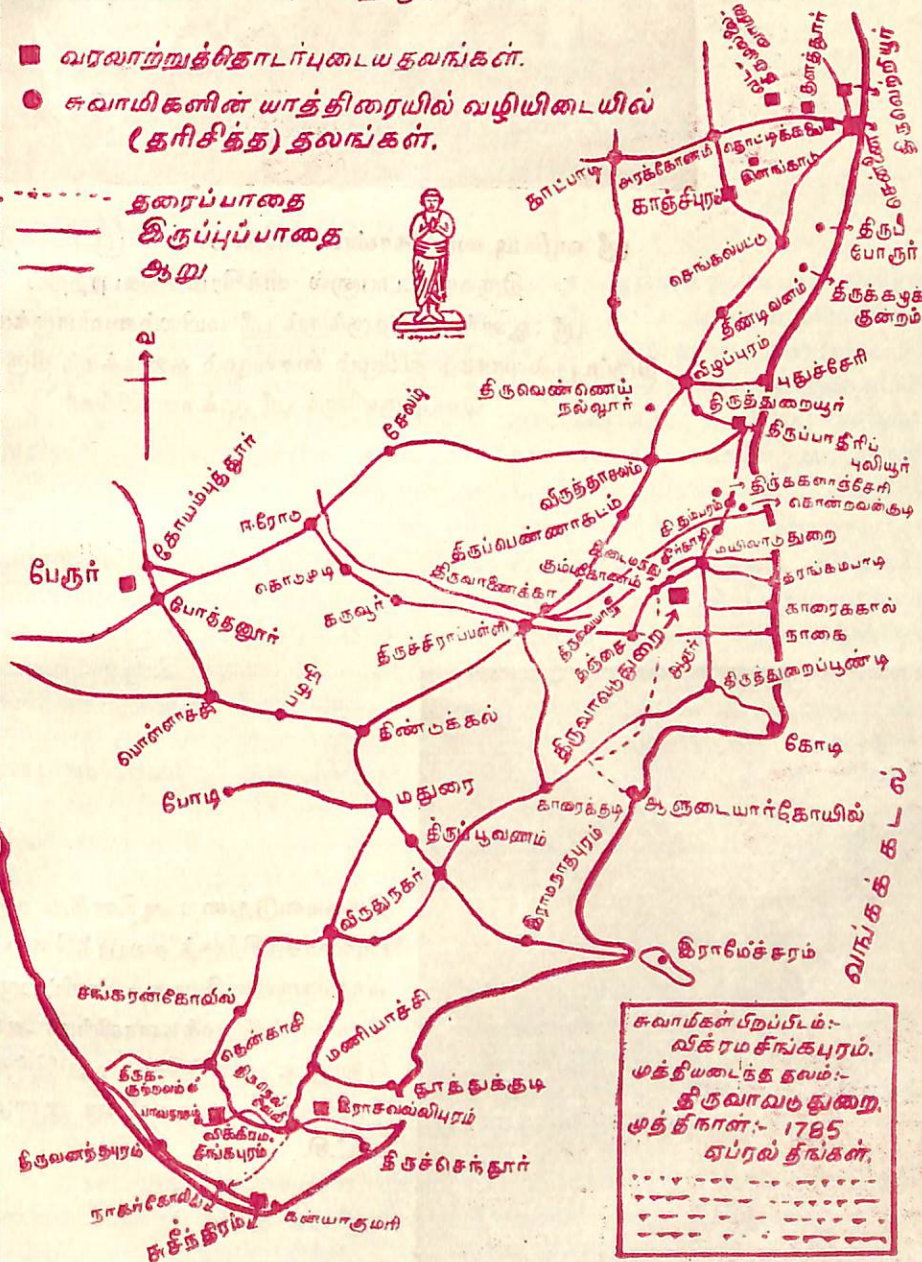

● வரலாற்றுத்தொடர்புடைய துலங்கள்.

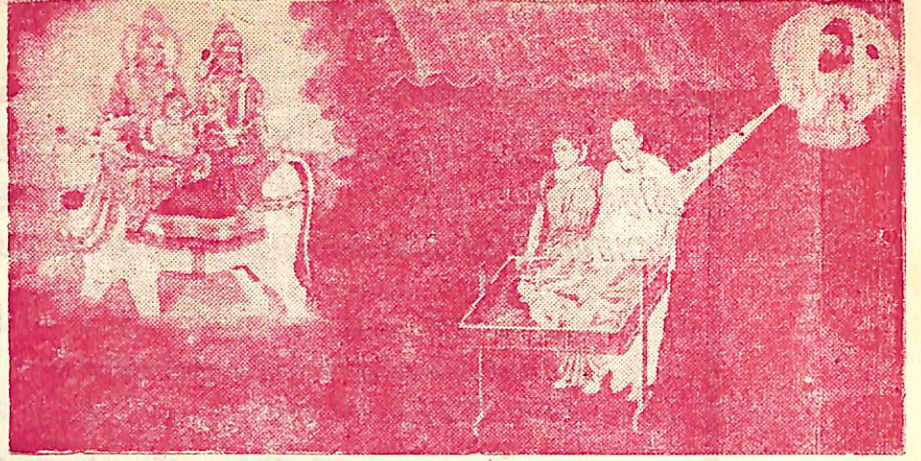
● சுவாமிகளின் யாத்திரையில் வழியிடையில் (தரிசித்த) துலங்கள்.

● சுவாமிகளின் யாத்திரையில் வழியிடையில்
(தரிசித்த) தலங்கள்.

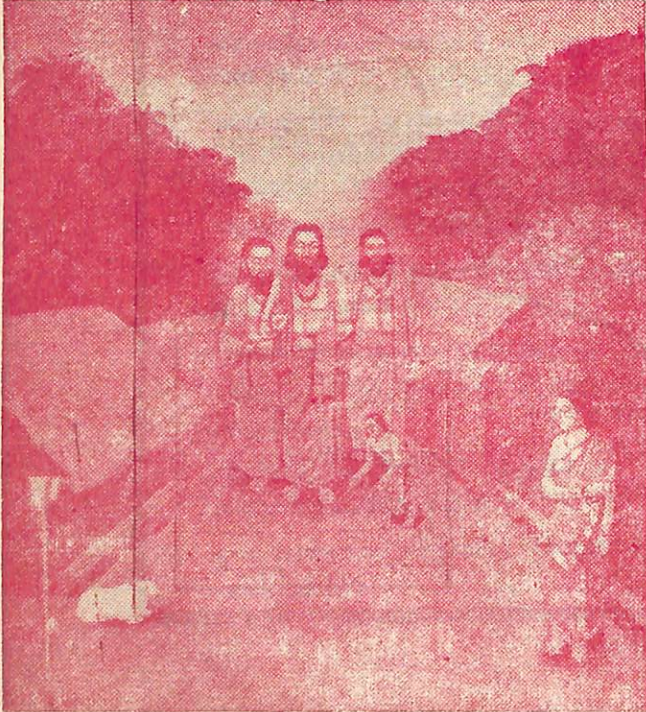
தரைப்பாதை
இருப்புப்பாதை
ஆறு

ஸ்ரீ வழியடிமைகொண்ட நாயகி சமேத ஸ்ரீ சிவந்தியப்பர்
 திருவருட்பயனால் விக்கிரமசிங்கபுரத்தில்
 ஸ்ரீ ஆனந்தசூத்தருக்கும் ஸ்ரீ மயிலம்மையாருக்கும்
 திருப்புதல்வராகத் தமிழும் சைவமும் தழைக்கத் திருவவதாரம்
 செய்தருளினார் ஸ்ரீ முக்களாலிங்கர்

திருவாவடுதுறை ஆதினத்து முனிபுங்கவர்கள்
 பாவநாசத்திற்குத் தலயாத்திரையாக
 எழுந்தருளியபோது பள்ளிப்பருவத்துச்
 செவ்வர் ஸ்ரீ முக்களாலிங்கர் அவர்களைத்
 தொழுது வணங்கித் தமது இல்லத்திற்கு
 எழுந்தருளி அமுதுண்ண அழைக்கின்ற
 காட்சி.

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீமத் மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் வரலாறு

(காலம் கி. பி. 1755 - 1785)

முனிவர்களும் தலயாத்திரையும் :

தமிழ் மக்கள் உய்யும் வண்ணம் இந்த ஆதினத்து உபய சந்நிதா னங்களும், தம்பிரான் சுவாமிகளும், அடியவர் கூட்டங்களும், அடிக்கடி தமிழ் நாட்டிலே சிவதல யாத்திரை செய்து அங்குள்ள அன்பர்கட்கு அனுக்கிரகம் புரிந்து சிவபத்தி குருபத்தி அடியார்பத்தி முதலியன குன்றமல் தமிழ் மொழியையும் சித்தாந்த சைவ சமயத்தையும் வளர்த்து வருவாராயினர். சில சமயங்களில் அற்புதச் செயல்களால் மக்களை வசமாக்கி ஆதினத்துக்கு அடிமைப் படுத்தி அன்புவளரச் செய்தனர். பலருக்கு நோய்களைப் போக்கி உபகாரமும் செய்து அவர்களால் மனமுவந்து கொடுக்கப்பட்ட பொருள்களைத் தம் ஆதினத்திலே சேர்த்தும் வந்தனர். தம்பிரான்களில் பலர் வித்துவான்களாகவும் மந்திர சித்தி பெற்றவர்களாகவும் மருத்துவமுறையிலே தேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்து ஆதினத்துக்குப் பல்லாற்றினும் நன்மையும் நன்கு மதிப்பும் உண்டாகுமாறு செய்து வந்தனர். ஞான தேசிகர்கள் உலகுக்குப் பயன்தரத்தக்க தம்பிரான்கள் முகமாக எல்லாவற்றினும் மக்கட்குப் பயன் பட்டு வந்தனர். அதனால் அரசரும் அரசச் செல்வமுடைய பிரபுக்களும் தமிழ்மொழி வடமொழி வல்ல பெரும் புலவர்களும் பொது மக்களும் அடிக்கடி வந்து ஞான தேசிகரைத் தரிசித்து அளவளாவிருந்து மகிழ்ந்து செல்வர், ஆதினத்தின் புகழ் தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவத்தொடங்கியது.

முக்களாலிங்கர் பிள்ளைப் பருவம் :

மகத்துவமிக்க அகத்திய முனிவர் வரத்தினால் ஏழு தலைமுறை வரையும் அருட்புலமை நிரம்ப வரம்பெற்ற பரம்பரைச் சைவ வேளாளர் குலத்திலே ஒரு குடியிலே ஆனந்தக் கூத்தர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் குருபத்தி, சிவபத்தி, அடியார் பத்திகளில் சிறந்தவர். மற்றும் கல்விச்செல்வம் போலவே பொருட்செல்வமும் ஒருங்குடையவர்.

திருவருட்செல்வமும் வாய்க்கப் பெற்றவர். அவர் மனைவியார் அருந்ததியன்ன பெருந்துதிக்குரிய மயிலயம்மையார் என்பவர். அவ் வம்மையார் திருவயிற்றிலே, ஏழாவது தலைமுறையாகத் தமிழ் நாடு செய்த தவத்தானே ஒரு சற்புத்திரர் திருவவதாரம் செய்தனர்.

முக்களாலிங்கர் என்னும் பிள்ளைத் திருநாமத்துடன் அவர் நள்ளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய் வளருவாராயினர். அக்குழந்தை வளர வளர ஒழுக்கம் அன்பு அருள் முதலிய நற்குணங்களும் வளர்வன வாயின.

இவ்வாறு, ஒருசமயம் துறைசை ஆதினத் தம்பிரான்கள் சிவதல யாத்திரை செய்து கொண்டு பாண்டிவள நாட்டிலே பொதியில் மலைச் சாரலிலே பாவநாசம் என்னும் திருப்பதிக்குச் சென்று சிவதரிசனம் செய்து விக்கிரமசிங்கபுரத்தின் வழியே வருவாராயினர். அப்பொழுது அவ் வழியே அத்தம்பிரான்கள் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் ஒரு பிள்ளை பருவத் திருவுருவம் தோன்றியது. தம்பிரான்கள் அந்த உருவொளியைக் கண்டு வியந்து அசைவற நின்றனிட்டனர். அதுவே சிவஞானவொளியாம் அவ்வொளிப் பிழம்புத் தோற்றத்தை இங்கே ஆராய்வோம்.

முக்களாலிங்கரும் முனிவர்களும் :

முக்களாலிங்கர் ஐந்து பிராயத்திலே தாய் தந்தையரால் வித்தியா ரம்பஞ் செவிக்கப் பெற்றுப் பாடசாலையில் அமர்ந்து கல்வி பயின்று வந்தனர். ஒரு நாள் பள்ளியினின்று வீட்டிற்கு வரும் பொழுது வழியிலே திருவாவடுதுறை முனிவர்களைக் கண்டார். தரிசித்து வணங்கினார் சுவாமிகள் எல்லோரும் கிருகத்துக்கு எழுந்தருளித் திருவமுது செய்து, பின்பு சென்றருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அம்முனிவர்கள் ஆண்டில் இளையவரும் அறிவில் முதியவருமாகிய முக்களாலிங்கர் வழி பாட்டிற்கு இரங்கி, விருப்பத்தோடு உடன்பட்டனர். உடன்பட்ட அம் முனிவர்கள் முக்களாலிங்கர் பின்னர் கிருகத்துக்குப் போயினர். முக்களாலிங்கரின் அருமைக் கருத்தை உணர்ந்து அருந்ததியினும் சிறந்த தாயார் மயிலம்மையார் உபசரிக்கத் திருவமுது செய்து முனிவர்கள் சென்றருளினார்கள்.

முக்களாலிங்கர் தம் கருத்தின்படி அடியார்களை உபசரித்த தாயாரைப் பற்றி ஒரு பாராட்டு வெண்பாக் கூறி மகிழ்வித்தார். அது வருமாறு

“ அருந்ததிஎன் னம்மை அடியவர்கட் கென்றும்
திருந்த அமுதளிக்கும் செல்வி—பொருந்தவே
ஆனந்தக் கூத்தர் அகமகிழத் தொண்டுசெயும்
மானந் தவாத மயில் ”

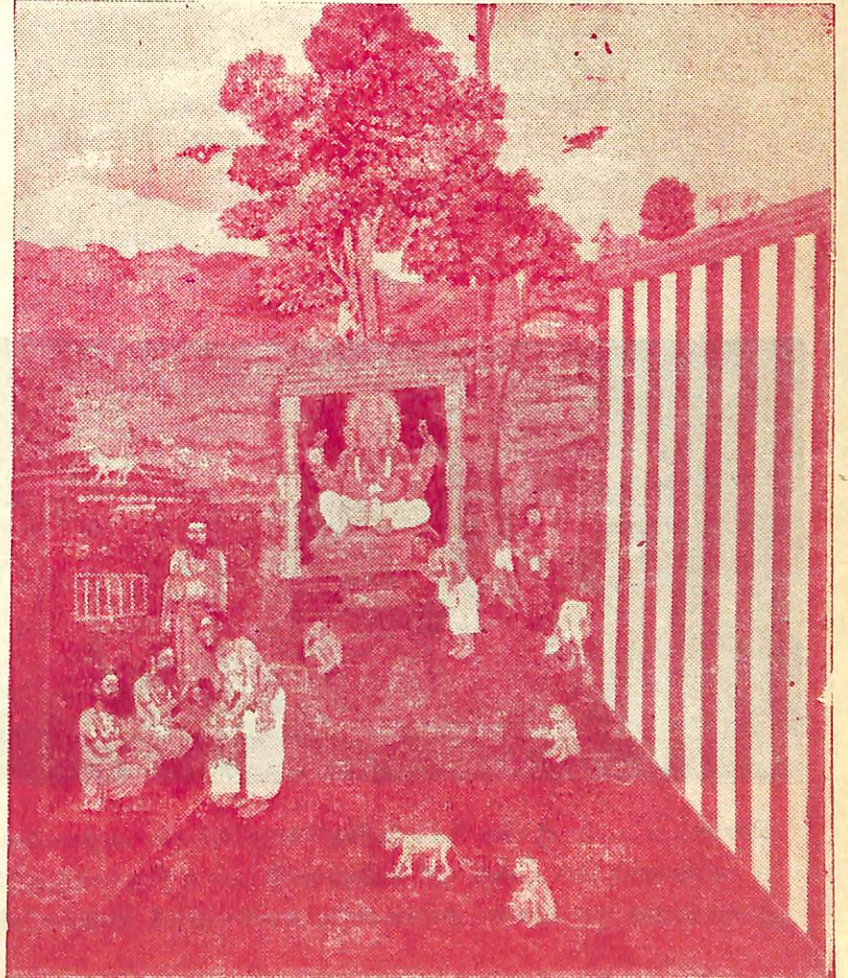
என்பது.

புறத்தே போயிருந்த ஆனந்தக் கூத்தர் வீட்டிற்கு வந்தார். நிகழ்ந்த அற்புதச்செய்திகளைக் கேட்டார். பேரின்பக்கடலிலே முழுகினார் முக்களாலிங்கரோடு ஆதின முனிவர்களிடத்தே சென்றார். வணங்கினார். சத்திரிபாதத்து உத்தமராகிய அந்தப்புத்திரர் பிறவிப்பெருந்துன்பக் கடலினின்றும் கரையேறக் கருதினார். அம்முனிவர் பெருமக்களோடு தாம் செல்ல

செல்வர் ஸ்ரீ முக்களாலிங்கரின்
வேண்டுகோளை ஏற்று, முனிபுங்கவர்கள்
அவர்தம் இல்லம் ஏகி அமுதுகொண்டருளல்.

ஸ்ரீ ஆனந்தக்கூத்தர் தம் புதல்வரின்
விருப்பத்திற்கிசைந்து ஸ்ரீ முக்களாலிங்க
ரைச் சைவம் தழைக்கவும் உலகு
நலம் பெறவும் துறைசை ஆதினத்து
முனிவர்கள்பால் ஒப்படைத்தல்.

துறைசையாதீனத்துப் பத்தாவது குருமகா
சந்ரிதானம் ஸ்ரீ வேலப்பதேசிக மூர்த்திகள்
காலத்தில் சுசீந்திரத்தில் சின்னப்பட்டத்தில்
விளங்கிய ஸ்ரீ பின்வேலப்பதேசிக மூர்த்திகளிடம்
ஸ்ரீ முக்களாலிங்கர் சைவசந்ரியாசமும்,
சிவஞானம் எனும் தீட்சா நாமமும், சிவ
ஞானோபதேசமும் பெறுதல்.

சின்னப்பட்டம் ஸ்ரீ பின்வேலப்பதேசிக மூர்த்திகள் அருளாணையின்
வண்ணம் செப்பறை ஸ்ரீ அகிலாண்டேசவரி திருச்சந்ரிதியில்
ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் அகிலாண்டேசவரி பதிகம் விண்ணப்பித்தல்.

வேண்டும் என்னும் குறிப்பினைத் தந்தையாருக்கு உணர்த்தினார். புத்திரரைப் பிரியத் தந்தையாருக்குச் சிறிதும் மனம் இல்லை. பின்பு அவர் ஒருவாறு இசைந்து வீட்டிற்குத் திரும்பிவிட்டார்.

ஞானசிரியரை அடைதல் :

தந்தையார் நீங்கிய பின்பு முக்களாலிங்கர் ஆதினத்து முனிவர் களோடு வழிக் கொண்டார். மார்க்கங்களிலுள்ள சிவதலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு சேர நாட்டிலுள்ள சுசீந்திரத்தை அடைந்தார். மடாலயத்தினுள் புகுந்தார். ஆதின பரம முதற் குரவராகிய நமச்சிவாய மூர்த்திகளைத் தரிசித்தார். சின்னப்பட்டத்திலே எழுந்தருளியிருந்த ஞானசிரியராகிய பின் வேலப்ப தேசிகரை ஓடுக்கத்திலே போய்த் தரிசித்துப் பேரன்போடு வணங்கினார்.

ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகள் என்னும் தீட்சாநாமம் :

முக்களாலிங்கர் ஞானதேசிகரிடத்தே சைவ சந்நியாசமும் சிவ தீட்சையும், சிவஞான யோகிகள் என்னும் தீட்சா நாமமும் பெற்றார். மெய்கண்ட சாத்திரங்களையும் கேட்டருளினார். இவர் அகத்திய மகாமுனிவர் வரத்தால் அவதரித்தருளியவராகலின் எளிதிலே வடமொழிக் கடலும் தென் மொழிக்கடலும் முற்றொருங் குணர்தார். மெய்யுணர்வின் முற்றுப் பேறுடையராய் அமர்ந்தருளினார். ஸ்ரீ வேலப்பதேசிகர் ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகளுக்கு உபதேசித்தருளிய ஞானசிரியர் என்பது

“ எவ்வெவகோட் படுபொருளும் அஞ்செழுத்தின்

அடக்கியவற் றியல்பு காட்டி

மெய்வகைஅஞ் சுவத்தையிலும் நிற்குமுறை

ஓதுமுறை விளங்கத் தேற்றி

அவ்வெழுத்தின் உள்ளீடும் அறிவித்துச்

சிவபோகத் தழுத்தி நாயேன்

செய்வினையும் கைக்கொண்ட வேலப்ப

தேசிகன்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம் ”

எனக் காஞ்சிப் புராணத்துக் கூறிய குருவணக்கச் செய்யுளால் விளங்கும்.

நூல்களும் உரைகளும் :

ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகள் ஜமதக்கினி முனிவருடைய புதல்வரும், அகத்திய மகா முனிவருடைய முதல் மாணவரும், இடைச் சங்கப்புலவர் ஐம்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவருமாகிய திரணதூமாக்கினி என்னும் தொல்காப்பிய முனிவர் அருளிச் செய்த இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்திற்கு உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் செய்த உரையாகிய இளம்பூரணமும், சேனாவரையர் செய்த உரையாகிய சேனாவரையமும், நச்சினூர்க்கினியர் செய்த உரையாகிய நச்சினூர்க்கினியமும் எனப்படும்

மூன்று உரைகளினும் உள்ள ஆசங்கைகளை நீக்கித் தெளிவிக்கும் பொருட்டு, அத்தொல்காப்பியத்தின் பாயிரத்திற்கும், முதற் குத்திரத்திற்கும் குத்திர விருத்தியெனப் பெயர் பெற்ற பாடியமும், வட மொழித் தருக்க சங்கிரக அன்னம் பட்டியங்களின் மொழிபெயர்ப்பும், நன்னூலுக்குச் சங்கர நமச்சிவாயப் புலவர் செய்த புத்துரையாகிய விருத்தியுரைத் திருத்தமும் செய்தருளினார். இவை மூன்றும் திராவிட மாபாடியத்துக்கு அங்கங்கள் எனப்படும்.

அன்றியும், சர்வாத்மசம்பு சிவாசாரியார் அருளிச்செய்த கத்தியரூப சித்தாந்தப் பிரகாசிகையை அவ்வாறே மொழி பெயர்த்து அருளினார். அஃதன்றியும், ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் மொழிபெயர்த்தருளிய வார்த்திகப் பொழிப்போடுகூடிய சிவஞான போதத்திற்கு ஆசிரியர் அமைத்தருளிய மெய்ப்பொருள்கள் நன்கு விளங்கும் வண்ணம் திராவிட மாபாடியமெனப் பெயர்பெற்ற விருத்தியுரையும், இலகு வியாக்கியானமாகிய சிற்றுரையும் ஸ்ரீ அருணாந்தி சிவாச்சாரியார் அருளிய சிவஞான சித்தியார் சுபக்கத்திற்குப் பொழிப்புரையும் செய்தருளினார்.

அன்றியும், காஞ்சிபுரணத்தின் முதற்காண்ட மொழி பெயர்ப்பும் சிவாக்கிய சோழ மகாராஜாவின் காலத்திலே கஞ்சனூரிலே அவதரித்தருளிய ஆசாரிய சரணராகிய ஸ்ரீ அரதத்த சிவாச்சாரியார் என்பார் வைணவமத கண்டனம் செய்து சைவமத ஸ்தாபனம் செய்யும் பொருட்டு நெருப்பிலே பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பு முக்காலியிலே எழுந்தருளியிருந்து சிவ பெருமானே பரம்பொருளென இருபத்திரண்டு ஏதுக்களாலே நாட்டியருளிய சுலோக பஞ்சகத்தின் மொழிபெயர்ப்பும், ஸ்ரீ அப்ப தீட்சிதர் அருளிச்செய்த சிவதத்துவ விவேக மூல சுலோகங்களின் மொழி பெயர்ப்பும் செய்தருளினார்.

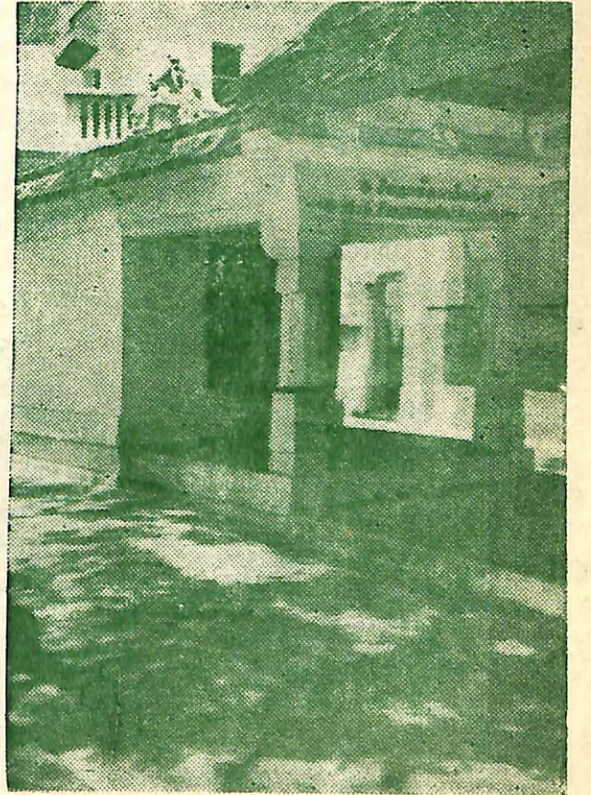
அன்றியும் பெரும்பாலும் உண்மை நாயன்மார் சரிதமுதலியவற்றைத் தழுவிப் பூருவார்த்தமும் அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திருவள்ளுவ நாயனார் திருக்குறள் உத்தரார்த்தமுமாகக் கொண்டு சோமேசர் மீது முதுமொழி வெண்பா, யமகருபமான திருவேகம்பரந்தாதி, திருக்ருபமான திருமுல்லை வாயிலந்தாதி, குளத்தார்ப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, கலைசைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி, இளசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் பதிகம் திருவேகம்பர் ஆனந்தக்களிப்பு, செங்கமூரீர் விராயகர் பிள்ளைத் தமிழ், குளத்தார் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், செப்பறைப்பதி அகிலாண்டே சுவரிபதிகம் மார்கழித் திருவாதிரை உற்சவத்தில் தேவாரம் முதலிய அருட் பாக்கள் ஐந்தும் திருக்காப்பிடப்பட்டுத் திருவெம்பாவை என்னும் திரு வாசகத் திருப்பதிகம் ஒன்றுமே ஆன்மார்த்த பரார்த்தசிவ பூஜாகாலங்களில் ஓதப் பெற்றுவரும் சம்பிரதாயத்தால் நித்த நியம மந்திரமாகத் திருத் தொண்டர் திருநாமத்தை ஓதியுய்ய வேண்டுவோர் கருத்துத் தடையுரு வண்ணம் திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை, ஆதிபரமாசாரியராகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகள்மீது மாலை முதலிய பிரபந்தங்களைச் செய்தருளினார்.

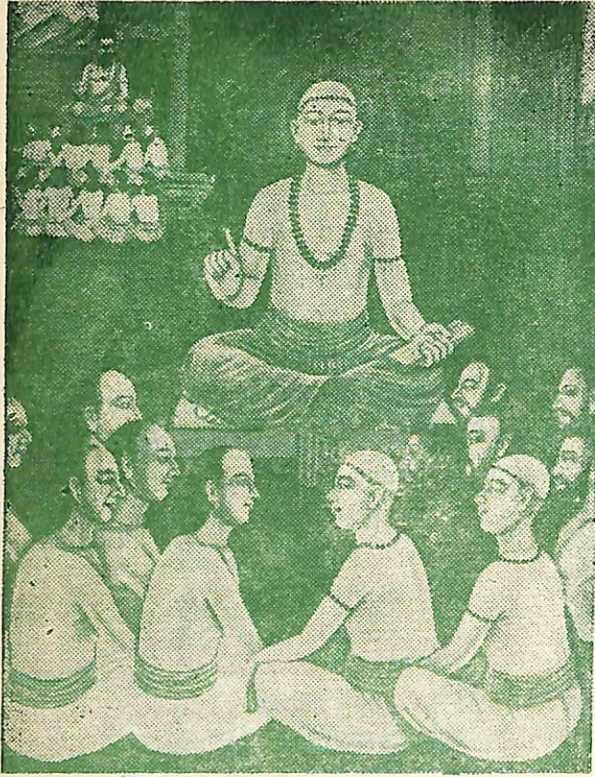

திருவாவடுதுறை திருமடாலயத்தில்
ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் சந்நிதியில்
பதினேராவது சூருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ பின் வேலப்பதேசிக மூர்த்திகள்
திருமுன்னர் ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள்
தாமியற்றிய சிவஞானபோதத் திராவிட
மரபாடியத்தை அரங்கேற்றஞ் செய்தருளுதல்.

ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான
திருநெல்வேலி மாவட்டம் விக்ரமசிங்கபுரத்தில்
உள்ள ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள்
திருக்கோயில்

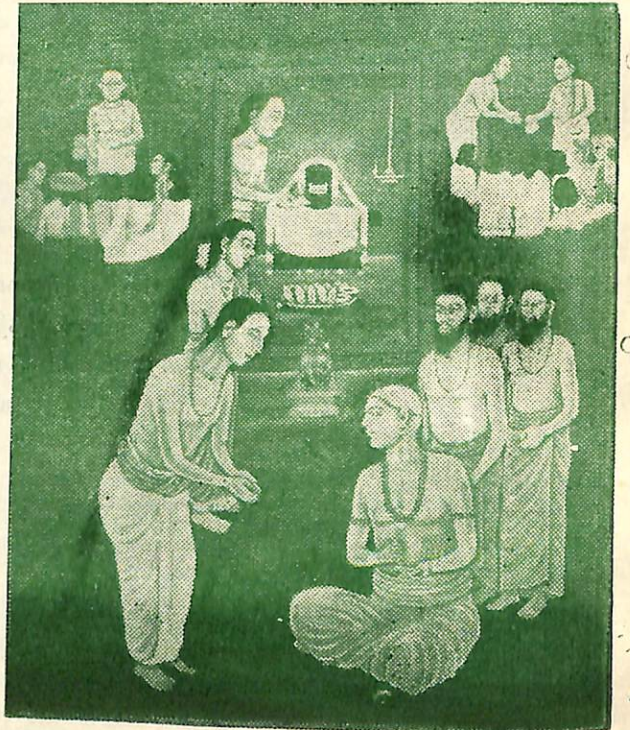

அகத்திய முனிவர் பன்னிரண்டு
மாணவர்களுக்கு வேதசிவாகமக் கருத்துக்களை
உணர்த்தியது போல, ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள்
பன்னிரு மாணவர்க்குச் சிவாகம சித்தாந்த
உண்மைகளை உபதேசித்தருளுதல்.

முன்னொருகாலத்தில்
திருஆலவாய் அவிர்சடைக்கடவுள் தருமியேனும்
ஏழை அந்தணர்க்குப் பாடல் எழுதிக்கொடுத்துச்
செண்பகப் பாண்டியனிடத்தில் பொற்கிழி
பெறச் செய்தது போல, திருப்பாதிரிப்புலியூரில்
ஏழை அந்தணர் ஒருவர் பொற்கிழி பெற்றுத்
தம் வறுமையைப் போக்கிக்கொள்ள ஸ்ரீ சிவஞான
சுவாமிகள் "வரையேற விட்டமுதல்" என்று
தொடங்கும் செய்யுளை இயற்றிக் கொடுத்தருளுதல்.

அன்றியும், மரபட்டவணை எனப்பெயர் பெற்ற திருவாவடுதுறை ஆதின சாம்பிரதாயக் கட்டளையைத் தருமபுர ஆதினத்தார் மறுத்து எழுதிய தற்கு மறுப்பின் மறுப்பு என ஒன்று செய்தருளினார்.

சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனச் செய்திகள் :

சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டன மென்பது சித்தாந்தமரபும், அதன் கண்டனமும், மற்றதன் கண்டனமும் என மூன்றும். இம்மூன்று னுள் சித்தாந்த மரபு எழுதினவர் திருவாவடுதுறை ஆதினத்தாருள் ஒருவ ரென்பர். சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனத்துத் தொடக்கத்தில்

“குழறுபாடாய் அகப்பட்ட தொன்றனைத்

தம்மாற் குறிக்கப் பட்டோர் கொண்ட

மரபென மயங்கிக் கொண்டு”

என்றும் பகுதி 34ல் “..... அவ்வாறு கூறுவார் ஈண்டு யாருமில்லை. எவரோ குழறுபடையாக எழுதி வைத்த தொன்றனைக் கைப்பற்றிக் குற்றங்கூறப் புகுந்தீர். பொய்யார்க்குப் பொய்யாய் பொய்யினான்’ என்றது போல, நாம் அறிவின் குழறுபடைக் கேற்பவே அதுவும் குழறுபடையாய் நுமக்குவந்து வாய்த்தது”

என்றும் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள் அருளிச்செய்வதால், சித்தாந்த மரபு என்னும் நூல் திருவாவடுதுறை ஆதினத்துப் பிரமாண நூல்களில் ஒன்றன்று என்பது அறியப்படும்.

மேலே காட்டப்பட்ட ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானசுவாமிகளது திரு வாக்குகளால் ‘சித்தாந்த மரபுநூல் குழறுபடையான நூலென்பதும் அஃது அநாமதேயியாகிய எவராலோ எழுதப்பட்டதென்பதும், திருவாவடுதுறை ஆதினத்து மரபு அன்று என்பதும் தெளிவாகும். ஆனால் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் இந்தச் ‘சித்தாந்த மரபு’ நூலை மறுத்த சித்தாந்த மரபு கண்டன நூலுக்குச் “சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனம்” அருளிச் செய்தவாறு என்னை? என்னும் வினாப்பின் நிகழ்வதாகும். ஆசங்கித்தற்குரியன அல்லாதவற்றை ஆசங்கித்துக் குற்றம் போலச் சிலவற்றைக் கண்டன நூலார் கூறினமையின் அவற்றின் பொருந் தாமையை அறிவித்தற்கு மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் ‘கண்டன கண்டனம்’ அருளிச் செய்தார்கள்.

போற்றத்தக்க கண்டன நூல்கள் :

கண்டன நூல் என்ற மாதிரத்தில் இக்காலத்தில் சிலருக்கு ஒரு வகை வெறுப்பு ஏற்படக் காண்கின்றோம். அங்ஙனம் வெறுப்பு ஏற்படக் காரணம் இல்லாமலில்லை. இடைப்பட்ட காலத்தில் ஏகான்மவாதிகளும், வைணவர்களும் சைவ தூஷணம் செய்த காலத்தில் அவர்கள் எழுதிய நூல்களிலும் அதற்கு மறுப்பாக எழுந்த நூல்களிலும் சில இடங்களில்

நூல் எழுதினார் மீதும் நூலில் கூறப்பட்டார் மீதும் வசைமொழி அடுக்குகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், முற்காலத்துக் கண்டன நூல்களில் விஷயங்களின் பொருந்தாமைமட்டும் விளக்கப்படும்.

இங்ஙனம் இரண்டற்கும் வேற்றுமை பெரிதாகலின், முற்காலத்துக் கண்டன நூல்கள் போற்றத்தக்கனவேயாகும். அன்றியும், அவற்றால் விளையும் பயன்களும் பலவுள். இந்தக் காரணம் பற்றியே ஒருசாரார் இந்நூல்களை எதிர் நூல் (Controversial Literature) எனப் போற்று வாராயினர்.

அன்றியும், காஞ்சீபுரத்திற்குத் தலயாத்திரையாக வந்தருளிய திருவண்ணாமலை ஆதினத்துப் பண்டாரச்சநிதிகள் “சிவஞான சித்தியாரில் ‘என்னையிப்பவத்திற் சேராவகையெடுத்து’ என்னும் செய்யுளில், ‘எடுத்து’ என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் என்னை” என்று தம் ஆதினத்து ஞானப்பிரகாச முனிவர் இயற்றிய சிவசமவாத உரையின் உயர்வு தொனிக்கும் வண்ணம் சிவஞான யோகிகளிடத்தே வினாவித்தபோது ‘எடுத்து’ என்னும் சொல்லுக்குச் சிவசமவாதவுரை மறுப்பென ஒன்றும், அதன் மேற்பிரதி கண்டனம் உண்டாயவழி மேல் மறுத்த மறுப்பு குதர்க்க உரையாளரால் போழப் படாதவாறு ‘எடுத்து’ என்னும் சொல்லுக்கு இட்டவயிரக்குப்பாயமென ஒன்றும் சிவஞான சித்தியாருக்கு ஞானப்பிரகாச முனிவர் இயற்றிய உரை முற்றும் போலியுரை என விளக்கச் சிவசமவாத உரை மறுப்பு என ஒன்றும் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள் செய்தருளினார்.

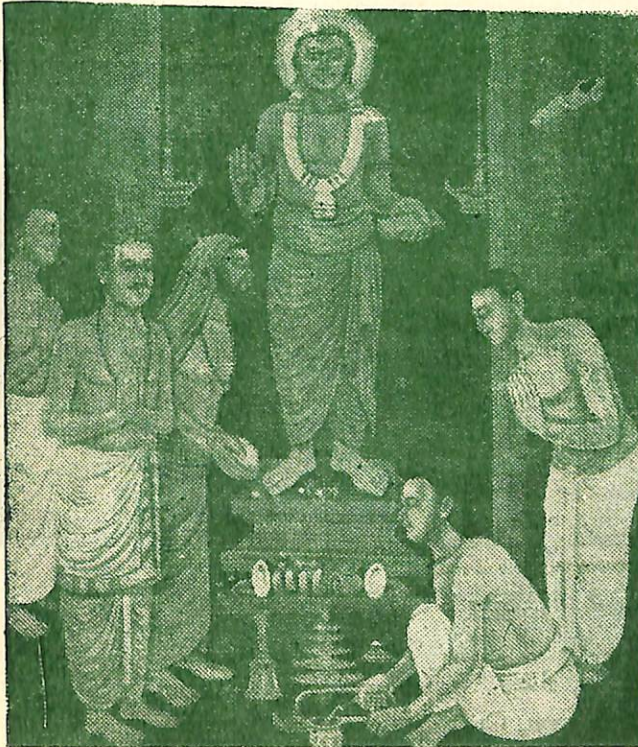
அன்றியும், கம்பராமாயண காவியம் ஒன்றுமே தமிழில் சிறந்திருப்பது எனச் செருக்கொடு கழறிய காஞ்சீபுரத்து வைணவர்கள் வாயை அடக்கக் கருதி அக்கம்பராமாயணத்து நாந்தியாகிய ‘நாடிய பொருள் கை கூடும்’ என்னுஞ் செய்யுள் முற்றும் குற்றமே எனச் சங்கை செய்தவழி, அவ் வைணவர்கள் அச்சங்கைக்கு உத்தரஞ் சொல்ல வியலாமல் மிகவும் வருந்தித் தெரியாது பிதற்றினோம் எனச் சொல்லி வணங்கித் துதித்த வழி ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகள் மகிழ்ந்து உத்தரங் கூறி அந்த வைணவர்களை உவப்பித்தருளினார். அச்சங்கை யுத்தரங்களை வரைந்த அந்த நூலுக்குக் “கம்பராமாயண முதற் செய்யுட் சங்கோத்தர விருத்தி” என்று பெயர் வழங்கி வருகின்றது.

அன்றியும், திருவாரூர் வயித்தியநாத நாவலர் இயற்றிய இலக்கண விளக்கத்தில், எழுத்ததிகாரம் சொல்லதிகாரம் முதலியவற்றிலுள்ள வழக்களை வெளியிடக் கருதி இலக்கண விளக்கச் குருவளி என ஒன்று செய்தருளினார்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் கடலினின்றும் கரையேறிய திருப்பாதிரிப் புலியூர்ச் சிவாலயத்தின் கண்ணே சில வித்துவான்களும் பிரபுக்களும் கூடிய சபையில் நூறு பொன்னைக் கிழியாகக்கட்டிவைத்து “கரையேற விட்ட முதல் வாவுன்னை அன்றியுமோர் கதியுண்டாமோ” என்று ஈற்றடி

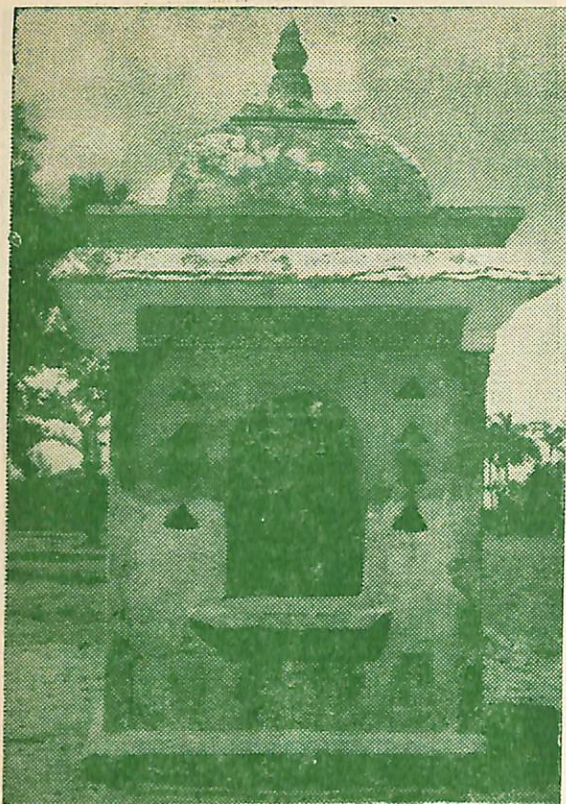

விக்கிரமசிங்கபுரத்தில் திருக்கோயில் கொண்டருளும்
ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள்
அருள் திருவுருவம்.

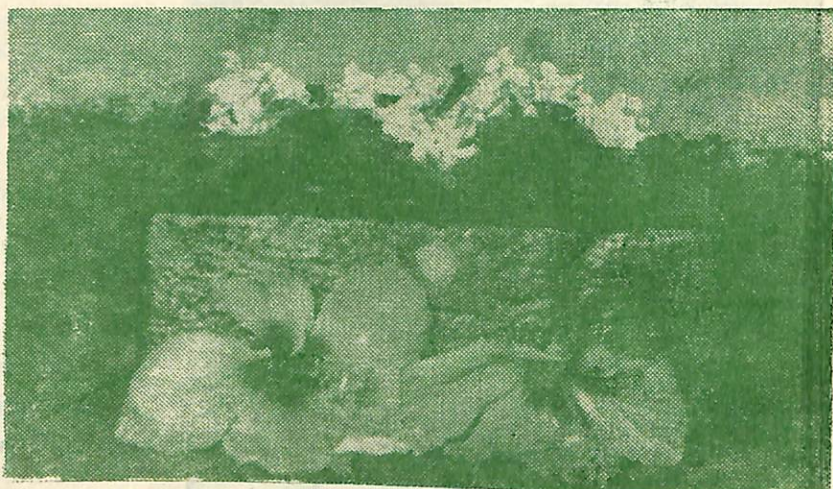

ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள்பால்
பெரும் ஈடுபாடுகொண்ட பாலவந்தம்
ஜமீன்தார் ஸ்ரீ பாண்டித்துரைத் தேவர்
சுவாமிகள்பரிபூரணமெய்திய சித்திரை
ஆயில்யத் திருநாளன்று விக்கிரமசிங்கபுரத்தில்
திருக்கோயில்கொண்டு விளங்கும் சுவாமிகளை
ஆண்டுதோறும் வழிபடுங் காட்சி.

திருவாவடுதுறை - ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள்
பரிபூரணமெய்திய திருக்கோயில்
சிவானந்தப்பேறு: 17-4-1785 - சித்திரை - ஆயில்யம்

மேல்கண்ட திருக்கோயிலினுள் ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான சுவாமிகளின்
திருவடிமலர்கள், இத் திருவடிமலர்களுக்கு நாள்தோறும்
வழிபாடுகளும், சித்திரை ஆயில்யத்தில் சிறப்பு வழிபாடுகளும்
நடைபெற்று வருகின்றன.

எடுத்துக்கொடுத்து. இந்தச் செய்யுளைப் பூர்த்திசெய்பவர் "இந்தப் பொற்கிழியை எடுத்துக் கொள்ளலாம்" என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது யாத்திரையாக வந்தருளிய சிவஞானயோகிகள் ஆலயத்துக்கு எழுந்தருளுங்கால் அங்கு நிகழ்ந்த இச்செய்தியை உணர்ந்து ஒரு ஏழைப் பிராமணரை நோக்கி அப்பொற்கிழியை எடுத்துக்கொள்ளும்படி கட்டளையிட்டு.

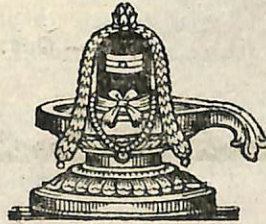
“வரையேற விட்டமுதஞ் சேந்தனிட
வருந்தினை வல்லின மென்றாலும்
உரையேற விட்ட முதலாகுமோ
வெனைச் சித்தென்றிரைக் கிலென்னும்
நரையேற விட்ட முதனாவனாக்
கொண்டு நறும் புலிசை மேவும்
சுரையேற விட்டமுதல் வாவுன்னை
யன்றியு மோர் கதியுண்டாமே”

என்ற ஒரு செய்யுளைப் பேசுவது போலப் பூர்த்தி செய்தருளினார்.

இவ்வண்ணம் ஸ்ரீமத் மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள் இரு மொழிக்கும் செய்த தொண்டுகள் பல. திருவாவடுதுறை ஆதினத்தின் ஞானக் கண்ணாக செந்தமிழ்க் காவலராக, இலக்கண வரம்பினையும் சமயவரம்பினையும் பாதுகாக்கும் சிவஞான வள்ளலாகத் திகழ்ந்து சகாப்பதம் 1708க்குச் சரியான விசுவாவச ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் எட்டாம் நாள் (17-4-1785) ஞாயிற்றுக் கிழமை சிவானந்தப் பெருவாழ்வு அடைந்தார்கள்.

“மன்னும் விசுவா வசவருட மேடமதி
யுன்னிரவி நாட்பகலோ தாயிலியம் — பன்னும்
திருவாள நெங்கோன் சிவஞான தேவன்
திருமேனி நீங்கு தினம்.”

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் திருவடி வாழ்க!

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள் புகழ்மலை

கலைதேர் நமச்சி வாயகுரு
கருணைக் கடலில் திளைத்தாடிக்
கலகப் பாசத் தொடரறுத்துக்
காமத் தறியை அறவீழ்த்தி
அலையுஞ் சமயத் தருக்கனைக்கீழ்
அடிவே ரோடும் அகழ்ந்தெறிந்திட்டு
அருளின் படாத்தை முகமேற்கொண்டு
ஆதி வேதா கமங்களேனும்
தொலையா மணிகள் இருமருங்கும்
தொனிக்கச் சைவ மதம்பொழிந்து
துங்க மோடும் உலகமுற்றும்
சுற்றும் வெற்றி வாரணமே
மலையா தருளு முனிவர்க்கா
மணியே வருக வருகவே
வளமார் துறைசைச் சிவஞான
வள்ளால் வருக வருகவே.

— பொ. பாண்டித்துரைத்தேவர்.

திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடுகள்

326	பதினொரந்திருமுறை	2-ம் தொகுதி	ரூ. 1-75
328	..	3-ம் தொகுதி	ரூ. 1-50
330	..	5-ம் தொகுதி	ரூ. 2-00
333	ஸ்ரீ மாசிலாமணிப்பெருமான் சகஸ்ரநாமாவளி		ரூ. 1-50
334	திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி குறிப்புரையுடன்		ரூ. 1-00
335	ஸ்ரீமத் மாதவச் சிவஞானயோகிகள் புகழ்மாலை		ரூ. 1-50
336	தொண்டர்தம் பெருமை		ரூ. 1-50
337	சிவஞானபோதமும், மாதவச் சிவஞானயோகிகள் பொழிப்புரையும்		ரூ. 1-00
338	சிவாலய பூஜை விளக்கம் (தொகுப்பு நூல்)		ரூ. 2-00
341	பொதிகை பாபநாசம் (தலவரலாறு)		ரூ. 2-00
344	சைவ அநுட்டான விதி - படங்களுடன்		ரூ. 3-00
345	திருவீழிமிழலை வீழிநாதஸ்வாமி அஷ்டோத்திரம், சகஸ்ரநாமம், தல வரலாறு, பதிகங்கள்		ரூ. 5-50
350	திருவாவடுதுறை ஸ்ரீ கோமுக்தீஸ்வரர் திருக்கோயில் தலவரலாறு (கல்வெட்டுகள் - பதிகங்கள்)		ரூ. 2-00
352	போற்றித் திருமுறை		ரூ. 2-25
353	திருத்தலப் பயண விளக்கம்		ரூ. 5-50

331	சம்பந்தர் தேவாரம் 2-ஆம் திருமுறை	ரூ. 5—50
342	திருவாசகம்	ரூ. 7—00
343	சம்பந்தர் தேவாரம் 3-ஆம் திருமுறை	ரூ. 15—00
347	ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய உரைச் செய்யுள்	ரூ. 8—00
349	அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு (குறிப்புரையுடன்)	ரூ. 4—50
248	மாணிக்கவாசகர் (அல்லது) நீத்தார்பெருமை (அஞ்சற்செலவு ஷட்பிரதி 1க்கு 50 காசுகள்)	ரூ. 10—00
100	கணபதி (வண்ணப் படங்களுடன்) (ரெகார்டு அஞ்சற்செலவு ரூ. 4—50)	ரூ. 20—00
224	ஆடல்வல்லான் (வண்ணப் படங்களுடன்) (ரெக்கார்டு அஞ்சல் செலவு ரூ. 7—00)	ரூ. 50—00
254	திருநாகைக்காரோணப் புராணம் (குறிப்புரை முதலியன) (ரெக்கார்டு அஞ்சல் செலவு ரூ. 10—00)	ரூ. 20—00

“மெய்கண்டார்”

(மாத வெளியீடு)

ஆண்டு சந்தா ரூ. 12 - 00

ஆயுள் சந்தா ரூ. 125 - 00

பணவிடை (M. O.) மூலம் அனுப்பிப்பெறலாம்.

“மேலாளர்”

திருவாவடுதுறை ஆதீனம், திருவாவடுதுறை-609 803.

சிவமயம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
மகா சந்நிதானங்கள்.

எண்	ஞானசாரியர்கள்	காலம்
1.	ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகள் (திருவாவடுதுறை ஆதீனக் குருமுதல்வர்)	1360-1621
2.	ஸ்ரீ மறைஞான தேசிகர்	
3.	ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்	
4.	ஸ்ரீ உருத்திரகோடி தேசிகர்	
5.	ஸ்ரீ வேலப்ப தேசிகர்	1621-1625
6.	ஸ்ரீ குமாரசாமி தேசிகர்	
7.	ஸ்ரீ (பின்) குமாரசாமி தேசிகர்	1625-1658
8.	ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர்	
9.	ஸ்ரீ இராமலிங்க தேசிகர்	1658-1678
10.	ஸ்ரீ வேலப்ப தேசிகர்	1678-1700
11.	ஸ்ரீ (பின்) வேலப்ப தேசிகர்	1700-1730
12.	ஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பல தேசிகர்	1730-1770
13.	ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்	1770-1789
14.	ஸ்ரீ (வேளூர்) சுப்பிரமணிய தேசிகர்	1789-1845
15.	ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்	1845-1869
16.	ஸ்ரீ (மேலகரம்) சுப்பிரமணிய தேசிகர்	1869-1888
17.	ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்	1888-1920
18.	ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்	1920-1922
19.	ஸ்ரீ வைத்தியலிங்க தேசிகர்	1922-1937
20.	ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்	1937-1951
21.	ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்	13-4-1951 முதல் 23-9-1967
22.	ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்	23-9-1967 முதல் 7-4-1983
23.	ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிகப்பரமாசாரிய சுவாமிகள் முதல் இவ்வாதின ஞானபீடத்தில் வீற்றிருந்து அருளாட்சி செய்து வருகின்றார்கள்.	7-4-1983

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் திராவிட மாபாடிய கர்த்தர்

திருவாவடுதுறை ஆதினம் 25-வது குருமகா சந்நிதானம்

அருளிய ஆசியரை

“வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தியது எல்லாம் அரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

எல்லாம் வல்ல பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய சிவபெருமான் திருவருட்பாங்கால் நமது ஆதீனத்து முனிவர்களுள் முதன்மையாக எண்ணவருந் தவமுனிவர் திராவிட மாபாடிய கர்த்தர் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகளின் இருநூற்றாண்டு விழா நிமித்தம் தன்னடைந் தாரீர்க்கு இனியனாய் அருளும் ஸ்ரீ மகாலிங்கப் பெருமான் திருமுன்னர்க் கூடியுள்ளோம். சித்தாந்த சைவத்தின் உண்மைகளை இனிது விளக்கு வதும் சித்தாந்த சாத்திர நூல்களுள் முடிமணி நூலாக விளங்குவதும் சிவஞானபோதம் என்னும் நூலேயாகும். இந்நூலுக்குப் பேருரை கண்டருளியமையால் சிவஞான யோகிகள் திராவிடமாபாடிய கர்த்தர் என வழங்கப்பெறுகின்றனர்.

இலக்கியம், இலக்கணம், தருக்கம், கண்டனம், மொழி பெயர்ப்பு எனும் வகைகளில் இவரியற்றிய நூல்கள் இருபத்தொன்பது, இம்முனிவர் அருளிச்செய்துள்ள சிவஞான பாடியமும் மற்றைய நூல்களும் இல்லையேல் சைவத்தமிழுலகம் தம் சமய உண்மையின் மேம்பாட்டினையும் பிற சமயங்களின் குறையினையும் வரையறுத்துணர வாய்ப்பமையாது போயிருக்கும். நூல்முழுமைக்கும் அமையாதுபோயினும் தமிழர்தம் பழமையான பெருந்தமிழிலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியப் பாயிரத்திற்கும் முதற்குத்திரத்திற்கும் இவர்களருளிய விருத்தியுரையாலும் இலக்கண விளக்கச்சூருவளி எனும் நூலாலும் இவர்களது இலக்கணப் புலமையின் தனிமாண்பினையும் மொழித் தூய்மையைக் காத்தலில் இவர்கட்குள்ள ஆர்வ மிகுதியினையும் காணலாகும். இவர்களது பல்துறைப்புலமையினையும் புலப்படுத்தும் நூல்களில் அருங்கருத்துக்களை யெல்லாம் இம் மூன்று நாட்களும் அறிஞர்கள் இனிது எடுத்துரைக்கவுள்ளனர். யாவரும் பயன்கொண்டு மேன்மையடைய விரும்புகிறோம்.

தற்காலம் நம் சமய நெறிக்கு ஒவ்வாத கொள்கையுடையாரின் பிரசாரமே தலைதாக்கி நின்றலால் சைவசமய மக்களெல்லாம் யார் எது கூறினாலும் உடனே பின்பற்றுவது என்ற தவற்றைக் கைவிட்டு, நமது சைவ சமய மாண்பினை யுணர்ந்து நடந்து கொள்வது இன்றிமையாததாகும். சிவாகமங்களும் திருமுறைகளும் வகுத்துணர்ந்தும் நெறிக்கு மாறான செயல்கள் நமது திருக்கோயில்களில் அமைந்துவிடாதபடி அவைகளின் புனிதத்தன்மையினை எவ்வகையிலுங் காத்தல் சைவசமயிகளின் தலையாய கடமையாகும் என்பதனை நினைவு படுத்துகிறோம்.

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான முனிவரது இரு நூற்றாண்டு விழா இனிது நிகழவும், பல்வேறு நிலைகளிலும் இவ்விழாவின் சிறப்பில் பங்கு கொள்ளும் அன்பர்கள் யாவரும் இருமை யின்பங்களையும் எளிதிலெய்திச் சிறக்கவும் எம் ஆன்மார்த்த மூர்த்தம் ஸ்ரீ ஞானமா நடராஜப் பெருமான் பூங்கழலினைச் சிந்திக்கின்றோம்.

“என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினோடு
ஒன்று காதலித்து உள்ளமு மோங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி யுலகெலாம்”

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் திராவிட மாபாடிய கர்த்தர்

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் இருநூற்றாண்டு விழாவில்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 26-வது குருமகா சந்நிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய

சுவாமிகள் அவர்கள்

அருளிய ஆசியுரை

26 - 4 - 1985

“வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயது எல்லாம் அரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

சிவநேயச் செல்வர்களே !

எல்லாம் வல்ல பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய சிவபெருமான் திருவருட்பாங்கால் நமது ஆதினத்து முனிவர்களுள் முதன்மையாக எண்ணவருந் தவமுனிவர் திராவிட மாபாடிய கர்த்தர் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகளின் இருநூற்றாண்டு விழா நிமித்தம் தன்னடைந் தாரீக்கு இனியாய் அருளும் ஸ்ரீ மகாலிங்கப் பெருமான் திருமுன்னர்க் கூடியுள்ளோம். சித்தாந்த சைவத்தின் உண்மைகளை இனிது விளக்கு வதும் சித்தாந்த சாத்திர நூல்களுள் முடிமணி நூலாக விளங்குவதும் சிவஞானபோதம் என்னும் நூலேயாகும். இந்நூலுக்குப் பேருரை கண்டருளியமையால் சிவஞான யோகிகள் திராவிடமாபாடிய கர்த்தர் என வழங்கப்பெறுகின்றனர்.

இலக்கியம், இலக்கணம், தருக்கம், கண்டனம், மொழி பெயர்ப்பு எனும் வகைகளில் இவரியற்றிய நூல்கள் இருபத்தொன்பது. இம்முனிவர் அருளிச்செய்துள்ள சிவஞான பாடியமும் மற்றைய நூல்களும் இல்லையேல் சைவத்தமிழுலகம் தம் சமய உண்மையின் மேம்பாட்டினையும் பிற சமயங்களின் குறையினையும் வரையறுத்துணர வாய்ப்பமையாது போயிருக்கும். நூல்முழுமைக்கும் அமையாதுபோயினும் தமிழர்தம் பழமையான பெருந் தமிழிலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியப் பாயிரத்திற்கும் முதற்குத்திரத்திற்கும் இவர்களருளிய விருத்தியுரையாலும் இலக்கண விளக்கச்சூருவளி எனும் நூலாலும் இவர்களது இலக்கணப் புலமையின் தனிமாண்பினையும் மொழித் தூய்மையைக் காத்தலில் இவர்கட்குள்ள ஆர்வ மிகுதியினையும் காணலாகும். இவர்களது பல்துறைப்புலமையினையும் புலப்படுத்தும் நூல்களில் அருங்கருத்துக்களை யெல்லாம் இம் மூன்று நாட்களும் அறிஞர்கள் இனிது எடுத்துரைக்கவுள்ளனர். யாவரும் பயன்கொண்டு மேன்மையடைய விரும்புகிறோம்.

தற்காலம் நம் சமய நெறிக்கு ஒவ்வாத கொள்கையுடையாரின் பிரசாரமே தலைதாக்கி நின்றலால் சைவசமய மக்களெல்லாம் யார் எது கூறினாலும் உடனே பின்பற்றுவது என்ற தவற்றைக் கைவிட்டு, நமது சைவ சமய மாண்பினை யுணர்ந்து நடந்து கொள்வது இன்றிமையாததாகும். சிவாகமங்களும் திருமுறைகளும் வகுத்துணர்ந்தும் நெறிக்கு மாறான செயல்கள் நமது திருக்கோயில்களில் அமைந்துவிடாதபடி அவைகளின் புனிதத்தன்மையினை எவ்வகையிலுங் கார்த்தல் சைவசமயிகளின் தலையாய கடமையாகும் என்பதனை நினைவு படுத்துகிறோம்.

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான முனிவரது இரு நூற்றாண்டு விழா இனிது நிகழவும், பல்வேறு நிலைகளிலும் இவ்விழாவின் சிறப்பில் பங்கு கொள்ளும் அன்பர்கள் யாவரும் இருமை யின்பங்களையும் எளிதிலெய்திச் சிறக்கவும் எம் ஆன்மார்த்த மூர்த்தம் ஸ்ரீ ஞானமா நடராஜப் பெருமான் பூங்கழலினைச் சிந்திக்கின்றோம்.

“என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினோடு
ஒன்று காதலித்து உள்ளமு மோங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி யுலகெலாம்”

திருச்சிற்றம்பலம்

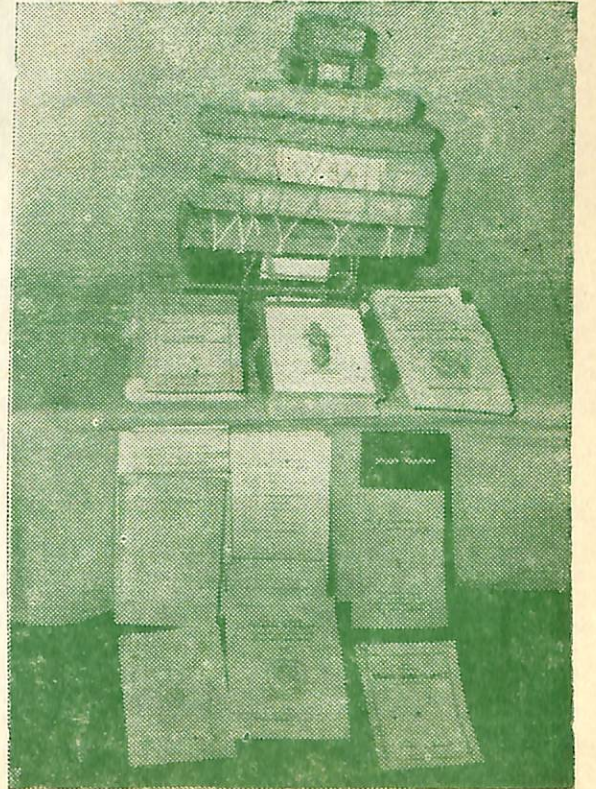
சிவமயம்

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்
திருக்கரத்தால் எழுதப்பெற்ற
சிவஞானபோத மாபாடியச் சுவடிகள்.

ஆதீன வெளியீடுகளாகிய
ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்
அருள் நூல்கள்.

ஆதினத் திருமடாலயத்தில் பெரிய பூசைமடம் -
ஸ்ரீ ஞானமா நடராஜப்பெருமான் திருக்கோயிலின்
மேற்புறச் சுவரிலுள்ள மாடத்தில் காணப்படும்
(நீர்வண்ண ஓவியம்) ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகளின்
திருவுருவம் மிகப் பழமையானது.

இவ்வாதினத்திற்குச் சொந்தமான திருவாவடுதுறை
ஸ்ரீ கோமுகீசுவரர் திருக்கோயிலின் நந்தி மண்டபத்
தூணில் திகழும் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளின்
திருவுருவம்.

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

இலக்கிய நூல்களின்

ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

கன்னல்சருக் கரைபாகு கற்கண்டு முப்பழமோ(டு)
அன்னமுடன் பால்தெளிதேன் அவைகளிலும் மிகுசுவைசேர்
சொன்னயமும் பொருணயமும் துலங்கியொளிர் பாடல்களைத்
தென்தமிழால் தருந்துறைசைச் சிவஞான தேசிகனே.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கலைசச் செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்

முனைவர் ம. சா. அறிவுடைநம்பி, எம். ஏ., பிஎச். டி.,

— (தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர் - 613 001.) —

ஒப்பற்ற சமய ஆசிரியராகவும், புலவராகவும் விளங்கிய சிவஞான முனிவரின் இரண்டாவது நூற்றாண்டு விழாவைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம் ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் அருளாணையின் வண்ணம் ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்க சுவாமி திருக்கோயிலில் 26-4-1985, 27-4-85, 28-4-85 ஆகிய மூன்று நாட்களில் நடைபெறுகின்ற இவ்விழாவில் எனக்கு ஆய்வுச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவதற்குத் திருவுளம் பாலித்த ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் திருமலர்ப் பாதங்களைப் போற்றி வணங்கி இச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்துகின்றேன்.

முன்னுரை :

எந்த ஒரு செயலைச் செய்யும்பொழுதும் எவ்வித இடையூறும் வாராமல் இருக்கும்பொருட்டு விநாயகப் பெருமான்னை வணங்கி வழிபட்ட பின்னரே அச்செயலைத் தொடங்குவது ஆன்றோர் மரபு. இம்மரபுப்படியே சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய பல நூல்களில் விநாயகர்மீது பாடி அருளிய பிள்ளைத் தமிழிலிருந்து இச்சொற்பொழிவும் ஆரம்பமாகின்றது.

ஒரு நூலை ஆராயும்பொழுது முதற்கண் நூலாசிரியரைப் பற்றியும், அவரது சிறப்பைப் பற்றியும் அறிவது நலம் பயக்கும்.

இங்குச் சொற்பொழிவுப் பொருளாகவுள்ள நூலின் ஆசிரியர் மாதவச் சிவஞான முனிவராவர். இவர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நெல்லை மாவட்டத்தில் பொதியமலைச் சாரலில் அமைந்துள்ள

விக்கிரமசிங்கபுரத்தில் உயர் சைவ வேளாளர் மரபில் ஆனந்தக் கூத்தருக்கும், மயிலம்மையாருக்கும் திருமகனாகத் தோன்றியவர். முக்களாலிங்கர் என்று பிள்ளைத் திருப்பெயர் குட்டப்பெற்று விளங்கினார். 'விளையும் பயிர் முனையிலே தெரியும்' என்பதற்கேற்ப இளமைப் பருவத்திலேயே சிவபெருமானிடத்துப் பத்தியையும், சிவனடியார்களிடத்துப் பற்றும் மதிப்பும்கொண்டு விளங்கினார்.

இவர் மாணவப் பருவத்தில் விக்கிரமசிங்கபுரத்திற்குத் திருவாவடு துறைத் திருமடத்திலிருந்து சில முனிவர்கள் எழுந்தருளினர். அவர்களைத் தம் இல்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்று திருவமுது செய்வித்துப் பின்னர் அவர்களுடனேயே திருவாவடுதுறை ஆதினத்திற்குச் சென்றார். அக் காலத்தில் திருவாவடுதுறை ஆதின இளவரசு சுவாமிகளாய் எழுந்தருளியிருந்த பின் வேலப்ப தேசிகரால் சமய தீக்கை, விசேட தீக்கை முதலியன செய்விக்கப் பெற்றுச் 'சிவஞானம்' என்ற தீக்கைப் பெயரும் பெற்றனர்.

சிவநெறி விளக்கும் செந்தமிழ் நூல்கள், வடமொழி நூல்கள் முதலான பல கலைச் செல்வங்களையும் ஐயம் திரிபறக் கற்றுத் தெளிந்தார். இவரது பேராற்றலைக் கண்ட அறிஞர் உலகம், இவரை 'வடமொழிக் கடலும் தென்தமிழ்க் கடலும் நிலைகண்டுணர்ந்த மாதவச் சிவஞான முனிவர்' என்று பாராட்டிப் போற்றியது. கச்சியப்ப 'முனிவர் தொட்டிக் கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவர் முதலிய பன்னிரு மாணவர்களின் மெய்யாசிரியராக விளங்கினார்.

தமிழ் இலக்கணக் கடலைக் கரை கண்டுணர்ந்தவர் என்பதனைத் தொல்காப்பியப் பாயிரச் சூத்திர விருத்தி உரையும், சங்கர நமச்சிவாயப் புலவர் நன்னூல் உரைத் திருத்தமும். இலக்கண விளக்கச் சூருவளியும் இனிது விளக்கும்.

காஞ்சிப் புராணம் முதற்காண்டம், சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா குளத்தார்ப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, இளசைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, கலைசைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, திருவேகம்பரந்தாதி, திருமுல்லைவாயில் அந்தாதி, கலைசைச் செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், கச்சியானந்த ருத்திரேசர் பதிகம், செப்பறைப்பதி அகிலாண்டேசுவரி பதிகம், திருவேகம்பர் ஆனந்தக்களிப்பு, திருத் தொண்டர் திருநாமக்கோவை, பஞ்சாக்கரதேசிகர் மாலை கம்பராமாயண முதற்செய்யுட் சங்கோத்தரவிருத்தி ஆகிய இவர் அருளிய இப்பதினைந்து இலக்கிய நூல்கள் இவர் ஒரு பெருங்கவிஞர் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவனவாம்.

தருக்க சங்கிரகம் அன்னம்பட்டியம் எனும் தருக்க நூல் அளவை நூல்களில் இவர் பெற்றிருக்கும் ஆழ்ந்த திறமையை உணர்த்தும்.

சிவஞான மாபாடியம், சிவஞானபோதச் சிற்றூரை, சிவஞான சித்தியார் சுபக்கவுரை, 'என்னை யிப்பவத்தில்' என்னும் செய்யுட் சிவ சம வாதவுரை மறுப்பு. 'எடுத்து' என்னும் சொல்லுக்கு இட்ட வைரக்குப்பாயம் 'சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனம்' ஆகிய சமய நூல்கள் இவர் சிறப்பினைக் குன்றிவிட்ட கோல விளக்குப்போலத் திசை எட்டும் புகழ்க்கதிர் பரப்பி நிற்கின்றன.

சித்தாந்தப் பிரகாசிகை எனும் நூல் இவர் உரைநடைத் திறனைக் காட்டும்.

சுலோக பஞ்சகம், சிவ தத்துவ விவேகம் எனும் நூல்கள் இவரது மொழி பெயர்ப்புத் திறனையும் இவர் சைவத்தின்மீது கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த பற்றையும் எடுத்துக்காட்டும்.

சுவாமிகளின் தோற்றப் பொலிவு கண்டாரை வயப்படுத்தும் கருணைத் தோற்றமாகும், புண்ணியத்தின் பொலிவாகவும், அற்புதக் கோலக் கொழுந் தாகவும் விளங்கினார். இவரது அருட்டிரு வடிவத்திலும், ஞானத்திரு விலும், தோய்ந்து மகிழ்ந்த இவர் மாணவரான தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணிய முனிவர் இவரைப் போற்றிப் பாடிய தனிப் பாடல்களுள் ஒன்று பின் வருமாறு :

“கருணைபொழி திருமுகத்தில் திருநீற்று நுதலும்
கண்டாரை வசப்படுத்தக் கனிந்தவா யழகும்
பெருமைதரு துறவோடு பொறையுளத்தில் பொறுத்தே
பிஞ்ஞகனார் மலர்த்தாள்கள் பிரியாத மனமும்
மருவினர்கள் அகலாத ஞானமே வடிவாம்
வளர்துறைசைச் சிவஞான மாமுனிவன் மலர்த்தாள்
ஒருபொழுதும் நீங்காமல் எமதுளத்தில் சிரத்தில்
ஓதிடுநா வினிலென்றும் உன்னிவைத்தே உரைப்பாம்”

தமிழ் இலக்கண இலக்கியத்தில் சிறந்த புலவராகவும் சைவ உலகில் ஒளி விளக்காகவும், திருவாவடுதுறை ஆதினக் குல தெய்வமாகவும் திகழ்ந்த சுவாமிகள் திருவாவடுதுறையில் விசுவாச ஆண்டு, சித்திரைத் திங்கள் ஆயில் நன்னாளில் (கி. பி. 1785-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள்) நண்ணரிய சிவானந்த ஞான வடிவேயாகி அண்ணலார் சேவடி நீழலை அடைந்தார்.

கலைசைத் தலம்* :

இத்தலம் சென்னை மாநகரிலுள்ள ஆவடிக்கு அருகில் உள்ளது. கலைசை, கலைசாபுரி, கோவிருந்தபுரம் என்னும் பெயர்களால் வழங்கப் பெறும். இங்கே பண்டைக் காலத்தில் பசுக்கொட்டில்கள் மிகுதியாக

* 'கலைசைக் கோவை' நூலின் முன்னுரையில் உ. வே. சா. அவர்கள் எழுதியுள்ள குறிப்புக்களை அடியொற்றி இங்கும் தலத் தொடர்பான செய்திகள் கூறப்படுகின்றன.

இருந்த காரணத்தினால் 'தொட்டிக்கலை' என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று என்று ஆன்றோர் கூறுவர். தொட்டி - பசுத்தொழுவில் உள்ள கழுநீர்த் தொட்டி. இங்கே இருந்த பழைய கோயிலானது சேசவ முதலியார், வேதாசல முதலியார் என்பவர்களுடைய முன்னோர்களால் மிகப் பெரிதாக அமைக்கப்பட்டு நித்திய நைமித்திகங்கள் சிறப்புற நடத்தப்பெற்று வரலாயின. இக்காலத்தும் அவர்களுடைய பரம்பரையினரது மேற்பார்வையில் இக்கோயில் இருந்துவருகிறது.

இங்கே எழுந்தருளியுள்ள விநாயகர் திருப்பெயர் செங்கழுநீர் விநாயகர்; சிவபெருமான் திருப்பெயர் சிதம்பரேசர்; அம்மையின் திருப்பெயர் சிவகாமி என்பனவாகும். இங்கே தியாகேசப் பெருமானின் சந்நிதியும் உண்டு. இத்தலத்தில் நான்முகன் சிவபெருமானை வழிபட்டு அமிர்தகலசத்தைப் பெற்றதாகக் கூறுவர். அதனால் அப்பெருமானுக்குக் கலசத்தியாகர் என்னும் திருப்பெயரும் வழங்கலாயிற்று. சிவபெருமான் ஒருசமயம் இங்கே நடனம் செய்தருளியதாக ஒரு வழக்கும் உண்டு. சிவகங்கை என்னும் தீர்த்தம் ஒன்றும் திருவொற்றியூரில் உள்ளதைப் போன்று நந்தியோடை என்னும் நீர்நிலை ஒன்றும் இங்கே உள்ளன. திருவொற்றியூர்த் தியாகேசப் பெருமானுக்குச் செய்யப்படும் சிறப்புக்கள் போன்றே இத்தலத்திலுள்ள பெருமானுக்கும் செய்யப்பட்டு வருவது குறிக்கத்தக்கது. வசந்த விழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுவது வழக்கம். இத்தலத்தைப் பற்றிய செய்திகள் கர்ண பரம்பரையில் வந்தனவாகத் தெரிகின்றன.

சுவாமிகள் இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள செங்கழுநீர் விநாயகர் மீது 'பிள்ளைத் தமிழ்' ஒன்றையும், சிதம்பரேசர் மீது 'பதிற்றுப்பத்தந்தாதி' ஒன்றையும் பாடி இருக்கின்றார்.

திருக்கலையைச் செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் :

இனிச் சுவாமிகள் அருளிய சிற்றிலக்கிய நூல்களில் பிள்ளைத்தமிழ் நூல் பற்றி இவண் காண்போம்.

தமிழில் பிற்காலத்தில் பூத்துக் குலுங்கித் தழைத்த சிற்றிலக்கியச் செல்வத்துள் பிள்ளைத்தமிழும் ஒன்று. வழிபடு கடவுளையோ, தனிப் பெருந் தலைவனையோ, குழந்தையாகக் கருதிப் பருவம் ஒன்றிற்குப் பத்துப் பாக்கள் வீதம் பத்துப் பருவங்களாக ஒரு நூறு பாக்களில் பாடுவது பிள்ளைத் தமிழாகும். இஃது ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் என இரண்டு வகைப்படும். காப்பு, செங்கீரை, தால் சப்பாணி, முத்தம், வாரானை, அம்புலி, சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் எனப் பத்துப் பருவங்களைக் கூறுவது ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ். இப்பத்தின் இறுதி மூன்று நீக்கி, அவற்றிற்குப் பதிலாகக் கழங்கு, அம்மானை, ஊசல் என்பவைகளை இணைத்துப் பாடுவது பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் ஆகும்.

தொட்டிக்கலை எனும் ஊரில் எழுந்தருளியுள்ள விநாயகர்மீது பாடிய ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழும், குளத்தாரில் எழுந்தருளியுள்ள அமுதாம்பிகைமீது பாடிய பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழும் சிவஞான சுவாமிகள் பாடிய பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களாகும்.

பொதுவாகப் பிள்ளைத்தமிழ் பெற்ற கடவுளர்களுள் முருகனுக்கும், உமையம்மைக்கும் எழுந்த இலக்கியங்களே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. ஆயின் விநாயகப் பெருமான்மீது பாடப் பெற்ற பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் இதுவரை நமக்கு இரண்டுதான் கிடைத்திருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று நாம் இங்குப் பார்க்கப்போகும் சுவாமிகள் அருளிய 'திருக்கலைசைச் செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்' ஆகும். மற்றொன்று, சுவாமிகளின் மாணாக்கராகிய கச்சியப்ப முனிவர் இயற்றிய 'சென்னை விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்' ஆகும்.

நூலமைப்பு :

திருக்கலைசைச் செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் நூல் தொடக்கத்தில் விநாயகக் கடவுள், ஆசிரியர் கருத்துப்பற்றிய இரண்டு விருத்தங்கள் இருக்கின்றன. அடுத்துக் காப்புப் பருவம் தொடங்கிச் சிறுபறைப் பருவம் ஈராக ஒன்பது பருவங்களிலும் பருவத்திற்கு ஐந்து பாடல்கள் வீதம் நாற்பத்தைந்து ஆசிரிய விருத்தங்கள் இருக்கின்றன. பத்தாவதாகிய சிறு தேர்ப் பருவத்தில் ஆறு பாடல்கள் இருக்கின்றன. ஆகமொத்தம் 53 பாக்களை இப்பிள்ளைத்தமிழ் கொண்டிருக்கிறது.

நூற் கருத்து :

நூலின் தொடக்கத்தில் 'ஆசிரியர் கருத்தில் இப்பிள்ளைத் தமிழ் பாடிய தம் உள்ளக் கருத்தை ஆசிரியர் வெளியிடுகின்றார். இறைவன் அடியவர்களை ஆட்கொள்வதற்காகவே அருளுருக் கொள்கின்றான். அந்த உருவத்தின் இளமைப் பருவத்தைக் காப்புப் பருவம் தொடங்கிச் சிறுதேர்ப் பருவம் ஈராகப் பத்துப் பிரிவுகளாகப் பிரித்துப் பெண்மக்கள் சொல்வதுபோலத் தொட்டிக்கலையில் உள்ள செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையார் மேல் இந்நூலை இயற்றி இருக்கின்றார். பெண்ணாக இருந்து பிள்ளைமேல் அன்பு காட்டினால் இயற்கை அன்பு பிறக்கும். ஆனால் தாய் ஆனாக ஆனமையினால் பெண்ணாகத் தம்மைக் கருதி அன்பு காட்டுகின்றார். இஃது எப்படி இருக்கிறதென்றால், ஓரிடத்தில் நடைபெறுகின்றதொரு கூத்தில் ஒருவன் வேறொருவன் உருவம் தாங்கி நடிக்கும்பொழுது அவ்வுருவத்துக்கு உரியவனைக் காட்டிலும் அவ்வுருவம் தாங்கி வந்தவன்போல் தமது நிலை இருக்கிறது என்கிறார். அவ்வாறு வேற்றுருவம் தாங்கி வந்தவனுக்கு மக்கள் பெருமதிப்புக் கொடுப்பதோடமையாமல் பெருஞ்செல்வமும் கொடுப்பர். அதுபோலப் பிள்ளையாரும் மெய்யர்கவே துதித்துத் தொண்டு புரிகின்ற பெண்களைக் காட்டிலும் பெண்ணாக எண்ணி அன்பு காட்டி நடித்துத் தொண்டு புரிகின்ற தமக்கு நிறைய அருள் வழங்குவார் என்று எண்ணிப் பாடுகின்றார்.

காப்புப் பருவம் :

விநாயகர் சிறு குழந்தைக்கு எவ்வித இடையூறும் வாராமல் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் எழுச்சியில் விளைந்ததே இக்காப்புப் பருவம். பிள்ளைத்தமிழில் முதலாவதாக இடம்பெறும் இக்காப்புப் பருவத்தில் திருமால் முதலாக முப்பத்து முக்கோடித் தேவர் ஈராகப் பதினொருவர் அல்லது பன்னிருவர் காப்பு வேண்டிப் பாடுவது மரபு. இந்நூலாசிரியர் அத்துணைப் பேருக்கும் ஐந்து பாக்களிலேயே காப்பு கூறியிருக்கின்றார்.

உலகம் முழுதும்சென்று உலாவி அடியவர்களுக்கு அருளுவதற்காகவே கலைசைப்பதியில் அமர்ந்திருக்கின்ற விநாயகரை. பெருங்கடலையே படுக்கை இடமாகக்கொண்ட 'புருடோத்தமன்' எனும் திருப்பெயரை உடைய திருமால் காத்தருள வேண்டுகிறார். சிதம்பரேசரும், சிவகாமியம்மையும் காத்தருள வேண்டுகிறார். அடுத்து மூத்த பிள்ளையாரைக் காக்கும் வண்ணம் இளைய பிள்ளையாரை வேண்டுகின்றார். இறுதியாக வைரவக்கடவுள். நான்முகன். இந்திரன், இலக்குமி, கலைமகள், தூர்க்கை, சப்தமாதர், முப்பத்து முக்கோடித் தேவர் ஆகியோர் கலைசை விநாயகப் பிள்ளையாருக்கு எவ்வித இடையூறும் வாராமல் இருக்கும் பொருட்டுக் காத்தருள வேண்டுகின்றார்.

செங்கிரைப் பருவம் :

ஐந்தாம் மாதத்தில் நடைபெறும் இப்பருவத்தில் குழந்தை ஒருகாலை மடக்கி ஒருகாலை நீட்டி இரு கைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றித் தலை நிமிர்ந்து முகம் அசைய ஆடுவதாகும். பிள்ளையார் ஆனைமுகம் உடையவராதலின் அவர் முகத்தில் முனைத்து அரும்பிய இரு வெண் கொம்புகளில் தங்கத்தாலான பூண் பொருந்தி இருக்கின்றன. பிள்ளையார் முகத்தை அசைக்கின்ற பொழுது கொம்பும் அசைக்கின்றன. ஆசிரியர் இப்பருவத்தில் பலவகையான கற்பனைகளைச் சுவை நயத்துடன் தோய்த்துக் குழைத்துத் தருகின்றார்.

தாலப் பருவம் :

(தால் - நா) நாவை அசைத்து எழுப்பும் ஒலியையும், அதனைத் தொடர்ந்துவரும் இன்னிசைகளையும் கேட்டுக் குழந்தை களிக்கும் பருவமாகும். இஃது ஏழாவது திங்களில் நடைபெறும். தாலட்டைக் கேட்டால் மனம் ஒன்றும்; கண் குவியும்; குழந்தை உறங்கத் தொடங்கும். இப்பருவத்தில் குழந்தையின் பண்பு நலன்கள் பாராட்டப்பெறும்.

“மலை மடந்தை அருட்பாலா தாலோ தாலேலோ
மதமிகுந்து இழி கபோலா தாலோ தாலேலோ
அளவில் அன்பர் பணி காலா தாலோ தாலேலோ
அருள் சுரந்திடும் விசாலா தாலோ தாலேலோ
இலகுகின்ற பணி மார்பா தாலோ தாலேலோ
இனிய மந்திர சொருபா தாலோ தாலேலோ
பொலிபெருங் கருணையாளா தாலோ தாலேலோ
புகழ்பெறும் கலசைவாணா தாலோ தாலேலோ

(16)

என்று ஆசிரியர் பிள்ளையாரைப் பாராட்டித் தாலாட்டுகின்றார்.

சப்பாணிப் பருவம் :

இரு கைகளையும் ஒருங்கு சேர்த்துக் கொட்டும் பருவம், இஃது ஒன்பதாம் மாதத்தில் நடைபெறும். பிள்ளையார் கைகளின் பெருமை இப்பருவத்தில் ஆசிரியரால் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றன.

முத்தப் பருவம் :

குழந்தையின் பதினென்றாம் மாதத்தில் முத்தம் தருமாறு தாய் தந்தை போன்றோர் வேண்டும் பருவம். அன்புள்ளதைப் பிணைக்கும் இச்செயலில் வாய் முத்தம், கை முத்தம், கன்ன முத்தம், உச்சிமுத்தம், கால் முத்தம் இவற்றைப் பொதுவாகக் குழந்தைகளிடம் நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம். பலவகை முத்தங்களுள் 'வாய் முத்தமே' சிறந்தது. ஆதலின் 'செழுங்கனி வாய் முத்தம் தருக முத்தமே' (21) என்றும், முத்துப்போன்ற பற்களைப் பொருந்திய கனிவாயால் முத்தம் தருக முத்தமே' (22, 23, 24) என்றும் கூறுகின்றார் ஆசிரியர்.

வருகைப் படலம் :

இஃது ஓராண்டில் நடக்கத் தொடங்கும் குழந்தையைத் தன்னிடம் வருமாறு பெற்றோரும், மற்றோரும் அழைக்கும் பருவம். பிள்ளையார் நடந்து வருகின்ற அழகே அழகு; தாதியர் நடந்து வருகின்ற குழந்தையைக் காண்கின்றனர். வெண்ணிறங்கொண்ட தந்தங்களையுடைய யானைதான் நடந்து வருகின்றது என்று சிலர் கூறினர். வேறு சிலர் நன்றாக உற்றுப் பார்த்து "அன்று அன்று, வேழம் அன்று; தவழ்ந்து விளையாடும் நம் விநாயகன்தான்; அவனுடைய விளையாட்டுத்தான் இது" என்கின்றனர். இருகை ஊன்றித் தவழ்ந்து விளையாடும் இப்பிள்ளையின் நடை மிக்க இன்பத்தைத் தருகின்றது, சிவஞான சுவாமிகள் தம்மைப் பெண்ணாகக் கருதிப் பிள்ளையாரை 'வருக வருகவே' என அழைக்கின்றார். அவர் அழைக்கின்ற அழகினைப் பின்வரும் பாடல் காட்டும்.

உருகும் அடியார் அள்ளுற
உள்ளே ஊறும் தேன்வருக
உண்ணத் தெவிட்டாச் சிவானந்த
ஒளியே வருக புலன்வழிபோய்த் தருபு
திருகும் உளத்தார் நினைவினுக்கும்
சேயாய் வருக எமைஆண்ட
செல்வா வருக உமை என்ற
சிறுவா வருக இணைவிழியால்"
பருகும் அமுதே வருக உயிர்ப்
பைங்கூழ் தழைக்கக் கருணைமழை
பரப்பு முகிலே வருக நறும்
பாகே வருக வரைகிழித்த

முருக வேட்கு முன் உதித்த

முதல்வா வருக வருகவே

முரிக் கலைசைச் செங்கழுநீர்

முனியே வருக வருகவே

(30)

அம்புலிப் பருவம் :

ஓரளவு அறிவு முதிர்ந்த அஃதாவது குழந்தையின் பதினெட்டாம் மாதத்தில் நடைபெறும் பருவத்தில் வானிலுள்ள நிலவைக் குழந்தையுடன் விளையாடுவதற்குச் செவிவித்தாயர் முதலியோர் அழைக்கின்ற பருவம் பிள்ளைத்தமிழில் இப்பருவப் பகுதி சுவை மிகுந்த ஒன்றாகும். இன்சொல் வேறுபாடு, கொடை, ஒறுப்பு (சாம, பேத, தான, தண்டம்) எனும் இந் நான்கு வழிகளில் அம்புலியை அழைப்பதாகப் பாடப்படுவது இப்பருவ மாகும். ஏனைப் பருவங்கள் பாடுவதைவிட இப்பருவம் பாடுவது அரிது. இதனைப் 'பிள்ளைக் கவிக்கு அம்புலிபுலியாம், எனும் ஆன்றோர் வாக்கால் அறியலாம்.

சிறுநிற்பருவம் :

முன்றும் அகவையில் நிகழும் இப்பருவத்தில் சிறுமியர் சிறு வீடு கட்டி வியாடுகின்றபொழுது அதனைச் சிறுவர் தம் காலால் அழித்துக் கெடுத்தலைக் கூறுகின்ற இப்பருவத்தில் சிறுமியர் 'எம்விட்டை அழிக்க வேண்டா' என்று வேண்டுவதாகக் கொண்டு அமைத்துக் கூறுவதாகும்.

சிறுபறைப் பருவம் :

இப்பருவத்தில் விநாயகப் பிள்ளையார் தம் முன்றும் வயதில் சிறு பறை கொட்டி விளையாடுகின்ற காட்சியைக் கூறுகின்றார்.

சிறுதேர்ப் பருவம் :

விநாயகக் குழந்தை சிறுதேர் உருட்டி விளையாடி அருள் நல்கு வதனைத் தெரிவிக்கும் பருவம். இஃது நான்காம் ஆண்டில் நடைபெறும்.

விநாயகர் பெருமை :

விநாயகப் பெருமானைக் குழந்தையாக்கிப் பாட நினைத்த ஆசிரியர் இப்பிள்ளைத்தமிழில் அவரின் பெருமைகளைப் பலபடப் புனைந்து போற்றுகின்றார்.

பிள்ளையார் தம் தந்தையைப்போலச் சடையில் பிறை குடியவர்; பாம்பை அணிகலனாக அணிந்தவர் (15); ஐந்து கைகளும் குறுகிய கால் களும் கொண்டவர்; பெருத்த வயிற்றினர் (40); திங்களைப் பிளந்தாற் போன்றுவிங்கும் ஒற்றைக் கொம்பினர்; இவர் தம்மைப் பிணிப்பாரும்

செலுத்துவாரும் இல்லை என்பதற்கு அறிகுறியாகவும், உலகச் சூழலில் சிக்கித் தம்மை மதியாது திரியும் உயிரினங்களாகிய யானைகளைப் பிணித்தற்கும் குறும்பு தணித்தற்கும் அறிகுறியாகவும் கயிறும், அங்குசமும் கைகளில் தாங்கியவர்: உண்மை அறிவு மகிழ்ச்சி இன்பம் இவைகளையே உருவமாகக் கொண்டவர்; திருமகள் முதலான பொன்னுலக மாதர்கள் பிள்ளையாரின் திருவடிகளைத் தம் தலைமேல் தாங்கிக் கூப்பிய கைகளுடன் விநாயகர் திருவுள்ளம் மகிழுமாறு பணிபுரிவர். இளமை பொருந்திய அழகிய மலர்க் கைகளை உடையவர் (18); மதநீர் மிகுந்து ஒழுகும் கன்னத்தை உடையவர் (15); உமையவள் பெற்ற பாலர் (15); நான்கு மறைகளும் நினைத்தற்கு அரிய பரம்பொருள் (39); இனிய மந்திரங்களை உடையவர் (15): தம்மை நாடி வரும் அடியார்கட்குக் கற்பக மரம்போல் அருளை வாரி வழங்குபவர் (15). தம்மை நினைந்து நினைந்து உருகும் அடியவர் உள்ளத்தில் எளிதில் புகுந்து இன்பவூற்று ஊறச்செய்பவர்; மேலும் அடியவர்கள் உள்ளமாகிய திருக்கோயிலில் சென்று வினையாடுபவர் (42).

“மலைவாழ் முப்பொருள் இயல்பு தெளித்தருள்
ஒரு முதலே
மலையென முற்படு வினைகள் அறச்செயும்
எம துயிரே
அலையும் மனத்தையும் நிலையில் நிறுத்தீடும்
அருளுருவே
அமிழ்தின் இனித்துடல் இடனும் முகிழ்த்தொளிர்
சிவ விளைவே
உலையறு கற்பகம் எனவருள் கொட்டிய
மழ களிநே
உலகம் அனைத்துநின் உடலில் அடக்கிய
நிறை பொருளே
கலைசையின் உற்பல இறைவ முழக்குக
சிறு பறையே
கடலொலி பிற்பிட இனிது முழக்குக
சிறு பறையே”

கலைசையில் வீற்றிருக்கும் விநாயகப் பெருமானின் பெருமைதனை நான் முழுவதும் புகழ்ந்து கொண்டே இருக்கலாம்.

பிற கடவுளர் பெருமை :

இப்பிள்ளைத்தமிழில் விநாயகரின் பெருமை தவிர, சிவபெருமான், உமையவள் ஆகியோரைப் பற்றியும், இளவல் முருகப் பெருமானைப் பற்றியும், திருமால், நான்முகன், தூர்க்கை, வீரபத்திரர், இந்திரன், இலக்குமி, கலைமகள் முதலானோரின் பெருமைகளையும் ஆசிரியர் போற்றியிருக்கின்றார்.

விநாயகரின் தந்தை சிவபெருமானும், தாய் உமையாரும் ஆவர் (14). திங்களைச் சடையில் அணிந்தவன் (13); அழகிய திருமேனியினன் (41); அழகிய கைகளைக் குவித்து இமையோர் வணங்கிக் கூத்தாடும் பெருமான். குடங்கை குவித்திமையோர்தொழ நின்று குனிக்குந்தாதை—மூலம் (44) என்று சிவபெருமானைப் பற்றியும், நறுமணம் வீசும் நீண்ட குழலினன் (2); கொடிய பாம்பு குழந்த இமயமலை அரசன் மகள் (9,14) என்று உமையவளைப் பற்றியும் ஆசிரியர் கூறுகின்றார். வெம்பனிக்குழ வெற்பன் மடக்கொடி என்பதும் பாடம் (14) அதற்கு கொடிய பனி குழந்த இமயமலைக்கரசன் மகள் என்பது பொருள். வெம்பனி - கொடிய பனி.

“புருடோத்தமன் எனும் பெயரினன். அப்பெயருக்கேற்ப ஆடவர் யாவரினும் சிறந்தவன். பாற்கடல் கடைந்தபொழுது அக்கடல் முதலில் அலையாகிய கடலால் கொடிய நஞ்சை எடுத்துக் கொடுத்தது. அதன் பிறகே திருமகள், அமுது, கதிர், மணி ஆகியவற்றைத் தமக்குத் தந்தது. இந்த நன்றியைப் பெரிதாக மதித்துப் பாராட்டியதுடன் நஞ்சுதந்த பெரும் பிழையை மன்னித்து அப்பெருங் கடலையே படுக்கை இடமாகக் கொண்டவன்” என்று திருமாவின் பெருமைதனைக் கூறுகின்றார் (2). மேலும், கவுத்துவமணி விளங்குகின்ற மார்பினன்; இலக்குமியின் நாயகன்; பசுந் துழாய் மாலையினன் (51); முகுந்தன் (5) எனும் பெயரினன் என்று மாவின் புகழைப் போற்றிப் பாடுகின்றார்.

நான்முகன், தேவேந்திரன், இலக்குமி, வெண்மைநிறம் கொண்ட தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் கலைமகள், துர்க்கை ஆகியோர் விநாயகரைக் காத்தல் வேண்டுமென்கின்றார்.

கற்பனை வளம் :

சிவஞான முனிவரின் கற்பனைகள் மிகச் சிறந்து விளங்குகின்றன. சிறு குழந்தைகள் இரண்டு கைகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கை கொட்டி விளையாடுவர். பெற்றோர்களும் ‘கண்ணை மணியே கைகொட்டு’ என்றும், ‘கை வீசம்மா கை வீசு’ என்றும் கூறிக் குழந்தைகளைக் கை கொட்டச் செய்வது வழக்கம். குழந்தைகளும் ‘சப்’ என்று கைகொட்டி விளையாடுகின்ற இப்பருவத்தைச் ‘சப்பாணிப் பருவம்’ என்றனர் ஆன்றோர்.

விநாயகரின் வலப்பக்கத்துக் கை மேல்நோக்கி உயர்ந்தும், இடப் பக்கத்துக் கை கீழ்நோக்கித் தாழ்ந்தும் இருக்கின்றன. மேல்நோக்கிய கை காக்குங்கை; உயிர்களில் பிறப்பறுக்குநிலை முற்றிச் சிவபுண்ணியம் நிரம்பி மூவகைக் குற்றம் நீக்க எப்தி இருவினைப்பயன் துயக்கும்பொழுது இன்ப துன்பங்களை ஒப்பக் கருதும் தகுதி அடைந்துள்ளவர்களின் கட்டுகளை ஒழிக்கின்ற கையாக மேல் நோக்கிய கை விளங்கும். கீழ் நோக்கிய கை அவ்வடியார்களின் அகப்பற்றுக்கும் புறப்பற்றுக்கும் உரிய

உயிரும், உடலும், பொருளுமாகியவற்றை ஏற்றுச் சமைகளைப் பற்றி என்னாமல் இருக்கும்பொருட்டுத் தேறுதல் கூறும். இத்தகைய இக்கைகள் இரண்டும் சேர்ந்து கொட்டினால் என்னவாகும் என்று கற்பனை செய்த ஆசிரியர், "இரண்டு கைகளும் சேர்ந்து தொடர்ந்து கொட்டுதல் ஈதலும் ஏற்றலுமாகிய கொள்கை வேறுபாடுடைய இக்கைகளுக்குள் பகைமை முதிர்ந்து இவற்றைத் தடுத்துநிறுத்தி அமைதிப்படுத்த மிக்கவர் எவரும் இல்லாமையால் சலியாமல் ஒன்றையொன்று சாடுதலை ஒத்திருக்கும்" என்று கூறுகின்றார் (16).

இயற்கையிலேயே சிவந்த கையினை உடையவரான பிள்ளையார் தம்மை நாடி வந்தோர்க்கு இல்லை என்று சொல்லாமல் பரிசுப் பொருள்களை வாரி வாரிக் கொடுத்ததனால் மேலும் சிவந்து காணப்படுகின்றது. கையி (இ)ள்ள விரல்களில் ஒளி வீசும் மணி பதித்த ஆழிகள் அணியப் பெற்றிருக்கின்றன. இத்தகைய கைகள் சப்பாணி கொட்டுவதைக் கற்பனை செய்கிறார் சுவாமிகள். விநாயகர் முகத்தில் - கன்னத்தில் மதநீர் ஓடுகுவதனால் மணம் பரப்பிக்கொண்டு இருக்கின்றது. அதனால் தும்பி, வண்டு மிஞ்று, சுரும்பு என்னும் வண்டினங்கள் முழு மதியத்திலுள்ள புத்தமுதத்தை அள்ளியள்ளிப் பருகுவதற்காக அவுணர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வருவதைப்போல அடுத்தடுத்து உண்ண வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அந்தவேளை கைதட்டிக் கொண்டிருப்பது அவ்வண்டுகளை ஓட்டுவதற்குக் கொட்டுவதுபோல இருக்கின்றது என்கின்றார் ஆசிரியர் (17).

உலகிலுள்ள யானைகள் வரம்புமீறிச் செல்லும்பொழுது பாகர்கள் அங்குசத்தால் குத்திக் கயிற்றால் பிணிப்பர். ஆனால் யானைமுகம் கொண்ட பிள்ளையாரோ தம் கைகளில் அங்குசமும் கயிறும்கொண்டு உலாவுவார். இச்சிறப்பைக் கருதாமல் முக ஒற்றுமையை மட்டும் கொண்டு உயிர்க ளாகிய யானைகள் விநாயகரைப் பின் தொடர்கின்றன. பிள்ளையார் அந்த யானைகளின் அறியாமைக்கு இரங்கி ஏளனமாகச் சப்பாணி கொட்டுவது போல இருக்கிறதாம் (18) மேலும் பெற்றோர்களாகிய சிவனாரும் உமையா னும் வட்டிலில் உணவு படைத்து உண்ணும்பொழுது பிள்ளையார் அருகில் ஊர்ந்துபோய், அந்த உணவில் கை வைத்துப் பிசைந்து, அவ்விருவர் அடி முதல் முடிவுவரை அவ்வுணவைத் தூவி, அதேநிலையில் தெருவிற்கு வந்து சிறுவர்கள் திரட்டி வைத்திருக்கும் புழுதிக் குவியலைக் காலால் எற்றிக் கையால் அள்ளுகின்றார். அந்நிலையில் கைகளைக் கொட்டுவது அவற்றில் ஓட்டியிருக்கின்ற பருக்கைகளையும் புழுதியையும் போக்குவதற்காகத் தட்டுவதுபோல இருக்கின்றன. இவ்வாறு பிள்ளையார் சப்பாணி கொட்டு கின்ற காட்சியைப் புலவர் கற்பனை செய்து கூறுகின்றார் (19).

இதேபோன்று சிறுமியர் சிறு வீடு கட்டி விளையாடுகின்றனர். அங்குப் பிள்ளையார் குழந்தையாக ஊர்ந்து வருகின்றார். அவர் வருவதைக் கண்ட சிறுமியர் தம் சிறு வீடுகளைப் பாழாக்கி விடுவாரோ என அஞ்சி அவரைப் பலபடியாக வணங்கி வேண்டுகின்றனர். இக்காட்சியை மிக அழகாகச் சிவஞான சுவாமிகள் கற்பனை நயந்தோன்றக் கூறுகின்றார்.

வளைவு மிகுந்த வடிவத்தையுடைய வில்போன்ற நெற்றியையுடைய உன் தாயாகிய உமையவள் பார்த்து மகிழும்வண்ணம் பலப்பல விளையாட்டுக்கள் விளையாடி அருள் மலர்ந்து இங்கும் வருகின்றாய். சிறியவர்களாகிய நாங்கள் சிறுவீடு கட்டத் தொடங்கும்பொழுது உன்னைப் போற்ற மறந்தோம். ஆதலால் நீ கோபம்கொண்டு உன் செயலைக் காட்டுவது பொருந்தாது. நாங்கள் அறியாதுசெய்த இக்குற்றம் நீங்குவதற்காகச் சிறுசோறு உனக்குத் தருவோம் (36). நாங்கள் உன்னை விருந்தினனாக அழைத்து வரலாமென எண்ணியிருந்தபொழுது நீயே வலிய விரும்பி வந்தாய்- இதனை நினைத்துப் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டதனால் சிவந்த எம் வாயிற் பற்கள் வெளியே தெரியுமாறு புன்முறுவல் பூத்தோம், இதுதான் உண்மையே தவிர உன் யானை முகத்தைப்போல் முகமும்: பூதவயிறுபோல் பருத்த வயிறும் வளைந்த குறுகிய கால்களும், ஏளனத்துக்குரிய நடையும் ஆகிய இவை உனக்கு அமைந்திருத்தல் பற்றிச் சிரித்திடவில்லை (37). வளைந்த வெண்மை நிறமுள்ள கொம்புகளுக்கும் அவற்றுக்கிடையேயுள்ள துதிக்கைக்கும் எதிராக இளங் கொங்கைகளையும், அவற்றுக்கிடையே மயிர் ஒழுங்கினையும் உடைய பவளம் பழுத்த சிவந்த இதழ்களையுடைய மகளிர்கள் வாழும் பேரில்லங்கள்தாம் உம் சினத்துக்கு ஆளாகவேண்டியவை. உனக்கு எதிர்ப்பாக ஒன்றையும் பெருத எம் சிறிய இல்லங்கள் உனக்கு ஆகாதன அல்லவே (38). நேற்று உன்னை விருந்திற்கு அழைக்க எண்ணியிருந்தோம். உன் மத ஆற்றின் பெருக்கம் எம் சிறு வீடுகளை அழிக்கக்கூடும் என்று கருதியே உன்னை அழையாமல் இருந்துவிட்டோம். நினைத்தற்குரிய பரம்பொருளே! உன்னை அழையாதிருந்தது எம் அச்சத் தாலே அன்றிப் புறக்கணிப்பால் அன்று. உண்மையை அறியாமல் சினம் மிகுந்து எமக்குத் துன்பம் நேருமாறு பல குறும்புகள் புரிகின்றாய். இது உனது பெருந்தன்மைக்கு ஒவ்வாது (39). பருத்த வயிறு துருத்தித் தெரிய, உள்ளங்கையில் பலகாரம் தாங்கி நீ எங்களை நோக்கி வந்தாய். நாங்கள் உன் வருகையைக் கண்டு, நீ உண்டதுபோக எஞ்சியிருக்கின்ற பலகாரத்தைத் தருவதற்காக வருகின்றாய் என்று நினைத்தோம். ஆனால் அந்நினைப்புப் பாழாகுமாறு நீ எங்கள் இல்லங்களை எல்லாம் சிதைக்க முற்படுகிறாய்? கண்ணின் மணியே! நான்கு மறைகளும் கதறித் திரிந்தும் கண்டறியா கதியே! கலைசைச் செங்கழுநீர்ச் சிறுவா! இவ்வாறு நீ செய்வது முறையா? விக்கினங்களைச் செய்யும் ஈசுவரன் விக்கினைஸ்வரன் என்றும் நின் பெயர் விளக்கம் சிறியேமாகிய எம்மிடமோ தெரிவிப்பதற்குரியது? இதனால் உனக்குப் புகழா கிடைக்கும்?

இவ்வாறு சிவஞான சுவாமிகள் பருவந்தோறும் கூறுகின்ற கற்பனைகளைப் படிக்குந்தோறும் வனப்பு தோன்றிச் சிறந்து விளங்குகின்றன.

அம்புலிப் பருவ அழகு:

பிள்ளைத் தமிழில் சுவை மிகுந்த பருவமாகத் திகழ்வது அம்புலிப் பருவமாகும். பிள்ளைத் தமிழுக்கு 'அம்புலி-புலி' என்று ஆன்ருரர் கூறுவர்

சிவஞான சுவாமிகள் புலி என்னும் கிளி இன்றி அம்புலிப் பருவத்தை நடத்திச் செல்லும் பாங்கைக் கண்டு மகிழ்வோம்.

வானிலுள்ள நிலவைக் குழந்தையுடன் விளையாடுவதற்குச் செவிலித் தாயர் முதலியோர் அழைக்கின்றபொழுது இன்சொல், வேறுபாடு, கொடை, ஒறுப்பு (சாம, பேத, தான, தண்டம்) எனும் நான்குவகையால் அழைத்தல் மரபு.

திங்களே! எம்மகன் வானிலுறையும் தேவர்களும், நான்மறை களும் ஓலமிட உள்ளவன், குளிர்த முத்துக்கள் உண்டாகப் பெற்று விளங்கும் நீண்ட கொம்பினையுடைய அழகு பெற்ற வானிலுள்ள யானை தரவந்து, தேவர்களும் நீங்காமல் வழிபட்டு மகிழ்ச்சி அடையுமாறு தொட்டிக்கலையில் தங்கி அருளாகிய அமிழ்தத்தைக்கொட்டி எங்களை ஆளுகின்ற முக்கண்களையுடைய சிவபெருமான் பெற்றுள்ள பல பண்புகளில் உலகம் காக்கும் பண்பே உருவாகத் தோன்றியவன். காண்பவர் வியப்பும் வண்ணம் அழகிய சிவந்த மணிபோலஒளி வீசும் திருமேனியின் நீ வெண்திங்கள் என்று வியந்து கூறப்பட்டாலும் உன் நிறமும் சிவப்பும் கலந்ததேயாகும். அதனால் இவன் உன்னை ஒத்திருக்க நீ இவனை ஒத்திருக்கிறாய், இத்தொடர்பால்,

"அண்டரும் பழமறையும் ஓலமிட தின்றவனோடு

அம்புலி ஆடவாவே

அருட்குண நிரம்புசெங்கழுநீர் மதக்களிறோடு

அம்புலி ஆடவாவே "

(31)

என்று முதலில் இனிய மொழிகள் கூறிக்கனியவோடு நிலவை விளையாட அழைக்கின்றார்.

இன்சொல் பல கூறி அழைத்தும் திங்களாள் செல்வன் விளையாட வராமல் இருக்கின்றான். அடுத்து இருவர்களுக்குமிடையே காணப்படும் வேறுபாட்டைக் கூறி விளையாட அழைக்கின்றார்.

மதியமே! உன்னை எம்மகனோடு ஒப்பாகக் கூறினமையால் நீ செருக்குற்றிருக்கின்றாய். நிறத்தில் நீங்கள் இருவரும் ஒத்திருக்கின்றீர்கள். ஆனால் உண்மையில் பார்ப்போமானால் இருவர்க்கும் இடையில் காணப்படும் வேறுபாடு மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ளதாகவன்றோ இருக்கின்றது. எங்ஙனம்? என்று நீ கேட்பாய். இதோ நான் ஒவ்வொன்றாகச் சொல் கிறேன்; கேள்.

நீ ஒளி வீசி வெளி வருகின்றாய். பாதி உடம்பையுடைய பாம்பு பொன்று உன்னை உண்டு உமிழ்கிறது. இது சிலவேளை நிகழ்வது. ஆனால் அப்பாம்பு விழுங்க வந்துவிடுமோ என்று எப்பொழுதும் அஞ்சி அஞ்சி அலைந்து திரிகிறாய். இவனோ உலகம் யாவையும் ஒருசேர அஞ்சத்தக்க வகையில் நஞ்சு பொருந்திய துளைபொருந்திய வெள்ளிய பற்களைக் கொண்

டனவும், புள்ளிகள் நிறைந்த படத்தைப் பெற்றனவும் ஆகிய பாம்பின் கூட்டங்களை எல்லாம் உடம்பிலுள்ள கை, கால், கழுத்து, தோள், விரல்கள் ஆகியவற்றில் அணிகலன்களாக அணிந்திருக்கின்றன. மேலும் நீ வெண்மை (வெள்ளை, அறியாமை) மிகுந்து யாவரும் இகழும் வண்ணம் தேயும் உடல் உடையாய்; அவ்வுடலில் களங்கமும் பெற்றிருக்கின்றாய். இவனோ செம்மை (சிவப்பு, நேர்மை) அமைந்து எப்பொழுதும் தேயாமல் ஒரே நிலையிலுள்ள திருமேனிகொண்டு களங்கம் இல்லாமல் இருக்கின்றான் (32). இவ்வளவு வேற்றுமை இருந்தாலும் உன்மீது கருணைகொண்டு தன்னுடன் விளையாட அழைக்கின்றதைப் பொருட்படுத்தாமல் இன்னும் வராமல் இருக்கின்றாய்.

அம்புலியே! கரும்பை நெருக்கி அறைத்துச் சாறு வேறு சக்கை வேறுக ஆக்கும் ஆலைபோலத் தேவர்கள் அனைவரையும் கயமுகன் துன்புறுத்தி வந்தான். அவ்வாறு துன்புற்றவர்களில் நீயும் ஒருவன் அன்றோ? உன்னை உள்ளிட்ட தேவர்கள் அனைவரையும் காப்பதற்காகக் கயமுகனைத் தாக்கி அழித்தவன் இவன் அன்றோ? உனக்கும் செய்த அந்த நன்மையை இவ்வளவு விரைவில் மறந்துவிட்டாயே? இது உனக்குத் தகுமா? மேலும் தன்னை நினைத்து இடையூறு தீர்த்து உதவவேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துத் தொழில் தொடங்குகின்ற யாவருக்கும் முன்னின்று தடைகளைத் தவிர்த்து முடித்து வைப்பவன் இவன் ஒருவனைத் தவிர வேறு எவரும் இல்லை. இவன் பெருமையைச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கலாம். இப்போது நீ இங்கு இவனுடன் விளையாடவந்தால் உன்னை விழுங்குவதற்காகப் பின் தொடர்ந்து வந்துகொண்டே இருக்கின்ற பாம்பினைத் தன் திருமேனியில் அணிகலமாக உள்ள மற்ற பாம்புகளுடன் இதனையும் சேர்த்து அணிந்து கொள்வான். அத்துடன் உனக்கு இருந்த பாம்புத் தொல்லையும் நீங்கி நீ பயமின்றி எங்கும் செல்லலாம் (33).

இன்னமும் தக்கன் வேள்வியில் கலந்துகொண்ட தேவர்கள் பலரையும் சிதைத்துப் பலர் தலையைப் பாழ்படுத்தி உன்னையும் தேய்த்த வெற்றி வீரன் வீரபத்திரன் இவன் தம்பி என்பதை மறவாமல் இரு. ஒரு சமயம் தன்னை மதியாமல் இருந்த திருமாவின் ஆழிப்படையை எடுத்து விழுங்கி விட்டான், அதன் பிறகு அவன் கெஞ்சிக்கேட்க அவனைக் கூத்தாடச் செய்து அதன்மேல் அவனுக்கு அதனை இவன் தந்ததையும் அறித்திருப்பாய். இதுமட்டும் அல்ல, தன்முன் நிற்பதற்கு அஞ்சி வெகுண்டு ஓடாமல் சிறித் தன்னை எதிர்க்கவந்த அரக்கன் ஒருவனை வானத்தில் பந்துபோல வீசியெறிந்து விளையாடியதையும் தெரிந்திருப்பாய். அதனால் நீ இவனைப் பகைத்துக் கொள்ளாமல் உடனே விளையாடவந்தால் உனக்கு நல்லது (34).

திங்களே! உலகோரால் போற்றப்பெறும் இயல்புள்ள என் மகனின் சிறப்புக்களை எல்லாம் இவ்வளவுநேரம் பொறுமையாகச் சொல்லியும் நீ கேட்கவில்லை. என் மகனின் பரு வயிற்றையும், யானை முகத்தையும் பார்த்து முன்பொருமுறை எள்ளி நகையாடினாய், அதனால் கடுஞ்சினம் கொண்ட இவன் பலரும் கண்டு நகைக்கும்படியான இழிநிலையை நீ எய்து

மாறு செய்தான். இஃது உன் வாழ்க்கையில் முன்னர் நிகழ்ந்தது. நான் முகன் முதலானோர் உனக்காக மனமிரங்கி வேண்டிக் கொண்டதற்கேற்பத் திருவருள் பெற்று உயிர் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறாய். அதனை நினைத்தாவது காலதாமதம் செய்யாமல் உடனே வரவேண்டும். 'வானிலுள்ள நமக்குக் கலைசையிலுள்ள இவனால் என்ன செய்துவிடமுடியும் என்று நினைக்காதே' இவன் அங்குவந்து உன்னை வதைக்க வேண்டுமென்பதில்லை. இங்கு இருந்த படியே உன்னை வதைக்க அவனால் இயலும். நீ துருவமீன் பிணைப்பில் உள்ளாய். மாலைபோலப் பல விண்மீன்களுக்கிடையில் அமைந்த ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புகொண்டு வீழாத நிலை உனக்கு இருக்கலாம். இதனால் எல்லாம் நீ செருக்குற்று இவனுடன் விளையாட வராமல் இருக்கலாம். இவன் கை நீண்ட துதிகை, இங்கிருந்துகொண்டே தன் துதிகையை வானோக்கி உயர்த்தி உன்னைப்பற்றி எறிந்தால் நீ சிதைந்து மாள்வது உறுதி. இது எல்லாவற்றையும்விட உன்னைக் கால்வதற்கு எளிய வழி ஒன்று இருக்கின்றது. அஃதாவது உனக்கும் பாம்புக்கும் எப்பொழுதும் தீராப் பகை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. பாம்பைக் கண்டதும் நீ நடுக்கம் அடைவாய். இவனிடம் பாம்புகளுக்கோ குறைவில்லை. நீ விளையாட வராததை ஒரு பாம்பு உணர்ந்துகொண்டால் போதும். அத்துடன் உன் வாழ்க்கை முடிந்துவிடும். அதனால் உன் நன்மையைக் கருதியே சொல்லுகிறோம். இவன்,

“ வெகுளுமுளம்

அம்புலி ஆட வாவே ”

(35)

என்று கூறி அம்புலியை அழைக்கின்றார்.

பிள்ளையாரின் குறும்பு விளையாடல் :

குழந்தைகள் சிறு வயதில் செய்யும் குறும்பு விளையாடல்கள் பல வாகும். இங்குப் 'பிள்ளையாக உள்ளவர் கடவுட்பிள்ளை. இவர் குறும்புச் செயல்கள் வரம்பிலாற்றுகின்றதென விரிவுபடுத்தப்படுகிறது. யானை முகமும், தாழி வயிறும், குறுங்காலும் கொண்ட பிள்ளையார் குறுகுறுவென நடந்து தம் தந்தையாரை அடைந்து அவர் திருமேனியைக் கைகளால் பற்றி மேலேறுகின்றார். தம் கொம்பைச் சடைத்தொகுதிக்குள் நுழைத்து நிரிர்ந்து அதனை உதறுகின்றார். அங்குள்ள கங்கைநீரைக் கையால் அள்ளிச் சிதறுகின்றார். அதன்பின் திருமேனியிலுள்ள பாம்புகளையும், தலை மாலையையும், எலும்பையும், யானைத்தோல், புலித்தோல்களையும் எடுத்தெடுத்துத் தம் தந்தையார் கையிலுள்ள நெருப்பில் இடுகின்றார், சடையிலுள்ள பிறைத் திங்களைத் திருமேனியிலுள்ள பன்றிக் கொம்புடன் இணைத்துப் பொருத்தி முழுமதியாக்கி வானத்தில் செலுத்துகின்றார். அங்குள்ள கற்பக முதலான மரங்கள் தரும் நல்ல அணிகலன்களை எடுத்து, அத்திருமேனி முழுவதும் பூட்டி அழகுபடுத்தி இனிச் சிறுமைக்கு இடமில்லை என்று சொல்லித் திருக்கையை அசைக்கின்றார் (41).

சில வேளைகளில் தம் தந்தையார் திருமேனி மார்பிலும் சடையிலும் உள்ள பன்றிக் கொம்பையும் பிறைத் திங்களையும் பறித்து இரு கைகளிலும் குறுந்தடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு அவர் திருக்கையிலுள்ள உடுக்கையை அடித்து ஓசை எழுப்புகின்றார். போர்வையாக உள்ள யானைத் தோலோடு கூடிய கொம்பைப் பிடுங்கிப் பறை முழக்குகின்றார். கொற்றவையின் காலின்கீழ் மிதித்துள்ள எருமைத் தலையின் தோலை உரித்தும் திருமால் தம் இனிய வாத்தியத்தால் மகிழ்ச்சி உண்டாக்க அதற்கேற்பத் தொடர்ந்து ஆட்டம் ஆடியும் விளையாடுகின்றார் (44).

இயற்கை வளம் ;

கலைசை எனும் தொட்டிக்கலை நீர்வளம், நிலவளம் நிரம்பியது. இவ்வூரில் பொய்கைகள் பல உண்டு. அவற்றில் தாமரை அல்லி குவளை ஆகிய மலர்கள் மலர்ந்திருக்கின்றன. பல்வகை மலர்களின் மணம் எங்கும் பரவிக்கொண்டு இருக்கின்றன. வண்டினங்கள் பகலிலும் இரவிலும் வந்து வந்து தேன் உண்டு செல்கின்றன, இவ்வூரில் வாழ்கின்ற மக்கள் விருந்தோம்பலில் சிறந்து விளங்குகின்றனர். இவ்வூரில் இயற்கைக் காட்சியுடன் விருந்தோம்பலையும் இணைத்துப் போற்றுகின்றார் ஆசிரியர். ஏழை மக்களை வரவேற்று இரவு பகல் என்று பாராமல் உண்ண உணவுதந்து மகிழ்வார். இச்செய்தியானது மூன்று உலகங்களிலும் வாழ்கின்றவர்களுக்கும் கேட்கு மாதலால், ஏழைகள் அப்புகழ்மொழி வழியே செல்வர்களைத் தேடி வருகின்றனர். இதனைச் செல்வர்கள் புகழாகிய தூதுவரை விடுத்து ஏழைகளை வருவித்து உதவுகின்றனர் என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். இதற்கொப்பப் பொய்கைகளிலுள்ள மலர்கள் மணத்தை எங்கும் பரப்பி அதன் வழியாக வண்டினங்களை வருவிக்கின்றன. பகற்பொழுதில் தாமரையில் ஊறும் தேனை அவற்றுக்குத் தந்தும், இரவில் குழுதம் போன்றவற்றில் ஊறும் தேனை அவற்றுக்குத் தந்தும் உண்பிக்கின்றனவாம். கலைசைப்பதியில் வாழ்கின்ற மக்கள் விருந்தோம்பலில் சிறந்திருக்கின்ற காட்சியுடன் இயற்கைக் காட்சியையும் இணைத்துப் பாடிய பாடலைக் காண்போம்.

“புதிய வாசந் தனைப்பரப்பிப்

புறத்தே எங்கும் திரிந்துஅயரும்

பொறிவண் டினங்கள் தமையழைத்தும்அம்

புயத்தேன் ஊட்டிப் பகலோம்பி

முதிய நிசிவந் திடும்போது

முகக் ளீண்டு அலர்த்த நறுங்குழுதம்

ஊரிச் செழுந்தேன் முகந்துஊட்டி

முழுதும் சாத்துக் கடல்வரைப்பின்

வதியும் இரவோர் தமைக் கீர்த்தி

மகளாம் தூதின் வரக்கூவி

மகிழ்ந்து எப்போதும் எவ்வாறும்

வழங்கிக் காக்கும் பெருங்கொடையோர்

கதிய தடங்குழ் திருக்கலைசைக்

களிறே தாலோ தாலேலோ

கருணை முதிர்ந்த செங்கழுநீர்க்

கன்றே தாலோ தாலேலோ"

அவ்வுரிலுள்ள பொய்கைகளில் கரிய கூந்தலினையுடைய பெண்கள் நீராடச் செல்கின்றனர். அவர்கள் அப்பொய்கைக்குள் 'துடும்' எனப் பாய்கின்றனர். அதனால் எழுந்த ஓசையால் அங்கிருந்த வாளை மீன்கள் 'துண்' என்று மேலெழும். அதனைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற மரங்களின் கிளைகள் தடுப்பதனால் அம்மீன்கள் அக்கிளைகளிலுள்ள காய் கனிகளை உதிர்த்துக் கொண்டு மேல்நோக்கிச் சென்று கிளை நுனியிலுள்ள தேன்கூட்டில் பாய்ந்து ஊடுருவி நிற்கின்றன (12).

நீரலைகள் முரசுபோல ஒலிக்கின்றன. வண்டுகள் இசைபாடுகின்றன. துள்ளுகின்ற வரால் மீன்கள் தாவிக்குதித்து ஓடுகின்றன. இதனால் சங்கி னங்கள் முத்துக்களை ஈனுகின்றன. இத்தகைய நீர்த்தடாகம் சூழ்ந்த ஊரே கலைசைப் பதியாகும் (21).

கொத்துக்கள் நிறைந்த மலர்ச் சோலைகளில் குயில்கள் கூவிக் கொண் டிருக்கின்றன (22). தும்பி, வண்டு, மிளிறு, சுரும்பு எனும் நால்வகை வண்டினங்கள் இசைமழை பொழிந்து கொண்டிருக்கின்றன (17). வானி தோறும் தேன் பாய்கின்றது (36). பொழில்களும், சோலைகளும் சூழ்ந் திருக்கின்ற கலைசைப்பதியில் இயற்கைக் காட்சிகளைச் சுவாமிகள் இங்ஙனம் போற்றிப் பரவுகின்றார்.

அணிநலம் :

பல்வேறு உவமைகளை ஆசிரியர் இந்நூலில் கையாண்டிருக்கின்றார்.

சென்றிரும் கலந்த இளந்தளிர்ரானது ஒரு நிலையின்றி அசைவது போலக் குழந்தை ஐந்தாம் திங்களில் அசைகின்ற செங்கீரைப் பருவத்தில் பல உவமைகளை ஆசிரியர் கையாண்டிருக்கின்றார்.

பிள்ளையாரின் முகம் தாமரை போன்றிருக்கிறது. அதில் தோன்றும் சிறு வெண்கொம்பு பிள்ளைச் சிறுமதியம் போன்றிருக்கின்றது. அனகுயை என்பவள் தன்னிடம்வந்த திருமால் முதலான மூன்று தேவர்களையும் சிறு குழந்தைகள் ஆக்கினதைப்போலத் தாமரையாகிய பெண் தன் தலைவனாகிய கதிரோனைக் கண்டு முகம் மலர்ந்து அவன் அல்லாத முழுமதி வந்தபோது அதனைச் சிறுபிள்ளை ஆக்கியதைப் போன்று பிள்ளையாரின் சிறு வெண் கொம்பு இருக்கிறது (6).

விநாயகப்பெருமான் முகமசைந்து ஆடுகின்ற பொழுது கருமை நிறம் பொருந்திய குடுமியில் கட்டியுள்ள மலர் மாலை கழுத்தருகில் தொங்கு

கின்றன. காதின் பக்கத்திலிருந்து கருமை நிறம் பொருந்திய மதநீர் சொரி கின்றன. வெண்மை நிறமாக இருந்த அந்த மாலை மதநீரில் நனைந்து கருமை நிறமாக மாறுகின்றன. காதின் பக்கமிருந்து நீங்குவதனாலும் அசைவத னாலும் மாலையில் உள்ள மதநீர் சிந்துகின்றன. அதனால் மீளவும் மாலை வெண்மை நிறம் பெறுகின்ற காட்சியானது எப்படி இருக்கின்றதென்றால், மேகம் முதலில் வெண்மை நிறத்தோடு கடலுக்குப் போய், அக்கடல் குழியும்படி நீரைப்பருகி, அதனால் கருமைநிறம் பெற்று, இடத்துக்கு இடம் போய் மழைநீரைக் கொட்டி மீளவும் வெண்மை நிறமாகத் திகழ்வதை ஒத்திருக்கும்படி செங்கீரை ஆடுக என்று கூறுகின்றார் ஆசிரியர் (7).

“ மும்மல மாமத முற்றுப் போத

முழுத்தறி வுறவீசி

முகிழ்த்தலர் அன்பின் சங்கிலி உதறி

முதிர்ந்த அருட்கூடத்து

இம்மௌ நீங்கி வெளிக்கொடு புவன

மெனுங் கடுவனம் ஓடி

யெப்பாகர்க்கும் அடங்கலவாகி

இயங்கும் உயிர்க்கரிகள்

தம்மை விடாது தொடர்ந்து பிணிப்பத்

தரும் அங்குச பாசம்

தாங்குதல் கண்டும் தம்போல் எண்ணிச்

சார்பவை தமைநகையாக்

கொம்மை மலர்க்கைகள் கொட்டுவது ஏய்ப்பக்

கொட்டுக சப்பாணி

குலைகெழு தடநிறை கலைசை நகர்க்கிறை

கொட்டுக சப்பாணி ” (18).

எனும் இப்பாடலை உருவகமும், தற்குறிப்பும் அமையுமாறு ஆசிரியர் பாடியிருக்கின்றார்.

இப்பாடலில் பிள்ளையார் தம் கைகளில் கயிறையும் அங்குசத்தையும் தாங்கி இருக்கின்றதற்கு விளக்கம் கூறுகின்றார். உயிர்களின் இயல்பு இறைவனின் பேரருட்டிடும் ஆகியவற்றையும் இப்பாடல் கூறுகின்றது. உலகிலுள்ள யானைகள் மும்மதம் உற்றதும் தம் அறிவை இழந்து, கட்டுத் தறியைச் சிதைத்து, சங்கிலியை வீசி எறிந்து, கூடத்திலிருந்து வெளியேறி, காட்டிற்குச் செல்லும்; பாகர்களை மதிக்காமல் திரியும்; பாகர்களோ தம் கைகளில் அங்குசத்தையும், கயிறையும்கொண்டு யானைகளைப் பிடிப்பதற்குத் தேடி அலைவர். இதுபோன்றே உயிர்களும் ஆணவம், கன்மம், மாயை எனும் முக்குற்றமும் கொண்டு மெய்யுணர்வை இழந்து, அன்பைக் கைவிட்டு, அருளைநீங்கி, உலகியலில் ஈடுபடும்

மலமுதிர்ச்சியால் அறிவும், அன்பும், அருளும் இழந்து ஆசான் வழி நில்லாது, உலகியலில் ஈடுபட்டு இறைவனை மறக்கின்ற இயல்பு உயிர் இனங்களுக்கு உண்டு, அதனால் அவற்றை மதமுயற்சியால் தறியை வீசிச் சங்கிலியைச் சிதைத்துக் கூடத்தினின்று நீங்கிப் பாகரை மீறிக் காடு நோக்கிச் சென்று பாழ்படுத்தும் யானைகளாக உருவகப்படுத்தினர்.

புராணமரபுக் கதைகள் :

இப்பிள்ளைத் தமிழில் பல புராணக் கதைகளை ஏற்றவிடங்களில் ஆசிரியர் கையாண்டிருக்கின்றார். அக்கதைகளைப் பின் வருமாறு பிரித்துக் காணலாம்.

1. சிவபெருமான் தொடர்பான கதைகள்
2. திருமால் தொடர்பான கதைகள்
3. விநாயகர் தொடர்பான கதைகள்
4. பிற கதைகள்

திருமாலுக்குச் சக்கரம் அளித்தது (34); மன்மதனை எரித்தது (2, 3); மார்க்கண்டேயனுக்காகக் காலனை உதைத்தது (2); முப்புரத்தை எரித்தது (2, 49); நஞ்சுண்டது (2); சரப வடிவானது (3); சிதம்பர வடிவானது (2); நரசிங்கத்தை அட்டது (3, 5); நான்முகன் தலையைக் கொய்தது (2); சடையில் பிறை அணிந்தது (44); புலியைக் கொன்றது (3); யானையைக் கொன்றது (3) ஆகிய புராணக் கதைகள் சிவபெருமான் நிகழ்த்தியனவாகக் கூறப்படுகின்றன.

அடுத்துத் திருமால் பன்றிக் கொம்பை அணிந்தது (44); சிவ பெருமான் திருவடியைத் தேடியது (44) ஆகிய கதைகள் திருமால் தொடர்பாக இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன.

கயமுகாசுரனைக் கொன்றது (33, 43); பஞ்ச பூதங்களைத் தன் உருவத்தில் நிறுத்தியது (25); பார்வதியின் திருமுலைப்பால் உண்டது (9); பிறை குடியது (50); இராவணனைப் பந்தாடியது (34); விகட சக்கர விநாயகர் ஆனது (34); சந்திரனைச் சபித்தது (35) ஆகிய கதைகள் விநாயகர் நிகழ்த்தியனவாகக் கூறப்படுகின்றன.

கற்புக்கரசியாகிய அனகுயையிடம் சென்ற அயன், அரி, அரன் எனும் முத்தேவர்களையும் அவள் தன் கற்பின் திறத்தால் குழந்தைகளாக ஆக்கியமையையும் (6); சிவபெருமான் நடனமாட, நந்தி முழுவம் இசைக்க, திருமால் மத்தளம் கொட்டியமையும் (44); ஆதிசேடன் உலகைச் சுமந்ததையும் (46); துர்க்கை மகிடாசுரனை அழித்ததையும்

(5. 44): முருகன் கிரவுஞ்சத்தை அட்டதையும் (4): வீரபத்திரன் சந்திரனைத் தேய்த்ததையும் (34): தக்கன் யாகத்தை அழித்ததையும் (34) இப்பிள்ளைத்தமிழில் ஆசியர் கூறுகின்றார்.

இக்கதைகள் எல்லாம் இறைவனின் பேரருள் திறத்தை வெளிப்படுத்துவனவேயாகும்.

மூடிவுரை:

தூய ஒளி வடிவின்னும், அறிவுமயமானவனும், மலமாயை தொடர் பில்லாதவனும், அடியார்களுக்கு அருள் புரிவதற்காகவே திருக்கலைசைத் தலத்தில் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி இருக்கின்றவனுமாகிய விநாயகப் பெருமானின் திருமலர்ப் பாதங்களை வணங்கி இடையூறு நீங்கிப் பிறவி ஒழித்துப் பேரின்பப் பெருவாழ்வு வாழ நாம் முயல்வோம்!

தந்திரம் கலையாமை : (18) இவ்வாறு, பாகைச் சிவத்தொழுவது
தொழுவது : (3) இவ்வாறு, கலையாமை, கலையாமை, கலையாமை : (8. 3)
பாகை : (8) இவ்வாறு, பாகை : (8) இவ்வாறு : (8. 3) இவ்வாறு
கலையாமை : (8) இவ்வாறு, கலையாமை : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
தொழுவது : (11) இவ்வாறு, தொழுவது : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
கலையாமை : (11) இவ்வாறு, கலையாமை : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
தொழுவது : (11) இவ்வாறு, தொழுவது : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
கலையாமை : (11) இவ்வாறு, கலையாமை : (8) இவ்வாறு : (8. 3)

தந்திரம் : (11) இவ்வாறு, தந்திரம் : (11) இவ்வாறு : (8. 3)
தொழுவது : (11) இவ்வாறு, தொழுவது : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
கலையாமை : (11) இவ்வாறு, கலையாமை : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
தொழுவது : (11) இவ்வாறு, தொழுவது : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
கலையாமை : (11) இவ்வாறு, கலையாமை : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
தொழுவது : (11) இவ்வாறு, தொழுவது : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
கலையாமை : (11) இவ்வாறு, கலையாமை : (8) இவ்வாறு : (8. 3)

தந்திரம் : (11) இவ்வாறு, தந்திரம் : (11) இவ்வாறு : (8. 3)
தொழுவது : (11) இவ்வாறு, தொழுவது : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
கலையாமை : (11) இவ்வாறு, கலையாமை : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
தொழுவது : (11) இவ்வாறு, தொழுவது : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
கலையாமை : (11) இவ்வாறு, கலையாமை : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
தொழுவது : (11) இவ்வாறு, தொழுவது : (8) இவ்வாறு : (8. 3)
கலையாமை : (11) இவ்வாறு, கலையாமை : (8) இவ்வாறு : (8. 3)

கு ள த் து ர் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்

டாக்டர். கோமதி சூரியமூர்த்தி, எம். ஏ., பிஎச். டி.,

(சைவசித்தாந்தத்துறை, காமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை.)

—o—o—o—

முன்னுரை :

பிள்ளைத்தமிழ் என்பது தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று.

“பிள்ளைக் கவிமுதல் புராணம் ஈகுகத்

தொண்ணூற்றாறையும் தொகைய தான”

என்று பிரபந்தமரபியல் கூறுகின்றது. புறப்பொருள் இலக்கண நூல்களில் காணப்படும். புறத்தினைகளையும், புறத்துறைகளையும் கருவாகக்கொண்டு வளர்ந்த இலக்கியங்கள் பலவற்றைப்பற்றிப் பாட்டியல்நூல் கூறுகின்றது. பாடாண்தினைக்குரிய “குழவி மருங்கினும் சிழவதாகும்”. (தொல். புறத் - நூல். 24) என்பதைக் கருவாகக்கொண்டு வளர்ந்த இலக்கியமே பிள்ளைத் தமிழ் நூல் எனலாம். பிள்ளைத்தமிழ் என்பது தாம் வழிபடும் தெய்வங் களையேனும் பெரியோர்கள், மன்னர்கள், வள்ளல்கள் முதலியோருள் ஒருவரையேனும் பிள்ளையாகப் பாவித்துத் தம் அன்புடைமை தோன்றப் பத்துப் பருவங்களமைத்து, நூறு ஆசிரிய விருத்தங்களால் பாராட்டிப் பாடப்படுவதாகும். இஃது ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் என இருவகைப்படும். காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வாராணை, அம்புலி, சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் எனப் பத்துப் பருவங்களில் ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழும், இறுதியில் அமைந்த மூன்று பருவங்கட்குப் பதிலாகக் கழங்கு, அம்மாணை, ஊசல் என்பவற்றைக் கூட்டிப் பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழும் எழுந்தன. சில பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழில் இறுதி மூன்று பருவங்கள் அம்மாணை, நீராடல், ஊசல் என அமைந்திருக்கும். இப்பருவங்கள் மூன்றாந்திங்கள் முதல் இருபத்தொரு திங்கள்வரை கூறப்படும் என இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் கூறு கின்றது. இறுதி மூன்று பருவங்கட்குரிய காலம் பொருத்தமாகத் தெரிய வில்லை. இறுதியில் உள்ள மூன்று விளையாடல்களும் ஐந்து ஆண்டு முதல் ஒன்பதாண்டுவரை நிகழும் செயல்களாகவும் கூறப்படும்.

சிவஞானமுனிவர் 'கலசைச் செங்கமுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத் தமிழ்' என்னும் ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழும். 'குளத்தார் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்' என்னும் பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழும் இயற்றியுள்ளார். குளத்தார் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ் இக்கட்டுரையில் ஆய்வு செய்யப் படுகின்றது.

குளத்தாரிலுள்ள இறைவி பெயர் அமுதாம்பிகை. மனம் வாக்கிற் கெட்டாத சிற்சத்தியாகிய அம்மை மலையரையன் பாவையாகவும்: பாண்டியன் புதல்வி தடாதகைப் பிராட்டியாகவும் திருவுருக் கொள்ளு தலால், பெரியோர்கள் அம்மையைப் புகழ்ந்து பாடும் பிள்ளைக் கவியாக அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ் இயற்றப்பட்டது. ஆசகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி, என்னும் கவிகள் நான்கில் பிள்ளைக்கவி வித்தார கவியின் முதலாவது என ஆசிரியர் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார். நூல் இயற்றுவோர் நூல் இனிதே முடியும் பொருட்டுக் காப்புச் செய்யுளாக விநாயகரை வணங்குவதுபோன்று, சிவஞான முனிவரும் விநாயக வணக் கத்துடன் இந்நூலை ஆரம்பிக்கின்றார்.

பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவோர் திருமால் முதல் முப்பத்து முக்கோடி தேவர் ஈராகப் பல கடவுளர் பிள்ளையைக்காக்க என வேண்டுவது காப்புப் பருவமாகும். ஒரு காலை மடக்கி, ஒரு காலை நீட்டி இருகைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றித் தலை நிமிர்ந்து முகம் அசைய ஆடுதல் செங்கீரைப் பருவம்.

“ இருகை மலரும் புலிபதித்தொரு முழந்தாளிருத்தி யொருதாள்
[மேல் நிமிர்த்துத்
திருமுக திமிர்ந்தொரு செங்கீரை யாடியருளே ”

—செங்கீரைப் பருவம் செ. 1

என்று செங்கீரை என்பதன் இலக்கணத்தைச் சிவஞான முனிவர் கூறுகின் றார். தாலாட்டைக் கவனிக்கும் பருவம் தாலாட்டுப் பருவமாகும். இருகை களையும் ஒருங்கு சேர்த்துக் கொட்டும் பருவம் சப்பாணிப் பருவமாகும். குழந்தையை முத்தம் தருமாறு, தாய், தந்தை முதலியோர் வேண்டும் பருவம் முத்தப்பருவம். நடக்கும் பருவக் குழந்தையைத் தம்பால் நடந்து வருமாறு வேண்டுவது வாராணைப் பருவமாகும். வானத்திலுள்ள நிலவைக் குழந்தையுடன் விளையாடுதற்கு அழைக்கும் பருவம் அம்புவிப்பருவம். அவ்வாறு விளையாட அழைக்குங்காலை சாம, பேத, தான, தண்டம் என்ற நால்வகைச் குழ்ச்சிகளால் அழைப்பது மரபு. சிவஞான முனிவரும் அம்புவிப் பருவத்தில் இரண்டு பாடல்களில் சாமமும், இரண்டு பாடல்களில் பேதமும், இரண்டு பாடல்களில் தானமும், நான்கு பாடல்களில் தண்டமும் கூறினார். பிள்ளையை நோக்கி மாதர்கள் அம்மானையை எடுத்தாடி அருள வேண்டுமெனக் கூறுவது அம்மானைப் பருவம். நீராட வேண்டுவது நீராடற் பருவம். குழந்தையை ஊஞ்சலிலேற்றி மகளிர் அவ்வுஞ்சலை ஆடச் செய்கின்ற பருவம் ஊஞ்சற் பருவமாகும்.

சாத்திரக்கருத்துக்கள் கூறல் :

சிவஞான முனிவர் சித்தாந்த நூற்புலமை வாய்ந்தவராதலால் இவருடைய நூலில் சாத்திரநூற் கருத்துக்கள் பலவற்றைக் காணலாம். இறைவனின் சக்தியாகிய அம்பிகை எங்கும் நிறைந்துள்ளவள் என்பதை, “இவளிலாத் தான மொன்றில்லை” (அம்புலிப் பருவம், செய், 7) என்கிறார். அடியவர்கள் உள்ளத்தில் எழுந்தருளியிருப்பதை, “அடியார்கள் சிந்தை குடிகொண்டவள்” (ஊசற்பருவம், செய்; 3.) என்கின்றார். உயிர்கள் இறைவனை உணராவண்ணம் தடைசெய்வன ஆணவம், கன்மம், மாயை எனும் மூன்று மலங்களாகும் என்பது சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடு. இம் மும்மலங்கள்பற்றி சிவஞானமுனிவர் இந்நூலில் பல இடங்களில் கூறுகின்றார். (முத்தப்பருவம், செ, 1) அம்மாணைப்பருவம், (செ. 4, 10) நீராடற் பருவம், (செ. 4). இம்மூன்று மலங்களுடன் மாயேயம் (மாயையின் காரியம்), திரோதானம் (இறைவனின் மறைப்புச் சக்தி) இரண்டையும் கூட்டி மலம் ஐந்து என்று கூறுவதுமுண்டு. சிவஞானமுனிவர் ஐவகை மலங்களையும் குறிப்பிடுகின்றார். (வாராணைப்பருவம், செ. 4. அம்புலிப் பருவம், செ - 6).

சித்தாந்த நூல்களில் மலம் எனும் சொல் சிறப்பாக ஆணவத்தையே குறிக்கும். சிவஞான முனிவரும், “வணங்குமுறை யாற்றனது திருவுளப்படி நிற்கு மாந்தர்க்குமல திரோத மாயேய காமிய மருட்பிணி யவிழ்த்து” (அம்புலிப்பருவம், செ, 6) என்ற இடத்தில் மலம் என்ற சொல்லால் ஆணவத்தையே குறித்தார் எனலாம். மருட்பிணி என்றது (மருள் - மயக்கம் செய்வது) மாயையைக் குறித்தது. “வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமும் செய்யுமன்றே”. (சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், செ. 143) என்ற அருணந்தி சிவாசாரியார் அருள்வாக்கும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

சிவஞானமுனிவர் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற சிவ தருமம் நான்கு பற்றியும், குரு, விங்க, சங்கம வழிபாடுபற்றியும் குறிப்பிடு கின்றார் (ஊசற்பருவம் செ. 10) மலபரிபாகமுற்ற உயிர்கட்கு அம்மை அருள்புரிதலை,

“மெய்த்தொண்டு செய்யும் அன்பர்கள் உளந்தொறும் வயங்கு பரி பாகபேத மார்க்கத்தி னுக்கிசைய மன்னி நீ விளையாடும்”

(ஊசற்பருவம், செ. 9) என்று கூறுகின்றார்.

கற்பனையில், உவமையில் சாத்திரக் கருத்தை ஏற்றிக் கூறுதல்:—

சிவஞானமுனிவர் இந்நூலில் அம்பிகையைப் புகழும்போது சாத்திரக் கருத்துக்களை நேரடியாகக் கூறுவதோடு மட்டுமல்லாமல் இலக்கியநயம் தோன்றக்கூறும் கற்பனைப் பகுதிகளிலும் உவமைகளிலும் சாத்திரக் கருத்துக்களை ஏற்றிக் கூறுகின்றார். குழந்தைகள் சிறுவீடு கட்டி, சிறு சோரூக்கித் தங்கள் பாவைகளின் பசிதீர்த்து விளையாடுவது வழக்கம்

அம்மையின் இவ்வினையாட்டிலே சித்தாந்தக்கருத்தை ஏற்றிக் கூறுகின்றார் அண்டகடாகப் பரப்பே சிற்றிலாகவும், உயிர்கள் நுகரும் கருமப்பயனே சிறு சோறாகவும் கொண்டு, உயிராகிய பாவைகட்கு மலநோயாகிய பசி நீங்கும்படி, அவற்றிற்குப் பலகால் அச்சோற்றினை உண்பித்துப் பரமானந்தப் பெருவீட்டில் குடிகொண்டிருக்கும் தீங்கரும்பாக அம்பிகையை வருணிக் கின்றார் (வாரானை, செ. 8). 'மலநோயாகிய பசி' என்று சுவாமிகள் குறிப் பிடுவதிலுள்ள சித்தாந்த நுட்பம் சிந்தனைக்கொரு விருந்தாகும். கண்ணில் உண்டாகும் ஒரு நோய் படலம். படலம் ஏற்பட்ட கண்ணிற்குச் சூரிய ஒளி விளங்கித் தோன்றாது. அதைப்போல ஆணவமலமுள்ள உயிர்களிடத்துத் திருவருளொளி விளங்கித் தோன்றாது. எனவே ஆணவத்தை நோய்க்கு ஒப்பிடல் மரபு. "ஆணவமான படலம் கிழித்து" என்றார் குமரகுருபரர் (கந்தர் கலிவெண்பா. கண்ணி, 25). அடுத்து ஆணவத்தைப் பசிக்கு ஒப்பிடுதலை ஆராய்வோம். குழந்தைக்குப் பாலில் உண்டான விருப்பம் தாய் தந்த விருப்பமானால், அவள் கொடுக்கிறபோதெல்லாம் குடிக்கவேண்டும், சேயின் விருப்பமானால் மாந்தநோய் உள்ள காலத்தும் மறுக்காமல் அருந்த வேண்டும். ஆனால் வழக்கில் அவ்வாறில்லை எனவே உண்மையில் குழந் தைக்குப் பாலில் விருப்பளித்தது பசியேயாகும். அதைப்போல இருள் மலந்தான் கன்மத்தில் உயிர்கட்கு வேட்கை எழுப்புவது, எனவே மல மாகிய பசி என்றார் எனலாம்.

சுத்தமாயை, அசுத்த மாயை தூண்களாக விளங்க, ஆணவமாகிய விட்டத்திலிருந்து கன்மக் கயிறுகள் தொங்க, மாயேயமாகிய பலகையில், ஆருயிர்க் குழவிகளை வைத்து, மரணம், பிறப்பென்னும் நோய்பதித்த ஊஞ்சலில் வைத்தாட்டி, இறுதியில் இருவினை நீக்க முடிவில், எடுத்த ன்ணத்துப் பரமுத்தி விடளித்து சிவானந்தத்தை அம்மை அருத்துவதாகச் சிவஞானமுனிவர் கூறுகின்றார். (ஊசற்பருவம், செய். 8)

“ஊசல் கயிறற்றூற் ருய்தரையே யாந்துணையான்”
(சிவஞானபோதம், வா. 39-6) இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

அம்பிகை அம்மானை ஆடுகின்றாள், நீலமணிபதித்த அம்மானை மேற்செல்வது, அடியார்களது பாசம் அகல்வது போன்றுள்ளதாம், பவளம் பதித்த அம்மானை மும்மலமற்ற காலைத் தோன்றும் சிவப்பேரொளி போன்றது என்கின்றார். (அம்மானைப் பருவம், செ. 10).

பாலியாற்றிலே பெண்கள் நீராடுகின்றனர், அவர்களுடைய கூந்தலி லுள்ள மாலைகளில் வந்தமருகின்ற வண்டுகள் அலைகளை அகற்றுவது, சிவ பெருமான் தன்னை மன, மொழி, மெய்களால் அழுத்தமாக வழிபடுவாரது மலநோயை அகற்றுவது போன்றிருப்பதாகச் சிவஞானமுனிவர் கூறுகின் றார். (நீராடற்பருவம், செ. 8).

இவ்வாறு கற்பனைப் பகுதியிலும்; உவமையிலும் சித்தாந்தக் கருத் தினை யேற்றிச் செம்மையுற விளக்குகிறார் சிவஞான முனிவர்.

உலகியல் காட்சி காட்டுதல் :

சிறு குழந்தைகட்குத் திருஷ்டி விழாமலிருக்க நிலத்தில் நீரிட்டுத் தேய்த்து வழித்து அம்மண்ணைப் பொட்டாக நெற்றியிலிடுதல் உலக வழக்கு, இதனை,

“ பாரிழைத் தொரு பொட்டு நுதல்மதிக் கிட்டு ”

(செங்கீரைப்பருவம், செ. 4).

என்கின்றார் சிவஞானமுனிவர்.

அம்மையானவள் சிவபெருமானிடம் ஊடல் கொள்ளும்போது அவள் சீற்றத்தைத் தணித்துக் கருணையைப்பெற கங்கையைத் தலையிலே அணிந்த சிவபெருமான் கைகூப்புவார். அம்மட்டோ! அவர் கையிலேந்தி யுள்ள மானும், மான்போன்ற விழியுடைய அம்மையைத் தொழும். மாலையி லுள்ள வண்டுகள் அவள் கூந்தலுக்குத் தாவும். அரவும் அவளிடம் தாவும் அவற்றைப்போல, சந்திரனே! நீயும் அவளை வணங்குவாயாக என்று சிவஞானமுனிவர் கூறுவது (அம்புலிப்பருவம், செ. 9) உலகியலில் நடைபெறும் ஊடல் தணிவிக்கும் காட்சியைக் காட்டும்.

அணிநலன் :

செய்யுளுக்கு அழகூட்டுவது அணியாகும். இந்நூலில் தன்மை நவீற்சியுணி, உயர்வு நவீற்சியுணி, உவமையணி, மடக்கணிபோன்ற பல அணிகள் அமைந்து இன்பம் தருகின்றன. இங்கு உவமையும், மடக்கணியும் மட்டும் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

உவமை நலன் :

அம்மையின் திருக்கைநின்று மேலே வீசி விளையாடும் அம்மானைக் காய்கள், முத்தினாலமைந்த வெள்ளியனவாய் மதி வடிவமுடையதாயிருப் பினும் சிவந்திருந்தன, அது வெண்மதியானது செம்பவளக்கொடி படர்ந்த கடலில் எழுங்காலத்திலும், மேலேக்கடலில் புகுங்காலத்திலும் சிகப்பாய்த் தோன்றுதல்போல உள்ளதாக சிவஞானமுனிவர் கூறுகின்றார். அம்மானைக் காய்களானவை அம்மையின் திருக்கரங்களில் அணிந்த பொற்கடகத்தின் அழகினைப்பெற்று நான்முகனைப் போலவும். அம்மையின் திருவிழியின் நிறத்தினைக் கவர்ந்து திருமால்போலவும், அம்மையின் திருநுதற் சிந்தூரப் பொட்டின் நிறங்கவர்ந்து சிவபெருமான் போலவும் மேலே செல்லுங் கால் எவற்றினும் தோயாத சிற்பரம்போலவும் விளங்கிற்று, (அம்மானைப் பருவம், செ. 10), என்ற சிவஞானமுனிவர் கூறுவது படிக்குத்தோறும் தெவிட்டா இன்பம் பயக்கும்.

குளத்தாரிலுள்ள பொழில்களில் குரங்குகள் கரும்பினைச் சுவைத்து, வாழைக்குலைகளைத் தாக்கித் தென்னங்காய்களைச் சிதறிப் பசிய நெடிய கமுகின் மீதேறி அதனின்றும் விண்ணுலக மரங்களில் தாவிப் படர்ந்துள்ள

கொடிகளில் விளையாடுகின்றன. அக்காட்சி கம்பத்தில் கட்டிய கயிற்று வழியாகச் சென்று கழைக்கூத்தர் நடிப்பதுபோல் உள்ளதாம். (தாலப் பருவம், செ. 5))

மடக்கணி :

வந்த சொற்றொடரே அடுத்த அடியில் மீண்டும் வந்து வேறு பொருள்தந்து செய்யுளுக்கு அழகூட்டுவது மடக்கணியாகும்.

“ மலங்க டங்குமரு னுராய் தாலோ தாலேலோ
மலங்க டங்குமரு னுராய் தாலோ தாலேலோ
கலங்க லந்தவரை யேயாய் தாலோ தாலேலோ
கலங்க லந்தவரை யேயாய் தாலோ தாலேலோ
புலங்க டத்தபர நாடாய் தாலோ தாலேலோ
புலங்க டத்தபர நாடாய் தாலோ தாலேலோ
இலங்கு ளந்தைவரு தாளாய் தாலோ தாலேலோ
இலங்கு ளந்தைவரு தாளாய் தாலோ தாலேலோ ”

(தாலப்பருவம், செ. 10)

மலங்கு + அடங்குதல் + அருள் + ஊர் + ஆய் = கலங்குத
லொழிந்த அருள்வழிச் செல்பவனே எனப்பொருள் (முதலடி).
மலங்கள் + தங்கும் + மருள் + ஊராய் — மும்மலங்கள் தங்குகின்ற
மயக்கத்தின் வழிச் செல்லாதவன் எனப் பொருள் (2ஆம் அடி).
கலம் + கலந்த + அரை + ஏய் + ஆய் — மேகலாபரணம்
பொருந்திய இடையைப் பெற்றுள்ள தாயே எனப்பொருள் (3ஆம் அடி).
கலங்கு + அலந்தவரை + ஏயாய் — அறிவு கலங்கித்
துன்புற்றவரைச் சேராதவனே என்பதாம். (4வது வரி).
புலம் + கடந்த + பரம் + நாடாய் — எல்லாத் தேயங்களையும்
கடந்து நின்ற வீட்டுநாட்டையுடையவனே எனப்பொருள் (5வது வரி).
புலங்கள் + தத்து + அபரம் + நாடாய் — அறிவுகளைக்
கொடுத்துப் பின்னிடுதலை விரும்பாதவனே எனப்பொருள் (6வது வரி).
இலங்கு + ஊம் + தைவரு + தாளாய் — விளங்குகின்ற
அன்பர்களுடைய மனத்தின்கண் மிகப்பொருந்துகின்ற
கால்களையுடையவன் எனப்பொருள் (7வது வரி).

இறுதி வரியிலுள்ள இலங் குளந்தை வருதாளாய் என்பதைக் குளந்தை யிலம் வருதாளாய் என மாற்றி குளத்தார் இன்பமாக வருகின்ற முயற்சி யுடையவனே எனப்பொருள் கொள்ள வேண்டும். இம்மடக்கணி தரும் இன்பத்தில் மயங்காதார் யாருள் ?

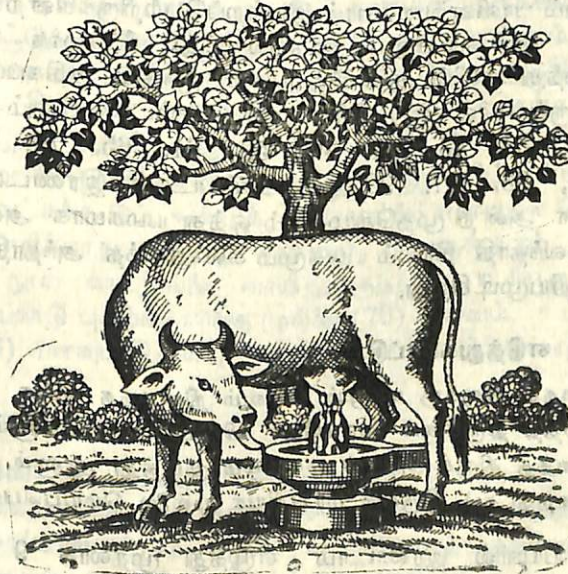

புராணக் கதைகளை எடுத்தாளல் :

அம்மை சோமேசர் மார்பினைக் கொங்கையாற் குழைவித்தது (அவை யடக்கம்), உபமன்னியு முனிவருக்குப் பாற்கடல் ஈந்தது (சப்பாணிப் பருவம், செ. 2), சரவணப்பொய்கையில் உதித்த ஆறு வடிவத்தையும் ஒன்றாக்கி எடுத்தணைத்துப் பாலருத்தி வளர்த்தது (மேலது, செ. 2), சிவபெருமான் திரிபுரம் எரித்தது (முத்தப்பருவம், செ. 1), இராவணன் கயிலையைப் பெயர்த்தது (வாராணேப் பருவம், செ. 5), சிவனை மதியாது தக்கன் வேள்விசெய்து பட்டபாடு (அம்புலிப் பருவம், செ. 8) போன்ற புராணக் கதைகள் பலவற்றைச் சிவஞானமுனிவர் இந்நூலில் எடுத்துரைக் கின்றார்.

முடிவுரை :

சாத்திர நூலறிவுடையோரின் சிந்தனைக்கு நல் விருந்தாக இந்நூலில் சாத்திரக் கருத்துக்கள் பல நிரம்பிக் காணப்படுகின்றன. இலக்கிய இன்பம் காண விரும்புவோர்க்கும் இந்நூல் தேன் என இனிக்கும் சொல்லழகும் பொருளழகும், இசை இனிமையும் கலந்து விளங்குவதால் கற்பவர் உள்ளத் தைக் களிப்படையச் செய்யும், இந்நூலிலுள்ள உவமைகள் பல உவட்டா இன்பம் தருவன.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுல்லைவாயிலந்தாதி

திருமுறைச்செம்மல், வித்துவான், பேராசிரியர்,
தா. ம. வெள்ளைவாரணம்,
(செந்தமிழ்க் கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்.)

*****

முன்னுரை :

மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பெற்ற பிரபந்தங்களுள் திருமுல்லைவாயில் அந்தாதியும் ஒன்றாகும். திருமுல்லைவாயில் என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன்மீது இயற்றப்பெற்ற அந்தாதியாகையால் இது இப்பெயர்பெற்றது.

நூலின் அமைப்பு :

இந்நூல் காப்புச் செய்யுள் ஒன்றும் நூற்செய்யுள் நூறுமாக 101 செய்யுட்களைக் கொண்டுள்ளது. செய்யுட்கள் யாவும் கட்டளைக் கவித்துறை என்னும் பாஷினவகையால் இயற்றப்பெற்றிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் நான்கடியிலும் முதலெழுத்து நீங்கலாக இரண்டாவது முதலிய எழுத்துக்களில் குறைந்தபட்சம் ஐந்தும் அதிகபட்சம் பத்தும் மடங்கி வந்திருப்பதால் இது திரிபந்தாதி ஆகும். ஆயினும் 1, 10, 22, 23, 26, 32, 34, 43, 44, 46, 53, 61, 65, 70, 71, 79, 80, 85, 87, 90, 93, 97, 98-ஆம் செய்யுட்கள் இரண்டாவது முதலிய எழுத்துக்களே அன்றி முதலெழுத்தும் ஒத்து யமகமாக அமைந்துள்ளன. எனவே இவ்வந்தாதி திரிபும் யமகமும் கலந்துவந்த அந்தாதியாக அமைந்திருத்தலை அறியமுடிகிறது.

திரிபுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு :

சிந்தைத் திருக்கு மரமும் களவும் நிறைந்த வஞ்சு,
கந்தைத் திருக்கும் அரமனேர் விழியார் காமங்களும்
முந்தைத் திருக் குமரன் மாயமும் முடித்து ஆளும், ஹரு
விந்தைத்(து) இருக்கு மரபறியா முல்லை மெய்ப்பொருளே. (8)

இச்செய்யுளில் இரண்டாம் எழுத்து முதலாக 9 எழுத்துக்கள் நான்கடியிலும் மடக்கி வந்தமையால் திரிபு என்பது அறியப்படும்.

இச்செய்யுட்பொருள் :

ஒப்பற்ற வித்தையான இருக்கு வேதத்தாலும் உண்மை அறியப் படாத திருமுல்லைவாயிற் பரம்பொருளே! சிந்தையிலுள்ள முறுக்குண்ட மரப்பண்பும், களவுச்செயலும். வஞ்சகம் பொருந்திய அரம்போலும் விழி யுடைய மகளிரிடத்து உண்டாகும் ஆசையும் முற்பட்ட திருமகளின் குமாரனாகிய மன்மதனின் மாயமும் ஆகியவற்றை ஒழித்து ஆட்கொள் வீராக.

திருமுல்லைவாயிலின் இயல்புகள் :

தடங்கும் முல்லை (37) வாவிக்கள் மல்கு முல்லை (75) பூம்பொய்கை குழ் முல்லை (84) என்ற தொடர்களால் இத்தலத்தில் பல குளங்கள் இருப்பது அறியப்படும். வளை முத்தம் ஈன் முல்லை (18) என்பதால் இக் குளங்களில் உள்ள சங்குகள் முத்துக்களை ஈனுகின்றன என வருணனை புலப்படும். அனம் கனம் வாறியும் காவும் உலாவு முல்லை (14) என்பதால் குளங்களில் அன்னங்களும் சோலைகளில் மேகங்களும் உலாவுகின்றன என்பது தெரியவரும்; இத்தலத்தில் “பல்லியம் தாம் அரையாமத்திலும் கண்படா”மல் ஒலிக்கின்றன (42). தவ மாதவர் (17). மேதக்க சிந்தனைத் தாபதர் (82) பெரும் புலவர்கள் (15) கவி கமகன் வாதி வாக்கி என்னும் நாற்கவி வாணர்கள் (46) வாழ்கின்றதாகச் சுவாமிகள் பாராட்டிக் கூறுகிறார்கள்.

வடமுல்லை யா ? தென்முல்லை யா ?

திருமுல்லைவாயில் என்னும் பெயரில் சோழநாட்டில் ஒன்றும் தொண்டைநாட்டில் ஒன்றுமாக இரண்டு தலங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றுள் சோழநாட்டுத் தலத்தைத் “தென்முல்லைவாயில் என்றும், தொண்டை நாட்டுத் தலத்தை வடமுல்லைவாயில் என்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவது மரபிலுள்ளது. சிவஞான சுவாமிகள் அந்தாதி அருளிச்செய்தது வடமுல்லை வாயில் தலத்துக்குத்தான். ஆயினும் 16, 20, 23, 33-ஆம் செய்யுட்களில் தென்முல்லை வாயில் என்று சுவாமிகள் குறிப்பிட்டுள்ளனரே என்று சாமானியர் கேட்கக்கூடும். ஈண்டுத் தென்முல்லை என்பதில் தென் என்பது திசையைக் குறிக்காது; அழகு என்னும் பொருள்தரும். ஏன் எனில் இவ்வந்தாதி நூல் வடமுல்லை வாயிலுக்குத்தான் உரியது என்பதனைத் “தொண்டையநாடு புகழ்ந்தோங்கு முல்லை (70) எனவும், “பாவி வடகரை முல்லை” (26) எனவும் தெளிவுபடச் சுவாமிகள் எடுத்துரைத்துள்ளார்கள்.

நடுவெழுத்தலங்காரம் :

பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயரிலுள்ள ஒவ்வொரு எழுத்தும் நடு எழுத்தாக அமையப்பெற்ற சொற்களை மனத்துள் நிறுத்தி அவற்றின் பரியாயச் சொற்களைமட்டும் கூறிப் பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயரை உய்த்துணர வைப்பது நடுவெழுத்தலங்காரமாகும்.

“ புதல்வி மண் ஓர் உந்தி கஞ்சம் தெளிவிள் : முன்பின் ஊட்டு ஒம்புதல் உறும் நள்ளெழுத்தான் ” (50)

என்னும் தொடரில் சுவாமிகள் இவ்வலங்காரத்தை அமைத்துள்ளார்கள்.

பரியாயச்சொல்

மனங்கொண்ட சொல்

புதல்வி

—

குமாரி

மண் (பூமி)

—

காசினி

ஓர் உந்தி

ஓர் ஆறு

}

—

பாலரலாறு

கஞ்சம்

—

தாமரை

தெளிவு

—

துணிவு

பரியாயச் சொல்லினின்று மனத்துட்கொண்ட சொல்லை ஊகித்து அச்சொற்களில் நடுநின்ற எழுத்துக்களை ஒன்று சேர்த்தால் மாசிலாமணி என்னும் பெயர் வருதலை அறியலாம்.

மாசிலாமணி :

சிவஞான சுவாமிகளுக்கு ஞானசிரிய பீடமாகிய ஆதினம் திகழ்வது திருவாவடுதுறை ஆகும். இத்தலத்து இறைவன் பெயர் மாசிலாமணி. இத்திருநாமமே சுவாமிகள் அந்தாதி பாடிய வடமுல்லைவாயில் இறைவனுக்கும் பெயராக அமைந்துள்ளது. இவ்வொப்புமை கண்டு தனக்குண்டான வியப்பினை 64-ஆம் செய்யுளில்

“ ஆவடுதண் துறைக்கண்ணும் முல்லை யூரினும் அமர்ந்து
நாமம் ஒன்றாக் கொண்டு பாரிப்பது திப்பியம் ”

என்று சுவாமிகள் அருளுகிறார்கள்.

நயங்கள் சில :

இவ்வந்தாதி நூலில் அமைந்த நயங்கள் பலவுள. அவற்றுள் சிலவற்றைக் காண்போம். ஐந்திணை இன்பமாயின் துய்த்தற்கு உரியதாகும் கைக்கிணை இன்பமாயின் அது துய்த்தற்கு உரியதாகாது. இதனைத் தெங்கின் இளநீர் கைக்குக் கிட்டுமாயினும் நாய் என்ன பயனைப்பெறும் என்ற உவமையால் [அங்கைக்கு இளைதாம் தெங்கங்காய் உறின் நாய் என்செயும் (19) என்னும் தொடரால்] விளக்குவது ஒரு நயம். இறைவன் தானே வந்து அருள்செய்தாலன்றி அவ்வருளை நாமேபெறுவது என்பது முடியாது என்பதை இளஞ்சேய்க்கு அழகுதருமுலை வாயில் வைத்தாலன்றி உண்ணும் தகுதி உண்டோ ” (40) என்னும் உவமையால் புலப்படுத்தி இருப்பது ஒரு நயம். மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை என ஆசையை மூன்றாகக்

கூறுவது வழக்கம். இம்முன்றையும் தூண்டில் என (பொன் பெண் மண்ணும் தூண்டில்'. (76) என உருவகம் செய்திருப்பது ஒரு நயம் உயிர்கள் தேவகதி, மனிதகதி, விலங்குகதி, நரகர்கதி என்னும் நான்கு திசையும் தடுமாறுவதைப் "பந்து அங்கும் உங்கும் அலமரல் போன்று" (89) என்ற உவமையால் விளக்கி இருப்பது ஒரு நயம்.

முடிவுரை :

மேற்கண்டவைகளே யன்றி மற்றும் பல செய்திகள் இவ்வந்தாதி நூலில் அமைந்துள்ளன, "கருமமலம் கொடுமாயையும் நீக்கி" (5) எனவும், "அறுப்பது நான்கு இரண்டு முப்பதும் அத் தகவாளர்க்கு" (36) எனவும், 'மந்திரம் தான்முதல் ஆறும்' (72) (ஆறு அத்துவாக்கள்), எனவும், என்றன் பங்கம் பொன்றும் துறைகாட்டி முத்தியிற் சார அருள்" (74) எனவும், "வந்தியன்றே வரைமா மரது; நீயும் அவ்வாறு" (79) (பவன் பிரம்ம சாரியாகும் பான்மொழி கன்னியாகும்) எனவும் பல சாத்திரக் கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன; எனவே இவ்வந்தாதிநூல் சொற்களஞ்சியமாகவும், இலக்கியப் பேழையாகவும் சாத்திரக் கருவூலமாகவும், திகழ்வதைக்கண்டு இன்புற முடிகிறது.

சிவமயம்
(88) "திருச்சிற்றம்பலம்"

திருக்கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முனைவர் ம. சா. அறிவுடைநம்பி, எம். ஏ., ரிசர். டி.

—(தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர் - 613 001.)—

சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய ஐந்து அந்தாதி நூல்களுள் ஒன்றாகிய 'திருக்கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியைப் பற்றிக் காண்போம். நூலமைப்பும் சிறப்பும் :

முன் நின்ற செய்யுளின் இறுதி எழுத்தாயினும், அசையாயினும், சீராயினும். அடியாயினும் பின்வரும் செய்யுளின் முதலாகவர. ஈறும் முதலும் மண்டலித்து முடியப்பாடும் ஒருவகைச் சிற்றிலக்கியமே 'அந்தாதி' எனப்படும். எனவே இந்நூலில் வந்துள்ள பாக்கள் அனைத்தும் அந்தாதி யாகத் தொடர அமைந்துள்ளனவாதலின் 'அந்தாதி' என்னும் பெயரை இந்நூல் பெற்றது. அன்றியும். இந்த நூல் சந்த வேறுபாட்டால் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம், கலி விருத்தம், கொச்சகக் கலிப்பா, எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம், எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம், கட்டளைக் கலிப்பா ஆகிய ஆறுவகை செய்யுளால் நூறு பாடல்கள் அந்தாதியாகத் தொடர அமைந்துள்ளது. அதுபற்றியே 'பதிற்றுப்பத்தந்தாதி' (பத்து இற்று பத்து அந்தம் ஆதி) எனப்பட்டது. காரைக்காலம்மையார் பாடிய 'அற்புதத் திருவந்தாதி'யே அந்தாதிச் சிற்றிலக்கியங்களில் முதலாவதாகத் தோன்றிய நூலாகும்.

இத் 'திருக்கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி' காப்புச் செய்யுள் ஒன்று நீங்கலாக நூறு செய்யுட்களைக் கொண்டது. 'பருமலை நிரைவீதித் திருத் தொட்டிக்கலைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதித் திருமலை' எனத் தொடங்கும் காப்புச் செய்யுளில் "பெரிய மாலையாக வரிசையாகத் தொங்கவிடப் பெற்றுள்ள வீதிகளையுடைய திருத்தொட்டிக்கலையில் வீற்றிருக்கும் எமையாளும் சிவபெருமான் திருவடியில் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியாகிய அழகிய மாலையைச் சேர்க்க, போருக்குரிய வெற்றி மாலையான வாகையைச் சூடிக்கயமுகாசுரனைக் குடல்கள் குழம்பத் துகைத்து உருட்டிப் புரட்டி, நாயினும் சிறியேனாகிய என் பிறவி மயக்கத்தைப் போக்கி அருள் செய்வதற்கு எழுந்தருளிய செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையாரை வணங்குவாம்" என்று கூறியிருக்கின்றார் ஆசிரியர். இதில் அந்தாதியை அழகிய மாலையாகக் கூறுகின்றார்.

சிவபெருமான் பெருமை :

திருக்கலையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவர் ஆவார். நூல் முழுவதும் சிவபெருமானின் பெருமை, இயல்பு, வடிவம், வரம்பிலாற்றல் தன்மை, அருள் நல்கும் தன்மை ஆகியனவற்றைக் காணமுடிகிறது.

புதுமைக்குப் புதுமையானவன் : பழமைக்குப் பழமையானவன்; புறத்தும் அகத்தும் உள்ளவன்; முதுமையும் இளமையும் உள்ளவன்; முதலாகவும் முடிபாகவும் உள்ளவன் (3). தூண்டாத விளக்கின் ஒளியாய் எங்கும் சுடர்பரப்பும் தொல்லோன் (16); தேவர்கள் இருக்கின்ற பதிகளுக்கெல்லாம் பதியாகிய திருக்கலையில் உறையும் தலைவன் (19); தாமத குணத்தின் காரியமாகிய துயில், மயக்கம், வஞ்சனை முதலியவற்றிற்கு இடமாகிய கருநிற உருத்தாங்கிக் காத்தல் தொழில் என்னும் சத்துவ குணத் தொழிலை மேற்கொண்ட நாரணற்கும், தாமசகுணமென உலகவரால் கொள்ளப்படும் அழித்தல் தொழிலைச் செய்யும் சத்துவ குணமயமான வெண்ணிற உருவந்தாங்கிய சங்கரனுக்கும் தாமதகுண உருவம் பொருந்தாத இராசதகுண வடிவமாகிய பொன்நிறம் உருவந்தாங்கி அவ்விராசதத் தொழிலையே மேற்கொள்ளும் பிரம தேவற்கும் தமோமயனாகிய தனியாகிய எனக்கும் கலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சதூர்த்தப் பொருளாக வேதத்திற் கூறப்பட்ட தானுவே ரீயே இறைவனாய் இருந்தனை (32).

சத்துவம், இராசதம், தாமதம் எனும் முக்குணங்களுக்கும் உரிய அயன், அரி, உருத்திரன் ஆகிய மூவரையும் தோற்றுவித்து அம்மூவருக்கும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் எனும் முத்தொழில்களை வகுத்தருளி அக்குணங்களை எல்லாம் கடந்து, நிறைந்த அத்துவாக்களையும் கடந்து நிற்கின்றவன். (34).

முதலில் வேதனைப் படைத்து அவனுக்கு எண்ணுதற்கரிய வேத, சாத்திர புராணங்ளை ஒதுவித்து, அவ்விடத்து இவ்வுலகைக் காத்து, அழித்து, அருளும் கடவுளர்களைத் தந்தவனும் ரீயே அன்றோ! (35).

ஓர் ஊழிக்காலத்தில் அரனை (உருத்திரனை) முன் படைக்கின்றாய்; வேறோர் ஊழிக்காலத்தில் அரியை (திருமலை) முன் படைக்கின்றாய்; மற்றோர் ஊழிக்காலத்தில் அயனை (நான்முகனை) முன் படைக்கின்றாய்; பின்னர் வருகின்ற ஊழிக்காலத்தில் மூவரையும் ஒருசேரப் படைக்கின்றாய். கலையை முதல்வனே! இவை எல்லாம் உன் விளையாட்டன்றோ! இவற்றை எல்லாம் யாரறிந்து எடுத்துச் சொல்லமுடியும்? (36); சூரிய சந்திர மண்டலங்களின் தலைவனாக விளங்குகின்றவன் (38); வானிலுள்ள அமரர்களும் நான்மறைகளும் இன்னும் வருந்தித் தேடியும் காணமுடியாத எல்லையை உடையவன் (39); பல சாகைகளை உடைய வேதங்களும் அறியமுடியாத மேம்பட்டவன்; அச்சம் தரத்தக்க பேய்கள் உன்னைக் கண்டு கைகொட்ட நடு இரவில் தாண்டவம் ஆடுகின்றவன் (44); அற்புதங்கள் பலபுரியும் கலையில் இருக்கின்ற அங்கணன் (51).

அன்றுமுதல் இன்றுவரை திருவருள் ஞானம் பெற்றவர்களுக்கன்றி ஏனையோரால் பொருள் ஒருமை காண்பதற்கு அருமையாகிய வேதங்கள் நான்கும் தேடிநின்று அலைந்து ஓலமிட்டும் காணமுடியாத நிமல மூர்த்தி (52).

பல்வேறு இயல்புகளைக்கொண்ட சிவபெருமானே,

“உள்நிறை அமுதே என்றும் உயிரினுக்கு உயிரே என்றும்
பண்ணில்நல் இசையே என்றும் பழத்திடைச் சுவையே என்றும்
கண்ணினுள் மணியே என்றும் கலைசைவாழ் சிவமே என்றும்
எண்ணி நெஞ்சருகி ஏத்தப் பெற்றவாறு எனியனேனே”
என்று போற்றுகின்றார் சுவாமிகள்.

மேலும் சைவத்தில் வந்து சரியை, கிரியை, யோகம் எனும் நான்கையும் தடையின்றிக் கடந்து, ஆணவ மலத்தை நீக்கி, இருவினையினின்றும் நீங்கி உண்மையே வடிவமாக உடைய ஞான குருவாகி வந்து வீட்டின்பம் நல்க வல்ல விமலன் (67) என்றும் கூறுகின்றார்.

“ஆயிரம் சிரம் ஆயிரம் முடிகள்
ஆயிரம் செவி ஆயிரம் விழிகள்
ஆயிரம் புயம் ஆயிரம் சரணம்
ஆயிரம் குணம் ஆயிரம் தொழில்கள்
ஆயிரம் பெயருடைய நின் பெருமை” (33)யை
எந்த மொழியிலும் அடக்கிக் கூறுதல் இயலாது.

தாயும் இன்றித் தந்தையும் இன்றித் தனியனாய் நிற்பது சிவபெருமானின் சிறப்பு நிலையாகும். உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களிலும் உயிராய் அவற்றோடு இரண்டறக் கலந்து நின்று அவற்றை இயக்கி அருள்புரியும் நிலை பொது எனப்படும். இப் பொது நிலையில் இறைவன் அவன் என்றும், அவள் என்றும், அது என்றும் ஒருவகையால் சுட்டிக்கூற இடமேற்பட்டாலும், அவன் சுட்டிற்றந்த தொல்லோன் முன்னேனும் அவனே. முழுது மாபவனும் அவனே. அவன் இன்ன தன்மையினன் என்று யாராலும் சுட்டி அறையவோ. உரைக்கவோ இயலாதநிலையினன். இக் கருத்தினை:

“முதல் என்பது இன்றி நடு என்பது இன்றி
முடிவு என்பது இன்றி முழுதாய்
அது என்பது இன்றி அவன் என்பது இன்றி
அவள் என்பது இன்றி அவையாய்
இது என்று எவர்க்கும் அறியப் படாத
இயல்பாகியுள்ள பொருளாம்.
மதிதங்கு சோலை செறிக்கோ விருந்த
புரம்மன்னும் எங்கள் சிவனே” (64)

எனும் பாடலில் சுவாமிகள் விளக்குகின்றார்.

‘ அருவினன். உருவினன். அருவிலன், உருவிலன், இருளினன். ஒளியினன்; இருள் இலன், ஒளி இலன், மருவளர் கலைசையில் மகிழ்பவன்’ (81) என்று சிவபெருமான் எல்லாமாய் அல்லதாமாய் இருக்கின்ற நிலையைக் கூறுகின்றார்.

சிவபெருமான் வடிவ அழகைப் பல பாக்களில் சிவஞான சுவாமிகள் எடுத்தியம்புகின்றார்.

சடை முடியினை உடையவன் (3); அச்சடையினில் நொச்சி, கரந்தையையும், தேன் நிரம்பிய கொன்றை மலர்களையும் குடி இருக்கின்றவன். (28, 39); சடையினில் மலர்களைச் குடிபதோடமையாமல் பாம்புகளையும்; கங்கை ஆற்றையும் அணிந்திருக்கின்றவன் (88, 54, 87). பால்போலும் வெள்ளிய சந்திரனைத் தலையில் அணிந்திருக்கின்றவன் (47, 78, 92). இறந்தவர்களின் எலும்புகளைத் தலையில் மாலையாகச் குடியிருக்கின்றவன் (62). நெற்றிக் கண்ணையுடைய எம்பெருமான் திருநீறு விளங்க இருக்கின்றவன் (38, 54), கைகளில் அனலையும், மான், மழு ஆகியவற்றையும் தாங்கி இருக்கின்றவன் (61, 97). சிவந்த மேனியைக் கைத் திகழும் (91) சிவபெருமான் கறைமிடற்றினை (75) உடையவனாய் மண்டை ஓட்டைக் கலகை ஏந்திப் பவிதேர்ந்தவனாகக் காட்சி அளிக்கின்றான் (88) சிவந்த திருவடிகளை உடையவன் (38).

சிவபெருமானின் வடிவ அழகினை யாராலும் அறிந்து கூற இயலாது. இன்ன வடிவினன், இன்ன தன்மையன், இன்ன நிறத்தன் என்றும் அறிந்துகொள்ள இயலாது. சிலர் சக்கரப் படையினை அழகிய கைகளில் உடைய திருமால் என்பர்; வேறு சிலர் நான்முகன் என்பர்; இன்னும் சிலர் தேன் நிரம்பிய கொன்றைப்பூ மாலையினையுடைய ஈசன் என்பர்; மற்றும் சிலர் கொடிய அக்கினித் தேவன் என்பர்; இன்னும் சிலரோ பெரிய ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரினை உடைய குரியன் என்பர் (20). இதனால் உருத்திரன், திருமால், நான்முகன், அக்கினி, குரியன் ஆகியோருக்கு வேருளவன் முழுமுதல் இறைவன் என்பதை ஆசிரியர் நமக்கு உணர்த்தியிருக்கின்றார். மேலும் திருமால், நான்முகன், உருத்திரன் ஆகிய மூவரையும் தோற்றுவித்து அவர்களுடன் கலந்து ஐந்தொழிலையும் இயற்றி அருள்பவனாகச் சிவபெருமானைக் காட்டுகின்றார் சுவாமிகள் (31, 34).

சிவந்த நிறத்தர், கரிய நிறத்தர், வெண்மை நிறத்தர், செம்பொன் நிறத்தர், பச்சை நிறத்தர், ஒளி வண்ணத்தர் (65); என்று கூறிய ஆசிரியர் பின்வரும் பாடலில் சிவபெருமானின் அய்யம்பூர்த்தங்களைக் கூறி இவை தான் உனது வடிவமாதும், உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் இவர் என்று கூறுகின்றார்.

“மண் நீர் விகம்பு களல் கால் அருக்கன்

மதி ஆவி என்னும் முறையால்

எண்ணிர்மை கொண்ட இவை எட்டும் அன்றி

உலகென்பது இல்லை இவையே

அண்ணா உனக்கு வடிவாகும் எண்ணின்
அவைதோ றுயிர்க்கு உயிரதாம்
கண்ணா தெய்வம் எவர் வேறுளார்கள்
கலைசைப் பதிக்கு இறைவனே” (69)

சிவபெருமானின் பல திருக்கோலங்களில் சுவாமிகளின் உள்ளத்தில்
கொண்டு போற்றிய திருவடிவம் மாதொருபாகத் திருவடிவமேயாகும்.
இவ்வடிவத்தைப் பல்வேறு கோணங்களில் உள்ளம் உருகப் பாடிப் பரவு
வதனைத் காணமுடிகிறது.

“அருள்மடை திறந்த நோக்கமும் வரதா
பயங்களும் அம்புயக் கரமும்
திருமுகப் பொலிவும் குறுநகை அழகும்
செஞ்சுடர் மகுடமும் அரையில்
மருவுதோல் உடையும் சேவடித் துணையும்
மகிழ்சிவ காமநாயகி சேர்
உருவமாய்க் கலைசைச் சிதம்பரே சுரர்என்
உள்ளகம் கோயில்கொண் டளரே” (70)

என்னும் இப்பாடலில் தம் உள்ளக் கோயிலில் குடிகொண்ட சிவபெரு
மானின் உருவ அழகை ஆசிரியர் தெளிவாகக் காட்டியிருக்கின்றார். மற்றோ
ரிடத்தில் “எங்குப் பார்த்தாலும் அங்கெல்லாம் எனக்கு இருண்ட கண்ட
மும், நான்கு தோள்களும், கங்கை வேணியும், முக்கண்களும், சிவகாமி
பாகமும், கமல பாதமும், செங்கை மான் மழுப் படையும், நீற்றொளி சிறந்த
மார்பும் காண எய்தி நின்று அச்சத்தை நீக்கி அருள் சுரந்திடும் கலைசை
வாணன்” (93) என்று போற்றிப் பரவியிருக்கின்றார்.

நல்லாரைக் காத்தற் பொருட்டும், அல்லாரை அழித்தற் பொருட்டும்
சிவபெருமான் இயற்றும் அருட்செயல்களும், மறச் செயல்களும் அருளின்
பாற் பட்டனவே. தேவர்கள் என்றும் பாராமல், அடியவர்கள் என்றும்
பாராமல் தம்மை நாடி வந்தவர்களின் துயரைப் போக்குவதனைக் கடமை
யாகக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமானின் தன்மையைப் பல பாக்களில்
ஆசிரியர் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றார்.

“வல்லவர்கள் என்று தம்மைத் தாமே மதித்திருந்த இந்திரன்,
திருமால், நான்முகன் முதலான தேவர்கள் திருப்பாற் கடலைக் கடைந்து
அமுதம் எடுத்துப் பருக விரும்பினர். ஆனால் அவர்கள் கடைந்தபொழுது
அமுதத்திற்குப் பதிலாகக் கொடிய ஆலகால நஞ்சு வெளிவந்ததைக் கண்ட
அவர்கள் அனைவரும் அஞ்சி நடுங்கிச் சிதறி ஓடினர். எங்களுக்கெல்லாம்
'நீதான் அடைக்கலம்' என்று கூறி உன்னைச் சரணடைந்தனர். 'அஞ்சலீர்'
என்று வன்மையுடன் உறுதிசூறி அவர்களைக் காத்தற்பொருட்டு அருள்
உள்ளம்கொண்டு அந்நஞ்சை உண்டு காத்தவன்”* என்று தேவர்களைக்
காத்தமையை முனிவர் கூறுகின்றார்.

* கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி, 10, 15, 37, 84.

பூங்கலைசைத் தலைவனைப் புகழ்ந்து போற்றுகின்ற அடியவர்களுக்கும் அருள் நல்கும் தன்மையினன். தம்மையே நினைந்து போற்றிய அடியவர் துயரம் போக்கக் கருதிய பெருமான் மதுரை மாநகரில் பிட்டுக்கு மண் சுமந்து மன்னனிடம் பிரம்படியும்பட்டனன் (41). சுந்தரர்க்காசு நள்ளிரவில் பரவை நாச்சியாரிடம் தூதும் சென்றனன் (43). சிவஞானிகளுக்கும் அருள் நல்கும் தன்மையினன் (50). இழிவாகிய புறச்சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எவ்வளவுதான் பழித்துக் கூறினாலும் அவர்களுக்கும் அருள் புரிகின்ற தன்மையினன் (46).

இவ்வாறு செய்கின்ற இறைவனின் விளையாட்டைப் பார்க்கும் பொழுது முன் பிறவியாகிய பெருங்கடலில் மூழ்கி முடிவின்றி வருந்துகின்ற இச்சிறிய உயிர்களின்மேல் அவன் வைத்த அளப்பரும் கருணைத் திறத்தினால்தான் என்று முனிவர் அறுதியிட்டுப் பின்வரும் பாடலில் கூறுவதனைக் காணமுடிகிறது.

“அற்புதக் கலைசை மேவும் அங்கணன் அளக்காணாது
பற்பல விளையாட்டெல்லாம் பரித்திடும் பாள்மை நோக்கின்
முற்பலக் கடலின்மூழ்கி முடிவின்றி உழலும் இந்தச்
சிறுயிர்களின் மேல்வைத்த கருணையாய்ச் சிறக்கும் அன்றே” 51

இந்நூலின் இறுதியில் உள்ள பத்துப் பாடல்களில் (91 முதல் 100 வரை) நான்காம் பாடலில் முதல் அடியில் பிறர் கூற்றாக உள்ள இரண்டு போற்றிகள் தவிர ஏனைய பாடல்களில் மொத்தம் 36 போற்றிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. முன்றுமுறை இதனை ஒதினால் அஷ்டோத்திரம் அல்தாவது 108 போற்றிகள் வருமாறு ஆசிரியர் பாடியுள்ள பாங்கினை எண்ணி மகிழலாம்.

ஏனைய கடவுள்கள் :

இந்நூலில் சிவபெருமான் புகழ் தவிரக் கந்தவார் பொழில் குழந்தை கலைசைப் பதியில் வாழ்கின்ற சிவகாமி அம்மையின் புகழினையும் போற்றத் தவறவில்லை ஆசிரியர்.

மலைமகள் (47) என்றும், இவ்வுலகோர் 'தாய்' என்று போற்றி வணங்கும் சிவகாமி அம்மை (61) என்றும் கூறப்பெறும் அன்னை மயிலின் சாயலையும் (83). அன்ன நடையினையும் (85) கொண்டு கூந்தலில் மணம் வீசும் மலர்களைச் சூடி (39) கழுத்தில் மாலை அணிந்து (45) பசியு முங்கிலை ஓத்த தோள்களைக் (31, 61) கொண்டு எப்பொழுதும் புன்னகை தவழும் முகத்தினளாய் (54) இருக்கின்றனள்.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் எனும் முத்தொழில்களைச் செய்கின்றவர்களாக நான்முகன், திருமால், உருத்திரன் ஆகியோர் கூறப்பெற்றிருக்கின்றனர்.¹ மேலும் நான்முகனும், திருமாலும் சிவபெருமானின் முடியையும், அடியையும் தேடிச்சென்ற நிகழ்ச்சிகளையும் ஆசிரியர் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றார்.

1. கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி 31, 32, 34.

முனிவரின் நிலை :

“ போற்றிலேன் பூதி மெய்யில் புனைந்திலேன் எழுத்து ஓர்ஐந்தும்
சாற்றிலேன் அக்கமலை தரிக்கிலேன் அடியார் ஏவல்
ஆற்றிலேன் கலைச வாழும் அண்ணலே தறுகண் வெள்ளை
ஏற்றளே எளியனேன் அந்தோ எங்ஙனம் உய்யுமாறே ” (53)

என்று தம் நிலையைக்கூறிய ஆசிரியர் பெண்கள் வலையில்விழாமல் தம்மைத்
தடுத்து இறைவன் ஆட்கொண்டமையையும் கூறுகின்றார். ¹ மேலும் பல
இடங்களில் இறைவனிடம் முறையிட்டு வேண்டுகின்ற தன்மையையும்
காணமுடிகின்றது.

“ நாற்றம் எடுக்கும் இந்த உடலைப் பாதுகாத்து யாவரினும் இழிந்
தவகைத் திரிந்து உழல்கின்ற கடையனேனை முற்றிலும் காப்பது நின்
கடமை ” (14).

“ அடியேனாகிய நான் எவ்வளவு தவறு செய்தாலும் என்னை
வெறுத்து ஒதுக்காமல் ஏற்றுக் கொள்வதுதான் முறை ” (16).

“ தீமையே புரியும் முழுமுடராசி அறிவு ஒரு சிறிதும் இன்றி அழி
வாய்ப் பாவத்தையே விளைக்கும் உடலைப் பாதுகாத்து எப்பொழுதும் நரகத்
தில் வீழ்ந்து வருந்துவேன். சிவமே விளைக்கும் அடியார் கூட்டத்துடன்
சேரும் நாளும் உளதோ ? ” (66)

“ விடரொடு தூர்த்தர் பேதையர் கயவர்
வேழம்பர் அனையரோடு உறவாய்
தடைஎலாம் கெடுத்தே இழிதொழில் விரும்பு
நாயினேன் உய்யுமாறு உளதோ ” (71)

“ பொய் எல்லாவற்றையும் களைந்து மெல்ல மெல்ல வந்து என்னைத்
திருத்தி எனக்கு விட்டின்பம் நல்குதல் வேண்டும் ” (100).

தம் மனத்தைக் கருங்குரங்கின் செயலுக்கு ஒப்புமைப்படுத்திக்
கூறுகின்றார். குரங்கானது ஓரிடத்தில் நில்லாது பல்வேறு மரக்கிளைகளில்
தாவித் தாவிச் செல்லும். அதுபோலத் தம் மனமாகிய கருங்குரங்கு புரியும்
செயல்களை எங்கு பாக்களில் ² தெளிவுறக் காட்டுகின்றார்.

“ மனமே! சிவனே! என்று தேராய்; சிவலோகம் ஏராய்; இடும்பை
எல்லாம் பாறாய்; திருவைந்தெழுத்தை விதிப்படிச் கூராய்; கலைசை
ஈசனைப் பணிந்திலாய். அடியவர்களின் கூட்டத்துடன் சேர்ந்து சிவநெறி
ஒழுகாமல் இருக்கின்றாய். மாறாக நினைப்பதற்கு முன் மலை, கடல், வான்
என்று ஒவ்வொன்றாகத் தாவித் தாவி ஓடுகின்றாய், வறிதே மீள்கின்றாய்.
எல்லாம் சிடைத்ததாக எண்ணிப் பாவனை செய்கின்றாய். பயன் ஒன்றும்
இல்லாததை எண்ணிப் பார்க்காதிருக்கின்றாய்.”

1. மேலது, 12, 13, 29.

2. கலைசப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி, 5, 73, 74, 75.

இவ்வாறு இறைவனிடம் முறையிட்ட சுவாமிகள் உயிர் போகும் காலத் திற்கு முன்னரே தமக்கு அருள் தருதல் வேண்டுமென்று பின்வரும் பாடலைக் கூறுகின்றார்.

“கொண்டல்போல் முழங்கிக் கூற்றுவன் எதிரே
குறுகிட நாடியும் தளரக்
கண்டவர் இரங்க ஐம்பொறி கலங்கக்
கண்டம் மேலை எழுந்து உந்தி
மண்டிட அறிவு கலங்கும் அந்நாள் உன்
மலரடி வழுத்திட மாட்டேன்
அண்டர்குழ் கலைசைப் பராபர இன்றே
அடைக்கலம் கண்டுகொண்டு அருளே” (80)

இவ்வாறு வேண்டிய சுவாமிகள் தமக்குக் கிடைத்த பேரானந்தப் பெருவெள்ளத்தையும், தாம் பெற்ற அருள் அனுபவத்தையும் கூறுவதற்கு மறந்தாரிலர்.

“என்னைக் கொண்டாய், உன்னைக் கொடுத்தாய், மனநோய் நீங்கக் கண்டாய், வினைகள் எல்லாவற்றையும் கழித்தாய். உடலின் பாரத்தைத் தீர்த்தாய், பேரானந்தம் கொடுத்தாய், கலைசை வாழும் தலைவனே; அடியேன் உனக்குச் செய்யும் கைமாறுதான் என்னே? (56).

“எளியனேன், அறிவில்வாத ஏழையேன், பெண்களின் விருப்பத் திற்கு எளியேன், உடலையே பாதுகாக்கும் கடையனேன். உலக வாழ்விற்கு ஆசைப்பட்டவன் ஆகிய இக்குணங்களை உடைய என்னையும் புகழ் கொண்ட கலைசைப் பதித்தலைவன் காத்தருளி ஆட்கொண்ட தன்மையினை என்னென்று உரைப்பேன்? ” (58).

இறைவனின் பேராற்றலை எண்ணி வியந்த சுவாமிகள்:

“எந்தைநீ எமக்கு அன்னைநீ எமக்கு
இறைவன்நீ எமையாண்ட நாயன்நீ
சிந்தைநீ செய்யும் செயலும்நீ பெறும்
செல்வம்நீ தொழும் தெய்வம்நீ கற்கும்
விந்தைநீ எய்ப்பில் வைப்புநீ நசை
வெறுப்புநீ அலால் வேறு கண்டிலேம்
கந்தவார் பொழில் கலைசை வாழ்சிவ
காமிபாக நின்கருணை போற்றியே” (95)

என்று போற்றுகின்றார்.

தொண்டர் பெருமை :

“தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே” என்ற ஓளவை யார் வாய்மொழிக்கிணங்க இந்நூலில் தொண்டர்களின் பெருமையைப் பல பாக்களில் காணமுடிகிறது.

உமையொரு பாகனாகிய கலைசைத் தலைவன் சிதம்பரேசரின் பெருமை அளவிடற்கரியது. உடைந்து நைந்து நெக்கு நெக்கு உள்ளம் குழைந்து அறிவு மயமாகிக் கண்களிலிருந்து நீர் தாரையாகப் பாய்ந்து அன்பாகிய நீர் ஊற்றுப் பாயும் அடியவர்களின் உள்ளத்தையே கோயிலாகக் கொண்டவன் (21). அடியவர்களின் மனமாகிய குகையினை உடையவன் (30). கலைசைப்பதியில் வாழ்கின்ற அடியார்கள் எப்பொழுதும் உண்மையே பேசுகின்றவர்களாவர் (61)

இறைபுகழைப் போற்றி வழிபடுகின்ற அடியார்கள் பெறும் பலனையும் பல பாக்களில் கூறுகின்றார் ஆசிரியர்.

மனம் ஒன்றி அவன் திருவுளத் தாமரை மலர்களைப் போற்றி ஏத்துகின்ற அடியவர்கள் இடும் கட்டளைப்படி தேவர்கள் எப்பொழுதும் நடப்பர் (22). அவர்கள் மிகுந்த செல்வம் உடையவர்களாக வாழ்வர் (23) கலைசையில் வாழும் சிவபிரானை வாழ்நாளில் ஒருமுறையேனும் சென்றும் பூம்பிட்டால் எப்பொழுதும் இன்பத்தேன் உண்ணலாம் (57).

இவ்வாறு அடியார்கள் பெறுகின்ற பலனைக் கூறிய சுவாமிகள், உன்னையே கடவுள், இறை என்று நம்பி வழிபடுகின்ற அடியார்களுக்கு என்றும் இறவாத இன்பத்தைக் குறைவின்றி அடியார் கூட்டத்துடன் கூடி வாழ்வதற்கு அருள் தருவாய் (63) என்றும் வேண்டுகின்றார்.

இரத்தல் துன்பம் கொடிது அதனைத் தொலைத்தல் வேண்டும் என்பர் சான்றோர். இரப்போர் நிலையைக்கண்ட சுவாமிகள் அவர்களையும் துயரைக் கூறி அவர்களைக் காத்து அருள் இறைவனிடம் வேண்டுகின்றார்.

முப்பத்திரண்டு பல்லையும் காட்டி வள்ளல் என்றும், பாரி என்றும் மாரி என்றும் வீணாக என் அளவும் ஈயாதாரைப் போற்றி உரைத்துத் தம் ஆயுளை வீணாக்கத் தள்ளுகின்றார்கள். என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் அல்லலுறுகின்றார்கள். கலைசை வாழ் சிதம்பரேசனே; நீ தரும் பேரின் பத்தை நினையாமல் உன்னைப் போற்றும் ஆயுளை வீணாக்குகின்றனர். அவர்கள் அறியாமையைப் போக்கி அருள்தருதல் வேண்டும் (26, 27).

செல்வம், புகழ், அறிவு, கற்ற கல்வி ஆகிய இவற்றால் யாதொரு பயனும் இல்லை (24), காடுகள்தோறும் அலைந்து திரிந்து விரதங்கள் பல இருந்து சடை கட்டி வாடினாலும், பெரும் செல்வங்கள் சேர்ந்த உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்தாலும், நால்வகை வேதங்களை விதிப்படி தவறாது ஒதினாலும், நாள்தோறும் சரத்திரங்கள் பல கற்று வாது செய்வதில் வல்லவராக இருந்தாலும் ஒரு பயனும் இல்லை, கலைசை வாழ் சிவனே! முதலும் முடிவுமான உன்னருளைப் பெருவதில் இறுக்கின்ற பேரின்பத்திற்கு இவையெல்லாம் ஈடு ஆகாது.

இயற்கை வளம் :

தொட்டிக் கலைசை நிறைந்த நீர்வளம் மிக்கது (7); கொத்துக்களை உடைய பூக்கள் நிரம்பிய பொழில்களை உடையது (12); மீன்கள் நிறைந்த

வளமுடைய வயல்களை உடையது, (13, 67): தேன் நிரம்பிய மலர்களை உடைய சோலைகள் சூழ்ந்தது (20, 22 23): மேகம் தவழும் மதில்களை உடையது (49): மடல் அவிழ்ந்த தாமரைக் குளங்கள் தோறும் பெண்கள் புனல் குடைந்தாடும் பல்வளம் மிக்க மாநகராய்த் திகழ்கிறது (71),

கலைசைவாழ் சிதம்பரேசர், சிவகாமி அம்மையைக் கூறுகின்ற பொழுதும், அப்பதிவாழ் மகளிரைக் கூறுகின்றபொழுதும் அவ்வூரின் இயற்கைக் காட்சிகளுடன் இணைத்தே கூறுகின்றார் ஆசிரியர்.

அணிநலம் :

இவ்வந்தாதிப் பாக்களில் உவமை அணியும், சொற்பின் வருநிலை அணியும் பயின்று வந்துள்ள பாங்கைக் காணமுடிகின்றது.

மான்போன்ற விழிகளையும், மயில்போன்ற சாயலினையும் உடைய பெண்கள் தேன்போல இனிமையாகப் பேசுகின்றனர் (13). கலைசை இறைவன் அடியார்க்கு அருள் புரிதற்பொருட்டு உமையவளுடன் சூரிய உதயம்போலத் தோன்றினன் (34). நீருண்ட மேகம்போல முழங்கிக் கூற்றுவன் உயிரைக் கவர்ந்து செல்ல வருகின்றான் (80).

ஒரு சொல்லைப் பல்பொருட் சிறப்புடன் அமைத்துப் பல பாக்களைப் பாடியிருக்கின்றார் ஆசிரியர். இதுவே சொற்பொருட் பின்வருநிலை அணியாகும். 'சிவனே சரணம்', 'பதி', 'தமோகுணம்', 'ஆயிரம்' போன்ற சொற்களைப் பாடலில் ஒவ்வோர் அடியிலும் வருமாறு பாடியிருக்கின்றார். விரிவஞ்சி ஒன்றைமட்டும் இவண் காண்போம்.

“பதிகள்தோறும் சென்றேத்திப் பயில்முவர் தமிழ்மாலைப்
பதிகம்எலாம் அங்கங்கே பாடி உளம் களிகூரும்
பதிகரோடும் எனைக்கூடப் பணித்து அருளாய் இமையவர்தம்
பதிகளுக்கும் பதியாகிப் பதிக்கலைசையைப் பதியாளே” (19)

எனும் இப்பாடலில் 'பதி' எனும் சொல்லைப் பல்பொருட் சிறப்புடன் பாடி இருக்கின்றார். தமிழ்ப் பதிகங்கள் சிறப்பையும், அவற்றைச் சிவன் உறையும் தலங்கள் தோறும் சென்று ஓதுகின்றவர்களின் சிறப்பையும், அத்தொண்டு கை வருவதற்கும் இறையருள் வேண்டும் என்ற குறிப்பையும், அவ்வாறு ஓதுகின்றவர் உள்ளம் மகிழ்ச்சி அடையும் என்பதையும், அவர் உள்ளத்தில் கலைசைத் தலைவன் பதிந்து விளங்குவதையும் விளக்குகின்ற ஆசிரியரின் நயம் போற்றத்தக்கதாக அமைகின்றது.

சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் :

இந்நூலாசிரியர் சிவஞானபோத மாபாடியப் பேராசிரியர் ஆதலின், சித்தாந்தக் கருத்துக்களை நூலில் பல இடங்களில் மிக எளிய முறையில் அமைத்துப் பாடியுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது.

வல்லாண்மை செலுத்துகின்ற பெரிய கரிய ஆணவமலத்தின் இயல்பு (1, 4), மயக்கத்தைச் செய்து பொய்யை மெய்யாக்கிக் காட்டும் மாயையின்

தொழில் (6). ஐம்புலன்கள் புரியும் துன்பச்செயல் (8). அவத்தையின் நிலை (11). அத்துவாக்களைக் கடந்து நிற்கும் நிலை (34). முதற் காரணம் துணைக்காரணங்கட்கு வேறாய் நிமித்தகாரணமாய் நின்று ஆக்குகின்ற சிவபெருமான் நிலை (50). போன்ற பல சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களை ஆங்காங்கே கூறிச் செல்கின்றார்.

சங்கிலி போல் தொடர்ந்து வருகின்ற பழமையான வினைகளைப் பற்றிப் பல பாக்களில் சுவாமிகள் எடுத்தியம்புகின்றார்.

“யான் என்றும் எனது என்றும் இச்செருக்கில் எழும் வினையால்
ஊன் ஒன்றிப் பொறிவழி போய் உலவாத யோனிதொறும்
தான் ஒன்றி இறுகாறும் தளர்ந் தொழிந்தேன்” (20)

என்று வினையினால் உடல் உண்டாகின்ற தன்மையையும், எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் கோடி யோனிபேகம் உடைய அவ்வுடலைப் பற்றியும் இப்பாடலில் ஆசிரியர் கூறக் காண்கின்றோம்.

“சைவத்தில் வந்து சரியாதி மூன்று
தடையின்றி முற்று பருவம்
மைவைத்த தீய மலபாக நோக்கி
வினையொப்பு உறுத்தி வழியான்
மெய்வைத்த ஞான குருவாசி வந்து
கத்யுயக்க வல்ல விமலன்” (67)

எனும் இப்பாடலில் சிவஞான உணர்ச்சி உண்டாவதற்கும் அவ்வுணர்ச்சி யால் சிவானுபவம் வருதற்கும் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் எனும் இந்நான்கு தவ சாதனங்களைக் கூறுகின்றார்.

காலத்தைக்கருதி இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள சாத்திரக் கருத்துகளை இந்த அளவோடு நிறுத்திவிட்டு மேலே செல்கின்றேன்.

புராணமரபுக் கதைகள் :

சிவபெருமான் புகழ்பாடும் இப்பாமாலை அந்தாதியில் பல புராணக் கதைகளை ஆசிரியர் எடுத்தாண்டிருக்கின்றார்.

திருமாலும் நான்முகனும் காணாதவாறு அழலாய்நீண்ட கதையை யும்,¹ தேவர்களைக் காப்பதற்காகத் கொடிய ஆலகால நஞ்சினை உண்ட கதையையும்,² மூன்று கோட்டைகளைச் சிரித்து எரித்த கதையையும்,³ மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணால் விழித்து எரித்த கதையையும்,⁴ மார்க்கண்டேயருக்காகக் காலனைக் காலால் உதைத்த கதையையும்,⁵ கயிலை மலையைத்

1. கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி, 1, 16, 41, 63, 86.

2. மேலது, 10 31, 37, 54, 75, 84.

3. கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி, 39, 40, 63, 86, 91, 99.

4. மேலது, 22, 40, 87, 91.

5. மேலது, 40.

தூக்க முயன்று இராவணனைக் காற்பெருவிரலால் அழுத்தியதையும்¹ வாணசுரனை அழித்ததையும்,² கல்லால் மரத்தின் கிழலில் அமர்ந்து அறம் உரைத்ததையும்³ எலும்பைத் தலைமாலையாகச் சூடியதையும்,⁴ ஆமையோட்டை மார்பில் பதக்கமாக அணிந்ததையும்,⁵ சந்திரனைச் சடையில் சூடியதையும்,⁶ கங்கையாற்றைச் சடையிற்கரந்த வரலாற்றையும்,⁷ உமையவளைத் தந்திருமேனியில் ஒருபாகமாகக்கொண்ட வரலாற்றையும்,⁸ தாருகவன முனிவர் மனைவிமார் மனைதொறும் சென்று உண்பலி ஏற்று நின்றதையும்,⁹ புலியை உரித்துத் தோலாடையாக அணிந்ததையும்,¹⁰ கைகளில் மான்,¹¹ அனல்,¹² ஏந்தியதையும் கூறியிருக்கின்றார்

இவை எல்லாவற்றையும் நாம் மேற்போக்காகப் பார்த்தால் கதை போல்தான் தெரியும் ஆனால் இவற்றுள் பொதிந்துள்ள கருத்துக்களைப் பார்த்தால் பல மெய்ப்பொருள் நயங்களைக் கண்டு களிக்கலாம். உதாரணத்திற்கு ஒன்றினமட்டும் இவண்காண்பது பொருத்த முடையதாக இருக்கும்.

உலகுக்கெல்லாம் சிறந்த தலைவனாக விளங்குகின்ற சிவபெருமான் தாருகவன முனிவர் மனைவிமார் இல்லங்களுக்குப் பிச்சைப் பாத்திரம் ஏந்திச் செல்கின்ற செயல் சிலருக்கு இகழ்ச்சிக்குரியதாக இருக்கலாம். ஆனால் இக்கதையில் பொதிந்துள்ள கருத்தைப் பார்த்தால் பெருவியப்பாகத் தோன்றும். அரிதாவது இறைவன் உயிரினை இரந்து பெற்றுக்கொண்டு பக்குவம் வாய்ந்த மெய்யன்பர்க்குத் திருவருள் அறிவைக் கொடுக்கும் பெருங்கருணைத் திறத்தைக் காட்டுவதென்னும் மெய்ப்பொருட் கருத்தை இக்கதை விளக்கிச் செல்வதை உணரலாம்.

சிவனுக்கும் திருமாலுக்கும் உள்ள மிக நெருங்கிய உறவினை ஒரு பாடலில் நயந்தோன்றக் கூறியிருக்கின்றார் ஆசிரியர்.

“மாயனைக் கணையாக ஏவினை

மாயனை விடையாக ஊர்ந்தனை

மாயனைத் திரு மனைவியாக்கி முன்

மணந்து சாத்தனைத் தந்தளித்தனை

-
1. மேலது, 40.
  2. மேலது, 47, 92.
  3. மேலது, 83.
  4. மேலது, 62.
  5. மேலது, 45.
  6. மேலது, 47, 78, 92.
  7. மேலது, 54, 87, 93.
  8. மேலது, 21, 31, 39, 54, 61, 79, 93.
  9. மேலது, 88.
  10. மேலது, 40.
  11. மேலது, 23, 93, 97.
  12. மேலது, 61.

மாயனுக்கொரு பாகம் ஈந்தனை
மாயன் உள்ளமே கோயில் கொண்டனை
மாயன் தேத்திரம் மலர்ந்த தாளினாய்
வரத போற்றி தென்கலைசை ஈசனே” (99)

எனும் இப்பாடலில் திருமலைப்பற்றிய பல வரலாறுகளைச் சுருங்கச் சொல்லி அதேசமயத்தில் தெளிவாகவும் சுவையாகவும் விளக்கியிருக்கின்றார்.

முப்புரத்தை அழிக்கப் புறப்பட்ட முதல்வனுக்குத் திருமால் அம் பாகவும் அமர்ந்து செல்லும் விடையாகவும் பயன்பட்டார். தாருகவன முனிவர்களின் செருக்கை அடக்கத் திருமலைப் பெண் உருவம் கொள்ளச் செய்து, பின்னர் அந்நங்கையை மணந்து சாத்தனைத் தந்தார். பின்பெரு காலத்தில் தம் உடம்பில் ஒரு பாகத்தைத் திருமாலுக்கும் பகிர்ந்தளித்தார். சிறந்த சிவனடியாராகத் திருமால் தொண்டுசெய்ய, அவர் உள்ளத்தையே கோயிலாகக்கொண்டார்; திருமால் ஆயிரம் மலர்களைக்கொண்டு சிவ வழிபாடு செய்யுங்கால் ஒரு மலர் குறையத் தம் கண்ணையே மலராக இட்டு வணங்கினார். அதனைக்கண்டு போற்றிய பெருமான் அவருக்குத் தனிச் சக்கரத்தைக் கொடுத்தருளினார்.

இவ்வாறு திருமால் தொடர்பான பல வரலாறுகளை இந்த ஒரு பாட லில் சுட்டிச் சிவனுக்கும், மாலுக்குமுள்ள தொடர்பினை விளக்கிக்காட்டிய சுவாமிகளின் திறத்தை என்னென்பது?

இவ்வாறு இறைவன் புரியும் செயல்கள் எல்லாம் அவருக்குப் புகழையே சேர்க்கின்றன என்று கூறுகின்றார். இதனை அவர் திருவாக்கி லேயே காண்போம்.

“சிரித்து எரித்தனைப் புரங்களை விழியைத்
திறந்து எரித்தனை மாரனை உகிரால்
உரித்து உடுத்தனை உழுவையைச் சரணல்
உதைத்து உருட்டினை காலனை விரலால்
நெரித்து அழித்தனை அரக்கனை என்பார்
நின்ற யாவையும் நீங்கும் நாள் ஒருங்கே
பொரித்து எரித்திட வல்லதென் கலைசைப்
புண்ணியா உளக்கு இவையுமோர் புகழோ” (40)

ஒப்புமைக் கூறுதல்:

தேவாரம், திருவாசகம், திருக்குறள் போன்ற பல இலக்கிய நூல் களில் ஒன்றித் திளைத்த சுவாமிகள் அந்நூல்களின் கருத்துக்களையும், தொடர்களையும் இவ்வந்தாதியிலும் பயன்படுத்தி இருக்கின்றார்.

உடம்பின் சுமையைச் சுவாமிகள் ஒரு பாடலில் (7) கூறி வருந்து கின்றார்.

“மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றூர்க் குடம்பு மிகை”¹

என்ற குறளின் கருத்தையே ஆசிரியர் எடுத்தாண்டிருக்கின்றார். இது போலவே,

“யானென தென்னும் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும்”²

என்ற குறளின் கருத்தையே “யானென்றும் எனதென்றும்” எனத் தொடங்கும் பாடலில் (20) விளக்கி இருக்கின்றார்.

“கள்ள நெஞ்ச வஞ்சகக் கருத்தவிட்டு அருத்தியோடு
உள்ளம் ஒன்றி உள்குவார் உளத்துளான்”³

எனும் தேவாரக் கருத்தை அடியொற்றி “அடியார்கள் சிந்தையையே கோயிலாகக்கொண்டு உறைபவன் சிவபெருமான்” என்று பல இடங்களில் சுவாமிகள் கூறிச்சென்றிருக்கின்றார்.

“புலன்ஐந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
அறிவழிந்திட்டு ஐம்மேல் உந்தி
அலமந்த போதாக அஞ்சேல் என்று
அருள் செய்வான்”⁴

எனும் சம்பந்தர் தேவாரத்தை ஒட்டிச் சுவாமிகளும்,

“கொண்டல்போல் முழங்கிக் கூற்றவன் எதிரே
குறுகிட நாடியும் தளரக்
கண்டவர் இரங்க ஐம்பொறி கலங்கக்
கண்டமேலை எழுந்துநதி
மண்டிட அறிவு கலங்கும் அந்நாள்உன்
மலரடி வழத்திட மாட்டேன்
அண்டர்குழ் கலைசைப் பராபர இன்றே
அடைக்கலம் கண்டு கொண்டு அருளே” (80)

என்று பாடுகின்றார்.

“முன்னிப் பழம்பொருட்டு
முன்னிப் பழம்பொருளே
பின்னிப் புதுமைக்கும்
பேர்த்துமப் பெற்றியனே”⁵

என்ற மணிவாசகக் கருத்தைப்,

“புதியான் பழையான் புறத்தான் அகத்தான்
முதியான் இளையான் முதலான் முடியான்” (3)

என்று எடுத்துரைக்கின்றார். அதேபோன்று,

1. திருக்குறள், 345.

3. சம். தே. 2 - 101. 6.

5. திருவெம்பாவை. 9

2. திருக்குறள், 346.

4. சம். தே. 1 - 130 - 1.

“கொண்டனை என்னை உன்னைக் கொடுத்தனை மலநேரய் நீங்கக்
கண்டனை வினைகள் எல்லாம் கழித்தனை உடலின் பாரம்
விண்டனை பரமானந்தம் விளைத்தனை கலைசை வாழும்
அண்டனே உண்டு கொல்லோ அடியனேன் செய்யும் கைம்மாறே”
(55)

எனும் இப்பாடல்.

“தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்”¹

எனும் திருவாசகப் பகுதியை நினைவூட்டுகின்றது.

“என்றுநீ அன்று நான் உள்ளடிமை அல்லவோ”²
என்ற தாயுமானவர் வாக்கை நினைந்த முனிவர்

“ஆண்டாய்நீ உனக்கு அடியேன் நான்”³ (16)

என்றுரைக்கின்றார்.

“அயனை முன்படைத் திடுமொரு கற்பத்து
அரியை முன்படைத்திடுமொரு கற்பத்து
உயர் உருத்திரன் தனைமுனம் படைப்பன்
ஒருகற்பம் மற்றொரு கற்பந் தன்னில்
முயலும் மூவரை ஒருங்குடன் படைப்பன்
முற்பிறந்தவர் மற்றிரு வரையும்
செயலினால் படைக்கவும் அருள் புரிவன்
சிவபிரான் எனில் ஏற்றம் இங்கெவனோ”³

என்ற சிவதத்துவ விவேகத்தில் உள்ள பாடலையே சுவாமிகள்.

“ஒருகற் பத்தினில் அரனைமுன் படைப்பாய்
ஒருகற்பத் தினில் அரியைமுன் படைப்பாய்
வருகற்பத்தினில் அயனை முன் படைப்பாய்
மறுகற் பத்தினில் மூவரை ஒருங்கே
தருவை முற்படப் பிறந்தவர் பிறரைத்
தரவும் செய்குவை நின்திரு விஜாயாட்டு
அருள்பழுத்த தென் கலைசைவாழ் முதலே
யார்அறிந்து எடுத்தோத வல்லவரே”
(36)

என்று கூறியிருக்கின்றமையைக் காணமுடிகின்றது.

1. கோயில் திருப்பதிகம், 10

2. தாயுமானவர், ககவாரி, 7.

3. சிவதத்துவ விவேகம்.

முடிவுரை :

இவ்வந்தாதிப் பாக்களின் நடை தெளிந்த ஆற்றொழுக்குப் போன்ற ஓட்டம் உடையன. தேவாரம், திருவாசகம் போலத் தோய்வார் உள்ளத் தைப்பற்றி ஈர்த்து உருக்கவல்லன. இப்பாமாலையைப் படிப்பவர் கண்கள் புனல்பாயும். கற்றவர் உள்ளம் களிப்பெய்தும். இறைவன்மீது அளவிலா அன்பை வளர்க்கும். சுவாமிகள் கையாண்டிருக்கும் சொல் நடை எளிமை வாய்ந்தது. எவரொருவர் துணையின்றியும் பாக்களைப் படித்துப் பொருள் உணரும் தன்மையது. திரும்பத் திரும்பப் படிக்கும் ஆவலைத் தூண்டுவன வாக இப்பாக்கள் திகழ்கின்றன. “மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே” என்ற அப்பர் அடிகளின் வாக்குக்கேற்பப் பெறுதற் கரிய இம் மனிதப் பிறவியை எடுத்துள்ள நாம் பிறவா யாக்கைப் பெரியோ னாகிய சிவபெருமானை நனைந்து வழிபட்டு அவன் திருவருளைப் பெற முயல் வோம்! அவனும் மெல்ல மெல்ல வந்து நம் உள்ளத்தைத் திருத்தி நமக்கு மேலை வீட்டின்பம் நல்குவான்! இது உறுதி!

வாழ்க! மாதவச் சிவஞான முனிவர் மலரடி வாழ்க!

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பரந்தாதி

திருமுறைச்செம்மல், வித்துவான், பேராசிரியர்,

தா. ம. வெள்ளைவாரணர்,

(செந்தமிழ்க் கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்.)

*****

முன்னுரை :

சிவஞான சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பெற்ற பிரபந்தங்களில் திருவேகம்பரந்தாதியும் ஒன்று. காஞ்சிபுரத்தில் திருவேகம்பம் என்னும் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன்மீது பாடப்பெற்ற அந்தாதியாகையால் இப்பெயர் இந்நூற்கு இடப்பெற்றிருக்கிறது. இந்நூற் பெயரை இந்நூலின் 22 ஆவது செய்யுளில் என்சொல் கம்பரந்தாதியும் கைக்கொண்டவா அச்சி காவலனே ” என்று சுவாமிகள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வந்தாதி 100 செய்யுட்களால் ஆக்கப்பெற்றதாயினும் கடவுள் வாழ்த்தும் 95 முதல் 100 வரையான ஆறு செய்யுட்களும் கிடைத்தல், 1 முதல் 94 வரையான செய்யுட்களே கிடைத்துள்ளன. இந்நூலுக்கு மதுரை இராமசாமிப்பிள்ளை பதவுரை எழுதியுள்ளார். அவ்வுரை திருவாவடுதலை ஆதினத்தின் வெளியீடாக 1967-ல் வெளிவந்துள்ளது.

செய்யுள் அமைப்பு :

இவ்வந்தாதி நூலில் உள்ள செய்யுட்கள் கட்டளைக் கலித்துறை என்னும் பாவினத்தால் ஆனவை. ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் நான்கடிகளிலும் முதலிரண்டு சீர்கள் மடக்காக அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் குறைந்த பட்சம் 1 முதல் 6 எழுத்துக்களும் அதிகபட்சம் 1 முதல் 12 எழுத்துக்களும் மடக்காக அமைந்துள்ளன.

இத்தகைய மடக்கில் தண்டக நாடகம் (67) என நாட்டுப் பெயரும், ஏகம்பத்தானை (81), திருமேற்றளி (57), திருவோண காந்தன் (58), அனேகதங்காவதம் (59), நெறிக்காரைக்காட்டு (60), மையானப்பதி (61) திருக்காமக் கோட்டம் (40), ஆடானை அம்பலம் (56), வரகந்தமாதனம் (70), எனத்தலப்பெயர்களும், சாருவ தீர்த்த (27) எனத்தீர்த்தப்பெயரும், கம்பரந்தாதி (22) என நூற்பெயரும், அகத்தியன் நாரதன் (55) என முனிவர் பெயர்களும், திருக்கோவையார் (58) என நூற்பெயரும் யமகமாக வைத்துப் பாடியிருப்பது சிறப்புப் பகுதிகளாகும்.

மடக்கிற்கு ஓர் உதாரணம் :

திருக்கோவையார் என்ற தொடர், நான்கடிகளிலும் பொருள் கொள்ளுமாற்றைக் காண்போம்.

1. திருக்கோவை யார(ணனை) -

திருமகளுக்குக் கணவனாகிய திருமாலையும், நான்முகனையும்.

2. திருக்கு ஓ வையார் -

மனத்திருக்கு சிறிதும் வைத்துக்கொள்ளாதவர்.

3. திருக்கோவையார் -

திருக்கோவையார் என்னும் நூல்.

4. (கூ) திருக்கோ வை ஆர் (படைவேட்கோ) -

கூதிரின் குளிர்க்கோ? கூரிய அம்பினை உடைய மன்மதனுக்கோ?

பொருளமைதி :

இவ்வந்தாதி நூலின் செய்யுட்களில் பல திறப்பட்ட பொருட் கூறுகளைச் சிவஞான சுவாமிகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றுள் கச்சித்தலம் பற்றிய செய்திகள், தவத்தோர் இயல்பு, தமிழ்க்கவியின் இயல்பு, திருக்கோவையாரை இறைவன் தன் கைப்பட எழுதிய செய்தி, முறைகூறி இறைவனைக் குறிப்பிடுதல், ஞானியரின் அறிவில் இறைவன் புலப்படும் தன்மை, அடியார்களை உபசரித்தல் முதலியன குறிப்பிடத் தக்கனவாகும்.

கச்சித் தலச் செய்திகள் :

“சாருவ தீர்த்த நறுநீரில் ஏகம்பர் தாம் உலவும் சாறு” (27) என்பதால் சாருவ தீர்த்தமாகிய குளத்தில் தெப்போற்சவம் நடைபெறுவது அறியப்படும். “பரவும் தொடை முவேந்தவர் பகர்ந்தருளும் பதிகம்” (16) என்பதால் மூவராலும் தேவாரம் பாடப்பெற்றமை உணர்த்தப்படுகிறது. “அகத்தியன் நாரதன் ... தொழும் கம்பர்” (55) என்பதால் அம்முனிவர்கள் வழிபட்டமை தெரிகிறது.

“நன்னீர்க் கம்பை வாய்த் தழுவக் குழைந்தார்” ( )

என்பதால் அம்மையால் தழுவப்பட்ட வரலாறு விளக்குகிறது.

தவத்தோர் இயல்பு :

தவம் செய்வோர் பனியும் வெயிலும் மழையும் தாங்கிப் பிறர் மாட்டு அருள் உடையராகித் தவம் செய்வர்; காடுகளிலும் மலைகளிலும் தங்கித் தவம் செய்வர். இவ்வியல்புகளை, “பனியும் தின்கோடையும் கூதிரும் ஏற்று அளியுடன் செய்தவத்தோர்” (57) எனவும் “காடு அதன்பால் வரைப்பால் தவம் ஆற்றி” (59) எனவும் வரும் தொடர்கள் அறிவிக்கின்றன.

தமிழ்க்கவியின் இயல்பு :

வடநூலார், செய்யுட்களின் சொற்செறிவு பொருட் செறிவுகளை நோக்கிச் செய்யுட்களை இட்சு பாகம் (கரும்புநடை), நாளிகேரபாகம் (தேங்காய் நடை), கதலீபாகம் (வாழைப்பழநடை), திராட்சா பாகம் (திராட்சைப்பழநடை) என நான்கு வகைப்படுத்துவர். ஆனால் தமிழ்ச் செய்யுட்களில் முதல் பாகமும் இறுதிப்பாகமும் நீங்கலாக நடுப்பட்ட நாளிகேர பாகமும், கதலீபாகமுமே உள்ளன என்பதைக் குறிப்பாகச் சிவஞான சுவாமிகள் தெரிவிக்கிறார்கள். "ஏகம்பா உன் கழலை முறுக்கம் பாகம், பாகம் உறும் தமிழ்பாடும் கடன் பணியே" (93) என்று வேண்டும்போது முறுக்கம் பாகம் என்பதால் நாளிகேரபாகத்தையும், பாகம் என்பதால் கதலீபாகத்தையும் குறிப்பிட்டு இவ்விருபாகங்களைப் பெற்ற தமிழ்பாடப் பணிப்பாயாக என்கிறார்கள்.

திருக்கோவையாரைக் கைப்பட எழுதியது :

மாணிக்கவாசகர் தில்லையில் தங்கியிருந்தபோது கூத்தப்பிரான் அந்தணச் சிறுவனாக அவர் முன் சென்று திருவாசகத்தைத் தான் எழுதிச் கொள்ள விரும்புவதாகச் சொன்னான். அவர் சொல்லச் சொல்ல இறைவன் தன் கைப்பட எழுதினான். பின்பு பாவை பாடிய வாயால் கோவையும் பாடவேண்டும் என்று கேட்டுத் திருக்கோவையாரையும் தன் கைப்பட எழுதித் திருச்சிற்றம்பலமுடையான் என்று கைச்சாத்தும் இட்டு. அவ் வோலைச் சுவடியைத் திருக்களிற்றுப்படியில் வைத்து மறைந்தான். இவ் வரலாற்றுச் செய்தியைச் சுவாமிகள் "ஓர் அன்பர் கூறிடச் சிற்றம்பலத் திருக்கோவையார் கரத்தால் வரைந்தாண்ட செல்வா" (88), என்னும் தொடரில் அமைத்துள்ளார்கள்.

முறைகூறி இறைவனைக் குறித்தல் :

குமரன் தாதை, உமைமணவாளன் என்று திருமுறைகளில் முறை கூறி இறைவன் சுட்டப்படுதல் போலச் சுவாமிகள் சில சொற்றொடர்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். அவையாவன : 1. "செந்தில் மாநகர்ச் சேவலங் கொடியான் அத்தன்" (23). 2. "காமக்கோட்டி மணுளன்" (23)

அறிவில் விளங்கும் இறைவன் :

பக்குவரான ஞானிகளின் தியானத்தில் அவரது அறிவின்சுண்ணை செவ்வகத்திப் பூவைப் போல இறைவன் காட்சி தருகிறான் என்பதனை, "அறிவில் செம்போது அகத்தி ஆனார்; அதமார்க்கு ஒளித்து மன்றில் ஆடுவரே" (55) என்னுமிடத்தே சுவாமிகள் அறிவிக்கிறார்கள். இவ்வுவமை பிறர் எவராலும் காட்டப்படாத புதிய பிரயோகமாக உள்ளது.

அடியார்களை உபசரித்தல் :

அடியார்களை எதிரே கண்டால் அனந்தம் தரம் வீழ்ந்து பணிய வேண்டும். பிறகு "அடியேன் தங்கட்குச் செய்யத் தக்கபணி யாது"

எனக் கேட்க வேண்டும். அவர்களைப் புகழ்ந்து பாடவேண்டும். பிறகு அவ் அடியார்களை இறைவனாகவே புத்திபண்ணி ஆசனம் கொடுத்து உபசரிக்க வேண்டும். இவ்வாறு ஒழுகவேண்டியவற்றுள் ஒன்று கூடத் தம்மிடம் இல்லை என்பது போல் (பிறர் செயலைத் தன்மீது ஏற்றிக்கூறும் நெறிப்படி) 94-ம் செய்யுள் அமைந்திருக்கிறது.

இறைவர்க்குரிய இடம் முதலியன :

ஏகாம்பரர்க்குத் தங்கி இருக்கும் பதியாவது காஞ்சிபுரம். அணியும் அணியாவது பாம்பு. ஆடையாவது எண்திசை. ஆயுதமாவது பரசு. பத்தி செய்வோர் பெறும் பேராவது இகபரசுகம். பாடிப்பரவும் பாமாலையாவது மூவர் பாடிய பதிகங்கள். அவரை மனத்தால் நோக்குவார்க்குக் கிடைக்கும் உருவமாவது பரமானந்த சுகம்.

பதிகம்பர் அம்பரர்க்கு ஆவது

காஞ்சி, பணி பணிஎன்

ப, திக் அம்பரம், பரசு ஆயுத

மாம். பத்தி செய்பவர் ஏற்

பது இகம்பரம், பரவும் தொடை

மூவர் பகர்ந்தருளும்

பதிகம், பரம் பரமானந்த

மே உருப் பார்ப்பவர்க்கே.

(16)

சில நயங்கள் :

சிவபெருமான் பல்லாண்டெனும் பதங்கடந்தவன்; (என்றும் உள்ளவன்) திருமாலோ ஏனைய இந்திரர் பிரமர்களைவிட நீண்ட நாள் வாழும் பல்லாண்டெனும் பதம் உடையவன்; (பதவி பெற்றவன்) இந்த நயத்தை "பல்லாண்டவன் நாரணன்" (30) என்ற தொடரில் காணமுடிகிறது. ஆணவம் கருமையான இருள் போன்றது. அதனால் மை என்று சுட்டப் படுவது. சுவாமிகள் ஆணவத்தை மை என்று சுட்டுதற்காக "உவ தீர்த்த ஒப்பின் பெயர்" என்ற தொடரைக் கையாளுகிறார்கள். (ஒப்பின் பெயர் என்பது உவமை என்ற சொல், இதில் உவ என்ற எழுத்துக்கள் தீர்த்து போனால் எஞ்சிஇருப்பது மை என்பதுதானே.) முருகன் தீப்பொறிகளான நெருப்பிலே தோன்றினான்; கங்கையால் சுமந்து செல்லப்பட்டான். கார்த்திகை மாதர்களால் பாலூட்டப்பட்டான். உமாதேவியால் ஒருருவ மாக்கப்பட்டு முலைப்பால் ஊட்டப்பெற்றான். இம்முறையால் நெருப்புக்கும் கங்கைக்கும், கார்த்திகை மாதர்க்கும் உமாதேவிக்கும் முருகன் மகன் ஆகிறான். இந்த நயத்தை "கங்கைக்கு அனற்கு ஆரற்கு உமைக்கு மகவு" (23) என்ற தொடர் உணர்விக்கிறது.

வடசொற்கள் :

இவ்வந்தாதியில் ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் முதலிரண்டு சீர்கள் நான் கடியிலும் மடக்காக வருவதால் நான்குமுறையில் பொருள் காணவேண்டி

இருப்பதால் - வட்சொற்கள் சற்று மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன. அலத்தகம், ஆதங்கம், ஆரம், கங்கணம், கஞ்சம், கதம், கம், கம்பு, கரளம், கவான், களபம், களம், கானம் (இசை), குடிஞை, தகரம், தமம், மாதங்கம், வனம் முதலான பல வட்சொற்களைக் காணமுடிகிறது.

முடிவுரை :

ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் முதலிரண்டுசீர்களைப் பலவாறு உடைத்துப் பதச்சேதம் செய்து பொருள்காண வேண்டியிருக்கிறது. பின்னைய மூன்று சீர்கள் எளிதாய்ப் பொருள் உணர நிற்கின்றன. எனவே ஒவ்வொரு செய்யுளும் முதலிருசீர்கள் நாளிகேர பாகமாகவும் பின் மூன்று சீர்கள் கதலீபாகமாகவும் அமைந்து விளங்குகின்றதை அறியமுடிகிறது. இந்நூலைப் பயில்கின்றவர் ஏராளமான சொற்களையும் பொருள்களையும் கற்றுமொழிப் புலமையில் வன்மை எய்துவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- குளத்தார் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி இளசைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி -

டாக்டர். கோமதி குரியமூர்த்தி, எம். ஏ., பிஎச். டி.

(சைவசித்தாந்தத்துறை, காமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை.)

*****

முன்னுரை:

அந்தாதி என்பது சிற்றிலக்கிய வகையைச் சார்ந்தது. அந்தாதி இலக்கியத்தின் சாயலும் போக்கும் சங்கப்பாடல்கள், சிலப்பதிகாரம் முதலிய வற்றில் காணப்படுமாயினும், கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் தான் அது தனியொருவகைச் சிற்றிலக்கியமாக உருவாகியது. கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் காரைக்காலம்மையாரால் இயற்றப்பெற்ற அற்புதத் திருவந்தாதியே முதல் அந்தாதி நூலாகச் சிறப்புறுகிறது. அந்தாதி இலக்கியம் பொருட்சிறப்பும், யாப்புச் சிறப்பும் மிக்கது. நினைவாற்றலுக்கு உதவுவது.

“ அந்த முதலாத் தொகுப்பதந்தாதி ”

என்றும்,

“ அசையினும் சீரினும் அடிதொறும் இறுதியை

முத்தா திசைப்பின் அஃதந்தாதித் தொடையே ”

என்று காரிகை ¹ அந்தாதி இலக்கணத்தைப்பற்றிக் கூறுகிறது. அந்தாதி என்பது இரண்டு அடிகளுக்கும், இரண்டு செய்யுட்களுக்கும் இடையே காணப்படும் இவற்றுள் இரண்டு அடிகளுக்கிடையில் அமைவதை அந்தாதித்தொடை என்பர். இரண்டு செய்யுட்களின் இடையில் அமைவதை செய்யுளந்தாதி எனக் கூறுவர். ஒன்றன் அந்தம் அடுத்ததன் ஆதியாக வருதலின் அந்தாதி எனப் பெயர்பெற்றது. செய்யுளந்தாதி ஒரு செய்யுளின் இறுதியிலுள்ள எழுத்து, அசை, சீர், சொல், அடி ஆகிய இவற்றுள் யாதானும் ஒன்று அதற்கு அடுத்த செய்யுளின் முதலில் வருவது. நூலினது சுற்றுச் செய்யுளின் இறுதி, முதற் செய்யுளின் முதலோடு ஒன்றிவரும் இதனை மண்டலித்தல் என்பர். செய்யுட்கள் வெண்பாவாலேனும் விருத்தப் பாவாலேனும், கட்டளைக் கலித்துறையாலேனும் அமைந்திருக்கும். பெரும்பாலும் அந்தாதி நூல்கள் நூறு செய்யுட்களை உடையன. அத்தொகையில் குறைந்த செய்யுட்களையுடைய அந்தாதிகளும் உள்ளன. இனி, பத்துப்

பத்துப் பாட்டுக்கு ஒரு யாப்பாகப் பத்துவகைச் செய்யுட்களால் இயற்றப் படுவதாகிய ஒருவகை அந்தாதியே பதிற்றுப்பத்தந்தாதி ஆகும். அந்த வகையிலேதான் குளத்தூர், இளசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதிகள் அமைந்துள்ளன அவ்விரு அந்தாதி நூல்களும் இங்கு ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

ஆசிரியர் குறிப்பு :

இந் நூல்களின் ஆசிரியர் சிவஞான முனிவர் கி. பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் சிறந்து விளங்கிய பெரியார். சிவஞான சுவாமிகளுடைய பிள்ளைத் திருநாமம் முக்களாலிங்கர் என்பது. இவர்களுடைய தீட்சாநாமமே சிவஞான சுவாமிகள் என்பதாகும். சிவஞானிகளுக்கு உரியதாகிய இலக்கணங்கள் யாவும் குறைவற நிறைந்து இவர் ஞானயோகியாக விளங்கியமையால் இயல்பாகப் பெற்ற தீட்சாநாமமே காரணத் திருநாமமாகவும் அமைந்தது. இவர் பாவநாசத்திற் கருகிலுள்ள விக்கிரம சிங்கபுரத்தில் சைவவேளாளர் குலத்தில் அவதரித்தவர். தகப்பனார் பெயர் ஆனந்தக்கூத்தர். தாயார் பெயர் மயிலம்மை. இவர் இளம் வயதிலேயே துறவு பூண்டு ஞான ஒழுக்கத்தினை மேற்கொண்டவர். சிவஞானசுவாமிகள் எழுதிய நூல்கள் இருபத்தெட்டு. ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவநாயனார் அருளிச் செய்த சிவஞான போதத்துக்குத் தமிழில் பேருரை கண்ட பெரியார் இவராகின். 'திராவிடமாபாடியகாரர்' என்று இவரை உலகம் போற்றும். சிவஞானசுவாமிகளின் ஆசிரியர் பஞ்சாக்கரப்பரீஞ்ஞை பாடிய இரண்டாவது பின் வேல்பு தேசிகமூர்த்திகள் ஆவார். சுவாமிகளின் மாணாக்கர்கள் பன்னிருவர். அவர்களுள் கச்சியப்ப முனிவர் தலைவர். சுவாமிகள் திருநாவடுதுறையில் சித்திரைமாதம் ஆயில்யநாளில் சிவமுக்தி அடைந்தார்கள்.

குளத்தூர், இளசைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதிகள் நூலாராய்ச்சி :

குளத்தூரிலுள்ள சிவபெருமான்மீது பாடப்பட்ட நூல் குளத்தூர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி. இளங்காடு என்னும் ஊரிலுள்ள சிவபெருமான்மீது பாடப்பட்டது இளசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி. இவ்விரு நூல்களும் தோத்திரவகையில் அமைந்து படிப்போருக்குப் பக்திச் சுவையை ஊட்டுவன. இவ்விரு நூல்களிலும் சைவசித்தாந்த சாத்திரக் கருத்துக்கள் நிரம்ப உள்ளன. சைவ சமயத்தின் முடிந்த முடிவான கொள்கைகளே சைவ சித்தாந்தம் எனப்படும்.

முப்பொருள் உண்மை கூறல் :

சைவசித்தாந்தம் கூறும் உண்மைகளைத் தையும் பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருட்களுள் அடக்கலாம். பதி என்பது இறைவனைக் குறிக்கும். பசு என்பது பாசத்தால் கட்டப்பட்டுள்ள உயிர்களைக் குறிக்கும். பாசம் என்பது இறைவனை உணராவண்ணம் உயிர்களைக் கட்டியுள்ள ஆணவம், கன்மம். மாயை என்ற மும்மலங்களைக் குறிக்கும். சைவசித்தாந்தம் இம்முப்பொருட்களின் உண்மைகளையும், அவற்றின் இயல்புகளையும், அவற்றுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புகளையும், உயிர்கள் தங்களைக் கட்டியுள்ள பாசத்திலிருந்து விடுபட்டு இறைவனுடன் இரண்டறக்

கலத்தலே சிவானந்த முக்தி என்பதையும், அம்முக்தி அடைவதற்கு உயிர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய சாதனங்களையும் விளக்கிக் கூறும். சிவஞானசுவாமிகள் இம்முப்பொருள் உண்மையைக் கூறுகின்றார். (இ. ப. 24).

பதி இயல்புகள் :

பதியின் தலைமை :

பதி என்ற சொல்லுக்குக் 'காப்பவன்' என்றும், 'தலைவன்' என்றும் பொருள். முப்பொருட்களுள் மேலான பொருள் பதியே. "பதி பரமே" ² என்கின்றார் சிவப்பிரகாச ஆசிரியரான உமாபதிசிவம். "மேல் ஒருவன் இல்லாதான் எங்கள் இறை" ³ என்று திருவருட்பயன் பதியின் தலைமைப்பண்பை உணர்த்துகின்றது. சிவஞான சுவாமிகள் இறைவனை "வாழ்முதல்" (கு. ப. 38) என்கின்றார்.

எங்கும் நிறைந்தது :

பதி ஒன்றுதான். ஒன்றாகிய இறைவனே எங்கும் நிறைந்துள்ளான். பரலில் நெய் போலவும், பழத்தில் சுவை போலவும், எள்ளில் எண்ணெய் போலவும் எங்கும் நிறைந்தவன் இறைவன் என்று அருணாந்தி சிவாசாரியார் கூறுகின்றார். ⁴ இறைவன் எங்கும் நிறைந்து நிறைவே, "எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல் நிறைந்து நின்றான்" (கு. ப. 45) என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார். குளந்தை மாநகரில் வசிக்கின்ற சிவபெருமான் திருவல்லம், திருவேகம்பம், திருவிடைச்சரம், திருக்கச்சூர், திருமுல்லை வாயில், திருமருகல், திருக்காளத்தி, திருவொற்றியூர், திருவான்மியூர், திருமாகறல், திருவலிதாயம், திருமுருகன்பூண்டி, திருப்பாதூர், திருக்கழுக்குன்றம், திருமுதுகுன்றம், திருவேற்காடு முதலிய தலங்களை இடமாகக் கொண்டெழுந்தருளியுள்ளார். (கு. ப. 57) என்று கூறுவதன் மூலம் சுவாமிகள், ஒன்றாகிய இறைவனே எங்கும் இருப்பதை உணர்த்துகின்றார். மேலும், "உறைவானை யெவ்விடத்தும் உயிர்க்குயிரா யங்கங்கே நிறைவான்" (இ. ப. 12) என்று சிவஞானசுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

அட்டமூர்த்தம் :

இறைவன் நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா முதலியவற்றுள் நிறைந்து அட்டமூர்த்தமாய் விளங்குகின்றான் என்று சிவஞானசுவாமிகள் கூறுகின்றார். (கு. ப. 2)

"இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி

யியமான னெயறியுங் காற்று மாகி

அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி ருகி

யாகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகி" ⁵

என்று திருநாவுக்கரசர் கூறுவதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

முவகைமேனி :

“அருவமும் உருவா ருபம் ஆவது மன்றி நின்ற

உருவமும் முன்றுஞ் சொன்ன ஓருவனுக் குள்ளவாமே”⁶

என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் இறைவன், அருவம், உருவம், அருவருவம் என்று முவகை மேனியுடையவனாய் இருத்தலைக் கூறுகின்றார். இதனைச் சிவஞானசுவாமிகளும்,

“அருமேனி கொண்டும் உருமேனி கொண்டும்

அஞ் கூரிரண்டு மருவுந்

திருமேனி கொண்டு” (கு. ப. 22)

என்று கூறுகின்றார்.

உருவத்திருமேனி :

இறைவன் முவகை மேனி உடையவனாயினும் தோத்திரநூல்கள் பலவற்றுள்ளும் இறைவனின் உருவத்திருமேனியே அதிகம் வருணிக்கப் படுகின்றது. ஏனென்றால் உருவமற்ற ஒரு பொருளை மக்கள் மனத்தால் நினைக்கவோ, வழிபடவோ முடியாது “அருவமாகிய கடவுள் உயிர்கள் உணர்ந்து உய்யவே உருவமாகி வருகின்றான்” என்று திருவந்தியார் கூறுகின்றது.⁷ சிவஞான சித்தியாரும் “அருளுரு உயிருக் கென்றே ஆக்கினன் அசிந்த னன்றே”⁸ என்று கூறுகின்றது. சிவஞான சுவாமிகள், “குறியிறந்த பரம்பொருளோர் குறியிருவங் கொண்டருளி (இ. ப. 21) என்கின்றார். மேலும் தோத்திர நூல்கள் பெரும்பாலும் அநுபவ நூல்கள் ஆகும். எனவே நூலாசிரியர்கள் இறைவன் மீது கொண்ட காதலனுபவத் தால் அவனுடைய உருவத்தை அதிகம் வருணிக்கின்றனர் எனலாம்.

“பாற்றிரு நீறு பூத்த

பவளவெற் பனைய பச்சைச்

கோற்றொடி மணந்த மேனி” (இ. ப. 60)

என்றும்,

“மணிகண்டன், உமைபங்கள், மழுமான் அணிகொண்ட
செங்கை இதழாளன், பணி கொண்ட வேணிமுடியான்”

(கு. ப. 29)

என்றும்,

“பவளக் காடுமொய்த் தனையசெவ்

வேணியும் பதியும்

தவளக் திங்களங் கீற்றுமெண்

புயங்களுந் தறுகண்

கவளத் தோலுரி வீரமுங்

காட்டியெம் பெருமான்

சுவளைப் பொய்கைகுழ் குளந்தையில்

குடியிருந்தனனே” (கு. ப. 32)

என்றும் சிவஞானசுவாமிகள் இறைவனின் திருமேனியை வருணிக்கின்றார். இறைவன் தன் உள்ளத்தில் குடி கொண்டிருப்பதை,

“மாறிலாக் கருணை காட்டும்

வளரொலி நயன மூன்றுஞ்

சீறுமா டரவம் பூணுந்

திருமுகப் பொலிவும் வெள்ளை

நிறுபூத் தலர்ந்த மெய்யும்

நெறிசூழ லிமய வல்லி

கூறுமா யிளசைக் கோமா

னென்னுளங் குடிகொண் டாளே” (இ.ப.55)

என்று சிவஞானசுவாமிகள் கூறுகின்றார். அவருடைய உள்ளத்தில் குடி-
கொண்ட இறைவன் அங்கிருந்து அகலுவதில்லையாதலால் சுவாமிகள்
எவ்விடத்தும் இறைவனின் வடிவத்தையே காண்கின்றார். இதனை,

“கண்ட கண்டவென் ளிடையெலா மிளசைவாழ்

கருணையங் கடல் காள

முண்ட கண்டமு நான்குதிண் டோளும்வே

ஞருவினை யருவாக்க

விண்ட கண்டழ லுருவமு முமையவண்

மேவிய விடப்பாலுங்

கொண்ட கண்டமாய் நின்றதோர் குறியன்றிப்

பிறகுறி காணேனே” (இ.ப.73)

என்று சிவஞானசுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

“பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே

பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார்”⁹

என்று அருணந்திசிவாசாரியார் கூறியதைப்போலச் சிவஞான சுவாமிகளும்
எங்கும் சிவனையே காண்கின்றார்.

அகண்ட வடிவினன் :

இறைவன் உருவமுடையவனாயினும் அவன் உலகப் பொருட்களி-
லிருந்து வேறுபட்டவன் ஆவான். இறைவனின் அகண்ட வடிவத்தைச்
சுவாமிகள் அவனுடைய உறுப்புக்களில் வைத்து,

“காளையாய்க் குளத்தாரமர்ந்தருளிய கண்ணுதற் பெருமாற்குத்

தோள்களாயிரங் திருமுடியாயிரந் தொழில்களாயிரஞ் செய்ய

தாள்களாயிரம் விழிகளு மாயிரந் தாளமாயிரம் பேரின்

கோள்களாயிரங் குணங்களாயிர மெனக் கூறுவருணர்ந்தோரே”

(கு.ப.58)

என்கின்றார்.

இன்ப வடிவினன் :

இறைவனுக்குரிய எண்குணங்களுள் ஒன்று வரம்பில் இன்ப
முடைமை. இறைவன் இன்ப வடிவினனாதலால் சுவாமிகள் இன்பச்சுவை
குறிக்கும் அடையாள மொழிகளால் இறைவனை வழங்குகின்றார்.

“கண்ணி னுண்மணியைக் கனிதேறலை” (கு.ப.3)

“ஊனே உயிரே உணர்வே என்று
ஓக்கக் கலந்து சிவானந்தத் தேன்” (கு.ப.18)

“நுவலற்கரிய பரமானந்தப் பால்” (கு.ப.18)

“அண்ணிக் குங்கரும் பாகி யமுதமாய்க்
கண்ணுக் குண்மணி யாய்க்கனி தேறலாய்” (இ.ப.3)

“யருகுவார்க்கு இனிக்கும் பசுந்தேறலே” (இ.ப.4)

என்று சிவஞானசுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

“சார்ந்தடியார் தாந்தானுச் செய்து”

என்று மெய்கண்டார் கூறுவதுபோல, ஆனந்தமயமான இறைவன் சுவாமி
களுக்கு ஆனந்தம் அருளியதை,

“ஆனந்த மயமாய் நின்ற
வரும்பெருஞ் சோதி தானேர்
ஆனந்த வடிவங் காட்டி
யருளினு விளசை மேவி
ஆனந்த மடியேற் கீந்த
வருளினே நினைக்குந் தோறும்
ஆனந்த மேவிட் டென்னை
யங்கமே யாக்கற் பாற்றே” (இ.ப.59)

என்று கூறுகின்றார். சொல்லழகு மிக்க பாடல் இது.

எல்லாமாய் அல்லதுமாய் விளங்குபவன் :

எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருக்கும் இறைவனின் தன்மையை,

“உள்ளது மிலது மாகும்
உருவமு மருவு மாகும்
கள்ளமும் வெளியு மாகும்
கருணையு மறமு மாகும்
பள்ளமு மேலு மெங்கும்
படரொளிப் பிழம்பாய் நிற்கும்” (கு.ப.50)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார். ‘உள்ளது X இலது, உருவம் X
அருவம், ‘கள்ளம் X வெளி’, ‘கருணை X மறம்’, என்று முரண்பாடான
இரு பண்புகளை இறைவன் மேல் ஏற்றிக் கூறுகின்றார் சிவஞான சுவாமி
கள். உபநிடதங்களின் காலத்தொட்டே மெய்ப்பொருட்களின் இயல்புகளை
முரண்தொடையில் கூறுவது வழக்கமாய்க் காணப்படுகின்றது.

மூவர்க்கும் மேலானவன் :

பிரமன் படைத்தலையும், திருமால் காத்தலையும், உருத்திரன் அழித்
தலையும் செய்ததாகச் சைவ நூல்களில் கூறப்படும். பிரமன், திருமால்

முதலானோர் தம் புண்ணிய விசேடத்தால் முதல்வனுடைய அதிகார சக்தியை அவனுடைய ஏவலால் பெற்று அத்தொழில் ஆற்றுகின்றனர் என்பதை,

“விரைக்கம் லத்தோன் மாலும் ஏவலான் மேவினார்கள்
புரத்ததி கார சத்தி புண்ணியம் நண்ண லாலே”¹²

என்று அருணாந்தி சிவாசாரியார் சிவஞான சித்தியாரிலும்,

“அயன் அரியும் அவனதுயர் அதிகா ரத்து
வந்தமுறை தன்தொழிலே மன்னுவிப்பன் எல்லாம்”¹³

எனும் உமாபதிசிவம் சிவப்பிரகாசத்திலும் கூறுகின்றனர். இப்பாடல் தொடர்களில் பிரமன், திருமால் இருவர் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் உருத்திரன்பற்றிய குறிப்பு உள்ளடங்கியதாகக் கருதலாம். இக் கருத்தைச் சிவஞான சுவாமிகளும்,

“முவரை யின்ற பெம்மாள்
யாவன் முத் தொழிலு முவர்
இயற்றிடப் பணித்தான்” (இ.ப. 15)

என்று கூறுகின்றார். எனவே முழுமுதற் பொருளாகிய இறைவன் மும் மூர்த்திகளிலிருந்து வேறுபட்ட முதல்வனாவான் என்பதை உணரலாம். எனவேதான் மாணிக்கவாசகரும்,

“முவரும் அறிகிலர் யாவர் மற்றறிவார்”¹⁴

என்று கூறுகின்றார்.

அத்துவிதக் கலப்பினன் :

பதிக்கும் உயிர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு ‘அத்துவிதம்’ என்ற சொல்லால் சைவ சித்தாந்தத்தில் குறிப்பிடப்படும் அத்துவிதம் என்ற சொல் வேற்றுமையின்மை, அதாவது இரண்டாகப் பிரிந்து நிலவாமை என்று பொருள்படும்.¹⁵ இதனை,

“ஒன்றாகாமல், இரண்டாகாமல்
ஒன்று பிரண்டு மின்றாகாமல்”¹⁶

என்று விரித்துப் பொருள் கூறுவர். இறைவன் உலகு உயிர்களுடனாக கலப்புத் தன்மையால் ஒன்றாகவும், பொருள்தன்மையால் வேறுகவும் உயிருக்கு உயிராயிருந்து இயங்கும் தன்மையால் உடனாகவும் இருப்பதே அத்துவிதம் எனப்படும் திருஞான சம்பந்தர் திருவீழிமிழலைப் புதிகத்தில் “ஈராய் முதலொன்றாய்” என்று தொடங்கும் பாடலில் “தானாய் வேராய் உடனானிடம் வீழிமிழலையே”¹⁸ என்று இறைவனின் அத்துவித நிலையைக் கூறுகின்றார். சிவஞான முனிவரும் இறைவனின் இந்த அத்துவிதக் கலப்பு நிலையை,

“வித்தக லோக மனைத்திலும் வேராய்

அத்துவி தப்பொரு ளாயின சைக்கோன்” (இ.ப. 49)

என்று கூறுகின்றார்.

பசுஇயல்புகள் : சைவ சித்தாந்தத்தில் உயிர்களைப் பசு என்ற சொல்லால் குறிப்பர். சிவஞான முனிவரும்

“ இரண்டு காற் பசு ” (கு. ப. 54)

என்ற சொல்லைக் கையாள்கின்றார்.

உயிர்கள் இறைவனை உணராமை :

உயிர்கள் இறைவனை உணராவண்ணம் தடைசெய்வன அவைகளைக் கட்டியுள்ள ஆணவம், கன்மம், மரைய என்ற மூன்று மலங்களாகும். இவற்றுள் ஆணவம், மலம் என்ற சொல்லாலேயே குறிப்பிடப்படும். இஃது உயிரின் அறிவைத் தடைசெய்வது. ஆணவம் உயிரறிவை மறைப்பதால் இருள் என்ற சொல்லாலும் குறிப்பிடப்படும். உயிர்கள் இந்த ஆணவம் காரணமாக உயிருக்கு உயிராக விளங்கும் இறைவனை உணர்வதில்லை. இதனைச் சிவஞான சுவாமிகள்,

“ அன்றுதொட் டிதுநா ளளவுமா ணவத்தான்

அறிவிறத் தழுங்கிய நெஞ்சே

உள்ளைக் குயிரா யுடனிருந் துணர்த்தும்

உண்மையை இன்னமு முணராய் ”

(கு. ப. 99)

என்று கூறுகின்றார்.

உயிர்களின் பிறவி :

உயிர்கள் தம்முடன் தோன்றிய மலமான ஆணவம் காரணமாக வினைகளைச் செய்கின்றன, செய்த வினையின் பயனை அனுபவிக்கப் பிறவி எடுக்கின்றன. எடுத்துள்ள பிறவியில் முன்செய்த வினைப்பயனை அனுபவிக்கும்போதே மேலும் புதிய வினைகளைச் செய்கின்றன, இவ்வாறு வினையும், பிறவியும் காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய் வருவதால் உயிர்கள் பல பிறவிகள் எடுக்கின்றன. உயிர்கள் இவ்வாறு பல பிறவிகள் எடுப்பதை

“ எத்தனை யுடல மும்மையி லெடுத்தேம்

எத்தனை யிரியெடுப் பன ”

(இ. ப. 95)

என்று சிவஞானசுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

உயிர்கள் வினையின் காரணமாகப் பிறப்பதையும், தன்பமடைவதையும்,

“ வல்வினையின் இருள்சேர் பிறவி ”

(இ. ப. 24.)

என்றும்,

“ வல்வினையினால் அலக்கழிந்து உழல்பேயேன் ”

(இ. ப. 77)

என்றும் சிவஞானசுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

சுவாமிகள் உடம்பின் இழிவையும், யாக்கை நிலையாமையையும் உணர்த்துகின்றார். உடம்பின் இழிவினைக் கூறுமிடத்து அது நாய்க்கும்,

நரிக்கும், பேய்க்கும், கழுகினுக்கும், ஈயினுக்கும் பிறவற்றிற்கும் இரையாகும் புழுக்கடென்சின்ரூர் (இ. ப. 92). உடம்பின் அழகைப்பார்த்து மயல் கொள்ளாது அதனை எலும்பு, நரம்பு, மூளை இறைச்சி, குருதி முதலிய வற்றின் கூட்டமென்று பிரித்துணர்ந்து மயக்கமொழிப்பது நன்று.

நம்முடைய உயிரை எமன் வந்து கவர்ந்து செல்லும்பொழுது குற்றாலத்தில் வசிக்கின்ற இறைவனையல்லாமல் நமக்கு உற்றார் ஒருவரும் இல்லை¹⁹ என்று திருநாவுக்கரசர் கூறுவதுபோல சிவஞானசுவாமிகளும் சிவபெருமான் ஒருவனே உயிர்களுக்கு எப்போதும் உற்றதுணைவன் என்பதை உணர்த்துகின்றார். (கு. ப. 82, 83, 95, 98).

உயிர்களும் திருவருளும்;

உயிர்களிடத்திலுள்ள ஆன்மபோதம் நீங்கினால் சிவபோதம் தானே விளங்கும் என்பதைச் சிவஞானசுவாமிகள்,

“என்னை முழுக்க விழ்ந்த விடத்தே
தன்னை விளக்கிய சாவின சைக்கோள்” (இ. ப. 47)

என்று கூறுகின்றார்.

“நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்ற பிள்ளாதன்
தன்செயல் தானேயென் றுந்தீபற
தன்னையே தந்தானென் றுந்தீபற”²⁰
என்ற திருவந்திபார் செய்யுள் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

உயிர்களிடத்துள்ள ஆன்மபோதத்தை நீக்குபவனும் இறைவனே என்பதை,

“சிறியனேன் பசுஞானக் கூளை நீக்கிவந்தாண்டிட” (இ. ப. 78)
என்பதால் உணர்த்துகின்றார்.

இறைவன் உயிர்கட்கு இரங்கி வந்து அருள்புரிதலை,

“எனக்கும் எளிவந்த வாறி தெவனே” (கு. ப. 30)

என்றும்,

“நாய்மேற் றவிசித் டாங்கெனையும்
நயந்து வந்தாட் கொண்டாளே” (கு. ப. 46)

என்றும் சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

இறைவன் உயிர்களுக்கு வெவ்வேறு விதமாகவந்து அருள்செய்வான். திருஞான சம்பந்தருக்கு அம்மையப்பராக வந்து அருள்செய்தார். சுந்தரரை அந்தணர் வாடவில்ல வந்து தடுத்தாண்டார், மாணிக்கவாசகரைக் குருவாக வந்து ஆட்கொண்டார். எனவே தான்,

“ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமு மாதி மரண்டும்
கேட்பான் புகிலை வில்லை திளக்க வேண்டா” (21)

என்று திருஞானசம்பந்தர் கூறுகின்றார். இறைவனுடைய இயல்புகளையும். அவன் உயிர்கட்கு இரங்கிவந்து அருள்புரியும் கருணையையும் தவப்பயன் இல்லாதவர்கள் உணரார் என்பதனைச் சிவஞான சுவாமிகள்,

“செய்த வப்பய னில்லவர் காண்பரோ
திருக்குளத் தூர்மன்றும்
மைதழைத்தகண் டப்பிரா னியற்கையும்
மற்றவ னடியார்க்கு
மெய்தழைப்பவந் ததன்புரி முறைமையும்” (கு. ப. 52)

என்று கூறுகின்றார்.

பாச இயல்புகள் :

பாசம் என்பது ஆணவம், கன்மம், மாயையைக் குறிக்கும்.

“மருவும் ஆணவக் குறும்பினை” (கு. ப. 51)

“ஆணவத்தால் அறிவிழந்து” (கு. ப. 99)

என்று ஆணவம்பற்றிச் சிவஞான சுவாமிகள் குறிப்பிடுகின்றார்.

நெல் தேர்ன்றிய பொழுது அதனிடத்து உமியும் கோன்றிற்று. செம்பு உண்டானபோதே அதனிடத்துக் களிம்பும் உண்டாயிற்று. அது போல ஆணவம், கன்மம், மாயை, என்ற மலங்கள் அநாதியாய் உயிர்களைப் பற்றியுள்ளன.

“நெல்லிற் குமியும் திகழ்செம்பி னிற்களிம்பும்
சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே — வல்லி
மலகன்மம் அன்றுளவாம்”²²

என்று சிவஞானபோத உதாரணவெண்பா கூறுகின்றது. சிவஞான சுவாமிகளும்.

“களிம்புதோய் செம்பெனக் கலந்த மாசினிற்
பளிங்கெனக் கிடந்தவிப் பாவி யேன்” (கு. ப. 84)

என்று கூறுகின்றார்.

பாச நீக்கம் :

பாசம், உயிர்கள் இறைவனை உணராதபடி தடை செய்கின்றன. எனவே உயிர்கள் இறைவனை உணர இப்பாசத்திலிருந்து விடுபடவேண்டும் இறைவனை உயிர்களைக் கட்டியுள்ள பாசத்தை நீக்குவான் என்பதை,

“பாச மிரண்டனையும் இரித்தான்” (இ. ப. 24)

என்று சிவஞானசுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

உயிர்களிடம் வினைப்பயனைச் சேர்ப்பிப்பவன் இறைவன் என்பது சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடு. சேர்ப்பிப்பவன்தானே நீக்குதலும் செய்ய வேண்டும்? எனவே சிவஞானசுவாமிகள்,

“கருணையா விளசை மேவுங்

கடவுளே யடிய நேனுக்

கிருவினை தொடக்கை நீக்கி

யிதையரு துதவல் வேண்டும்” (இ. ப. 58)

என்று இறைவனிடம் வேண்டுகின்றார்.

உயிர்களுக்கு இறைவன் எப்பொழுது பாசநீக்கம் செய்வான் என்பதற்கு விடையாக,

“வாய்த்தவினை யொத்துழி மலப்பிணி யவிழ்த்து” (இ. ப. 61)

என்று சிவஞானசுவாமிகள் கூறுகின்றார். ‘வாய்த்தவினை ஒத்துழி’ என்றது இருவினையொப்பினைக் குறிக்கும். இருவினையொப்பாவது உயிர்கள் தாம் செய்த நல்வினை, தீவினையால் உண்டாகின்ற இன்பதுன்பத்தைச் சமமாகப் பாவித்தலாகும். இருவினையொப்பு ஏற்பட்ட உயிர்களிடம் திருவருள் பதியும். இதனை,

“இருவினைச் செயல்க ளொப்பின் ஈசன்தன் சத்தி தோய”¹²⁸
என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுகின்றார்.

மற்றுமோரிடத்தில் சிவஞானசுவாமிகள்,

“பருவங்கள் கண்டு குருமேனி கொண்டு

கதியுய்க்கு மாதி பகவன்” (கு. ப. 27)

என்று கூறுகின்றார். பருவம் என்றது உயிர்களின் பக்குவநிலையைக் குறிக்கும். பக்குவநிலை என்பதை, சைவசித்தாந்தம் ‘இருவினையொப்பு’ ‘மலபரிபாகம்’, ‘சத்திநிபாதம்’ போன்ற சொற்றொடர்களால் விளக்கும். (இருவினை யொப்பின் விளக்கம் மேலே கூறப்பட்டது.) இந்த இருவினையொப்புப் பழுத்தவர்கள் பந்தம் இறைவனால் மாற்றப்படும். மலபரிபாகம் என்பது உயிர்களிடத்திலுள்ள ஆணவமலத்தின் வலிமை குன்றிப்போதலாகும். சத்திநிபாதம் என்பது உயிர்களிடத்து திருவருள் பதிதலாகும் (சத்தி - திருவருள், நிபாதம் - வீழ்ச்சி). சூரியஒளி மொட்டுக்களை மலர்விக்கும் என்றாலும், எல்லா மொட்டுக்களும் ஒரே சமயத்தில் மலர்வதில்லை பக்குவமுடைய மொட்டுக்கள் மட்டுமே மலர்கின்றன. அதுபோலப் பக்குவமுடைய உயிர்கள் மட்டுமே திருவருளைப் பெறுகின்றன.

சாதனமும் பயனும் ;

பக்குவநிலையையுடைய உயிர்கள் யாது செய்ய வேண்டும்? சாதன நெறியில் நிற்க வேண்டும்? சாதனநெறியாவது யாது? இதோபசிவஞான சுவாமிகளே கூறுகின்றார்.

“கெழுவு நன்னெறி யுமக்கியான்
உணர்த்துவன் கேண்மின்
தொழுமி னெம்பிரா னடியினை
ஏத்துமின் சூழ்மின்
எழுமின் நென்குளத் தூரினைச்
சேருமி னினிதே” (கு. ப. 40)

என்கின்றார். இறைவனைத் தொழுது வழிபாடு செய்யச் சொல்கின்றார்.

வழிபாடு:

உயிர்கள் இறைவனை எவ்வாறு வழிபடவேண்டும்? மனம், வாக்கு, காயம் என்ற முத்திறத்தாலும் வழிபடவேண்டும்.

“சேவார் பெருமான் நிருக்குளத்தூர்
சேரப் பெற்றேன் நிருப்புகழை
நாவால் வாழ்த்தக் கைகுவிக்க
மனத்தால் நினைக்க நறுந்தேனல்
பூவால் நீரால் அனுதினமும்
போற்றப் பெற்றேன்” (கு. ப. 14)

என்று சுவாமிகள் கூறுகின்றார். ‘நாவால் வாழ்த்த’ என்று வாக்கு வழி பாட்டையும், ‘கை குவிக்க’, ‘பூவால் நீரால் போற்ற’ என்று காயத்தால் செய்யும் மெய் வழிபாட்டையும் ‘மனத்தால் நினைக்க’ என்று மனவழி பாட்டையும் குறித்தார். மற்றொரு பாடலில்,

“நெஞ்சமுரை யுஞ்செயலு நேர்ந்தபொறி தானேர்
அஞ்சமுன சேவடியி லாக்கி” (இ. ப. 69)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

அருணந்தி சிவாசாரியர்.

“மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனம்வாக் காயம்
ஆனிடத் தைந்து மாடும் அரன்பணிக் காக வன்றே”²⁴

என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுகின்றார். சிவஞான சுவாமிகளும் மனம், மொழி, மெய்களின் பயனை இறைவழிபாடு என்பதனை,

“துதிப்பதற்கு வாயமைத்தாய்
சூழ்வதற்குத் தாளமைத்தாய்
மதிப்பதற்கு மனமமைத்தாய்
வணங்குவதற்குத் தலையமைத்தாய்
கதிப்பதற்கு நூலமைத்தாய்
கடிக்குளத்தூ ரமர்ந்தறிவின்
உதித்தவுளக் கடியேங்கள்
உதவுவதென் கைம்மாறே” (கு. ப. 72)

என்று பாடுகின்றார். திருநாவுக்கரசுப் பெருமான் பாடிய ‘திரு அங்க மாலே’²⁵ இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

முற்செய் தவத்தால் வழிபாடு :

உபீர்கள் இறைவனிடம் இத்தகைய வழிபாடு செய்வதற்கு முற்
பிறனியல் தவம் செய்திருக்கவேண்டும்.

“ என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
யிருங்கடல் வையத்து
முன்னை நீபுரி நல்வினைப் பயனிடெ
முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னுகாவிரி சூழ்திருவலஞ்சுழி
வாணனை வாயாரப்
பண்ணியாதரித் தேத்தியும் பாடியும்
வழிபடு மதனலே ” 26

என்று திருஞானசம்பந்தர் கூறுகின்றார்.

சிவஞான சுவாமிகளும் குளத்தூர் இறைவனை.

“ எண்ணி யெண்ணி யிராப்பக லேத்தநான்
பண்ணு மெய்த்தவ மென்கொலிப் பாரிலே ” (சு. ப. 6)

என்று வினவுகின்றார். மற்றோர் இடத்தில்,

“ மருவுங்கு ளந்தை நகரம் வணங்க
எதுபோலு முன்செய் தவமே ” (சு. ப. 27)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

அடியார் வழிபாடு :

இறைவழிபாட்டைப் போலவே குருவழிபாடும் அடியார் வழிபாடும்
போற்றுதற்குரியது அடியவர்களின் திருவேடம் சிவவேடத்தை எதிரொ
லிப்பது. எனவே அடியவர் வேடத்தில் சிவசொருபத்தைக் கண்டு வழி
படுவதையே அடியார் வழிபாடாகக் கூறுவர்.

“ அங்கவர்தந் திருவேடம் ஆலயங்க ளெல்லாம்
அரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி ஆடிப்பாடி ” 27

என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுகின்றார்.

“ அழுதழு தவறி யேங்கி
யகங்குழைத் துருகி நெக்குத்
தொழுதெழு மடியா ருள்ளந்
தொறுந்தொறுங் கோயில் கொண்டான் ” (இ. ப. 57)

என்று சிவஞானசுவாமிகள் கூறுவது அடியார் வழிபாட்டின் உட்பொருளை
உணர்த்தும். அடியவருள்ளத்தில் ஆண்டவன் கோயில்கொண்டு அமர்ந்
திருப்பதால் அடியவர்களையும் ஆண்டவனாகப் பாவித்து வழிபடுதல்
மரபாகும்.

சிவஞானபோதம் பன்னிரண்டாம் குத்திரம் அடியார் கூட்டுறவின் அவசியத்தை உணர்த்தும். சிவஞானசுவாமிகளும் தம்மை இறைவன் அடியார் கூட்டத்திலிருக்கும்படி அருள்செய்தமையை,

“ அன்பர்
குழாமொடு மிணங்கிமகிழ் கூரவருள் செய்தாய் ”
(இ. ப. 62)

என்றும்,

“ இறையவனே குளத்தூரில்
இருத்தருளும் பெம்மானே
முறைபிறழா வானந்த
முத்திநெறி தந்தருளி
நிறைவுடைய மெய்யடியார்
நீடுபெருந் திருக்கூட்டத்
துறையுளெனைச் சேர்த்தாயை
என்சொல்லித் துதிப்பேனே ” (கு. ப. 74)

என்று போற்றுகின்றார்.

சிவஞானசுவாமிகள் தாம்அடியவர்கட்குத் தொண்டுசெய்து இன்பம் பெற்றதை,

“ ..... அகங்குழைய
ஏத்திப்பரசு மடியவர்க்கு
முறையே தொண்டு செய்திருக்கும்
முடியாப் பேறு தனைப்பெற்றுக்
குறையா விற்பப் பெருங்கடவில்
குளித்தே னென்றுங் களித்தேனே ” (கு. ப. 20)

என்று கூறி மகிழ்கின்றார்.

சிவஞானசுவாமிகள் மெய்யடியார்களைப் பின்வருமாறு போற்றுகின்றார்.

“ வாய்மை யொழுக்கந் தவஞ்சீலம்
வணக்கம் பொறுமை யறிவடக்கம்
தூய்மை தவறு மெய்யடியார் ” (கு. ப. 16)

என்று சிவஞானசுவாமிகள் கூறுகின்றார். இதுவே மெய்யடியார்கள் களின் இலக்கணமாகும். இத்தகைய மெய்யடியார்களின் தொண்டில் மகிழ்ந்து இறைவன் இரங்கி வந்து அருள்புரிவான். ஏனையோர்க்கு அவன் சேய்மையானவனாய் விளங்குவான். (கு.ப.16) என்று சிவஞானசுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

வழிபாட்டின் பயன் :

திருஞானசம்பந்தர் தம் ஒவ்வொரு பதிகத்தின் இறுதிப்பாடலில் அப்பதிகத்தைப் படிப்பதாலோ அல்லது அப்பதிகம் பாடப்பட்ட தலத்து

இறைவனை வழிபடுதலாலோ இன்னின்ன பலன்கள் உண்டாகும் என்று கூறுகின்றார். சிவஞான சுவாமிகள் தம்முடைய பாடல்களில் ஆங்காங்கே வழிபாட்டினால் உண்டாகும் பயன்களை எடுத்துக் கூறுகின்றார். குளத்தூர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியின் முதற் பாடலிலேயே, குளத்தூர் இறைவனைத் தொழுபவர்கட்குச் சீரும், கல்வியும், செல்வமும், ஞானமும் உண்டாகும் என்கின்றார். இறைவனை வழிபடுதலால் பிறவியறும் என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார். (கு. ப. 14). மேலும் இறைவழிபாட்டால் துன்பம், நோய், செருக்கு, பொருமைபோன்ற தீயகுணங்களும் உயிர்களிடமிருந்து நீங்கப்பெறும் என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார். (கு. ப. 31, இ. ப. 81). வழிபடுதலினால் உண்டாகும் பலன்களை நன்குணர்ந்த சுவாமிகள் இறைவனை வழிபடுதலன்றி வேறு பேறு வேண்டவில்லை. (இ. ப. 27, 52).

பிற தோத்திர சாத்திர நூல்களுடன் ஒப்புமை :

சிவஞான சுவாமிகள் முன்னேருடைய கருத்துக்களை மட்டுமல்லாமல் மொழியையும் பொன்னேபோல் போற்றியுள்ளார். இவ்விரு அந்தாதி நூல்கட்கும், பிற தோத்திர சாத்திர நூல்கட்குமிடையே ஒப்புமைப் பகுதிகள் பல காணப்படுகின்றன. ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டும் அடியில் தரப்படுகின்றன.

இறைவன் உயிர்க்கு உயிராய் விளங்குதல்.²⁸ திருஞானசம்பந்தர், “உயிர்க்குயிரா யங்கங்கே நின்றான்” என்று கூறுவதுபோலச் சிவஞான சுவாமிகளும்,

“உயிர்க்குயிரா யங்கங்கே நிறைவான்” (இ. ப. 12)
என்று கூறுகின்றார்.

சிவாகமநெறிக்கண் நின்று தியானிப்பவர்கட்குத் தியானித்த உருவிறி சென்றருளும் முதல்வன் என்று திருஞானசம்பந்தர் இறைவனை,

“நீதி நின்று நினைவார் வேடமாம் ஆதி”²⁹

என்று கூறுகின்றார். சிவஞான சுவாமிகளும் சிவாகம நெறிக்கண் நின்று தம்மை உணர்ந்து தொழுவார்களின் உள்ளம்விட்டு நீங்காதவன் இறைவன் என்பதை,

“நீதியால் உணர்வாராக நீங்கலான்” (இ. ப. 7)

என்று கூறுகின்றார்.

திருஞானசம்பந்தர்,

“நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே”³⁰

என்று கூறுவதுபோலச் சிவஞான சுவாமிகள்,

“நாற்றிய பிரான் பெயர் நமச்சிவாயவே” (கு. ப. 90)

என்று கூறுகின்றார்.

உயிர்களின் பக்குவநிலை அறிந்த இறைவன் அருள்புரிதலை.

“பருவத்தில் வந்து பயனுற்ற பண்ப”³¹

என்று திருஞானசம்பந்தர் கூறுவதுபோல.

“பருவங்கள் கண்டு குருமேனி கொண்டு
கதயுக்கு மாதி பகவன்” (கு. ப. 27)

என்று கூறுகின்றார்.

“நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிறதம் பொன்னுர்சடைப் புண்ணியன்”³²

என்று திருநாவுக்கரசர் கூறுவதுபோல.

“அழுதழு தலறி யேங்கி
யகங்குழைத் துருகி நெக்குத்
தொழுதெழு மடியா ருள்ளந்
தொறுந்தொறுங் கோயில் கொண்டான்” (இ.ப.57)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

தன்னை இறைவன் வந்து ஆட்காண்ட கருணைத்திறத்தை வியந்து
மாணிக்கவாசகர்,

“நாய்மேல் தவிசிட்டு”³³

என்ற உவமைமூலம் விளக்குவதுபோல,

“நாய்மேற் றவிசிட் டாங்கெனையும்
நயந்து வந்தாட் கொண்டானே” (கு. ப. 16)

என்று சிவஞான சுவாமிகளும் கூறுகின்றார். (தவிசு - யானை முதலியவற்
றின்மேல் இடும் மெத்தை. அதனை நாயின்மேல் இடுதல் என்பது தகுதிக்கு
மேற்பட்ட சிறப்பினைச் செய்தலைக் குறிக்கும். நாய் போன்ற என்னையும்
இறைவன் ஆட்கொண்டானே எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்).

“தந்ததுன் றள்ளைக் கொண்ட தென் றள்ளை”³⁴

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவதற்கொப்பாக.

“எள்ளை யெடுத்து விழுங்கி யெளக்கே
தள்ளை யளித்தரு டத்துவ நாதன்” (இ. ப. 42)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

“ஊரூய் உயிராய் உணர்வாய்என் னுட்கலந்து³⁵
தேரூய் அழுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்”

என்று மாணிக்கவாசகர் இறைவனைப் போற்றுவதுபோல.

“ஊனே யுயிரே யுணர்வேயென்(று)
ஓக்கக் கலந்து சிவானந்தத் தேன்” (கு. ப. 13)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் இறைவனைப் போற்றுகின்றார்.

“சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்
கண்ணினைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குள்
மணிவார்த்தைக் காக்கி” 36

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவதற்கொப்பாக,

“கையுஞ் சிரமும் விழியுங் கழலும்
மெய்யும் முனதா கவிதித் தருள்வாய்” (கு. ப. 69)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

“அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே” 37

என்று மெய்கண்டார் கூறுவதுபோல,

“அயரா வன்பி
னுன்னடி நிழற்கீழ்த் துஞ்சம்” (இ. ப. 60)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

இறைவனை,

“அறுவகைச் சமயத் தேர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய்” 38

விளங்குவதாக அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுவதுபோல,

“ஆறுவகைச் சமயத்தும்
அவ்வர்கட் கவ்வவையா” (கு. ப. 73)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

எல்லாவகைப் பற்றுக்களையும் விட்டவர்களிடம் இறைவன் பிரி
வின்றி விளங்குதலை,

“அற்றவர்க்கு அற்றவன்” 39

என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுவதுபோல,

“அற்றார்க் கற்ற பரம்பொருள்” (கு. ப. 15)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

உமாபதிசிவம் இறைவனை,

“அலகிலுயிர்க் குணர்வாகி அசல மாகி
அகண்டிதமாய் ஆநந்த உருவாய்” 40

என்று கூறுவதுபோல,

“அறிவுருவா யகண்டிதமா
யானந்த மயமாகி” (இ. பி. 20)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

இறைவனுடைய மூவகைத் திருமேனிகளைப்பற்றி அருணந்தி சிவாசாரியார்:

“உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலும் உருவி றந்த
அருமேனி யதுவுங் கண்டோம் அருவுரு வான போது
திருமேனி உபயம் பெற்றோம் செப்பிய மூன்றும் நந்தங்
கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே” 41

என்று கூறுவதுபோல,

“அருமேனி கொண்டு முருமேனி கொண்டும்
அருள்கு ரிரண்டு மருவுந்
திருமேனி கொண்டு மலநோய் துரந்து
சிறியேங்க னாய் முறையால்
கருமேனி நீத்த கருணைப் பெருக்கை
அளவிட்டி யாவ சறிவார்
செருமேனி மிர்த்த மதளற்க டத்த
திருவார் குளத்தை முதலே” (கு. ப. 22)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்,

செம்பைக் களிம்பு பற்றியதுபோல உயிரை அநாதியாய் ஆணாவமலம்
பற்றியுள்ளது என்பதை உமாபதிசிவம்,

“செம்பினுறு களிம்பேய்த் த நித்த மூல மலம்”

என்று கூறுவதற்கொப்பாக,

“களிம்புதோய் செம்பெனக் கலத்த மாசு” (கு. ப. 84)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்,

உயிர்கள் ஐம்புலன் வயப்பட்டுத் துன்புறும் இயல்பினை,

“ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தென”

என்று மெய்கண்டாரும்,

“துன்னியஐம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத்

துணைவனையும் அறியாது துயருறும் தொல்லுயிர்” 44

என்று அருணந்தி சிவாசாரியாரும் கூறுவதுபோல,

“பொறியா கியவைம் புலவே டர்கனாற்

பிறியா விடர்மூழ் குடிபே துறுவென்” (இ. ப. 35)

என்று சிவஞான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்,

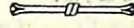

முடிவுரை :

இவ்விரு அந்தாதி நூல்களும் படிப்பவர்கட்கு எளிதில் பொருள் விளங்கும் விதத்தில் இனிய நடையில் அமைந்துள்ளன. சொல்லழகும், ஆழமான பொருளழகும் நிரம்பப் பெற்றுள்ளன. பக்திச் சுவை மிக்கது. தோத்திர நூல்களாயினும் சாத்திரக்கருத்துக்கள் நிரம்பப் பெற்றுள்ளன. சிவஞானமுனிவர் பிற தோத்திர, சாத்திர நூலாசிரியர்களின் கருத்துக்களை மட்டுமல்லாமல் மொழியையும் பொன்னே போல் போற்றியுள்ளார்.

அடிக்குறிப்புகள்.

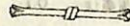

1. யாப்பருங்கலக்காரிகை, உறுப்பியல், சூத். 17
2. சிவப்பிரகாசம், 13.
3. திருவருட்பயன், 6.
4. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 303.
5. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், 6; 308; 1.
6. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 58.
7. திருவுந்தியார், 1.
8. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 67.
9. மேலது, 311.
10. சிவஞானபோத உதாரண வெண்பா, 64.
11. கடோபநிடதம், II - 80,
12. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 54.
13. சிவப்பிரகாசம், 17.
14. திருவாசகம், திருப்பள்ளியெழுச்சி, 8.
15. சிவஞானபோத உதாரண வெண்பா, 8.
16. சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை, 'சிவஞானபோதம்', சிந்தாந்த சாத்திரம் பரிணைகு மூலமும் - உரையும், சமாசம், 33.
17. இருபா இருபஃது, 20.
18. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், 1: 11: 2.
19. திருநாவுக்கரசு தேவாரம், 4: 9: 10.
20. திருவுந்தியார், 6.
21. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், 3: 312: 4.
22. சிவஞானபோத உதாரண வெண்பா, 12.
23. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 230.
24. மேலது, 182

25. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், 4: 9: 1-12,
26. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், 2, 242: 1.
27. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 322.
28. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் 1: 132; 4.
29. மேலது, 1: 28: 10.
30. மேலது, 3: 307: 1.
31. மேலது, 2: 224: 2.
32. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், 5: 204: 9.
33. திருவாசகம், திருக்கோத்தும்பி, 20
34. மேலது, கோயில் திருப்பதிகம், 10.
35. மேலது, திருவம்மாளை, 16,
36. மேலது, திருச்சதகம், 26.
37. சிவஞானபோதம், சூத். 11.
38. சிவஞானசித்தியார், பாயிரம்.
39. இருபா இருபாது, 20.
40. சிவப்பிரகாசம், 13
41. சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், 75.
42. சிவப்பிரகாசம், 37.
43. சிவஞானபோதம், சூத், 8
44. சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் 253,

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

- இ. ப. — இளைசப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி.
 கு. ப. — குளத்துப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி.
 சூத். — சூத்திரம்.
 ப. — பக்கம்.

வெறும் எண்கள் செய்யுள் எண்களைக் குறிக்கும் தேவாரங்களின் முதல் எண் திருமுறை எண்ணையும் இரண்டாவது எண் பதிக எண்ணையும் மூன்றாவது எண் பாடல் எண்ணையும் குறிக்கும்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அகிலாண்டேசுவரி பதிகம்

த. ந. இராமச்சந்திரன், பி. ஏ., பி. எல்.,

(வழக்கறிஞர், 1-டி, செல்வம்நகர், தஞ்சாவூர்.)

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம் குருமகா சந்நிதானத்தின் திருவடிக் கமலங்களை வணங்குகிறேன். தலைமை ஏற்கும் குரியனர்கோயில் சிவாக்கிரயோகிகள் ஆதினம் குருமகா சந்நிதானம் அவர்களை வணங்குகிறேன். கூடியுள்ள பெரியோர்களுக்கும் தாய்மார் களுக்கும் என்னுடைய வணக்கங்களை உரித்தாக்கிக் கொள்ளுகிறேன்.

“ சில சொற்கள் வஜ்ர சரீரம் படைத்தவை. வியாக்கியானங்கள் அவற்றை ஊடுருவா. இங்ஙனம் கூறினார் பொற்காசப் புலவர். நம்மைப் போலவே சொற்களுக்கும் ஸ்தூல, சூக்தம், காரண சரீரங்கள் உள்ளன. ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளின் அருட்சொற்களில் ஆழங்கால் பட்டார்க்கு இவ்வுண்மை எளிதில் விளங்கும். குறிப்பாகச் செப்பறைப்பதி அகிலாண்டேசுவரி பதிகம்பற்றி ஒரு சிறிது ஈண்டுக்காண்போம்.

நால்வகைக் கவித்துவமும் கைவரப் பெற்றவர் மாபாடியக்காரர். கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானமும், நோக்கரிய நோக்கும், நுணுக்கரிய நுண்ணு ணர்வும் பெற்றவர் அவர். மேலும் அவர் தென் சொல் கடந்து வட சொற்கும் எல்லை தேர்ந்து கண்டவர். ஆகமச்செல்வராய் அவதரித்தவர். திருமுறையில் தோய்ந்த திருவாளர். தருக்க சாத்திர விற்பன்னர்.

செப்பறைப் பதி என்பது, திருநெல்வேலியிலிருந்து சற்றேறக் குறைய ஐந்து கல் தொலைவில் அமைந்துள்ள இராசவில்லிபுரத்துக்கு அண்மையில் உள்ள சித்திரா நதிக்கரையில் சீர்பெற்று இலங்கும் பதியாகும். இங்குள்ள சுவாமி அக்கினிசுவரர், அம்பிகை அகிலாண்டேசுவரி. இராச வில்லிபுரம், இராசவல்லிபுரம் எனவும், ராசை எனவும் மருவி வழங்கப் படுகிறது. சங்கரநாயனார் கோயிலும் ஸ்ரீ ராசபுரம் என்றும், ராசை என்றும் குறிக்கப்படுவதால், இராசவில்லிபுரத்தைக் குறிக்கவந்த பெயராக வரராசை என்ற பெயர் தோற்றுகிறது போலும், என்று தமிழ்த்தாத்தா கூறுகிறார். இங்கு எழுந்தருளியுள்ள அம்பிகை மீது ஓர் பதிகம் பாடி அருளிநூர் மாதவச் சிவஞான யோகிகள்.

“ஓர் பதிகம்” என்றேன். அதுவே உண்மை. ஓரத்தக்க பதிகம்தான். ஒப்பற்ற பதிகமும்தான்.

எளியேனின் கருத்துப்படி ஸ்ரீமத் மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள், “மானுடச் சட்டை தாங்கி வந்த சைவ சித்தாந்தம்” ஆவர். சுவாமிகள் ஓர் பதிகம் பாடினார். “ஏன் பத்துப் பாடல்களே அருளிநூர்?” என்ற கேள்விக்குத் தமிழ் வேதத்தில் காணக்கூடிய விடை பின்வருமாறு :

“பத்துக்கொலாம் அவர் அடியார் செய்கைதானே” இங்குப் பத்து என்பது தச காரியம் என்றே கொள்ளுகிறேன். Dover Wilson என்பார் கூறிய சொற்களைக் கொண்டு விளக்க முற்பட்டால், இப்பதிகம் ஓர் Progressive revelation என்பதாகும். செப்பறைப்பதி அகிலாண்டேசுவரி பதிகம் என்றாலும் தசகாரியம் என்றாலும் பொருள் ஒன்றே. இதை இயன்றவரை விளக்குதலே என் பணியாகும்.

பிருதிவி தத்துவம் முதல் நாத தத்துவம் முடிவாக உள்ள 36 தத்துவங்களும் ஆன்மாவாகிய தன்னோடு கூடிய விடத்துப் பொருந்திய தொழிற் பாடுகளை எல்லாம் அவ்வத் தத்துவங்களிடத்தும் வேறு வேறாக, இஃது இதனைச் செய்கின்றது எனத் தன்னின் வேறாய் வைத்து ஆன்ம சிற்சத்தி உணர்தல் தத்துவ ரூபமாம்.

பிறவாநெறி பெறவே பிறவி அருளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால்,

“பண்டை வினையாலும் வருபழி வினையால் உறு
பாழ்த்த கன்மத்தினாலும்
பாழான மாயைப் புணர்ச்சியாலுந் தொலைவில்
பலபல தருக்கள் தூக்கிக் கொண்டு சுழல்.”

பாவிகளாக நாம் வாழ்கிறோம். ஆணவ மலம் என்ற ஒன்றை நீக்க இறைவன் ஆன்மாவுடன் இருமலங்களைக் கூட்டினான். தைத்த ஒருமுள்ளை அகற்ற இரு முட்களை உதவுகின்ற அருட்செயல் இது. ஆனால் இவ்விரு முட்களையும் முறையாகப் பயன் கொள்ளாமல் அவை யிற்றையும் உள்ளே குத்திப் பதித்து ஒடித்துப் போடும் காரியத்தை நாம் செய்து விடுகிறோம். வாழ்க்கை எனும் நதியைக் கடக்க தரு எனும் ஓடம் தந்தால், அவ்வோடத்தை நீரோட்டத்தின் போக்கிலேயே செலுத்தி முடிவில் பவசாகரத்தில் அமிழ்ந்து போகிறோம். தத்துவங்களைக் கூடி. சார்ந்ததன் வண்ணமாகிப் பலப்பல பிறவிகள் எடுக்கிறோம். இங்ஙனம் தத்துவ ரூப மறியாது செயல்படுவதைத்தான் முதற்பாடலில் குறிக்கின்றார் மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்.

“பண்டை வினையாலும் வருபழிவினையினால் உறு
பாழ்த்த கன்மத்தினாலும்
பாழான மாயைப் புணர்ச்சியாலும் தொலைவில்
பலபல தருக்கள் தூக்கிக்
கொண்டுசுழல் பாவியேன்”

என்கிறார் சுவாமிகள்.

சுவாமிகள் தம்மைப் “பாவினேன்” என்கிறாரே! ஏன்? அங்ஙனம் கூறுதலே பெரியோர் மரபு. “ஏ, பாவினே!” என்று நம்மை விளித்துப் பேசும் பழக்கம் பண்பாளர்கள் கொண்டதில்லை. உலகியலில் உழல்வோர்க் காகவே குரல் கொடுப்பார்கள் ஞானிகள். “அருகு இருப்பான் அமைதி கூட்டும் என்பதற்காக எத்துணைமுறை, நான். ஒருகாலும் செய்தறியாப் பாவங்களைப் பயின்றவனாகவே என்னைக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறேன் தெரியுமா?” என்று கேட்கிறார் லெபன தேசத்துத் தீர்க்கதரிசியான கலில் ஐப்ரான், பிறிதின் நோய் தன் நோய்போல் போற்றும் பெற்றிமை இது:

தத்துவ தரிசனம் :

வலி அமைந்த அத்தத்துவங்கள் எல்லாம் பிரேரிப்பானே இன்றித் தொழிற்படுதல் இன்மையால், அவை சடப்பொருளே என்று ஆன்ம சிற் சத்தி உணர்தல் தத்துவ தரிசனம்.

இயக்குவான் இன்றி இயக்கம் இல்லை. காற்றாடி ஒன்றைப் பெட்டி யில் பூட்டி வைத்தால் அது சுழலாது, கருணையானது நெஞ்சத்தை நெகிழ வைக்காத வரையில், அது கல்லாகவே இருக்கும். குலாலன் சக்கரத்தைச் சுழற்றாத வரையில் அது தானாகவே சுழலாது.

வற்றி உலர்ந்த எலும்பில் இரத்தம் இருக்காது. ஆனால் அதை ஒரு நாய் அயின்று தன் ஈறு புண்ணாகும்படி செய்துகொண்டு, பின்னர் அதி லிருந்து குருதி சொட்ட, அதனை உருசியோடு உண்ணும். இங்ஙனம் ஒரு மூலி தன்னைப் புண்ணாக்கிக் கொள்ளாதவரையில் இரத்தம் என்பது தோன்றாது.

தத்துவங்களும் பிரேரிப்பானே இன்றித் தொழிற்படா. ஏன்? அவை சடமாதலால். இவ்வுண்மையை நாம் ஏன் பண்டே அறியவில்லை? ஏனென் றால் நம்மை அங்ஙனம் இருட் செறிவு, நெடுஞ் சேய்மையான காலந் தொட்டே சூழ்ந்து இருந்தலால். இதைத்தான் சுவாமிகள்,

“கல்லொத்த நெஞ்சராய் வாழ்வார் சிலர் புவியில்

கறங்கு சகடு என்ன ஓடிக்

காலோய்வார் சிலர் ... ..

... .. பசையிலாத

வெற்று என்பினைக் கடித்து அலகு புண்ணாய்க் குருதி

விலும் அதைப்பருகு நாய் போல்

சொல்லற்ற உலகில் உறு துன்பு எலாம் சுகமாய்த்

துடிப்பார் சிலர்” என்று இரண்டாம் பாடலில்,

அருளுகின்றார். இவையிற்றுக்குக் காரணம் இருட்டொகை என்றும், இவ் விருட் செறிவை ராசை மேவிய செல்வ அகிலாண்டம் என்றும் அரசு நீக்கி அருளினன் என்றும் சுவாமிகள் அருளுகின்றார். இவையெல்லாம் தத்துவ தரிசனம் பற்றிய குறிப்புக்கள். அடுத்து உள்ளது.

தத்துவ சுத்தி :

இத்தத்துவங்கள் ஒரு பொருள் போலத் தோன்றி நின்று இடையே தன்னின் நீங்கித் தம் முதற்காரணமாகிய மாயையிலே அடையவே ஓடுங்கும் உண்மையைத் தன்வியாகபத்தைத் தலைப்பட்ட சிற்சத்தி உணர்தல் தத்துவ சுத்தியாம்.

தான்பெற்ற தோலோடு பாம்பானது சிறிது காலம் உலவும். பிறகு அத்தோலை உரித்துவிட்டு அவ்வரவு அகன்று போய்விடும். அரவின் சரீரத் தோடு ஒரு பொருள் போலத் தோன்றி நின்று இடையே இத்தோல் பாம்பின் நீங்கி அகன்று போய்விடும். இதுபோலத்தான் நாம் நொண்ட தூல தேகங்களும். மேலும், நரகத் துன்பங்களை அனுபவிப்பதற்காக நம் முடைய குக்கும சரீரத்தின் மேல் பொருத்தப்படும் யாதனா சரீரம், குறிக்கப் பெற்ற நரகானுபவம் முடிந்த அளவில் அகன்று போம். முத்திக் காலத்தில் குக்கும சரீரமும் அகன்றுபோம். இவையெல்லாம் மாயையில் தோன்றி நம்முடன் பொருந்திப் பின் நம்மை விட்டு அகன்று போய் மாயையில் ஓடுங்கும். இதையே சுவாமிகள்

“தூலவுட லரவினது தோலென்ன நீங்கவே

குக்குமத் தோடுயிரினைத்

துன்பமுறு யாதனா வுடலத் திருத்தியே

கடருமெரி வாயிவிடுவார்.

என்று நடக்கும் பாடலில் அருளியுள்ளார்.

இவ்வாறே ஆன்மரூபம், ஆன்மதரிசனம், ஆன்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவபோகம், சிவபோகம் ஆகியவை அசிலாண்டேசவரி பதிகத்துள் நுட்பமாய் அருளப்பட்டுள்ளன. இப்பதிகத்தை முறையே ஓதுவார்க்கு இவ்வுண்மை தடக்கை நெல்லிக்கனியாம்.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பர் ஆனந்தக் களிப்பு (ஓர் அறிமுகம்)

“கலைவாணன்” க. அப்புலிங்கம்

[சேக்கிழார் இல்லம், திருவானைக்கா.]

காஞ்சிமாநகரின் ஆன்றகன்ற வீதிகளிலே அவன் சுற்றி வருகின்றான். ஒருகையில் திருவோடு, தோளிலே பாம்புகள், இடையில் துவராடை; மற்றொரு கையில் உடுக்கை முழங்குகிறது. புன்னகைதவழும் முகத்தோடு வீடு வீடாகச் சென்று அவன் பிச்சை கேட்கிறான்.

உள்ளத்தை உருக்கும் அக்குரல் கேட்டுப் பிச்சை இடவந்த இளம் பெண்கள், நிறையழிந்து நிலைப்படியிலேயே நிற்கிறார்கள். குலைந்த ஆடையைச் சீர்படுத்திக் கொள்ளக்கூடத் தெரியாமல் பரவசப்பட்டு நிற்கிறார்கள். தம்மை நோக்கிப் புன்னகைபுரியும் அக்கட்டிளங் காளையின் ஏளனம்கூட அவர்கள் தம் நெஞ்சில் தைக்கவில்லை. சித்திரப் பாவைகளைப்போல் அப் பெண்ணின் நல்லார் எல்லாரும் அவ்வழகிய மணவாளனைப் பார்த்தபடியே நிற்கிறார்கள். ஒரு காதல் கணிப்பை, ஒரு இனிய புன்னகையை வீசிவிட்டு அக்காளை அலட்சியமாக நடந்துகொண்டே இருக்கிறான். அவன் அக்கட்டழகியிடம் கோரியது சோற்றுப் பிச்சையோ, அரிசிப் பிச்சையோ அல்லவே! புருஷோத்தமனான அவன் சீவகோடிகளாகிய பெண்களின் ஆன்மநேயப் பிச்சையை அல்லவோ கோரி வந்துள்ளான்! அதை அவர்கள் அறிவார்களா?

அதோ; அந்தச் சிற்றில்லத்துமுன் வாசற்படியிலே தன் நிறையழிந்து நிலையழிந்து நிற்கும் அப்பெண்ணினல்லாளைப் பாருங்கள்! அவள் தான் ‘சித்தம்மை’. தனது தோழி ‘மானசீ’யிடம் வாய்விட்டு மனம்விட்டுப் பேசுவதைக் கவனியுங்கள். ‘என் அருமைத் தோழி! மானசீ! அதோ என்மீது அலட்சியமானதொரு புன்னகையை வீசிவிட்டு ஓய்யாரமாக வீதி வழியே நடந்து செல்லுகிறாள் அவரைக் கவனித்தாயா? என்ன அழகு; என்ன ஓய்யாரம்! அவரைப் பார்க்குந்தோறும், நினைக்குந்தோறும், அதைச் சிந்திக்குந்தோறும் மனத்தின் அடியில் மகிழ்ச்சி ஊற்றெடுத்துப் பொங்குகிறது; பேரானந்தம் பீறிட்டுமுகிறது...: ஏன்... இது?’ என்னை மீறிய நிகழ்ச்சி! (14) அவர் பாரிவைக்குப் பிச்சை எடுப்பவர்போலத்

தோன்றுகிறார். மேனி எங்கும் வெண்ணிற சண்ணித்துக் கிடக்கிறது. அவிழ்ந்த சடைக்கற்றைகள் தோளிலே புரண்டலைய நடை பழகுசிறார். கொவ்வைச் செவ்வாயின் குமிண்சிரிப்பை நம்மீது வீசுகிறார். அவ்வாணமுகனின் திருப்பாதத்தைப் பாதக்குறடுகள் தாங்குகின்றன. (15) கையில் மண்டையோட்டையே பிச்சா பார்த்திரமாக ஏந்தி இருக்கின்றார். உண்ணும் உணவுக்கு நம் இல்லங்கள்தோறும் வந்து பிச்சை எடுக்கின்றார். ஆனால் அவர் அகன்ற மார்பைப் பார்த்தாயா? அதில் தெரியும் கொங்கைச் சுவடுகளைப் பார்த்தாயா...? 'பொடி கொள் வான் தழுவில் புள்ளிபோல் இரண்டு பொங்கொளி தங்கு மார்பினன் அல்லவா? அம்மாயவன்! உலகத்தில் முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் வளர்க்கவந்த சீமாட்டியின் மேனிச் சுவடுகள் அல்லவா அவைகள்... என்ன முரண்பாடு பார்த்தாயா? (13) நடை பழகும் அவ்வண்ணமேனியில் குறுவியர்வைத் துளிக்கிறது. கையில் தவமும் உடுக்கை பரந்த ஒலி எழுப்புகிறது. செவ்விதழ்கள் ஆன்ற மறையை முணுமுணுக்கிறது. இதைக் காணும் என் சிந்தை பரவசமாகிறது! (12) அப்பெருமான் கையில் பிடித்துள்ளது பாம்பு; அவர் வில்லின் நாணும் பாம்புதான்; தோளில் ஆபரணமாக அணிந்துள்ளதும் பாம்புதான். அது மட்டுமல்ல. அவர் ஆடும் அயூர்வ நடனத்தைக் காணவந்து காத்துக் கிடப்பதும் பதஞ்சலி என்பதொரு பாம்புதான்...! இதை எல்லாம் எண்ணும் போது அற்புதமாக — ஆனந்தமாக இல்லையா...? (11) அறிவோன். அறிபொருள். அறிவு என்ற இம்மூன்றும் இல்லை என்னும் அறிவிலியின் கண்கள் அவனைக் காண இயலவில்லை. அதேபோல அம்முன்றையும் பிரித்துப் பார்ப்பார்க்கும் அவன் அறிவரியன். ஆனாலும் குணிப்பொருளாய் மெய்யுணர்வுக்கு விளங்குகின்றான். இதை நினைக்க நினைக்க நெஞ்சம் இனிக்கிறதே என் தோழி...!" இப்படியாக ஞானப் பித்தேறித் தத்துவப் புலம்பலில் ஈடுபட்டுவிட்ட அப்பெண்ணினல்லாள் யார்? யாராக இருக்கக் கூடும். சற்றே யோசித்துப் பார்ப்போமே?

முன்பு

மாதவச் சிவஞானமுனிவர் சிலகாலம் காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்ந்தார். ஒருநாள் பிச்சைப்பெருமான் திருக்கோலத்தில் இறைவன் எழுந்தருளி நகர் வலம் வரும் காட்சியைத் தான் தங்கியிருந்த திருமடத்திலிருந்து தரிசித்தார். சுவாமி தரிசனம் ஆனதும் மனம் குவிந்து, சிவசிந்தனையில் முனிவர் பெருமான் சில மணித்துளிகள் ஆழ்ந்திருந்தார். அப்பொழுது அவர் உள்ளத்தில் உருவான எண்ணச் சித்திரமே இச்சிறு காவியமாய் — இசைப்பாடலாய் — ஆனந்தக்களிப்பாய் உருவெடுத்தது. பதினைந்து அடிகளைக் கொண்ட இப்பாடலில்தான் எவ்வளவு கற்பனை.....! தத்துவ விளக்கம்.....! சிவஞானத்தெளிவு.....! சித்தாத்த நுட்பங்கள்.....!

ஆனந்தக்களிப்பின் முதல் பத்து அடிகளும் தத்துவ நுட்பம் செறிந்த எண்ணலங்காரமாக அமைந்துள்ளன. தன்னையே தலைவியாகப் — பாடலைத் தலைவியின் கூற்றாக அமைத்துக் கொண்ட முனிவர் பெருமானின் பேச்சில் மிளிரும் சித்தாந்த நுட்பம் மிக்க சில அடிகளை மட்டும் காக்க வேண்டும்.

(1) ஒரு நெறிப்பட்ட உள்ளத்தோடு பாசமழியத் திருவருளைப்பற்ற வல்லார்க்கு அவர் தம் அறிவில் நீக்கமற நிறைந்து உணர்த்தும் உண்மை ஞானத்தை ஒரு சொல்லால் இறைவன் குருவடிவாக வந்து உணர்த்துவான் என்பது முதலடியின் கருப்பொருள். அடுத்து (2) பழவினையான இரு வினையின் விளைவாகிய விருப்பு, வெறுப்பு, சுகம், துக்கம் என்பவற்றின் இயல்பைக் கூறித் தன் சொரூபம் மனத்தில் விளங்கக்காட்டி, தனது திருவடியாகிய ஞானம், கிரியை இரண்டையும் தலைக்கு அணியாக்கி மூல மந்திரத்தை ஆண்டவன் உபதேசிக்கும் பாங்கைப் பேசுகிறார் முனிவர் பெருமான். சிவம் மூன்று தொழிலையும் செய்வது: முத்தொழில் புரியும் மூன்று மூர்த்திகளுக்கும் மேலானது; நான்கு பிரிவாக உலக மக்களைப் பிரிந்து வாழ்ப்படைப்பது; வாழ்க்கை நெறியாக நான்கு ஆச்சிரமங்களை உண்டாக்குவது. முத்தி நெறிக்கு நான்கு படிகளை அமைப்பது. மேலும் முத்தியிலும் நான்கு நிலைகளைக் காட்டுவது. மனிதனை உய்யவிடாது மறைக்கும் மலம் ஐந்து; அவத்தை ஐந்து; இந்திரியம், தன்மாத்திரை முதலியனவும் ஐந்து; இறைவன் தொழில் ஐந்து. ஆகையால் குற்றங்கள் ஆறும் நீங்க முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் முதலியவற்றை உணர்ந்து நீக்கின் சுழி முனையின் முடியில் நடனம் செய்யும் சிவம் கை வசப்படும். புலனங்கள் முதலிய ஏழையும் சுட்டி இவற்றைப் படைத்தது சிவம் என உணர்க. அட்ட மூர்த்தமாகப் பேசப்பட்டனும், அதற்கும் அப்பாலன் இறைவன் என்பது கண்ட எண்வகையான பத்தி நெறியினருக்கு அவன் கிட்டுவான். தத்துவம், தாத்துவிகம் இரண்டுமாக 96-க்கும் வேறும். அவை அனைத்துக்கும் எட்டாதது சிவம். மேலும் திசைகள் பத்து. ஆண்டவன் திருப்பெயர் $10 \times 10 \times 10$. ஆயிரம். அவன் திருக்கரங்கள் பத்து. மேலும் அவன் ஏகம் - பத்தன் (ஒன்றைப் பத்தாகச் செய்பவன்).

இப்படியாக 15 அடிகளையுடைய ஆனந்தக் களிப்புப் பாட்டுடைத் தலைவியான 'சித்தம்மை' தன் தோழியான 'மானசீ'யிடம் பேசும் பேச்சாய் அமைகிறது. சுவாமிகளின் கற்பனையில் உதித்திருக்கிறது.

வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம். மாமேதையான சிவஞான முனிவரின் கைவண்ணத்தால் "சின்னதொரு சிந்துப்பாடல்" காவியங்கள் பேசாத கதைகளைப் பேசுகிறது. சாத்திரங்கள் விவரிக்காத தத்துவங்களை விளக்குகிறது. பாடலுக்கு இது ஒரு சிறு அறிமுகம்தான்; பதச்சோறுதான். நூல் மிகச் சிறிது - 'உருவத்தால்' பொருள் விளக்கத்தோடு இச்சிறிய பெரு நூலையும் பயின்று பயன் பெறுவோமாக! வாழ்க மாதவச் சிவஞான முனிவர் திருநாமம்!

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கச்சி ஆனந்த ருத்திரேச் பதிகம் - - திருத்தொண்டர் திருநாமக் கோவை

பொன். முத்தையன், எம். ஏ.,

—[அரசினர் ஆடவர் கல்லூரி, கும்பகோணம்]—

*****

உலகமொழிகள் பல. அவைகளில் உயர் தனிச் செம்மொழிகள் சிலவே. நம் தமிழ் மொழி அச்சிலவற்றுள் ஒன்று. தொன்மைச் சிறப்பும், இலக்கிய. இலக்கண வளமும் உடையது தமிழ் மொழி. தமிழினைப் போன்றே நம் சைவ சமயமும் மிக்க சிறப்புடையது. 'சைவத்தின் மேற் சமயம் வேறில்லை', என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. தமிழும், சைவமும் ஒரு நரணயத்தின் இரு பக்கங்களைப் போன்றவை. ஒன்றற்கொன்று உறவுடையவை. இணைந்தே வளர்ந்துள்ளன. சைவம், தமிழ் இவை இரண்டினையும் வளர்த்த பெருமை பண்டு மூவேந்தர்களுையே சாரும். மூவேந்தர்களுக்குப் பின்னர், சைவத்தினையும், தமிழையும் வளர்த்த பெருமை திருவாவடுதுறை ஆதினத்திற்குப் பெரிதும் உரியது. ஆதினத்தின் அருந்தமிழ்ப் பணி இன்றும் தொடர்கிறது. அருந்தமிழ் வளர்ந்து வரும் ஆவடுதுறையின் அரும்பணிகள் பல. ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளின் இரு நூற்றாண்டுவிழா ஆதினத்தின் புகழாரத்தில் இன்னுமொரு வைரக்கல்.

கி.பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் பஞ்சாக்கரதேசிகரால் தொடங்கப் பெற்றது திருவாவடுதுறை ஆதினம். தவஞானிகளும், தமிழ்க்கவிஞர்களும், இருந்த ஞானபூமி திருவாவடுதுறை. மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை போன்ற இலக்கிய ஒளிவிளக்குகள் சுடர்விட்ட இடம் ஆவடுதுறை ஆதினம். ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் ஆதினத்திலிருந்த மாதவயோகி ஆவார். வடமொழி, தென்மொழி இரண்டிலும் வற்றாத புலமையும், தவ மேன்மையும் மிக்கவர். 'ஆதின குலதெய்வம்' என எல்லோராலும் வணங்கப்பட்டவர். நுண்மாண் நுழைபுலம் மிக்கவர்; ஆன்றறிந்தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர், பல்துறைப் புலமையும், தரமிக்க மாணவர் பரம்பரையினையும் உடையவர். மெய்கண்டாரின் சிவஞான போதத்திற்கு 'மாபாடியம்' கண்ட பெருந்தகையாளர். கலைப்பயில் தெளிவும், கட்டுரை வன்மையும் கொண்ட ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானசுவாமிகள் செந்தமிழ் ஞாயிறு' என விளங்குகிறார்.

கச்சி ஆனந்த ருத்திரேசர் பதிகம் :

இந்நூலாசிரியர் மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் நகரங்களில் சிறந்தது என்று போற்றப்படுகின்ற காஞ்சி மாநகரில் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவன் 'ஆனந்த ருத்திரேசனை'ப் பாடும் பதிகமே இந்நூல். உருத்திரர் நூற்றுப் பதினெண்மூன்று முதன்மையானவர் ஆனந்த உருத்திரர்' இவர் பூசித்தமையால் இறைவனுக்கு 'ஆனந்த ருத்திரேசன்', என்று பெயர் வந்தது. "ஆனந்த ருத்திரேசனை" இறைஞ்சுவோர்க்கு எல்லா நலன்களும் கிட்டும். துன்பங்கள் போகும். எந்நாளும் இன்பமுடன் வாழலாம் என்ற கருத்துக்களை அமைத்து இந்நூலை யாத்துள்ளார் ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள். பதினேழு பாடல்களைக் கொண்டது இந்நூல். ஒவ்வொன்றும் நான்கடி கொண்டவை. முதலிரண்டடிகளில் வேண்டுதலால் கிடைக்கும் பயன்களையும், மூன்றாம் அடியில் காஞ்சியின் பெருமையினையும், நான்காம் அடியில் இறைவனைப் பணிகின்ற நிலையினையும் அமைத்து எளிமையுடன் அழகாக இந்நூலை இயற்றியுள்ளார் ஸ்ரீ சுவாமிகள்.

காஞ்சியின் பெருமை :

நகரங்களில் தலையாயது, பெருமை மிக்கது என்று காஞ்சி மாநகர். இலக்கியங்களில் போற்றப்படுகின்றது. இந்நூலின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் இந்நகரின் பெருமை பேசப்படுகின்றது. வழியெங்கும் மணம் வீசும் சோலைகளை உடையது என்றும், வண்டுகள் பரடும் சோலைகளை உடையது என்றும், வாசமலர்கள் சூழ்ந்த வாழிகளையுடையது என்றும், மறையொலியும், முரசொலியும் இடையருது கேட்கும் நகர் என்றும், பலவாறு காஞ்சி மாநகரைப் பாராட்டுகிறார் சுவாமிகள். ஒரு பாடலில்,

'மடங்களைத்து அறிவான்மிக்க மாதவர்மனம்போற் காஞ்சி'
என்று குறிப்பிடுகின்றார். 'மாதவர் மனம்போற் காஞ்சி' என்ற தொடரில் எத்தனை அழகும், பொருளமைதியும் உள்ளது என்பதனை நுனித்துணரலாம். கம்பன் காஷ்யபத்தில் வருகின்ற,

'சான்றோர் கவியெனக் கிடந்த கோதாவரி'

என்ற அடியினை இங்கு ஒப்புநோக்கி மகிழலாம். வெறும் வருணனைப் பகுதி என்று எண்ண முடியாமல், கருத்தாழம் மிக்க சொற்களால் சொல்லோவியம் படைத்துள்ளார் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்.

வழிபடுவார் பெறும் பேறு :

பயன்கருதியே வாழுகின்ற உலகம் இவ்வுலகம். ஆண்டவனை வழியும் நிலையில் கூட ஏதும் பயன் கிட்டுமா? என்ற எண்ணமே பலருக்கும் மேலோங்கி நிற்கின்றது. இதனை நன்குணர்ந்த சுவாமிகள் இந்நூலில் இறை வழிபாட்டால் இன்னின்ன பயன்கள் கிடைக்கும். எனவே ஆனந்தருத்திரேசனை இறைஞ்சுங்கள் என்று கூறுகிறார். ஆண்டவனைக் காண்பது எளிதான செயலா? தவஞானிகள் பலர் தவம் புரிந்தும் காண இயலவில்லையே! சிந்தனையினை அடக்கிச்சிவனே என்றிருப்பது யாரால்கூடும்? ஐந்தாம் ஆறாம்

அடக்கிய சான்றோர்களே ஆண்டவனைக் காண முடியாத போது எளியோர்கள் காண்பது எவ்வாறு? இவ்வாறு பலர் கருதலாம். இவ்வையங்களைப் போக்குவது போல் முனிவர் எளிய வழியொன்று கூறுகின்றார்.

“ஐந்தை ஆறினே அடக்கி அருந்தவம் புரியாரேனும்
வந்து ‘அய்யா’ வெள எல்லோரும் வணங்கிட வாழலாமால்”

மனமடக்கித் தவம்புரிய வேண்டாம். எல்லோரானும் அஃது இயலாது! ஆனந்தருத்திரேசனை எண்ணித் துதித்தாலே போதும். தவஞானிகட்குக் கிடைக்கும் அதே அருட்பேறு கிடைக்கும் என்கிறார் சுவாமிகள். இதை விட இன்னும் எளிமையாக எவ்வாறு கூற முடியும்? சிவமாம் செம் பொருளைச் சிந்தை செய்தாலே சிவகதி கிடைக்கும் என்பது எத்துணை எளிமையான வழி!

உலகில் எல்லோரும் எல்லாமும் பெறவேண்டும். மக்கள் அனைவரும் அதனை நாடியே வாழ்கின்றனர். நல்வாழ்வை வேண்டாதவர் யார்? எம் பெருமானைப் பணிந்தால் எண்ணென் கலைகளில் மேன்மையடையலாம். என் செல்வப் பேறு கிட்டும். புகழுடன் வாழலாம். பொறை, தவம், அறிவு, ஒழுக்கம், மக்கட்பேறு, குறைவிலாச்செல்வம் இவையாவையும் தருவான் கச்சி ஆனந்த ருத்திரேசன். அவனை இறைஞ்சுங்கள்! என்கிறார் முனிவர்.

இறைவனை வேண்ட இவ்வளவும் தருவான் எனும்போது சிலர் இவ்வாறு ஐயப்படலாம். என்னவெனில், இத்துணைப் பேறுகளும் கிட்டி என்ன பயன்? எமன் எப்போது வருவான் என்று யாருக்குத் தெரியும்? நீண்ட ஆயுள் இருந்தால்தானே இன்பங்களை எல்லாம் துய்க்க முடியும்! இதற்கு வழியுண்டா? என வினவலாம். இதற்கும் விடை தருகின்றார் சுவாமிகள். இறைவனை இறைஞ்சினோர்க்கு எல்லாம் கிட்டும். அத்துடன் அவைகளை ஆண்டு அநுபவிக்க யுகங்கள் நூறும் ஆயுளாகக் கிடைக்கும், கவலை வேண்டா. பிறவாமை தந்து கூற்றுவன் தொல்லையும் நீக்குவான் ஆனந்தருத்திரேசன். எனவே அவனை அனைவரும் இறைஞ்சுக என்கிறார்.

அவனருளால் அவன்தான் வணங்கி அனைவரும் வாழ்கின்றோம். இறையருளால் எத்துணை இன்பங்கள் கிடைப்பினும், புலன்களின் தொல்லை பொறுக்கலாற்றுமோ? மாதர்தம் கண்வலையில் சிக்காதவர் யார்? இந்திரன், சந்திரன், இராவணன் கதையெல்லாம் அறியும் போது நாமென்னோவோம்? தவஞானிகளே இத்துன்பத்தில் பட்டபாடு உலகறியும். அப்படியெனில் எளியோர் நிலை என்னாவது? என்ற எண்ணம் தோன்றுவது இயல்பே. கடவுள் என்பான் எனில் அவரைக் காமன் கண்ணெடுத்தும் பாரான். மாதர் மையல் அவரை மயக்காது. பெண்ணால் வரும் துன்பம், இறைவனை அண்டினோர்க்கு என்றும் இல்லை. இல்லவே இல்லை.

“விழிகளான் மாதர் நாளும் விளைத்திடும் வேட்கையாய்
குழிகளால் துற்றுவீழும் கொடுந்துயர் குலைக்கலாமால்”

என்பது சுவாமிகளின் திருவாக்கு.

மனிதன் பிறக்கும்போது நல்லவகையிலே பிறக்கிறான். அவன் வளர்கின்ற, வாழ்கின்ற குழலுக்கு ஏற்ப அவன் ஆகிறான். நல்லவன் கெட்டவன் என்று ஆவது அவனவன் இருக்கும் இடம் பொறுத்தே. நிலத்தின் இயல்பால் நீர்திரியும் என்பார் வள்ளுவர். சான்றோர்கள் நடுவே, நல்லோர்கள் கூட்டுறவில் ஒருவன் இருப்பின் அவன் நல்லோரை ஆவான். இத்தகு நல்லோர் யார்? எனில் பின்வருமாறு சுவாமிகள் கூறுகிறார்.

**“ஆசைவேர் அகழ்ந்து வெண்ணிற அஞ்செழுத்து அக்கமலை
பூசியுச்சரித்துப் பூண்ட புனிதரோடு இணங்கலாமால்”**

அவனருள் இருந்தால்தான் நல்லோர் நட்பு கிடைக்கும். இதனை உணர்ந்தே முனிவர் இவ்வாறு கூறுகிறார். திருவாவடுதுறை ஆதினம் சான்றோர்களின் இருப்பிடம். நல்லோர்களின் ஞானபூமி. தவஞானிகள் நிறைந்த இடம் அத்தகு கீர்த்தியுடைய பெரியோர்களின் குழாத்துள் தான் இருந்தபெற்றியை இப்பாடலில் சிவஞான முனிவர் குறிப்பாகச் சுட்டுகிறார். ஒவ்வொரு சொல்லும் உணர்ந்து சொன்னவை. முனிவர் வாழ்ந்த ஞானபூமியை இவ் வரிகளில் உயிரோவியமாகக் காண்கிறோம்.

இவ்வாறு இந்நூலில், இறைவனின் கருணையினையும், அவனை வழிபடுவதால் நாம் பெறும் பயன்களையும் முனிவர் எடுத்துக் கூறுகின்றார். வேதங்களாலும் காணமுடியாத வேதநாயகன் சிவபெருமான். திருக்குலாவும் பேரின்பக் கடலாகிய அவனருளில் நாளும் திளைக்கலாம். மண், பொன், பெண் எனும் மூவாசைகளை விடுபடலாம். முத்திக் கரையேறலாம். அவனை வழிபட்டால் போதும் என்கிறார் ஸ்ரீ சுவாமிகள்.

நூலின் முடிவில்,

ஆளத்தலைபோல் ஒங்கும் அம்பலத்து உமையாள் நங்கை

ஆளந்த மகிழ்ச்சி பூக்க ஆளந்த அமிழ்தம் ஊறி

ஆளந்த நிருத்தம் செய்யும் அங்ணைள் கச்சி முதார்

ஆளந்த ருத்திரேசனின் அடியிணைக்கு அன்பு செய்வாம்

என்று கூறுகிறார். இறைவன் இன்பமயமானவன். அவனை இறைஞ்சு வோர்க்கு இன்பமே எந்நாளும் கிடைக்கும்; துன்பமில்லை. உமையொரு பாகன் ஆடும் ஆனந்தத் திருக்கூத்தினைக் கண்டு மண்ணில் பிறந்த பயன் பெறுவோம். ஆனந்த ருத்திரேசனுக்கு அன்பு செய்க! என அன்புக் கட்டளையிடுகிறார் சிவஞானசுவாமிகள்.

திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை :

ஆண்டவனுக்கு அருகில் இருக்கும்பேறு பெற்றவர்கள் அடியார்கள். அவனுக்கு நிகரான பெருமையுடையவர்கள். அடியார் வழிபாடு ஆண்டவனை வழிபடுவதற்கொப்பாகும். சைவசமயத்தில் குரு, ஸங்க சங்கம் வழிபாடு பேசப்படுகின்றது. அடியார் எனினும் தொண்டர் எனினும் ஒன்றே. தொண்டர் பெருமை அளவிடற்கரியது என்பார்

ஒளவையார். தொண்டர்களைப் போற்றி வாழ்ந்த நாடு நம் நாடு. தொண்டர்களைப் போற்றி, பாராட்டி, வணங்கிவருவது சைவ சமயம். நம்பியாசுரரின் திருத்தொண்டத் தொகையும் நம்பியாண்டார் நம்பியின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும் தொண்டர்தம் திறம் உரைப்பன. இவை இரண்டினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் சோழ நாட்டு முதலமைச்சர் சேக்கிழார் பெருமான் ஆக்கித் தந்தது 'பெரியபுராணம்' எனும் திருத்தொண்டர் புராணமாகும். இவ்வாறு தொண்டர் சீர் பரவுகின்ற பான்மையில் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளும் இடம் பெறுகிறார். இவர் இயற்றியதே 'திருத்தொண்டர் திருநாமக் கோவை' எனும் நூலாகும்.

'தில்லை ரொழந்தணர் நன்' ..... என்று தொடங்கும் இந்நூலில் தனியடியார்கள் அறுபத்து மூவரும், தொகையடியார்கள் ஒன்பதின்மரும், பேசப்படுகின்றனர். கலிவெண்பா யாப்பில் நூல் அமைந்துள்ளது. 44 அடிகளையுடைய இத் திருநாமக்கோவையில் செழுமையான அடைமொழிகளில் சிவனடியார்களைப் பேற்றுகிறார் சிவஞான முனிவர். 'இல்லை அளித்த இயற்பகையார்' 'நீண்ட புகழ் ஏனாதி', 'துரிசில் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்' 'முத்தமிழை ஆனும் திருஞானசம்பந்தர்', 'அருள் மூலர், கைத்த புலன் ஐயடிகள்', 'நற்றொண்டின் ஏமச் சிறுத்தொண்டர்' என வரும் அடைமொழிகள் அடியார்களின் பெருமைகளை நன்குணர்த்தும். வளமான அடைமொழிகளோடு திருத்தொண்டர்களின் பெயர்களை யெல்லாம் நன்கு தொகுத்தளிக்கும் இந்நூலை ஒதுவதால் என்ன பயன் கிடைக்கும் என்பதனையும், எவ்வாறு ஓத வேண்டும் என்பதனையும் முனிவரே, நூலின் முடிவில்,

"..... இத்திருநாமக் கோவைதனை மந்திரமாகக் கொண்டு மயிர் சிலிர்த்து - நைந்துருகி மெய்யன்பாலென்றும் விளம்பப்பெறுவார்கள் கைதவமும் புல்லறிவும், கற்பனையும் - மையலும் தீர்த்ததுவிதானந்த வகண்டபரி பூரணத்தின் நித்தியமா வாழ்வார் நிசம்" என ஆணையிட்டுக் கூறியுள்ளார். மேலோர் சொல் பொய்க்குமா? முனிவர் மொழியினை பொன்னேபோல் நாம் போற்ற வேண்டும்.

இனி, இந்நூல் எழுந்தமைக்குரிய காரணம் இன்னது என நாம் அறிய வேண்டும். எந்த ஒரு நூலின் தோற்றத்துக்கும் ஒரு காரணம் இருக்கத்தான் செய்யும்; தொண்டர் தம் பெருமை பேச, திருத்தொண்டத் தொகையும், திருவந்தாதியும் தோன்றி, அதன் பின் பெரிய புராணமும் தோன்றியுள்ளன. இவ்வாறு இருக்க 'திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை' என ஒரு நூல் ஏன் இயற்றப்படவேண்டும்; என எண்ணுவது இயல்பே. முனிவர் இதனை வெற்றெனத் தொடுத்தார் என்று கூற இயலாது. அவ்வாறு எண்ணுவதே பெரும் பிழை. இந்நூல் எழுந்தமைக்குக் காரணமாக ஒரு செய்தி சொல்லப்படுகின்றது. அதனைக் காண்போம்.

மார்கழித்திங்களில் திருவாதிரைத் திருநாள் வருகின்றது. பத்து நாட்கள் இவ்விழா ஆலயங்களில் நடைபெறுகிறது. இவ்விழாக் காலத் தின் போது கோயில்களில் திருமுறைகள் ஓதப் பெறுவது இல்லை. அவை திருக்காப்பிடப்பட்டு விடுகின்றன. மணிவாசகரின் திருவெம்பாவை மட்டுமே இந்நாள்களில் யாண்டும் ஓதப்பெறுகின்றது. இதனால் இப்பத்து நாள்களிலும், நித்திய பூசனை புரிவோர், திருமுறைகளை ஓதமுடியாது. திருத்தொண்டர் தம் புகழ்ப் பாடல்களும் திருமுறைகளில் அடங்கி விடுவதால் அவைகளையும் ஓத வழியில்லை. எனவே இவர்களின் வருத்தம் நீங்கும் பொருட்டு இப்பத்து நாள்களிலும் தொண்டர்தம் திருப் பெயர்களை வழிபடும் முறையில் திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவையினைச் சிவஞான சுவாமிகள் பாடியருளினார் என்பது அச்செய்தி. இது மரபாக வருகின்ற செவி வழிச் செய்தியாகும்.

இம் முனிவர்பிரான் திருத்தொண்டர்களைப் பற்றித் தனியே நூல் செய்து வழிபட வேண்டும் என்ற அன்புமிகுதியால் இத் திருநாமக் கோவையினைப் பாடியருளினார் என்று கொள்ளலும் தகும்.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா

“கலைவாணன்” க. அப்புலிங்கம்

[சேக்கிழார் இல்லம், திருவாரணைக்கா.]

மாதவச் சிவஞான முனிவர் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய தொரு மாமேதை. கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக்கனி. அறிஞர்கள் போற்றும் பேரறிஞர். ஞானத்தின் திருவுரு. வடமொழி, தென்மமிழ் இரண்டிலும் நிகரற்ற பெரும் புலவர். தாம் வாழ்ந்த சொற்பகாலத்திற்குள் அறிஞர்கள் விரும்பும் எல்லாத்துறையிலும் புதியன பல படைத்தளித்த பெருமைக்குரியவர். அவரிடம் இலக்கணப் புலவர்கள் அண்டி நின்ற போது அவர்களிடம் இலக்கணத்துறைக்கு இன்றியமையாதது எனப்பட்ட.. மூன்று இனிய இலக்கண நூல்களை யாத்தளித்தார். இலக்கிய நண்பர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று, சிறிதும் பெரிதுமாக 13 இலக்கிய நூல்களை உதவினர். தருக்கீசர்கள் அண்மியபோழ்து தமிழில் அதுகாறுமில்லாதிருக்க வடமொழிக்கே உரித்தான தருக்க சங்கிரகத்தையும் அதற்கு அன்னம் பட்டர் என்பார் எழுதிய விளக்கத்தையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தந்தார்.

தத்துவ ஞானிகளின் வேண்டுகோளை நிறைவு செய்யத் திராவிட மாபாடியம் முதலாக 6 சைவ சித்தாந்த தத்துவ சாத்திர நூல்கள் பிறந்தன. தமது சமய வாணர்களின் மனம் நிறைவு பெற சுலோக பஞ்சகம், சிவ தத்துவ விவேகம், என்னும் இரண்டு நூல்கள் தோன்றின. மேலும் தம் தாய் வீடாகிய திருவாவடுதுறை ஆதினத்திற்கும் “மரபு அட்டவணை மறுப்பின் மறுப்பு” என்னும் ஒரு நூலை உதவி அதன் மூலம் துறைசை ஆதினத்தின் தனித்தன்மையை விளக்கியவர் நம் முனிவர். மொத்தம் 26 ஆக பல துறைகளையும் விளக்கித் தம் பல கலை ஞானத்திறனை வெளிப்படுத்தியவர் நம் வணக்கத்திற்குரிய மாதவர்.

வந்து, உதவிகோரிய எவ்வத்துறையினருக்கும் வரையாது வழங்கிய அந்த ஞான வள்ளலிடம் ஒருநாள் 18-ம் நூற்றாண்டின் சராசரி மனிதனின் பிரதிநிதியாக ஒரு சிறுவன் வந்து நின்றான். வேண்டியவர்கள் வேண்டிய தெல்லாம் ஞானதானமாக வழங்கிய வள்ளலிடம் அச்சிறுவனும் கையேந்தி நிற்கிறான். அவரோ உயர் மட்டத்திலிருந்தவர்களுக்கே உபதேசம் செய்து

பழக்கப்பட்டவர். பேராசிரியர்களுக்கு அரிச்சுவடி சொல்லிக் கொடுக்க வராது என்பது நாமறிந்த உண்மை. இந்த நேரத்தில் ஒரு மேலை நாட்டு அறிஞனின் வாழ்வில் நிகழ்ந்ததொரு நிகழ்ச்சி நினைவுக்கு வருகிறது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் மாபெரும் எழுத்தாளனாய் விளங்கிய அவன் மழலைச் செல்வங்களுக்கு அதாவது சாதாரண மனிதனுக்குத் தன்னால் ஏதும் எழுத முடியவில்லை என்பதைத் தன் சொற்களாலேயே “என்னிடம் எதையோ கோரி வந்து நிற்கும் சின்னஞ்சிறு குழந்தாய்! நான் உனக்குக் கொடுக்கக் கூடியதாக ஏதுமே என் கைவசமில்லையே! நான் என்ன செய்வேன்? என்னிடம் கற்பனைப் பொய்கள் இருக்கின்றன. இட்டுக்கட்டிய கட்டுக் கதைகள் இருக்கின்றன. சித்தத்தைக் குழப்பும் தத்துவக் குப்பைகள் உள்ளன. இவைகள் எல்லாம் வயதுவந்தவர் மனதுக்கன்றோ ஏற்புடையது. படித்தவர் உள்ளத்தைக் குழப்புவதற்கன்றோ உபயோகப்படுவது. உனது கள்ளம் கபட மற்ற வெள்ளை உள்ளத்திற்கு ஏற்றதாக நான் எதைக் கொடுக்க முடியும்? ஐயோ! என்னிடம் ஏதுமே காணோமே குழந்தாய்!” என்று பேசுகிறான்.

நமது முனிவர் இதுபோல ஒரு துறையில் மட்டும் பிரபலராக விளங்கியவரல்லவே! சமையற் கலையில் கூட அவர் வல்லமை, வந்துநின்ற சமையற்காரனுக்கு ஆணையிடும் முகத்தான்.

“சற்றே துவயலறை தம்பியொரு பச்சடிவை
வற்றல் ஏதேனும் வறுத்துவை — குற்றமிழை
காயமிட்டுக் கீரைகடை கம்மெனவே மிளகுக்
காயரைத்து வைப்பாய் கறி”

என்று கூறிய வெண்பாவின் மூலம் புலனாகிறது. எனவே அவர் மேல்நாட்டு புலவனைப்போல் எதற்கும் பின்வாங்கக் கூடியவரல்லவே.

வந்த சிறுவனைத் “தம்பி! எதிரே உட்கார்” என்றார். ஒரு கணம் யோசித்தார். ஏட்டையும் எழுத்தாணியையும் தன் சீடனை எடுத்துவரக் கோரினார்! வாங்கிய முனிவர் கரத்திலே சில மணித்துளி நேரம் எழுத்தாணி நடனமாடியது. ஒரு நாழிகைக்குள்ளாக 133 வெண்பாக்கள் மலர்ந்தன. புதுமையானதொரு நீதிநூல் உருப்பெற்று விட்டது. கையேந்திய சிறுவனிடம் நிகர்ந்ததொரு நீதிப் பொக்கிசம் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் அச்சிறுவன் அந்தப் புனிதச் சுவடியை அப்படியே நம்மிடம் விட்டுச் சென்றிருக்கிறான், சற்றே நாமும் அதைப் படித்துப் பார்ப்போமே.

உலகத்திலேயே நீதி போதிக்கும் சுவடிகள் வேறு எம்மொழியையும் பார்க்க வடமொழியிலும் தென்றமிழிலும்தான் அதிகமென்று சொல்வது வழக்கம். சங்ககாலத்துப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பதினென்று நீதி போதிப்பவையே. எத்தனையோ நீதிநூல்கள் இருந்தாலும் தமிழர்க ளாகிய நாம் மிகச் சிறப்பாக ஏற்றுக்கொள்வது திருக்குறள் ஒன்றையே.

தமிழகத்தின் கடவுள் சிவபெருமான். தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி என்பது தமிழ்மறை. தமிழ்ச் சைவம் தமது கல்விக்கு ஏற்றன என்று ஒப்புக்கொண்டவை தோத்திரத்திற்குத் திருவாசகமும். (வாழ்க்கைச்) சாத்திரத்திற்குத் திருக்குறளுமே. இது நான் மட்டுஞ் சொல்வதல்ல. சைவ சந்தான குரவர்களில் மிக முக்கியமானவரும் சித்தாந்த சாத்திர நூல்களில் எட்டின் ஆசிரியருமான உமாபதி சிவமே கூறுவது.

“ வங்ளுவர் சொல் அன்பர்திரு வாசகம் தொல்காப்பியமே
தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்தவுரை — ஒள்ளியசீர்
தொண்டர் புராணம் தொகுசித்தி யோராரும்
தண்டமிழின் மேலாம் தரம் ”

எனக் குறிப்பிட்ட ஆறு நூல்களை மட்டுமே சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

இங்கு வங்ளுவரைப் பற்றியதொரு சர்ச்சை; ‘சமயக் கணக்கர் மதி வழிச் செல்லாது உலகியல் தெரிந்து பொருளிது என்று பேசியவர் செந்நாப் போதார் என்பதெல்லாம் பிற்காலப் பேச்சு. தமிழ்ச் சைவர்களாகிய நாம் இயல்பாகவே சமரச நாட்டமுடையவர்கள்; விட்டுக் கொடுக்கும் சுபாவ முடையவர்கள். தாராள மனம் படைத்தவர்கள். அதனாலேயே நாம் இழந்தது ஏராளம். உதாரணத்திற்கு ஒன்றே ஒன்று.

இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்தவர் தாயுமான அடிகளார். அவர் தத்துவத்தில் தன்னிகரற்றவர். வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும் பழுதறப் பயின்றவர். ஆனால் முறையாக சிவதிட்சை பெற்றுத் தனது இறுதிக் காலம்வரை தமது நிய ஆன்மார்த்த பூசைசெய்து வந்தவர். மாசு மறுவற்ற சைவசித்தாந்தி. ஆனால் இன்று அவரைச் சங்கரர் மதத்தைச் சார்ந்தவராக ஆக்கிவிட்டதைப் பார்க்கிறோம். அவரது உபதேசங்கள் சங்கரர் அனைவதக் கருத்துக்களாகத் திரித்துப் பலபல நூல்களின் வடிவில் வெளிவந்து அதனால் நம்மவரே, அவர் சைவ சித்தாந்தி என்பது உண்மையோ அல்லவோ என ஐயப்படுமளவுக்கு வந்து விட்டதல்லவா? ஏன்? திருவள்ளுவநாயனார் எனச் சுட்டப்பட்ட நிலை முழுவதும் மாறிவிட்டது. பழைய நூல்களில் தியான சுலோகம் எனப்படும் உருவ அமைப்புப் பாடலில் திருவள்ளுவரைப்பற்றி “திர்க்க புண்டரம்” நெற்றியில் இருந்ததாகக் கூறுவது மறைக்கப்பட்டுவிட்டதே! இன்றைய வங்ளுவரின் ஒவியம் அவரை ஒரு சமணராக, சாயபுவாகக் காண்பிப்பதைப் பார்த்த நாம் அவரை நம் இனத்தினின்று இழந்து விட்டதைக்கூட மறந்து அங்கீகரிக்கத் தொடங்கி விட்டோம் அல்லவா?

நம் சிவஞானமுனிவர் தமிழனின் எதிர்கால நிலையை நன்கு உணர்ந்தவர். தமிழனின் வாழ்க்கைக்கு உதாரணமாக விளங்குவது திருத்தொண்டர் புராணத்துள்ள அடியார்களின் வாழ்க்கை என்பதையும் நன்கு உணர்ந்தவர். எனவே எதிர்காலத் தமிழனின் வாழ்வு திருக்குறளின் கருத்துப்படி பெரிய புராணத்து அடியவர்களின் வாழ்வை அடியொற்றியதாய் அமைய வேண்டுமென்பதை அவர் பெரிதும் விரும்பினார்.

அவருக்கு முன்னும் பின்னும் பலர் பெரிய புராணத்தை அடியொற்றித் திருக்குறள் நீதியைப் போதிக்கும் நூல்கள் யாத்துள்ளனர். எனினும் நமது சிவஞான முனிவரின் சோமேசர் முதுமொழி வெண்பார்வுக்கு ஈடாக அவற்றில் எதுவுமே அமையவில்லை. பாணைச் சோற்றில் பதம்பார்க்க இரண்டொரு பருக்கைகளை மட்டும் எடுப்போம்.

முதலாவதாகக் கடவுள் வாழ்த்து.

“ சீர்கொள் இறை ஒன்றுண்டத் தெய்வம்நீ என்றெப்பால்
சோர்வில் அடையாதெளிந்தோம் சோமேசா—ஓரில்
அகர முதல் எழுத் தெல்லாம் ஆதி
பகவள் முதற்றே உலகு ”

முதல் குறளில் கடவுள் என்ற பொருளைச்சுட்ட ‘பகவன்’ என்னும் சொல்லை வள்ளுவர் எடுத்தாளுகிறார். பகம் என்ற சொல் ஐஸ்வரியம், வீரியம், கீர்த்தி, திரு ஞானம், வைராக்கியம் என்ற ஆறு பொருளை உணர்த்துவதென்பர் வடநூலார்.

“ குறைவிலா மங்கல குணத்த துதலின்
நிறை மலம் அநாதியே நீங்கி நின்றலின்
அறையவர் சிவனென ”

(காஞ்சிப்புராணம்)

மேற்சொன்ன ஆறு குணங்களையும் கொண்டவன் சிவபெருமானே எனச் சதுர்வேத தாத்தார்ய சங்கிரகத்தில் அரதத்த சிவாசாரியார் அறுதியிட்டுக் கூறுவார். அகரம் எழுத்துக்கு முதலாவதுபோல உலகத்தின் முதலாக ஆண்டவன் ஒருவன் உண்டென்பதை உணர்கிறோம். அது சிவபெருமானே என்பதைச் சோர்வில் அடையால் தெளிந்தோம் என்பதே செய்யுளின் திரண்டபொருள். சீர்கொள் இறை ஒன்று உண்டு என்பதை ஒப்புமை யால் தெளிந்தோம். அது நீ என்பதை சோர்வில் அடையால் தெளிந்தோம் என நிரல் நிறையாகத் தெளிந்தோம் என்பதை இரண்டு இடத்திலும் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

இதையெல்லாம் உணர்ந்தும் “ வள்ளுவர் சிவபெருமானைச் சுட்டிக் கூறினாரில்லை, பொதுப்படவே பேசினார் ” என்பார் சிலர். அவர்களும் இறைவனடி சேர்தலே முத்தி என்று கூறிய வள்ளுவர் வாக்கை மறுக்க இயலாது. சைவ சித்தாந்த ஞான சாத்திரங்களில் தலையாயது எனப் பேசப்படும் சிவஞான சித்தியார்

“ இம்மையே ஈரெட்டாண்டு எய்தி ஏழிலாரும்

ஏந்திழையார் முத்தி யென்றும் இரும் சுவர்க்க முத்தி

அம்மையே என்றும் முத்தி ஐந்து கந்தம்

அறக்கெடுகை யென்றும் அட்டகுண முத்தியென்றும்

மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கை முத்தியென்றும்

விவேக முத்தி யென்றும் மெய்வடிவாம் சிவத்தை

செம்மையே பெறுகை முத்தி யென்றும் செப்புவர்கள்

சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவது இங்கு யாமே.

என்று இறைவன் திருவடி சேர்தலே முத்தி எனக்கொண்டது சைவ சித்தாந்தம்.

ஏனையோர் கூற்று இதில் மறுக்கப்பட்டது.

“வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி”

“தனக்குவமை இல்லாதான் தான்”

“அறவாழி அந்தணன் தான்”

“எண் குணத்தான் தான்”

என்னும் குறளடிகளால் சிவபெருமான் திருவடிப்பேறு அடைதலையே கூட்டி முத்திப்பேற்றைச் சித்தியார் விளக்குமாற்றால் விளக்குகின்றதல்லவா?

சிவஞான சுவாமிகள் இதையே மற்றொரு இடத்தில் ஏனைய சமய நூலார் கூறும் முத்திகளாவன “சோபான முறையால் நிலம் முதல் நாத மீறாகக் கிடந்த 36 தத்துவங்களிற் படுவதான அரிவையர் இன்பம் முதலாயினவாம். வேதாகம உண்மை உணர்ந்த நாம் கூறும் உண்மையோ 36 தத்துவங்களையும் கடந்த சிவன்னடியைச் சேரும் முத்தியாகும். எனக் கூறுவார். எனவே திருக்குறளின் சார்புநூலாகத் தோன்றியதே பெரிய புராணம் என வலியுறுத்தவிரும்பிய நம் முனிவர் பெருமான் சுமார் 40 இடங்களில் திருத்தொண்டர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றையே உவமையாகக் காட்டுவதாய்த் தமது நூலை உருவாக்கினார். சராசரி மனிதனுக்குத் தமிழ் பயிலும் இனைய உள்ளத்துக்குப் புரிபும்படி உதாரணம் காட்டி—அவ்வதாரணம்கூடத் தமிழகச் சைவர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பாக இருக்கும்படி செய்து தமது மிகப் பெரிய சிறு நூலாகிய சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாவை யாத்துக் கொடுக்கிறார்.

இன்னும் இரண்டொரு இடங்களைத் தொட்டுப் பார்ப்போம். சிறுத் தொண்டர் வரலாறு—வயிரவர் வேண்டியபடி பிள்ளைக்கறி சமைத்தாடி விட்டது - அவரும் உண்ணச் சித்தமாக அமர்ந்துவிட்டார். தம்முடன் அமர்ந்துண்ண “உமக்குப் பிள்ளையுண்டாயின் அழையு”மென ஆணையிடுகிறார். ஒருகணம் தயங்கிய பரஞ்சோதி “இப்போது அவன் உதவான்” என்று மட்டும் கூறுகிறார். அப்பூதியடிகளும் கூட நாவரசர் “உம் பிள்ளையை உடனுண்ண அழையும்” என்றபோது இதே பதிலைத்தான் கூறுகிறார். இருவரும் யோசித்துப் பொய் பேசுகிறார்கள். சிறுத்தொண்டரை மேலும் வயிரவர் கூப்பிடு எனச் சொன்னதும் தமது பொய்யை மறைக்காது மகனை அழைக்கவும் தொடங்கினார். பொய்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்ந்த நன்மை பயக்குமெனின் என்ற குறளை இவ்விடத்தில் எடுத்தாளுகிறார் நம் மாமுனிவர்.

“பிள்ளை உடன் உண்ணப் பேசி அழைத்தான்

அன்பு துள்ளும் சிறுத் தொண்டர் சோமேசர்

உள்ளுங்கால் பொய்மையும் வாய்மை இடத்த புரை

தீர்ந்த நன்மை பயக்குமெனின்”

என்பது வாய்மை அதிகாரத்தின் முதுமொழி வெண்பா.

இளமைக் காலத்திலேயே நாவரசர் கற்பனை தற்றுத் தெர்ந்தவர். அப்படி இருந்தும் உய்விக்கும் தாய்ச் சமயமாகிய சைவத்தின் மீதுச் சமண சமயம் புக்கது ஏன் என்ற வினாவை எழுப்பிக்கொண்டு அதற்கு விடை கூறுமுகத்தான்

“முன்னர் அமண் மதத்து முண்டரசர் பிள்ளைவம்
துன்னியதும் என்வியப்போ சோமேசா - உன்னுங்கால்
பேதைப் படுக்கும் இழவூழ் அறிவகற்றும்
ஆகலூழ் உற்றக் கடை”

என்ற குறள் பொதிந்த வெண்பாவைப் படைக்கிறார் நம் சிவஞானமுனிவர். “சமயங்களானவற்றின் நல்லாறு தெரிந்துணர்ந்தும் நம்பர் அருளாமையினால் கொல்லாமை மறைந்துறையும் சமண சமயம் குறுகினார்” என்ற பெரிய புராணத்தைப் பட்டம் பிடித்துக் காட்டும் இச்சிறு வெண்பா திருக்குறளுக்கும் விளக்கவுரை கூறுகிறதல்லவா?

அடுத்ததொரு காட்சி. அப்பூதியடிகள் வரலாறு. வாழைஇலை நறுக்கி வரப்போன அப்பூதியடிகள் மகன் மூத்த திருநாவுக்கரசு அரவு தீண்டி இறந்துபோனான். எனினும் தன் வணக்கத்துக்குரிய அப்பர் பெருமானுக்குச் செய்யும் மாகேசுவரப்பூசை முட்டின்றி முடிய வேண்டுமேயெனச் சுவத்தை மறைத்து வைத்துவிட்டு அதிதி பூசையைத் தொடங்குகிறார். அப்பூதியடிகள். பையன் வரவில்லை; ‘எதோ தவறு நிகழ்ந்துள்ளது’ என்பதை அப்பூதியார் மறைத்தாலும் அப்பரடிகள் அறிந்துகொள்கிறார் இந்நிகழ்ச்சி சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாவில் குறிப்பறிதல் என்னும் அதிகாரத்தை உணர்த்தும்.

“அப்பூதியார் மறைத்தும் வாசீசர் அக்கரவை
துப்பால் அறிந்தளரே சோமேசா - இப்புதியில்
ஐயப்படா தகத்தது உணர் வாளைத்
தெய்வத்தோ டொப்புக் கொளல்”

எனும் வைரமணியாக நூலில் கோக்கப்படுகிறது.

நாவடக்கம் முதலில் சொல்லப்படவேண்டும்.

“தல்லாதவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்
சொல்லா திருக்கப் பெறிள்”

என்பது என்போன்றோர்க்கான அறிவுரை. அதை வலியுறுத்தவந்த நம் சுவாமிகள் வியாசன் வரலாற்றை உவமைகாட்டிப் பேசுகிறார்.

“எல்லாம் உணர்ந்தும் வியாதன் இயம்பிய அச்
சொல்லாலே தாவயர்த்தான் சோமேசா - வல்லமையால்
யாகாவ ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு”

என்பது பாடல்.

வியாசன் விஷ்ணு பரத்துவம்கூறிய நாவும் ஏத்தியகையும் செய்
விழந்துபோயின. ஆணவத்தின் பரிசுது நஞ்சு கக்கிய நாவை உள்ளடக்கிச்
சிவபெருமானை மனமொழி மெய்களால் பிரார்த்தித்துப் பஞ்சாட்சரம் சொல்
லித் தவங்கிடந்தான். அதன் பயனாக முன்னிலை திரும்பப் பெற்றான். நான்கு
வேதங்களையும் முறைப்படுத்திப் பதினெண் புராணங்களையும் யாத்து
உலகின் மாபெருங் கதையாகிய மகா பாரதத்தை எழுதி அதன்மூலம்
தன்னிகரற்று விளங்கிய வியாதனின் நிலையே இதுவாகின் ஏனையோர் அவன்
வரலாறு கொண்டு உய்தி பெறுவார்களாக !

தேவையற்ற பேச்சு, உபயோகமற்ற உரையாடல் பயனற்ற சொற்கள்
பாராட்டல், இதனைப்பற்றி இன்றைய இளைஞர் உலகத்திற்கு எச்சரிக்கை
செய்ய வேண்டுவது மிக மிக அவசியம். இதை விளக்கத் தமிழில் தலை
சிறந்த காவியமாகிய சீவக சிந்தாமணிபற்றிய ஒரு வரலாற்றை எடுத்துக்
கொள்கிறார் நம் முனிவர் பெருமான்.

சிறந்த நூலாயினும் சிந்தாமணி சிற்றின்பக் கதையே. மறுமைக்கு
ஆகாதது. இளமை மிடுக்கில் இன்பக்கதை கேட்டிருந்த சோழன் அபயனை
நல்லாற்றுப்படுத்தச் சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணத்தை யாத்துக்
கொடுத்த வரலாற்றை நினைவு கூரும்படி

“சேக்கிழார் சிந்தா மணிப் பயிற்சி தீதெனவே
தூக்கிஉப தேசித்தார் சோமேசா - நோக்கில்
பயனில்சொல் பாராட்டு வாளை மகன்னளல்
மக்கட் பதடி எனல்”

என்ற வெண்பாவை யாத்து நூலில் கோக்கிறார் நம் மாமுனிவர்.

பிறரிடம் சென்று கைநீட்டி யாசிப்பது பிழையென இன்றைய
இளைஞனுக்கு உணர்த்த வேண்டியதொரு அறிவுரை. இதனை முற்கூட்டியே
அறிந்த நம் முனிவர்,

‘ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு இரவின் இழிவந்ததில்’
என்ற குறளைப் பெரிய புராணத்தில் கணம்புல்லர் கதையோடு இணைத்துக்
காட்டுகிறார் ஆசிரியர். தனக்கு மிடி வந்தபோதும் எதிரிகளான சமணர்கள்
பழித்தபோதும் தனது தொண்டுக்கு இன்றியமையாது வேண்டிய எண்ணெ
யும் திரியும் கிடைக்காத போதுங்கூட அஞ்சாது யாரிடத்தும் கைநீட்டாது
தனது உடற்கூற்றையே இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கத் துணிந்துவிட்டார்.
அப்பெரியாரின் வரலாறு அதற்கொரு ஏற்ற எடுத்துக்காட்டல்லவா?

“எண்ணெய் இரப்பு அஞ்சி உடலே வருத்தித் தீபமிட்டார். துண்
ணன் கணம்புல்லர் - என்ற. கணம்புல்லர் வரலாறே உபமேயமான
ஆவிற்கு என்ற குறளுக்கு உபமானமாகக் கோர்க்கப்படுகிறது.

தான் செய்வது சராசரி மனிதனுக்கு ஆன நூல் என்பதை மனதில்
கொண்ட ஆசிரியர் இடை இடையே நகைச்சுவை முதலிய நவரசங்களையு
ம் உவமை வாயிலாகப் புகுத்தி நூலை நிறைவுசெய்கிறார்.

சுவாமியார் கோவணக்கதை மிக நகைச்சுவையானது. தனது கோவணத்தை எலி கடிக்கிறது என்று பூனையைவளர்த்து, அப்பூனையின் பொருட்டுப் பசுமாடு வாங்கி, அதைக் காப்பாற்ற மனைவியும்பெற்று சம்சாரியாகி விட்ட சாமியாரின் கதையை நாம் கேட்டு நகைக்க.

“இயல்பாகும் நோன்பிற் கொன்று இன்மையுடைமை
மயலாகும் மற்றுப் பெயர்த்து”

என்ற திருக்குறளுக்கு உவமையாக்கிக் காட்டுகிறார், இதோ வெண்பாவின் முற்பகுதி.

“கோவணம் ஒன்று இச்சிப்பக் கூடினவே பந்தமெல்லாம்
தாவணஞ் சேர் மேளியாய் சோமேசர்”

என்பது கதைச் சுருக்கம்.

இவ்வாறு அழகழகான உவமைகளைத் தமிழர் வரலாற்றிலிருந்தே எடுத்துக்கூறிக் குறளநெறியைச் சின்னஞ் சிறுவர்களும் பியிலுமாறு 133 வெண்பாக்களிலான ஒரு சிறு நூலை யாத்துத் தமிழ் மக்களுக்குப் பரிசளிக்கிறார் சிவஞானமுனிவர்.

யானைமீது செல்பவனைக் கீழே நடந்து செல்பவன் சுண்ணாம்பு கேட்டால் கேட்பவனுக்கும் கொடுப்பவனுக்கும் ஆபத்து என்பது தமிழ்நாட்டுப் பழமொழி. ஆனால் இங்குத் தன்னிகரற்ற சிவஞான சுவாமிகள் தன்னை எளிவந்த பெருமானுமாக ஆக்கிக்கொண்டு அப்பழமொழியைப் பொய்யாக்கிக்கொண்டார். மிகப் பெரும் புலவரான சுவாமிகள் கீழ் மட்டத்திலுள்ள சிறுவர்களுக்குக்கூடச் சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா மூலம் இரங்கிவந்து பாடம் சொல்வதைப் பார்க்கிறோம். இது ஒரு விந்தையல்லவா இப்படியாகப் பொறுக்கி எடுத்த 133 திருக்குறள் மாணிக்க மணிகளுக்கு உவமானம் என்கின்ற பொற்குவையிட்டு ‘சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா’ என்கிற மாணிக்க மாலையாக்கி தமிழ்த்தாயின் திருமார்பிலே என்றென்றும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கச் சாத்தி அழகுபார்க்கிறார் நம் சிவஞான சுவாமிகள். அம்பாளை அன்று முதல் இன்றளவும் ஏன் இனி என்றும் கூட நிகரற்ற அழகொளி சிந்திக்கொண்டிருக்கும் என்பது உண்மை. வாழ்க சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா! வாழ்க சிவஞான முனிவர் !!

கம்பராமாயண முதற் செய்யுள் சங்கோத்தர விருத்தி

புலவர் செல்வி. ப. கங்கை, எம். ஏ. பி. எட்.

(திருச்சிராப்பள்ளி - 620 001.)

தண்மயிற் தோன்றிய தனிப்பெரும் பகுதியான பொதியமலைச் சாரலில் விக்கிரமசிங்கபுரத்தில் அருந்தமிழ்முனிவன் அருள்பெற்ற அருந்தமிழ் ஞானமுனிவரின் செந்தமிழ்ப் புலமையின் சீர்மையினைப் பேசுவதுதான் இவ்வாய்வுக் கட்டுரை.

துறைசை ஆதினத் தொல்புகழ் விளக்கான் சுவாமிகள் காஞ்சிக்குளமுத் தருளியபோது அந்நகரத்து வைணவரில் சிலர் கம்பராட்டாழ்வார் கவிதையிற்போல் சிறந்ததொன்றில்லையெனத் தருக்கி கூற அவர்களின் செருக்கை அடக்கக் கலையறிவு மிக்க சிவஞானம் சீறி எழுந்தாலும், சிந்தனையைச் செம்மையாக்கி அறிவின் ஆழத்தைக் கொஞ்சம் மிஞ்சவே புகட்டுகின்றார் அறிவு என்பது இருபக்கமும் கூரான வாள். அந்தவாளைக் கொண்டு தரணியைக்காக்கப் போர்புரியலாம், ஒருவன் தலையையும் வெட்டலாம். ஆனால் பண்புள்ள சான்றோர்கள் அறிவால் நன்மையே செய்வார்கள். இதை நிறுவுவதுதான் சிவஞானமுனிவரின் குறிக்கோள்.

காவியம் படிப்போர்க்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய பண்புகளை ஒருங்கே தருவது கம்பன் காப்பியம். அவற்றின் நூற்பயனை எடுத்துக் கருத்தழியக் காட்டி, அதையே கவின்மிக்கதாக ஆக்கிய பெருமை முனிவரைச் சாரத்தாகும்.

“நாடிய பொருள்கை கூடுஞானமும் புகழு முண்டாம்
வீடுயர் வழியதர்த்தம் வேரியங் கமலை நோக்கு
நீடிய வரக்கர் சேனை நிறுபட்டொழிய வாகை
குடிய சிலையி ராமன் ரோள்வவி கூறுவோர்க்கே”

என்ற பாடலை எடுத்துக்கொண்டு

“நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளத்தரு நாடு”

என்ற குறளை ஆதாரம் காட்டி, ‘நாடாத பொருள் கைகூடுவதுதான் சிறப்பு நாடிய பொருள் கிடைப்பதில் பெருமையிலலை என்று கம்பனின் கைவண்ணத்தைக் கீழே தள்ளுகிறார்.

அடுத்த வினாடியே ஒருபொருளை நாமும்பொழுது அது கிடைக்காமல் வேறு ஒரு பொருள் கிடைப்பதில் மகிழ்ச்சியிருக்காது. ஆகவே நாடியபொருள் கிடைப்பதில்தான் நலன் மிகுதி என்று கம்பனுக்குக் கைகொடுக்கிறார்.

அடுத்து வருகின்றார், நாடிய பொருள் என்றாலேயே அதில் எல்லாம் அடங்கும்போது ஞானமும், புகழும், உண்டாம் எனவும் வீடுயர், வழியதாகும் எனவும், வேரியங்கமலை நோக்கு எனவும் கூறியிருப்பது, கூறியது கூறல் என்றெண்ணும்படியுள்ளது என்பதால் இவை நூற்குற்றமென நுவலுகிறார்.

ஆனாலும் எல்லாப் பொருளும் என்பதைவிட, தனித்தனியே ஒவ்வொரு பொருளும் என்று சொல்லும்போது அதற்குத் தனிச் சிறப்பு அமைகிறது. இங்கு இராமனுடைய தோள்வலி கூறுவார்க்கு நாடப்படும் பொருள் கைகூடுவதாகிய ஞானமும் புகழும் உண்டாவதாக! வீடுயர் வழியதும் கிடைக்க! வேரியங் கமலையது நோக்கமும் நீடுக! பகைவருடைய சேனை நிறுபட்டொழிய வாகை சூடப்படுக! என வாழ்த்தாக அமைந்துள்ளது எனக் காருத்தன் கலைநயத்தைக் காட்டுகின்றார் முனிவர்.

நாடிய பொருள் முதலாயவற்றைத் தருகின்ற அருள்வடிவான அண்ணலை, அவர்க்குரிய சத்துவகுணத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறுது, நீடிய வரக்கர்சேனை நிறுபட்டொழிய வாகை சூடிய சிலையிராமன் என்று வீரச் சுவை தோன்றப் பாடியது குற்றமெனக் கம்பனைக் காட்டி விட்டுப், பின் தானே விளக்கங்காட்டும் விர்தையின் சிறப்பைப் பார்ப்போம். பாராங் கல்லாய் இருந்தவன் இராமனுடைய பாதத்தாளி பட்டதும், பண்புடைய பாவையாய் மாறினாளே அகலிகை. அது அந்த மரல்வண்ணனின் கால்வண்ணமன்றோ! “காலால் தேய்த்து கையால் அணைப்பது மனிதத் தன்மை”. ஆனால் காலால் அருள்செய்து கையால் அழிப்பது கடவுள் தன்மை.

“உறுதர்த் தாங்கிய மதனுடை தோன்றார்
செறுதர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை”
என்பது திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் உரை.

“மைவண்ணத் தரக்கி போரில், மழைவண்ணத்து அண்ணலிங்”
செயலைக் குறிப்பிடும் கம்பன், மைவண்ணம் என்பது இருள்போன்றநெஞ்சு முள்ள அரக்கி என்றும், இராமபிரானைக் குறிப்பிடும் நீலமேகம், அதாவது பிரமகுக்குப் பயந்தரும், மேகம் என்றும் கூறி, ஒரே கருமைதான் என்றாலும் செயல் மாறுபாடாக அமைவதைக் காட்டுகின்றார். இராமாவதாரத்தின் மகிமையே, “துட்ட நிக்கிரக சிட்ட பரிபாலனஞ் செய்தல்” அதாவது தீமையை அழித்தல், நல்லவர்க்குதவுதல். மேலும் ஒன்றைக் கூறலாம். கைகேயியின் தூய சித்தைமாறக் காரணம் “அரக்கர் பாவமும் அல்லவர் இயற்றிய அறமும்” ஆகும். அவள் மனம் மாறுவிட்டால் இராமன் காடு

போகமாட்டான். இராவணன் சீதையைச் சிறையெடுக்கமாட்டான். இராவணனும் அழியமாட்டான். இவையெல்லாம் அரக்கர் செய்த பாவம் என்றார். சத்துவகுணத்தோடு வீரமும் இருந்ததால் அல்லவா அரக்கர் அழிய அதாவது தீமை ஒழிந்து நன்மைபெற முடிந்தது என்று இராம பிரானின் குணங்களைக் குறிக்கின்றார் முனிவர்.

அடுத்து மீண்டும் ஒன்றைச் சுட்டுகின்றார். இல்லறம், துறவறம் இம்மை, மறுமை என்பதுபோல் புகழை முதலில் கூறி, ஞானத்தைப் பின்னால் கூறுவது மரபு. இங்கு ஞானமும் புகழும் என்று முறை பிறழ வைத்தது குற்றமென்று குறிப்பிட்டார்.

கல்விப்பொருளின் பயன் ஞானம், செல்வப் பொருளுக்குப் பயன் புகழ். கல்வியும் செல்வமும் உடையவனிடத்தே ஞானமும் புகழும் உண்டு என்பது நிச்சயம். தலைமைபற்றிக் கல்விப்பொருளை முற்கூறிச் செல்வப்பொருளைப் பிற்கூறுதல் மரபாகும். அவற்றின் பயனாகிய ஞானம் புகழ்களையும் அம்முறையே அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்று அமைதியும் அளிக்கின்றார். இலக்கணத்தில் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொள்ளல் என்ற முறை உண்டு. அவை செய்யுளில் இடம்பெறும். அம்முறையாலும் அமையப்பெறும் என்று விளக்கங் காட்டியுள்ளார்.

பொருள்கள் பலவாக இருக்க, நாடிய பொருள் என்று ஒருமையில் கூறியது வழுவென்று காட்டிய சிவஞான முனிவர், தம் ஞானத்தால் விளக்கும் விநோதம்தான் என்னே! “இரண்டு கண்ணும் பார்த்தன” என்பது இலக்கணத்தில் சாதி ஒருமை எனப்படும். ஆகவே இவற்றை வழுவமைதியாகக் கொள்ளலாம் என்பார்.

அடுத்து வீடு என்று சொன்னாலேபோதும், உயர்வழியதென்றல் மிகைபடக்கூறல் என்னும் குற்றமெனக் குறிப்பிட்டார். இப்படிக்கூறிய முனிவர் அதற்கு அமைதிகாணும் விதமோ அற்புதமானது.

வீடு இவ்வுலக பந்தபாசங்களை எல்லாம் விட்டு வானோர் உலகு புகுவது, உயர்வழி என்பது அதற்கும் மேற்பட்டுத் துன்பநதியினைக் கடந்து செல்லும் உயர்ந்த வழியினைக்கொண்ட நித்திய பரம்பதம். அங்கிருப்பவர்கள் நித்திய குரிகள் எனப்படுவர். வாலி மோட்சம் என்ற பகுதியில் கம்பன் காட்டுவான், “வானுக்கு அப்புறத்து உலகன் ஆனான்” என. அதனால் வானுக்கு அப்புறத்து உயர்நெறி ஆகும் எனக் கொள்ளலாம். வள்ளுவனும் “வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகு” என்று குறிப்பிடுவதாலும், வீட்டு நெறி வேறு. வீட்டுயர் நெறி வேறு எனப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றார்.

வேரி என்றால் தேன். தேனில்லாத கமலம் இருந்தால் அல்லவா அதை வேறுபடுத்திக் காட்டவேண்டும். வேரியங் கமலம் என்று கூறியது வழுவல்லவா? என வினவுகின்றார். அவரே பின்னர் அமைதிகாண, வேறு ஞாயிறு இல்லாதபோது செஞ்ஞாயிறு என்று இலக்கண நூலார் கூறுவது பொருந்துவதுபோல இங்கும் வேரியங்கமலம் எனலாம் என்றார்.

கமலை குடிகொண்டுறையும் என்னுது கடைக்கண்ணால் சிறிது பார்க்கும் என்பதுபட நோக்கும் என்றமையால் அற்பச் செல்வமெய்தும் எனப் பொருள் தருதலின் சிறப்பில்லை எனுங் குறையைக் கம்பனிடம் செம்மைப் படுத்த சிவஞான முனிவர், பார்வை என்பது, சாதாரணமாக அனைவரும் பார்ப்பது. நோக்கு என்பது ஒன்றை உற்று நோக்குதல் சிறிதே ஆனாலும் அங்கே உணர்வு செல்லுதல் என்னும் கருத்துப்பட கம்பன் கூறுவான். விசுவாமித்திர முனிவர் யாகம் முடித்து மிதிலை நகர் வீதியில் செல்லும் இராமனாகிய அண்ணலும் கன்னி மாடத்தில் இருக்கும் சேதையாகிய அவளும் நோக்கியது ஒரு சிறிதே.

“ எண்ண, அரு நலத்தினுள் இனையள் நின்றுழி
கண்ணொடு கண் இணை கவ்வி, ஒன்றை ஒன்று
உண்ணவும் நிலைபெருது உணர்வும் ஒன்றிட
அண்ணலும் நோக்கினுள் அவளும் நோக்கினுள் ”.

என்று அழகுறக் காட்டுகின்றார். வள்ளுவரும் “ யான் நோக்கின் நிலம் நோக்கும் ” என்று காதலர் நோக்கினைக் காட்டுவார். அப்படிக் கமலையின் நோக்குப்பட்டவர்கள் இம்மை மறுமையில் பெருவளம் பெற்றுத் திருவொடும் வாழ்வார். என உள்ளுறையாக அமைந்துள்ளது எனக் கம்பகுத்திரத்தின் கவிநயத்தைக் காட்டுவார்.

நிலைபேறின்றி அழிவுறும் அரக்கரை நீடிய வரக்கர் என்றல் பொருந்தாது என்பார்.

பின் இராவணன் இந்திரசித்தனின் நீண்ட பெரிய தவத்தினைக் குறிக்கும் என்றார். கம்பன் காவியத்திலேயே அரக்கர் வரத்தினைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் இடங்களான இராவணன் வதைப்படலத்தில் ஒரு பாடலில் அவன் தவத்தைக் காட்டுவான் கம்பன்.

“ முக்கோடி வாழ்நாளும் முயன்றுடைய
பெருத்தவமும் முதல்வன் முன்னாள்
எக்கோடி யாராலும் வெலப்படாய்
எனக் கொடுத்த வரமும் ”

என்றும், கும்பகர்ணன் வதைப்படலத்தில் இராவணன் இலங்கைக்கு மீண்டபோது அவன் நிலையைப் பேசுவான் கம்பன்.

“ வாரணம் பொருத மார்பும், வரையினை எடுத்த தோளும்
நாரத முனிவற்கு ஏற்ப நயம்பட உரைத்த நாவும்
தார்அணி மவுலி பத்தும் சங்கரன் கொடுத்த வாளும்
வீரமும் களத்தே போட்டு, வெறுங்கையோடு இலங்கை புக்கான் ”

என்று அவன் வாயிலாகவே அரக்கர் பெற்ற வரத்தின் பெருமையினைக் கூறி, நீடிய வரக்கர் பெற்றது நீண்ட தவத்தினையுடைய அரக்கர் என அமைதி காட்டுவார்.

அரக்கர் என்வே அமைந்திருப்பச் சேனை என்றல் மிகையாகும் என்றார். இதற்கு அமைதிக்கொள்ள வேண்டுமானால், இராமன் எதிர்த்தவர்களையும் தீயவர்களையுமே அழித்தான். கண்ணகி மதுரையை நோக்கித் தீயை ஏவியபோது தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்க என்றார். திருஞான சம்பந்தப்பெருமான் மதுரையில் தங்கியிருந்த திருமடத்தில் சம்ணர்கள் தீயிட்டனர். அதை அறிந்த சம்பந்தர் அதற்குக் காரணமான மன்னனிடத்தில் தீயை ஏவியபோது "பையவே சென்று யாண்டியற்காகவே" என்றார். இலக்கணநூலில் 'நெற்குப்பை' என்பது நெல்லினது குப்பை என்பதுபோல் அரக்கரது சேனை என ஒன்றன் கூட்டமாகிய தற்கிழமைப் பொருள்பட உரைக்கப்பட்டது என்று அமைதி காட்டுவார்.

நீறுபடவென்னது நீறுபட்டொழிய என்றது மிகையென்று கூறிய முனிவர், அதற்கு அமைதி கூறுமுகமாக நீறுபட்டது என்றால், நெருப்பில் வெந்து நீரான பின் பழைய பெயர் கூறுவதில்லை. நீறு, பொடி, சாம்பல் என்றுதான் கூறப்படும். அப்படி அழிந்தவர்கள் மீண்டும் உய்ந்து வராமல் இருக்க ஒழிய என்று குறிப்பிடுகின்றார் என்றார்.

நீறுபட்டொழிந்த பின் வாகை குடுதலையொழிய வாகை குடல் என்றல் வழுவெனக் காட்டிய முனிவர் பின் அமைதிகாணும் முறையால் வெற்றி பெற்றவர் வாகைத் தொடையைச் குடுவது மரபு. பல பொருள் ஒரு சொல்லாய் நிற்கும் வாகை என்பது குடியு என்னும் வினையால் இங்கு மாலையை உணர்த்திற்று. குடியு என்னும் பெயரெச்சம் சிலை என்னும் பெயரோடு முடிந்தது.

'சிவபெருமான் அபிடேகப் பிரியன், திருமால் அலங்காரப் பிரியன், ஆகவே மாலை குடுதல் என்பது திருமாலாகிய 'இராமனுக்குகந்தது. எல்லையில்லாப் பேராற்றல் படைத்தவன் இராமன். அதனால் தன்னுடைய வலிமைக்கு நீடிய அரக்கரைவென்று வாகைகுடுவது பெருமையில்கூட என்று தாம் பெற்ற வெற்றியின் வாகையைச் சிலைக்குச் சூடினான் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

பிரமாத்திரம் முதலிய ஏனைய படைகள் இருப்பச் சிலையிராமன் என ஒன்றையே கூறுதல் சிறந்ததில்லை என்று காட்டிவிட்டு, அதற்கு அமைதியாக வில்லினான் என்று கம்பரே இராமனைக் குறிப்பிடுகின்றார். எத்தனை ஆயுதங்கள் இருந்தாலும் கோதண்டராமன் என்று சிறப்பொடு பேசப் படுவது சிலைதான். அதனாலும் சிலையினால்தான் ஏனைய அம்புகளை விடுத்தலும் நடைபெறும் அதனால் சிலையிராமன் என்றது பொருந்துமெனக் கூறி விளக்குகின்றார்.

இராமனுக்கு அனந்த நற்குணங்கள் இருக்க, தோள்வலி ஒன்றையே கூறுதல் சிறப்பில்லை என்று கூறுகின்றார். அதற்கு அமைதி கூறுமுகமாகக் கூறப்படுவது; இராமாவதாரத்தின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்துவதே இராமனுடைய தோள் வலிமைதான், பாலகாண்டத்தில் இராமனுடைய மேனியழகைக் குறிப்பிடும் இடத்தில்,

“தோள் கண்டார் தோளே கண்டார் தொடுகழல் கமலம் அன்ன
தாள் கண்டார் தாளே கண்டார், தடக்கை கண்டாரும் அஃதே
வாள் கொண்ட கண்ணார் யாரே, வடிவினை முடியக் கண்டார்
ஊழ் கொண்ட சமயத்து அன்னான் உருவு கண்டாரை ஒத்தார்”

என அவனுடைய தோள்வலிமைதான் முதன்மை கொடுத்துச் சிறப்பிக்
கப்படுகிறது. அதனால் தோள்வலி கூறுவார்க்கே என்பது பொருந்தும் என
அமைதி காட்டுகின்றார்.

மன, மொழி, மெய் என முப்பொறிகளுள் ஏனையவற்றை ஒழித்துக்
கூறுவார்க்கென ஒன்றைமட்டும் சொல்வது சிறப்பில்லை எனச் சிந்திக்க
வைத்த சிவஞான முனிவர் பின் வழிபடும்போது, மனத்தால் வழிபடுபவ
னுக்குப் பயன் அவனுக்கு மட்டுமே கிடைக்கும். வாயால் கூறும்போது
அதன் பயன் மற்றனைவர்க்கும் கிடைக்கும். எனவே கூறுதல் என்பது
பொருத்தமுடையதே என்று தன் ஞான மெய்யறிவை நிலைநாட்டுகின்றார்
முனிவர்.

இன்னும் முதல் பாட்டில் நிறுப்பிட்டு ஒழியவென அமங்கலச் சொல்லை
வைத்தல் வழுவென்றார். நிறு என்பது நிமைகளை அழிக்கப் பயன்படுவது.
திச்சமயஞ் சார்ந்த பாண்டியனை மீட்டது திருநீறு. அந்தப் பதிகத்தில் ஞான
சம்பந்தர் திருநீற்றின் பெருமையினைக் கூறுவார்.

“மந்திரமாவது நிறு வானவர் மேலது நிறு
சுந்தரமாவது நிறு துதிக்கப் படுவது நிறு
தந்திரமாவது நிறு சமயத்தி லுள்ளது நிறு
செத்துவர் வாயுமை பங்கள் திரு ஆல வாயாந்திரு நிறே”

மேலும் பகைவர் அறிவு, மற்றவர் வெற்றி, அதனால் அரக்கர் அமங்கலம்.
இராமனுக்கு மங்கலம். ஆகவே அரக்கர் சேனை நிறுபட்டொழிய என்றது
இங்கு மங்கலமேயாகும் என. குற்றமுடையதாகக் காட்டிய கம்பாட்டாழ்
வாரின் கவித்திறத்தை மங்கலமுடையதாகவே காட்டும் அழகு வியப்
பன்றோ!

அறிவு, மெய்யறிவு என்பவை இரண்டுவகை. அறிவு நிரம்பிய ஒரு
சமுதாயத்தாரைச் சந்திக்க நேர்ந்தபோது மெய்யறிவு கொளுத்தியவர்தான்
சிவஞான முனிவர். அறிவு நிறைவுடையதல்ல, குறைவுடையது. அதனை
மெய்ப்பிக்க, கற்றோர்க்கிடையம் களிப்படையும் எனப் போற்றப்பட்ட
கம்பாட்டாழ்வாரின் இராமாயணச் செய்யுளையே குறையுடையதாகக்
காட்டினார்.

பின் தமது சிவஞானமேனும் மெய்யறிவின் மேன்மைகொண்டு
அதை, நிறைவுடையதாகச் செம்மைப்படுத்தினார். இத்தகைய பேராற்றல்
எவருக்கும் அமைவது எளிதல்ல; மெய்யறிவுடைய துறைசை ஆதினத்
தொல்சீர் புகழுடைய சிவஞான முனிவராம், செந்தமிழ்ச் செம்மலுக்கே
இயலும்!

காஞ்சிப் புராணம்

வித்துவான். வி. சா. குருசாமி தேசிகர், எம். ஏ.,

(முதல்வர், தருமை ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரி, தருமபுரம்.)

தமிழுலகிலும் சமய உலகிலும் தனியிடம் பெற்று விளங்கும் பெருமை பெற்றவர் மாதவச் சிவஞான யோகிகள். வடநூற் கடலையும் தென் தமிழ்க் கடலையும் நிலைகண்டுணர்ந்து இம்முனிவர் பிரானின் படைப்புக்கள் சமிழ் மொழிக்கு ஆக்கம்தந்து விளங்குவனவாகும். இம்முனிவர் இயற்றிய இனிய சாத்திர உரைநூல்களும் இலக்கண இலக்கியத் தருக்க நூல்களும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும் அளவிடற்கரிய பெருமை உடையன.

சிவஞான முனிவர் தம் உரைநூல்களில் சிவஞானபோதப் பேருரை சிற்றுரைகள் சிறந்து விளங்குதல்போல அவர் தம் இலக்கியப் படைப்புக்களில் காஞ்சிப்புராணம் சிறந்து விளங்குகிறது.

சமய உலகில் புலவர்கள் பலராலும் இந்நூற் செய்யுட்கள் கையாளப் பெற்று வருவது அனைவரும் அறிவர்.

இலக்கிய நூலுக்கு அமையவேண்டிய கற்பனைகள் அணிநலங்கள் சிறந்த கருத்துக்கள் அனைத்தும் நிரம்பிய அழகிய படைப்பாய்க் காஞ்சிப் புராணம் விளங்குகிறது.

காஞ்சித்தலம் :

தமிழக வரலாற்றில் சிறப்பிடம்பெறுவது காஞ்சிபுரம். தொண்டை நன்னாட்டின் தலைநகராகவும் பல்லவ மன்னர்கள் இருந்து அரசாண்ட சிறப்புடையதாகவும் வரலாற்றுத்துறையில் இந்நகர் பெருமை உடையதாயிலங்குவதோடு சமய உலகிலும் பலவகைப் பெருமைகளையும் படைத்த தலமாகக் காஞ்சிபுரம் விளங்குகிறது.

“வையக மெல்லாம் கழனியா வையகத்துச்
செய்ய நிலமே நாற்றிசையின் தேயங்கள் செய்யத்து
வாள்கும்பே தொண்டை வளநாடு வாள்கும்பின்
சாறே அந்நாட்டுத் தலையூர்கள் சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புறமெல்லாம் கட்டியின்
தாளேற்ற மாள சருக்கரை மாமனியே
ஆளேற்றான் கச்சி யகம்”

என்னும் பழம் பாடல் காஞ்சிபுரத்தின் பெருமையை நன்குணர்த்தும். அன்னை காமாட்சி இறைவனளித்த இருநாழி நெல்கொண்டு முப்பத்திரண்டு நல்லறங்களைப் புரிந்து அப்பெருமானை ஆதம விதிப்படி பூசித்து வளைத் தழும்பும் தனத்தழும்பும் உறச்செய்த சிறப்புடையது காஞ்சிபுரம்.

சிறந்த தலங்களாக எண்ணப்படும் ஏழு முத்தித் தலங்களில் இத் தலமும் ஒன்றாகும்.

சிவஞான சுவாமிகள் இத்தலத்தில் தங்கியிருந்த காலத்தில் இத்தல பராணத்தை அருளிவர்கள்.

காஞ்சிப் புராணம் :

புராணம் என்ற சொல்லுக்குப் பழமையான வரலாறு என்பது பொருள். காஞ்சிபுரத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கும் அருள்மிகு கச்சியேகம்பர் சிறப்புக்களையும் இத்தலத்தைச் சூழவுள்ள தலங்களின் பெருமைகளையும் முனிவர் இந்நூலில் கூறியுள்ளார். காஞ்சிப்புராணம் திருவாவடுதறை ஆதினத்து அடியவர்களாக விளங்கிய மாதவச் சிவஞான யோசிகளாலும் கவிராட்ச கச்சியப்ப முனிவராலும் இயற்றப்பெற்றுள்ளன. சிவஞான முனிவர் அருளிய காஞ்சிப்புராணம் முதற்காண்டம் எனவும் கச்சியப்பர் இயற்றிய புராணம் இரண்டாம் கண்டம் எனவும் கூறப்படும்.

இந்நூற் சிறப்பு :

சிவஞானமுனிவர் அருளிய காஞ்சிப்புராணம் 2742 பாடல்களைக் கொண்டது. தொண்டைநாட்டின் சிறப்பு, காஞ்சிபுரத்தின் பெருமைகள், அந்நகரிலுள்ள ஆலயங்களின் வரலாறுகள் ஆகியவற்றைத் தெள்ளிதின் விளக்குவது.

சமய வரலாறுகளில் இடம்பெறும் புராணச் செய்திகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இந்நூலை முனிவர் எழுதியுள்ளார்.

தலபுராணங்களில் கோயிற்புராணம் விருத்தரசலபுராணம் கடம்ப வனபுராணம் முதலியன சிறந்து விளங்குதல்போலக் காஞ்சிப்புராணமும் பலராலும் போற்றிப் பாயிலப்படும் நூலாகும் எனலாம்.

சேக்கிழார் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம் எனப்படும் பெரிய புராணம் நாயன்மார்களின் பழமையான வரலாறுகளைக்கூறும் நூலாயிருந்த லோடு, திருமுறைகளில் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்கும். தேவாரத் திருப்பதி கங்கள் பலவற்றின் வரலாறுகளையும் அவற்றின் உட்பொருள்களையும் அறிதற்கு இன்றியமையாத துணை நூலாகவும் விளங்குதல்போலச் சிவஞான முனிவரின் காஞ்சிப்புராணம் சித்தாந்த சாத்திரங்களின் சிறந்த கருத்துக்களை எளிதில் உணர்ந்துகொள்வதற்குச் சிறந்த துணையாக விளங்குகிறது.

புகழ்பெற்ற பாடல்கள் :

காஞ்சிப்புராணத்தில் சிவஞான முனிவர் அருளிய நால்வர் துதிப் பாடல்கள் சமய அன்பர்கள் பலராலும் ஒதப்பெறுவன. சேக்கிழார் துதிப் பாடலும் திருக்கூட்டத்தார் சிறப்புக் கூறும் பாடலும் திருவாவடுதுறை ஆதினத்தின் முதற்பெருங்குரவர் தோத்திரமும் பலராலும் ஒதி மகிழ்வன வாகும்.

சாத்திரக் கருத்துக்கள் :

சிவஞான சுவாமிகள் சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல்களில் ஆழ்ந்த புலமையுடையவராகவும் அமுந்திய பற்றுடையவராகவும் இருந்தமையால் பாடல்கள் பலவற்றிலும் சைவசித்தாந்த நறுமணம் வீசக் காணலாம்.

மாயாகாரிய உருக்களாகிய கல் செம்பு ஆகியன எம்பிரான் வடிவங்களாக விளங்கும்போது, அருள்மயமாய்ப் பலராலும் வழிபடப் பெறுதல்போல பேயனேன் பிதற்றுவனவாகிய இந்நூல் கச்சியேகம்பர் பெருமை அடங்கப்பெற்றிருக்கலால் பலராலும் போற்றப் பெறும் எனக் கூறும் அவையாடக்கச் செய்யுளிலிருந்தே சாத்திர விளக்கங்கள் பலவற்றைத் தெரிவிக்க முற்பட்டுவிடுகிறார் சுவாமிகள்.

வாசனாலை :

உயிர்கட்குச் சிவஞானம் மேலிட்டு மலநோய் நீங்கியும் அவ்வாசனே அவர்களைத் தாக்குதல் போல நந்திமலையில் பெய்த பெருமழை நின்ற பின்பும் மரங்களின் இலைகளில் தேங்கிய மழைநீர் சிறு திவலைகளாகச் சிந்தின என்கிறார் முனிவர்.

“ போதம்மே லாகப் பண்டே புல்லிய மலநோய் தீர்த்தும்
வாதனை தாக்கு மாபோல் மழைப்பெயல் மாறித் தீர்த்தும்
காதல்செய் துறையும் புள்ளும் மாக்களும் கவன்று தெஞ்சம்
தோதக மரங்க ளெல்லாம் நுண்துளி துவற்றும் மாதோ ”

வினைகள் செய்தவனை அடைதல் :

வெவ்வேறு இடங்களில் செய்த வினைகள் ஓரிடத்தில் செய்தவன் ஒருவனையே சென்றடைதல்போல வெவ்வேறு இடங்களில் தோன்றிய அருவிகள் பாலியாறாகிய ஓரிடத்து அடைந்தன என்கிறார் ஆசிரியர்.

“ பாரிடங் குழித்து வீழும் பல்வயின் அருவி யெல்லாம்
ஓரிகும் பாவி யாற்றின் ஓரங்குசென் றனையும்தோற்றம்
தீரிய புவளந் தோறுஞ் சிதரிய வினைக ளெல்லாம்
ஓரிடத்தொருவன் றன்பால் உடங்குசென் றறுதல் போலும் ”

நவந்தருபேதம் :

இறைவன் ஒருவனே உயிர்களை உய்வித்தற்பொருட்டுச் சிவம் சத்தி நாதம் விந்து சகாசிவன், மகேசுவரன், உருத்திரன் திருமால் பிரமன் என்னும்

ஒன்பதுவகைப்பட்ட பேதங்களாய் நின்றல்போலப் பாலியாறு ஒன்றே வயல்கள் செழித்தற் பொருட்டுப் பற்பல கால்களாகப் பிரிந்து செல்லும் என்கிறார் ஆசிரியர்.

“ஒருவனாகிய சிவபிரான் உலகுயி ரளிப்பக்
கருணை கூர்ந்துமுன் நவந்தரு பேதமும் காட்டுந்
திருநி கர்ப்பலர் பாலியே வயல்வளம் செழிப்பப்
பெருகு தண்புனல் பற்பல கால்களாய்ப் பிரியும்”

(நாட்டுப் 65)

ஒருநெறிய மனம் :

சிவஞானிகள் ஐம்பொறிகளின் வழியாகச் செல்லுகின்ற அறிவை அடக்கிச் சிவத்தைக் காணும் ஒரேநெறியில் செலுத்துதல்போல உழவர்கள் பல மடைகளில் போகாதபடி ஒதுக்கி ஒரே வழியில் வயல்களில் நீர் பாய்ச்சுவார்கள் என்பார் முனிவர்.

பொறிகள் ஐந்தையும் புறஞ்செலா தடக்கிலர் நெறிக்கே
குறிகொ ளும்படி செலுத்துபே ராளர்தம் கோள்போல்
பிறிவு றும்பல மடைகளில் பிழைத்திடா தொதுக்கிச்
செறித ரும்புனல் முழுவதும் அகன்பணை செறிப்பார்.

உடல் பொருள் ஆவி :

திருவருள் விளங்கப்பெற்ற பின்னர் உடல் பொருள் முதலியவற் றைக் கொடுத்த இறைவனிடத்திலேயே ஒப்புவித்து விடுதல்போல உழவர் கள் வயல்களில் பாய்ச்சிய நீரை முன்வந்த கால்வாய்களின் வழியே வடிப் பர் எனக் கூறுவார் யோசிகள்.

அருள்வி ளங்கலும் உடல்பொருள் ஆத்யபந்தம்
தரும்அ வன்புடை யெய்துறக் கொடுத்திடும் தகைபோல்
பெருக யாத்தநீர்க் கலங்கல்போய்த் தெளிந்தபின் முழுதும்
மருவு கால்வழி வடிந்துறக் கவிழ்ப்பர்கள் மள்ளர்.

பிரார்த்த கன்மநீக்கம் :

உடலைவிட்டு உயிர் நீங்கியபோது ஊழ்வினையாகிய பிரார்த்த கன்ம மும் நீங்குவதுபோலக் கடா வடியின்போது வைக்கோலை விட்டு நெல் நீங்கி யதும் உழவர் கடாக்களைப் பிணையலைவிட்டு நீக்குவர் என்றும் நெல் தூற் றும்போது பற்றற்ற பெரியோர்களை விட்டு ஐம்பொறிகளின் சேட்டைகள் நீங்குவதுபோல நெல்லைப் பதர்கள் நீங்கும் எனவும் கூறுகிறார் ஆசிரியர்.

உடலின் ஆவி பிரிந்தென ஊழ்வினைத்
தொடர்பு நீங்குவ தொப்பத் தொகுத்தநெல்
படலை வையினில் நீங்கப் பகட்டினம்
அடைய வும்தொடர் தீங்கி அகலுமால்

வைய கற்றி வளியெதிர் தூற்றலும்
பொய்ய கன்றவர் ஐம்பொறி போதல்போல்
கைய கன்று கழிவைப் பொடி யொடும்
ஐய்யெ னப்பதர் அப்புறத் தோடுமால்.

வினைப்பயன் விடாது :

இடையர் குலப் பெண்கள் தயிர் கடையும் ஓசைக்குப் பயந்து ஓடித் தாழம்புதரில் ஓடுங்கிய முயலைக் கடல் ஒளி அச்சுறுத்தும் என முல்லை நெய்தல் திணைமயக்கத்தைக் கூறும். 'கடுங்கருமத் தொடர் அந்தோ யாங்குறினும் விடாதென்னக் காட்டும். ஆசிரியரின் கற்பனையில் (நாட்டுப் 136) சாத்திர மணம் கமழ்வதை அறியலாம்.

சைவ சமயமே சமயம் :

சைவ சமயத்தை அறியாது பிற சமயங்களையே நல்லன என்று கொண்டிருந்தவர்கள் சைவ சமயத்தை அடைவாராயின் தாங்கள் எண்ணியது தவறென உணர்ந்து தங்களைத் தாங்களே இகழ்ந்து கொள்ளல்போலத் தேவருலகமே சிறந்தது என்று கருதியவர்கள் காஞ்சியைக் கண்டபின் நாணமுற்றுத் தங்களைத் தாங்களே இகழ்ந்து கொள்வார்கள் எனக் கூறுகிறார்.

“ இந்நகர் நோக்குந் தோறும் இமையவர் தமதுநாடு
நன்னள்ளன் றிருந்த தம்மைத் தாங்களே நாணி வைவர்
முன்னொரு சமயத் தன்னைப் பொருளென முற்றி நின்றோர்
பின்னர்வான் சைவம் எய்தப் பெறின் அவர் பேசுமாபோல்.

நிமித்த காரணம் :

காரியமாக உள்ள பொருளுக்கு முன்று காரணங்கள் இருத்தல் வேண்டும் என்பது நியதி. அக்காரணங்கள் முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்தகாரணம். இவற்றுள் காரியமாக இருப்பதற்குரிய மூலப்பொருள் முதற்காரணம். ஏனையவை காரியமான பின் அப்பொருளிடமிருந்து பிரிந்து நிற்கும். உதாரணம் - குடம் என்ற காரியத்திற்கு மண் முதற்காரணம். தண்டசக்கரம் துணைக்காரணம். குயவன் நிமித்தகாரணம்.

உலகமாகிய காரியத்திற்கும் இதுபோல மாயை முதற்காரணம் இறைவனது சக்தி துணைக்காரணம். இறைவன் நிமித்த காரணம்.

உலகைப் பார்க்கும் ஒவ்வொருவரும் அதனிற்பிரிந்திருக்கும் துணைக் காரணம் நிமித்தகாரணங்கள் இருப்பதாகவே எண்ணுவதில்லை; அதனால் தான் இறைவனே உலகிற்கு, நிமித்தகாரணம் எனச் சமய நூல்கள் வற்புறுத்தி நமக்கு இறையுணர்வைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

காஞ்சிபுரத்தின் மதில்களில் பகைவர்கள் வந்தால் அவர்களை அறிந்து தாக்கும் தானியங்கு பொறிகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றைச் செய்து

வைத்தவன் சிற்பி. அப்பொறிகளைக் காண்போர் சிற்பியின் செயல் திறனை அறிந்து பாராட்டுவதைக் கண்ட முனிவர், பல உயிர்களின் உடம்புகளையும் படைத்து நடத்த நிமித்தகாரனான் ஒருவன் இருக்கின்றான் என்று அறிதற்குச் சிறந்த சாட்சியாக அப்பொறிகள் உள்ளன என்று கூறி உலக இயக்கங்களுக்கு இறைவனே நிமித்தகாரனாக இருந்து செயலிக்கின்றான் என்று தெரிவிக்கிறார்.

(தகரப்படலம் 43)

தன்வினை தன்னைச்சுடும் :

நாம்செய்த வினைகளின் பயனை நாமே அனுபவிக்கவேண்டும் என்பது விந். காஞ்சிபுரம் திருவிதிகளில் வாழும் மகளிர் ஊடற்காலத்தில் தங்கள் அணிகலன்களைப் பறித்து எறிகிறார்கள். அவ்வணிகலன்கள் சிதறிக் கிடக்கின்றன. அவற்றில் பதித்த மாணிக்கம் முதலிய மணிகளும் உதிர்த்து கிடக்கின்றன. ஊடல் நீங்கியபின் அவர்கள் எழுந்து நடமாடும்போது அவர்கள் வீசி எறிந்த அணிகலன்கள் அவர்கள் கால்களையே உறுத்துகின்றனவாம். இதனைத் தாங்கள் செய்தவினை தங்களையே வருத்துதலுக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறிக் கற்பனையிலும் சாத்திரக் கருத்தை நமக்கு அறிவுறுத்துகிறார் முனிவர்.

(தகரப்படலம் 88)

கற்பனை வளம் :

கவிதைக்குச் சுவைதருவது கற்பனை. காஞ்சிப்புராணத்தில் நம்மைக் கவரும் கற்பனைகள் பல உள்ளன. செய்திகளை உள்ளவாறே சொல்லாது அணிநலங்களோடு அழகுறத் தெரிவிக்கும் நூலாசிரியரின் படைப்பாற்றலை அறிதற்குச் சில எடுத்துக்காட்டுக்களைக் காண்போம்.

மழைச் சிறப்பு :

நந்தி மலையைச் சூழ்ந்துள்ள மழை மேகம் வானவில்லைத் தோற்று வித்து இடித்துப் பெருமழை பெய்தது எனக் கூறவந்த ஆசிரியர், வெண் மேகம் கடலிடைச் சென்று நீர் பருகும்போது அக்கடலிடையே விளங்கும் வடவைத் தீயையும் உடனுண்டது என்றும், அத் தீ, மேகங்களின் வயிற்றைக் கருக்குதலால் அதனை வானவில்லாக உமிழ்ந்தன என்றும், மீண்டும் அத் தீ தங்களை எதிர்த்தால் அதனை உண்போம் என்று அச்சுறுத்துவது போல இடி இடித்தன என்றும், தம்மைச் சுட்ட அத்தியின் இனங்களையே அழிப்போம் என்று வேள்வித்தி, சிவபிரான் கையில் ஏந்திய தீ ஆகியனவற்றை விடுத்து ஏனைய தீக்களை அழித்தன என்றும் தன் வெற்றிப்புுகழ் வெளிப்பட முல்லை மலர்களையும் இந்திரகோபங்களையும் தோற்றுவித்தன என்றும் கூறும் பகுதிகளில் கற்பனை மணப்பதைக் காணலாம்.

(நாட்டுப்படலம் 4-10)

பாலியாறு :

நந்திமலையில் தோன்றிய பாலியாறு தொண்டை நன்னாட்டுக்குப் பல்வகை வளங்களையும் தந்து முடிவில் கடலோடு சென்று கலப்பதை முனிவர் கற்பனை கலந்து நமக்குக் காட்டுகிறார்.

‘மேகமாகிய அரசன் பாஸி நதியாகிய புதல்வனை நந்தி மலையில் இளவரசனாக முடிசூட்டிக் குறுநிலமன்னரை வென்று குற்றமற அரசாளுக எனக்கூறி விடுத்தான் என்றும், அந்நதி போர்க் கோலம் பூண்டு ஐவகை நிலங்களையும் அடைந்து வாகை புனைந்து கடலரசன் முத்து மணி முதலிய வற்றைத் திரைப்பொருளாகத்தர அவனோடு நட்புகொண்டான் என்றும் கூறும் பகுதிகள் படிப்போர்க்குச் சுவையூட்டுவனவாகும்.

நாட்டுப்படலம் 13-30

களை பறித்தல் :

மருதநில வளம் கூறும் பாடல்களில் உழவர் நீர் பாய்ச்சுதல் பயிரிடல் நாற்றுநடுதல் முதலிய செயல்களை முறையே கூறும் பகுதிகளில் களையெடுத்தலைக் கூறவரும் கவிஞர் பின்வரும் சிறந்த கற்பனையோடு கூறும் பகுதி இன்பமளிக்கிறது.

வயல்களில் முளைத்த தாமரை குவளை ஆகியனவற்றை நெற்பயி ருக்குக் களைகள் என வேரோடு பறித்து வயல் வரப்புகளில் மகளிர் இடுகின்றனர். தாமரை தன்னைப் பறிக்கும் மகளிர் கைகளைச் தண்டிலுள்ள முள்ளால் இடரிழைக்கின்றன. இங்குத் தமக்கு இடர் செய்வார்க்கு எவர் இடர் இழைத்திடார், எனக் கேட்குங் கவிஞர் அல்லித்தண்டுகள் அத் தகைய இடரிழைக்கும் ஆற்றல் இல்லாதன, அவை பாம்புகள்போலப் பொய்த்தோற்றம் காட்டித் தம்மைப் பறித்த மகளிர்க்குத் தம்மாலியன்ற வகையில் அச்சத்தை ஊட்டின எனக் கூறுமிடத்தில் சிறியரும் தம்மினும் திங்கிழைப்பாரே எனக் கூறுகிறார் ஆசிரியர்.

இவ்வாறு தொடுமிடமெல்லாம் கற்பனை ஊற்றெடுக்கப் பாடிய கவிஞர் நகரப்படலத்தில் கற்பனையின் எல்லைக்குச் சென்று தம் கைவண்ணம் காட்டுகிறார்.

முத்துமலை சிரிக்கிறது :

நகரப் படலத்தில் மக்களின் வாழ்விடங்களைச் சொல்லும் பகுதியில் பரத்தையர் வீதி வருணனை வருகிறது. பரத்தையர் அணிந்த முத்து வடங்கள் வணிகர்களை வீதிகளை நோக்கி நகைக்கின்றன எனக் கூறும் பகுதியைப் படிப்போர் அனைவரும் நகைப்பர் எனலாம்.

பரத்தையர் ஒருநாள் விற்றுவிட்ட தம் உடலை மீண்டும் தம்முடையதாகவே கொண்டு மற்றை நாளிலும் அதனைப் பிறர்க்கு விற்கும் திறமையையும், வணிகர்கள் விற்றபொருளை மீண்டும் தம்முடையதாகக் கொள்ளாது பொருளை இழக்கும் திறமை இன்மையையும் கண்டு பரத்தையர் கழுத்தில் அணிந்த முத்துமலைகள் வணிகரைநோக்கிச் சிரிக்கின்றன எனக் கூறுகிறார் முனிவர்.

சிவனுக்குச் சிறை :

சைவ மடாலயங்களில் வாழும் சைவ மாதவர்கள் சிவபிரான் செய்த குற்றத்திற்காக அவரையே சிறையில் அடைத்து மகிழ்கின்றனராம். காமனை முனிந்து நீண்ட சடைமுடி தரித்துக் கல்லாடைபுனைந்து துறவிபோல்வாழும் சிவபிரான்செய்த குற்றம் ஒரு பெண்ணின் முல்சச்சுவடுகளைத் தன்திருமேனி மேல் தழும்பாகக் கொண்டமையாகும். கோலம் வேறுசெயல் வேறுக இருக்கும் அப்பெருமான் செய்த குற்றத்திற்காக ஓம் என்ற பிரணவத்தின் உள்ளுறைப் பொருளாம் சிவனைத் தம் மனமாகிய குகையில் இட்டு மகிழ்கிறார்களாம், காஞ்சி மாதவர்கள் !

காமனைமுனிந்து நெடுஞ்சடை தரித்துக்

கவின்றகல் லாடைமேல் புனைந்து

யாமெலாம் வழத்தும் துறவியென் றிருந்தும்

ஒருத்திதன் இளமுலைச்சுவடு

தோழறக் கொண்டார் எனச்சிறை யிடல்போல்

சுடர்மளக் குகையுள்ர கம்பத்து

ஓம்மொழிப்பொருளை அடக்கி ஆ னந்தம்

உறுநர்வாழ் இடம்பல உளவால்.

இன்றோரன்ன வருணைகள் கற்பனைகள் சாத்திர விளக்கங்கள் அனைத்தும் நிரம்பிய முழுமையான இலக்கியப் படைப்பாக இந்நூல் விளங்குகிறது.

காமாட்சி வளர்த்த அறங்கள் 32 :

தேவயாகம், பிதிரியாகம், பூதயாகம், மானுடயாகம், பிரமயாகம், வறியார்க்கு ஈகை, துறந்தவர்க்கு மடம். இல்வாழ்வார்க்கு வீடு இல்வாழ்க்கைக்குரிய கருவிப் பொருள்கள். தண்ணிர்ப் பந்தல், பூஞ்சோலை. அங்க ஹீனர்களுக்கு உதவல், நோய்க்கு மருந்து. குழந்தை வளர்ப்பு, தாம்பூலம் கொடுத்தல், சுண்ணாம்பு கொடுத்தல் தலைக்கு எண்ணெய், அரைப்புக் கொடுத்தல், படுக்கை, பூதானம், கோதானம் கன்னிகாதானம், திருமணம் செய்வித்தல், விளக்கு கொடுத்தல், திராக்கடன் தீர்த்தல், சிவனடியார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல், உருத்திராக்கம் தருதல், திருநீறு கொடுத்தல், பூசைப் பொருள் உதவுதல், சைவ நூல்கள் தருதல், சிவபக்தியை உபதேசித்தல், அபயமளித்தல் ஆகியனவாம்.

இவ்விழாவில் அடியேனையும் ஆட்கொண்டு இப்பெருநாளைச் சிந்திக்கச் செய்தருளிய திருவாவடுதுறை ஆதினம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்களின் திருவடிகளுக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிகர் மாலை

புலவர். பா. மகாலிங்கம்.

ஆதீன நூலகர்,
(சரஸ்வதிமகால் நூல் நிலயம், திருவாவடுதுறை.)

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் சிவ பரிபூரணமுற்ற சித்திரை ஆயில்யத் திருநாளாகிய இன்று சுவாமிகள் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிகர் மாலையினை வழிபடும் பேற்றினைச் சிற்றறிவினேனாகிய அடியேனுக்கு வழங்கியருளிய திருவருளையும் ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் அருட்பெருக்கையும் போற்றி வணங்குகின்றேன்.

பல்துறைப் புலமையிலும் சிவஞான ஒழுக்கத்திலும் இணையற்று விளங்கும் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக பரமா சாரியருடைய திருவருள் வெள்ளத்துள் தினைத்து அருளிய நூல்கள் பல. அவற்றுள் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிகர் மாலை என்னும் இப்பிரபந்தம் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்துக் குருமுதல்வர் ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளைப் போற்றி வழிபடும் முறையில் எளிய நடையிலமைந்த பத்து கட்டளைக் கலித்துறைப் பாக்களாலாகிய தோத்திர நூலாகும். ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளைப் பஞ்சாக்கர தேசிகர் எனும் திருப்பெயராலும் போற்றுதல் மரபு. அதனாலேயே அம்மூர்த்திகளால் தாபிக்கப் பெற்றுத் திகழும் இஞ்ஞான ஆதினம் பஞ்சாக்கர தேசிகர் ஆதினம் என வழங்கப் பெறுகிறது. இப்பாமாலைப் பாடல்கள் ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளின் திரு முன்னர் நான்தோறும் பூசா காலங்களில் ஆதின ஓதுவாமூர்த்திகளால் முறையாக விண்ணப்பிக்கப் பெறும் சிறப்புடையன.

சுவாமிகள், தாம் சார்ந்து திருவருள் நலம்பெற்ற ஞான ஆதினக் குரு முதல்வரின் பெருமை, உபதேசச் சிறப்புக்களைப் புலுத்து போற்று தலையும் தம் நிலைக்கு இரங்கி அருள்தந்து உய்விக்கவேண்டி விண்ணப்பித் தலையும் இந்நூலில் காணலாகும்.

குருநாதனை வழிபடுதலை அறிந்தவர்களே நல்வழி அறிந்தவர்களாவர். "குருவை வழியறிவார் நல்வழி யறிவாளர்" என்பது திருமந்திரம். பக்குவ மெய்திய உயிர்க்குப் பரம்பொருள் குருவாய் வந்து அருள்செய்வான்;

குருவே சிவம், சிவஞான சுவாமிகளும், சிவபரம்பொருளே ஞானதேசிகராய் எழுந்தருளி அருள்செய்கிறார் என்பதனை நாமெல்லாம் தெளிந்து, வழிபட்டு உய்வுபெறும் பொருட்டு ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளைச் 'செற்றார் புரஞ்செற்ற தேவே' என்றும் 'மெய்த் தேவே' என்றும் 'திருவாவடுதுறைத் தேவே' என்றும் 'மெய்கண்ட தேவே' என்றும் இந்நூலிலும் அருளுகின்றார்கள்.

மேலும் ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகள் ஞானவடிவாக இருப்பவர்; திரு வருட் செல்வமாய்த் திகழ்பவர்; பரிபூரணர்; தலைவர்; அடியார்க்குச் சுற்ற மாக விளங்குபவர், உயிர்க்குயிராபவர்; இரத்தினம் அனைய ஒளிவடிவினர்; அன்பால் நெக்குருகாதவர் உள்ளத்தில் நீங்கியிருப்பவர்; துரியாதீத நிலையில் அனுபவிக்கப்படுகின்ற சிவானந்த அமுதச்செறிவு; கருணையே வடிவாய்க் கொண்டவர் என்று போற்றி வழிபடுகின்றார்.

சுவாமிகளது தவவொழுக்கம் மிகப் பெரிது; ஆயினும் அவர்கள் அதனைப்பற்றிக் குருமூர்த்திகள் திருமுன்னர் சிறிதும் கூறாமல் தம் குற்றத் தைப் பெரிதாகக்கொண்டு கூறிப் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ளும் பாங்கினைச் சில பாடல்களிற் காண்போம்.

உய்யும்படி என்று கூடும :

குருவருளைப் பெறுதற்குச் சாதனமாவது மெய்யன்புடையராதல். தேசிக மூர்த்திகளாகிய தேவரீர் உண்மையாளர் அன்பு செய்ய அவர்க்குத் திருவருள்புரியத் துறைசையுள் அருட்பெருந் தெய்வமாக எழுந்தருளி விளங்குகின்றீர், அடியேனே மெய்யன் பில்லாமையோடு பொய்யும் கவடும் வஞ்சகமும் பொருந்திய பொல்லா இழிசெயலுடையவனாகவும் முழு மூடனாகவும் இருக்கின்றேன். எந்தையே! இங்ஙனம் தகாத இயல்புகளைக் கொண்ட அடியேன் தேவரீர் திருக்கண் அருள்நோக்கால் உய்வுபெறுதல் எக்காலத்தில் அமையும் என வேண்டுகிறார்.

தெரிசனம் கிட்டுவதென்றே :

குருவின் தெரிசனம் பக்குவமுடையோர்க்கே வாய்ப்பதாகும். அடியேன், என்னுடைய தன்மையையும் அறியாதவனாகவுள்ளேன். அடைய விரும்புவதாய் தேவரீரது தன்மையையும் அறியாதவனாக இருக்கின்றேன். நன்னிலைபெறுதற்குத் தடையாக, என்பால் அமைந்துள்ள இருவினைக் குற்றத்தையும் அதனை நீக்கும் முறையையும் அறியாதவனாகவு முள்ளேன். நல்லாரிணக்கம் இருந்தாலாயினும் நல்வழிப்படும் வாய்ப்பமையும், தேவரீர்க்கு அடியவனாகித் தொண்டுபுரிய வேண்டியவனாகிய யானே இழிவொழுக்கங் கொண்ட கீழ் மக்களோடு சேர்ந்து, குற்றங்களையே செய்யும் இவ்வுலகத்திற்கு அடிமையாகி உழல்கின்றேன். இத்தன்மையனாகிய அடியேனுக்குத் தேவரீரது திருக்காட்சி எக்காலத்துக் கிட்டுமோ என ஒரு பாடலில் தெரிவித்துக்கொள்கின்றார்.

எந்நாள் உனதஞ் மேவுவனோ :

தேவரீரது திருவருளைப்பெற மனம் தூயதாக அமையவேண்டும். மனத்தூய்மை இனத்தால் அமையும். அடியேனோ தேவரீரது திருக் கூட்டத்தைச் சார்ந்து ஒழுகாதவனாகவுள்ளேன். அதனால் என் மனத்தில் உள்ள வஞ்சனையை நீக்க மாட்டாதவனாகவுள்ளேன். அதனொடு பெண்களின் கடைக்கண் பார்வையால் விளையும் தீங்குகளையறிந்து மனம் நடுங்கி அஞ்சாதவனாகவுமுள்ளேன் என்று திருவருட்பேற்றிற்குத் துணை நின்று உதவி புரிய வேண்டிய தம் மனம் அவ்வுதவியைச் செய்யாது தடையாகவும் சேறலைக் குறித்து வருந்தி மொழிவதாக ஒரு திருப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

நான் நலிதல் நன்றோ :

‘ஆனந்தத் தேன்சொரியும் பங்கயத்தாளாய்! தேவரீருடைய அடியவர்களெல்லாம் பேரானந்தப் பெருவாழ்வில் மனம் மகிழ்ந்திருக்க அடியேன் மட்டும் இம்மாயமான உலகப்பந்தங்களில் அமிழ்ந்து வருந்துதல் நன்றாகுமோ’ எனத் தம் நிலைக்கு இரங்கி விண்ணப்பிப்பதாக ஒரு பாடல் அமைகிறது.

நெஞ்சம், சிந்தை, கண், நா என்பன திருவருட் பேற்றினுக்குரிய பணிகளைச் செய்தற்குரியன வாயமைதல் வேண்டும். அன்பால் அடைபவர் களது குறைகளைக் கண்டும் சினமடையாது அவர்கட்கு அருள் செய்யும் கருணை வடிவாய்த் திகழ்பவரே! நலம்பெழு மனமும் தெளிவுபெறாத சிந்தையும் அருட்காட்சியால் இன்பம் நிறைந்து ஊற்றெடுக்காத கண்களும் தேவரீரது புகழினை ஒருபோதுங் கூறாத நாவும் தீவினையாளனாகிய எனக்கே தக்கனவாகும் என்று அமைத்தருளினீரோ எனத் தம் நெஞ்சம் முதலியன மாறியொழுகின்றமைக்கு இரங்கி விண்ணப்பித்தலைப் பிறிதொருபாடலில் காணலாகும்.

மனம், தூயதாயமைய வேண்டுவதன் இன்றியமையாமையை முன்னருங்கண்டோம். மாறுபட அமைந்த தம்மனத்தின் தன்மையைச் சுவாமிகள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“நின்னருள் நோக்கினுக் கெவ்வள வேனும் நெகிழ்ந்துருகாது
என்னுடை வன்மனம் மின்னார் விழிக்கடைக்கென்னில் அந்தோ
வன்னியின் நேர்மெழு காயுரு காநிற்கு மாயமென்னே
செந்நெறி யாய்நின்ற தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே”

அடியேனது கொடியமனமானது தேவரீரது அருள் திருநோக்கத் திற்குச் சிறிதேனும் நெகிழ்ந்து உருகாது பெண்களின் கடைக்கண் பார்வைக்கு என்றால் ஐயோ! தீயை எதிர்ப்பட்ட மெழுகுபோல் உருகிநிற்கும் மாயச் செயல் என்னே! என்பது இப்பாடலின் பொருள்.

நெஞ்சிற்கு நெகிழ்தலும் உருகுதலும் இறைவனை - குருவினை முன்னிட்டு நிகழ்வதாயின் நன்றும். அந்நிலையில் அவை அன்பு நிறைந்த

செயல்களாய் நின்று குருவருளில் கலப்பித்துப் பேரின்பத்தில் தலைப்படுத்து வனவாகும். இவை, இழிந்த காமம் கருதியதாயின் மிகுந்த தீவ்ந்த பயக்கு மாதவின் அந்நெறியில் செல்லும் மனத்தை வெறுக்கின்றார். அருள்பேற் றிற்குத் துணையாயமைய வேண்டிய மனம் அவ்வண்ணமையாமல் தடை யாகவும் செல்லுதலை இவ்விடத்தும் குறித்து வருந்தி மொழிகின்றார்.

சுவாமிகள் தவவொழுக்கம் மிகப் பெரிது. அங்ஙனமிருக்கவும் மகளிர் இன்பத்தில் ஈடுபட்டதாக இத்தோத்திரப் பாமாலைப் பாடல்கள் சிலவற்றிலும் கூறியிருத்தவின் உண்மையை நாம் நன்கு உணர்ந்து தெளிவு பெறுதல்இன்றியமையாதது. இத்தகையகருத்தமைந்த தேவார, திருவாசகப் பாடல்களின் உண்மைப் பொருளையும் நாம் தெரிந்து தெளிதல் நன்றும். வினைக்கு ஏற்பப் பிறந்து இறந்து உழலும் மக்கள்-பொது இயல்பு நோக்கி, உயிர்கள் போகும் பொதுநெறியைப் பொருமல் அங்ஙனஞ்செல்லுதல் தீது என்பதை உலகிற்கு அறிவுறுத்தக்கருதி இதனைத் தம்மேல் ஏறிட்டுக் கூறினார் எனக் கொள்ளுதலே முறையாகும்.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகளைச் சிவானந்தப் பேரமுதச் செறி வாகவும் கருணைப் பிழம்பாகவும் தெரிசித்த சுவாமிகள் தம்முள்ளக் கிழியில் அத்தேசிக மூர்த்திகளின் திருவடிவை அழகொழுக எழுதிப் பார்த்துத் தியானிக்க விரும்பிப் பின்வருமாறு விண்ணப்பிக்கின்றார்கள்.

"பகைவர்களது முப்புரங்களையும் அழித்த பெருமானே ! பஞ்சாக்கர தேசிகனே ! குறைவுபடாது மேன்மேல் பெருகிக் கருணை பொழியும், திருக் கண்கள், திருமுகம், சிறிதே தோன்றிய புன்சிரிப்பு, விசாலமான மார்பினது அழகு, பொன்போலும் அழகிய திருவடிகள், மும்மலம் அகல உயிர்கள் இறைவன் திருவடியிற்பணிந்து அடங்கி அமையும் குறிப்பைத் தெரிவிக்கும் சின்முத்திரை பொருந்திய திருக்கரம் எனும் இச்சிறப்புக்களோடு தேவ ரீரைத் தியானம்செய்ய விரும்புகின்றேன். அடியேன் விருப்பம் கைகூட இவ்வமைப்பை என்நெஞ்சில் எழுதி வைத்தருளும் என வேண்டுகிறார்.

"வற்றாக் கருணைத் திருநோக்கும் நின்முக மண்டலமும்
சற்றே முகிழ்த்த குறுமூர லுந்தட மார்பழகும்
பொற்றாளுஞ் சின்முத் திரையுநெஞ் குடு பொறித்து வைப்பாய்
செற்றார் புரஞ்செற்ற தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே "

இவ்வருமைத் திருப்பாடலை அன்பர்கள் உளங்கொண்டு நலமெய்து வாரர்களாக !

இப்பாமாலையின் இறுதிப்பாடலில் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிக பரமாசாரிய மூர்த்திகளின் சைவ சித்தாந்த உபதேசத் தனிப்பெருஞ் சிறப்பைச் சுவாமி கள் அருளுகின்றார்கள்.

"இருவினை தாமிவை மும்மலம் ஈங்கிவை யீதுசிவம்
கருவுறும் ஆருயிர் உண்மை யிதுவென்று காட்டவல்ல
குருபரன் நீயன்றி வேறறியேன்திக் குவலயத்தில்
திருவெண்ணெய் மெய்கண்ட தேவேபஞ் சாக்கரதேசிகனே "

திருவெண்ணெய்நல்லூரில் அவதரித்தருளிய மெய்கண்ட தேவே !
துறைசைப் பஞ்சாக்கர தேசிகரே !

இருவினை என்பன இவையென்றும் ஆணவம் கன்மம் மாயை
என்னும் மூன்று மலங்களும் இவை என்றும் சிவம் இதுவென்றும் பிறப்
பினை அடையும் அளவில்லா ஆன்மாக்களின் உண்மைத்தன்மை இது
என்றும் தெரிவிக்கவல்ல பரமாசாரியர் தேவரீரையன்றி இந்தப் பூமியில்
வேறொருவர் உளராக நான் அறிந்திலேன்" என்பது இப்பாடலின் பொருள்.

ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளின் சிறப்பு. சிவஞான சுவாமிகள் தம் நிலை
தெரிவித்து ஆசாரியர் அருள்வேண்டும் முறைமை. ஞானாசாரியாரின் உப
தேசச் சிறப்பு முதலியனபற்றிச் சிறியேன் அறிய வாய்ப்பு வழங்கி யருளிய
ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் திருவடி மலர்களை வணங்கி
அமைகின்றேன். பிழை பொறுத்தருள வேண்டுகின்றேன்.

மெய்கண்ட தேசிகள் திருவடி வாழ்க !

சிவஞான யோகிகள் திருவடி வாழ்க !

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

இலக்கண நூல்களின்
ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

குறுமுனி யருள்பெற் றேங்கிக் குலவுதொல் காப்பி யன்றன்
பெறுமியற் புலமை வாய்ந்து பிறங்கிவீற் றிருக்க லாகும்
செறுவினற் கயல்பாய் சிங்கை திகழ்சிவ ஞான தேவன்
நறுமலர்ப் பாதம் போற்றும் நற்றவம் பொருந்தி னோர்க்கே.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி

(த. சி. ச. இராமச்சங்குப்பாண்டியன்)

—: தூத்துக்குடி :—

உணர்ச்சி முறைப்படி உயிர்களெல்லாம் ஓரறிவுயிர் முதல் ஆற்றி வுயிர்வரை ஆறுவகையாகப் பிரிக்கப்படும். அவற்றுள் உயர்ந்தது ஆற்றி வுயிர்களேயாகும். அதுபற்றியே தொல்காப்பியரும் “மக்க டாமே யாற்றி வுயிரே” (மரபியல் 33) என்று கூறினார். எல்லா உயிர்களுள்ளும் சிறப் புடையன மக்கள் என்பதற்காக ஏகாரங்கொடுத்து மற்ற உயிர்களினின்றும் பிரித்துக் காட்டினார்.

அவ்வாறு சிறக்கக் காரணம் மக்களுக்கே செயற்கை அறிவாகிய கல்வியான் இயற்கை அறிவைச் செம்மைப் படுத்திக்கொள்ளும் வாய்ப் புண்மையான் ஆகும். அதுபற்றியே திருவள்ளுவ நாயனாரும், “மாந்தர்க் குக் - கற்றனைத் தூறு மறிவு” (கு - 396) என்று கூறினார். கல்வி கரையில் என்பர் ஆன்றோர். எனவே கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவென்று உற்ற கலை மடந்தையே ஓதியதாக வியந்தனர்.

கல்வியின் இன்றியமையாமையை விளக்கும் பொருட்டே திருவள்ளுவநாயனார் கல்வி, கல்லாமை, கேள்வி, அறிவுடைமை என்று நான்கு அதிகாரங்களை வகுத்தார். அதனை நன்குணர்ந்த பரிமேலழகரும் “கல்வி கேள்விகளினாலாய அறிவோடு உண்மை யறிவுடையதுதல்” என அறிவுடைமை என்பதற்கு விளக்கமுங் கூறினார்.

இவ்வாறு பரந்துபட்ட கல்வியுள் தர்க்கமும் இலக்கணமும் இரு கண்களாகும். எனவே, எண்ணென்ப வேளையெழுத்தென்ப விவ்விருண்டுங் கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு” (392) என்று வலியுறுத்தினார் எனினும் கற்றறிந்து ஒழுகுதற் குரியனவே கல்வி என்பது ஆன்றோர் கொள்கை. என்வேதான், “கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக” (குறள் - 391) என்று கல்வியின்தன்மை ஒருவாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. ஆதலின் தொடக் கத்திலேயே “கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ னற்றா டொழாஅ ரெனின்” (குறள் - 2) என்று கல்வியின் பயனைக் காட்டினார். வலியுறுத் தும் பொருட்டு எதிர்மறையாற் கூறினார், எனவே இறைவனின் நல்ல தான்களைத் தொழுதலே கல்வியின் பயன் என்பது பெறப்படும். படவே

இறைவனின் நல்ல தாள்களைத் தொழுதற்கு உதவும் நூல்களைக் கற்றலே உண்மைக் கல்வியாம் என்பது போதரும். அவைகளே கற்று அறிந்து ஒழுக்குதற்குரியன. நிற்க அதற்குத் தக என்றமையாலும் இக்கருத்தே வலியுறுத்தப்படுகின்றது. அக்கருத்துப்பற்றியே மக்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் உள்ள வேற்றுமை யாதென என்றெடுத்துக்கொண்டு விளக்கப் புகுந்தார்-இலங்குநூல் கற்றவர்க்கும் ஏனையவர்க்கும் உள்ள வேற்றுமையேயாம் என முடித்தார்.

“ விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றரோ டேனை யவர் ”

(குறள் - 410)

நூல்கள் பலவாயினும் இலங்கு நூலென அடை கொடுத்துப் பிரித்தார். மேலே காட்டிய நியாயங்களான் இலங்கு நூல் என்பது இறைவனிடத்துக் கொண்டு சேர்க்கும் நூல் என்பது பெறப்படும்.

அவ்வாறு இலங்கு நூல் கற்றற்குக் கண் போன்று இன்றியமையாத துணையாவன. தர்க்கமும் இலக்கணமும் என்பது மேலே காட்டப்பட்டது. எண் என்பது எண்ணத்தைக் குறிக்கும். தர்க்கம் எண்ணத்தின் வழியாகப் பிறத்தலின் எண் நூல். (Science of thinking) அஃதாவது தர்க்கநூல் எனப்படும். எழுத்தென்பது இலக்கணத்தைக் குறிக்கும்.

“ காண்டலனு மானங் கதையருத்தா பத்தியிவை
யீண்டிசைத்த வெண்ணொளவே பெண் ”

“ வழப்பதத்தை வாக்கினுக்கு மாற்றி வரமாக்கு.
மெழுத் தெழுவா யைந்து மெழுத்து ”

எனும் பரமத திமிர பானுத் திருக்குறள்களும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் பாயிர விருத்தியுள் மயங்கா மரபி னெழுத்துமுறை காட்டி யென்புழி “ எழுத்தென்றது இயற்றமிழை. அஃது எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விண்ண டுங் - கண்ணென்ப வாழுமுயிரீக்கு. எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை என்பவற்றானு முணர்க. எழுத்து இயற்றமிழ் சத்தநூலென்பன ஒரு பொருளுட் கிளவி’ என்றார்கள். மேலும் சுவாமிகள் பயனுக்குப் பயனாவது.

“ எழுத்தறியத் தீறு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்
மொழித் திறத்தின் முட்டறுப்பா னுது - மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த நல்லோன் முதனுற் பொருளுணர்ந்து
கட்டறுத்து வீடு பெறும் ”

என்று காட்டினார்கள். மேலும், முதனுற் பொருளுணர்ந்தற்கு முறையானே இது கருவி நூலென்பது பெறப்பட்டது. முதல் நூல் வீட்டுநூல்” என்றார்கள்.

எனவே இலக்கணங் கற்கவே கல்வியறிவில்லாதவன் என்ற இழிதகைமை நீங்குவதாகும் என்பதும் கற்றதனால் மொழித்திறத்தின் உண்டாம் வழுவை நீக்கிக்கொள்ள இயலும் என்பதும் அவ்வாறு வழங்கி மொழி

யியற்கையைப் பொருந்திய நல்லோனால் விட்டு நூலின் பொருளுணர்ந்து கொள்ள இயலும் என்பதும் அவ்வாறு பொருளுணர்ந்தமையான் பந்தங்களை விலக்கிக்கொண்டு வீடுபேறடைய இயலும் என்பதும் பெறப்படும்.

மேலே கூறியவாற்றான் இலக்கணத்தின் பயன் முட்டறுத்துக் கட்டறுத்து வீடுபேறடைதல் என்பதாகும். எனவேதான் பயனுக்குப் பயனாவது என்று கூறினார்கள். அஃதாவது எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுநாடிச் செந்தமிழியற்கை சிவனுதல் இயற்றமிழ் கற்றலின் பயன். அதனாற் போந்த பயன் முதனாற் பொருளுணர்ந்து வீடுபேறும் என்பதாகும். ஆகலின் தர்க்கமும் இலக்கணமும் இரு கண்களெனப்பட்டன.

முதனாற் பொருளுணர்ந்தும் பொருட்டுப் பாடியும் கண்டவர் சுவாமிகள். எனவே தர்க்கத்தைத் தருக்க சங்கரக மொழிபெயர்ப்பான் ஒருவாறு காட்டினார்கள். உண்மையைப் பாடியும் கற்பதன் மூலம் அறிந்து கொள்ள இயலும் என்ற காரணத்தால் சைவத் தருக்கமென வேறு கூறுது விடுத்தார்கள்.

இலக்கணமோ ஒல்காப் பெரும் புதழ்த் தொல்காப்பியம் ஆகும். அதற்கு உரை எழுதினோர் இளம்பூரணர். நச்சினர்க்கினியர் முதலிய பல்லோர் ஆவர். அவர்களும் தம்முள் முரணிப்பொருள் எழுதினர். எனவே ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கருத்திதுவென்று துணிய இயலாது மயங்குதற்கு இடையிற்று. அவ்விடத்து ஆசிரியர் கருத்திதுவெனச் காட்டித் தொல்காப்பியம் முழுமைக்குமே உரை எழுதினால் மிகவும் விரிவடையும். அன்றியும் முன்னோர் உரைகளும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை எனவே அவர்கள் முரணிக்கூறிய பகுதிகளை மட்டும் எடுத்து அம்முரண்களைக் காரணகாரிய அடிப்படையில் நீக்கினால் உண்மை உரை கிடைப்பதோடு அவ்வுரைகளையும் பாதுகாத்தல் என்னும் நன்மையும் கிடைக்குமெனக் கண்டார்கள். அன்றியும் உரையாசிரியர்க ளெல்லாரும் ஆசிரியர் கருத்தொடு பொருந்தக் கூறுதலிடத்து ஆசிரியர் கருத்தறிந்து உண்மை உரையையும் நாட்டினார்கள்.

சமயத் தலைவர்கள் சாத்திரம் தோத்திரம் கண்டன நூல்கள் என்ற அடிப்படையிலே நூல்களை யாத்தனர். சுவாமிகளும் சாத்திரங்கள் தந்தார்கள். தோத்திரங்கள் இசைத்தார்கள். புராணமியற்றி உபகரித்தார்கள். கண்டன நூல்களை வெளிப்படுத்திச் சித்தாந்த சைவ உண்மைகளை வச்சிரத் தம்பமாக நாட்டினார்கள். அவற்றோடு மற்றவர்கள் துணியாக் துறையாகிய இலக்கணத்தினரும் புருந்தார்கள்; இவ்வாறு பிறரஞ்சிய துறையுட்சென்று உண்மையை நிலைநாட்டியது இவர்கட்கே உரிய தனிச் சிறப்பு.

தாங்கண்ட உண்மைகளை இவ்வையகமும் பெற்று நலமடையட்டும் என்ற கருணையான் வெளிப்பட்டதே தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி.

எனினும் அழுக்காறு உந்தச் சமயக் காய்ச்சலால் ஒரு சாரார் மறுக்க முற்பட்டனர்; அதுபற்றி ஐயம் பிறக்குமாகலின் ஐயநீக்கத்தின் பொருட்

ஞத் தொல்க ப்பியச் சூத்திரவிருத்தி ஆய்வும் வேண்டப்படுவதே ஆயினும் கிடைத்த கால வரையறைக்குள் நான் முழுவதையும் ஆய்தல் இயலாதாகலின் "ஒரு பாணச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்" என்ற நியாயத்தின் அடிப்படையில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

"வடவேங்கடத் தென்குமரி

யாயிடைத்

தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து"

எனத் தொடங்கும் தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரத்துள் "ஆயிடை" என்னுஞ் சொற்பற்றிக் காட்டப்படுகின்றது.

ஆயிடை என்பதை இளம் பூரணரும் நச்சினுர்க்கினியாரும் அகரச் சுட்டும் இடையென்னும் உருபும் கூடிய சொல்லாகவே கொண்டனர். இளம் பூரணர் அச்சொற்குப் பொருள் கூறும் இடத்து "அவற்றை எல்லையாகவுடைய நிலத்து" என்றும், விளக்கங்கூறுமிடத்து, "அ என்றதும் ஆகு பெயரான் அவற்றை எல்லையாகவுடைய நிலத்தினை" என்றும், "இடை என்றது ஏழா முருபு" என்றுங் கூறினர். நச்சினுர்க்கினியர் அச்சொற்கு, "அவ்விரண்டெல்லைக்குள் ளிருந்து" எனப்பொருள் கூறினர் எனவே அவரும் இளம்பூரணர் கொண்டதுபோலவே கொண்டார் என்பது போதும்.

"கிளந்தவல்ல" என்னும் புறநடைச் சூத்திர உரையுள்ளே இளம் பூரணர், "ஆயிடை என்பது அவ்வென்னும் வகரவீறு வேறுபட முடிந்தது" என்று கூறினர். நச்சினுர்க்கினியர், "ஆயிடை யிருபே ராண்மை செய்த பூசல் என்புழி ஆயிடை என்பது உருபாகலின் நீட வருதல் என்பதனான் முடியாது நீண்டு வகர ஒற்று வேறுபட முடிந்தது" என்றார்.

"நீடவருதல்" என்னுஞ் சூத்திரம் அகரச்சுட்டும் பெயர்ச்சொல்லும் கூடுதற்கே விதியாகலின், உருபு கூடுதற்கு அவ்விதியைக் கொள்ளக் கூடாதென்னுங் கருத்தான் "ஆயிடை என்பது உருபாகலான் நீட வருதல் லென்பதனான் முடியாது" எனக் கூறினர். அஃது உரையாசிரியர்கள் காட்டிய உதாரணங்களான் வலியுறுத்தப்படும். எனினும் அகரச்சுட்டு நீடற்கு அதுவே விதியாகலின் "நீண்டு" என்றார்.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியர், உயிர் மயங்கியவன்.

சுட்டின் முன்னர் குநமத் தோன்றின்
ஒட்டிய ஒற்றிடை மிகுதல் வேண்டும் (எழு. 206) என்றவர்
யவமுன் வரினே வகரம் ஒற்றும் (எழு. 207) என்றும்
உயிர்முன் வரினும் ஆயியல் திரியாது (எழு. 208) என்றும்,

கூறினர். எனவே சுட்டெழுத்தின் முன்னர் யவ வரினும் உயிரெழுத்து வரினும் வகர ஒற்று வரும் என்பது பெறப்படும்.

"உயிர்முன் வரினும்" என்ற சூத்திர உரையுள் இளம் பூரணர் "இடைமிக்க வகரத்தினை நெறியியல் என்ற இலேசினான் இரட்டுதல்

கூறினமையின் அது நிலைமொழித் தொழி லென்பதுவே கூறப்பட்டது என்றார். நச்சினுர்க்கினியர், “நெடியதன் முன்னர் என்பதனுள் நெறியியல் என்றதனான் இரட்டுதல் கூறினமையின் அது நிலைமொழித் தொழி லென்பது பெறப்பட்டது” என்று கூறினார். எனவே அவ்விடை என்புழி வகர ஒற்று நிலைமொழித் தொழில் என அவர்கள் கொண்டது பெறப்படும். மேலும் நச்சினுர்க்கினியர் அவ்விடத்தே, “திரியா தென்றதனான் மேற் சுட்டு நீண்டவழி வகரக்கேடு கொள்க” என்றார். அதனால் அவ்விடை என இரட்டித்த வகரத்துள் இரண்டாவதாக வந்த வகரம் (இவ்விடத்தில் வி என்பதிலுள்ள கெரம்) கெடுவதைக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வுழிச் சொல்லானது அவ் + இடை என நிற்கும். நீட வருதல் என்பதனான் சுட்டு நீண்டவழி ஆவ் + இடை என நிற்கும். எனவே நிலைமொழித் தொழிலாகிய வகர ஒற்றுக் கெடுவதற்கு ஆண்டு விதியின்றென அஞ்சிக் “கிளந்தவல்ல” என்னும் புறனடைச் சூத்திரத்தான் “வகரவீறு வேறு பட முடிந்தது” என இளம் பூரணரும், “வகர ஒற்று வேறுபட முடிந்தது” என நச்சினுர்க்கினியரும் கூறினர். நிலைமொழித் தொழிலெனக் கொண்டமையான் அஃது ஈராக இயலுமாகலின் இளம்பூரணர் “வகரஈறு” எனவும், வகரம் ஒற்றும் என ஆசிரியர் கூறினமையான் “வகரஒற்று” என நச்சினுர்க்கினியர் கூறினர். இதுகாறங் கூறியவாற்றான் ஆயிடை என்ற சொல்லை உரையாசிரியர்கள் அகரச்சுட்டும் இடையென்னும் உருபும் கூடிய சொல்லாகவே கருதினர் என்பது தெளிவாகும்.

ஆயின் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர், “குற்றெழுத்தைந்தும் மொழி நிறை பிலவே” (எழு 44) என்றமையான் சுட்டெழுத்துக்கள் தனித்து நின்று சொல்லாக இயலாது என்பது பெறப்படும். அச்சூத்திர உரையுள் இளம் பூரணர், “ஒகரம் ஒழிந்த நான்கும் சுட்டாயும் வினுவாயும் மொழி நிறைக்கு மன்றோ எனின் அவை இடைச் சொல்லாகலின் அவற்றிற்குக் கருவி செய்யார் என்க” என்றார். நச்சினுர்க்கினியர், “தனித்து நின்று உணர்த்தலாற்றாது இடைச்சொல்லாய்ப் பெயரைச் சார்ந்து நின்று சுட்டுப் பொருளும் ..... உணர்த்துதலானும் நிறைபில வென்றார்” என்று கூறினார். மேலும் “அஇ உஅம் முன்றுஞ் சுட்டு” (எழு 31) என்னுஞ் சூத்திர உரையுள் அவரே, “இவை பெயரைச் சார்ந்து தத்தங் குறிப்பிற் பொருள் செய்த இடைச் சொல்” என்றார்.

அன்றியும் உருபியலுள் சுட்டுப் பெயர்கள் உருபேற்றற்கு “சுட்டு முதல் வகரம்” (எழு 184) என்னுஞ் சூத்திரத்தான் விதி கூறிய ஆசிரியர் சுட்டெழுத்துக்கள் உருபேற்க விதி கூறவில்லை. எனவே சுட்டெழுத்துக்கள் உருபேற்க இயலாதன என்பது பெறப்படும். அக்கருத்துப்பற்றியே உரை ஆசிரியர்கள் உபிரமயங்கியலுள் சுட்டெழுத்துப் பற்றிய சூத்திரங்களுக்குப் பெயர்ச் சொல்லோடு கூடி வருவனவற்றையே உதாரணமாகக் காட்டினர். (உபிரமயங்கியல் கு 3, 4, 5, 6, 36, 53). ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கருத்தும் சுட்டெழுத்துக்கள் தனித்து நின்று பொருளுணர்த்தலாற்றாதன என்பதும் உருபேற்க இயலாதன என்பதும் பெறப்படும்.

ஆயிடை என்பது அகரச்சுட்டும் உருபும்கூடிய சொல்லாகும் என்று உரையாசிரியர்கள் கூறியவுரை அவர்கள் கூற்றுக்களாலேயே மறுக்கப் படுவதாய் அமைந்துள்ளதைச் சுவாமிகள் கண்டார்கள். எனவே சுவாமிகள் உரை கூறுமிடத்து “அவ்விடம்” எனப்பொருள் கூறினார்கள். உரை ஆசிரியர்களை மறுக்குமிடத்து, “ஆயிடை என்புழித்தனித்து நின்று பொருளுணர்த்தலாற்றாத அகரச்சுட்டினை ஆகுபெயரென்றும் அவற்றுக்குள் னென உருபு விரித்து மிடர்ப்படும்” என்று கூறினார்கள். ஆகுபெயரென்றவர் உரையாசிரியர். அவற்றுக்குள் என உருபு விரித்தவர் நச்சினர்க்கினியர். உரையாசிரியர்களின் உரைகள் பொருந்தா என்பது மேலே காட்டப் பட்டது.

இனி இடை என்பது பெயராக வர இயலுமோ என்னும் ஐயம் எழலாம். “எருமை யன்ன கருங்கல் விடைதோ - ருன்றிப் பரக்கும்” (புறம்-5) என்னுமிடத்துக் “கருங்கல் இடை தோறும்” என்பது “கரிய கற்கள் பொருந்திய இடங்கள் தோறும்” எனப்பொருள் படுதலின் இடை என்பது இடப்பொருளில் வந்தது பெறப்படும். மேலும் இடையர் இடைச் சேரி என்னும் வழக்கும் பெயர்ச் சொல்லாதலை வலியுறுத்தும்

எனவே சுவாமிகள் ஆயிடை என்பதற்கு அகரச்சுட்டும் இடை என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் கூடி நீட வருதல் என்பதனால் சுட்டு நீண்டு வரையறை யின்மையான் யகர வுடம்படு மெய் பெற்று ஆயிடை என வந்ததாகக் கொண்டார்கள். அஃதாவது அ + இடை என்பதன் கண் அகரச்சுட்டு நீண்டவழி ஆ + இடை என நிற்க, ‘எல்லா மொழிக்கு முயிர்வரு வழியே - உடம்படு மெய்யின் உருபு கொளல் வரையார்’ (எழு 141) என்னுஞ் சூத்திரப்படி யகர உடம்படு மெய் பெற்று ஆயிடை என வந்ததாம். ஈண்டு உரையாசிரியர்கள் இருவரும் வழுவினமையான் அவர்கள் உரைகொண்டே அவர்களை மறுத்து ஆசிரியர் கருத்தொடுபட்ட தங்கருத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள்.

உண்மை இவ்வாறாகவும் சுவாமிகளை மறுக்க அரசஞ் சண்முகன் என்பவர் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகின்றார்.

(1) அவ்வென்னும் வகர வீற்றுப் பலவறி சொல் உயிர் மயங்கி யலில் நீட வருதல் என்பதனால் முடியாது கிளந்த வல்ல செய்யுளுட்டிரி நவு மென்ற புறனடையான் முதனீண்டு யகரம் பெற்றிடை யென்னு மேழாவதனோடு புணர்ந்தாயிடை யென முடிந்தது (பக் 166) (2) இனி இளம்பூரணரும் நச்சினர்க்க் கினியரும் அகரச்சுட்டைக் கொண்டிலர்: அவ் வென்னும் வகரவீற்றுப் பெயரையே கொண்டாரென்பதனைக் கிளந்த வல்ல வென்னு மதிசாரப் புறனடையுளாயிடை யென்பது அவ்வென்னும் வகர வீறு வேறுபட முடிந்த தெனவு மாயிடை யென்ப துருபாகலி நீட வருத லென்பதனால் முடியாது நீண்டு வகரவீறு முடிந்த தெனவு மவ்விருவருங் கூறுமாற்றானறிக (பக் 204)

(3) அவ் வென்ப தாகுபெயரா எவ்விரண்டினையு மெல்லையாக வுடைய நிலத்தை உணர்த்திற்று. (பக் 166)

(4) யாண்டு மிடை யென்ப தேழனுருபாத லன்றி நிலப்பொருளை யுணர்த்து மிடப் பொதுப்பெயராக வாராமையானு மது பெயராகவும் வழங்குமெனின்.. இடத்தி னேக தேசமாகிய வழியை யுணர்த்த லன்றி இடப் பொதுமையை யுணர்த்தாமை யானும் என்பது. (பக் 205)

இனிச் சண்முகனார் கூற்றுப்பற்றியும் ஆராயப்படுகின்றது. அவ் என்னுஞ் சுட்டுப் பெயரும் இடை என்னும் ஏழனுருபும் கூடியதாகக் கொண்டால்,

“சுட்டுமுதல் வகரம் ஐயு மெய்யுங்

கெட்ட விறுதி யியல்திரி பின்றே ”

(எழு 184)

என்ற உருபியல் குத்திரப்படி “அவற்றிடை” என்றே வரும். இச்சுத்திரப் பொருளாவது, “அவ் இவ் உவ் என்னுஞ் சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய வகர ஈற்றுச் சொல் ஐகாரமும் ஐகாரத்தான் ஊரப்பட்ட மெய்யுங்கெட்டு வற்றுப் பெற்று முடிந்த யாவை என்னும் ஐகார ஈற்றுச் சொல்லியல்பில் திரிபின்றி வற்றுப் பெற்று முடியும்” என்பதாம். திரிபின்றி வற்றுப்பெற்று முடியும் என்றதனால் எல்லாவிடத்தும் வற்று நிச்சயம் வரும் என்பதும் வற்றுப் பெறுதலில் திரிபில்லை என்பதும் பெறப்படும். எனவே அவ் என்னுஞ் சுட்டுப் பெயராயின் அச்சொல் “அவற்றிடை” என்றே வரவேண்டும் என்பதும் அவ்வடிவத்தில் எவ்விதத் திரிபும் இருக்க முடியாது என்பதும் பெறப்படும்.

மேலும் யாவை என்ற சொல்லின் ஈருகிய “வை” கெட்டு வற்றுப் பெற்று முடியும் என்றதனால் அவ் என்பதிலுள்ள ஈருகிய “வ்” என்பது கெட்டு வற்றுப்பெற்று (அவற்று+இடை) அவற்றிடை எனவரும். சண்டு வகர ஈறு கெடுதலின் முதல் ஈறுகெட்ட அகரமாகலின் உரையாசிரியர்கள் வகர ஈறு என்று குறிப்பிட்டது அவ் என்னுஞ் சொல்லை என்பது கற்பனை யாய் முடியும்.

மேலும் சண்முகனார், “அவ்வென்னும் வகர வீற்றுப் பலவறி சொல் உயிர் மயங்கியலில் நீடவருதல் என்பதனை முடியாது” என்று கூறுவது நகைச்சுவைக்கிடமாய் உள்ளது. அவ் என்பதற்கு விதியைப் புள்ளி மயங் கியலுள் அன்றோ தேடவேண்டும். அதனை விடுத்து உயிர் மயங்கியலுள் விதி தேடியது விந்தையன்றோ! உயிரெழுத்திற்கும் மெய்யெழுத்திற்கும் வேறுபாடு அறியாததை யன்றோ இது காட்டும்; மேலும் பயனில் கூறல் என்னுங் குற்றமன்றோ! தன்னோடு அமையாமல் உரையாசிரியர்கள் மேலு மன்றோ இக்குற்றங்களை ஏற்றுகின்றார்!

உரையாசிரியர்கள் அவ் என்னுஞ் சுட்டுப்பெயரைக் கருதினராயின் “வற்று வேறுபட முடிந்தது” என்றன்றோ கூறியிருப்பார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு கூருமையான் அவர்களுக்கு அவ்வாறு கொள்ளுதல் கருத்தில்லை என்பது தானே பெறப்படும். அவ்வென்னுஞ் சுட்டுப் பெயரின் ஈறுகெட்டு வற்றுப் பெறுமென்று ஆசிரியர் விதித்தலின் அவ்விறு கெடப் புறன்டைச் குத்திரத்தை உரையாசிரியர்கள் நாடினர் என்பது உரையாசிரியர்களுக்கு

இழுக்குக் கூறுவதாய் முடியுமே என்பதை மறந்தார்! இவ்வாறு தங்கொள் கையை நிலைநாட்ட உரையாசிரியர்களிடத்து அறியாது கூறல் என்னுங் குற்றமேற்றத் துணிந்தார்.

மேலும் சுட்டெழுத்து நீண்டு வருவதற்கு ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் உயிர் மயங்கியலுள் விதி கூறினார். அதுபோலச் சுட்டுப் பெயரும் நீடல் வேண்டுமாயின் புள்ளி மயங்கியலுள் கூறியிருப்பார். அவ்வாறு கூறுமையான் சுட்டுப்பெயர் நீடவருதல் என்பது இயலாதது என்பது பெறப்படும். எனவே அவற்றிடை என்பது ஆயிடை என வருவதற்கு விதியில்லை என்பது பெறப்படும். (எனவே தான் சண்முகனார் உயிர் மயங்கியலுள் விதி தேடினார்போலும்!)

அன்றியும் ஆயிடை என்பது வழியசை புணர்ந்த சொற்சீரடி எனக் கூறப்பட்டது. அவற்றிடை என்றாலும் சொற்சீரடியாகவே முடிசின்றது. அவ்வாறு அவற்றிடை எனக் கூறுமையானும் ஆயிடை என்பது சுட்டெழுத்து (அ + இடை) முதலாக உடைய சொல் என்பதே பெறப்படும்.

மேலும் ஆயிருமுதலின் என்ற பகுதிக்குக் கண்ணழிவு கூறுமிடத்துச் சண்முகனார் அ + இரு + முதலின் எனப் பிரித்துக் காட்டிச் சுட்டெழுத்தையே உடன்பட்டார். அவ்விடத்து அவ் என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் நீண்டதாகக் கூறுமையான் அவருக்கும் ஆயிடை என்புழியும் அகரச்சுட்டே உடன்பாடாதல் வேண்டும். எனவே சுவாமிகளை மறுக்கவேண்டும் என்ற கருத்தான் பிறழ்ந்து கூறினார் என்பது பெறப்படும்.

இன்னும் கிளந்தவல்ல என்னும் புறனடைச் சூத்திரம் எடுத்தோதப்படாத சொற்களுக்கேயாகும் என்பது எல்லோராலும் உடன்பட்டதேயாகும். எனவே எடுத்து ஒகப்பட்ட சொற்களுக்கு அச்சூத்திரத்தை விதியாகக் கூறமுடியாது. எனவே முன்னர் எடுத்தோதப்பட்ட சொற்களாகிய சுட்டெழுத்திற்கும் சுட்டுப் பெயர்க்கும் அச்சூத்திரத்தை விதியாகக் கூறல் ஆசிரியர் கூற்றோடு முரண்பட்டதாகும். அன்றியும் எடுத்தோதப்பட்ட சொற்களுக்கும் அதனைக் கொள்ளலாம் என்றால் புறனடைச் சூத்திரம் ஒன்றே அமைய மற்றச் சூத்திரங்களெல்லாம் வெற்றெனத் தொடுத்தலாய் முடியும். அஃது ஆசிரியர் தொல்காப்பியரையுங் குற்றம் கூறியதாய் முடியும். எனவே சுட்டுப்பெயர் நீடற்கு அச்சூத்திரத்தைக் கொள்ளமுடியாது என்பது பெறப்படும். எவ்வாற்றானும் அவ்வென்னுஞ் சுட்டுப் பெயர் நீண்டு ஆ எனவர இயலாது என்பதே பெறப்பட்டதாகும்.

மேலும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் சுட்டெழுத்திற்கும் சுட்டுப்பெயர்க்கும் வேறுபாடு தோன்றச் சூத்திரஞ் செய்துள்ளார், அகரச்சுட்டு வருமிடமெல்லாம் ஆவயின், ஆயிருதினை ஆயிடல் என்றும் சுட்டுப்பெயர் வருமிடமெல்லாம் அவற்றின் அவற்றுள். அவற்றோடு அவற்றுவழி என்றும் ஆட்சி காட்டியுள்ளார். ஆசிரியரோடு மாறுபட்டு முடிபு கூறுதல் சண்முகனார்க்கே இழுக்காய் முடியும்.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றான் சண்முகனார் கொள்கைகளுள் முதலிரண்டும் (அவர் சண்முக விருத்தி என்று எழுதப்பட்ட அவரது விருத்தியுரை) தொல்காப்பிய விதிகளுக்குப் புறம்பானவை என்பது நிறுவப்பட்டது.

சண்முகனார் அவ்வென்பதனை ஆகுபெயராகக்கொண்டு அவ்விரண்டினையும் எல்லையாகவுடைய நிலம் என்று பொருள் கூறினார். ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் ஆகுபெயரிலக்கணங் கூறுமிடத்து,

“முதலிற் கூறுஞ் சினையறி கிளவியும்
சினையிற் கூறு முதலறி கிளவியும்
பிறந்தவழிக் கூறலும் பண்புகொள் பெயரும்
இயன்றது மொழிதலும் இருபெய ரொட்டும்
வினைமுத லுரைக்குங் கிளவியொடு தொகைஇ
அனையமர பிளவே ஆகுபெயர்க் கிளவி” (சொல் 114)

என்று கூறினார். எனவே சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் மேலே கூறப்பட்ட சம்பந்தம் இருக்கவேண்டும். அவ்வாறுள்ள சொற்களே ஆகுபெயராய்ச் சம்பந்தமுடைய பொருள்களைக் குறிக்க இயலும், அவ் என்பது ஆகுபெயராக வேண்டுமென்றால் அச்சொற்கும் அவ்விரண்டினையு மெல்லையாகவுடைய நிலத்திற்கும் சம்பந்தம் வேண்டும். அவ் என்பதனை முதலிற் கூறுஞ் சினையறி கிளவி என்றோ சினைபிற் கூறு முதலறி கிளவி என்றோ பிறந்தவழிக் கூறல் என்றோ பண்புகொள் பெயர் என்றோ இயன்றது மொழிதல் என்றோ இருபெயரொட்டு என்றோ வினைமுத லுரைக்குங் கிளவி என்றோ கூற இயலாதே! எனவே சுட்டுப் பெயர் முன்னின்றதனைச் சுட்டுவதல்லது ஆகுபெயராக இயலாது என்பது தேற்றம். இவ்வாறு தொல்காப்பிய விதிக்குமாறாக உரை கூறுவதுதான் விருத்தியுரை எனச் சண்முகனார் கருதினார்போலும்.

மேலும் அவ் என்பது பலவறிசொல் என்றார். அஃதாவது பன்மைச் சொல் ஆகும். ஆகுபெயர்ப் பொருளோ நிலம் என்னும் ஒருமைச்சொல். இவ்வாறு பன்மைச்சொல் ஆகு பெயராகும்போது பன்மையை விட்டு ஒருமையைக் குறிக்கும் என்னும் விந்தை இலக்கண முடிபு இவரையன்றி வேறு யாராலும் காணமுடியாத விசித்திரமேயாகும். இதுகாறுங் கூறியவற்றான் சண்முகனாரின் முன்னுரவது கூற்றும் தொல்காப்பிய விதிகளுக்கு மாறுபட்டதே என்பது நிறுவப்பட்டது.

சண்முகனார் இடை என்பது பெயராகவும் வழங்குமெனின் என உடன்பட்டுப் பல உதாரணங்களையும் காட்டினமையின் “யாண்டு மிடை” யென்பது ஏழனுருபாதலன்றி” என்பது அவராலேயே மறுக்கப்பட்டு ஒழிந்தது. மேலும் அவர் வேங்கடத்தின் வடக்கும் குமரியின் தெற்கும் வேறுபட்ட மொழிகள் வழங்கும் நாடுகள் உள என்பதை உடன்பட்டுள்ளார். (பக். 165) எனவே அவர் கூற்றுப்படி தமிழ்நாடு என்பதும் அவ்வாறு பரந்துபட்ட நிலப்பரப்பின் ஏகதேசமே என்பது பெறப்படும் படவே பரந்த இடத்தின் ஏகதேசமாகிய தமிழ்நாட்டை அவர் கருத்துப்

படியே ஏகதேசத்தைக் குறிக்குஞ் சொல்லாற் கூறுதலே அறிவிற்குப் பொருத்தமாகலின் இடை என்பது ஏகதேசமாகிய தமிழ்நாட்டைக் குறித்து வருதலே பொருத்துவதாகும் என்பது பெறப்பட்டது. ஆயினும் இடை என்பது இடப்பொருளில் வருவதற்குரிய சொல்லே என்பது மேலே காட்டப்பட்டது. இதுகாறுங் கூறியவாற்றால் நான்காவதாகக் காட்டப்பட்ட அவரது கூற்றும் பொருந்தாக் கூற்றென்பது நாட்டப்பட்டது.

இதுகாறுங் கூறப்பட்டவைகளின் சுருக்கமாவது :

(1) “ குற்றெழுத் தைந்தும் மொழிநிறை பிலவே ” என்றதனான் தனித்து நின்று பொருளுணர்த்த லாற்றாதன சுட்டெழுத்துக்கள் என்பது பெறப்படும்.

(2) உருபியலுள் சுட்டுப்பெயர் உருபோடு கூடுதற்கே விதி கூறப் பட்டு அவ்வாறு சுட்டெழுத்துக்களுக்குக் கூறப்படாமையான் சுட்டெழுத் துக்கள் உருபோடு கூட இயலாதன என்பது பெறப்படும்.

(3) மேலே கூறப்பட்டவைகளான் நீடவருதல் என்னும் குத்திரம் சுட்டெழுத்தும் பெயரும் கூடும் முறைமை பற்றியதாகும் என்பது பெறப்படும்.

(4) புள்ளிமயங்கியலுள் சுட்டுப்பெயர் நீடவருதல் விதிக்கப்படா மையான் சுட்டுப் பெயர்கள் நீண்டு வருதல் இல்லை என்பது பெறப்படும்.

(5) “ கிளந்தவல்ல ” என்னும் புறனடைச் குத்திரம் எடுத்தோதப் படாத சொற்களுக்கே யாகலின் எடுத்தோதப்பட்ட சுட்டெழுத்திற்கும் சுட்டுப் பெயர்க்கும் அதனை விதியாகக் கூறக்கூடாது என்பது பெறப்படும்.

(6) சுட்டெழுத்தோ சுட்டுப்பெயரோ ஆகுபெயராக முடியாது.

(7) இடை என்பது இடப்பொருளில் வரும் பெயர்ச் சொல்லாம் (கண் கால் முதலியன ஏழனுருபாகவும் பெயர்ச் சொல்லாகவும் வருதல் காண்க.)

எனவே சுவாமிகள் சுருக்கமாக, ‘ ஆயிடை என்புழித் தனித்து நின்று பொருளுணர்த்த லாற்றாத அகரச் சுட்டினை ஆகு பெயரென்றும் அவற்றுக்குள்ளேன உருபு விரித்தும் இடர்ப்படுப என்று கூறி உரையாசிரி யர்களை மறுத்துத் தங்கோனை நிறுவினார். சுவாமிகள் உரை நுட்பங்களை உள்ளவாறு உணரமாட்டாதார் அவரோடு முரணிப் பலகூறி மயங்குப.

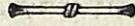
இதுகாறுங் கூறியவாற்றான் சுவாமிகள் கூறியவாறு அகரச் சுட்டும் இடையென்னும் பெயர்ச்சொல்லுங் கூடி ஆயிடை என்றாயிற்றென்றலே தொல்காப்பிய விதிகளுக்கு உடம்பட்ட முடிபாகும் என்பது நிறுவப் பட்டதாகும்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

இலக்கண விளக்கச் சூருவளி

செஞ்சொற்கொண்டல், தமிழாகரர், திருமுறை உரைமணி,
டாக்டர். சொ. சிங்காரவேலன், எம். ஏ., பி. எச்.டி.,
(தமிழ்ப் பேராசிரியர், அ. வ. அ. கல்லூரி, மயிலாடுதுறை.)

நுண்மாண்நுழைபுலப் படைப்பு:

திருவாரூர் வைத்தியநாத நாவலரின் “இலக்கண விளக்கம்” என்ற இலக்கண நூலை மறுப்பதற்கு எழுந்த சிவஞான முனிவரின் கண்டனப் படைப்பே இலக்கண விளக்கச் சூருவளி எனும் நூலாகும். முனிவரின் நுண்மாண் நுழைபுலத்தை விளக்கிக் கொள்ளவும் இலக்கணக் கொள்கைகளை உணர்ந்திடவும் சூருவளி துணைசெய்சின்றது.¹

குறைக் காற்றுச் சுழன்று வீசுகின்றபொழுது பொருள்கள் அந்த விரைவில் தாமும் பறந்துமிதத்தல்போல வைத்தியநாத நாவலரின் படைப்பில் பல இடங்கள் மறுக்கப்பட்டு பறந்து போகும்படி செய்வது கருதித் தம்முடைய மறுப்பு நூலிற்குச் சூருவளி என்ற பெயரைச் சிவஞான முனிவர் குட்டினராதல் வேண்டும். இப்பெயர்க் காரணத்தை முனிவர் இந்நூலின்கண் விளக்காமற் போயினரேனும், இவ்வாறே உணர்ந்துகொள்ளத் துணை நிற்கின்றது அவர்தம் படைப்பு.

சிந்தனைக்களங்கள் எண்பத்திரண்டு:

‘பாயிர’ முதலாகத் தம்முடைய மறுப்பைத் தொடங்குகின்றார் முனிவர். எழுத்த்திகாரத்துள் எழுத்தியலில் 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 27, 28, 29, 30, 31, 35, 36, 37, ஆகிய இலக்கண விளக்க நூற்பாக் கருத்துக்களை மறுக்கின்றார். பதவியலில், 1, 14, ஆகிய இரு நூற்பாக் கருத்துக்கள் மறுக்கப்பெறுகின்றன. உயிரீற்றுப் புணரியலில் 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 19, 22, 24, 29, 31, 35, ஆகிய பதினாறு நூற்பாக் கருத்துக்கள் சூருவளியிற் சுழன்று மிதக்கின்றன. உருபு புணரியலில் 11 ஆம் நூற்பாக் கருத்து முனிவரால் மறுப்புக்குள்ளாகியுள்ளது.

இனி, சொல்லதிகாரத்துள், பெயரியலில், 1, 4, 6, 7, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 21, 24, 25, 28, 29, 33, 34, 35, 37, 41, 42, 44, 45, 46, 49, 51, 58, 68 ஆகிய நூற்பாக் கருத்துக்கள் மறுக்கப்பெறுகின்றன. வினையியலில் நூற்பாக்களில், 3, 13, 14, 17, 22, 24 ஆகிய நூற்பாக்கருத்துக்களும் இடைச் சொல்லியலில் 6ஆம் நூற்பாக் கருத்தும், உரிச்சொல்லியலில் 11 ம் நூற்பாக்கருத்தும், பொதுவியலில் 1, 2, 4, 5 ஆகிய நூற்பாக் கருத்துக்களும் முனிவரால் மறுப்பு எய்துகின்றன. 82 சிந்தனைக் களங்களாக இவை அனைத்தும் விளங்குகின்றன. நூல் முழுமையும் நுட்பமாக நோக்கி, அவற்றின் பொருந்தாமைகளைத் திட்பமாக மறுக்கும் முனிவரின் இலக்கணப் புலமை இமயமாய் உயர்கின்றது.

விருத்தி முன்னர்; குருவளி பின்னர் :

‘தொல்காப்பியப் பாயிர விருத்தி’ எழுதிய பின்னர் முனிவர் இந்நூலை இயற்றினர் என்பதனை, ‘சிறப்புப்பாயிரத்துள் ஆக்கியோன் பெயர் முதலியவற்றிற் கெடுத்துக் காட்டினவற்றுட் சில பொருந்தாமை தொல்காப்பியப் பாயிர விருத்தியில் விரித்துரைத்தாம்; ஆண்டுக்காண்க’ (பாயிரம்) என்பதனால் இனிது புலனாகும்.²

‘போலியெழுத்தென ஒன்றல்லை என்பது தொல்காப்பிய முதற்குத்திர விருத்தியுட் காண்க’ (எழுத்தியல் 2) ‘இது பொருந்தாமை விருத்தியுட் காண்க’ (எழுத்தியல் 8) ‘பிறவும் விருத்தியுட் காண்க’ (எழுத்தியல் 16) ‘இதற்கு விருத்தியுட் காண்க’ (எழுத்தியல் 19) ‘ஐகர மொழி முதற்குட் குறுகாமையும், ஓளகரக் குறுக்கமென வென்றின்மையும் விருத்தியுட்காண்க’ (எழுத்தியல் 21) ‘போலியெழுத்தென வேறில்லை யென்பது விருத்தியுட் காண்க வென மேலுரைத்தாம், கடைப்பிடிக்க’ (எழுத்தியல் 36) ‘ஒற்றுக்கள் சாரியை பெருவென்பது விருத்தியுட் காண்க’ (எழுத்தியல் 37) ‘இச் குத்திரத்திற் கிது பொருளன்மை விருத்தியுட் காண்க’ (பதவியல் 3) ‘இது பொருந்தாமையும் பிறவும் விருத்தியுட்காண்க’ (பதவியல் 13) ‘இன்றோன்னவையெல்லாம் தொல்காப்பிய முதற்குத்திர விருத்தியுள் விளங்கக் கூறினும் ஆண்டுக் காண்க’ (பெயரியல் 4) எண்ணுப் பெயராகுபெயராகாதென்றல் பொருந்தாமை விருத்தியுட்காண்க’ (பெயரியல் 34) ‘அகத்தியம், தொல்காப்பியம், கபிலம் என்பனவாகுபெயரல்லவாதல் விருத்தியுட் காண்க: ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித் தொகைக்கும் வேற்றுமை விருத்தியுள் விளங்கக் கூறினும், ஆண்டுக் காண்க’ (பெயரியல் 34) ‘அது பொருந்தாமை விருத்தியுட் கூறினும், ஆண்டுக் காண்க’ (பெயரியல் 37)

எனவரும் பிறபகுதிகளும் தொல்காப்பிய முதற்குத்திர விருத்திக்கும் இந்நூற்கும் உள்ள கருத்துத் தொடர்பினை இனிது புலப்படுத்துகின்றன. அன்றியும், முதற்குத்திர விருத்தி கற்றபின்னரே இந்நூல் கற்கும் தகைமை உடையது என்று முனிவர் கருதியமையையும் புலனுக்குகின்றன.

இலக்கணக் கொள்கைகள் :

தம்முடைய இலக்கணக் கொள்கைகளாகப் பலவற்றை ஆங்காங்குச் குருவளி' யுள்ளும் முதற்குத்திர விருத்தி 'யுள்ளும்' முனிவர் வகுத்துரைப். 'பர் 3 1) போலி எழுத்தென ஒன்று இல்லை, 2) சார்பெழுத்து முன்றே. 3) ஐகாரக் குறுக்கம் மொழி முதற்கண் இல்லை. 4) ஓளகாரக் குறுக்கம் என்று ஒன்று இல்லை. 5) மகரக் குறுக்கம் இல்லை. 6) தமிழ் ஒழிந்த பதினேழ் நிலத்து மொழிகளையும் திசைச்சொல் என்று கூறக்கூடாது. 7) தன்மை விரவுத்தினை யாகாது. 8) எண்ணுப்பெயர் ஆகுபெயராகாது என்றல் பொருந்தாது. 9) ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும் வேறு வேறு இயல்புகளை உடையவை. 10) 'முற்று எச்சம்' என்புழி எச்சமே முற்றாய்த் திரிந்தது; முற்று எச்சமாய்த் திரிந்தன்று.

இக்கோட்பாடுகள் இலக்கண விளக்கச் குருவளியுள் ஆங்காங்கு விளங்குதல் காணலாம்.

மேற்கொண்டுள்ள மறுப்பு வகைப்பாடு

இலக்கண விளக்க ஆசிரியரை மறுக்குங்கால். இவர் மேற்கொள்ளும் முறைகள் சில காணப்படுகின்றன ; (1) சொற்றொறும் குற்றம் காட்டல்; இதற்கு 'மலைமகள் ஒருபால்' என்ற முதல் நூற்பா மறுப்பைக் காட்டலாம். 'இவ்வாறு மேலும் சொற்றொறும் உள்ள குற்றங்களைக் கூறின் விரியும் என்றொழிக' என்று முடிக்கின்றார். ⁴ (2) பயனில் கூற்று என்றிரைத்தல்; 'எண்ணுமுறையும் போல்வனவற்றால் ஒரு பயனின் மையின் அவற்றை வகையுட் சேர்த்துக் கருவிசெய்தல் பயனில் கூற்று மாறு அறிக' என்கின்றார் ⁵ (3) மிகைஎன்று கூறல்; ⁶ 'அவ்வாறன்றி உயிராறு மெய்ப்புவாறு என்னும் தொகைகளை எண்ணுச் சூத்திரத்தும் பெயர்ச் சூத்திரத்தும் வேறு வேறு கூறல் மிகையாம் என்க' என்கின்றார். (4) அதிவியாத்திக் குற்றம் எனல்; ⁷ ஆல்கால் என்பன தம்மோடு தாம் சார்ந்து வருதலின் அதிவியாத்திக் குற்றமும் ஆமாறு காண்க' (5) அவ்வியாத்திக் குற்றம் எனல்: ⁸ 'அஃதாய்த்திற்குப் பொருந்தாமையின் அவ்வியாத்திக் குற்றமும் (ஆமாறு காண்க.) (6) கருத்தறியாது குற்றம்படல் ⁹ நன்னூலார் மொழிமுதற்குட் சுட்டுப் பொருளுணர்த்திவரின் அல்லது சுட்டெழுத்தாகா வென்பார். தனிவரிற் சுட்டு' என்றார். அவர் கருத்தறியாது குற்றமும் கூறினார்" (7) தடைக்கு விடையின்மை காட்டல், ¹⁰ நாவிலிம்பணுகுதற்குக் காரணமாகிய பல் அண்பல் என்றார். பல் நாவிலிம்பணுகுதற்குக் காரணமாயின் அணுகுதற்குச் செயப்படுபொருள் யாதென்பார்க்கு விடையின்மையறிக. (8) பொருந்தாது எனமறுத்தல்; ¹¹ ஆய்தம் குறவினைக்கீழ் வாராதென்றல் பொருந்தாதென மறுக்க (9) பொருள் ஏலாதெனச் சுட்டல் ¹² '(உயிர்த்தலென்பதற்கு) ஒலித்தலென்னும் பொருளேலாமையறிக' "இதற்கு விருத்தியுட் காண்க. என மாட்டேற்றி மறுத்தல்; ¹³ "இதற்கு விருத்தியுட் காண்க' (10) உணர்ந்திலர்போலும் என்றெடுத்துக் காட்டல். இவையும் பகுபதவுறுப்பாறனுட் சந்திநோக்கி விகாரப்பட்டமை உணர்ந்திலர் போலும்;

(11) குன்றக்கூறல் என்னும் குற்றமாம் எனல்: 14 "ஈண்டு எல்லா மொழிப்புணர்ச்சிக்குங் கருவி செய்யாது தமிழ் மொழிப்புணர்ச்சி மாத்திரைக்கே கருவி செய்தல் குன்றக்கூறல் என்னும் குற்றமாம் என்க. (12) மயங்கிக் கூறினார் எனல்: 15 "உயிரீறு பன்னிரண்டென எழுத்து வேற்றுமைபற்றி எண்ண மறந்து. இடவேற்றுமைபற்றி எண்ணி உயிரீறு நூற்றறுபுத்து முன்றென மயங்கிக் கூறினார்.

(13) மாறுகொளக் கூறல் எனல்: 16 "மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த, எனகரத் தொடர்மொழி யொன்பல்தென்ப" என வாசிரியர் தொல்காப்பியனார் வரைந்தோதியிருப்ப, இவர் இத்தொடக்கத்தன வெனப் பின்னுஞ் சிலவுளவாக அவரோடு மாறுகொளக் கூறினார்.

(14) வடமொழிக் குறியீடு பழுது எனல்: 17 "இவர் தமிழ் மொழி மாத்திரைக்கே யிலக்கணங் கூறுதுமென புகுந்தமையாற் பதவியலென வடமொழியாற் குறியீடுதல் பழுதாமென்க. (15) முன்னொடு பின் மயங்கக் கூறுதல் அவரியல்பு எனல்: 13 "கச்சினன் நாட்டினன் என்புழிவரும் இன் ஈண்டுச் சாரியையன்று; உறங்கினான் என்புழிப்போல இடை நின்றலா னிடை நிலையாம் என்றார், அதனை மறந்து பதமுன் விசுவியும் என்னுஞ் சூத்திரத்துள் உண்டது ஊரது என்றற்போல சாரியை வரவேண்டியே நின்றனவென்றார். இங்ஙன முன்னொடு பின் மயங்கக் கூறுதல் அவரியல்பென்க.

(16) பதவியல் முழுவதிலும் உள்ள குற்றங்களை முற்றக்காட்டாது ஓர் உவமை காட்டி முடித்துள்ளார். அதனை 'உவமை காட்டி மறுத்தல்' என்ற வகையாய்க் கூறல் பொருந்தும். 19

"இன்னுமியவியன் முழுதிலும் இவர் கூறியவற்றுட் குற்றங்களை விரிக்கப்புகின். வினையாட்டு மகளிரட்ட மணற் சோற்றிற் கல்லாராயப் புகுதலோ டொக்குமென் றெழிக.

(17) பொருளன்மை காட்டல்: 20 உயிரீற்றுப் புணரியல் என்பதற்கு ஏழாம் வேற்றுமைச் சந்திப் பொருள்படக் கூறுது எழுவாய்ச் சந்திப் பொருள்படப் பொருள் கூறியமையைக் காட்டி 'அது பொருளன்மை அறிக, என்று மறுக்கின்றார்.

(18) நன்னூற் கருத்தறியாமை காட்டி மறுத்தல்: 21 அற்றுச் சாரியைபொருணிலைக் குதவிசெய்யுஞ் சிறப்புத் தோன்ற "நல்லற்று" என்ற நன்னூலார் கருத்தறியாது அல்லச் சாரியையெனக் கொண்டார்.

(19) இயத்தாற் பொருந்தாமை காட்டல்: 22 ஞான நமல வளன் லொற்றிற் (தொழிற்பெயர்) என்றற் றெயக்கத்து மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சிக்கே உரிய விதியை யீண்டுங் கூறுதல் உயிரீற்றுப் புணரியலென்னும் பெயர்க்கேலாமை தெரிந்துகொள்க."

(20) தாம் கூறியதையே மறந்து பிறிது கூறுவல் எனல் : ²³ "எக் கண்டு பெயருங்காலை என்பவற்றைக் காட்டித் தாம் கூறிய செய்கைக் கேற்பக் கூறமறந்து தொல்காப்பியனார் கூறியவாறே அவ்வுரை வாசகத்தை எடுத்தெழுதினார்.

(21) சொன்முடிபு பொருந்தாதெனக் காட்டல் : ²⁴ -எகர வினா முச்சுட்டின்' இதனுட் சொன்முடிபு பொருந்தாமை தெரிந்துகொள்க.'

(22) ஒருவழிப்பட நில்லாமையும், பலவழிப்பட நின்றலும் காட்டி மறுத்தல் ²⁵ சொற்பல்கச் சூத்திரஞ் செய்தற் கஞ்சாதார்க்கு நன் னூலார் போலச் 'சாலவும் சொற்சுருங்கச்' சூத்திரித்தும் சிலவற்றைத் தொல்காப் பியனார்போலச் சாலவும் சொற்பல்கச் சூத்திரித்தும் ஒருவழிப்பட நில்லாமை காட்டி மறுக்கின்றார்; சிலவிதிகளை நன் னூலார் நயம்பற்றிப்புடை நூலோடு ஒப்பக்கூறிச் சில விதிகளைத் தொல்காப்பியனார் நயம்பற்றி வழி நூலொப் பக் கூறியமை காட்டி 'இவ்வாறு பல வழிப்பட நூல்செய்தார், நூல் செய்யுந் திறனறியாமை யானென்க' என்று முடிக்கின்றார்.

(23) வெற்றெனத் தொடுத்தல் எனல் ²⁶ பதவியலில் எழுத்தே தனித்தும் இணைத்தும் தொடர்ந்தும் பதமாம் பொருள்தரின்' என்ப தொழித்து ஏனைய வெல்லாம் வெற்றெனத் தொடுத்தலாய் முடியுமாற்றிக எனக் காட்டுகின்றார். ²⁴ உண்மை அறியமாட்டாமை காட்டி மறுத்தல் : ²⁷ இச்செய்கை செய்தற்கு இது சிறந்த கருவி. இது சிறவாக் கருவி என்னும் உண்மை அறியமாட்டாமையின் எனவரும் பகுதி காண்க.

(25) 'அறியார்போலும்' என மறுத்தல் : ²⁸ 'உயர்திணையென்பது இறந்தகால வினைத்தொகையென்றார். உயர்ச்சி முக்காலத்து மொத்தியல்வ தறியார் போலும் என்ற பகுதி காண்க.

(26) 'மறந்தார்போலும்' என மறுத்தல் : ²⁹ ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் வழக்கு. உயர்திணைக்கே யன்றி அஃறிணைக்கின்றென்றார் எனத் தொடங்கித் தொல்காப்பியனார் மரபியல் நூற்பாக்கள் சிலவற்றைக் காட்டி இவற்றை மறந்தார்போலும் என்று சுட்டினார்.

(27) 'வழக்குநெறியாகாது என மறுத்தல் ³⁰ குழுஉக் குறியை யும் வழக்கு நெறியென உடன் எண்ணியமை சான்றோர் வழக்கின் கண் ணும், செய்யுட்கண்ணும், வாராமையின் அமைக்கப் படாமையில். வழக்கு நெறியாகாது என மறுக்கும் பகுதி காண்க.

(28) முக்குண வயத்தால் முறை திறம்பல் உயிர்க்கியல்பு எனக் காட்டிக் குறிப்பால் மறுத்தல் : ³¹ வடவேங்கடர் தென்குமரியென இரண்டெல்லைக் குட்பட்டனவெல்லார் தமிழ்நாடாகவும் அவற்றொரு நிலத்தைப் பிரித்துச் செந்தமிழ் நிலமென்றற்குக் காரணமறியாமையின், அதற்கெல்லை முன்னுரை செய்தார்' கூறியதே பற்றித் தாமுமுரைத்தார்'

ஒருவர் சென்ற வழியே சேறலுலகியல்பாதவின் முக்குண வயத் தான் முறை திறம்பல் உயிர் வருக்கத்துக் கெல்லாம் பொதுவாதலறிக' - என்ற பகுதி காண்க.

(29) அவர்க்கது கருத்தன்று எனக்காட்டல்: ³² திரிசொல் பற்றிய விளக்கத்தில் பரியாய நாமங்களெல்லாம் பெரும்பான்மையும் ஒவ்வொரு காரணம்பற்றி வருதலின் வேறு சொல்லேயாம் என்று கூறி அவர் தாமே கூறும் கூற்றைக்காட்டி அவர்க்கது கருத்தன்று என மறுக்கின்றார்.

(30) 'அது போலியுரையென்க' எனல்: ³³ பன்மை சுட்டிய பெயர்க்கு உரைக்கப்படும் பொருள். பொருந்தாமையைக் காட்டி 'அது போலியுரையென்க' என்று முடிக்கும் பகுதி காண்க.

(31) ஆசிரியர்க்கும் அறியாமை ஏற்றினார் எனல் ³⁴ 'பேய் பூதம் மந்தி. கிளி பூவை பேசுதலான். ஆகுமே தன்மை பொது' என்பதே பற்றித் தன்மையை விரவுத்தினையெனச் சாதித்து ஆசிரியர் தொல்காப்பிய னார்க்கும் அறியாமை யேற்றினார்' என்று முடிக்கும் பகுதி காண்க.

(32) 'மயக்கமும் மறவியும் இயல்பு' என்று காட்டல்: ³⁵ 'இஉ ணவோடு என்னுஞ் குத்திரத்தான் விளிப்பிற்கும் எனக் கூறிப்போந்த ஈற்றுள் ஒன்றல்லாத மகரவீற்றுத் தாமென்றும் விரவுப் பெயரையும் ஈண் டெடுத்து விலக்கினார். அவருக்கு மயக்கமும் மறவியும் இயல்பென்றற் கிதுவே சான்றாதலறிக' என்ற பகுதி காண்க.

(33) 'தமதறியாமையை விளக்கினார்' எனல்: ³⁶ எச்சொல்லாயினும் பொருள் வேறு கிளத்தல் என வென்னுற்றரப்பட்ட பாதுகாவலாணையால் என்றார். இவ்விலக்கண விளக்கநூலுள் எச்சொல்லாயினும் பொருள் வேறு கிளத்தலென இவ்வாற்றரப்பட்ட வாணையாண்டையதென்க. தாம் செய்த நூன்முறைபற்றி யுரைசெய்யாது தொல்காப்பியத்திற் கிடந்த வாறே படியெடுத்தெழுதித் தமதறியாமையை விளக்கினார் என அறிக" எனவரும் பகுதியைக் காண்க.

(34) 'முதலோத்துக்களோடு இயையாமை' காட்டல் ³⁷ நால்வகைச் சொல்லிலக்கணங்களை முன்னர் வைத்து வழக்களைந்து சொற்களை அமைத்துக் கோடலை அவற்றின் பின்னர் வையாமை. முதலோத்துக்களோடு இயையாமை காண்க என உணர்த்தும் பகுதி காண்க.

'தமக்குத் தோன்றியவாறே உரைத்தார்'. 'தமக்கு வேண்டியவாறே கூறினார். 'தோன்றியவாறே குற்றம் கூறினார்' என்ற தொடர்களும் இலக்கண விளக்கச் சூருவளியில் வரும். மறுப்புத் தொடர்வகைகள், இவை ஐந்திடங்களிற் காணப்படுகின்றன. ஒரு சான்றும் இன்றி அடிப்படையிலேயே குற்றமாகப் படுவனவற்றை இலக்கணவிளக்க ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். என்று தாம் கருதும் இடங்களில்' மாதவச் சிவஞான யோகிகள் இவ்வாறு குறித்துள்ளார் என்பது கூர்ந்து நோக்குவார்க்குப் புலனாகும். ³⁸

துண்பொருள் விளக்கம் :

'தன்மையை உயர்திணைக்கும் அஃறிணைக்கும் பொதுவாகிய விரவுத் திணை' என்றல் யோசிகள் கருத்து அன்று ³⁹ இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் கருத்தை வன்மையாக மறுக்கின்றார். கிளி, பூவை, மந்தி முதலியவை பேசுவனவாகக் கூறப்படுதல், புனைந்துரை வகையாற் கூறப்படும் என்றும் கிளி, பூவை, கூறியவாறு கூறுதலல்லது சொல்லுண்மை அறிந்து கூறுதல் உலகத்து இல்லை என்றும் காரணங்காட்டி விளக்குவர் யோசிகள். புராணங்களில் ஏறும்புகள் பேசினவாகக் வரும் கருத்தைத் தாமே தடையாக எழுப்பிக்கொண்டு அவை பேசுதல் குறிப்பாலுணர்த்துதலன்றி மொழியால் பேசுதலன்றென்ப தெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தது என்பர். இவ்வாறு முடியவே, 'அஃறிணைப் பெயர்களெல்லாம் இவ்வாறென்றற்கொன்று குறிப்பாலுணர்த்தும் என்பது பெறப்பட்டது' என்றும் விளக்குவர்.

'ஒரோவழி அஃறிணைப் பொருள்கள் மொழியாற் பேசுவன உளவாயின் அது தெய்வத்தன்மை, முதலிய விசேடத்தாலன்றிப் பொருட்டன்மையான் அன்மையின் அமைத்துக் கொள்வதன்றி. அதுபற்றி விரவுத்திணையென்றல் சிறிதும் பொருந்தாதென்க' என்ற முனிவர், இவ்வாறு கொள்ளாதார்க்கு, கேட்குந் போலவும் என வழுவமைத்தலும் வேண்டா என்க என்று முடித்தல் முற்றாய்ப்புப் போன்று அமைகின்றது.

எழுவாய் வேற்றுமை என்பதற்கு இலக்கண விளக்க ஆசிரியர், செயப்படுபொருள் முதலியவற்றின் வேறுபடுத்துப் பொருண்மாத் தரம் உணர்த்தி நின்றனின் எழுவாயும் வேற்றுமையாயிற்று என்று எழுதுதலை முனிவர் மறுக்கும் பகுதி நுட்பமானது. அவ்வாறு கூறுவார்க்கு விகாரத்தினின்றும் வேறுபடுதலில் இயல்பும் விகாரமேயெனல் வேண்டுமென்க' இவ்வாறே எழுவாயாய் நின்ற உருபே ஆறு வேற்றுமைகளின் உருபையும் ஏற்கும் என்னும் கருத்துடைய ஆறனுருபும் ஏற்குமவ் வருபே' என்ற நன்னூலார் நூற்பாவிற் கு அவர் கருத்தறியாமல், ஆறும் வேற்றுமையுருபு பிறவுருபுகளையும் ஏற்கும் எனப் பொருள் விரித்தமை பொருந்தாது எனக் கூறுதல் நுட்பமாக உணர்ந்து மகிழத்தக்கது. ¹⁰

சொல்லதிகாரத் தொடக்கத்தில், 'மேற்பாயிரத்துள் நிறுத்த முறையானே' என்ற பகுதியை முனிவர் நோக்குகின்றார். 'பாயிரஞ்செய்தார். சதாசிவ நாவலர் என்றன்றே ஆண்டுரைத்தார். சதாசிவநாவலர் நிறுத்த முறைபற்றி வைத்தியநாத நாவலர் நூல்செய்தார் என்றல் பொருந்தாமை அறிக' என்று வன்மையாக மறுக்கின்ற திறம் உணர்ந்தின்புறத் தக்கது. ஏனெனில் பாயிரம் நூல்செய்த பின்னர், செய்யப்படுவதாகலின் என்ற தொடர் இம்மறுப்பிற்கு அடிப்படையாக நிற்கும் ஏதுவாகின்றது. அது பொருள் விரித்துரைத்தனன்' என்றிறந்த கால வாய்ப்பாட்டாற் கூறியதனாலும் உணர்க' என்ற ஏது விளக்கம் பின்னும் அதனை உறுதிபெற நிறுவுகின்றது எனலாம், ⁴¹

திணை என்பதற்கு ஒழுக்கம் என்ற பொருள் பொருந்தாமை காட்டிச் 'சாதி' என்பதே இங்குப் பொருந்தும் பொருள் என்று நிறுவியுள்ளார். அஃறிணையுள் உயிர் இல்லனவற்றிற்கு ஒழுக்கம் இன்மையில் அது பொருளன்று என்ற முனிவர் கருத்தரை ஏற்கத்தக்கதே அன்றோ? திணை என்பது பலபொருள் ஒருசொல் என்றும் அது 'சாதி' என்பதையே ஈண்டுணர்த்தி நின்றது என்றும் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.⁴²

திசைச்சொல் என்பது தமிழ் ஒழிந்த பதினேழ் நிலத்து மொழிகளையும் கொடுத்தமிழ்நாட்டு மொழியோடொப்பக் குறிக்காது' என்பது முனிவர் கருத்து. (1) ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் அவ்வாறு கொள்ளார், (2) உரையாசிரியர் சேனாவரையர் கூறவில்லை. (3) டெசொற்போல ஏனை நிலத்துச் சொற்கள் சான்றோர் வழக்கினுள்ளும் செய்யுளுள்ளும் வரவில்லை. (4) சில சொற்கள் இக்காலத்து வரிலும் இலக்கண முறையன்று, - இந்நான்கு காரணங்களைக் காட்டி அவை தமிழ்க்குரிய திசைச்சொல் ஆகாமையை விளக்குகின்றார்.⁴³

ஆகுபெயரும் அன்மொழித் தொகையும் வேறு வேறு என்ற தம் கருத்தைத் தொல்காப்பிய முதற் குத்திரவிருத்தி யுள்ளும் முனிவர் நிறுவுவர்.⁴⁴ சேனாவரையரிடத்துப் பெருமதிப்புடையவர், முனிவர் என்பது இலக்கண விளக்கச் சூறாவியிற் பல இடங்களரல் விளங்குகின்றது, ஆயினும் தம் கருத்துக்கு மாறுபட்ட இடர்கள் வரும்போது சேனாவரையரையும் முனிவர் மறுக்கும் துணிவும் உரனும் உடையவர் ஆவர். ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும் ஒன்றேயென்று கருதும் சேனாவரையர் கருத்தை எடுத்துக்காட்டி, இன்னும் ஒரோவோரிடங்களில் இவ்வாறே மயங்கிக் கூறுவர். அங்ஙனம் ஒரோவழி மயங்குதல்பற்றி அவரை இகழற்கு; நச்சினர்க் கினியர் முதலியோர்போல யாம் பிடித்ததே சாதிப்போம் என்னும் செருக் கால் யாண்டும் மயங்காமையின், முக்குணங்களும் மாறி மாறி வருதலின் அதுபற்றி யெனைத்துணை நுண்ணறிவாளரு மொரேவழி மயங்குதல் வியல்பு பென்க' என்கின்றார். இரண்டு திருக்குறட்பாக்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்,

“ அரிய கற்றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கால்

இன்மையரிதே வெளிறு ,,

‘ குணநாடிக்குற்றமும்நாடி யவற்றுள்

மிகைநாடி மிக்க கொளல் ”

இவ்வாறு கூறும் முனிவர், ஆசிரியர் அகத்தியனார் தொல்காப்பியனார் பதஞ்சலியார் முதலாயினோரும் ஒரோவழி அவ்வாறு மயங்கார் என்று கூறுவது வியப்பாகவே உள்ளது. அவர் தவத்தான் மனந்தாயராய் முக்குணங்களையுள் கடந்து இறைவனருள் பெற்றுடையராதலின் அன்னரல்லர்; என உணர்க' என்ற காரணமும் காட்டுகின்றார்.⁴⁵

‘மெய்ம்மயக்கம் என்பதற்கு மாறானதாக’ உயிர்மெய் மயக்கம் என்ற குறியீடு உள்ளதென மறுக்கின்றார். தொல்காப்பியனார், நன்னூலார் கருத்தறியாது இவ்வாறு கொண்டனர் என்று முனிவர் கருதுகின்றார்.⁴⁶

இலக்கண விளக்கநூற் கருத்துக்களை மறுக்கப்படுகின்ற முனிவர், பிரயோக விவேக நூலாலையும் ஓரிடத்துச் சார்த்த நிலைவகையில் மறுத்துரைக்கின்றார்.⁴⁷ “சொல்லியல்பு சிறிது முணராமையாற் றமக்கு தமக்குவேண்டியவா றெல்லாம் கூறினார், பிரயோக விவேக நூலாரும் சொல்லியல்புணராமையான் எல்லாச் சொல்லும் உரிச்சொல்லாமெனவும், குறிப்பு வினைமுற்றும் பெயர்ப் பகுபதமும் ஒன்றெனவும் மயங்கிக்கூறி, குறிப்பு வினைமுற்றே தத்திதாந்தம் எனவும் கூறினார்” எனவரும் பகுதி காணத்தக்கது.

சில மறுப்புக்கள் ‘விருத்தியிற் காண்க’ எனக் குறிக்கப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக உயிற்றுப் புணரியலில் மூன்றாம் நூற்பாவாகிய ‘வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர் நிலையே என்பதற்கு இலக்கண விளக்கம் தரும் பொருளை மறுக்கும் பகுதி பின்வருமாறு’ “இச்சூத்திரத்திற்கிது பொருளன்மை விருத்தியுட் காண்க. நால்வகைச் சொற்களும் இருவழியும் புணருமென மேலெய்தியதனை ஒருமருங்கு மறுத்துப் பெயர்ச்சொற் புணருநிலையே வேற்றுமை வழியவாம் என்பது பொருளெனக்கொள்க” என்பது முதற் சூத்திரவிருத்தியில் முனிவர் இதன் பொருளை விளக்கிய பகுதியாம்.⁴⁸

இலக்கணச் சிந்தனை வளர்ச்சி :

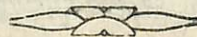
இவ்வாறு மாதவச் சிவஞான யோகிகள் செய்துள்ள இப்படைப்பு அமைகின்றது. என்பத்திரண்டு இடங்களிலேயே மாறுபடுவதால் பெரும் பான்மையான இலக்கண விளக்கப் பகுதிகள் அவர்க்கு உடன்பாடே என்று கொள்ளமுடிகிறது. அறிவாராய்ச்சி மிகுந்த அக்கால இயல்பாக இத்தகைய ஆழ்ந்த மறுப்பு நூல்களைக் காணலாம். இவற்றை நடுநிலை நின்று நோக்குங்கால் வரலாற்றுப் போக்கில் விளைந்த இலக்கணச் சிந்தனைகளின் வளர்ச்சிநிலை மாற்றங்கள் என்று குறிப்பிடுதல் பொருந்தும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இக்கட்டுரையிற் காட்டப்பெறும் பக்கங்கள் குத்திர இயல் எண்கள் அனைத்தும் ஆறுமுக நாவலரது 1952 ஆம் ஆண்டு (சுருஷிதைம்) 5 ஆம் பதிப்பாக வெளிவந்த “இலக்கண விளக்கச் சூருவளி” நூலைத் தழுவித் தரப்பெற்றுள்ளன. (இலக்கணக் கொத்து, தொல் காப்பியப்பாயிர விருத்தி, தொல்காப்பிய முதற் குத்திர விருத்தி ஆகியனவும் இப்பதிப்பில் இணைந்துள்ளன)
2. மேற்படி நூல் பக் 62.
3. “சிவஞான முனிவரின் இலக்கணக் கொள்கைகள்” டாக்டர் சொ. சிங்காரவேலன், “ஞானசம்பந்தம்” (தருமையாதீன இதழ்) தருமபுரம் காண்க.

4. மேற்படி இலக்கண விளக்கச் சூருவளி நூல் பக்கம் 65.
5. மேற்படி நூல் பக்கம் 65, 72.
6. மேற்படி நூல்
7. மேற்படி நூல் பக்கம் 65.
8. மேற்படி நூல் பக்கம் 65.
9. மேற்படி நூல் பக்கம் 66.
10. மேற்படி நூல் பக்கம் 66.
11. மேற்படி நூல் பக்கம் 67.
12. மேற்படி நூல் பக்கம் 67
13. மேற்படி நூல் பக்கம் 67, 66, 68, 72 போலியெழுத்தென வேதில்லை என்பது விருத்தியுட் காண்க என மேலுரைத்ததாம் கடைப்பிடிக்க'' (பக் 72) முதலியன காண்க.
14. மேற்படி நூல் — பக். 89
15. மேற்படி நூல் — பக் 70, 73
16. மேற்படி நூல் — பக் 71
17. மேற்படி நூல் — பக் 72
18. மேற்படி நூல் — பக் 73
19. மேற்படி நூல் மேற்காட்டிய பக்கம்
20. மேற்படி நூல் — பக் 74
21. மேற்படி நூல் பக் 74, 75
22. மேற்படி நூல் பக்
23. மேற்படி நூல் பக் 72
24. மேற்படி நூல் மேற்காட்டிய பக்கம்
25. மேற்படி நூல் பக் 78
26. மேற்படி நூல் — பக் 79
27. மேற்படி நூல் — மேற்காட்டிய பக்கம்
28. மேற்படி நூல் — பக் 80
29. மேற்படி நூல் பக் 83, 81, 89
30. மேற்படி நூல் பக் 82
31. மேற்படி நூல் மேற்காட்டிய பக்கம்
32. மேற்படி நூல் பக் 83
33. மேற்படி நூல் பக் 84, 88
34. மேற்படி நூல் பக் 85
35. மேற்படி நூல் பக் 90
36. மேற்படி நூல் பக் 94
37. மேற்படி நூல் மேற்காட்டிய பக்கம்
38. மேற்படி நூல் பக் 67, 69, 70, 73 - முதலியன காண்க.
39. மேற்படி நூல் பக் 85, 86
40. மேற்படி நூல் பக் 88
41. மேற்படி நூல் பக் 81
42. மேற்படி நூல் மேற்காட்டிய பக்கம்
43. மேற்படி நூல் பக் 83
44. மேற்படி நூல் பக் 87 88; 49
45. மேற்படி நூல் பக் 49
46. மேற்படி நூல் பக் 71
47. மேற்படி நூல் பக் 73
48. மேற்படி நூல் பக் 55

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

நன்னூல் - விருத்தியுரை

வித்துவான். ச. இரத்நவேலன்,

(திருவாவடுதுறை ஆதீனப் பிரசாரகர், சங்கரநயினர்கோயில்.)

ஒன்னூர்த் தெறல்செய் துலந்தார்க் கருள்தவம் உன்கண்ணதே
என்னு மொழிவர் சிவஞான தேவ விசைந்தசைவ
மன்னு வலன்செ யிலக்கணஞ் சூற வளியுறுத்தி
யுன்னப் பவணந்தி நூலினி தாக்கலென் ஓர்கிலனே.

(ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் இரட்டைமணிமாலை
பொ. பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள்.)

தோற்றுவாய் :

செந்தமிழணங்கு செய்த அருந்தவத்தால் அவ்வணங்கின் பெருமை
நின்று தழைக்கப் பேருபகாரம் செய்த தவஞானச் சீலர் பல்லோர். அவருள்
தலைவராய் நின்று அவஞானம் போக்கிச் சிவஞானம் விளைத்த எங்கள் குல
தெய்வம் ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் தமிழணங்குக்குச் சூட்டிய முடியின்
கண் நின்றொளிரும் மணிகள்போல ஆக்கி உபகரித்த நூற்செல்வம் பல.
அவற்றுள் முதன்மையும் தலைமையும் பெற்றிலங்குவது திராவிட மாபாடி
யம் எனக் கற்றுவல்ல சான்றோராற் போற்றப்படும் ஸ்ரீ சிவஞானபோத
மஹா பாஷ்யமாகும்.

ஈடும் எடுப்புமற்ற அச்சிவஞானபோத மஹா பாஷ்யத்தை அருளிச்
செய்ததே தமது பரம லட்சியமாகக்கொண்டு அவதாரம் செய்தருளியவர்
கள் ஸ்ரீமத் சிவஞானசுவாமிகள். ஆதலால் அப்பாஷ்யப் பொருளைப் பயப்
பிக்குங் கருவியாய் அந்நூற் பயிற்சிக்கு முன் ஒருதலையாக வேண்டப்படுவ
தாகிய இலக்கண, தருக்க, பிரபந்த, காவிய, மறுப்பு, மொழிபெயர்ப்பு,
நூலுரைகளும் ஆக்கித் தமிழ்மொழிக்கு உபகரித்தார்கள். அதனால் தமிழ்
மொழி, 'மண்ணிடை இலக்கண வரம்பிலா ஏனைமொழிபோல் எண்ணவும்
படுமோ?' என்ற பெருமையைத்தக்க வைத்துக்கொண்டது.

ஸ்ரீ சிவஞான போதத்தின் கண்ணும், மஹாபாஷ்யத்தின் கண்ணும்
உள்ள மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பதற்கு இலக்கண அறிவு இன்றியமை
யாதது. அதற்கென ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் தொல்காப்பிய முதற்

குத்திர விருத்தியுரை; நன்னூல் - (சங்கர நமச்சிவாயப் புலவரியற்றிய உரைத் திருத்தம் என்னும்) விருத்தியுரை இலக்கண விளக்கச் சூருவளி என்னும் மூன்று நூல்கள் இலக்கணச் சார்பில் இயற்றி யருளிணர்ந்தனர்.

ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் சுத்தாத்வைத சித்தாந்த முத்தி எய்தி இருநூறு ஆண்டுகள் நிறைவடைந்து 200 ஆவது குருபூசை எய்திய பொழுது திருவாவடுதுறை யாதீனத்து 23-ஆம் குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் அக்குருபூஜை வைபவத்தைச் செந்தமிழ் நாட்டவரும் சித்தாந்த சைவரும் இறும்பூதெய்துமாறு மஹோத்ஸவமாகக் கொண்டாடப் பணித்தார்கள். திருவிடைமருதூரில் நடைபெற்ற அவ்வைபவத்தில் ஒன்றுக்கும் பற்றாத தொழும்பனேனையும் திடீரென நன்னூல் விருத்தியுரைபற்றி உரையாற்று மாறு ஆக்ஞாபித்தார்கள். குருவாக்ய பரிபாலனம் செய்தலே அடியேன் கடனாதலின் அந்த ஞானதேசிக மூர்த்திகள் திருவடியே துணையாகக் கொண்டு அப்பணி தலைக்கொண்டேன்., சிலநேரம், உரையாற்றினேன். அச்சொற்பொழிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு “நன்னூல் விருத்தியுரை” என்னும் இக்கட்டுரையும் ஆக்கப்பட்டது. குற்றங்கள் நீக்கிக் குணம்கொண்டு கோதாட்டுதல் கற்றறிந்த மாந்தர் கடன் என்பது எனிய நேன் பணிவுரை.

இலக்கணக்கல்வி :

‘எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்கம் அனைத்தும் எழுத்தறிவார் காணின் இலையாம்’ என்று உரைத்தார் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர். எத்துணைப் பேரிலக்கியங்களில் ஒருவர் பயிற்சியுடையார் என்றாலும் அவரிடம் இலக்கணப் பயிற்சி நிரம்பாவிட்டால் அவ்விலக்கணப் பயிற்சி மிக்கார் முன் அவரது கல்விப் பெருக்கம் பயனற்று இல்லையாய் விடும் என்பது அவ்வுடிகளின் பொருள், அதனாலேயே நம் முன்னோர்கள் இலக்கண அமைதி வாய்ந்த நூல்களையே நூல்கள் என்று கொண்டனர். மற்றவற்றைப் புறத்தே ஒதுக்கினர். இலக்கணம் கண்போன்று போற்றப்பட்டது. இதனை ஆசிரியர் திருவள்ளுவர்,

‘எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டும்.

கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு’

என்ற குறளால் உரைத்தார். ஈண்டு எழுத்தென்பது இலக்கணநூலை உணர்த்திற்று. அவ்வுண்மை அக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் உரைமுகத்துக் காட்டிய மேற்கோள் செய்யுளான் அறிந்து கொள்ளப்படும். இவ்வளவு மேன்மையோடு கூடிய இலக்கணநூலும் கற்று வல்ல சான்றோரால் செய்யப்படுதல் வேண்டும், சான்றோர் அல்லாதவர் செய்யின் அவரால் செய்யப்படும் அந்நூல் குன்றக்கூறல் முதலிய குற்றங்கள் நிறைந்து காணப்படும். எனவே அவ்வகையிலும் நம் முன்னோர் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் இலக்கணநூலைத் கண்டு கற்பித்தனர்.

ஐம்பது அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்க்குட்பட்ட முறையான் மாணக்கர்க்கு இலக்கணநூற் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது அக்காலத்துத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் திருமடங்களிலும் தமிழ்க்கல்வி கற்போர் முன்னதாக யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் ஆக்கிய இலக்கண வினா-விடை, இலக்கணச்சுருக்கம் ஆகிய நூல்களைக் கற்று நிகண்டு நூல்களில் பயிற்சியை விரிவாக்கிப் பின்னர் நன்னூல் காண்டிகையுரை, நன்னூல் விருத்தியுரை என்றமுறையில் கற்றனர். யாப்பு, அணி இலக்கணப்பயிற்சி நிறைவில் தொல்காப்பியம் கற்பிக்கப்பட்டது. இலக்கண நூல்களையும் அவற்றின் உரைகளையும் பழைய ஆசிரியர்கள் முறையாகக் கற்பித்தனர்-அதனால் கற்றமாணவர் சான்றோர் உரைகளை உள்ளவாறறியும் இயல்பினர் ஆயினர். கற்றுவல்ல சான்றோரும் மற்றோர் கோட்பாடு பற்றி முதல் நூலோடு முரணிய இடங்களெல்லாம் ஆசிரியரால் தெளிவாக விளக்கப்பட்டன.

தொல்காப்பியமும் நன்னூலும் :

தொல்காப்பியம் ஒன்றே எல்லா நூல்களிலும் தலைமையானதாயிருப்ப அந்நூல் மட்டுமே கற்றல் அமையாதோ எனின் அமையும். ஆயினும் கற்போர் படிமுறையான் அறியும் உயிரியல் புடையாராகையால் கடல்போல் பரந்து விளங்கும் தொல்காப்பியத்தை ஆரம்பத்திலேயே கற்கப் புகுவாராயின்பெரிதும்மலைத்துக்குன்றுமுட்டிய குருவிபோல இடர்ப்படுவர் ஆகையால் கருணை மிகுதியால் கற்பிக்கப்புகுந்த ஆசிரியன் படிமுறையால் கற்பிப்பான். அச்செயலே மாணவர்க்கு உணர்வு பெருகச்செய்யுமாகலான்.

பிற்காலத்து இலக்கணம் கற்கப் புகுந்தாரும் கற்பிக்கப் புகுந்தாரும் பின்னூல்களுள் சிறந்த நன்னூல் ஒன்றையே கற்றும் கற்பித்தும் வந்தனர் அந்நூல் இயற்றிய பவணந்தி முனிவர் 'நடவா மடிசீ ..... (நன்-137) எனத் தொடங்கும் ஒரு குத்திரத்திலேயே உலகமலையாமை உள்ளிட்ட பத்தழகோடும் கூட்டிச் சூத்திரம் செய்த பல்கலைக் குரிகில். ஆயினும் மற்றோர் கோட்பாட்டினர் ஆதலால் தமிழ்மொழிக்கு மேல் வரிச்சட்டம் என்று போற்றப்பட்ட தொல்காப்பியத்தினின்றும் அவர் வேறுபட்ட இடங்கள் சில.

ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் தாம் அருளிச் செய்த தொல்காப்பிய குத்திரவிருத்தியுள் அவ்விடங்களை எடுத்துக் காட்டியருளியுள்ளார்கள்.

1. செய்யுளியலுட் கூறிய ஒற்றளபெடையை அளபெடை அதி காரப்பட்டமை நோக்கி உயிரளபெடையைச் சார வைத்துக் கூறுதல்.
2. தனி நிலை முதனிலை இடைநிலை ஈமெனு நால்வகையிடத்தை முன்றிடமென அடக்குதல்.
3. 'மெல்லெழுத் துமிகுத லாவயி னை' (தொல் புள்ளி 20) என்ற வாறே தங்கை நங்கை எங்கை செவி தலை புறம் என மகாரங்

கெட்டு இனமெல்லெழுத்து மிகுமென்னது மகரமே இனமெல்
லெழுத்தாய்த் திரியும் (நன் மெய் புணர் 16) என்றல்

4. 'அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரினே
முதனிலை ஒழிய முன்னவை கெட்டு
மெல்லெழுத் துமிகும்' (தொல் புள்ளி 20)
என்னது அங்கை யென்புழிக் ககர வகரங் கெட்டு
மகரந் திரிந்து முடியும் (நன்-மெய்-புணர் 19, 16) என்றல்
5. 'முதலீ ரெண்ணி நெற்று ரகரமாகும்' (தொல்-குற்-14) இடை
நிலை ரகர மிரண்டெ னெண்ணிற்கு நடைமருங் கின்று' (தொல்-
குற்-14) என்றவாறே கூறுது இரண்டன் ஒற்றுயிரேக நின்ற
ரகர வொற்றின் மேல் உகரம் வந்து செய்கைப்பட்டு முடியும்
என்றல்
6. 'நாகியாதென யகரம். வரும் வழி உகரம்கெட்டு இகரம்
தோன்றும், (தொல் குற் 5) என்னது ' உகரமே இகரமாய்த்
திரியும் (நன் உயிர் 14) என்றல்'
7. நெடுமுதல் குறுகும் மொழிகளின்முன் பொதுப்பட ஆறன்
உருபிற்கும் நான்கன் உருபிற்கும் அகரம் நிலை
யுமெனக் கூறி
'ஆற னுருபி னகரக் கிளவி
யீரூ ககரமுனைக் கெடுதல் வேண்டும்' (தொல் புணர் 13)
என்னது குவ்வி னவ்வரும் என்றொழிதல்
8. ஆடிக்குக் கொண்டான் (தொல் - உயிர் - 46) என்புழி இக்குச்
சாரியை யென்னது குச்சாரியை என்றல்
9. வற்றுச் சாரியை வகரங் கெட்டு அற்றென நிற்கும் என்னது
அற்றுச் சாரியை என்றே கோடல்.
10. இன்னென்சாரியை இற்றெனத்திரியும் என்னது இற்று என்பது
வேறு சாரியை எனக்கோடல்.
11. அக்கென் சாரியை மெய்மிசை யொடுங்கெடும் என்னது அகரச்
சாரியை எனக் கோடல்.
12. அ ஆ வ என மூன்றும் பலவறி சொல் (தொல் வினை 19)
என்னது உண்குவ உறங்குவ என்புழி வகரத்தை வேறு பிரித்து
இடைநிலை எனக்கொண்டு அகர விசுதி (நன் - வினை - 10)
என்றொழிதல் ..... இன்னபிறவாம்'' எனத் தொல்காப்பிய
குத்திர விருத்தியுள் ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் அவ்விடங்களைக்
காட்டியுள்ளமை கண்டு கொள்க.

இவ்வாறு நன்னூல் ஆசிரியர் மற்றோர் கோட்பாட்டினர் என்று அறிந்தும், தொல்காப்பியர் தொல்லாணை கடைப்பிடியாது வேறு பட்டமை அறிந்தும் அவர்நூல் கற்பதும், கற்பிப்பதும் பொருந்துமோ எனின் பொருந்தும்.

வழிநூலும் சார்பு நூலும் :-

தமிழ்மொழிக்கண் முதலில் எழுந்த நூல் அகத்தியமே. அந்நூலே தமிழ் இலக்கண முதல் நூல் என்க. அம்முதல் நூல் இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்றும் விரிவிப் பரந்து கிடந்தமையால் இக்காலத்துச் சில்வாழ்நாள் பல்பிணிச் சிற்றறிவினோர்க்கு அறியமுடியாத தாயிற்று. அவர் அறியும் முறைப்பட எண்ணி அதற்கேற்ப இயற்றமிழைமட்டும் தொகுத்துச் செய்தார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர். ஆகலான் அகத்தியத்தின் வழிநூலே தொல்காப்பியம். தொல்காப்பியம் சார்புநூல் போலத்திரிபு வேறுடைத் தாகச் செய்யப்படாது முன்னோர் நூலின் முடிபு ஒருங்கு ஒப்பக் கருதித் தொகுத்துச் செய்யப்பட்டது. அதனாலும் தொல்காப்பியம் வழிநூல் என்ப து உம் பெறப்பட்டது.

இனி நன்னூல் சார்பு நூலாம். மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்

‘மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாசி
யுரைபடு நூல்தாம் இருவகை யியல
முதலும் வழியுமென் நுதலிய நெறியின்

என மரபியலகத்து நூலிரண்டென ஒதியிருப்பச் சார்பு நூலென ஒன்று கூறியது என்னையெனின் - ஒன்றன் வழியாகச் செய்வனவெல்லாம் வழியே யாயினும் அவை முன்னோர் நூலின் முடி பொருங்கொத்தலும் திரிபு வேறுடைத்தாதலுமென இருவேறு வகைப்பட நிகழ்கின்றமையின் அது பற்றிச் சார்பு நூலென வேறுகோடலுமையுமென விடுக்க.

அங்ஙனம் திரிபுவேறுடையது உம் பொருளான் ஒருங்கொத்தலின் மரபுநிலை திரியாமையின், வழி நூலென்றற்கு ஏற்புடைத்தா தலும் அறிக.

எனத் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியுள் காட்டுவது காண்க. அங்ஙனங் காட்டிய ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் நன்னூல் திரிபுடையது என்பதற்கு மேலே கண்ட பன்னிரண்டு வேறுபாடுகளை எடுத்துக்காட்டிப் பின்னர்

‘இங்ஙனம் வேறுபடினும், புணர்ச்சி முடிபும் சொன்
முடிபும் பொருண் முடிபும் வேறுபடாமையின்
மரபுநிலை திரியா வாயின்’

என்று எடுத்துக் காட்டிச் சார்புநூல் பயிற்சி வேண்டற்பாலதே என்பதைக் குறிப்பான் வலியுறுத்தியது காண்க.

சைவத்துள்ளும் சிவஞானபோதம் என்னும்முதல்நூலும் சிவஞான சித்தியார் என்னும் வழிநூலும் முதல் ஆறு சூத்திரங்களைப் பொதுவதிகாரம்

எனக் கொண்டிருப்ப, சிவப்பிரகாசம் என்னும் அரிய சார்புநூல் முதல் இரண்டு சூத்திரங்களையே பொதுவதிகாரம் எனக்கொண்டு திரிபு வேறுடையதாயிற்று. எனினும் உமாபதிசிவம் என்னும் சிவபிரகாச ஆசிரியர்,

“தெரித்தரு முதல்வருயர் சிவஞான போதஞ்
செப்பினர்பின் பவர்புதல்வர் சிவஞானசித்தி
விரித்தளர்மற் றவர்கடிகு வடிகள் போற்றி
விளம்பியநூ லவையிரண்டும் விரும்பி நோக்கிக்
கருத்திலுறை திருவருளு மிறைவ னூனும்
கலந்துபொது வுண்மையெனக் கருதி யானும்
அருத்திமிக வுரைப்பன்வளர் விருத்த நூறும்
ஆசில்சிவப் பிரகாச மாகு மென்றே”

என்று நூல்வழி கூறுமிடத்துக்கூறியமையால் திரிபு வேறுடையதாயினும் பொருளான் ஒருங்கொத்ததன்மை காட்டி மரபுநிலை திரியாத நூலாயிற்று.

இது காறும் கூறியவாற்றால் நன்னூல் கற்பதும் கற்பிப்பதும் பொருந்தும் என்றாயிற்று.

அன்றியும் நன்னூல் செய்வித்த அமராபரணன் என்னும் சீயகங்கன் தொல்காப்பியக் கடலைச் சுருக்கித் தருக எனவேண்டிக் கொண்டமையாலேயே அந்நூல் செய்யப் பெற்றது. அதனை,

‘திருந்திய செங்கோற் சீய கங்கள்
அருங்கலை விநாதன் அமரா பரணன்
மொழிந்தன னாக முன்னோர் நூலின்
வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்’

என்ற சிறப்புப் பாயிரத்தானும்

‘தொல்காப் பியத்தின் குணதோடந் தேர்ந்து சொலுவதற்குத்
தொல்காப் பியங்கற்க நீண்ட ததனைச் சுருக்கியிசை
ஓல்காப் பெரும்பவ ணந்தீயென் ரோதி யுபகரித்த
வல்கா வலன்சீய கங்கனுந் தான்கொங்கு மண்டலமே’

என்னும் கொங்கு மண்டலசதகத்தானும் அறியலாம்.

நன்னூலும் அதன் உரைகளும் :

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின் தோன்றிய நூல்களுள் நன்னூல் ஒன்றே சொற்சுருங்கச் சூத்திரித்துச் செறிவு மிகுக்கற் றோர்க்குக் களி பேருவகை நல்குவது. அதனால் இலக்கணம் கற்போர் மத்தியில் நன்னூல் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியது. இலக்கணக் கொத்து ஆசிரியராகிய சாமிநாத தேசிகர வர்கள்” முன்னோர் ஒழியப் பின்னோர் பலரினுள், நன்னூலார் தமக்கு எந்நூலாரும் இணையோ, என்னுந் துணியே மன்னுக” என்று இந்நூலைப் புகழ்ந்தார். திருத்தணிகையுலா

“நேமிநா தத்தால் நிலைதெரியாச் சொற்புணர்ச்சி
காமர் நன்னூற் சூத்திரத்தாற் காட்டிடர்”

என்று இந்நூற் பெருமையைப் பேசுகிறது. இந்நூலாசிரியர் பவணந்தி முனிவர் என்னும் சமணத்துறவி சீயகங்கன் என்னும் குருநில மன்னன் வேண்டு கோளின்படி இந்நூலை ஆக்கினார் என்பதைச் சிறப்புப் பாயிரம் கொண்டு அறியலாம். மூன்றாம் குலோத்துங்கனுக்குப் பட்ட சிற்றரசன் இம் மன்னன் (கி.பி.1178 - 1216) என்று இக் கால ஆய்வாளர் கூறுவர்.

நன்னூல் சமணரால் செய்யப்பட்டதாயினும் அந்நியநூல் அவிரோத மின்றேல் உள்ளத்தில் பழுதென்று எண்ணாத சைவ நல்லாசிரியரும், வைதிகப் பெரியாரும் இந் நூலைக் கற்றும் கற்பித்தும் வந்தனர்.

இந் நூலுக்கு முதலில் சமணராகிய மயிலைநாதரே உரை செய்தாராயினும் அவ்வுரை நூலாசிரியர் கருத்தொடு பல்வேறு இடங்களில் வேறு படுதலானும் சமணச்சார்பு மிக் கு இருத்தலானும் வேறு ஓர் உரையின் தேவை ஏற்பட்டது. அதனால் தம் ஆசிரியர் ஆணை வழி திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த சங்கர நமச்சிவாயப் புலவர் நன்னூலுக்கு விருத்தியுரை ஒன்று ஆக்கினார். சங்கர நமச்சிவாயப் புலவரின் ஆசிரியர் திருவாவடுதுறையாதீனத்து சுவாமி நாத தேசிக மூர்த்திகள். இவர் இலக்கணக் கொத்து; திருச் செந்திற் கலம்பகம், தசகாரியம் என்னும் இலக்கண, இலக்கிய, சாஸ்திர நூல்கள் ஆக்கிய பெரியார்.

தமிழ்நாட்டுச் சைவமக்கள் செய்த தவமே திருவுருக் கொண்டாலனைய ஸ்ரீ மத் சிவஞான சுவாமிகள் நன்னூல் விருத்தியுரையில் சில இடங் களில் போதிய விளக்கம் தருதற்பொருட்டுப் புதிய பகுதிகள் பலவற்றை எழுதி விருத்தியுரையின் நடுவே சேர்த்துப் புதுக்கினார்கள். அவ்வுரையில் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியுள் கூறியனவும் பலவுள, இப் புத்தம் புத்துரை பின்னாளில் தனிப் பெருமையுடன் ஒப்பும் உயர்வும் இன்றி இரு நூறுண்டுகளாக விளங்கி வருகிறது.

இவ்விருத்தியுரையை அடியொற்றியே பின்வந்த உரைகள் யாவும் விளங்கின. திருத்தணிகை விசாகப் பெருமானாயர் என்னும் வீரசைவர் நன்னூற்குக் காண்டிகையுரை செய்தார். இந் நன்னூற் காண்டிகை யுரையின் சிறப்புப் பாயிரத்தில்

“நயன்மிரு சங்கர நமச்சிவாயனால்
பயன்மிகச் செய்திடப் பட்டதன் பின்னர்
தவஞ் சாந்தனிற சால்புகள் துறைசைச்
சிவஞான முனிவனால் திருத்திடப் பட்ட
விருத்தி யுரைதனை வெளிப்படச்சுருக்கி
கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மற்றுஞ்சில
வுறுமுறை காண்டிகை உரையுளங் கொண்டு
சிறுவரும் உணர்தரும் செவ்வியிற் செய்தனன்”

என்று கூறுவதுகொண்டு இவ்வுண்மையை உணரலாம். நன்னூற் குக் காண்டிகையுரையாக இராமாநுசக் கவிராயர், விசாகப்பெருமான் ஐயர், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள், குமாரசாமிப்புலவர், பவானந்தம் பிள்ளை, ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, சடகோப ராமாநுசாச் சாரியார் முதலிய பலரது உரைகளும் ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் அருளிய விருத்தி யுரையைப் பின்பற்றி வந்தவை. ஆயினும் இந்நாள் வரை இலக்கண ஆய்வுக் கும் ஐயந்திரிபற உண்மைகளைக் கோடற்கும் ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய நன்னூல் விருத்தியுரை ஒன்றே போற்றிக் கற்கப்பட்டு வருகிறது.

விருத்தியுரையின் அவசியம் :

இனிஆசிரியர் ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள், ஸ்ரீ சிவஞானபோத மஹா பாஷ்யம் ஆக்குவதையே பரம இலட்சியமாகக் கொண்டவர்கள் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி ஒன்று ஆக்கியதே அமையும்; நன்னூற்கு உரைசெய்தது மிகையாகும் எனின் அவ்வாறு அன்று.

ஸ்ரீ சிவஞான போதத்தில் தொல்காப்பிய இயல்வரம்பு ஒன்றே போற்றிப் பேணப்பட்ட விபரம் ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய சிற் றுரை, பேருரைகளில் பரக்கக் காணலாம். அயினும் நன்னூல் விதிகளும் ஆண்டாண்டு அவ்வரிய சிவஞான போதத்தின்கண் காணப்படுவனவாம். சான்றாக மூன்றாம் சூத்திரத்து

“மாயா வியந்திர தனுவினு ளான்மா”

என்று மெய்கண்ட தேவர் அருளிய சூத்திரத் தொடர்க்குச் சிற் றுரைக்கண் ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் ‘மாயை ஆகுபெயர். இகரம் விரித்தல் விகாரம்’ என்று இலக்கணக் குறிப்பு அருளியுள்ளார்கள்.

மாயா என்பதும் யந்திரம் என்பதும் வடமொழியாதலால் மாயா யந்திரம் என்றே கூறலாம். விரித்தல் விகாரத்தால் இகரத்தை விரித்து மாயா வியந்திரம் என்றுரைத்தார் ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவ நாயனார். இதற்குவிதி

**‘ரவ்விற் கம்முத லாமுக் குறிலும்
லவ் விற் கம்முத விரண்டும் யவ்விற்
கிய்யும் மொழிமுத லாகிமுன் வருமே’**

என்ற நன்னூல் சூத்திரத்தில் காணப்படுகிறது. எனவே நன்னூற் பயிற்சியும் சிவஞான போதம் கற்பார்க்கு வேண்டுமென்பது பெறப் பட்டது. அன்றியும் தொல்காப்பியம் பூரணமாகக் கற்றற்சியலாதவர்களும் ஸ்ரீசிவஞானபோதம் கற்கமுற்படின் நன்னூலேனும் கற்றல் வேண்டுவ தவசியம் என்பதுணர்ந்த ஆசிரியர் சிவஞான சுவாமிகள் இந்நூற்கு உரை ஆக்கினார்கள் என்றலுமொன்று.

இனி ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் ஆக்கிய நன்னூல் விருத்தி யுரைக் கண் சிலநயங்களைத் தாளி புலாக நயம் பற்றிக் காண்போம்.

தமிழ் நெடுங்கணக்கின் கிடக்கை முறை :-

தமிழ்மொழிக்கண் அ முதல் ஓள வரை உயிர் எழுத்துக்களாம். ககர (க்) முதல் னகர (ன்)முடிய மெய் எழுத்துக்களாம். இவற்றை உயிர், மெய் என இவ்வரிசையில் வைத்ததற்கு ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள்

‘ சிறப்பினு மினத்தினுஞ் செறிந்தீண் டம்முதல் ,
நடத்தல் தானே முறையா கும்மே

என்ற நன்னூற் குத்திர வுரைக்கண் காட்டும் காரணங்கள் கற்றோர் நெஞ்சைப் பிணிப்பனவாகும். உயிர் எழுத்துக்கள் : அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ. ஓள என்னும் வரிசையிலமைந்த பன்னிரண்டுமாம். மெய்எழுத்துக்கள் : க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் என்னும் வரிசையிலமைந்த பதினெட்டுமாம். இவ்வாறே நாளிது வரை உயிர், மெய்கள் சுற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வரிசையில் எழுத்துக்கள் வைக்கப்படக்காரணம் என்ன? ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் காட்டும் காரணங்களைக் காண்போம்.

1. ‘அகரம் முதலிய பன்னிருயிரும் தனித்தியங்கும் ஆற்றலுடைமையானும் ககரம் முதல் பதினெட்டு மெய்யும் அகரத்தோடு கூடியல்லது இயங்கும் ஆற்றல் இன்மையானும், (உயிர்க்கு) அச்சிறப்பும் (மெய்க்கு) சிறப்பின்மையும் நோக்கி, உயிர் முன்னும் மெய்பின்னுமாக வைக்கப்பட்டன

2. உயிர்களுள் அ இ உ என்பன, முறையே அங்காந்து கூறும் முயற்சி யானும் அவ்வங்காப்போடு அண்பல்லடி நாவிலிம்புறக் கூறு முயற்சியானும் அவ்வங்காப்போடு இதழ்குவித்துக் கூறும் முயற்சியானும் அப்பிறப்பிடத்து முறையே முறையாக வைக்கப்பட்டன. ஆகார (ஆ) ஈகார (ஈ) ஊகாரங்கள் (ஊ) அகரமுதலியவற்றிற்கு இனமாதலின் அவற்றைச் சாரவைக்கப்பட்டன.

3. ‘ எகரமாவது — அகரக் கூறும் இகரக் கூறும் (அ+இ) தம் முள் ஒத்திசைத்து நரமடங்கல் போல்நிற்பதொன்றாகலானும் ஒகரமாவது — அகரக் கூறும் உகரக் கூறும் (அ+உ) தம்முள் ஒத்திசைத்து அவ்வாறு நிற்பதொன்றாகலானும் அவை அவற்றின் பின் முறையே வைக்கப்பட்டன

4. ‘ அகரமும் யகரமும் இகரமும் (அ+ய்+இ) தம்முள் ஒத்திசைத்து நிற்பதொன்றாகலின் எகர ஏகாரங்களின் பின்னர் ஐகாரமும்,

5. அகரமும் வகரமும் உகரமும் (அ+வ்+உ) தம்முளொத்திசைத்து நிற்பதொன்றாகலின் ஒகர ஓகாரங்களின் பின்னர் ஔகாரமும் வைக்கப்பட்டன”

என்றுகூறி வடமொழிக் கண்ணும் இக்கருத்து உள்ளதனை, “ இவ்வாறாதல் பற்றி எ ஏ ஐ ஓள என்னும் நான்குநையும் வடநூலார் சந்தியக்

கரம் (diphthong) என்பர், கையடனார் நரமடங்கல் போல என்று உவமையும் கூறினார்”

என்று எடுத்துக்காட்டி ஸ்ரீமத்சிவஞான சுவாமிகள் தெளிவிக்கிறார்கள். தமிழ்மொழிக்கு வடநூல் கொள்கைப்படி கூறுவது பொருந்தாது. தொல்காப்பியர்க்கும் இந்நன் நூல் ஆசிரியர்க்கும் அக்கருத்து உடன்பாடோ என்று வினாவினார்க்கு விடை கூறுவான்போல ஸ்ரீமத் சுவாமிகள்.

‘இக்கருத்தே பற்றி ஆசிரியர்.

அம்முன் இகரம் யகரம் என்றிவை
எய்தின் ஐயொத் திசைக்கும் அவ்வொடு
உவ்வும் வவ்வும் ஓளவோ ரன்ன (நன்-125)

என்றார். இவ்வாறே ஆசிரியர் தொல்காப்பியரும்

அகர இகரம் ஐகாரமாகும் (தொல் மொழி 21)
அகர உகரம் ஓளகாரமாகும் (தொல் மொழி 22)

எனக்கூறி ஐ என்னும் நெட்டெழுத்தின் வடிவு புலப்படுத்தற்கு அகர இகரங்களையன்றி அவற்றிடையே யகரமும் ஒத்திசைக்கும் என்பார்

அகரத் திம்பர் யகரப் புள்ளியும்
ஐயென் நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்

(தொல்-மொழி-23)

என்றும், “மெய்பெற” என்ற இலேசானே ஓள என்னும் நெட்டெழுத்தின் வடிவு புலப்படுத்தற்கு அகர உகரங்களே யன்றி அவற்றிடையே வகரமும் ஒத்திசைக்கும் என்றும். இம்பர் உம்பர் என்றும் போல்வன காலவகை இடைவகைகளான் மயங்குமாகலின் இவற்றின் முதற்கண் நிற்பது யாதோ இறுதிக்கண் நிற்பது யாதோ என்னும் ஐயம் நீக்குதற்கு

‘இகரமும் யகரமும் இறுதி விரவும்’ (தொல் மொழி 25) என்றும் கூறினார். மொழிந்த பொருளோடொன்ற அவ்வயின் மொழியாததனையும் முட்டின்று முடித்தல் என்னும் உத்தியான் எகர ஏகரங்கள் ஓகர ஓகாரங்கள் அவ்வாறாதலும் கொள்ள வைத்தார்”

என்று காட்டிய தக்க மேற்கோள்களாலும் விளக்கத்தாலும் உண்மைகடைப் பிடிக்கச்செய்தருளுகிறார்கள்.

இனி மெய்களின் வரிசைமுறைக்கு ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் அருளிச் செய்யும் காரணங்களைக் காண்போம்.

6. “இனி மெய்களுள், வலியாரை முன்வைத்து மெலியாரைப்பின் வைத்தல் மரபுஆகலின் அச்சிறப்பு நோக்கி வல்லெழுத்துக்கள் (க், ச், ட், த், ப், ற்) முன்னும், அவ்வவற்றிற்கு இனமொத்த மெல்லெழுத்துக்கள் அவ்வவற்றின் பின்னுமாக வைக்கப் பட்டன.

7. அவ்விரண்டும் நோக்கியல்லது இடைநிகரனவாய் ஒலித்தல் அறியப்படாமையின், அது பற்றி இடையெழுத்துக்கள் அவ்விரு கூற்றிற்கும் பின்வைக்கப்பட்டன.
8. ஒருவாற்றான் ஒத்தலும் ஒருவாற்றான் வேருதலும் பற்றியன்றே இனம் என்று வழங்கப்படுவது; அவற்றுள் இடை எழுத்து ஆறும் இடப்பிறப்பான் ஒத்தலும், முயற்சிப்பிறப்பான் வேருதலும் உடைமையின் இடைக்கணம் என ஒரினமாயின, உயிர்க்கணம், வன்கணம், மென்கணம், என்பவற்றிற்கும் இஃது ஒக்கும்.
9. இனி, க நு க்களும், ச ஞு க்களும், ட ணு க்களும் த நு க்களும் ப மு க்களும் அடிநாவண்ணம் இடைநாவண்ணம் நுனிநாவண்ணம் அண்பல்லடி இதழ் என்னும் இவற்றின் முயற்சியால் பிறத்தலான் அப்பிறப்பிடத்து முறையே முறையாக வைக்கப்பட்டன.
10. ய ர ல வு க்கள் நான்கும் முறையே அடியண்ணமும் இடையண்ணமும், அண்பல் முதலும், இதழும் என்னும் இவற்றின் முயற்சியால் பிறத்தலான் அப்பிறப்பிடத்து முறையே முறையாக வைக்கப்பட்டன.
11. முகார நகார னகாரங்கள் மூன்றும் தமிழெழுத்து என்பது அறிவித்ததற்கு இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டன.
12. அவற்றுள்ளும் முகாரம் இடையெழுத்தாதலின் அதுபற்றி இடையெழுத்தோடு சார்த்தி அவற்றிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.
13. வடமொழியில் லகரம் ளகரமாகவும் உச்சரிக்கப் படுவதன்றித் தனியே ஓரெழுத்து அன்மையின் அச்சிறப்பின்மை பற்றி இடையெழுத்தாகிய ளகரம் முகரத்திற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.
14. இவ்வாறே, உயிருள்ளும் எகர ஓகரங்கள் ஒருவாற்றான் சிறப்பெழுத்தாயினும், பிராகிருத மொழியில் பயின்று வருதலானும் சாமவேதம் உடையாருள் ஒரு சாரார் இசை பற்றிக் குழுஉக் குறிபோலக் கொண்டு ஒதுபவாகலானும் இறுதிக்கண் வையாது முறைபற்றி ஏகார ஓகாரங்களின் முன் வைக்கப்பட்டன.

என்றிவ்வாறு பதினான்கு காரணங்கள் தந்து நெடுங்கணக்கினுள் அகரமுதல் ளகர இறுவாய்க் கிடக்கை முறையாதற்குக் காரணம் ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் காட்டியது போலத் தெள்ளிதாக வேறு எவ்வுரையாசிரியரும் காட்டியற்றிலர்.

அன்றியும் நன்னூலார் இன எழுத்து என்றதற்குக் காரணமாக
'தானம் முயற்சி அளவு பொருள் வடி'

வானவொன் ருதியோர் புடையொப் பினமே, (நன் 72) என்று
குத்திரம் செய்தனர். ஆனால் ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் இச் குத்திரக்
கருத்தை,

‘பிறப்பே அன்றி அளவு செய்கை பொருள் வடிவென்பவற்றுள்
ஏற்றன ஒத்தலும் இனமாதற்கு ஏதுவென்று கூறுவாரும் உளர். அது
பொருந்தாது. ஒருவாற்றான் ஒத்தலும் ஒருவாற்றான் வேறுதலும்
உடைமை பற்றியன்றே இனமென்று வழங்கப்படுவது அவற்றுள்
இடையெழுத்தாறும் இடப்பிறப்பான் ஒத்தலும் முயற்சிப் பிறப்பான்
வேறுதலும் உடைமையின் இடைக்கணமென ஓரினமாயின.

உயிர்க்கணம் வன்கணம் மென்கணம் என்பவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்.
அவற்றுள் அ ஆக்கள் முதலியவும் க நக்கள் முதலியனவும் அக
முயற்சிப் பிறப்பான் ஒத்தலும் குற்றோசை நெட்டோசையும் வல்
லோசை மெல்லோசையுமாகிய புறமுயற்சிப் பிறப்பான் வேறுதலும்
என்னும் இருதன்மையும் உடைமையின் அவ்வேறுபாடு பற்றி வேறு
பிரித்து இவ்விரண்டு ஓரினமெனவும் வைக்கப்பட்டன. இடை
எழுத்துக்களுள் இவ்விரண்டினை வேறு பிரித்து இனமென்றதற்கு
அவ்வாறு ஓரியைபு இன்மையின் அவை அவ்வாறு இனமாதல்
யாண்டைய தென்க. அல்லதூஉம் அ ஆக்கள் க நக்கள் முதலியன
யரக்கள் முதலியனவற்றை இனமென்றல் செய்கைக்குக் கருவி
ஆகாமையானும், முறை பெறுதற்கு ஏதுவெனின் முறை கூற
வேண்டாமை மேற் காட்டினும் ஆகலானும், உலகத்தும்
பிறப்பொத்தல் பற்றியே இனமென்று வழங்குப ஆகலானும்,
இடப்பிறப்பொத்தல் ஆறுக்கும் பொதுவன்றி இவ்விரண்டிற்குச்
சிறந்தது அல்லாமையானும் அது பொருந்தாமை யுணர்க. இனமாதல்
அறிந்து கேட்ட பிற்பொருட்டே ஆசிரியர் பிறப் பியல் கூறினார். அவ்வா
றன்று என்பாரை, எழுத்ததிகாரத்துட் கூறும் பொருளெல்லாம்
செய்கையும் கருவியுமென இரண்டாய் அடங்குமென்பது எல்லார்க்கும்
ஒப்ப முடிந்ததாகலான் பிறப்பியல் வேறென்றற்குக் கருவியாகாமை
யின் பயனில் கூற்றுமெனக் கூறி மறுக்க, வடநூலாரும் பிறப்
பொத்தல் ஒன்றே இனமடைத்தற்கு ஏதுவென்ப. இனி அளவு
முதலிய ஒத்தலின் இனமாம் என்பார்க்கு, நகரத்தொடு மகரத்திற்கு
அளபொக்கும்; முகம் முகன் எனப் பொருளொக்கும். ககர சகர தகரங்
கட்கு வடிவொக்கும்; ரகர மகரங்கட்குச் செய்கை யொக்கும். இவ்
வாறே இனமல்லாத ஏனையவும் இவற்றுள் இனமாவான் செல்லு
மாறிக. அன்றியும், ஈண்டுக் கூறினவை யெல்லாம் செய்கைக்குக்
கருவியாமெனக் கூறி அச்செய்கை ஈண்டு இனம் அடைத்தற்குக்
கருவி யாமெனக் கூறுதல் ஒன்றினை ஒன்று பற்றி நிற்பலென்னும்
குற்ற மாதல் அறிக”

எனத்தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியுள் மறுத்தருளியமை காண்க. அவ்வாறே 'சிறப்பினும்' (நன். 73) என்னும் சூத்திர விரிவுரை இறுதிக் கண்

'இவ்வாறு உச்சத்தம் பிறப்போத்தல் பற்றியே இனம் என்று வழங்குப வாகலின் ஈண்டு இனத்தினும் என்றதற்குப் பிற காரணங்களும் உளவேனும் பெரும் பான்மையும் பிறப்பு ஒத்தலே இனம் என்று கொள்க'

என்று, மேல் சூத்திர விருத்தியுள் கூறியதனையே ஈண்டும் கூறி வலியுறுத்தருளியது அறிந்து இன்புறத் தக்கது

இவ்வாறு ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் விரிவாக எழுதிய உரையேயன்றி ஒரு சொல். ஒரு தொடர் சேர்த்து சங்கர நமச்சிவாயப் புலவர் உரைக்கு ஒளி கூட்டிய இடங்கள் பல அவற்றுள் ஒன்று காண்போம்

குற்றியலுகர விளக்கம் :

'நெடிலோ டாய்தம்' (நன். 94) என்ற சூத்திரக் கருத்துக் கூறு மிடத்து 'குற்றியலுகரம் வருமாறு உணர்.....ற்று' என்று வாளா கூறியிருப்பதன் முன் 'இடமும் பற்றுக் கோடும் சார்ந்து' குற்றியலுகரம் வருமாறு உணர்.....ற்று என்று தொடர் ஒன்று பெய்து ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் பொருள் விளக்கம் செய்த அழக கண்டு மகிழத் தக்கது. அச் சூத்திரப் பொருள் உரைத்த விடத்து இடத்தைப் பற்றுக் கோடாகக் காட்டுவார் போல முப்பத்தாறு எழுத்துக்களிலை இவை எனக்காட்டி.

'யாதானும் ஒன்று ஈற்றுக்கு அயலெழுத்தாய்த் தொடரப்பட்டு மொழியிறுதிக்கண் வல்லெழுத்துக் களுள் யாதானும் ஒன்று பற்றுக் கோடாக அதனை ஊர்ந்து வரின் '

என்று உரைத்து சங்கர நமச்சிவாயர் உரைக்கு ஒளி கூட்டியது கண்டு போற்றுக.

இன்னோரன்ன இடங்கள் விருத்தியுரைக்கண் பலவுள, கண்டு கடைப்பிடிக்க.

மொழி முதல் எழுத்துகளில் சகரக்கிளவி :

மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள் 12 உயிர் எழுத்துகளும் க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஞ, ங என்னும் பத்து உயிர் ஊர்ந்த மெய் எழுத்துகளும் ஆம் என்பது நன்னூலார் கோள்(ந.102) ஆசிரியர் பவணந்தி பத்து மெய்களுள் க, ச, த, ந, ப, ம என்னும் ஆறும் பன்னிரண்டு உயி

ரோடும் முதலாகும் என்று அருத்தாபத்தியால் பெறவைத்தார். அவர் கொள்கைப்படி சகரக்கிளவி மொழிமுதலாகும் என்று கொண்டு மயிலைநாதர்

“ சரிசமழ்ப்புச் சட்டி சருகு சவடி
சளிசகடு சட்டை சவளி - சவிசரடு
சந்து சதங்கை சழக்காதி ஈரிடத்தும்
வந்தனவால் சம்முதலும் வை ”

என்ற எடுத்துக்காட்டுத் தந்தார். மயிலைநாதரை உடன்பட்ட இக்காலத்தார் பலர் அக்கொள்கையினரே. ஆனால் ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் தொல்காப்பியர் கூறியதே மேல் வரிச் சட்டம் என்பதை வலியுறுத்த ‘இனி

சகரக் கிளவியும் அவற்றோ ரற்றே

அ ஐ ஓள எனும் முன்றலங் கடையே. (தொல் மொழி 29)

என்பது முதலாக இன்றோரன்ன சில எழுத்துக்களை மொழிக்கு முதலாகா என ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் விலக்கினாராலோ வெனின் : இவ் வடமொழிகளும் திசைச்சொற்களும் அக்காலத்து இவ்வாறு தமிழின் கண் பயின்று வராமையற்றி எனக் என நன்னூல் 106 ஆம் சூத்திர உரை முகத்துக் காட்டினார்கள்.

இதனால் மயிலைநாதர் காட்டிய சகரக் கிளவி எடுத்துக்காட்டுகள் யாவும் வடமொழியும் திசைச் சொல்லுமாம் என்பதும் தமிழன்று என்பதும் பெறப் பட்டமை ஓர்ந்து கடைப் பிடிக்க

தொல்காப்பிய நன்னூல் ஒற்றுமை :

தொல் காப்பியர் மக்களை மட்டுமே உயர்திணை என்றார். நன்னூலாரோ ‘மக்கள் தேவர் நரக ருயர்திணை’ (நன். 261) எனக்கூறினார். அதனால் தொல்காப்பியரோடு நன்னூலார் முரணினாரோ எனின் அவ்வாறு அன்று, ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் அச் சூத்திர உரைக்கண்ணேயே “ அன்றியும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர், ‘உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சட்டே’ (தொல். கிள-1)

என முன்னர்க் கூறிப் பின்னர் ‘இவ்வென அறியும் அந் தம் தமக்கில் (தொல் கிளவி-2) வாகிய ‘தெய்வம் சுட்டிய பெயர்’ (தொல் கிளவி-3) முதலியனவும் ‘உயர்திணை மருங்கின் பால்பிரீந் திசைக்கும் (தொல் கிளவி-4) எனக் கூறலின் உயர்திணைப் பாற்படுத்து, மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை எனமுறை தெரித் தோதினார் எனக் கோடலுமாம் என்க.

என்று அருளியது கொண்டு முடிவு ஒருங்கு ஒத்தன நன்னூலும் தொல்காப்பியமுமாம் என்பது பெறப்பட்டது.

திருத்த அருமை :

நிறைவாக ஸ்ரீசங்கர நமச்சிவாயப் புலவர் வினை, இடை, உரி ஆகிய சொற்களுக்குக் கூறிய விளக்கமும் ஸ்ரீமத் சிவஞானசுவாமிகள் அருளிய திருத்த விளக்கமும் ஒப்புநோக்கிக் காண்போம். சங்கர நமச்சிவாயர், 'வினைச் சொல் பொருளது தொழிலை விளக்குவது' என்று கூறினார்.

ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகளோ, 'வினைச்சொல் பொருளது புடை பெயர்ச்சியை விளக்குதலானும்' என்று அருளினார்கள்.

ஸ்ரீ சங்கர நமச்சிவாயப் புலவர், 'இடைச் சொல் வேற்றுமை உருபு முதலிய வேறொரு சொல்லாய் நிற்பினும் இவற்றிற்கு உறுப்பாவ தின்றித் தனித்தியலாமை யாது' என்று உரைத்தார்.

ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகளோ, 'இடைச் சொல் பொருளையும் பொருளதுபுடை பெயர்ச்சியையும் தம்மாலன்றித் தத்தம் குறிப்பான் விளக்குதலின் பெயர்ச்சொல் வினைச் சொற்களுமாகாது அவற்றின் வேறுமாகாது இடைநிகரனவாய் நின்றலானும்' என்று அருளினார்கள்.

ஸ்ரீ சங்கர நமச்சிவாயப் புலவர், 'உரிச் சொல் பண்புப் பெயருட் சில வற்றையே ஒருவாற்றான் வேறு வகுக்கப் பட்டது' எனக் கூறினார்.

ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகளோ, 'உரிச் சொல் பொருட் பண்பாகிய இசை குறிப்பு பண்பு மூன்றனையும் விளக்கிப் பொருட்கு உரிமை பூண்டு நிற்பது' என அருளினார்கள்.

இவ்வாறு நுண்ணிதாக நுழைந்து சென்று கண்டு காட்டும் வன்மை 'கற்றோர் யாவரும் அறிய அறிவினரும், கற்றோர்க்குத் தாம் வரம் பாகிய தலைமையரும், துனியில் காட்சி முனிவரும் ஆகிய ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகளுக்கன்றி வேறு எவர்க்கு உண்டு? எவர்க்கு மில்லை என்க.

ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் டற்றி "உரையாசிரியர்கள்" என்ற நூலியற்றியார் கூறும் கருத்தைத்து இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறோம்

'பிற்காலத்தவருள் அவஞானம் போக்கும் சிவஞான முனிவர் ஒருவரே மதப்பாளர் உலகில் உச்சநிலை அடைந்தவர் ஆவார்
(உரையாசிரியர்கள். பக் 105)

'உயர்ந்த பொருளைப் பற்றி, தெளிவாக விளங்கக் கூடிய வகையில், தனித்தமிழில் ஆராய்ந்து கூறும் உரை நடைக்கு வித்திட்டு வளர்த்துப் பரப்பியவர் சிவஞான முனிவர். இவருடைய நடை எப்பொருள் பற்றியும் தெளிவாகச் சிந்திக்கவும், வன்மையான கண்டனம் எழுதவும், மரபு வழுவாமல் மொழி பெயர்க்கவும் ஏற்றதாய் உள்ளது'

(உரையாசிரியர்கள், பக் 79)

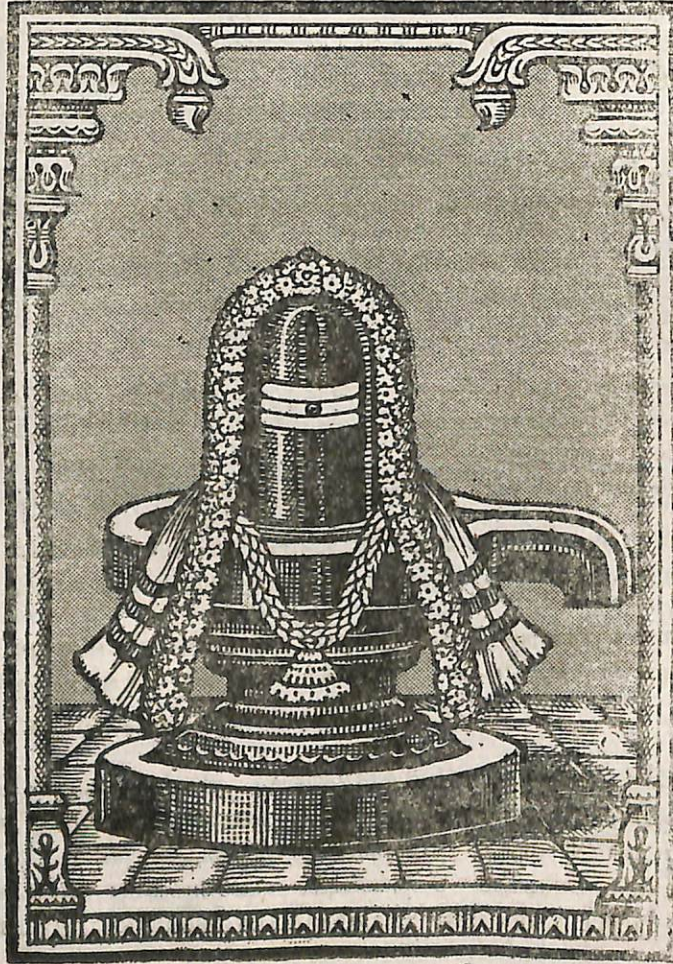

‘ அரசு ஆணை போன்ற—சட்டமொழிகளால் அமைந்த—
திட்ப நுட்பம் எளிமை தெளிவு ஆகியவற்றைக் கொண்ட—
தருக்க நெறி தழுவின செறிவு நடை உண்டு. பரிமேலழகர் சேனாவ
ரையர் சிவஞான முனிவர் ஆகியோர் உரைகள் இத்தகைய நடை நலம்
வாய்ந்தவை ,

(உரையாசிரியர்கள் : பக் 82)

ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகள் திருவடி வாழ்க.

ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் சேவடி வாழ்க.

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

சமய நூல்களின்

ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

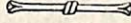
“இடரார் பிணியெனப் பன்மதப் பேய்கள்வந் தென்னறிவை
தொடரா மயக்கினும் யான்மரு ளேன்பனை சூழ்துறைசைத்
திடனார் மனத்துச் சிவஞான தேசிகன் தேர்ந்துலகில்
அடலார் தர்ப்புகல் சித்தாந்த நூலென் அகத்ததுவே.”

62
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞானமாபாடியம்

ஆதீன மகாவித்துவான்
டாக்டர் ச. தண்டபாணி தேசிகர்
மயிலாருதுறை -

சித்தாந்தச் செந்நெறி :

சிவமெனும் பெயரைத் தனக்கேயுடைய செம்மேனி எம்மானைச் சிந்திக்க - வந்திக்க - அவனே தானேயாகிய அந்நெறியில் நின்று பழக - அவனருள் வெள்ளத்து அழுந்த - இன்பமலையாய் என்றும் இருக்க வழி - காட்டுவது சித்தாந்தச் செந்நெறி.

கோயில் என்னும் பெயரைத் தனக்கே ஆக்கிக்கொண்ட தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தைப் போலச் சித்தாந்தம் (முடிந்த முடிபு) என்னும் சிறப்புப் பெயரைத் தனக்கே உடைய செந்நெறி இது. செந்தமிழ்நாடு கண்டதொன்னெறி இது.

‘கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தியது’ என்று சைவப்பேரறிஞர் சட்டநிபுணர் கா. சு. பிள்ளையவர்கள் கூறும் தொல்காப்பிய முதல் சங்க இலக்கியங்கள் பலவற்றினும் சித்தாந்தச் செந்நெறியின் சுவடுகளைக் காணலாம்.

தமிழ் மகன் குறிஞ்சி முதலான நானிலங்களிலும் திணைமகளை வாழ்த்தொடங்கிய நாள்முதல் தமது வாழ்க்கைக்குத் துணையாகக்கொண்ட சிவத்தைச் “சிவனெனும் நாமந்தனக்கேயுடைய செம்மேனி எம்மான்” தென்னாட்டை உடைமையாக் கொண்டவராதலின் “சிவன்” எனும் நாமம் திருவைந்தெழுத்து மந்திரமாய் ஞானம் வழங்குவதாகலின் அப் பெருமை தோன்றப் பெரும் பெயர்க்கடவுள் என அழைத்து, அவன் அருளாலேயே தன் அகவாழ்வு புறவாழ்வுகள் அமைய அதனைத் தேர்ந்துணர்ந்து சிவநெறிச் செல்வனாக வாழ்ந்தான் என்பதைத் தொன்னூல்கள் அனைத்தும் சொல்கின்றன.

இத்தகைய நெறியை இமய முதல் குமரி வரை அனைவருங்கொண்டு ஒழுகச் சிவகருணை. சிவாகமங்களாகத் தோற்றுவித்தது. அதனால், வேதமொடு மெய்யாகமம் இறைவன் நூல் ஆயின. சித்தார்த நெறிகாட்டும் பிரமாண நூல்களாயின.

இந்நெறிக்குள்ள தனிச்சிறப்பு உயிர்க்குணமாகிய அன்பைத் துணைக் கொண்டு, அன்பை அடிசேர் ஞானவாயிலாக்கி, மெய்யுணர்வாக்கி இன்ப அன்பு மயம் ஆனதுதான். சிவன் சேவடி தைவருஞ்சிந்தையராகப் பயிற்சி வயத்தால் இன்ப அன்பான பின்பு வாழ்க்கைப் பாதையில் துன்பங்கலக்க வழியேது? என்றும் இன்பம் பெருக இருக்கும் சிவவாழ்வுதானே !! இம் முறையில் சிவநெறியை அனுபவிக்கத் துணை செய்தவை பன்னிரு திருமுறைகள். அவை அனுபவ வாயிலாகவும் வரலாறுகள் வாயிலாகவும் அன்பு நெறியால் ஞான நெறியை மிக எளிமையாக அடையச்செய்வன.

அப்போது ஆணவக்கிழத்தி வலிகுன்றிக் கிழவியாவாள், அவள் மகன் மோகனுடைய குறும்புகள் ஒன்றும்பலிக்கா. அந்நிலையில் அன்பர்கள் அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப்பர். ஆணவக் கிழத்தியின் ஆற்றலையடக்க 2-ந்தாரமாகப் புணர்க்கப்பெற்ற மாயாதேவி முதலிலே ஆணவக்கிழத்திக்கு அனுகூலமாயிருந்து கன்ம மலங்களை அழுந்தியனுபவிக்கச் செய்தவள் பின்பு அருட்சத்தியாய் ஆன்மாக்களுக்கு உபகாரசத்தியாய் விட்டாள்.

விளக்கு அகன்றபோது இருள் கவிந்துகொள்வது போலத் திருவருட் சார்பை விட்டுச் சிறிது விலக நேரிட்டபோது அவள் மகன், மோகன் தலை தூக்கிச் சாதி சமயச் சண்டை, ப்தவிமோகம், மொழிச்சண்டை நாட்டுச் சண்டை வீட்டுச்சண்டை முதலியவைகளைக் கிளறிவிடுவான். அவற்றையும்கூட அடக்கித் திருவடிச் சார்பிலேயே மக்கள் மனம் நிலைக்க நமது சமயா சாரியர்கள் “யாரேனும் இலாடத்திட்ட திருநீறுங் கண்டால் எள்ளாது” என்றும், ‘ஆவுரித்துத் தின்றுமலும் புலையேனும் அவர்கண்டர் யாம் என்றும், ‘வணங்கும் அடிகளாரே’ என்றும் உபதேசித்து சாதிப் பூசலைப் போக்கத் திருவடிச் சார்பு ஒன்றே மருந்து என்றனர்.

மொழிச் சண்டையைப் போக்க ‘ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்’ “ஆரியமும் தென்தமிழும் ஆனால் கண்டாய்” இறைவனே அங்ஙனம் இருக்கும்போது அவனைப் போற்றும் அடிமைகளாகிய உங்களுக்கு ஏனையா இந்தச் சண்டை? மொழிகள் கருத்தறிவிக்கும் கருவிகள் தாமே. பால் - கருத்து; சங்கு - மொழி; உலகியல் கடந்த உண்மை ஞானிகள் கருத்திற்குத்தானே முதன்மை தருவார்கள். என்பதை வலி யுறுத்த “வேதம் பசு அதன்பால் மெய்யாகமம், மூவர் ஓதுந் தமிழ் அதன் உள்ளுறு நெய்” என்றனர். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ‘அழுக்கு மெய் கொடு’ என்ற பதிகத்தில் “பிழுக்கை வாரியும் பால்கொள்வர்” அதனால் சித்தார்தச் செந்நெறியாகிய பாலைக் கொள்ளுங்கள் என்றருளினர். இவ் வண்ணம் சமபுத்தியின் வாயிலாகத் தெளிவைத் தந்தனர்.

அஹம்மட்டுமா? “சித்தாந்தம்” என்று சிவநெறிக்கு முதன்முதல் பெயரிட்டவர்கூடத் திருமுலர் தாமே! உங்களுக்கு முத்திவேண்டுமா? வாருங்கள்.

சித்தாந்தத்தே சீவன்முத்தி சித்தித்தலால்
சித்தாந்தத்தே நிற்போக முத்தி சித்தித்தவர்

என்றார். மணிவாசகரோ தென்னாடுடைய சிவனே எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவனாக விளங்குகிறான். ஆகவே உடமையாக விளங்குந் தென்னாட்டவர்களே! நீங்கள் அடிமைகளாகிச் சைவர்கள் ஆகுங்கள்; சிவநெறி நில்லுங்கள். சீவன் முத்தராக வாழுங்கள் என வாழ்த்துகிறார்.

இந்நெறியை ஏதுக்களானும் எடுத்துக்காட்டானும் விளக்குவன திருவுந்தியார் முதல் பதினான்கு சாத்திரங்கள். அதன்முடிமணி உயர் சிவஞானபோதம். அதற்கு, மக்களின் கருவிநூற் படிப்பு நிலைக்கும் ஆய்வு நிலைக்கும் அனுபவ நிலைக்கும் ஏற்பச் சிற்றுரை பேருரைகளை (பாஷ்யதை) அருளிய ஞானஞாயிறு திருவாவடுதறையாதீனமுனிபுங்கவர் களுட் சிறந்தவர்களாக விளங்கிய ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்.

ஞானஞாயிறு உதித்தது எங்கே :

செந்தமிழ்ப் பொதிய மலைச்சாரலிலே விக்கிரமசிங்கபுரத்தில், புறம்ருளைப் போக்கும் பெளதிக குரியன் பிரமணிடம் தோன்றியது போல, அகவிருள் ஒழிக்கும் சிவஞான குரியன் ஆனந்தக் கூத்தருக்கும் மயிலம்மைக்கும் மகனாக அவதரித்தார். பிள்ளைத்திருநாமம் முக்களாலிங்கர் விளையும்பயிர் முனையிலே என்பார், அதுபோல சிவபக்தி அடியார் பக்தி களிற் சிறந்தமையைப் பள்ளிப்பநுவத்திலேயே இவர்கள் சிவனடியார்களை அழைத்துவந்து அமுதாட்டிய நிகழ்ச்சியும் தம் மன்னையின் இல்லறக் கடமையைப் பாராட்டி “அருந்தி என்னம்மை அடியவர்கட்கு என்றும், திருந்த அமுதளிக்கும் செல்வி” என்ற வெண்பாவின் அரைப் பாதியே அறிவிக்கும்.

இந்த ஞானகுரியனுக்கு இளமையிலேயே ‘அன்பரொடுமீஇ’ மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும் ஆலயந்தானும் அரனெனத்தொழும், என்ற பன்னிரண்டாம் குத்திர அனுபவம் உண்டாய் விட்டது. அதனால் சிதாகாயத்தில் சிவஞானகுரியனாகி, இலக்கணமும் இலக்கியமும், தருக்கமும் சிவஞானபோத பேருரை சிற்றுரை, சித்தி - சுபக்கப்பொழிப்புரை முதலிய உரை நூல்களும், கண்டன நூல்களும் சமய நூல்களும் ஆகிய வெப்பமும் தட்பமும் கலந்த கதிர்களைப் பரப்பிச் சைவநல்லுலகத்தில் ஞானப்பயிர் விளையச் செய்தது. 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஞானகுரியன் சிவச்சோதியுள் இரண்டறக்கலந்து ஞானநூல் பயிலும் அறிஞர் உள்ளத்துள் என்றும் ஆதாரமும் ஆதேயமுமாய் நின்று நிலவுகிறது.

இராமநாதபுரம் பாண்டித்துரைத்தேவர் முதலான அரசர்களின் வழிபடு தெய்வமாக விளங்கியது, மரபு வழியாகத் தமிழ்க்கல்வி பயிலும்

மாணவர் உள்ளத்தே இலக்கண ஞாயிருக எழுந்தருளியிருக்கிறது. அன்பொழுக மனங்களையும் அடியார்கள் உள்ளத்தே அந்தாதியும் பிள்ளைத் தமிழும் புராணமும் முதலான சிறிய பெரிய நூல்களின் வடிவிலே விளங்குகிறது. சைவப்பயிரிலே மிதந்த நோயைப் போக்கக் கண்டன தர்க்க நூல்களாக விளங்கி என்றும் மாறாத இன்பவாழ்வைப் பெற்று விளங்குகிறது. சுத்தாத்து விதம் பெற்ற சிவானுபூதிச் செல்வர்களுக்கு என்றும் குன்றாது பொன்றாது வரும் நிலத்தவாழ்வுதானே.

அங்ஙனம் சாவாமுவாப் பெருவாழ்வு வாழும் மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளுக்கு இன்று 201-வது ஆண்டு பிறக்கிறது. அந்த நீக்கமற நிறைந்த பரிபூரணவாழ்வு இன்று. அதனை மிகப்பெரிய நிலையில் பிறந்த இடமாகிய விக்கிரம சிங்கபுரத்தும் புகுந்த இடமாகிய திருவாவடுதுறையிலும் பயன்பெற்ற பலதலங்களிலும் கொண்டாடி நமது செய்நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

வழியையும் வரலாற்றையும் சுவைத்தாற்போதுமா, அவர்கள் உதவிய பேருரையின் ஒருபகுதியையேனும் ஓரளவு சுவைக்க வேண்டாமா? எப்படிச் சுவைப்பது? என்றதில்தான் மயக்கம். சிவஞான சுவாமிகளின் திருவடிச் சார்பால் சிவஞானபோத மாபாடியத்தை மேலோட்டமாக வேனும் ஊன்றிப்பார்த்தும் பின்வரும் ஐந்து தலைப்புக்களில் முடிந்த வரையில் சுவைக்கலாம்.

பாஷ்யங்கள் - வடமொழியில்

- 1 முதன்முதல் தோன்றிய பாஷ்யம் பதஞ்சலி பாஷ்யம்: அது கி. மு. 2ம் நூற்றாண்டில் வடமொழி இலக்கண நூலாகிய பாணினிய வ்யாகரணத்திற்குப் பதஞ்சலி முனிவர் செய்தது. பதஞ்சலி முனிவர் ஆதிசேஷனுடைய அவதாரம் என்றும், ஆனந்தக்கூத்தப் பெருமானுடைய ஆனந்ததாண்டவத்தை முதன்முதல் தரிசித்து அனவரதமும் ஆடி ஆன்மாக்கள் அனைவரையும் எஞ்ஞான்றும் உய்விக்கவேண்டி வரம் பெற்றவர் என்றும், உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் செய்த கோயிற் புராணங் கூறும். இவரை மன்று தொழுத பதஞ்சலி என்று திருமந்திரம் பாராட்டும்.
- 2 வேத பாஷ்யம்: கி. பி. 14ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வித்யாரண்ய சுவாமிகள் செய்து, தாம் துறவியாக - சிருங்கேரி மடத்து அதிபதியாய் இருந்தமையால் தன் தம்பியாகிய சாயணர் பேரால் சதுர்வேத பாஷ்யம் செய்தனர். இதன் விளக்கத்தைக் காசி மடத்துப் பதிப்பாக யாம் வெளியிட்ட வித்யாரண்ய சரித்திரத்தில் காணலாம். இது வேத பாஷ்யம்.
- 3 சாபர பாஷ்யம்: சாபரர் சங்கராசாரியருக்கு முற்பட்டவர்; பாணினிக்குப் பிற்பட்டவர். இவர் செய்தது மீமாம்ஸா குத்திர பாஷ்யம். காலம் தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

- 4 சங்கர பாஷ்யம்: இது ஆதிசங்கரரால் வியாஸர் செய்த பிரம சூத்திர திற்குச் செய்யப்பட்டது. மற்றும், பஞ்சருத்ரோபநிடத வியாக்யானம், ஸசிம்மதாபனி வியாக்யானம், கௌஷீதிகிராம்மண பாஷ்யம், ஸ்ரீ ருத்ராத்யன வியாக்யானம், பகவத்கீதா பாஷ்யம், விஷ்ணு சகஸ்ர நாம பாஷ்யம் முதலான எட்டு பாஷ்யங்களும் பிறவுமாம். பாஷ்யம் விரிவானது. வ்யாக்யானம் அதிற் சுருங்கியது என்பதையறியலாம். இவர் விஜயாலயசேர்முன் காலத்தவர். அதாவது கி. பி. 830 - 850 என்பது வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள் கருத்து.
- 5 இராமாநுஜ பாஷ்யம்: இது வியாஸசூத்திரத்திற்கு விசிஷ்டாத்வைதி யாகிய இராமாநுஜர் செய்தது. இது ஸ்ரீ பாஷ்யம் எனப்படும். பிரம் சூத்திர பாஷ்யம். கீதா பாஷ்யமும் இவர் செய்ததே.
- 6 மாத்வர் செய்த துவைதபாஷ்யம்: இதுவும் வியாஸசூத்ரபாஷ்யம்.
- 7 நீலகண்டர். இவர் பிரமசூத்திரத்திற்கு சிவாத்துவித பாஷ்யம் ஒன்றும் கீதாபாஷ்யம் ஒன்றும் செய்துள்ளார். நீலகண்டபாஷ்யம் சிவாத்துவிக சைவபாஷ்யமாக இருப்பதால் காலத்தால் முந்தியதாயிருந்தும் சங்கர பாஷ்ய முதலிய பாஷ்யத்திரயத்தில் நாலாவதாக உடனெண்ணப் படுவதில்லை.
- 8 வடமொழிச் சிவஞான போதத்திற்குச் சூரியனாகேயிலாதீனம் சிவாக்கிரயோகிகள் செய்த சிவாக்ர பாஷ்யம் ஒன்றுண்டு. இது சிதம்பரம் சைவ வித்யானுபாலன அச்சியந்திர சாலையில் ஸ்ரீமத் அம்பலவாண நாவலசுவாமிகளால் கருங்குளம் கிருஷ்ண சாஸ்திரிகளைக் கொண்டு அச்சிடப்பட்டது. 1922ம் ஆண்டு அச்சானது.
- 9 உமாபதி சிவாசாரியார் செய்த பெளஷ்கர விருத்தி. இதுவும் 1925ல் ஷெயாரால் கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் மாணவராகிய போலகம் இராம சாஸ்திரிகள் பார்வையில் அச்சிடப்பெற்றது 8, 9 இரண்டையும் ஊன்றி புருப் திருத்தும் வாய்ப்பு அடியேற்குக் கிடைத்தது. இவற்றுள் 7-ல் நீலகண்ட பாஷ்யமும், 8, 7, பாஷ்யங்களும் சைவ சித்தாந்த பாஷ்யங்கள். ஏனையவை புறமத பாஷ்யங்களும் வியாகரண மீமாம்ஸா உபநிஷத் பாஷ்யங்களுமாம். இதனால் பாஷ்யம், வியாக் யானம் விருத்தி என்ற பெயர்கள் ஒரு பொருளானவாகக் கருதப் பட்டமை புலனாம்.

தமிழில், சிவஞான பாஷ்யம், சிவஞான போதத்திற்குச் சிவஞான சுவாமிகள் அருளியது. முதல் வெளியீடு சுவாமிநாத பண்டிதரால் சைவ வித்யானுபாலன அச்சகத்தில் வெளிவந்தது. இதில் பாஷ்யம் முழுதும் இவர் களுக்குக் கிடைக்காமையால் பிற்பகுதி சிற்றூரையான் நிரப்பப்பெற்றது.

பின்னர் வித்யாபானு அச்சகவாயிலாகச் சென்ற ருத்ரோத்தகாரி ஆண்டில் முழுதும் நல்லமுறையில் வெளிவந்தது. பின்னர் 2-3-1935ல் கழக வாயிலாக மிகக் குறைந்த விலையில் வெளிவந்தது.

பாண்டிப்பேருமான் விருத்தி என்ற சிவஞான போதப்பேருரை முதன் முதலாகச் சென்னை கொ. சண்முகசுந்தர முதலியார் பதிப்பாக வெளி வந்தது.

இவைகளையன்றி, முத்திரிச்சயப் பேருரை, ஞானாவரண விளக்கம் என்ற பேருரைகள் கமலை வெள்ளியம்பலவாணரால் இயற்றப்பெற்றவை தருமபுர ஆதின வெளியீடாக வந்துள்ளன.

நன்னூல் விருத்தி, முதற் குத்திர விருத்தி. பாயிரவிருத்தி, முதலிய இலக்கண விரிவுரைகளும் வந்துள்ளன. பாஷ்யத்தைப் பேருரையாகக் கருதிச் சுவாமிகள் சிவஞானபோதச் சிற்றூரை ஒன்றையும் அருளியுள்ளார்கள்.

இவற்றுல் அறியப்பெறும் உண்மை பாஷ்யம். பேருரை விருத்தி விளக்கம் என்பன ஒரு பொருட்கிளவிகள் என்பது.

உரை வகையைப் பற்றிய இலக்கணம் :

தொல்காப்பியத்தில், பழிப்பில் குத்திரம், 'விட்டகல்வின்றி' 'குத்திரத் துட்பொருள்' 'மறுதலைக் கடமாற்றமும்' என்ற மரபியல் 102 முதல் 105 ஈருரை நான்கு நூற்பாக்கள். அவற்றின் திரண்டகருத்து 'குத்திரங்கருதும் பொருளைக் கடவாது விளக்குவதாய்ப் புறம்போகாமல் விரித்து முடித்தற் காகத் தடைவிடைகளானும் எடுத்துக்காட்டுகளானும் பொருந்த விளக்கி, நிகழும் தடைகளுக்குத் தன்னுரையானும் பிறநூலானும் சான்றுகாட்டித் துணிவுறக் கூறுதல் விருத்தியாகிய பாஷ்யமாம் எனக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

சுவாமிகள் நன்னூலுக்குப் புத்தம் புத்துரை எழுதியவர்களாதலின் நன்னூற் பொதுப் பாயிரத்தை அடியொற்றி உரையின் பொதுவிளக்கணம் ஆகப் பதினான்குறுப்புக்களின் விளக்கமும் காண்டிகை விருத்திகளின் அமைதியும் தோன்றப் பாஷ்யம் எழுதியுள்ளார்.

உரைவகைகளின் அமைதியில் ஆசிரியர் மெய்கண்டதேவ நாயனாரே குத்திரபாடமும். கருத்தும், குத்திரப்பொருளை வகுத்துக் கூறும் மேற் கோளும். ஏதுவம் திருட்டாந்தமும் ஆகிய ஐந்தனையும் கூறியுள்ளார். இவற்றுள் எடுத்துக்காட்டிற்சில வெண்பாயாப்பான் ஆனவை. சில உரை நடையாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. உரைநடைகளோ செய்யுள்போலத் திப்பமும் நுட்பமும் செறிவும் உடையன. ஆதலால் செய்யுளே என்று கருத்தத்தக்கவை என்பது தூத்துக்குடி பொ. முத்தையாப்பிள்ளை அவர்கள் கருத்து (பக்கம் 19).

பாடிய உரைப் பகுப்புக்கள் அனைத்தையும் சுவாமிகளின் உரைப்பகுதியினின்றும் அதற்குத் தூத்துக்குடி பொ. முத்தையாப்பிள்ளையவர்களின் உரைக் குறிப்பினின்று தெளிந்து எடுத்துக்காட்டாக ஒவ்வோரிடம் மட்டுஞ் சுட்டி விளக்குவோம்.

பாஷ்யமாகிய பேரூரையின் பகுப்பும் அவை அமைந்த இடங்களும் :

- 1 பாடவுரை: மூலபாடம் உரைத்தல் என்பர் ஆறுமுக நாவலர். இவர் கருத்து “அவன் அவன் அவையெனும் ..... என்மனார் புலவர்” என்பன முதலாகிய மூலபாடத்தையே குறிக்கிறது. யாப்பருங்கலக் காரிகை உரையாசிரியர் கொண்டபாடம். பாடபேதம் என்கிறது. இதன்கருத்து மூலபாடத்தில் காணக்கிடைக்கும் பாடவேறுபாடுகளும் அவற்றில் உரையாசிரியரின் உரைகூற எடுத்துக்கொண்ட பாடத்தையும் குறிப்பதாகிறது. எடுத்துக்காட்டு தோற்றிய திதியே என்பது உரையாசிரியர் கொண்ட பாடம். “வருவதும் வந்து நின்று போவது மாதலாலே” என்றுவழிநூலாசிரியர் கூறுவதால் “தோன்றிய திதியே” என்றது அவர் கண்ட பாடம் ஆதல் கூடும். இப்பாடம் கொள்ளாமல் சுவாமிகள் ‘தோற்றிய திதி’ எனப்பாடங் கொண்டமைக்குத் ‘தோன்றிய’ தன்வினை வினையாலணையும் பெயர். அவனும் அவருமாகிய சித்துப் பிரபஞ்சத்திற்கு. என்றும் தானே தோன்றும் சுதந்திரம் இன்மையானும் அது என்பது அசித்துப் பிரபஞ்சமாதலின் அதுவும் என்றும் தானே தோன்றாதாகையானும் தோற்றிய என்ற பாடமே சிறந்தது என்றார். வழிநூலாசிரியரோ வருவிக்க வருதலும் நிற்பிக்க நிற்பலும் இயைவதாகலானும் ‘தோற்றிய’ என்ற பாடமே தன்வினை பிறவினையிரண்டற்கும் பொதுவாதல் உண்டென்பதை “தேற்றி தோற்றி” என்ற சொல் ஒன்றே தன்வினையும் பிறவினையும் ஆயின” என இலக்கணக்கொத்துக் (வினையியல் நூற்பா 3 உரை) கூறுதலால் ‘தோற்றி’ என்ற பாடங்கொண்டு சுவாமிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ‘என பிறவினை’ விவ்விசுதி விரித்துப் பொருள்கண்டவர்கள் படுசொல் தொக்கு நின்றது என இலக்கணக் குறிப்பு எழுதி விவ்விசுதி தொக்கு நின்றது என்பதை எழுதாமல் விட்டனர். பிறவினைக்கும் ‘தோற்றி’ என்பது உரியதாகலின். இத்தகைய நுணுக்கம் அறிந்து இன்புறப் பாலது. ஆனால் சிவஞான சுவாமிகள் “இவ்வாறு பாடத்தை மொழி பெயர்த்துக்கொண்டு, என்பது குத்திரம் எனக்காட்டி, இனி அதன் கருத்து உரைக்கின்றார் ஆசிரியர் என்பார்கள். இதனால் சிவஞான சுவாமிகள் கருத்து பாடம் - மொழி பெயர்த்து அதரீப்படயாத்தலாகிய அதனையே குறிப்பதாகிறது. இதனை ஒவ்வொரு குத்திரத் தொடக் கத்தும் காணலாம்.
- 2 கருத்துரை: ‘என்னுதலிற்றே’ எனத் தொடங்கி ... ‘இன்னது நுதலிற்று’ எனக்கூறுவது ஒவ்வொரு குத்திரத்து முதலினும் ஆசிரியர் மெய்கண்டதேவநாயனாரே”. என்பது குத்திரம் என்னுதலிற்றே எனின் சங்கார காரணனாயுள்ள முதலையே முதலாக வுடைத்து இவ் வுலகம் என்றல் கருத்துரையாம். இங்ஙனமே ஏனைய குத்திரங்களிலும் காணலாம்.
- 3 சொல்வகை - பதச்சேதம். அதாவது சொற்களைப் பிரித்துக் காட்டல் ‘குன்றிக்கால்’ என்பது குன்றியக்கால் என்பதன் விகாரம் எனப்

பிரித்துக்காட்டல் போல்வன. 'மூ நினைமையின்' என்பதைத் தோன்றல் நிலைபெறுதல் அழிதல் என்ற மூன்றுவினைகளையுடைய மையான்' எனத்தொகைச் சொல்லை விரித்தலும் பிறவுமாம். இதனைச் சொற்களைக் குறித்து எழுதும் உரையென்பர் இராமானுச கவிராயர்.

4 சொற்பொருள் - பதப்பொருள் என்பர் ஆறுமுகநாவலர். சொற்பொருள் என்பர் காரிகை உரையாசிரியர். இதனை முதற்குத்திரத்து முதலதிகரணத்தில் "அவனவன் அது ..... என் மனார் புலவர்" என்பது ஆண்பெண் அவி என்றற்போலும் உலகத்தொகுதி தோற்றம் நிலை இறுதி என்னும் முத்தொழிலுடையமையான். ஒருவனற்றோற்றம் பட்டு நின்று உள்ளதேயாம். தான் ஒடுங்குதற்கு இடமான கடவுளினின்று ஆணவ மலம் உண்மையான் உளதாம். ஆதலால் சங்கார காரணனையே முதலாக உடைத்து என்று அறிஞர் கூறுவர் என்ற வாறு' என்பன போன்ற பதவுரை போல குத்திரங்கடோறும் உள்ளவற்றால் உணரலாம்.

5 தொகுத்துரை - பொழிப்புரை (நன் : ஆறு : காண்டிகை) பாடற் பொருளனைத்தையும் தொகுத்து எழுதும் உரை என்பர் இராமானுச கவிராயர்.

இதன் அமைப்பையும் அமைந்துள்ள இடத்தையும் வகைகளையும் (ஆறு : பதிப்பு பக் 55 ல் காண்க :) பொழிப்பு கண்ணழித்துரைக்கும் பொழிப்பு மாத்திரையும், பிண்டமாகக் கொண்டுரைக்கும் பொழிப்பும் என இருவகைப்படும். இவற்றுள் கண்ணழித்துரைக்கும் பொழிப்பினை

பொழிப் பெனப்படுவது பொருந்திய பொருளைத் தொகுதியாகக் கொண்டுரைப்பது வே

என்ற திவாகரம் ஒலிபற்றிய பெயர்த்தொகுதி குத்திரம் 90 என்பதாலும் "பாடங்கண்ணழிவு" என்னும் தொல்காப்பியச் சிறப்புப்பாயிரம் நச்சினார்க்கினியர் உரையானும் அறிக என்றும் நூற்பாவானும் அறியலாம் என்பது போல்வது. எனவும் பிண்டப் பொருளெனினும் பதப்பொருள் எனினும் ஒக்கும் என்ற நூற்பாக்களான் தெளியலாம். இவற்றுள் 'கண்ணழித்துக் கடாவிடைகளான் வார்த்திகப் பொழிப்பு ஆசிரியர் மெய்கண்ட தேவநாயனாரினாலேயே உரைக்கப்படும். அதன் விளக்கமே சுவாமிகளால் அருளப்பெறுகின்றது.

6 உதாரணம் : மேற்கோள். இதனை ஆசிரியர் மெய்கண்டதேவநாயனாரே காட்டும் மேற்கோள் வெண்பாக்களான் அறியலாம். அவற்றைப் பூதாதியீறும் போன்ற வெண்பாக்களான் ஆண்டாண்டு அறியலாம்.

7 வினா விடை : கூறப்படும் பொதுவுஞ் சிறப்புமான இலக்கணங்களை வலியுறுத்தற்பொருட்டு எழுப்பப்பெறும் பிறமத வினாக்களானும், அவற்றிற்கு உரையாசிரியர் கூறும் விடைகளானும் அமைவனவாம். "அவனவன் அதுவெனும் அவை என்பதில் அவை என்பது அது

என்பதன் பன்மையாமோ? 'இம்முன்று கூறும் முறையே மூன்று குத்திரமாகக் கூருது ஒருகுத்திரமாகவே கூறியது என்னை? என்பன போன்ற வினாக்களை எழுப்பி, இம்முன்றும் ஒன்றற்கொன்று ஏதுவும் பயனுமாய் ஒருபொருண்மேல் வருதலினால் மகாசங்கரத்தையே உணர்த்தி, அதற்கு மூலகாரணனாகிய பரசிவத்தையே சங்காரகாரணன் என்று விடையிறுத்தல் போல்வனவாம்.

- 8 விசேடவுரை : குத்திரத்துட் பொருளையன்றி ஆண்டைக்குவேண்டுவன தந்துரைப்பதாம். உலகம் சங்காரகாரணனையே முதலாகவுடைத்து என்பதற்கு, நிவிருத்தியாதி பஞ்சகலைகளையும், அவற்றின் புவனங்களையும் அவற்றில் வசிப்பவர்களையும் ஆங்காங்குச் சங்கார கிருத்தியஞ் செய்வார் தத்தமக்கு மேல்நிலையில் உள்ளார் ஏவச் செய்கின்றனர் என்பதையும் அங்ஙனம் முறையே ஏவி அனைத்திற்கும் மேனிலையிலுள்ளார் சாந்தியதிதகலா புவனத்தைச் சங்கரிக்கும் பரசிவமே என்பதையும் முறையாகக் கீழ்க்கிழே அதிட்டித்து நின்று சங்கரிக்கச் செய்வார் என்பதையும் விளக்கிக் கூறும் உரையும் அதுபோல் வனவுமாம்.
- 9 விரிவுரை : வேற்றுமையுருபு முதலியன தொக்கு நிற்பின் விரிக்க வேண்டியவை விரித்துரைத்தல் போல்வனவாம். எம்மையுடைமை-எம்மை அடிமையாக உடைமையின் என ஐந்தனுருபை ஏதுப் பொருண்மைதோன்ற விரித்துரைத்தலும், அதுபோல வேண்டுமி வேறுவேறு வேற்றுமையுருபுகளை விரித்தல் போல்வனவுமாம்.
- 10 அதிகாரம் : இயல் என்னும் சிற்றுறுப்புக்களையடக்கி நிற்கும் பெரும் பிரிவு. அது முதலாலாகிய ஆகம ஞானபாதத்திற் கண்டாங்கு பொதுவும் உண்மையும் என இரண்டாய் நிற்பது. இவற்றுள் பொதுவதிகாரம் என்பது ஆராய்ச்சி அறிவால் அறியப்படுவனவாய் இயற்பாகுபாடுகளை அடக்கி நிற்பது. உண்மையதிகாரம் என்பது அனுபவ அறிவான் அறியப்படும் உண்மைகளைப் பல இயல்களான் தொகுத்துணர்த்தும் பகுதி.

பொதுவதிகாரம் பிரமாண இயல் இலக்கண இயல் என இரண்டியல்களையும் உண்மையதிகாரம் சாதன இயல் பயனியல் என்ற இரண்டியல்களையும் உடையது.

அதிகரணம் என்பது 'இயலின் உட்பிரிவாய் இன்ன பொருளால் இச் குத்திரம் அதிகரித்து நிற்பது என்பதை உணர்த்துவது.

ஆகவே அதிகாரம் - இயல் - அதிகரணம் என்ற முப்பகுதியாய் அதிகரணம் இயலுக்கு உறுப்பாய், இயல் அதிகார உறுப்பாய் அதிகாரம் ஞான பாதப்பிரிவாய் நிற்கும் உரையமைப்பு வேறுபாடுகளாம்.

அதிகார வகையாகிய பொது உண்மைகளில், அளவை நூலார் கூறுவனவற்றிற்கும், ஆகமங்கள் கூறுவனவற்றிற்கும் பெரிதும் வேற்றுமையுண்டு.

அளவைநூலார் கூறும் பொதுவியல்பு ஒன்றற்குச் சொல்லப்படும் இலக்கணம் பிறவற்றிலும் இருப்பது. சிறப்பியல்பாவது ஒன்றற்குச் சொல்லப்பெறும் இலக்கணம் அதற்கேயுரியதாய் வேறிடத்தில் இல்லை யாவது. உதாரணமாக மாமரம். மாவை வேறுமரங்களிலிருந்து 'மா' என்னும் அடை மொழி பிரித்துக் காட்டிலும் புளி மாமரம் தேமாமரம் கொறுக்காய்ப்புளிமா முதலிய மாவகைகள் அனைத்திற்கும் பொதுவாய் நிற்பது. புளிமா என்பது தேமாவைச்சுட்டாது, புளிமா ஒன்றற்கே யுரிய சிறப்பாதல் போல்வன.

ஆகமத்திற்கானும் பொதுவியல்பு ஒரு பொருளின் தூலநிலையாம். சிறப்பியலாவது ஒரு பொருளின் காணப்பெறும் குக்கும நிலையாம். தூலநிலை - தடத்தம். குக்குமநிலை - சொருபம் என வழங்கப்பெறும்.

இவ்வண்ணம் பதி பசு பாசங்களாகிய முப்பொருள்களின் பொது விலக்கணங்கூறும். முதலாறு குத்திரங்கள் பொதுவதிகாரம். அவற் றின் சிறப்பியல்பைக் கூறும் பின்னாறு குத்திரங்கள் உண்மையதிகார மாக அமைந்துள்ளன. ஆகவே அதிகாரம் என்பது இயல்களை யடக்கிய பெரும்பிரிவு. இயல் என்பது அதிகரணங்களை அடக்கிய பெரும்பிரிவுள் அடங்கிய பெரும் பிரிவு. அதிகரணம் என்பது இயல் பாகுபாட்டுள் அடங்கிய குத்திரப் பகுப்பு முறை. இவை களின் விரிவைச் சிவஞானபோதச் சிற்றுரை விளக்கம் பக்கம் 17, 18 ல் காண்க.

11 துணிவு ஐயுறக்கிடந்தவழி 'இதற்கு இதுவே பொருளென உரைத்தல். உலகிற்குச் சங்காரகாரணனே முதல் எனக் கூறியவழி, அவன் யார்? நிவிருத்தியாதி பஞ்சகலைகட்கும் சங்காரகாரணர் ஐவருளராக அவருள் யார் நீவிர் கூறும் சங்காரணன் என ஐயம் நேர்ந்துழி முடிந்த சாந்தியதித கலா புலனத்தைச் சங்கரிக்கும் சதாசிவமூர்த்தியே யாவர் என ஏதுக்கள் காட்டித் துணியைப் பயப்பதாகத் துணிந்து கூறுதலாம்.

12 பயன் : முதற் கடவுளது உண்மையையுணர்த்தும் முதற் குத்திரத்தின் பயன் முதல்வன அளவிலாற்றலும் பேரருளும் சுதந்திர முதலியகுணங் களும், உடைமையின் அதிவிசித்ரமான உலகத்தைத் தொழிற்படுத்த அவன் ஒருவனே அமையும்; அக்குணங்களின்மையின் ஏனையோரால் இயலாது; ஆதலால் அவர்கள் முதல்வராகார் என்று கருதப்பெறுதல்.

13 ஆசிரியவசனம் : ஐயங்கட்கும், துணிவுகட்கும் பயன்களுக்கும் பிர மாணமான நூற்சான்றுகளாக வேத சிவாகமங்களிலிருந்தும், சாத்திர தோத்திரங்களிலிருந்தும் ஆசிரிய வசனங்களை அப்படியே ஒப்புக் காட்டி நிறுவுதல்.

இங்ஙனம் வினாவையும் விடையையும் இணைத்து எண்ணியதால் உரை வகை பதினமூன்றாயிற்று. கூறிய இந்தப் பதினான்கு உரைகளுடன் குத்திரப் பொருளையும் ஆங்காங்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பெறும் கருத்துக்களையும் தன்னுரையானும் பிறநூற்காட்டுக்களானும் ஐயமகல உண்மையை ஆடியிற் பாவைபோலத் தெற்றெனத் தெரிவிப்பதே பாஷ்யம் ஆம். விருத்தியுரை - பேருரை - விளக்கம் என்ற பெயரானும் பாஷ்யம் அழைக்கப்பெறும்.

இப்பதினான்கு உரைகளில் பாடவுரையாகிய குத்திரம், கருத்துரை, குத்திரப் பொருளை வகுக்கும் மேற்கோள், ஏது, திருட்டாந்தம் இந்த ஐந்தையும் நூலாசிரியர் மெய்கண்ட தேவநாயனாரே வகுத்தமையின் அவற்றின் விளக்கமும் இயைபுமே ஆங்காங்குச் சுவாமிகளால் அருளப் பெறுகின்றன.

இவ்வமைப்பில் பாஷ்யம் இயங்குதலின் உண்மையும் இலக்கணமும் என்றவகையான முப்பொருள்களையும் பகுத்துக் கொண்டு விளக்கந்தந்து புறச்சமயத்தார் முதலியநால்வரும் எழுப்புந் தடைகளிடைகளாற்றாண்டி விதிவழி நின்று சாதித்து, மூலமலமுனைப்பைவென்று, அங்ஙனம் அம்மலங் கமுனிய அடியார் கூட்டத்து எப்போதும் இருந்து சிவவேடத்தையும் திருக் கோயிலையும், அடியார்களையும் அரனெனவே திரிகரணங்களாலும் சிந்தித்து வந்தித்து வாழ்த்திப் பேரின்பத்தழந்தியிருத்தலே முத்தி என்பதை ஆய்ந்து தெளிந்து அனுபவிக்க வழிக்காட்டுவது சிவஞான போத மாபாடியம்

சிவஞான பாஷ்யத்தின் தனித்தன்மை :

பாஷ்யம் செய்தவர் பெயரோடிணைந்தே பதஞ்சலி பாஷ்யம். சாயண பாஷ்யம், சாபர பாஷ்யம் எனவழங்கப்படுவதுமுறை. தமிழ் வழக்காகிய விருத்தி - பேருரை என்ற பெயர்கள் நூலைச்சேர்ந்தே நன்னூல் விருத்தி, முத்தி நிச்சயப்பேருரை, ஞானாவரண விளக்கம் எனவழங்குதல் தமிழ் முறை.

சிவஞானபாஷ்யம் சிவஞானபோதம் என்ற நூற் பெயரின் ஒருகூறும் பாஷ்யமும் சேர்ந்தும், சிவஞானமுனிவர் அருளிச்செய்ததால் சிவஞான பாஷ்யம் என பாஷ்யகர்த்தாவின் பெயரோடு இணைந்தும், ஆரியமும் செந் தமிழும் ஆகிய இரண்டற்கும் பொதுமையின் வழங்குந் தனிச்சிறப்புடன் விளங்குகிறது. ஆனால் நூற்பெயரை இணைத்து இயங்கும்போது சிவஞான போத மாபாடியம் எனச் சிறப்படைபெற்றும் வழங்குதல் ஊன்றியறிந்து இன்புறற் பால தொன்றும்.

பாடிய இலக்கணத்தைச் சுவாமிகளே வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும் வேறு என்பாரை மறுத்துப் 'பல பொருள்படும் குத்திரத்தை அங்ஙனம் படாமை தெளித்துரைக்கும் பாஷ்யம் போல வேதாந்தத்தைத் தெளித் துரைப்பதே சித்தாந்தம் என்பார் வேதாந்தத்தெளிவாம் சைவசித்தாந்தம் என்ற உரை (சிவ-போ: 2ம் கு 2ம் அதிகரணம்) பாஷ்ய இலக்கணம் பல

பொருள்படும் சூத்திரத்தை ஏதுக்காட்டி ஒருபொருளையே யுணர்த்து வது எனத் துணியவைப்பது பெறப்படுதல் காண்க. (பாஷ்யம்; கழகம்: பக்கம் 129)

சூத்திரத்திலுள்ள வாக்கியங்களைக்கொண்டு அதன்கருத்தக்கு மாறு படாத சொற்றொடர்களால் தன்னுரையானும், பிறநூன்முடிபாலும் நிறுவுவதே பாஷ்யம் ஆம் என்பது

सूत्रस्य पदमादाय वाक्यैः सूत्रानुसारिभिः ।

स्वपदानि च वर्ण्यन्ते भाष्यं भाष्य विदो विदुः॥

சூத்ரஸ்தம் பதமாதாய வாக்யை: சூத்ரானு சாரிபி: ||

ஸ்வபதானிச வர்ண்யந்தே பாஷ்யம் பாஷ்யவிதோ விது: ||

என இலக்கணநூல் பாஷ்ய இலக்கணத்தைக் கூறும்

பாஷ்யம் என்றால் :

இங்ஙனம் இலக்கண நூல்கள் எடுத்தியம்பும் உரைவகைகளால் தேர்ந்து தெளியினும் பலபொருள்பட நிற்கும் சூத்திரப்பொருளைக் கருவி நூலறிவானும் யுத்தி புத்திகளானும் இவையனைத்தையும் உயிர்க்குயிராய் கேவல-சகல-சுத்த நிலைகளாகிய மூன்றினும் கலந்து நின்று உணர்த்தாமல் உணர்த்தும் திருவருளானும், தடைகளை எழுப்பி விடைகளையருளி, ஆன்றோரனுபவமும் அவர்கள் உபதேசமொழியுங் கொண்டு நிறுவி உண்மையைத் தெரிவித்துய்யும் வழிகாட்டுவதேபாஷ்யம். இது சுவாமிகளே கூறியருளிய பாஷ்யவிளக்கத்தின் சுருக்கம்.

இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகவும், ஞானநூலின் முடிந்த பயனாகவும் இந்நூலின் இலக்கணஇயல், சாதனஇயல், பயனியல் மூன்றிலும் உயிர்நாடியாக ஊடுருவி நிற்பதாகவும் உள்ள ஓர் உண்மையைச் சிவஞான சுவாமிகள் விளக்கிக்கூறும் சிவஞான தீபங் கொண்டே காணலாம். அதுதான் அத்துவித ஞானம்.

அத்துவிதச் சொற்பொருள் :

'துவி' என்பது இரண்டு என்ற எண்ணைக்குறிக்கும் ஆரியச் சொல். அதிலிருந்து துவிதம் துவைதம் துவிதியம் எனப் பொருள் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப 'இரண்டு' 'இரண்டாகிய பொருள்' 'இரண்டின் தன்மை' என்ற பொருள்களை இலக்கண மரபால் எய்துகின்றன.

இவை 'ந' என்னும், இன்மை அன்மை மறுதலைப்பொருள்களைத் தரும் இடைச்சொல்லைச்சார்ந்து 'அத்துவிதம்' 'அத்வைதம்' அத்துவதியம் என அறியுமுறையாலும் அனுபவத்தாலும் மூன்று பொருளையுணர்த்தும் மூன்று சொற்களாகின்றன.

பிறந்த ஒரு மாதக் குழந்தை. அதற்குத்தாய் உடற்பசியைத் தணிக்கப் பாலையும் சர்க்கரையையும் கலந்து கொடுத்துச் சுவையளவிலே குழந்தையின் நாப்பொறி வழியாகப் பொருளனுபவத்தைச் சிறிது புகட்டுகிறான். ருசிக்கண்ட பூணைபோக்குபோல அக்குழந்தை தாய்முகம் பார்க்கிறான். தாலாட்டு கேட்கிறான். பின்பு அணைப்புச் சூட்டினால் ஓர்ப்பம் பெறுகிறான். எப்போதும் தூக்கி வைத்துக்கொள் என்று அடம்பிடிக்கிறான். பின் மலர் முதலியவற்றின் நிறமும் மணமும் அவன் விரும்பும் பொருளாக மூக்கையும் கண்ணையுங் கவருகின்றன. இப்படி ஐம்பொறிகள் வாயிலாக ஐம்புல் அறிவைப் பெறுகின்றான்.

பின்னர் தாய்வழியாகவே இது பால் இது நீர் இது மாடு. இது ஆடு முதலான பொருள் வேற்றுமையுடன் சொல்லறிவு பெறுகிறான். சிறிது சிறிதாகக் கல்வியறிவு பெறுகிறான். இதற்கு ஆசிரியர் சொல்லையும் பொருளையும் எழுத்துருவத்தில் ஏட்டிற்காட்டிக் காணச்செய்யும் துணையாகிறார். பின்னர் இலக்கியம், இலக்கணம், விஞ்ஞானம், மெய்ஞ்ஞான நூல்களை உணர்ந்து பெரியவனாகிறான். இத்தனைக்கும் தாய்தந்தை ஆசிரியர் பேராசிரியர் இவர்களை அதிட்டித்து நின்று இறைவனே உணர்த்தும் உபாயத்தைப் புரிய இவன் உணர்ந்து உயர்கிறான் உய்கிறான். இத்தனைக்கும் ஆசிரியனிடத்தும் - கற்கும் குழந்தையிடத்தும் இறைவன் ஒன்றாய் இருந்து உணர்த்த உணருகின்றான். இப்போது குழந்தையிடம் உள்ள ஆன்மசிற் சத்தியை ஆசிரியனுடைய அருட்சத்திதூண்ட அவன் அனைத்தையும் அவர் காட்டியபடி உணர்கிறான்.

அதுபோல உணருத்தன்மையாகிய சிற்சத்தியோடு கூடிய ஆன்மாவை இறைவனுடைய அருட் சத்தியாகிய உணர்த்தும் ஆற்றல் இயக்க, ஆன்மா, வினைப்போகங்களை அடைந்து வளர்கின்றன.

இங்ஙனம் ஆன்மா ஒன்றும் அறியமாட்டாத கேவல நிலையிற்கிடந்த போதும் உடலொடு கூட்டி உயிர் உடன் கரந்து நின்று உணர்த்துகிறான். பரிபாகமுற்ற - சாமுசித்தராக அவதரித்த அப்போதும் கருவாய்க்கிடந்தும் உன்கழலே நிலையுங் கருத்துடையேன் என்கிறார்.

பின்பு சகலநிலையிலும் தத்துவங்களையுணர்ந்தும், வினைப்போகங்களைத் துய்த்தும் உய்ய ஒன்றாயிருந்து உணர்த்தும் இறைவன், அவற்றின் வடிவம், காட்சி, சுத்திகளையுணர்த்த ஆசான் மூர்த்தமாகவும், ஆசாரியனை அதிட்டித்து நின்று, தானேயாகவும் எழுந்தருளி உடனாகின்றார்.

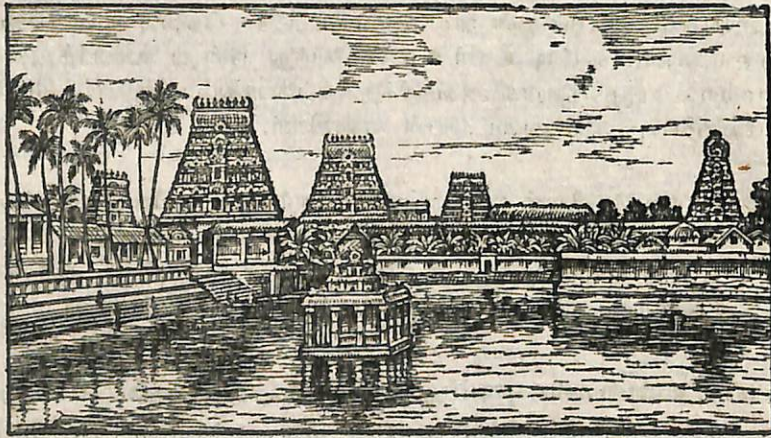
பின்பு உண்மையையுணர்ந்து உய்திக்காகத்துடிக்கும் பரிபாகமுற்ற ஆன்மாவுக்குத் தடைகள் நீங்கி ஆன்மா திருவடிச்சார்பையே பெற்று, அவனே தானேயாகிய அந்நெறியில் ஏகனாகி, இறைபணி நிற்க மலமாயைக் கன்மங்கள் நீங்கப்பெற்று,

செம்மலர் நோன்றாள் சேரலொட்டா
அம்மலங் கழிஇ அன்பரொடு மரீஇ
மால்அற நேயமலித்தவர் வேடமும்
ஆலயந்தானும் அரனெனத்தொழுது

அவனேதானேயாகிய அந்நெறியில் நீக்கமின்றி நிற்பன் என்ற சுத்தாத்துவித நிலையனுபவத்தை உணர்த்துவதாகிறது.

இந்நிலையில் நம்பன் அருளாமையால் சிவசமவாதம் ஏகான்மவாதம் விசிட்டாவைதம் துவைதம் முதலான எத்தனை நிலைகள். இவற்றின் உண்மையையுணர்ந்து சுத்தநிலையில் அத்துவிதநிலையை விளக்கியமைகிறது சிவஞானபோத மாபாடியம். சிற்றூரை - இதனையறியத் துணைசெய்யும் முதிர்ந்த வழிகாட்டி. இங்ஙனம் இரண்டுரைகளை அருளிச் சைவஉலகத்தை உய்யக்கொண்டவர்கள் சிவஞான சுவாமிகள் ஆவார்கள்.

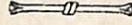

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞான போதச் சிற்றுரை

[புலவர் சு. வடிவேலன்]

சரசுவதி மகால், திருவாவடுதுறை.

“ அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேன் சொரியும்
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ ”

என்ற மணிவாசகனார் மணிவார்த்தைக்கிணங்க, இந்த இடைமருதீசன் இணையடிகளை என் இதயத்தாமரையில் வைத்து வணங்குகிறேன்.

இங்கு வீற்றிருக்கின்ற திருவாவடுதுறை ஆதினம் ஸ்ரீஸுரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்களின் பொன்னார் திருவடிகளைப் போற்றி மகிழ்கிறேன்.

இப்பேரவையின்கண் அமர்ந்திருக்கின்ற சான்றோராகிய சிவநேயச் செல்வர்கட்கும் ஏனையோர்க்கும் என் பணிவான வணக்கம்.

திருவிடைமருதூர் அழகானதொரு விழாக்கோலம் பூண்டு விளங்குகிறது. 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த சைவத் திருமகனாகிய மாதவச் சிவஞான முனிவர் பிரானுக்கு அவர் செய்தருளிய சைவசமயத் தொண்டுகளையும் தமிழ்த்தொண்டுகளையும் எண்ணி நன்றியும் வணக்கமும் கூறுமுகத்தான் நாமனைவரும் இங்கே குழுமி இருக்கின்றோம்.

மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் இம்மண்ணிலகில் தோன்றி அருந் தொண்டுகள் செய்து வாழ்ந்த காலம் முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகளேயாகும். ஆயினும் அவர்செய்துள்ள அருஞ்செயல்கள் சைவஉலகம் உள்ளவரையில் மறவாமற் பாராட்டிப் போற்றத்தக்கனவாகும். சமயாசாரியர் நால்வருள் அப்பமுர்த்திகளைத் தவிர ஏனைய மூவரும் குறுகிய காலங்களே வாழ்ந்து சைவசமயத்தை நிலைபெறுடையதாகச் செய்தார்கள். அதுபோல் நமது சிவஞான சுவாமிகளும் குறைந்த காலமே வாழ்ந்து நிறைந்த புகழோடு விளங்கும் 28 நூல்களைச் செய்து, இலக்கியம் இலக்கணம் தருக்கம் சமயம் மொழிபெயர்ப்பு முதலிய துறைகளில் யாவரினும் மேம்பட்டு விளங்கினார். சிவஞானபோதத்திற்கு மாபாடியம் செய்தமையால் இவர் மாபாடியகர்த்தர் எனச் சான்றோர் அனைவராலும் பாராட்டப்பெற்றார்.

சிவஞான சுவாமிகளின் மதிநுட்பத் திறமையையும் பெரும்புலமைச் செறிவினையும் நிறைச்சுவப்பற்றினையும் எண்ணி வியந்து பாராட்டிய பாண்டித்துரைத்தேவர் நமது சுவாமிகள் மீது 'இரட்டைமணிமாலை' பாடி மகிழ்ந்தார்.

ஆயசம யம்பலவும் ஆரியமா பாடியமே
மேயவென நற்சைவம் மேன்மையுறத் - தூயதமிழ்ப்
பாடியமும் பாரிற் பகர்ந்தான் பரனடியே
நாடுசிவ ஞானமுனி நன்கு "

எனவரும் அவ்விரட்டை மணிமாலையில், தமிழில் மாபாடியம் இல்லாக் குறையைத் தீர்த்துவைத்த சிறப்பினைப் பாராட்டியுள்ளார். மற்றும் அந் நூலில் அமைந்துள்ள உருவக நயம் நிறைந்த பாடலொன்றும் ஈண்டு நினைவு கூரத் தக்கதாகும்.

"ஓராழி உண்டமுனி உட்கவட சொற்கடலும்
சீரார் தமிழ்க்கடலும் சேரவுண்டு - பாருலகில்
தீங்கவியா மாவுறையால் செய்யசிவ ஞானமுகில்
ஈங்கவியா நீக்கும் இடர் "

ஒருகடலினை உண்ட அகத்திய முனிவரும் டெட்கும்படியாகச் சிவஞான முனிவராகிய மேகம் இருகடலினை (வடசொற்கடல் தமிழ்க் கடல்) யும் ஒருசேர உண்டது ; உண்டதும்ட்டுமன்று, கவிதைப் பெரு மழையாகவும் பொழிந்தது. அப்படிப் பொழிந்தமையால் சைவ சமயத் திற்கு ஏற்பட்ட துன்பமாகிய வெப்பம் தணிந்தது ' எனவரும் கற்பனை நயம் கற்றோர்க்குக் கழிபேருவகை தருவதாகும்.

இனி, சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய சிவஞான போதச் சிற்றுவையைப் பற்றி எளியேன் சிற்றறிவிற்கெட்டிய வரையில் உங்கள் முன்னிலையில் சில சொல்லிச் சிற்றுவையைச் சிற்றுவையாகவே முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஞானம் என்பது பரஞானம் அபரஞானம் என இருவகைப்படும். பரஞானம் என்பது கடவுள் அளிக்கும் ஞானம். அபரஞானம் என்பது சிவாகமங்கள் புராண இதிகாசங்கள் சாத்திர தோத்திரங்கள் முதலியவற் றைக் கற்பதால் ஏற்படும் நூலறிவு. போதம் என்பது போதிக்கும் நூல் என்று பொருள்படும். எனவே சிவனைப்பற்றிய ஞானத்தைப் போதிக்கும் நூல் 'சிவஞானபோதம்' எனவாயிற்று. இக்கருத்தினை

"நின்ற சிவம் ஒன்று அதனைத்தேர்தல் ஞானம்
நிகழ் போதம் தேர்ந்தனைத் தெளிதலாம் "

எனவரும் திருவாதவூரடிகள் புராணச் செய்யுளான் உணரலாம்.

மேலும்,

“சிவனடியே சித்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தார் அந்நிலையில்”

என்ற திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுளாலும் பரஞானம் அபரஞானம் என்ற பாகுபாட்டுண்மையையும் பிறவற்றையும் உணரலாம்.

சிவஞானபோதம் பன்னிரண்டு குத்திரங்களைக் கொண்டது. சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் அனைத்தையும் தன்னகத்தே கொண்டு மிளிர்வது. ஆலம் விதைபோல அளவிற்குரிய தாயினும் அவ்விதை மரமானால் பெரு நிறம் தருவதுபோல, இதன் கருத்துக்கள் சைவசித்தாந்தத்தைப் பிறமதக் கோட்பாட்டுக் கோடை தாக்காமல் தண்ணிழல் தருவன.

“அவன் அவள் அதுஎனும்அவை மூவினைமையின்
தோற்றிய திதியே ஒடுங்கி மலத்து உள்தாம்
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்”

என்பது சிவஞானபோத முதல் குத்திரம். “ஈண்டு உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து” எனப் பொருளுரைக்கின்றார்கள் ஸ்ரீசுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகள். சிவஞான சுவாமிகள் சிவஞான போதச் சிற்றுரையில் வெளிப்படை எனப்பொருள் கூறுது விடுத்தவற்றிற்கு, ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள் பன்னிரண்டு குத்திரங்களுக்கும் உரை வகுத்துள்ளார்கள். அவ்வுரை கற்போர்க்குக் கைவிளக்காக அமைந்துள்ளது. அதனை யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர்ச் சுவாமிநாத பண்டிதர் 1906ல் பதிப்பித்த பதிப்பின் இறுதிப் பகுதியில் காணலாம்.

சிவஞான போதம் பன்னிரண்டு குத்திரங்களுக்கும் சிவஞான சுவாமிகள் பேருரை வகுத்துள்ளார்கள். சிவஞான போதப் பொருளைத் தெளிவாக உணர்த்துவதற்காகச் குத்திரத்திற்குப் பிண்டப் பொழிப்புரையும் மெய்கண்ட தேவர் அருளிய கருத்துரை முதலிய உரைக்கு உரையும் அருளிச் செய்தார். உரைக்கு உரை செய்யவேண்டிய தேனெனில், அவ்வுரை அனைவரும் உணரக்கூடிய எளிய உரையாக அமையாமல், செய்யுள் நடை போல் அரிதிற் பொருளுரைத்தக்கதாக அமைந்துள்ளமையால் அவ்வாறு உரைக்கு உரை செய்யவேண்டியதாயிற்று. இவ்வாறு சிவஞானசுவாமிகள் உரை செய்யாதிருப்பாராயின் சைவசித்தாந்திகள் தங்கள் சமயஉண்மையின் மேம்பாட்டினையும் பிறசமயங்களின் குறைபாட்டினையும் உணரமுடியாது மயங்குவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

சிவஞான போதத்தின் முதல் ஆறு குத்திரங்கள் முப்பொருளின் பொது இலக்கணத்தைக் கூறலின் பொது அதிகாரம் எனப்பட்டது. பின் ஆறுகுத்திரங்கள் முப்பொருளின் சிறப்பிலக்கணத்தைக் கூறலின் சிறப்பதி காரம் எனப்பட்டது. இதன் உட்பிரிவுகளாக பிரமாணஇயல் என்றும்

இலக்கண இயல் என்றும் சர்தன இயல் என்றும் பயன் இயல் என்றும் பாகுபாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவையனைத்தையும் படிப்போர் படித்துணர்ந்தும், கேட்போர் கேட்டுணர்ந்தும் சிவஞானம் தலைப்படுதல் சைவ சமயத்தவர்க்கு இன்றியமையாத கடமையாகும்.

சிவஞானபோதச் சிற்றுரை முற்றும் யர்நறிந்தவரை கூறப்புகுந்தால் காலம் இடந்தராதாகையால், இரண்டொரு பகுதியை மட்டும் சுட்டிக் காட்டி அமையலாம் என்று கருதுகிறேன்.

சிவஞானபோதம்சாதனைஇயல் 8ஆம் குத்திரம் 2ஆம் அதிகரணத்தில் சிவபிரான் பக்குவ உயிர்களுக்குக் குருவாகத் தோன்றி ஞானத்தை உணர்த்துகிறான் என்பதை.

“மெய்ஞ்ஞானம் தானே விளையும்விஞ் ஞானகலர்க்(கு)
அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குருவாய் - மெய்ஞ்ஞானம்
பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு
முன்னுணர்த்தும் தான்குருவாய் முன்”

எனவரும் வெண்பாவால் விளக்குகின்றார். விஞ்ஞான கலர்க்குத்தானே மெய்ஞ்ஞானம் விளையும். (விளைவிக்கும்) பிரளயாகலர்க்குத்தான் குருவாய் முன் உணர்த்தும், அதாவது நான்கு தோள்களும் மூன்று கண்களும் நீல கண்டமும் உடைய சிவபிரானே குருவாய் நின்று மெய்ஞ்ஞானத்தை உணர்த்துவான்.

அஞ்ஞான (மர்யாமலமுடைய) அச்சகலர்க்கு முற்கூறிய வடிவு போலும் வடிவுடைய குருவாகி, அவ்வடிவின் பின்னாகி மறைந்து நின்று தத்துவஞானத்தை உணர்த்துவான்.

திருவாதவூரடிகளுக்குக் குருந்தமர நிழலில் குருவாய் அமர்ந்து ஞானோபதேசம் செய்ததுபோல இறைவன் விஞ்ஞான கலர்க்குத் தன்மையிலும், பிரளயாகலர்க்கு முன்னிலையிலும், சகலர்க்குப் படர்க்கையிலும் நின்று ஞானத்தை உணர்த்தியவாறு அறிகின்றோம்.

இனி ஒன்பதாம் குத்திரம் மூன்றாம் அதிகரணத்தில் ஆன்மாக்கள் மும்மல வாசனையை நீக்குதற்குப் பஞ்சாக்கரத்தை உச்சரிப்பது சாதனமாகும் என்பதைக் காட்டுதற்கு உதாரணமாக,

“அஞ்செழுத்தால் உள்ளம் அரனுடைமை கண்டரனை
அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்(து) இதயத்தில் - அஞ்செழுத்தால்
குண்டலியில் செய்தோமம் கோதண்டம் சானிக்கில்
அண்டனும் சேடனும் அங்கு”

எனவரும் செய்யுளைக் காட்டுகின்றார். இச்செய்யுள் மல வாசனையை நீக்குதற்குச் சாதனம் ஆமாறு யாங்ஙனம் என்பாரை நோக்கி அஃதாமாறு கூறி ஏதுவை வலியுறுத்துதல் நுதலிற்று என்கின்றார்.

ஐந்தெழுத்தை உச்சரிக்கும் முறையின் வாயிலாக ஆன்மாவானது சிவபிரானுக்கு அடிமை என்பதனை உணரவேண்டும். ஆன்மா தன் உடம்பினுள்ளே இதயத்தைப் பூசனைக்குரிய இடமாகவும், உந்தியை ஓமம் செய்யும் இடமாகவும், புருவ நடுவை தியானித்திற்கு உரிய இடமாகவும் கொள்ள வேண்டும். புறத்திலே ஞானபூசை செய்யும் முறைப்படி அகத்திலேயும் இதய கமலத்தில் சிவபிரானை ஐந்தெழுத்தால் அமைந்த திரு மேனியிலே அஷ்டபுஷ்பம் சாத்திப் பூசை செய்யவேண்டும். இங்கே அஷ்டபுஷ்பம் என்பது கொல்லாமை, ஐம்பொறியடக்கல், பொறுமை, இரக்கம், அறிவு, மெய், தவம், அன்பு என்னும் எட்டு மலர்களாம். இவை அஷ்டபூசையின் விளக்கமாக நமக்கு அறிவிக்கின்றார்.

குண்டலித் தானமாகிய நர்பியின்கண் ஞானமாகிய அனலை எழுப்பி, அவ்வனலின்கண் ஐந்தெழுத்தினாலே வீந்துத் தானத்தில் எழும் அமுதமாகிய நெய்யினை சுழுமுனை நாடி என்னும் சுருக்கினாலும் இடைநாடி என்னும் சுருவத்தாலும் ஓமம் செய்யவேண்டும் என்று ஓமர் செய்யும் தன்மையை அறிவிக்கின்றார்.

வீந்துத் தானம் என்னும் புருவநடுவில் சிகாரம் என்னும் தற்பதப் பொருள் யகார மென்னும் துவம்பதப் பொருள் பகாரம் என்னும் அசிபதப் பொருள் ஆகிய முறைமையின் முற்கூறப்பட்ட ஐந்தெழுத்தினால் சிவோகம் பாவனை செய்யவேண்டும் என்று தியானம் செய்யும் முறைமையினையும் அறிவிக்கின்றார்.

இவ்வாறு பூசனையும் ஓமமும் தியானமும் செய்யின் அப்போதே முதல்வனாகிய சிவபிரான் விளங்கித் தோன்றுவான் என விளக்குகின்றார்.

இனி பன்னிரண்டாம் குத்திரத்து இரண்டாம் அதிகரணத்தில் சிவபக்தர்களோடு இணங்கினால் பிரார்த்த வினைகள் அகலும் என்கின்றார்.

அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்கும்
சிறப்பில்லார் தம் திறத்துச் சேர்வை - அறப்பித்துப்
பத்தர் இனத்தாய்ப் பரனுணர்வினால் உணரும்
மெய்த்தவரை மேவா வினை.

இச்செய்யுளில், அஞ்ஞானத்தை உணர்த்துவாரோடு இணங்காமல் இருந்தாலே நன்மை பயக்குமே! சிவபக்தர்களோடு இணங்குதல் எதற்கு? என்று கூறுவாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்தற்கு விளக்கம் தருகின்றார்.

இறைவன் அருள் திறத்தை மறவாமல் வாழும் தமது ஞானமாகிய கண்ணை இழக்கச்செய்து, அதாவது இறைவன் அருள்திறத்தை மறக்கச் செய்து, தீயவழியில் கொண்டு சென்று, மும்மலங்களால் ஆகிய பிறவிக் குழியில் வீழ்த்தித் துன்ப மடையச் செய்வாராகிய அன்பிலாதவர்பால் தொன்று தொட்டுப் பழகி வந்த தொடர்ச்சி நீங்கும்படியாக, அந்த

மறப்பினை மாற்றி ஞானக்கண்ணை உதவி. அதாவது இறைவன் அருள் திறத்தை நினைக்கச் செய்து, பிறவிக் குழியிலிருந்தும் எடுத்து நல்வழிக்கண் செலுத்தி வாழச் செய்யும் சிவபக்தர்களால் பேரன்பு கொண்டவராக, அந்த அன்பு சார்பாக விளங்கும் சிவஞானக் கண்ணால் அந்நிலையைக் கடைப்பிடித்து உணரப்பெற்ற உண்மைத் தவமுடையாரைப் பிரார்த்த வினைகள் இடையூறு செய்யா என்று சிவனடியார் இணக்கத்தால் துன்பரிக்கம் உண்டாதலையும், சிவானுபூதி உணர்வு மேம்படுதலையும், அந்த மேம்பாட்டினாலே பூதஉடம்பைப் பற்றி வரும் பிரார்த்த வினைகள் செயலறுதலையும் விளக்குகின்றார்.

இக்கருத்துப் பற்றியன்றே "அடியேன் உன் அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப் புரியாய்" என மணி வாசகனாரும், "பெரிய சொண்ட ரோடு கூட்டு கண்டாய்" எனக் கடவுள் அபிராமி பட்டரும் பிறரும் சிவனடியார் இணக்கத்தின் இன்றியமையாமையைப் பற்றிக் கூறிப் போந்தனர்.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால் சிவஞான சுவாமிகளின் நுண்மாண் நுழைபுலப் பெருமையும் புகழும் புலனாகின்றன. விஞ்ஞானகலர் பிரளயா கலர் சகலர் ஆகியோர்க்குச் சிவபிரான் ஞானோபதேசம் செய்யும் முறையினையும், ஐந்தெழுத்தினால் அகப்பூசை செய்தல், ஓமம் செய்தல், தியானம் செய்தல் ஆகியவற்றின் இயல்புகளையும், சிவனடியாரோடு இணங்குதலால் உண்டாகும் நன்மையினையும், அவ்வடியாரோடு இணங்காமையால் ஏற்படும் தீமையினையும் சிவஞான சுவாமிகள் தந்த விளக்க உரைகளால் தெளிவாக அறியமுடிகின்றது.

இது போன்றே சிவஞான போதச் சிற்றூரை முற்றும் நன்குணர் வல்லார் சிவஞானம் தலைப்பட்டுச் செம்மை சேர்வர் என்பது வாய்மை.

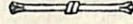

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

எடுத்து என்னும் சொல்லுக் கிட்டவைரக் குப்பாயம்

சைவ சமய சண்டமாருதம், நக்கீரன் வழியடிமை,
வித்துவான், பி. மா. சோமசுந்தானர்,
தூராணிப்பேட்டை.

முன்னுரை :

“ என்னையிப் பவத்திற் சேரா வைகையெடுத் தென்சித் தத்தே
தன்னவைத் தருளி னாலே தாளினை தலைமேற் குட்டு
மின்னமர் பொழில்கூழ் வெண்ணெய் மேவிவாழ் மெய்கண் டானால்
சென்னியிற் கொண்டு சைவத் திறத்தினைத் தெரிக்க லுற்றும்.

என்பது சிவஞான சித்தியாரில் நூல்வழி கூறும் திருவிருத்தம்
ஆகும். யான் பிறவிக் கடலில் அழுந்தாவண்ணம் என்னை எடுத்து என்
அறிவிலே எழுந்தருளித் தன்திருவடிகளை என் தலைமீது அணியாக்கிய மெய்
கண்டதேவநாயனார் அருளிச்செய்த சிவஞானபோதநூலைத் தலைமையாக்
கொண்டு சைவத் திறத்தை விளக்குவாம் என்பது இதன் பொருள்.

சிவஞான சித்தியாருக்கு உரை செய்தார் அறுவர். அவர்தாம் மறை
ஞான தேசிகர் சிவாக்கிரயோகியர், ஞானப்பிரகாசர் மாதவச்சிவஞான
யோகியர், நிரம்ப அழகியர், சுப்பிரமணியதேசிகர் என்பாராவர். பின்னாளில்
உரை செய்தார் சிலரும் உளர். இவர் தம்முள் ஞானப்பிரகாசர் தம் உரையுள்
“எடுத்து” என்று மேற்றிருப்பாட்டினுள் வரும் சொல்லுக்கு உரைத்த
பொருளைச் சிவஞான முனிவர் மறுத்து “என்னும் சொல்லுக்கிட்ட வைரக்
குப்பாயம்” என்னும் உரைச்செய்யுளை அருளிச்செய்தார். அம்மறுப்பினுள்
புகுமுன் மறுத்தார் திறமும் மறுக்கப்பட்டார் திறமும் காண்பாம்.

உரையாசிரியன்மார் திறம் :

ஞானப்பிரகாசரது இயற்பெயர் தெரிந்திலது. சிவஞான சுவாமிகள்
முக்களாலிங்கர் என்னும் பெயரினர். ஞானப்பிரகாசரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்
துத் திருநெல்வேலி. சிவஞானசுவாமிகள் தமிழ் நாட்டுத் திருநெல்வேலியில்
விக்கிரமசிங்கபுரத்தினர். ஞானப்பிரகாசர் தந்தைகாராளப் பிள்ளை, தாயார்

பெயர் தெரிந்தலது. சிவஞானசுவாமிகள் பெற்றோர் ஆனந்தக் கூத்தர். மயிலம்மை என்போர். ஞானப்பிரகாசர் பெரிய அண்ணாசாமிக் குருக்க ளிடம் தீக்கை பெற்றார். சிவஞான சுவாமிகள் திருவாவடுதுறை வேலப்ப தேசிகர் பால் தீக்கைபெற்றார். ஞானப்பிரகாசர் பசுவைப் பரங்கிக்குத் தின்னக்கொடுத்த பாவம் போகத் தமிழ்நாடு வந்தார். சிவஞான சுவாமிகள் ஞானவேட்கையால் திருவாவடுதுறைவந்தார். ஞானப்பிரகாசர் கவுட தேயத்தில் ஒரு பார்ப்பனனிடம் வடமொழிகற்றார். சிவஞானசுவாமிகள் தமிழ், வடமொழி, சைவசித்தாந்தம் ஆகியவற்றைத் திருவாவடுதுறையில் ஓதினார். (எனவே கல்வியிலும் ஞானத்திலும் சிவஞானசுவாமிகள் முதியவர் ஆண்டில் இளையவர்) ஞானப்பிரகாசர் முதுமைக் கல்வியும் சிவஞான சுவாமிகள் இளமைக் கல்வியும் உடையராதலும் நோக்கற்பாலது. உரையிலும் ஞானப்பிரகாசர் முழுதும் விளக்காது அவ்விவரத்தை மறைஞான தேசிகர் உரையில் கண்டு கொள்க என்பார். அதனால் அவர் உரை முழுமையுடையதாகாமை காண்க. சிவஞானசுவாமிகள் அவ்வாறு கூறமாட்டார். முழு விவரமும் தருவார்.

உரை எழுதுவோர் தம் உரையால் உலகம் பயன்பெற வேண்டும் என்றே கருதுவர். ஞானப்பிரகாசர் உரை அப்படிப்பட்டதுஅன்று. ஞானப்பிரகாசருக்குத் தமிழ் தெரியாது என்று எவரோ கூறினர் என்பதை மறுக்கவே சிவஞானசித்தியாருக்கு உரைஎழுதினார். மறுக்கவே எழுதினாராயினும் இவரது உரை இவர் தம் தமிழறிவுக் குறைவை மேலும் விளக்கியே நிற்பதாயிற்று.

இவர்தம் மரபினரே யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுக நாவலர் என்பது குறிப்பிடற்பாலது.

“எடுத்து” சொற்பொருள் :

எடுத்து என்பது ஒருபொருளை எடுத்தலையே சுட்டும். சித்தியாருக்கு உரை எழுதிய அறிஞன்மார் சிலர் மேற்பாடலில் இச்சொல்லுக்கு வரைந்த உரையைக் காட்டுவாம்.

மறைஞானதேசிகர் — தனது ஞானமாகிய கையைக் கொடுத்து
சிவாக்கிர யோகியர் — தனது ஞானமாகிய கையினாலே எடுத்து
சிவஞான யோகியார் — கருணைக்கையால் எடுத்து
நிரம்பவழகியர் — எடுத்து
சுப்பிரமணிய தேசிகர் — கருணைக்கையால் எடுத்து
திருவிளங்கம் — கருணையாகிய கையினால் என்னை எடுத்து

இங்ஙனம் யாவரும் ஒரு நெறி நின்றிறைக்கத் தாம் தமிழில் வல்லவராதலை நிறுவ வந்த ஞானப்பிரகாசரோ,

“எடுத்து” சமனாந்தம் பாசக் கூட்டங் கூடாதவகை சின்மாத்ர சுத்த கேவலமாய்ச் சேஷிக்கப் பண்ணிச் சேஷித்து நின்ற

என்றொரு புத்துரை கூறினார். இது தமிழா? தமிழ் நூலுக்குச் செய்யும் உரையா என்பவையும் கணித்தற் பாலனவேயாம். ஆயின் அவ்ருரையை மறுக்கப் புகுந்த சிவஞான சுவாமிகளும் அங்ஙனமேயே மறுப்புரை வரைந்தாராலோ எனின் ஆசிரியர் நற்றமிழ் நடை வல்லவர் என்பதை அவர் தம் ஏனைய நூல்களே காட்டி நிற்பன. அந்நடையிலேயே மறுப்பும் எழுதப் பட்டிருப்பின் மறுக்கப் பட்டார் உணராராதலின் அவர்க்கு உணர்த்தும் முறையில் வரைந்தார் என்க. அஃதே அவர் கருத்து என்பது.

தமிழ் வியாகரண மிருந்த மூலையுங் கண்டறியாது தமிழ்க் காவியங் களையுங் கேட்டறியாது தமிழ்ப் பதங்களையேனுமிகப் பயின்றறியாது தமிழ் நூலுக்குரை செய்துமென்று நீர் ஆரம்பித்துக் கொண்டது சிறுமியர் சிறுவீடுகட்டி விளையாடுதலை ஒக்கும். ஆகலின் நும் முரையின்கணுள்ள சொற் குற்றங்களை ஒழித்துப் பொருட்குற்றங் களுட் சிற்சில எடுத்துக் கூறுவான் புகுந்தேம்.

என்று சிவசம வாதவுரை மறுப்பின் கண் வருதலால் புலனும். தமிழ்றியாராயின் அவ்ருரையை ஒரு பொருட்டாசக் கொண்டு மறுப்புரை வரைதல் நன்றுகொலோ எனின்.

“சாத்திரப் பிரவேசமின்றிச் சித்தாந்த உபதேசம் மாத்திரம் கேட்டுச் சிந்தித்திருக்கு மந்தபுத்தியுடையார்க்கு அதில் புத்திப்பிரம் சம் வாராமல் சிறிதொரு வழிகாட்டுக என்று பெரியோர் ஆஞ்ஞாபித்தலின் ஆஞ்ஞோல்லங்ஙனம் செய்யலாகாதென்று சம்மதித்து ஸ்தானி புலாக நியாயம்பற்றி அதன்கண் ஆண்டாண்டுச் சிற்சில தோஷங்கள் எடுத்துக் காட்டும்” என வருவதே விடையாம் என்க.

உரையாராய்ச்சி :

எடுத்து என்னும் சொல்லுக்கு ஞானப்பிரகாசர் வரைந்த வுரை செம்பொருளுமன்று இலக்கணப்பொருளுமன்று குறிப்புப் பொருளுமன்று என இங்குறிப்புத் தோன்ற ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவர் இம்முன்றுள் அவ்வுரை எதன் பாற்படும் என்னுங்கடா எழுப்பினாராக அம்மறுப்புக்கு மறுப்பு விடுப்பேம் என்று எழுந்த ஞானப்பிரகாசரின் மாணாக்கர்.

“மெய்கண்ட தேவ நாயனாரே சிவஞானசித்தி ஆசிரியர்க்குத் தீக்கா குருவு முதுனா லாசிரியருமானா ரென்பது அவ்வாறுரை செய்தார் கருத் தாகலான் எடுத்து என்னும் சொற்கு அவ்வுரைப் பொருளே பொருள். அதுவே ஆசிரியர் கருத்து”

என்றேழுதி மனநிறைவு அடைந்தார். குருவின் தலைப்பாகை கீழே விழ அதை எடாமல் வந்த சீடனை நோக்கி அக்குரு ‘கீழேவிழுந்த தெல்லாம் எடுக்க வேண்டுமே’ என்ன, அது கேட்டு அத்தலைப்பாகையும் அதனுள் கீழே விழுந்து கிடந்த குதிரைச்சாணமும் போட்டுக் கொண்டு வந்த

சீடனுக்கு ஞானப்பிரகாசர் சீடர் தாம் அண்ணன் என்பதை இவ்வாறு எழுதி விளக்கியிட்டார். என்னை? முடிக்குத்தக தலையைக் கொய்து கொள்பவராயுண்மையின்.

மெய்கண்ட தேவ நாயனாரே ஆசிரியர்க்குத் தீக்காகுரு என்றார். அவர் திருவடித்தீக்கை செய்தது கொண்டே அப்படிச் சொல்லவேண்டுமே யன்றி ஞானப்பிரகாசர் கூறுமாறு அன்றென்க. என்னை? ஈகலாகம பண்டிதர் முதியோர், மெய்கண்டதேவரோ சிறு மகப்பருவத்தினர். சிவாசாரியார் மெய்கண்டதேவ நாயனார் தந்தைக்கே ஆசிரியர்-ஆகலின் அவர் முன்பே ஆசாரிய அபிடேகம் பெற்றவர். எனவே மறுமுறை தீக்கை தருதல் வேண்டுவதன்று என்க.

ஆயினும் தீக்கை ஆசிரியர் முதனூலாசிரியர், நூலுரையாசிரியர் என்பவற்றை இச்செய்யுள் கொண்டே விளக்க முடியும் என்று சிவஞான முனிவர் இம்மறுப்பின் கண்ணே நன்கு காட்டியுள்ளார். அவர் இச் செய்யுளுக்கு மூன்று விதமாகப் பொருள் கூறி அவையனைத்தும் சித்தாந்த நெறியினவாய் நிற்கவைக்கும் அருமைஓதுவார்க்குப் பெருமிதம்தருவதாகும். இதுவே எடுத்து என்னும் சொல்லுக் கிட்ட வைரக்குப்பாயம் எனப் பெயர் பெற்றது.

இடமும் காலமும் நோக்கி இவ்வளவில் அமைகின்றோம்

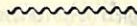

“என்னையிப் பவத்தில்” என்னும் செய்யுட் சிவசமவாதவுரை மறுப்பு

சைவ சமய சண்டமாருதம், நக்கீரன் வழியடிமை,

வித்துவான், பி. மா. சோமசுந்தரனார்,

இராணிப்பேட்டை.

1. முன்னுரை :

சிவனுக்குமேல் தெய்வமில்லை ; சித்திக்குமேல் நூல் இல்லை. இது செந்தமிழ் வல்லார் கண்ட முடிபு. பரந்த செந்தமிழ்ப் பரவையில் உளவாம் நூல் முற்றும் ஒதித்தெளிதல் ஒருவருக்குங் கூடுவதன்று. இது னோக்கிய ஆன்றோர் செந்தமிழாலாம் பயனை எய்துதற்கு ஆறு நூல்களைக் கற்றுத் தெளிதலே அமையும் என்று கண்டனர். அவ்வாறு நூல்களையும் உணர்ந்தும் பாடல் வருமாறு.

“வள்ளுவர்சி ரன்பர்மொழி வாசகந்தொல் காப்பியமே
தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்தவுரை - ஒள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணந் தொகுசித்தி யோராறுந்
தண்டமிழின் மேலாந் தரம்”

இதனால் திருக்குறள், திருவாசகம், தொல்காப்பியம், திருக் குறளுக்குப் பரிமேலழகருரை, திருத்தொண்டர்புராணம், சிவஞானசித்தியார் என்பவையே அந்நூல்கள் என்பது விளங்கும். தமிழுக்கு ஏனைய சமய நூல்கள் புறம்பாதலின் கூறப்பட்டில. இப்பாடற்கண் திருக்குறளை ‘வள்ளுவர்’ எனல் காண்க. இந்நெறியறியாது ‘வள்ளுவன்’ எனல் வழப்படுவதே. ‘வள்ளுவன்’ என்பானோர் பேதையவன் வாய்ச்சொல் கொள்ளாரறிவுடையார்’ என்ற சான்றோர் உரையை உணராது திருவள்ளுவரை ‘வள்ளுவன்’ என்று ஒருமையால் பேசுதல் பிழைபடுவதே.

மேற்போந்த செய்யுள் கூறும் நூல்களில் ஒன்றாய் சிவஞான சித்தியாரின் அருமை பெருமைகளை யுணர்ந்த தவப்பெருஞ் செல்வராய தாயுமானவ அடிகளார்

“பாதிவருத் தத்தாலிப் பார்விருத்த மாகவுண்மை
சாதித்தார் பொன்னடியைத் தான்பணிவ தெந்நாளோ”

என்றருளியதே நூலின் மாண்பை நன்கு உரைக்கும்.

இத்தகு நூலுக்கு அமைந்த உரைகள் ஆறு ஆகும். அவற்றை ஆக்கிய ஆசிரியன்மார் (1) மறைஞானதேசிகர் (2) சிவாக்கிரயோகிகள் (3) ஞானப்பிரகாசர் (4) ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான முனிவர் (5) நிரம்ப அழகிய தேசிகர் (6, இவ்வாதின ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகமூர்த்திகள் என்பா ராவர். ஏனையரும் உரை செய்துள்ளரேனும் சித்தியார் அறுவர் உரை எனலே பெருவழக்கு ஆகும்.

2. ஞானப்பிரகாசரும் ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவரும் :

இவ்வுரையாசிரியர் தம்முள், சிவசமகோட்பாடுபற்றி உரைசெய்தார் ஞானப்பிரகாசராவர். யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இவர் ஆறுமுக நாவலரின் முன்னோர் ஆவர். இவரிடமிருந்தவரையே ஆசிரியர் சிவஞான முனிவர் ‘சிவசமவாதமறுப்பு’, ‘எடுத்து என்னும் சொல்லுக்கிட்டவைக்குப்பாயம்’ ‘சிவசமவாத கண்டன மென்னும் சிவசமவாத உரைமறுப்பு’ என்னும் பெயர் கொண்ட உரைச் செய்யுள்களால் மறுத்துள்ளார்.

மறுப்பெழுதிய ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவரும் சிவஞானசித்தியார்க்கு உரை யிட்ட அறுவருள் ஒருவராகலின் இவ்விருவரையும் பற்றிச் சில கூறல் கட்டாயமாகின்றது.

அ) யாழ்ப்பாணத்துத்திருநெல்வேலியில் காராளப்பிள்ளை என்பார் மகனுய்ப் பிறந்த ஞானப்பிரகாசர். பரங்கியன் தின்னப்பகவைக் கொடுத்த திவினை கழிவான் தமிழகம் போந்து சிதம்பரத்தே சின்னானிருந்து. பின்னர்க் கவுடதேயம் சென்று ஒரு பார்ப்பனன்பால் வடமொழி கற்றார். இது முதுமைக் கல்வியாய்ச் சிறப்பின்றியது.

ஆ) திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்தவிக்கிரமசிங்கபுரத்தில் ஆனந்தக்கூத்தருக்கு அவர் மனைமயிலம்மை தம் மணியிறுவாய்த்த ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவர் மேலைத் தவத்தின் விளைவால் இளமையிலேயே திருவாவடுதுறை சேர்ந்து கலைவல்லாராயினார். இஃது ‘இளமையிற் கல்விசிலையில் எழுத்து’ என்னும் சிறப்பினதாயது.

இ) ஞானப்பிரகாசர் தமிழறியார் என்றெழுந்த கூற்றை ஒழிப்பானெழுந் ததே அவர் தம் சித்தியார் உரை. உலகுய்தினோக்கி எழுந்ததன்று. தலை சிறந்த தமிழ் நூலுக்கு இங்ஙனம் உரைகாணப்புக்க ஞானப்பிரகாசர் அவ்வுரையே வாயிலாகக்கொண்டு தம் தமிழறியாமையை வெளிப் படுத்தினாராயினார். அவர் தமிழறியாச் சிறுமையைக் ஸ்ரீ சிவஞான முனிவரும்.

“தமிழ் வியாசுரண மிருந்த முலையுங் கண்டறியாது, தமிழ்க் காவியங் களையுங் கேட்டறியாது, தமிழ்ப் பதங்களையேனு மிகப்பயின்றறியாது.

தமிழ் நூலுக்குரை செய்துமென்று நீர் ஆரம்பித்துக் கொண்டது சிறுமியர் சிறுவீடு கட்டி விளையாடுதலை ஒக்கும். ஆகலின் நூர்முரையின் கண்ணுள்ள சொற்குற்றங்களை ஒழித்துப் பொருட் குற்றங்களிற் சில எடுத்துக் கூறுவான் புகுந்தேம்.

என்று எடுத்துக்காட்டல் காண்க. தமிழறியாஒருவர் செய்த நூலைப் பொருட்படுத்தி மறுப்பெழுதல் முறையோ என்றொரு கடா எழுமன்றோ, அக்கடாவை,

“சாஸ்திரப் பிரவேசமின்றிச் சித்தாந்த உபதேச மாத்திரங்கேட்டுச் சிந்தித்திருக்கு மந்தபுத்தியுடையாருக்கு அதிர்வுத்திப் பிரம்சம் வாராமற் சிறிதொரு வழிகாட்டுக என்று பெரியோர் ஆஞ்ஞாபித்தலின் ஆஞ்ஞோல்லங்ஙனஞ் செய்யலாகாதென்று சம்மதித்து, ஸ்தாலிபுலாக நியாயம் பற்றி அதன்கண் ஆண்டாண்டுச் சிற்சில தோஷங்கள் எடுத்துக் காட்டுதும்” என்று ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவர் விடுவித்தலை யுணர்க.

ஈ) சித்தியாரின் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்து உலகுப்பிபெறல் வேண்டுமென்னும் சீரிய நோக்கான் ஸ்ரீசிவஞானமுனிவர் உரையிட்டனரே யன்றித் தம் தமிழறிவின்கலங்கண்டு பிறர்வியப்பான் கருதியன்று.

உ) ஞானப்பிரகாசர் ஒரு செய்யுளுரைக்கண் ஆண்டியை புடைப்பொருள் களையெல்லாம் எடுத்தோதும் பெற்றியரல்லர். அதற்கு “இவற்றில் தோஷங்கள் காட்டில் விரியும். திரு மறைஞானதேசிகரது விரிந்த உரையில் முதிர்ந்தோர் காண்பிக்க வொருப் பரகாரங் காண்க” எனவரும் அவர் வாய்மொழியே சான்றாகும். ஒரு செய்யுளின் பொருள் நன்கு தெளியப் பிறர் உரையை நாடவேண்டுமேல் இவர் உரை ஏற்றுக்கு.

ஊ) ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவர் செய்யுள் தோறும் ஆண்டைக்கியை புடைப் பொருள்களை அறிவுறுத்துச் செல்வரேயன்றி வேறோர் உரையாசிரியரைக் கைகாட்டிவிடார். இன்னன பல உள.

3. எடுத்து :

இனி, யாம் எடுத்துக் கொண்டபொருட்குரிய சித்தியார்ப் பாடல் வருமாறு

“என்னையிப் பவத்திற் சேரா வகையெடுத்தென் சித்தத்தே
தன்னைவைத் தருளி னாலே தாளினை தலைமேற் சூட்டு
மின்னமர் பொழில்சூழ் வெண்ணெய் மேவிவாழ் மெய்கண்டானூல்
சென்னியிற் கொண்டு சைவத் திறத்தினை தெரிக்க லுற்றும்.

இது சுபக்கத்துப் பாயிரச் செய்யுள். இதன் கண்வரும் ‘எடுத்து’ என்ற சொல்லே மறுப்புக்கு வித்தாயது. தமிழுணர்ந்தார் யாவரும் இச் சொற்கு ‘எடுத்து’ என்றே பொருள் காண்பர், ஈண்டு இச்சொல் நின்ற இடம் நோக்கி ‘அருளாகிய அல்லது ஞானமாகிய கைகளால் எடுத்து’ என்று

விளங்கவுரைப்பர் ஞானப்பிரகாசரோழிந்த ஏனைய ஆசிரியன்மார் இங்ஙனமே உரையிட்டனர். தம் தமிழறிவின் பெருமையைத் தரணிக்குக் காட்டுவான் எழுந்த ஞானப்பிரகாசரோ

“சமனாந்தம் பாசக்கூட்டம் கூடாதவகை சின்மாத்திர
சுத்த கேவலமாகச் சேடிக்கப்பண்ணி”

என்றுரைத்தார். இங்ஙனம் பொருள் கோடல் எம்மரபிற்கு! தம் உரை தமிழ் சிறிதும் வடமொழி சிறிதுமுணர்ந்தார்க்கே பயன் படல் வேண்டுமென்று கருதி இங்ஙனம் மணிமிடைபவள நெறி பற்றினார் போலும்! மெய்கண்டார் எனில் விளங்காது என்று கருதிச் சத்தியதரிசி என்று அப்பெயரை மொழிபெயர்த்து உரை செய்ததுவும் காண்க.

4. மறுப்புரை:

இனி, ஸ்ரீசிவஞானமுனிவர் இவரை மறுக்குமாறு காண்போம். பொருள் கோடல் மூவகைத்து. அவை (1) வழக்கு, செய்யுள், நிகண்டு ஆகியவற்றால் பெறப்படும் செம்பொருள். (2) கங்கைக்கண் வேடச்சேரி என்பது ஆற்றைக் குறியாது கரையைக் குறிப்பதாகிய இலக்கணப்பொருள் (3) சொல்லுவான் குறிப்பொடுபடுத்து உணரப்படுவதாகிய குறிப்புப் பொருள் என்பனவாம். ஞானப்பிரகாசருரை இம்முன்றினும் படாமயினை ஸ்ரீசிவஞான முனிவர் நனி விளக்கினார்.

ஸ்ரீசிவஞானமுனிவர் மறுப்புக்கு எதிர்மறுப்பாக ஞானப்பிரகாசரின் மாணாக்கர் வச்சிரதண்டம் எனப் பெரிய நூல் செய்தார். அஃது மறுப்பாக அமையாது மயக்கத்தைக் காட்டுவதாகி, மறுப்பு எழுதினும் என்று அவர்பக்கத்தார் அமைதி பெறுமளவில் துணைபுரிகின்றது.

5. ஸ்ரீசிவஞானமுனிவர் எதிர்மறுப்பை ஒழித்தல்:

எதிர் மறுக்க எழுந்தார் ஞானப்பிரகாசருரை செம்பொருள தென்றோ, இலக்கணப் பொருளதென்றோ குறிப்புப் பொருளதென்றோ நிறுவும் வலியிலராயினார்.

இதுவே தோல்விக்கு இடமாகும் என்பர் ஸ்ரீசிவஞானமுனிவர். ஞானப்பிரகாசருரை நல்லுரையே என நாட்ட எழுந்தார் மெய்கண்ட தேவநாயனாரே சிவஞானசித்தி செய்த ஆசிரியர்க்குத் தீக்காகுருவு முதனூலாசிரியருமானாரென்பது அவ்வாறுரை செய்தார் கருத்தாகலான் எடுத்து என்னும் சொற்கு அவ்வுரைப்பொருளே பொருள் அதுவே ஆசிரியர் கருத்து

என்றார் இது முடிக்குத்தக்க தலைசெய்து கோடும் எனலை ஒப்பது. என்னை? நூலாசிரியர் கருத்தோடு உரை ஒன்றுதல் வேண்டுமல்லாது உரையாசிரியர் கருத்தோடு நூல் ஒன்றதாகலின் திருப்பாவைக் கண்வரும் “தீக்குறளை சென்றோதோம்” என்பதற்குப் பொருள் கூறப்புக ஒரு பெரியார் “தீயதருக்குறளைச் சென்றோதோம்” என விரித்தார். இஃது நூலாசிரியர் கருத்தாமா? அக்காலத் தமிழர் சினந்தெழுந்தமையால் தாம்

அவ்வாறு கூறவில்லை என்று அப்பெரியார் பின் வாங்கினார். இன்றேல் அவரும் இவரேபோல் அதுவே ஆசிரியர் கருத்து என்று வலியுறுத்தி நிறுவியிருப்பார்.

மெய்கண்டார் தீக்கா குருவும் முதனூலாசிரியருமாவரென்பது ஞானப்பிரகாசர்க்கே உரிய கருத்தாகாது யாவரும் ஒப்ப முடிந்த ஒன்றாக லான் அதனைவலியுறுத்தி இவ்வாறுரை செய்தாரென்பது சித்தசாதனமாகும். அன்றியும் அருணந்தி சிவனுக்கு அம்முதனூலை யுணர்த்திய குரவர் வேறாவர் என்பது பட்டுக் குற்றப்படுவதும் ஆகும்.

மெய்கண்டார் தீக்கையருளியகாலே உடனிருந்து கண்டார் போல வரைந்த அவ்வுரை போலியுரையே என்க. அருணந்தி சிவனார் அகவையான் முதிர்ந்தோர். மெய்கண்டார் தீக்கை யருளும்வரை சகலாகம் பண்டிதரான அவர் தீக்கை பெருதே இருந்தனரா? ஆமெனில் அவர் மெய்கண்டாரின் தந்தையாரான அச்சுதகளப்பாளருக்கும் ஏனையருக்கும் ஆசிரியராயமைதல் யாங்ஙனம் கூடும்? தீக்கை பெற்றிருந்தாரெனின் மெய்கண்டார் மீட்டும் "சமனாந்தம்பாசக்கூட்டம் கூடாதவகை சின்மாத்திர சுத்தகேவலமாகச் சேடிக்கப்பண்ணுதல் எற்றுக்கு? என்று வினாக்கள் எழுமே? அவர் தீக்கா குருவாதலை நீரும் இசைந்தன்றோ யாம் கூறியதைச் சித்தசாதனம் என்று குற்றத்துட்படுத்தினீர் எனில் அஃது 'அருளினாலே தாளினை தலைமேற் குட்டும்' தீக்கையைக் கருதியது என்று விடுக்க.

உரைக்குரிய செய்யுளோ பாயிரத்தின் கண்ணது. பாயிரம் உணர்த்தும் ஆக்கியோன் பெயர், வழி, எல்லை, நூற்பெயர், யாப்பு நுதலிய பொருள், கேட்போர், பயன், காலம், களம், காரணம் என்னும் பதினொருவகைப் பொருள் ஒன்றினும் ஞானப்பிரகாசருரை நிற்பதன்று.

தீக்காகுருவாதலை யுணர்த்தாது மெய்கண்டாரின் அருட்டிறம் விளங்கவே அவ்வாறுரை செய்யப்பட்டது எனின், 'அருளினாலே' என அத்திறம் செய்யுட்கண்ணே விளக்கமாகக் கிடப்பவும் அப்பொருளுணர்த்த மாட்டாத எடுத்து என்னும் சொல் அஃதுணர்த்திற்று என்று கொண்டி டர்ப்பட்டு ஒவ்வாப் பொருளுரைப்பானேன்?

மெய்கண்டார் தீக்காகுருவும் முதனூலாசிரியரும் அந்நூலுணர்த்திய குரவருமாவர் எனலை விளக்கும் ஒருரையும் முதனூலுக்கும் முதனூ லுண்டு என்னும் கருத்து விளக்கும் மற்றோருரையும் மெய்கண்டார் திப்பிய திருமேனி தாங்கிவந்தருளினார் எனலைவிளக்கும் வேறோருரையும் ஆக முன்று அரிய திப்பநுட்பஞ்சான்ற உரைகளை ஆசிரியர் ஸ்ரீ சிவஞான முனிவர் நேரிய முறையில் வகுத்தருளியுள்ளார். ஞானப்பிரகாசருரையை, இவ்வுரைகள் தங்கண்அடக்கி நிறற்றலையும் ஞானப்பிரகாசருரை அம் முன்றில் ஒன்றினையேனும் தன்கண் அடக்கி நில்லாமையையும் உணர்த்தியு மருளினார்.

முன்னுதல் பின்னாதுளதாகிய சொற்களின் பொருளோடிணங்
காமை யுள்வழியும் உரைப்போர் தத்தங் கருத்துக் கியையக்கொண்டு
யாதானுமோரியைப்புற்றி வேண்டிய வாறெல்லாம் பொருள் செய்தல்
இலக்கணையாகாது. தம்முள்ளொன்றையொன்று நோக்கி இருமொழியும்
இலக்கணப் பொருள்பயக்குமெனின் அஃது ஒன்றை யொன்று பற்றுதல்
என்னுங் குற்றத்துட்படும் என்க.

எடுத்து என்னும் சொற்கு யாம் கூறியதே பொருள் எனின்

“ சிவஞானச் செயலுடையார் கையிற் றுனந்

தினையளவே செய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து

பவமாய்க் கடலிலழுந் தாதவகை யெடுத்துப்

பரபோகந் துய்ப்பித்தும் பாசத்தை யறுக்கத்

தவமாரும் பிறப்பொன் றிற் சாரப் பண்ணிச்

சரியைகிரி யாயோகந் தன்னிலுஞ்சா ராமே

நவமாகும் தத்துவஞா னத்தை நல்கி

நாதனடிக் கமலங்கள் நல்குவிக்குந் தானே”

எனவரும் செய்யுட்கண் வரும் பவமாய்க் கடலிலழுந்தாதவகை
எடுத்து என்பது என்னையிப் பவத்திற்சாராவகை யெடுத்து என்பதன்
பொருளையே உட்கொண்டிருத்தலின் ஈண்டுறும் எடுத்து என்ற சொற்கும்
முன்கூறிய உரையையே பெய்விரோ என்று வினவுக. ஆமெனின் இவர்
கொண்ட சிவாத்துவாபிவியத்திக்கு மீளப்பிறப்புண்டு என்றும். ஆண்டுப்
பொருள் பகைத்தலின் வேறுபொருள் கோடும் எனின் பாயிரச் செய்யுட்
கண்ணும் பொருள் பகைத்தலின் வேறுபொருள் கோடலே சீரிது என்று
தேர்க

இருசிவத்தியானங் கொண்ட ஞானப்பிரகாசருக்குச் சிவசொருபத்
தியானமும் இசைவையாகலின் சித்தத்தே தன்னைவைத்து என்பதற்கு
உள்ளத்தில் குருப சிவத்தியானம் செய்வித்தென்னும் பொருளும் சாம்பவி
தீக்கையில் திருவடித் தீக்கை அவருக்கும் ஒப்பேயாகலின் தாளிணைதலை
மேற்குட்டும் என்பதற்குத் திருவடித்தீக்கையருளி என்னும் பொருளும்
முரணுருவே உருவாகலின் ஈண்டும் இலக்கணை யென்று வேறு பொருளு
ரைத்தல் நெறியன்றென்க. இச்செய்யுள் குருவணக்கம் கூறியதாஉமன்று.
அவ்வணக்கம் பரபக்கத்தே கூறப்பட்டது. தம்பொருளே பொருள் என்று
நிறுவும் ஆற்றல் பெறுதிருந்தும் வேறு பொருள் கூறின் மாறுகொளக்
கூறலாகும் என்ற தென்னை? ஏனைய ஆசிரியன்மார் யாவரும் வேறு
பொருளே கூறியுள்ளனர். இவர் உரையைத் தழுவினாரில். ஆகலிற் அவர்
யாவரும் மாறுகொளக் கூறினரோ?

அன்றியும் அவருரைக்கு அமைதிகாண முற்பட்டுச் ‘குத்திரத்துப்
பொருளன்றியும்’ என்பதைத் துணையாகக் கோடலே ஞானப் பிரகாசருரை
சித்தியார்ச் செய்யுட் பொருளன்று என்பதைக் காட்டுமே!

அவருரையை நிறுவும் வலியிலாது ‘பரமசிவனுக் கோரதிகரணம்,
எனவும் ‘பிரமரகிட’ நயத்தாலமைந்த சிவபாவத்தர்’ எனவும் ‘அதானாவரது

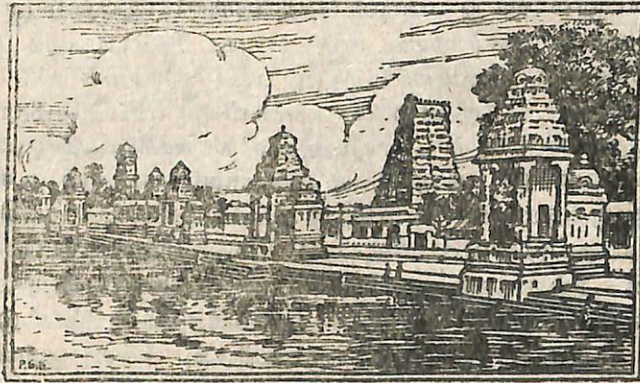
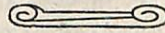
தொழில் சிவனது வியாபாரசத்தி யென்றலிழக்காது” எனவும் ‘எனவே அவரங்ஙனம் சேடிக்கப் பண்ணுதல் முதலாயின அருளிச் செய்தல் வழுவன்று’ எனவும் கூறிய இன்னோரன்னவை யெல்லாம் எடுத்து என்ற சொற்கு இது பொருளன்று என்று மறுத்ததன்மேல் குற்றங்கூறி அச்சொற்கதுவே பொருள் என நிறுவுதற்குரிமையாவான் செல்லாமையின் அருந்தாந்தரமாய் ஒழியும் என்க. இங்ஙனமே ‘எவ்வகைச் சொற்கு மாற்றலிருவகைத்து’ என்று ஞானப்பிரகாசர் பக்கத்தினர் எடுத்துத் தொடர்ந்துரைத்தனவும் அருத்தாந்தரமாய் முடிவனவாம்.

6. முடிப்புரை :

இங்ஙனம் ‘என்னையிப் பவத்திற் சேராவகையெடுத்தி’ என்ற செய்யுளுக்கு ஞானப்பிரகாசரிட்ட உரையிழிந்து நிற்பதாயது. எதிர்மறுப்பெழுதினாரும் தாங்கொண்டதை நிலைசெய்யுமாற்ற லற்றவராயினர்.

இதனால் ஞானப்பிரகாசர் முன்பின் சொற்களையுந் தங்கருத்திற் கேற்ப இலக்கணப் பொருள் என்று கற்பித்தெழுதுவ ரென்பது மூலம் ஒரு பக்கமும் உரை மற்றொரு பக்கமுமாகப் போலிப்பொருள் பயப்ப உரையிடுவரென்பதும் சிவஞான முனிவர் நிலையிட்டாரென்க.

பவுட்கரத்துக்கு இஞ்ஞானப்பிரகாச முனிவரிட்ட உரையும் வழுவடைத்தென்று தம்மறுப்பின்கண் சிவஞான முனிவர் தெளித்துள்ளமையும் ஈண்டுக் குறிப்பிடற்பாலது.

MAHARAJAH TANK

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனம்

டாக்டர் ச. கங்காதரன்,
மதுரை காமராசர்பல்கலைக் கழகம், மதுரை.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் செல்வமாக இலங்கும் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானசுவாமிகளின் பல்வேறு நூல்களில் சித்தாந்த மரபுகண்டன கண்டனம் ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெறுகிறது. கண்டன நூல் என்றால் தற்போது மதிப்பு இல்லாமற் காணப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் மறுப்பு நூல் எழுதுவதில் ஈடுபட்ட சிலர் செய்திகளை மறுப்பதில் மட்டும் ஈடுபடாமல் செய்திகளைக் குறிப்பிடும் மனிதரையும் மறுப்பதில் ஈடுபடுகின்றனர். தமிழர்களின் குலதெய்வமாக விளங்கும் மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனம் என்னும் நூலோ செய்திகளை மட்டும் காரண காரிய நியதியுடன் மறுப்பதுடன் மறுப்பு நூல் இலக்கியம் (controversial literature) ஆகவும் திகழ்வதை நாம் அறிந்து மகிழலாம்.

கண்டன கண்டனம் என்ற நூலை சுவாமிகள் அருளியதன் காரணம் :

ஒரு முனிவர் தம் மாணவருக்குச் சைவ சித்தாந்த செய்திகளை அறிவிக்கவேண்டும். என எண்ணி சைவசித்தாந்தத்தின் இன்றியமையாக்கொள்கைகளை 60 செய்திகளாகப் பகுத்து அறிவிக்கின்றார். திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவான் வி. சிதம்பர ராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் சித்தாந்த மரபு குழறுபடையான நூல் என்றும் திருவாவடுதுறை ஆதீன மரபை ஒட்டிய நூல் என்று என்றும் தெரிவிக்கிறார். ஆயினும் ஸ்ரீசிவஞான சுவாமிகள் சித்தாந்த மரபு கண்டனம் (திரு. சிதம்பரநாதத் தம்பிரான் அருளியது) என்னும் நூலுக்கு மறுப்பு ஏன் அருள்கின்றார்? என்னும் வினா எழல் இயல்பு. இதற்கு விடையை சுவாமிகள் வாய்மொழிமூலமாகவே காணலாம். இதன் கண் ஆண்டாண்டு ஆசங்கித்தற்குரிய தகுதியுடையவாய் ஆசங்கிக்கப்படுவனவும் அவற்றிற்கு உத்தரமும் பல பல உளவாகவும் அவற்றுள் ஒன்றாயினும் அறிந்து எடுத்து ஆசங்கிக்கமாட்டாது சிறு பெண்கள் சிறுசோறு அட்டுண்டு தேக்கித் தம்மிலே களிக்குமாறு போல ஆசங்கித்தற்குரியன அல்லாதவற்றை ஆசங்கித்து அங்ஙனம் குற்றம் போலச் சில கூறி, என அருளிச் செய்கிறார். ஆசங்கித்தல்-ஐயப்பட்டுக் கேள்வி கேட்டல். இவ்வாறு ஐயப்படுதற்கு உரியன அல்லாதவற்றை ஐயம் கொண்டு குற்றம்போலச் சிலவற்றைக் கண்டன நூலார் கூறினமையால்

அவற்றின் பொருந்தாமையை அறிவித்தற்கு சைவ சித்தாந்த ஞான ஞாயிருகிய மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனம், என்னும் நூலை அருளிச் செய்கிறார்கள்.

சுவாமிகளின் இந்த கண்டன நூலால் கீழ்க்காணும் உண்மைகள் தெளிவாகின்றன.

1. மாயை கன்மங்கள் சிவ வியாபகத்தின் வியாப்பியம்.
2. சடத்துவ சாதிக்குப் அறியாமைச் சாதிக்கும் வேற்றுமை.
3. இருவினையொப்பு என்பதற்குக் காரக சட்டியை விரிப்பினும் சமபுத்தி செய்வோன் அறிவின் கண் இருவினையும் ஒரு தன்மையவா யொத்தல் இருவினை ஒப்பெனப் பொருள் தருதல்.
4. சிவஞானமே அனுக்கிரகிப்பதன்றி ஆன்மா அனுக்கிரகிக்க மாட்டாது.
5. தூலாருந்தி நியாயமாய்க் காணப்பட்டு நிகழும் நிகழ்ச்சி கொண்டு காணப்படாத பொருளைத் தெரிவித்தல் சிவாகமங்களின் துணிபு.
6. புண்ணிய பாவங்களைக் கழித்தலும் அனுக்கிரகத் தொழிலின் அடங்குவதன்றி மற்றொரு தொழிலினும் அடங்காது.
7. விட்டு நீங்கியபின் அன்றி அன்னியமாகக் காண்டல் கூடாது.
8. சத்தி சத்திமான்களுக்குத் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் வேற்றுமைபுண்மை.
9. மென்மைவன்மைகள் நோக்கி. நிராகரணச் சுருதிக்கு ஏற்ப மதசங்கற்பத்திற் கூறியதற்கு இணங்கிவரும் சுருதிக்குப் போக்கு விடுவதன்றி, மதசங்கற்பச் சுருதிக்கேற்பச் சித்தாந்த முடிவில் நின்று நிராகரிக்கும் நிராகரணச் சுருதிக்குப் போக்கு விடுதல் பொருந்தாது.

தாலிபுலாக நயம் (பாளைச் சோற்றுக்கு ஒருசோறு பதமாதல்போல) பற்றிச் சில செய்திகளை மரபுகண்டன கண்டனத்தில் சுவாமிகள் விளக்கும் முறையைக் காண்போம்.

சித்தாந்த மரபில் முதல் செய்தியாக

“ ஏகன் அநேகன் இருள் கருமம் மாயை இரண்டு
ஆக இவை ஆருதி யில் ”

என்னும் திருவருட் பயன் பாடலையும், அதற்கு விளக்கமும் கொடுக்கப் படுகிறது. இப்பாடல் சைவ சித்தாந்தத்தில் உயிர்ப்பான இடத்தைப் பெறுகிறது. சிவஞானமுனிவர் சமயங்களைப் புறப்புகும், புறம், அகப்புறம் அகம் என நான்காகப் பகுக்கிறார். வேதம், சிவாகமம் இரண்டையும் ஒப்புக் கொள்ளாதவை புறப்புறம், வேதத்தை ஒப்புக் கொண்டு சைவ ஆகமத்தை ஒப்புக்கொள்ளாதவை புறம், வேத சைவாகமம் இரண்டையும் ஒப்புக்கொண்டு அதற்கு வேறாக உள்ள பாசுபதம், மாவிரதம் முதலிய நூல்களையும் ஒப்புக் கொள்ளாதல் அகப்புறம், மேற்

கூறிய திருவருட்பயன் பாடலில் ஏகன் முதல் வரும் ஆறு பொருள்களும் அநாதியானவை என்று ஒப்புக் கொள்ளுவது அகச்சமயங்கள் என்றும் சிவஞான முனிவர்கூறுகிறார். புறப்புறச் சமயங்களில் மாத்துமிகம், யோகா சாரம், சௌத்திராந்திகம், வைபாடிகம் என்னும் நால்வகைப் பெளத்தத்தின் பெயர்க்காரணம் சிவஞான முனிவர் பாடியத்தில் கூறியது போலத் தெளிவாக எந்த இந்திய தத்துவ நூலிலும் (டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன், டாக்டர் தாஸ்குப்தா, பேராசிரியர் ஹிரியண்ணா ஆகியோர் நூல்களில்) குறிப்பிடவில்லை என்று அறிந்து மகிழலாம்.

ஆறுபொருள்களும் கீழ்க் காணுமாறு இரண்டிரண்டு தன்னியல் புகளை உடையன.

ஏகனாகிய சிவன் :

- 1 தானே அறிதல்.
2. ஆன்மாவிற்கு அறிவிக்கின்ற குணம்.

அநேகராகிய ஆன்மா :

1. அறிவித்தால் அறிதல்.
2. பிறருக்கு அறிவிக்க மாட்டாத குணம்.

இருள் ஆகிய ஆணவம் :

1. வேண்டுங்காரியத்தை மறைத்தல் (ஆவாரகம்)
2. வேண்டாத காரியத்தில் விருப்பத்தைக் கொடுத்தல் (அதோ நியாமிகா சத்தி)

கன்மம் :

1. ஆன்மா மலத்தைப் பொருந்தினால் மலமாய்ப் போகிற குணம் ஒன்று.
2. சிவத்தைப் பொருந்தினால் சிவமாய்ப் போகிற குணம் ஒன்று.

மாயை :

1. ஆன்மா ஆணவ மலத்தைப் பொருந்தினால் மலமாய்ப் போகிற குணம் ஒன்று.
2. ஆன்மா சிவத்தைப் பொருந்தினால் சிவமாய்ப் போகிற குணம் ஒன்று.

இத்திருவருட் பயன் செய்தியில் மரபு கண்டன ஆசிரியருக்கு மறுப்பாக சிவஞான முனிவர் அடிப்படையான ஒரு செய்தியைத் தருகிறார். சான்றாக புலியைப்போல அவன் பாய்வான் என்று சொல்லும்போது அவன் அஞ்சா நெஞ்ச முடையவன் என்பது இதில் உயிர்ப்பாண செய்தி. புலிக்கு இருப்பதைப் போல இம் மனிதனுக்கு புலிநகம் எங்கே என்று கேட்டல் உவமையைப் புரிந்து கொள்ளாமையே ஆகும். இதனுள் உவமத்தின் மேல் வைத்து எழுதிய குற்றங்கள் எல்லாம் ஆவிரம்பூப் பொன்னோ டொக்குமென்றவழி அதுபோல அடித்து நீட்ட வருமோவென் ருசங்கிப்பார் கூற்றோடும் பொருண்மேல் வைத்தெழுதிய

குற்றமெல்லாம் நானமென்பது மணங்கமழ்கின்ற பொருள் என்ற வழி அது நாவில் உண்பது வோ வென்ற ருசங்கிப்பார் கூற்றொடுமொப்ப வெறும் போலியேயாம் என்பதால் சிவஞான முனிவர் கூற்றால் உவமையின் தன்மையை உணரலாம்.

மேலும் இதே செய்தியை விளக்கும் போது மாயை மர்மாயை என்று தொடங்கும் சிவப்பிரகாசப் (70) பாடலை எடுத்துக் காட்டி ஆன்ம சிற்சத்தியைப் பாசம் மறைக்குமளவும் அசுத்தமாயை மாயேயமலம் கன்மம் ஆகிய இவை மலமாகவே இருக்கும் எனவும் பாசநீக்கம் வந்த விடத்து உயிர் அறிவில் திருவருள் விளங்குங்கால் மாயை கன்மங்களும் அருளேயாம் என்று விளக்கமும் முனிவர் கூறுகின்றார்.

மேலும் மாயை கன்மங்கள் மலம்போல அறியாமைப் பொருள் என்று கூறுவோர்க்கு, “இரண்டும் சோதியிருளென வேறும்” எனவும், (சித்தி II 84) ‘இகலிவரும் இவையுணரின் இருள் வெளியார் தன்மை’ (சிவப்பிரகாசம் II. 19) எனவும், ‘இருள் இரிசுடர்—முரண்டற நின்ற முழுமலமாயை’ வரும் சுருதிகளால் மாயை, கன்மங்கள் மலத்துக்கு வேறாக இருக்கும் தன்மையைக் காட்டி, சடமெல்லாம் அறியாமைப் பொருள் என்றல் பொருந்தாது என்று அருள்கின்றார் முனிவர். சடத்துவ சாதிக்கும் அறியாமைச் சாதிக்கும் வேற்றுமையுண்டு என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் கருணையால் அருள்கின்றார்.

பொதுவாக இந்திய தத்துவத்தில் சுருதி, யுக்தி, அனுபவம் என்ற மூன்றும் உண்மையை யுணர்ப்பயன் படும் என்பர். சுருதி என்பதை உரை என்றும், யுக்தி என்பதைக் கருதல் என்றும், அனுபவம் என்பதை ‘சிவாநுபவம் சுவாநுபூதி கமாம்’ என்று கூறுவது போன்ற அமுந்திக் காணும் காட்சியளவை என்றும் கூறலாம்.

சங்கரர், இராமநுஜர் சுருதிக்கும் யுக்திக்கும் உள்ள உறவு பற்றி நோக்குவது சிவஞான முனிவர் கூறும் உரையின் வன்மை, மென்மை பற்றி விளங்கிக் கொள்ள இயலும். சங்கரர் வேத வாக்கியங்களை மகாவாக் கியங்கள், பிற வாக்கியங்கள் என்று இரு பிரிவாகப் பிரித்து மகா வாக்கி யங்களுக்கேற்ப பிறவாக்கியங்களைப் பொருள்கொள்ள வேண்டும் என்பர். இராமநுஜர் இவ்வாறு மகா வாக்கியங்களுக்கு முக்கியம் கொடுக்க மாட்டார். மேலும் காட்சியளவைக்கும் உரையளவைக்கும் வேறுபாடு உண்டா என்னும் கேள்விக்குக் காட்சியினால் அறிவதற்கு மேற்பட்ட உண்மையைத் தெரிவிப்பது உரை. ஆகவே காட்சியளவைக்கும் அப்பால் சென்று உரையளவை புதியதாகச் சில உண்மைகளைத் தெரிவிக்கும் என்பார் சங்கரர். இராமநுஜர் உரை யளவைக்கும் காட்சி யளவைக்கும் வேறுபாடு இல்லை என்று கூறுவர். மறுக்கப்படாமைதான் உண்மைக்கு இலக்கணம். கனவுநனவால் மறுக்கப்படுகிறது, நனவு வேத உண்மைகளால் மறுக்கப்படுகிறது. வேத உண்மைகள் எதனாலும் மறுக்கப்படாதன. ஆகவே அதுமட்டுமே உண்மை எனச் சங்கரர் கூற, இராமநுஜர் இவற்றை மறுப்பர்.

இத்தகைய சுருதிபற்றிய பின்னணி கொண்டு முனிவர்பிரான் சுருதியின் வன்மை மென்மை பற்றிக் கூறுவதை விளங்கிக் கொள்ளலாம். சைவமதத்திற் கூறியது சைவ மத நிராகரணத்திற் கூறியது என்னும் இவற்றை நாம் தனியாகக் கருத வேண்டும். மதநிராகரணம் சித்தாந்தப் பார்வை கொண்டு எழுதப்பட்டது. ஆகவே வன்மை மென்மைகளைப் பற்றிக் கருதும்போது நிராகரணச் சுருதிக் கேற்ப மத சங்கற்பத்திற் கூறியதற் கிணங்கி போக்குவிடுவதன்றி மத சங்கற்பச் சுருதிக் கேற்பச் சித்தாந்த முடிவில் நின்று நிராகரிக்கும் நிராகரணச் சுருதிக்குப் போக்கு விடுதல் பொருந்தாது என்கின்றார்.

இருவினை ஒப்பு என்பதற்குரிய விளக்கத்தை முனிவர் பிரான் மொழிகின்றார். இருவினை யொப்பு என்பதற்குக் காரக சட்டியை விரிப்பினும் சமபுத்தி செய்வோன் அறிவின் கண் இருவினையும் ஒரு தன்மையா யொத்தல் இருவினை யொப்பெனப் பொருள் தருதல் என மரபு கண்டன கண்டனத்தில் கூறுகிறார். இதே பொருள்பற்றி சிவஞான மாபாடியத்தில் விளக்கமாகக் கீழ்க் காணுமாறு கூறுவர்.

“ஒன்றில் விருப்பும் ஒன்றில் வெறுப்பு மாதல் இன்றிப் புண்ணிய பாவம் இரண்டினும், அவற்றின் பயன்களினும் ஒப்ப உவர்ப்பு நிகழ்ந்து விடுவோனது அறிவின் கண் அவ்விரு வினையும் அவ்வாறு ஒப்ப நிகழ்தலே ஈண்டு இருவினை யொப்பு என்பதற்குப் பொருள்” என்பார்.

சித்தாந்த மரபு 27, 28, 29, 30. ஆகிய செய்திகளில் எண்ணிறந்த கோடி புவனங்களில் இருக்கிற எண்ணிறந்த கோடி ஆன்மாக்களுக்கு அறிவும் தொழிலும் கொடுக்கிறதனாலே சிவன் வியாபகம் என்று கூறி இவ்வாறே ஆணவமலம் மாயை கன்மம் ஆகிய இவையும் வியாபகம் எனப்படுகிறது. மரபு கண்டனத்தில் சகல புவனங்களும் ஒடுங்கிப் போகையில் ஆன்மா எங்கே தங்கும் என்று கண்டன ஆசிரியர் கேட்கிறார். சகல புவனங்களும் ஒடுங்கி எங்கே போம்? என்ற கேள்வி சற்காரிய வாதத்தை அறியாமையால்வரும் கேள்வி என்று சிவஞான முனிவர் கூறுகிறார். சற்காரிய வாதப்படி சகல புவனங்களும் ஒடுங்கி எங்கேயும் போவதில்லை. புவனங்களின் நிலைதான் மாறுமேயொழிய புவனங்கள் இல்லாமல் போவதில்லை (When a candle is burnt nothing is lost) மெழுகு வர்த்தி எரிந்து அழியும் போது எதுவும் வீணாவதில்லை என்னும் விஞ்ஞான அடிப்படைமேல் சற்காரிய வாதம் அமைகிறது. இவ்வுண்மையை முனிவர்பிரான் தெளிவாக விளக்குகிறார்.

சித்தாந்த மரபு :

54 ஞானவான்களுக்குத் தேகம் விழுதலாவது தத்துவ சுத்திப்படுதல்.

மரபு கண்டனம் :

ஞானிகளுக்குத் தேகமில்லை யென்றது தத்துவ சுத்திப் படுதல் என்றார். தத்துவத்தை அன்னிய மாகக் காண்ப தொழிய விட்டு நீங்குகிறது எப்படி? வகை சொல்ல வேண்டும்.

கண்டன கண்டனம் :

தத்துவத்தை அன்னியமாகக் காண்பதொழிய விட்டு நீங்குவது எப்படி யென்றி? விட்டு நீங்கிய பின் அன்றி அன்னியமாகக் காண்டல் கூடாது என்பது அனுபவமுடையோருக்குத் தெரியும்.

பேய் பிடியுண்டவன் ஒருவன் பேய் தனக்கு அன்னியம் என்பதை பேயால் பாதிக்கப்படும் நிலைவரை உணராமல், பேய் நீங்கிய பின்னரே அறிகின்றான். அதுபோலத் தத்துவத்தை விட்டு நீங்கியபின் தான் அவற்றை அன்னியமாகக் காண இயலும் என உதாரணத்தின் மூலம் விளக்குவர் முனிவர். வியாபகப் பொருள் ஒன்றிற் கூடுமாறும் நீங்குமாறும் ஏகதேசப் பொருள் ஒன்றில் கூடுவதும் நீங்குவதும் போலல்ல என மேலும் விளக்குவர். ஈண்டு “அறிதோறும் அறியாமை கண்டற்றால்” என்னும் திருக்குறளின் பொருளையும் ஒப்பிட்டு ஆராயலாம்.

ஞானவானுக்குப் பிரார்த்த கன்மம் இல்லை என்று வருகிற 48வது செய்தியில் கண்டன ஆசிரியருக்கு மறுப்பாக முனிவர் பின்வருமாறு விளக்குவர். “அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமும் குன்றையனையாய் என யாட்கொண்ட போதே கொண்டிலையோ” என்பது முதல் பல சுருதிவாக்கியங்களைக் கொண்டு விளக்குவர். “உடல் பொருள் ஆவி மூன்றும் ஞான தீக்கையின் முதல்வனுக்கெ னப் பூ நீரோடுந் தானஞ் செய்தளித்தலான் முன் செயற்கை யாற் றன்னுடைமையாய் நின்ற இம் மூன்றும் தானஞ் செய்த பின்னர்த் தனக்கின்றிச் சிவனுக்கு உடைமை யாய வாறு பெற்றும். பெற்றே, ஆண்டுப் பொருள் என்றது உடம்பு போல் ஒற்றுமை யுடைத்தாய் தன்னால் நுகரக் கிடந்த உடல்வீனையே யன்றி முன்பே தன்னால் துறக்கப்பட்டொழிந்த புறப்பொருள் என்று என்பது தானே போதருதலானும்” என்று ஈண்டு பொருள் என்பதற்கு உரிய விளக்கம் செப்புவர் முனிவர் பிரான்.

நாம் கொள்கையை எவ்வாறு நிச்சயம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு உள்ளுணர்வை முக்கியமாகக் காட்டுகிறார் முனிவர். இது தகும், இது தகாது. தக்கவற்றிற்கெல்லாம் சுருதியுமிருக்கும், அஃ தெங்குளதோ நமக்குத் தெரியவில்லை என்றுணரும் நடுவு நிலைமை வேண்டும் என்று தெரிவிக்கிறார். இவ்வாறில்லாமல் தான் அறிந்த சுருதி மாத்திரம் கொண்டு உண்மையெனக் கொள்ளுதல், தான் அறிந்தவாறு சுருதியில்லை யெனில் அதை உண்மையல்ல என்று பழிப்பது பொருந்தாது. இது தகும், இது தகாது என்று பிரித்தறிந்து தகுந்தவற்றுக்கெல்லாம் சுருதியிருக்கும், அந்தச் சுருதியைத் தக்க தேசிகர் மூலம் அறியவேண்டும் என்னும் பணியை வற்புறுத்துகிறார் முனிவர். இவ்வாறு பல விளக்கங்களைப் பெறுவதற்குத் துணையாக அமைந்தது சிவ ஞான சுவாமிகளின் “சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனம்” என்னும் நூல் என்றால் அது பொருளுடைய கூற்றே யாகும் என்பதைக் கற்றார் உணர்வர்.

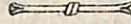

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞான முனிவரின் சிவஞான சித்தியார் பொழிப்புரை

பேராசிரியர், டாக்டர், சு. சுவர்ணகாளீசுவரன், டி. லிட்.

திருவையாறு -

சிவஞான சித்தியாரின் பொழிப்புரையில் நம் முனிவர் பெருந்தகையின் நுண்ணறிவின் திறம் முழுவதையும் விளக்க குறித்த காலமும் போதா, அடியேனாலும் முழுமையாகக் காண இயலாது. “கடல் கண்டேன்” என்றும் போலத்தான் இப்பணி அமையும்.

சுவாமிகள் தம் பொழிப்புரையில் சீகண்டபாடியத்தை எவ்வெவ்வாறு எவ்வெவ்விடங்களில் காட்டியுள்ளார்கள் என்றும் ஆய்வு நிகழ்த்தலாம். சுவாமிகள் தம் பொழிப்புரையில் “சுவேதாசுவதரம்” “தைத்திரியம்” “பிரமணந்தவல்லி” முதலிய நூல்களை எடுத்துக்காட்டும் திறத்தினையும் ஆய்வு நிகழ்த்தலாம். மற்றும் “சோமசம்பு பத்ததி” “வருண பத்ததி” “வாதுளாகமம்” முதலியவற்றில் நுட்பமான இடங்களை எடுத்துக்காட்டும் பேரறிவையும் ஆய்வு நிகழ்த்தலாம். மேலும் நம் சிவஞான மாதவர் “ஞானமீர்தம் மற்றும் பதினமூன்று சாத்திரங்களிலிருந்தும் இச் சாத்திரத் திற்குப் பொழிப்புரை எடுத்துக்காட்டும் திறங்களையும் ஆய்வு நிகழ்த்தலாம். தொல்காப்பிய முதலிய இலக்கண நூல்களை எடுத்தாளும்” திறங்களையோ, பன்னிரு திருமுறைகளை எடுத்தாளும் திறங்களையோ திருக்குறள் திரிகடுகம் முதலிய நூல்களை எடுத்தாளும் திறங்களையோ ஆய்வு நிகழ்த்தலாம்.

அளவையியலில் முனிவர் பெருமான் மிகச் சிறப்பாக அதிநுட்பமாகக் காட்டும் தோல்வித்தானங்கள், நியாயங்கள் இவற்றைக் குறித்தும் பேராய்வு நிகழ்த்தலாம்.

1. இன்று அடியேன் இவ்வாய்வரங்கத்தில் “சிவஞான சித்தியாரின் பெருமை”
2. சிவஞான முனிவரின் பொழிப்புரை கொண்டு சிவஞானசித்தியாரில் கூறப்படும் பொருட் சுருக்கம்.

3. சித்தியாரின் உரையாசிரியர்கள்
4. முனிவர் பெருந்தகையின் அறிவு நுட்பம் — ஆகிய நான்கு செய்திகளை மட்டும் காண்போம்.

சிவஞானசித்தியாரின் பெருமை :

“தண்டமிழின் மேலாந்தரம்” என உமாபதி சிவாச்சாரியார் எடுத்துக் காட்டும் ஆறு நூல்களுள் ஒன்றாகக் காணப் பெறுவது “சிவஞான சித்தியார்” ரென்னும் சிறந்த நூலாகும். ஆர் எனும் சிறப்புப் பெறும் நூல்கள் சிலவே, அவற்றுள் நாம் எடுத்துக் கொண்ட சிவஞானசித்தியார் சிறப்பு மிக்கதாகும்.

பதி பசு பாசமாகிய முப்பொருளுண்மைகளை உணர்த்துவன சிவாக மங்களாகும்.

அவற்றின் முடிந்த முடிபுகளை மெய்கண்டார் “சிவஞான போதத் தின்” வழி அருணந்தி சிவாச்சாரியார் நமக்கு உரைக்கும் நூல் சிவஞான சித்தியாகும்.

இந்நூலின் பெருமையை

“பாதி விருத்தத்தால் இப்பார் விருத்தமாக உண்மை
சாதித்தார் பொன்னடியைச் சாரும் நாள் எந்நாளோ”

எனத் தாயுமானார் பாராட்டுவார்.

“சிவத்திற்கு மேல் தெய்வ மில்லை
சிவஞான சித்திக்கு மேல் நூல் இல்லை”

என்பது சாற்றித் திரியும் பழமொழியாகும்.

மெய்கண்டார் அருளிச் செய்த சிவஞான போதத்திற்குச் செய்யுள் வடிவான உரை சிவஞான சித்தியார் எனலாம்.

சிவஞான போதத்திற்கு விளக்கம் சொல்ல வந்த கடவுள் மாமுனிவர் “நின்ற சிவம் ஒன்று அதனைத் தேர்தல் ஞானம் நிகழ்போதம் தேர்ந்த தனைத் தெளிதல்”. எனவிளக்கம் கூறுவார்கள். ஒன்றுயுள்ள சிவத்தைத் தேர்ந்து தெளிதற்கு கருவியாயுள்ளது சிவஞான போதம்.

அத்தெளிவின் பயனாயுள்ள சித்தியை இந்நூல் அளிக்கும். என அருளிச் செய்வார்.

சிவஞானசித்தியில் சொல்லப் பெறுவன : (பரபக்கம்)

பரபக்கம் 301 திருவிருத்தங்களும் சுபக்கம் 328 திருவிருத்தங் களுமாக அமைந்த நிலை நோக்கத்தக்கதாகும். உலகச் சமயங்களின் கொள்கைகளை இருபத்தைந்தாக அடக்கலாம்.

- (1) அகச்சமயங்கள் 6   (2) அகப்புறச்சமயங்கள் 6
 (3) புறச்சமயங்கள் 6   (4) புறப்புறச்சமயங்கள் 6
 (5) சித்தாந்த சைவம் 1.

மற்றைச் சமயத்தாரெல்லாம் தத்துவங்களையே காட்சி எல்லையாகக் கொண்டு அவற்றிற்கு மேல் எதுவுமில்லை என அமைந்துவிட சித்தாந்த சைவம் மட்டும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கீழ் பொருளாகக் காட்டி மெய்ப்பொருளாகிய சிவத்தோடு உயிரைச் சேர்க்க வல்ல பெருமைபுடையதாகத் திகழ்கின்றது.

பிற சமயத்தாரும் கூறும் பிருதிவிலிருந்து தொடங்கும் தத்துவங்கள் சித்தாந்தசைவத்திற்கு உடன்பாடுடையனவே. எனினும் அவைகள் அவ்வநிலைகளுக்கேற்ப தெரடர்புண்மையே யன்றி நிலையான இறுதி யுண்மைகள் ஆகா! அப்பிறசமயங்களும் சைவ சமயத்தின்படிகளே யென்று பெரியோர்கள் கூறினார்கள். அதனாலேயே பரபக்கத்தில் பிறசமயங்களின் கொள்கைகளை எடுத்துக்கூறி அவற்றின் பொருந்தாமையாகிய மறுதலையையும் எடுத்து உணர்த்துகின்றது சிவஞான சித்தியார்.

பரபக்கத்தில் ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொண்ட மதங்கள் பதினாறு. அவைமுறையே உலகாயதம், சௌத்திராந்திகம், யோகாசாரம் மாத்தியமிகம், வைபாடிகம், நிகண்டவாதம் ஆசீவகம் “பட்டாசரியம்” “பிரபாகரம்” சத்தப்பிரமவாதம் “மாயாவாதம்” “பாற்கரியம்” “நிரீச்சுரசாங்கியம்,” “பாஞ்சராத்திரம்” என்பனவாம்.

சிவஞான மாமுனிவர் பெருந்தகை பொழிப்புரை தந்தருளும் விளக்கங்களைப் பின்னும் காண்போம்.

வேத, சிவாகமத்தைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளாதவை — புறப்புறச்சமயம்.

வேதத்தையுட்பட்டு சிவாகமத்தைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளாதவை — புறச்சமயம்.

வேதசிவாகமங்களை உடன்பட்டு அவற்றோடும் அவற்றிற்கு மாறுபட்டுள்ள பசு நூல்களைப் பிரமாணமாகக் கொள்பவை — அகப்புறச்சமயம்.

வேத சிவாகமங்களையே பிரமாணமாகக்கொண்டு முத்தி நிலைகளில் மாறுபடுபவை — அகச்சமயம்.

இந்த முறையில் பரபக்கம் புறப்புறம், புறச்சமயக் கொள்கைகளை ஆராய்ந்து அவற்றின் பொருந்தாமையை உணர்த்துகின்றது.

சிவஞான சித்தியில் சொல்லப் பெறுவன : (சுபக்கம்)

சுபக்கத்தில் சித்தாந்த சைவ உண்மைகளை விளக்கும் வகையில் அகப்புறமும் அகமுமாகிய சமயங்களின் கொள்கைகளை எடுத்துக்காட்டி அவற்றின் பொருந்தாமையைத் தெளிவு படுத்தலாயிற்று.

பொருளை நிச்சயித்துக் கொள்வதற்கு இன்றியமையாது வேண்டப் படுவதாகிய “அளவை இலக்கணத்தை” இருபதுபாடல்களில் ஆசிரியர் அமைத்துத்தந்திருப்பது வேறு எந்த ஆசிரியரிடத்தும் இல்லாதது. முடியாததுமான ஒரு செயலுமாகும்.

சுபக்கத்தை முதல்நூலுக்கேற்ப பன்னிரண்டு பிரிவுகளாகப் பகுத்துக்கொண்டு பின்வருமாறு அமைக்கின்றார்கள்.

1. 2, 3, பிரிவுகள் — பதி பசு பாச உண்மை,
4. 5, 6, பிரிவுகள் — பசு பாச பதி இலக்கணம்.
7. 8, 9, பிரிவுகள் — உயிர் இறையடி பெறும் முறைமை அதற்கு வழியாகிய தீக்கை முறைகள்.
10. 11, 12, பிரிவுகள் — பாச நீக்கம், சிவப்பேறு, சீவன் முத்தர் இயல்பு ஆகியவற்றை விளக்குதல்.

தோற்றம் நிலையொடுக்கத்தையுடைய உலகம் அந்நிலைகளை அடையாத இறைவனாலேயே இயங்குகின்றதென்பதாம். அவ்வினைவன் சங்கார காரணமாகிய சிவபெருமானே என்பதும், இந்நூலில் முதற் குத்திரத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. முதல்வன் உலகுயிர்களுடன் கலப்பால் ஒன்றாயும் பொருளால் வேறாயும் செலுத்தும் தன்மையால் உடனாயும் இருக்கிறான் என்பதையும் உயிர்கள் கன்மத்துக் கேற்ப தனுகரணதிகளைக் கொடுத்து அவற்றிற் கலந்து பிரிவின்றி அவன் இருப்பான் என்பதையும் இரண்டாம் குத்திரம் அறிவிக்கின்றது.

உயிர் உடம்பிற்கு வேறாய் உடலைப் பொருந்தி இருந்து புண்ணிய பாவங்களைச் செய்து அவற்றின் பயனை நுகர்ந்து ஐந்து அவத்கைகளையும் அடைதலை மூன்றாஞ் குத்திரத்திரம் சொல்லுகின்றது.

அந்தக்கரணங்கள் நான்கினையும் அறிந்து அவற்றைச் செலுத்துதலும் தடுத்தலும் செய்கின்ற உயிர் அவற்றின் வேறாயது என்பதை விளக்குவது நான்காம் குத்திரம்.

பொறிபுலன்கள் உயிரினது உதவியாக விடயங்களை அறியினும் உயிரை அறியாதவாறுபோல உயிர் முதல்வனது உதவியால் விடயங்களை அறியினும் அவனை அறியாது அவ்வினைவனே எல்லாவற்றையும் அறிந்து உயிர்களுக்கு அறிவிப்பான் என்பது ஐந்தாஞ் குத்திரம்.

சுட்டியறியப் படுவனவெல்லாம் சடமாய் அழிவெய்துவன ஆதலினாலும் எல்லாவற்றாலும் அறியப் பெருதன இப்பொருளே யாதலானும், இவ்விறைவன் இவ்விரண்டு மின்றிச் சித்துசத்தாயிருப்பானென்பதனை ஆரூஞ் குத்திரம் அறிவிக்கும்

சத்தாகிய சிவமும் அசத்தாகிய பாசமுமன்றி சதசத்தாக நிற்பது உயிரென்பதனை ஏழாஞ் குத்திரத்தாலறியலாம்.

பொறிபுலன்களின் வசப்பட்டுத் தன்னையும் தனது தலைவனையும் அறியாது மயங்கி நிற்கும் உயிருக்கு இறைவன் குருவாய்வந்து உபதேசித்து ஞானம் உதிக்கச் செய்வான் என்பது எட்டாம் குத்திரத்தாலறியலாம்.

பிரபஞ்சங்களின் வாயிலாக நிகழும் பாசஅறிவும் தன் முனைப்பால் எழும்பத அறிவும் நீங்கப் பதிஞானம்கைவரப் பெற்றவருக்கே இறையருள் கூடும் என்பதை ஒன்பதாம் குத்திரத்தாலறியலாம்.

சிவஞானிக்கு கன்ம நுகர்ச்சி இல்லையாதலின் வினை இல்லையாக அதனால் மற்றைப் பாசங்களும் ஒழிவதைப் பத்தாஞ் குத்திரத்தாலறியலாம்.

சீவன் முத்தருக்த உடம்பழிய பரமுத்தி யாமாற்றை பதினேராஞ் குத்திரத்தாலறியலாம்.

சிவஞானியர் வாசனாமலம் தாக்கா திருத்தற் பொருட்டு சாதிக்கற் பாலனவற்றைப் பன்னிரண்டாஞ் குத்திரம்விளக்குவதை அறியலாம்.

இவ்வாறு சிவஞானசித்தியாரில் கூறப்படுகின்ற கருத்துக்களை யெல்லாம் சிவஞான முனிவர் பெருந்தகையின் பொழிப்புரையின் துணை கொண்டு அறிந்து மகிழ்ந்தோம்.

ஸ்ரீமாதவச் சிவஞான முனிவர் பெருந்தகையின் பொழிப்புரை துறைசையாதின்ம் பதினொராவது பட்டம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக குருமூர்த்தி களின் பதவுரைக்கு ஆதாரமாகிய பெருமையுடையது. மற்றும் மறைஞான தேசிகர் சிவாக்கிரயோகியர், நிரம்பவழகிய தேசிகர் ஞானப்பிரகாசர் டெய்த உரைகள் இருப்பினும் நம் சிவஞானமாமுனிவர் இலக்கண தருக்க வரம் போடு உரை செய்ததிறம் வியக்கற் பாலது.

நம்முனிவர் பெருந்தகை ஒரு நூலுக்கு சில நெறி முறைகளைக் கொண்டே உரைவகுக்க வேண்டும் எனக் கூறுவார்கள்.

1. தான் எடுத்துக் கொண்ட நூல் எக்கருத்தினைக் கொண்டு தொடங்குகிறது என்பதனை அறிவது உபக்கிரமமாம்.
2. தான் எடுத்துக்கொண்ட நூல் எக்கருத்தினைக் கொண்டு முடி கிறது என்பதனை அறிவது உபசங்கரமாம்.

3. தான் எடுத்துக்கொண்ட நூலில் எக்கருத்துக்கள் மிகப்பயின்று வருகின்றன என்பதனை அறிதல் அப்பியாசம் எனப்படும்.
4. தான் எடுத்துக் கொண்ட நூலில் பிறநூல்களில் கூறப் பெறாத சிறந்த பொருள்களைக் கருவியாகக்கொண்டு உரைகாணுதல் அபூர்வதை எனப்படும்.
5. தான் எடுத்துக்கொண்ட நூலில் புனைந்துரை வகையால் சிறந்த பொருளை உணர்த்துவதைக் கொண்டு உரைகாணுதல் அருத்த வாதம் எனப்படும்.
6. தான் எடுத்துக் கொண்ட நூலில் அறிவிற்குப் பொருந்து மாற்றை எடுத்துக் கூறுதல் உபபத்தி எனப்படும்.

இக்கருவிகளைக் கொண்டே உரை வகுக்க வேண்டுமே தவிர 'வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்' என்பது போல தன்மனம் போனவாறு உரைகாணக் கூடாது.

உலகத்தையெல்லாம் தோற்றுவிப்பதற்கு நிமித்தகாரணனாகிய கடவுள் ஒருவர் இருத்தல் வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்தும்

“புத்தி மற்காரியத்தால்—வேண்டும்” (சூ 1, அ. 2 17வது பாடல்) என்னும் சித்தியார் பாடலுக்கு உலகாயதம் புத்தம் சாங்கியம் என்னும் மதக்கருத்துக்கும் ஒத்தவாறும் உரைகாணும் திறத்தினை சிவசமவாத உரை மறுப்பில் காண்கின்றோம்.

நம் முனிவர் பிரான் தம் கொள்கைப் படியே பொழிப்புரையை சிறந்த முறையில் தந்திருக்கிறார். பிறர் அறியவொண்ணா நுட்பங்களை விளக்குவதிலும் சொற்பல்காதவாறு பொழிப்புத் திரட்டுவதிலும் நம் முனிவர் பிரானுக்கு இணையாவார் யாருமில்லை எனக் கூறலாம்.

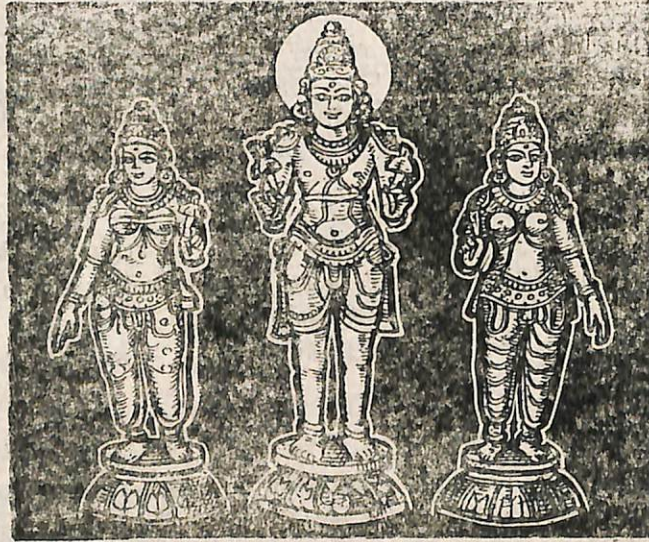
மங்கல வாழ்த்துச் செய்யுளில் “அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும்” என்ற அடியில் சமயத்தோர்க்கும் என்பதனை “சமயத்து ஓர்க்கும் எனப் பிரித்து ஆரந்து அறியும் எனப் பொருள் கொண்டு அடியேன் முன்பு கூறிய அறுசமய விளக்கம் பன்னிரண்டு சூத்திரப் பொருள் குறிப்பால் உணர்த்தப்படுவதை விளக்கிய முனிவர் பிரான் நுண்ணறிவு யாவரும் வியக்கத்தக்கதாகும்.

‘மறையினால் மரலால்’ என்ற அவையடக்கச் செய்யுளின் நுட்பம் கூறுமிடத்து அயன் என்பது பதினெண் புராணத்தையும் மாலைன்றது இதிகாசத்தையும், மனம் என்றது மிருதி நூலையும் எனக்கொண்டு வேதத்தாலும் அதற்கு அங்கங்களான புராணம், மிருதி, மிமாஞ்சை தருக்கங்களாலும் கூடுறொத பாதம் என்று உரைவகுக்கும் திறமும் வியக்கத்தக்கதாகும்.

ஒருகோட்டன் இருசெவியன் என்றும் காப்புச் செய்யுளில் மும் மதத்தன் என்பதற்கு யானைத்தலை மட்டும் உடைய விநாயகருக்கு மும்மதம் எவ்வாறு பொருந்தும் எனவனா எழுப்பி பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத்து ஆரோமுத்து நான்கெழுத்து முதலியவற்றையும் பஞ்சாக்கரமென வழங்கப்படுமாறு போல மும்மதத்தின் வகையாகிய இருமதங்களும் மும் மதமென வழங்கப் படுமாகலின் அது பற்றி ஆசங்கை என்னை எனமொழி வருமுண்டு எனஎடுத்துக் காட்டும் திறம் எண்ணி எண்ணி மகிழத்தக்கது.

இது காறும் சிவஞான முனிவர் பெருந்தகையின் பொழிப்புரை துணை கொண்டு சித்தியாரில் கூறப்படும் கருத்துக்களைத் தொகுத்தும், சித்தியார் உரையாசிரியர்கள் குறித்தும், அவ்வுரைகளுள் நம்முனிவர் பிரானின் பொழிப்புரையில் காணப்பெறும் சிலநுட்பங்களையும் நம் குரு மகா சந்திரதானத்தின் அருளாணையின் வண்ணம் சிந்திக்கலானேன். அவர்கள் சேவடித்துணையால் சித்தியார் பொழிப்புரை, அறிந்து உணர்ந்து பேரின்ப வாழ்வு நாமனைவரும் எய்துவோமாக,

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

மொழிபெயர்ப்பு நூல்களின்

ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

ஆரியநா லிற்கண்ட அன்னம்பட் டயமுடன்
சாரிதமாய் வளர்தருக்க சங்கிரக மொழிபெயர்த்துப்
பாரிஸுப காரமதாப் பரிந்தளித்த பலகலைதேர்
சீரியனுந் தென்துறைசைச் சிவஞான தேசிகனே.

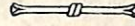

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

தருக்க சங்கிரகம்

வித்துவான், வி. சா. குநசாமி தேசிகர், எம். ஏ.,
(முதல்வர், தருமையாதினப் பல்கலைக்கல்லூரி, தருமபுரம்.)

வேத வழி வந்த வைதீக நூற் கொள்கைகள் மீமாஞ்சை, நியாயம், வைசேடிகம், சாங்கியம், யோகம், வேதாந்தம் என ஆறு வகைப்படும். இவற்றை ஷுத்தரிசனம் எனக் கூறுவர் அறிஞர். தரிசனம் என்பதற்குக் காட்சி என்பது பொருள்.

இறை, உயிர், தனை ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து காணும் அறிவுக் காட்சியை இச்சொல் குறிக்கும். இவற்றுள் மீமாஞ்சை சைமினி முனிவராலும், நியாயம் கௌதமமுனிவராலும், வைசேடிகம் கணாதமுனிவராலும், சாங்கியம் கபிலமுனிவராலும், யோகம் பதஞ்சலிமுனிவராலும் வேதாந்தம் வியாச முனிவராலும் செய்யப்பட்ட மூலநூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும்.

இவற்றுள் நியாயம், வைசேடிகம், இரண்டும் தருக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மதங்கள். நியாய வைசேடிக மதக்கொள்கைகள் பெரும்பாலும் தம்முள் ஒற்றுமை உடையன. ஆதலின் தர்க்கமதம் என்ற பெயரால் இவ்விருமதங்களையும் குறிப்பர் பெரியோர்.

இவ்விருமத நூல்களில் நியாய சாத்திரம் பொருள்களைப் பதினாறு வகையாகவும் வைசேடிகம் ஒரு வகையாகவும் பகுத்துக் கூறும்.

நியாய நூலில் கூறப்படும் பொருட்பரகுபாடுகளாவன : -பிரமாணம், பிரமேயம், ஐயம், பிரயோசனம், திருட்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தர்க்கம், நிர்ணயம், வாதம், ஐல்பம், விதண்டைஓத்துவா பாசம் சலம், சாதி, நிக்கரத்தானம் ஆகியனவாம்.

வைசேடிக நூலிற்கூறப்படும் பொருட்பாடுகளாவன : - திரவியம், குணம், தொழில், சாதி, விசேடம் சமவாயம். இன்மை என்பனவாம்.

நியாய வைசேடிக மூலநூல்களுக்குக் கால்ப் போக்கில் பல வழி நூல்களும் விரிவுரைகளும் தோன்றின. இவற்றை நன்குணர்ந்த பெரும்

புலவராகிய அன்னம் பட்டர் என்பார். இருநூற்றிருபத்தைத்து ஆண்டுகளுக்குமுன் தருக்க சங்கிரகம் (சங்கிரகம்-சுருக்கம்) எனப் பெயரிய ஒரு நூலும், அதற்குத் தருக்க சங்கிரகதீபிகை (தீபிகை-விளக்கம்) எனப் பெயரிய உரை விளக்க நூலும் இயற்றினார். தர்க்க நூலை அறிந்து கொள்ளப் புகுவோர் மிகச் சுருக்கமாக இருத்தலின் இவற்றை முதலில் கற்று அதன் பின்னரே மூலநூல்களைக் கற்பதை வழக்கமாகக் கொண்டனர். இவை வடமொழியிலமைந்தவை.

அன்னம்பட்டர் எழுதிய தருக்க சங்கிரக நூலுக்குப் பிற்காலத்தில் பல விரிவுரைநூல்கள் தோன்றின. அவற்றுள் தருக்க சங்கிரகதீபிகை அன்னம் பட்டராலேயே செய்யப்பட்டு அன்னம்பட்டியம் என்றபெயரால் வழங்கி வருகிறது.

ஸ்ரீமாதவச் சிவஞான முனிவர் அன்னம்பட்டர் இயற்றிய தருக்க சங்கிரகமும் தருக்க சங்கிரக தீபிகையும் தமிழுலகிற்கும் சமய உலகிற்கும் பயன்படவேண்டும் எனத்திருவுள்ளங்கொண்டு அவற்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தருளியுள்ளார். இந்நூல் திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது.

பண்டைக் காலத்தில் தமிழில் தருக்க நூல்கள் பல இருந்தன என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள்ளன. தமிழிலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்க முற்படுவோர்க்குத் தருக்க நூற் பாடங்களும் முற்காலத்தில் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தன. தருக்கம் தமிழில் அளவை என வழங்கப்படும். எண் ஆரம்பம் என்பனவும் தருக்கத்தின் மறுபெயர்களாகத் தமிழ் நூல்களில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

சொல்வன்மைக்குத் தருக்கநூலறிவு வேண்டப்படுவதொன்றாகும். திருவள்ளுவர் அவையஞ்சரமை என்னும் அதிகாரத்துள்,

ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு

எனக் கூறியுள்ளார். இக்குறளில் வரும் அளவு என்னும் சொல் அளவை நூலாகிய தருக்கத்தைக் குறிக்கும். இக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பரிமேலழகர் தருக்கம் இலக்கணம் கற்றபின் அறிதற்குரியது எனவும் அவையில் பிறர் சொல்ல வெல்லுமாறு பேசுகிறவோர் நியாய நூலிற் கூறிய வாத, செற்ப, விதண்டைகளையும், சல, சாதிகளையும் அறிந்திருந்தல் வேண்டும் எனவும் தெரிவித்துள்ளார் அவற்றுள் வாதம் உண்மை உணர்தற்கு உரையாடுவதையும், செற்பம் பிறரை வெல்லும் வேட்கையில் உரையாடுவதையும், விதண்டை தன்கோட்பாட்டை நிலை நிறுத்தாமல் பிறரை வெல்லும் நிலையிலேயே பேசுதலையும், சலம் ஒரு கருத்துப்பற்றிக் கூறிய மொழிக்கு வேறுபொருள் படைத்துக் கொண்டு பேசுதலையும், சாதி போலியாளபதிலையும் குறிக்கும். உலகவழக்கில் உண்மையை

ஏற்காமல் எதிர் வாதம் புரிவோரை விதண்டா வாதம் பேசுபவர் எனக் கூறுவதைக் காணலாம்

தருக்கநூலறிவு இல்லாதவர் சொல்வன்மையின்றிச் சொல்லும் உண்மையுரைகள்கூடப் பொய்யுரை போலத் தோன்றும் என்பதையும், சொல் வன்மை உடையார் பேசும் பொய்யுரைகளும் மெய்யுரைபோலத் தோன்றும் என்பதையும்.

“பொய்யுடை ஒருவன் சொல்வன் மையினால்
மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே
மெய்யுடை ஒருவன் சொலமாட் டாமையால்
பொய்போ லும்மே பொய்போ லும்மே

என வரும் பாடல் தொடர்கள் தெரிவிக்கும்.

தமிழில் அளவை நூல்கள் பல இருந்தன என்பதற்கு மணிமேகலையில் சமயக்கணக்கர் திறமுரைத்த காதையில் வரும் தருக்க நூற் குறிப்புக்களாலும் நாம் நன்குணரலாம். உரையாசிரியர்களில் பரிமேலழகர் சேனாவரையர் போன்றவர்கள் நிறைந்ததருக்க நூற்புலமையுடையவராயிருந்தனர் என்பதை அவர்தம் உரைகள் வெளிப்படுத்தும். சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூலாசிரியர்களில் ஸ்ரீஅருணந்திசிவாசாரியார் தாம் அருளிய சிவஞான சித்தியார் சுபக்கத்தின் முன்பகுதியில் அளவைஇயல் எனப்பெயரிட்டு சைவசித்தாந்த மெய்ப்பொருளை யுணர்தற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் காட்சி, அனுமானம், ஆகமம் ஆகிய அளவைகளை விளங்க விரித்துள்ளார். தமிழிலக்கண இலக்கிய நூல்கள் பலவற்றிலும் அளவைக் குறிப்புகள் ஆங்காங்கே உணர்த்தப்படுவதைக் கற்றோர் அறிவர்.

தமிழில் இன்றைய வழக்கில் விளங்கும் தருக்க நூல்களில் ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள் மொழி பெயர்த்தருளிய தருக்கசங்கிரகமும் தருக்க சங்கிரக தீபிகையும் சிறந்த நூலாக அறிஞருலகால் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. தர்க்காமிர்தம் என்னும் வடமொழி நூல் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் திருஞான சம்பந்தம் பிள்ளை என்பவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இந்நூலும் திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. மற்றும் தர்க்கபரி பாஷை முதலிய நூல்களும் பலரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் தருக்க சங்கிரகத்தையும் தருக்க சங்கிரக தீபிகையையும் நல்ல தமிழ் நடையில் அழகுற மொழி பெயர்த்துள்ளார். தருக்க சங்கிரகத்தின் தற்சிறப்புப்பாயிரமாகப் பின் வரும் பாடல்களை அருளியுள்ளார்.

மன்ற வாணனை மனத்திடை நிறுவிவண் துறைசை
வென்ற சீர்நமச் சிவாய மெய்க் குரவனை வணங்கி
என்றனைப் பொருஉம் இனையவர்க் கினிதுணர் வுதிப்பத்
தென்ற மிழ்ச்சொலால் செயல்படும் தருக்கசங் கிரகம்

மலைமகள் மணந்த உலகினுக் கிறையவன்
கலைமகள் ஆசான் கான்மலர் வணங்கிக்
கிளர் பொருள் தருக்கசங் கிரகம்.

இளையோர் உளங் கொள இயம்புவன் உரையே.

உலகப் பொருள்கள் திரவியம், குணம், கருமம் சாமானியம், விசேடம், சமவாயம் அபாவம் என ஏழு வகைப்படும். என எடுத்துக், கொண்டு அவற்றின் விளக்கங்களைப் பின் வகையில் விவரித்துள்ளார்.

திரவியம் (பொருள்) — மண், புனல், அனல், கால், வெளி, காலம் திசை, ஆன்மா, மனம் என ஒன்பது வகைப்படும்.

குணம் (பண்பு) உருவம், இரதம், கந்தம், பரிசம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம் விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம் குருத்துவம், திரவத்துவம் சிநேகம், சந்தம், புத்தி, சுகம் துக்கம் இச்சை வெறுப்பு, முயற்சி, தர்மம் அதர்மம் வாசனை என இருபத்து நான்கு வகைப்படும்.

கருமம் (தொழில்) எழும்பல், வீழ்தல், வளைதல், நிமிர்தல் நடத்தல் என ஐந்து வகைப்படும்.

சாமானியம் (சாதி) பரம் அபரம் என இருவகைப்படும். விசேடம் (சிறப்பு) நித்தியப்பொருள்களில் இருப்பன. சமவாயம் (நிலையான தொடர்பு)

அபாவம் (இன்மை) :- முன்னபாவம் அழிவுபாட்டபாவம், முழுவதும் அபாவம், ஒன்றினொன்றபாவம் என 4 வகைப்படும்.

இவ்வாறு பதார்த்தங்கள் ஏழையும் பகுத்து அவற்றின் விரிவான வகைகளையும் விளக்கங்களையும் தடைவிடைகளுடன் தெரிவிக்கிறார் சிவஞான யோகிகள்.

தருக்க நூற் பொருள்களைப் பின் வரும் உதாரணம் ஒன்றில் அமைத்துக் காண்போம்.

குடம் என்ற பிருதிவி(மண்) திரவியத்தில் உருவம் என்ற குணமும் அதுஉருட்டி விடப்படும்பொழுது நடத்தல் என்ற கருமமும், பிருதுவித்தம் (மண்தன்மை) என்ற சாமானியமும் (சாதி) குடத்திலுள்ள பிருதுவிப்பிரமாணங்களில் காணப்படும் விசேடமும், குடத்திற்கும் பிருதுவி அணுவிற்கும் உள்ள சமவாய சம்பந்தமும் உள்ளன. இவை ஆறும்பாவபதார்த்தங்கள் எனப்படும். குடம் உடைந்தபோது அழிவுபாட்டு அபாவம் இருந்தலை அறியலாம். இவ்வாறு ஒவ்வொரு பதார்த்தங்களிலும் இவ்வேழும் அடங்கி நின்றலை இந்நூல் உணர்த்துகிறது.

தருக்கசங்கிரகத்தின் சிறப்பானபகுதி பிரமாணம் எனப்படும். காட்சி, அனுமானம், ஆகமம் ஆகிய அளவைகள் அறியத் தக்கன. ஒரு பொருளை

உள்ளது என்று துணியில் இவ்வளவைகள் பயன்படும், அளப்பவன் அளத்தற்கருவி அளக்கப்படும் பொருள் என்ற மூன்றினால் பிரமாணம் நிகழும். அளப்பவனைப் பிரமாதா எனவும் அளத்தற் கருவியைப் பிரமாணம் எனவும் அளக்கப்படும் பொருளைப் பிரமேயம் எனவும் வடநூலார் கூறுவர்.

பொருள்களை அளவுகோல், நிறைகோல், மரக்கால் முதலிய வேற்றுமைக் கருவிகளாலும் கண், காதுமுதலிய ஒற்றுமைக் கருவிகளாலும் அளந்த போதிலும் முடிவாக அறிவினாலேயே துணிய வேண்டும் ஆதலால் அறிவே உண்மையான கருவி.

பிரமாணங்கள் சாட்சி அளவை, கருதலளவை உரையளவை இன்மையளவை. பொருளளவை, உவமை அளவை, ஒழிபளவை, உண்மை அளவை வழக்களவை இயல்பளவை முதலியனவாக விரித்துக்கூறப்பெறும்.

காட்சி (பிரத்தியட்சம்) இதுகுடும், இதுஆடை என்று கண் முதலிய பொறிகள்வாயிலாக நேரேகண்டறிவது. இது வாயிற்காட்சி, மானதக்காட்சி தன்வேதனைக்காட்சி, யோகக் காட்சி என நான்கு வகைப்படும் பொதுவாக ஒருபொருளை அறிவதை நிர்விகற்பம் எனவும் சிறப்பாக அறிவதைச் சநி கற்பம் எனவும் கூறுவர்.

சருதல்-அனுமானம். புகையைக் கண்டஇடத்து நெருப்பு அவ்விடத்தில் இருக்கிறது என்று துணிவது. இது தன் பொருட்டனுமானம், பிறர் பொருட்டனுமானம் என இருவகைப்படும்.

உரை:- காட்சி கருதல் என்பனவற்றால் உணர் முடியாத பொருளை பெரியோர் மொழிகொண்டுணர்வது. இதுதந்திரகலை' மந்திர கலை, உபதேச கலை என மூன்று வகைப்படும். தந்திர கலை - நித்திய ஸைமீத்திய காமிய கன்மங்களாகிய ஒழுக்கங்களைக் கூறும் நூல். மந்திரகலை - தெய்வ வழிபாட்டு நெறிகளை உரைக்கும் நூல். உபதேசகலை-பதிபசுபாச இயல்புகளைத் தெரிவிக்கும் நூல்.

இம்மூன்று அளவைகளில் அனைத்து அளவைகளும் அடங்கும். ஆதலின் இவற்றையே சிறந்தனவாக அனைத்து நூல்களும் கூறும்

இன்மையளவை குளிர் இல்லாமையால் பனியில்லை என்பது போல்வன. பெருளளவை அருத்தாபத்தி என்பப்படும். பகலுண்ணுள் பருத்திருப்பான் எனில் இரவில் உண்கிறான் என அறிதல் போல்வன. உவமையளவைஆப்போலும் ஆமா என்ற வழி உவமையை அறிந்த ஒருவன் பொருளை அறிவது போல்வன.

ஒழிபளவை பாரிசேடம் எனப் பெறும். மூவர் உள்ள இடத்தில் இருவர் பெயரைக் கூறி அவர் கள்வரல்லர் என்ற வழி எனையவர் கள்வர் என அறிதல் போல்வன. உண்மையளவை சம்பவம் எனப்படும். ஒரு

வரிடத்தில் நூறு ரூபாய் உண்டு என்றால் அவரிடத்தில் பத்து ரூபாய் உண்டென அறிதல் போல்வன. வழக்களவை ஐதிகம் எனப்படும். ஒருமரத்தில் பேயுண்டு என்று கூற அதனை உண்மை என நம்புதல் போல்வன. இயல்பளவை-மாடுவந்தது கூறக்கேட்டவுடன் சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் உள்ள தொடர்பால் அத்தொடர்ப் பொருளை இயல்பாக உள்ளவாறே உணர்வது.

இவ்வளவைகளில் இன்மை, காட்சியில் அடங்கும். பொருள், உவமை, ஒழிபு, உண்மை, இயல்பு ஆகியன கருதலில் அடங்கும். வழக்கு உரையில் அடங்கும்.

தருக்க சங்கிரகம் இவற்றை விவரித்துப் பொருளை உள்ளவாறு அறியத் துணை புரிகிறது.

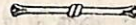

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தப் பிரகாசிகை

வித்துவான், ச. இரத்நவேலன்,
சங்கரநயினர்கோயில்,

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒளியான திருமேனி யுமிழ்தான மிகமேவு
களியார வருமானை கழனா மறவாம
லனியாளு மலர்தூவு மடியார்க ளுளமான
வெளியாகும் வலிதாய வினைகூட நினையாவே.

நுணங்குஞ் சமய நூற்றலைமை நுவலுந் தகைத்தாய் நந்திமுனி
கணங்கட் களித்த சிவஞான போதக் கதிநூ னெறிகாட்டிப்
பணங்கொ ளரவர் துறைசையில் வாழ்பஞ் சாக்கர தேசிகன்
மலர்த்தாள்
வணங்க வழத்த மனத்திருத்த வாய்த்த பிறப்பை வாழ்த்துவாம்.

குறியமுனி யருளியமெய் வரத்தினு லவதரித்துக் கோதின் ஞானத்
துறைசைநமச் சிவாயகுரு வருட்கடலும் வடமொழிதென்
மொழிப்பேர்த்தூய
நிறைகடலு முண்டுபுனி தாத்துவித சித்தாந்த நிலவப் பூமேன்
மறைமொழிமெய்ச் சிவஞான பாடியஞ்செந் தமிழ்வகுத்த
யோகிவாழி,

திருச்சிற்றம்பலம்

செந்தமிழ்நாட்டுச் சைவமக்களும், செந்தமிழ்மொழியும் செய்த
தவமே உருக்கொண்டாற் போன்றும், மெய்கண்டாராதி நால்வர் சந்தான
குரவர் ஒருதிருமேனி கொண்டித்தாற் போன்றும் சிங்கையம்பதியில் திரு
வவதாரம் செய்தவர் ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள். அவர்கள் மீட்சியின்றி
லயித்தலாகிய சிவசாயுஜ்யம் பெற்று இருநூறு ஆண்டுகள் நிறைவெய்தி
இருநூற்றொன்றாவது குருபூஜை நாளிது சித்திரை ஆயில்யத்தில்
(28-4-1985) நிகழ்கிறது. இற்றைஞான்று திருவாவடுதுறை ஆதினத்தில்
ஞானச் செங்கோலோச்சி 23 ஆவது குரு மஹாசந்நிதானமாக எழுந்தருளி

யிருக்கும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானமுனிவர் சிறப்புவுழிபாட்டை மஹாத்ஸவமாக நிராட்கள் கொண்டாடத் திருவுள்ளம் கொண்டருளிநார்கள். அவ்விழாவில் அடியேனுக்கு மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய “சித்தாந்தப் பிரகாசிகை” என்னும் நூல்பற்றிப் பேசுமாறும் கட்டுரைஎழுதுமாறும் கட்டளையிட்டருளிநார்கள் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமஹாசந்நிதானம் அவர்கள் கட்டளையைச் சிரமேற்றாங்கி நூலைப்பற்றி என் அறிவு சென்ற அளவில் ஒரு கட்டுரையாக்கிச் சமர்ப்பித்துள்ளேன். ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமஹாசந்நிதானம் அவர்கள் பெருங்கருணையைப் போற்றி அவர்கள் திருவடித் தொழும்புதலன்றிப் பிறிகொன்று செய்ய அறியேன் ஆதலின்.

ஸ்ரீ பாஷ்ய ஆசாரியர் :

ஆசாரியர், குரு என்பன ஒருபொருட்கிளவி, அக்குரு வித்யாகுரு, கிரியாகுரு, ஞானகுரு என மூவகையினர்.

அரசன், உபாத்தியாயன், தந்தை, தாய் தமையன், நூலாசிரியன், உரையாசிரியன், போதகாசிரியன் என்போர் வித்யாகுருக்கள் என்று பேசப்படுவர்.

குலப்புரோகிதரே கிரியா குருக்கள் ஆவர்.

ஞானகுரு அதிஷ்டேயகுரு, ஆவேசகுரு என இரண்டு வகையினர், திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரத்தடியில் ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசக அருக்கிரகம் செய்த குருமூர்த்தி ஆவேச குருமூர்த்தியாவார். சமயாசாரியர், சந்தானாசாரியர், பாஷ்யாசாரியர் ஆகியோர் அதிஷ்டேய குருக்கள் ஆவர். அதிஷ்டேயர் அருக்கிரகிக்கப்பட்டவர்.

ஆசாரியன் இலக்கணம் அறிந்துகொள்ளற் பாலது.

‘வீட்டிமல மூன்றுமுயி ருள்ளிமலன் பொற்பாதங்
காட்டுமவன் தேசிகனே காண்’

என்ற திருவாக்கால், ‘மும்மலங்கனையும் போக்கி உயிருள் சிவபிரான் பொற்றிருப்பாதங்களைக் காட்டு பவனே ஆசாரியன்’ என்பது தெரிகிறது. நுண்பொருள் காண்பவனே ஆசாரியருள் முதன்மையானவன் பரமசிவனே நுண்பொருள். ஆகையால் அப்பரசிவப் பிரபுவைக் காணும் சிவானுபவச் செல்வர்களே பரமாசாரியர்களாகற் பாலர்.

அஃதொக்கும் சமயாசாரியர்கள், சந்தானாசாரியர்களை அவ்வகையில் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். சிவஞான போதத்திற்கு மஹா பாஷ்யம் செய்த காரணம் பற்றி மாதவச் சிவஞானசுவாமிகளை ஆசாரிய ஸ்தானத்திற்குக் கொண்டு சொல்லாமோ? அவர்கள் சிறந்த பண்டிதர். தேர்ந்த இலக்கண தர்க்க மொழிபெயர்ப்பு வல்லுநர் என்று கொள்ளலாமெய்யுழிய ஆசாரியராகக் கொள்ளலாமோ எனின் கொள்ளலாம். சிவ தருமோத் தரத்தில்.

வ்யாதீனம் பேஷஜம் யத்வத் ப்ரதிபக்ஷ: ஸ்வபாவத:

தத்வத் ஸம்ஸார தோஷானாம் ப்ரதிபக்ஷ: சிவஸ்ஸம்ருத: ||

ஒளஷதஸ்யச ஸாமர்த்யாத் யதாதோஷம் விஸர்ஜயேத்

ததாத்மாஞான தோஷஞ்ச ஞானமேஷான்னி வர்த்ததே ||

தஸ்மாத்ஸ பண்டித: சாந்தஸ் தபஸ்வி விஜிதேந்த்ரிய:

சிவஜ்ஞானஸ்ய ஸம்பந்தாத் பாவமாலோச்ய முச்யதே: ||

(நோய்களுக்கு மருந்து பகையாதல் போலப் பிறவிக்கு ஏற்பட்ட குற்றங்களுக்குச் சிவபிரான் பகைவராவார். எவ்வாறு மருந்தின் ஆற்றலால் நோய் நீங்குதலுறுகிறதோ அவ்வாறே சிவஞானமும் உயிருக்கு ஏற்பட்ட அஞ்ஞானம் என்ற குற்றத்தை நீங்கச் செய்கிறது. ஆதலின் பண்டிதனும் சாந்தனும் தவத்தோனும் ஐம்புலன்களை வென்றவனுமான ஞானி சிவஞான சர்ப்பத்தத்தால் பிறவித்துன்பத்தை ஆய்ந்தறிந்து அதனினின்றும் வீடுபெறுகின்றான்) என்று கூறப்பட்டுள்ளது. பண்டிதன் என்பது சர்வ சாஸ்திரஞான வல்லுநன் என்பதையும், சந்தன் என்பது விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதவன் என்பதையும் குறித்தன.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரராகிய மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள் பண்டிதர், சாந்தர் தபஸ்வி, பொறிவாயில் ஐந்தவித்தவர், ஞானி என்பது வெள்ளிடைமலை. திருக்கயிலாய பரம்பரையில் வந்த தேசிகமூர்த்திகளிடத்தில் திருவருள் ஞான உபதேசம் பெற்றவர். தாம் பிறவித் துன்பத்தை ஆய்ந்தறிந்து அதனினின்றும் வீடுபெற்ற ஜீவன் முக்தராயிருந்த தோடன்றி பக்குவர்க்கு மலமுன்றும் வீட்டி உயிருள் விமலன் பொற்பாதங்காட்டிய தேசிகருமாய், எழுந்தருளியிருந்தார்கள். சுவாமிகளது மாணாக்கர் சுவாமிகளை ஞானகுரு மூர்த்தியாகவே கொண்டொழுகினார்கள். சுவாமிகளது மாணாக்கருள் மேலானவராகிய ஸ்ரீமத் கச்சியப்ப முனிவர்பிரான் தாமருளிய பஞ்சாக்கர தேசிகரந்தாதியில்.

‘தேசிக நாதன் சிவஞான தேவன்செங் கைத்தலமுன்

வீசிறின் ருடிய அம்பலவா ணன்விய னுலகம்

பேசிய பஞ்சாக் கரவன் பிறங்கருட் டாண்மலரைக்

கூசிறின் ரேத்திய மாதவத் தார்க்கென் குறையுளதே.’

என்று பாடித் தமது ஆசாரிய முதல்வராகிய பஞ்சாக்கர தேசிகர்க்கும் சிவஞான சுவாமிகளுக்கும் வேறுபாடு காட்டாது துதிப் திருப்பது கொண்டு பாஷ்ய ஆசாரியர் ஆசாரிய திலகரே எனக்கண்டு கொள்க.

திருவாவடுதுறையில் இன்றளவும் தேசிகமூர்த்திகளுக்குக் குருபூசை கொண்டாடுதல்போல ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகளுக்கும்

சிறப்பு வழிபாடு கொண்டாடும் சற்சம்பிரதாயத்தாலும் பாஷ்யகர்த்தர் ஆசாரியரே என்பது துணியப்படும்.

ஸ்மார்த்த, வைஷ்ணவ, மாத்வ மதத்தார்க்கு ஆசாரிய பரம்பரையே அவரவர் பாஷ்ய கர்த்தர்களிலிருந்தே தொடங்குகிறது. ஆனால் சித்தாந்த சைவர்க்கு மகாபாஷ்ய கர்த்தராகிய மாதவச்சிவஞான சுவாமிகளுக்கு முன்னமேயே தொன்று தொட்டு வருங்கேள்வியான் அனுபவமுடைய தேசிக பரம்பரையிலிருந்தது. அப்பரம்பரை ஸ்ரீகயிலாத்திலிருந்து தொடங்கிய ஏற்ற முடையது. ஆகலான் பரம்பரையாய்த் திருவருளே ஆசாரியத் திருவருக் கொண்டு உபகரித்து வந்தது. மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளும் நிரஞ்சனராய் ஆசாரியத் திருமேனி கொண்டுவந்த சிவனது திருவருளே. அதுபற்றியல்லவா மஹாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களும், “பாலநிகழ் விழ மறைத்த சிவஞானயோகி பதம் பணிந்து வாழ்வாம்”

எனச் சுவாமிகளைத் துதித்தார், இன்னோரன்ன காரணங்கள் பல்லாற்றினும் ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள் அறிவால் சிவனேயாவார் என்பது துணியப்படும்.

சுவாமிகளது பெருங்கருணை :

மிகுந்த கல்வியாளன் ஒருவன் ஆரம்பநிலையிலிருந்து முதுகலை வரையுள்ள பல்கலைக்கழகமொன்று தொடங்கி அவனே பாடதிட்டங்களையும் வகுப்பாளனின் அறிவின் துறை தொறும் படிமுறையாக வகுப்பான். கீழ்க்கீழ் வகுப்புகளின் பயன் மேல்மேல் வகுப்பாயும் அஃற்றின் பாடங்களும் ஒன்றை யொன்று விரோதியாது ஒன்றிற்கொன்று அநுகூலமாயும் அமையும்.

முதல்வராகிய சிவபெருமான் பரமகருணாசாஸி; பிறப் பிறப் பில்லாதவர்; எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஒப்பக் கிருபாநோக்கம் உடையவர்; புல்லிலிருந்து மிகமேலான பரமஹம்சர் வரை அவரவர் நிலைக்கேற்ப உறுதிகூறி உய்விக்கும் நெறியினர். அவர் வகுத்த பல்கலைக் கழகமே சைவசமயம். அதன் பரம்பிரமாணமான பாடநூலே அவரது திருவாக்காகிய வேதசிவாகமங்கள். அப்பாடத்தைக் கற்கும் முன்னதாகக் கற்கவேண்டிய பாடங்களும் அவராலேயே அருளப்பட்டன. யாவற்றையும் கூர்ந்து நோக்கில் பரமசிவனாரது பெருங்கருணையின் திறம் புலப்படும்.

அதுபோலவே ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகளும் தாமருளிய திராவிட மஹாபாஷ்யத்தைப் பரமலட்சியமாக வைத்துக்கொண்டு அந்த இலட்சியத்தை எய்துவிக்கப் படிமுறைபாகப் பிரபந்தங்கள், உரைச்செய்யுள்கள், இலக்கண நூல்கள், கண்டன, கிரந்தங்கள், தர்க்கநூல், காயியம் முதலிய நூல்வகைகளை யாக்கி அருளினார்கள். அந்நூல்கள் யாவற்றையும்

தாமாகவே முதலில் ஆக்கும் வல்லமை உடையவர்களாயினும் அவ்வாறு செய்யாது முன்னோர் செய்த இலக்கண, சாஸ்திர நூல்களுக்கு உரை வகுத்தும், தமிழ் மொழியையன்றி வடமொழியும் சைவர்க்கு ஒப்பமதிக்கத் தகுந்த மொழியென்பதுணர்த்துதற்கு அம்மொழியிலுள்ள நூல்களை மொழிபெயர்த்தும் நமக்கு உபகரித்தார்கள். ஸ்ரீமத்சுவாமிகள் காஞ்சி புராணத்தில்,

இருமொழிக்குங் கண்ணுதலார் முதற்குரவர் இயல்வாய்ப்ப
இருமொழியும் வழிப்படுத்தார் முனிவேந்தர்இசைபரப்பும்
இருமொழியும் ஆன்றவரே தழீஇயினார் என்றாவில்
விருமொழியும் நிகரென்னும் இதற்கையம் உளதேயோ

(தழுவக்குழைந்தபடலம். 249)

என்று கூறியபடி தமிழ், வடமொழிக்கண் உள்ள ஆன்றோர் யாவர் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டவே அவ்வாறு செய்தருளினார்கள்.

இனி, சைவசாஸ்திர பிரவேசம் செய்ய ஆரம்பர்களுக்குப் பின்னாலில் ஏற்பட்ட கட்டளை நூல்கள் போல ஒன்றை ஸ்ரீ மத் சுவாமிகளே ஆக்கியிருக்க முடியும். ஆனால் அவ்வாறு செய்யாது வடமொழியிலுள்ள 'சித்தாந்தப் பிரகாசிகை' என்னும் சிறியபெரிய நூலை ஆரம்பர்களுக்காக மொழிபெயர்த்துச் செய்தமை அவர்கள் சான்றோர்களை மதிக்கும் திறத்தை புலப்படுத்தும்.

சைவ சந்தனசாரியர்களில் ஒருவராகிய உமாபதி சிவாச்சாரிய சுவாமிகள் ஆகம சுலோகங்கள் நூறின் தொகுப்பாகச் செய்த "சதரத்த சங்கிரகம்" என்னும் நூலுக்கு உரைசெய்தவர் சித்தாந்தப் பிரகாசிகையின் சிறப்பை,

'லௌகிகாதி ஸ்வரூபம் சர்வாத்ம சம்புக்ருத சித்தாந்த தீபிகாயாம் ப்ரபாஞ்சிதமிஹ க்ரந்த கௌரவ பயான்ன லிகிதம் தத்ரைவாதார்ய தாம்' (லௌகிகம் முதலிய தந்திரங்களின் இலக்கணம் ஸ்ரீஸர்வாத்ம சம்பு இயற்றிய சித்தாந்த தீபிகை என்னும் நூலில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஈண்டு விரிவஞ்சி விடப்பட்டது. ஆங்கு உணரத்தக்கது) என்றும், ஸர்வாத்ம சம்புக்ருத சித்தாந்த தீபிகாயா மய மர்த்த : (ஸர்வாத்ம சம்பு இயற்றிய சித்தாந்த தீபிகையிலும் இவ்வாறே கூறப்பட்டுள்ளது),

என்றும் இரண்டு இடங்களில் சுட்டிக்காட்டுகிறார். எனவே சித்தாந்த சைவச் சான்றோர் பல்லோராலும் போற்றப்பட்ட இவ்வாசிரியர் பற்றி ஸ்ரீமத் சுவாமிகள்,

‘சைவா கமத்தின் மெய்யுணர் காட்சி
யருட்சர் வான்ம சம்புவா சிரியன்’

எனப்போற்றி எடுத்துக்காட்டிச் செந்தமிழ்ச் சைவமக்கள் பிரமாண ஆசிரியராகக் கொள்ளவும் வழிகாட்டுகிறார்கள். சித்தாந்தப் பிரகாசிகையே சைவசித்தாந்தம் கற்கப்படுவார் முதலில் கற்கத்தகுந்தது. நமது திருவாவடு துறை யாதீன பரம்பரையில் இந்நூலே சைவ சாஸ்திர பாடம் கற்கப் புகு வார்க்கு முதலில் கற்பிக்கப்படுவது வழக்கம்’ என இந்நூலைப் பதிப்பித்த திருவாவடுதுறை யாதீன மஹர்ஷித்வசிரோமணி சிவபூர் வி. சிதம்பர ராமலிங்கப் பிள்ளை யவர்கள் கூறுவதாலும் இவ்வுண்மையை அறிலாம்.

இவ்வாறு சுவாமிகள் பொருங் கருணையோடு பலசற்சம்பிரதாயங்களை வலியுறுத்தியும் ஆரம்பர்களுக்கு மிகஇன்றியமையாத தாயுமுள்ள இந்நூலை மொழிபெயர்த்தருளினார்கள்.

நூல் அமைப்பு :

வட மொழிச் “சித்தாந்தப் பிரகாசிகை” ஸர்வாத்ம சம்பு சிவாச் சாரியரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது வடமொழிப்பயிற்சி அருகிவரும் கால நிலையைத் திருவுளத்துக் கொண்ட ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகள் இந் நூலை உரைநடை யாப்பில் மொழி பெயர்த்தருளினார்கள் இந்நூல் தேகப் பிரகரணம் முதல் தீக்ஷாப் பிரகரணம் ஈருக ஏழுபிரகரணங்கள் கொண்டது, தெளிவும் திட்டமும் கொண்டது; ஐயநிபரீத மின்றி சைவான் பொருளை நுண்ணிதின் விளக்குவது.

நூலாசிரியர் சிவாகமங்களில் பயிற்சிமிக்கவர். ஆதலால் தாம் செய்யும் இந்நூலில் சிவபிரான் திருவாக்கையே கடவுள் வாழ்த்தாகக் கொள்கிறார். இருபத்தெட்டாகமங்களில் ஒன்றாகிய சகஸ்ராகமத்தில் ராத்திரியந்தக பூஜாவிதிப்படலத்திலுள்ள அவர்ண விக்ரஹம் தேவம் வர்ண விக்ரஹ வர்ஜிதம்’ எனத்தொடங்கும் சுலோகத்தையே நூலாசிரிய ராகிய ஸர்வாத்மசம்பு சிவாச்சாரியார் தமது நூலின் முதலில் கடவுள் வாழ்த்தாக அமைத்துக்கொண்டார். இச்செயல் ‘பணிபுமாம் என்றும் பெருமை’ என்ற தமிழ்மறைக்கு இலக்கியமாய்த் திகழ்கிறது.

நூலாசிரியர் போலவே மொழி பெயர்ப்பாசிரியராகிய மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளும் ஒதரிய வாய்மைச் சிவாகமங்கட்கெல்லாம் உற்ற பேராகரர். வடநூற்கடலும் தென்தமிழ்க்கடலும் முழுதுணர்ந்தருளிய முனிவரர். எனவே முன்னூலாகிய சித்தாந்தப் பிரகாசிகை சிறந்திடவும் எம்மனோர் மருள் அகன்று மதிபெற்று உய்தி கூடற் பொருட்டும் மொழி பெயர்த்தருளினார்கள்.

நூலின் முதற் பிரகரணம் தேகம் பற்றிக் கூறுவது. தூலதேகம், சூக்குமதேகம்பற்றி அவ்விருவகை உடம்பின் வேரூய்நிற்பது புருடன் என நிற்கும் ஆன்மா என்றும் கூறுகிறது. இரண்டாவது பிரகரணம் இவ்விரு

வகையுடம்பிற்கும் ஏதுவாகிய தத்துவங்களின் பெயரும், தொழிலும், தோன்றும் முறையும் விளக்குகிறது. மூன்றாவது பிரகரணம் பிருதிவிமுதல் சிவதத்துவம் ஈராக உள்ளதத்துவங்களை முன்னதாகக்கொண்ட ஆறு அத்து வாக்களை எடுத்தியம்புகிறது. நான்காவது பிரகரணம் தேகம், தத்துவம், அத்துவா ஆகியவற்றிற்கு வேறாய ஆன்ம இலக்கணம் கூறுகிறது. அவ்வுயிர்கள் பந்தவேறுபாட்டால் மூவகையினராதலின் அப்பந்தங்களின் விபரங்களை ஐந்தாம் பிரகரணம் எடுத்தியம்புகிறது. மாயாபந்தம் ஆதி; கன்ம பந்தம் பிரவாக அநாதி; ஆணவபந்தம் அநாதி, ஆணவம் தீக்ஷயாலும், கன்மம் ஞானம் முதலியவற்றாலும் நீங்கும். ஆதலின் ஞான சாஸ்திரங்கள் பற்றியவிபரங்களை ஆறாவது சாஸ்திரப் பிரகரணம் விரிவாய் எடுத்தியம்புகிறது. நிறைவாகச் சொல்லப்படும் ஏழாவது தீக்ஷாப்பிரகரணம் சித்தாந்த சாஸ்திரங்களில் பேசப்படும் தீக்ஷை பற்றியும் அதன் வகைகள் பற்றியும் செய்யத்தக்கன இன்னின்ன, செய்யத்தகாதன இன்னின்ன என்ற விபரங்களுடன் நிறைவுற்று நூலும் பூர்த்தியாகிறது.

நமது தேகங்கள் :

நாம் கண்ணால் காணும் இத்தேகம் தூலதேகமாம். இத்தேகமே சாதி, குலம், பிறப்பு முதலியவற்றால் அபிமானம் செய்ய இடமாயது. இத்தேகம் பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் ஆகிய ஐந்தும் கூடிப் பரிணமித்தது. இத்தேகத்திற்கு வேறும் உயிர் உண்டு. அவ்வுயிர் இத்தேகத் தோடு கூடி வேதியர் முதலிய சாதியில் பிறந்து, வடிவு அழகு இந்திரிய வலிமை வரையறைப்படும் ஆயுள், வரையறைப்படும் போகம் உடையது. அவ்வுயிர் ஆணவம், கான்மியம், மாயேயம், வைந்தவம், திரோதசத்தி என்னும் ஐவகை பாசத்தாற் கட்டுண்டு பிறப்பு இறப்பு உடையது. உயிர் போகம் நுகர்தற்குக் கருவியாகிய மற்றொரு தேகம் சூக்குமதேகம். அது பிருதிவி முதல் கலை ஈராக முப்பது தத்துவங்களால் ஆக்கப்பட்டது. உயிர்கள் தோறும் வெவ்வேறானது. ஆயுள் முடிவின் முன்னுடம்புவிட்டு மற்றொருடம்பு எடுப்பதற்குக் காரணமானது.

தத்துவங்கள் :

தூலம், சூக்குமம் ஆகிய இருவகையுடம்பிற்கும் காரணமானவை தத்துவங்கள். அவை முப்பத்தாறு. அவற்றை ஆசிரியர் மூன்று காண்டங்களாகப், பகுத்தேர்துகிறார் 1. போக்கியகாண்டம், 2. போசயித்துரு காண்டம் 3. பிரேரகாண்டம் என்பன, அவை,

1. போக்கிய காண்டம்	—	25 தத்துவங்கள்.
2. போசயித்துரு காண்டம்	—	6 ..
3. பிரேர காண்டம்	—	5 ..

ஆக முப்பத்தாறு கண்டு கொள்க.

புசிக்கப்படும் பொருள்களாயிருத்தலாற் போக்கிய காண்டம் என்றும், உயிர்களுக்குச் சகாயமாய் நின்று போகத்தை உண்டாக்குதலால் போசயித்துருகாண்டம் என்றும், சுத்தாசுத்த தத்துவங்களைப் பிரேரிக் கையினால் பிரேரகாண்டம் என்றும் பெயர் பெற்றன. பிரேரகம் - ஏவுதல் அல்லது செலுத்துதல். சிவசக்தி சுத்த தத்துவங்கள் வாயிலாய் சுத்தாசுத்த தத்துவங்களைக் காரியப்படுத்தல்.

பிருதிவி. அப்பு, தேயு, வாயு. ஆகாயம் என்பன பூதங்கள் கந்தம் இரதம், உருவம் பரிசம் சத்தம் என்பன தன்மாத்திரைகள் இப்பத்தும் காரியமாம். வாக்கு பாதம் பாணி, பாயுரு உபத்தம் என்பன கன்மேந்திரியம். சோத்திரம். தொக்கு சட்சு, சிங்ஙவை' ஆக்கிரணம் என்பன ஞானேந்திரியம். இவை பத்தும் காரணமாம். மனம் அகங்காரம். புத்தி மூன்றும் அந்தக் காரணமாம், புத்திக்குக் காரணமாயது குணத்தத்துவம் (சுணத்திற்குக் காரணம் பிரகிருதி ஆக இவை இருபத்தைந்து தத்துவங்கள். அசுத்தமயமானவை இவை போக்கிய காண்டத்துள் அடங்கும்.

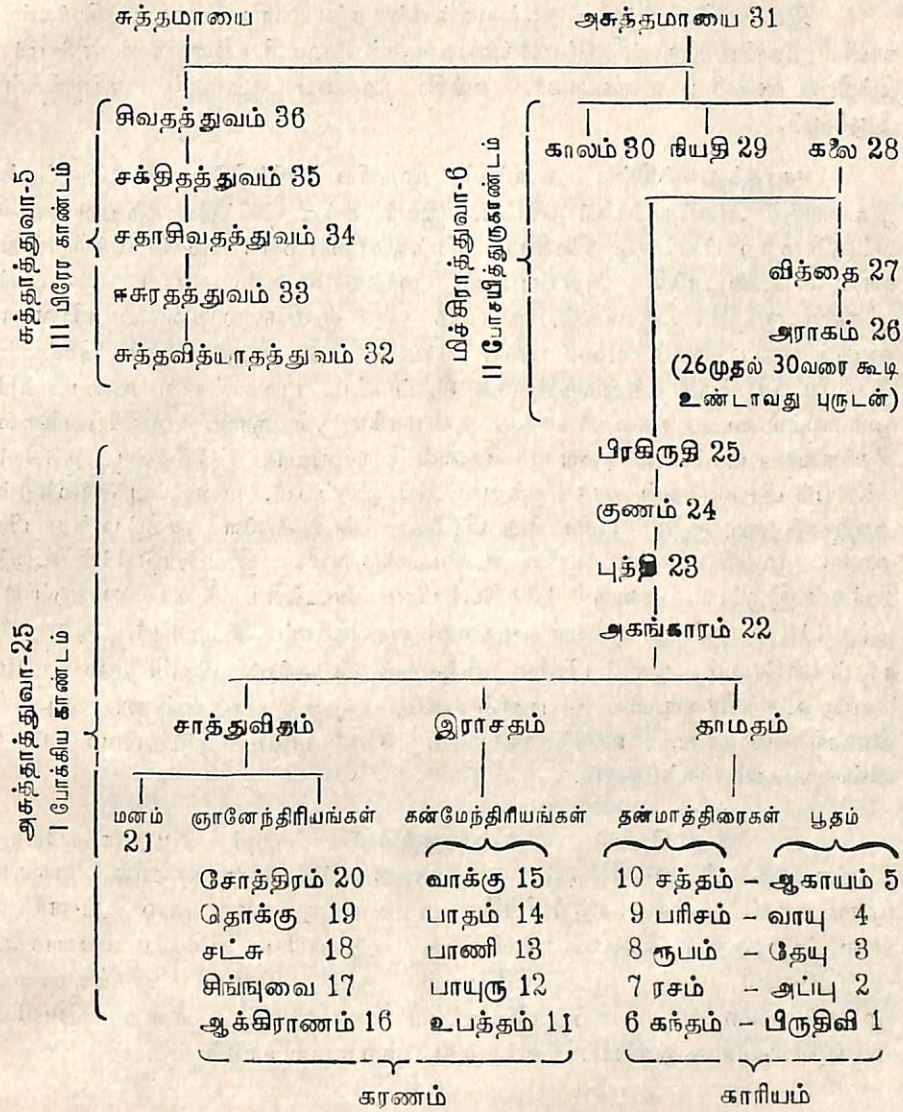
பிரகிருதி தத்துவத்திற்குமேல் அராகத்தத்துவம் இதற்குமேல் வித்யா தத்துவம் வித்தைக்குமேல் கலாதத்துவம் இதற்குமேல் நியதி தத்துவம் தத்துவம் நியதிக்குமேல் காலதத்துவம் (இவ்வைந்தும் கூடிய பொழுது ஆன்மா புருடன் எனநிற்கும்) இதன் காரணம் மாயாதுத்துவம் ஆக இவை ஆறு தத்துவங்கள் இவை போசயித்துரு காண்டத்துள் அடங்கும் இம்முப்பத்தொன்றும் அசுத்தமாயை.

முப்பத்திரண்டாவது சுத்த வித்யாதத்துவம் இதற்குமேல் ஈசுரத்தத்துவம் இதற்குமேல் சதாசிவத்தத்துவம். சதாசிவத்தத்துவத்திற்கு மேல் சக்தி; சக்திக்கு மேல் சிவத்தத்துவம் இவை ஐந்தும் பிரேர காண்டத்துள் அடங்கும் சுத்தமாயாகாரியங்கள் இவை.

'சிவம் சக்திஞ்ச சாதாக்யமீசம் வித்யாக்ய மேவச. (சிவதத்வம். சக்தித்தத்துவம் சதாக்கியதத்துவம், ஈசுர தத்துவம், சுத்தவித்தியாதத்துவம்) என்னும் சிவத்தத்துவங்கள் ஐந்தையும் பிருகச்சா பாலோபரிடதம் (4-19) கூறிற்று.

"கால: சுவபாவோ நியதிர் யதிருச்சா பூதாநி யோநி: புருஷ இதி சிந்தியம்' என்று சுவேதாசுவதோபரிடதத்து 1ஆம் அத்தியாயம் 2ஆம் மந்திரம் அசுத்தமாயை-காலம் நியதி. கலை. வித்தை. இராகம், புருஷன் என்னும் தத்துவங்களை உணர்த்திற்று. பிரகிருதிமுதல் பிருதிவி வரை எஞ்சிய தத்துவங்களை பிரசினோபரிடதம் வராகோபரிடதம். குதகீதை. சாங்கிய நூல்கள் தெளிவாய் எடுத்தோதுகின்றன. சமயவாதிகள் பலரும் இவற்றை ஒப்பினர். இது காறும் கண்ட தத்துவங்களைக் கீழ்க்கண்ட கண்ணாடி விளக்கும்.

இவை தோன்றுமுறை ஒருவாறு கண்ணாடியில் காட்டப்பட்ட தாயினும் முழுவிரங்களை நூலுள் கண்டு கொள்க.

சுத்தம், சுத்தாசுத்தம், அசுத்தம் என மூவகையாய்ப் பிரிக்கப்பட்ட இவை சுத்தமாயை. அசுத்தமாயை என்னுமிரண்டு மாயைகளையும் முதற்காரணமாய்க் கொண்டவை.

'சுத்தம் அசுத்தமென்பன யாவையெனின், துன்பத்தோடு விரவுதலின்றி இன்பமாத்திரையே பயத்தற்கேது வாயது சுத்தம். ஏனையது அசுத்தமென்க.' எனத் திராவிட மஹாபாஷ்யங் கூறுதலின் இவைதம் முள் வேற்றுமை கண்டு கொள்க.

இனிச் சுத்த வித்தியா தத்துவத்தில் சுத்தகோடி மகாமந்திரர்கள், கர்மிக முதலிய இருபத்தெட்டாகமங்கள், நந்தி முதலிய கணநாதர் எண்மர், இந்திரன் முதலிய உலகபாலர், வச்சிர முதலிய இவர்கள் ஆயுதங்கள் இருக்கும்.

ஈசுரதத்துவத்தில் அனந்தர் முதலிய வித்தியேசுரர் இருப்பர். இவர்களுள் அனந்த தேவர் தலைவர். இவர் சுத்த வித்தியாதத்துவ வாசி கட்டும் மற்றவர்கட்கும் தலைவராய் அசுத்தமாயையைக் கலக்கி மிச்சிராத்து வாவை உண்டாக்கி அதிகாரமலம் மாத்திரம் உடையராய் இருப்பர் ஸ்ரீகண்டருத்திரர் ஆணவம், கன்மம் என்னுமிருமலமுடைய பிரளயா கலருள் மலபரிபாகம் உடையராய் பரமசிவ அனுக்கிரகம் செய்யப் பெற்றுப் பிரகிருதி தத்துவத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட புவனங்களை உண்டாக்கி மும்மலம்உடைய சுகலவர்க்கத்து ஆன்மாக்களுள் ஞானம் முதலியவற்றால் சிறந்தவரை பிரம்ம விஷ்ணு பதவிகளில் இருத்துவார். இச்சேகண்ட ருத்திரர் மத்தியப் பிரளயத்தில் அராக தத்துவத்தில் இருப்பார். படைப்புக்காலத்தில் அசுத்தாத்துவாக்களைப் படைத்து பிரம்ம விஷ்ணுக்களை அதிட்டித்து பிரமாண்ட முதலிய அண்டங்களை உண்டாக்குவார். இவரோடு 118 உருத்திரர்கள் இருப்பர். அவருள் 100 பேர் பிரமாண்டத்திற்குக் காவலாயிருப்பர். இந்த 118 பேரும் பரமசிவன் அருளால் பதங்களைப் பெற்றவர். இவர்கள் சரீரம் மாயேயம். ஆனால் பிரம்ம விஷ்ணுக்கள் சரீரம் பிராகிருதம். பரமசிவனை உருத்திரவடிவில் தியானிக்கலாம். ஆனால் பிரமவிஷ்ணு வடிவில் தியானிக்கலாகாது. உருத்திரர் பதம் ஈசுரர் பதம் பதித்தானம். பிரம விஷ்ணு பதம் பசுத்தானம்.

அனந்த தேவர், சேகண்டருத்திரர் பற்றி "அனந்ததேவர் சேகண்டருத்திரர் முதலியோர் விஞ்ஞானகலர்' பிரளயாகலரில் பக்குவ முடையராய்ச் சகசமலத்தினிங்கி முதல்வனருளான் முழு துணர்ந்து படைப்புமுதலிய தொழில் செய்தற்கு ஏதுவாகிய அதிகார மலவாசனை மாத்திரமுடையராய் முதல்வனேவல் வழி நின்று அசுத்தமாயை முதலியவற்றைக் காரியப்படுத்துவோ ராகலின்' எனத் திராவிட மஹாபாஷ்யம் கூறுதலால் இவர்களது ஏற்றம் புலப்படும்.

அத்துவாக்கள் :

இனி ஆசிரியர் ஷடத்துவாக்களையும் விவரிக்கிறார். பிரகிருதிமுதல் நாதம் ஈசுரகச் சொல்லப்பட்டவை தத்துவாத்துவா. இருநூற்று இருபத்து நான்கு புவனங்கள் புவனாத்துவா. அகரம் முதலிய 51 அக்ஷரங்கள் வன்னாத்துவா. மந்திரவடிவான 81 பதங்கள் பதாத்துவா. 11 மந்திரமும் மந்திராத்துவா, 5 கலைகளும் காலத்துவா. கலை, தத்துவம், புவனம் மூன்றும் பொருள் வடிவானவை. எஞ்சிய மூன்றும் ஒலி வடிவானவை. தத்துவம் புவனத்தையும், புவனம் கலையையும் பற்றி நிற்கும். வன்னம் பதம் மந்திரம் ஆகிய மூன்று அத்துவாக்களும் புவனத்துத் தோன்றிய சரீரங்களைப் பற்றி நிற்கும். அத்துவா எனினும் வழிஎனினும் பொருளும் இவை ஒரோ

வொன்றாகக் கழித்துக்கொண்டு சிவபதத்திற் சேற்றற்கு வழிபோறவின் அத்துவா எனப்பட்டன என்பது திராவிட மஹாபாஷ்யம். இவ்வத்துவா ஆறும் உயிருக்குப் பந்தமே.

உயிர் :

இனி உயிர்கள் பற்றி ஆத்மப் பிரகரணத்தில் ஆசிரியர் கூறுகிறார். உயிர் ஆறு அத்துவர்க்களுக்கும் வேறானது. அழியாதது. வியாபகமானது. அறிவுடையது. உடல்தோறும் வெவ்வேறாய் வினைகளைச் செய்து அதன் பயனை நுகர்வதாய் சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலும் தனக்கொரு தலைவனை உடையதாயிருப்பது. இவ்வுயிர்கள் மும்மல பந்தம் உடைய சகலர், இரு மல பந்தம் உடைய பிரளயாகலர், ஒருமல பந்தம் உடைய விஞ்ஞானகலர், என மூவகையினராவர்.

பந்தங்கள் :

இனி உயிர்களைப் பந்தித்து இருப்பன ஐவகைப் பாசங்கள். பந்தம்—கட்டு.

1. மாயாபந்தம்: கலைமுதல் பிருதிவி வரையுள்ள தத்துவங்கள், புவனங்கள், புவனத்துப் பொருள்கள்.
2. கன்மபந்தம்: யாகங்களில் உயர்ந்தது சோதிட்டோமம். அதுவே உயர்ந்த புண்ணியம். கொலையே கொடிய பாவம். அதனினும் கொடியது வேதியரைக்கொல்லல். இவ்வாறு உயர்ந்த புண்ணியம் கொடிய பாவம் செய்வதால் உண்டாகி அபூர்வம் என்னும் வாதனையாய்ப் புத்தி தத்துவத்தைப்பற்றிச் சுகதுக்க மோக வடிவாயிருப்பது.
3. மலபந்தம்: எல்லா உயிர்களின் அறிவையும் செயலையும் மறைப்பது. உயிர்கள் தோறும் வெவ்வேறுய்த்தத்தம் கால எல்லையில் நீங்கும் அநேக சக்திகளை உடையது. நித்தமானது. வியாபகமானது. அறிவற்ற சடமாயிருப்பது.
4. சுத்தமாயபந்தம்: வித்தைகள், வித்தியேசுரர், சரீரங்களுக்குக் காரணமானது, சகலர் போகானுபவத்திற்குக் கருவியான நால்வகை வாக்குகளுக்கும் ஏதுவாயிருப்பது.
5. திரோதசத்திபந்தம்: மேற்கண்ட நால்வகைப் பந்தங்களின் அநாதித் தன்மை நிகழ்வதற்கு ஏதுவாயிருக்கும் சிவசக்தியே திரோதபந்தம். உபசாரமாகப் பாசம் என்று கூறப்படும்.

சுத்தசத்துவ வாசிகள் சுத்தமாயபந்தம் திரோதபந்தம் ஆகிய இரண்டேபந்தம் உடையவர்கள்.

சுத்தாசுத்த தத்துவ புவன வாசிகள் மேற்கண்ட இருபந்தங்களுடன் ஆணவமும், கன்மமும் சேர்ந்து நான்கு பாசம் உடையவர்.

அசுத்ததத்துவ புவனவாசிகள் மேற்கண்ட நான்கு பந்தங்களுடன் மாயேயமும் உடையர்.

சுத்ததத்துவ புவனவாசிகள் துக்கத்தோடு கூடிய சுததுக்க மோக மின்றி முத்தரைப் போல நிரதிசய இன்பம் உடையர்.

மிச்சிரதத்துவ புவனவாசிகளில் மலம் நீங்கியவர் போக எஞ்சியோர் தம் எல்லையளவும் முற்றுணர்வுடையோராயினும் சுததுக்க மோகங்களு முடையர்.

அசுத்த தத்துவ புவனங்களில் வாழ்வோர் மலம் நீங்கிய திருஞான சம்பந்தராதி சமயாசாரியார்கள், மெய்கண்டராதி சந்தான ஆசாரியர்கள் நீங்கலாக எஞ்சியோர் தம் எல்லையளவு முற்றுணர்வுடையார், ஆயினும் எல்லோரும் சிற்றறிவும் சிறுதொழிலும் சுததுக்க மோகங்களுமுடையர்.

மாயேயமும், சுத்தமாயா பந்தமும் ஆதி. ஆதி - தொடக்கம் உடையது.

கன்மம்நிரோட்டம் போல் இடையருது வருதலால் பிரவாக அநாதி போகத்தாலே நாசமடையும்.

ஆணவம் அநாதிபந்தமாதலால் தன்பாக முடிவில் பரமசிவன் திருவருளாகிய திசைக்கூடியாலேயே நீங்குவது.

கன்மபந்தம் போகத்தால் மட்டுமில்லாமல் ஞானம், யோகம், சந்நியாசத் தாலும் நீங்கும்.

சாஸ்திரங்கள்:

இவ்வாறு பந்தங்கள் பற்றி விவரித்தவர் ஞானமுதலிய கிட்டும் வாயிலாகிய சாஸ்திரங்கள் பற்றி விரிவாகக் கூறுகிறார், சுத்தாத்மனாஹிதம் சாஸ்திரம். என்பது பெரியோர் வாக்கு சுத்தமான உயிர்களுக்கு நன்மையை உபதேசிப்பதே சாஸ்திரமாம். அவை ஐவகைப்படும் அவைவருமாறு.

1. லௌகிக நூல் : ஆயுள்வேதம், தண்ட நீதி முதலாயின இவ்வுலக வாழ்வுக்கு மட்டும் பயனுடையன.
2. வைதிகநூல் : மீமாஞ்சை, நியாயம், வைசேடிகம் என்னும் மூவகை நூல்கள் இவ்வுலக வாழ்வேயன்றி மறுவுலக வாழ்வுக்கும் பயன் தருவன.

3. அத்தியான்மிக நூல் : சாங்கியம், பாதஞ்சலம், வேதாந்தம் என மூவகையின. இவை ரிஷிகளால் செய்யப்பட்டமையின் ஆன்ம ஞானம் தருவன.
4. அதிமார்க்கநூல் : உருத்திரர்களால் செய்யப்பட்ட பாசுபதம், காபாலம், மகாவிரதம், என்பன.
5. மாந்திரநூல் : சிவபெருமான் அருளிச்செய்த சித்தாந்த சாத்திரங்கள்.

இவற்றின் விரிவெல்லாம் சித்தாந்தப் பிரகாசிகையுள்ளும் திராவிட மஹாபாஷ்யத்துள்ளும் கண்டு கொள்க.

இவையே யன்றி வேதத்திற்குப் புறம்பான நாத்திக நூல்கள் உலோகாயதம், நால்வகைப் பௌத்தம், ஆருகதம் என மூவகைப்படும்.

வேதமாவது இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என நால்வகைப் படும். இவற்றின் அங்கங்கள் ஆறு. அவை சந்தோபிசிதி, கற்பகுத்திரம், சிக்கை, வியாகரணம், சோதிடம், நிருத்தம் என்பன.

வேதத்தில் கூறப்படும் விதிவிலக்குகளைப் பற்றி மனுமுதலியோர் செய்த தரும சாத்திரங்கள் 18 வகைப்படும். அவை ஸ்மிருதி எனப்படும். அவற்றைப்பற்றி நிற்போர் ஸ்மார்த்தர்.

வாசுதேவனார் செய்யப்பட்ட பாஞ்சராத்திரம் பற்றி ஒழுகுவோர் பாஞ்சராத்திரிகள் என்னும் வைணவராவர்.

இதிகாச புராணங்களில் வைதிக கன்மங்களும், சாங்கியம் முதலிய வற்றில் கூறும் பொருள்களும் தோற்ற வொடுக்கங்களும் மன்வந்தரங் களும் கூறப்படும்.

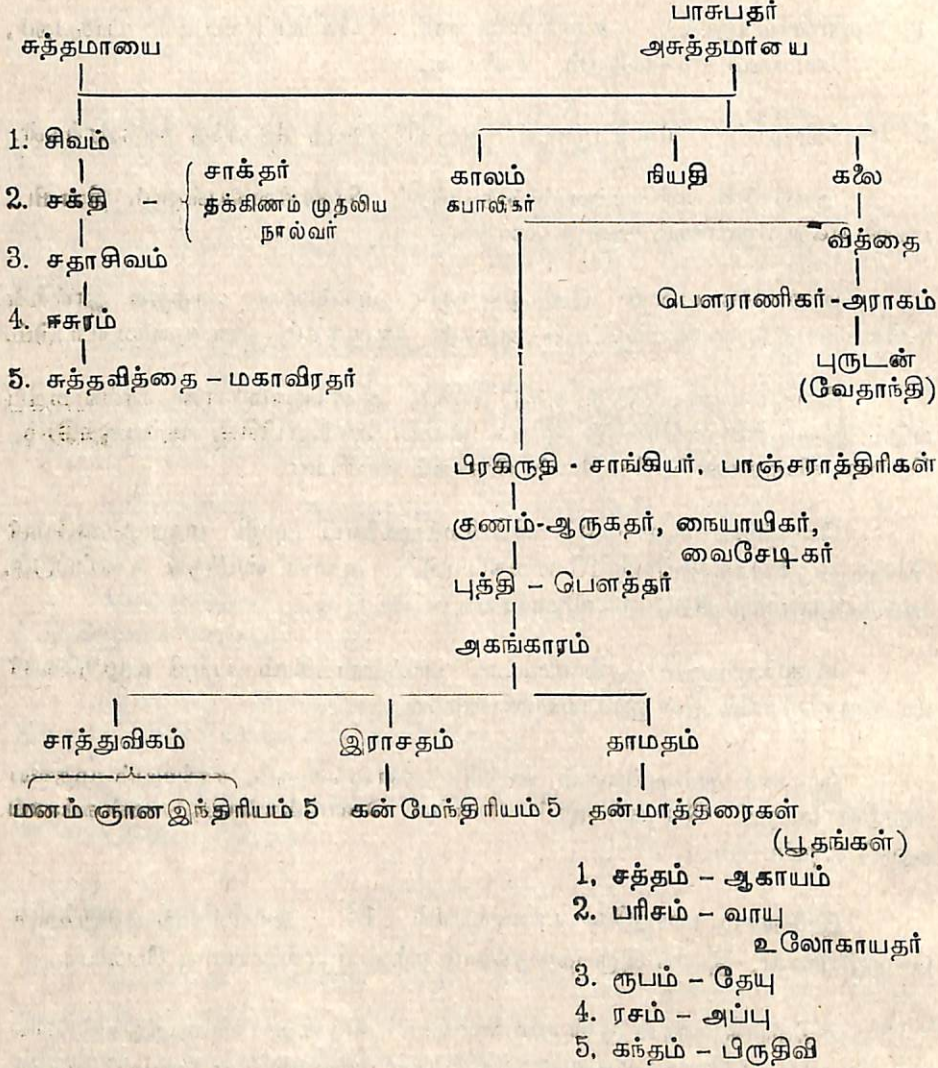
இதிகாசம் பாரதமே. புராணங்கள் 18 இவற்றிற்கு கருத்தன் வேதவியாசன், இவை இருபத்தைந்தாம் தத்துவ எல்லையளவு பேசுவன.

அதிமார்க்க நூல் மூன்றும் மாயை, வித்தை, காலதத்துவங்களில் வாழும் மூன்று உருத்திரர்களால் செய்யப்பட்டன. இனி மறுமையிற் பலிக் கும் சித்தாந்த சாத்திரத்தை இம்மையிலே தெளிவிப்பன. காருடம், தக் கினம், வாமம், பூதம் என்னும் நான்கு நூல்களாம். விஞ்ஞானகலர் நால் வரால் அவை செய்யப்பட்டன. சக்தி தத்துவத்தில் வாழும் ஓர் ஆன் மாவால் சாக்த நூல் செய்யப்பட்டது.

கௌளம், யாமளம் முதலிய தந்திரங்கள் மச்சேந்திரநாதர் முதலிய மானுட சித்தரால் செய்யப்பட்டன.

இனித் தத்தம் சமய ஒழுக்கங்களை வழுவாது பின்பற்றி நின்ற அவ் வச்சமயத்தார் அடையும் புவன எல்லைகள் கீழ்க்கண்ட கண்ணாடியால் விளங்கும். அவையே அச்சமயத்தார்க்கு முத்தித் தானங்களாகும்.

கௌளம், யாமளம் முதலிய சாத்திரங்களில் பெண்புணர்ச்சி, கொலை முதலியன பேசப்படுவதால் அம்மத வாதிகள் பிசாசு பதம் அடைவார்கள்.

சித்தாந்த சாத்திரங்கள் சிவபேதம் உருத்திரபேதம் என இருவகைப்படும் இவை அனுஷ்டிப்புச்சந்தசாய், விஞ்ஞானகலரில் பரமசிவன் அனுக்கிரகம் பெற்ற பிரணவர் முதலிய பெயருடைய பத்துச் சிவன்களுக்கு சத்தியோஜாதம், வாமதேவம் என்னும் திருமுகங்களாற் செய்த காமிகம் முதலிய பத்து ஆகம அபரஞானம் பத்தும் சிவபேதமாம். இவ்வாறு பரமசிவன் பால்

உபதேசம் பெற்ற அநாதிருத்திரர்முதல் சிவர் ஈராக உருத்திரர் 18 பேருக்கு அகோரம் தத்புருடம், ஈசானம் என்னும் திருமுகங்களால் அருளிச் செய்த விசயம் முதலிய 18 ஆகமங்களும் உருத்திரபேதம் எனப்படும் ஒவ்வொரு ஆகமும் கோடி கிரந்தங்களாம். இந்தச் சைவாகமம் இருபத்தெட்டும் சித்தாந்தம் என்னும் பெயர் பெறும்.

இவ்விருபத்தெட்டும் தனித்தனி சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு பாதங்களுடையன.

சரியா பாதத்தில் பிராயச்சித்தம் பவித்திரவிதிகள் சிவலிங்க மகேசுர மூர்த்திகள், நந்திமுதலியகணநாதர் இலக்கணம், செபமாலை முதலியவற்றின் இலக்கணம், அந்தியேட்டி சிராத்த விதிகள் கூறப்படும்.

கிரியாபாதத்தில் மந்திரங்களினது உச்சாரணம் சந்தியாவந்தனம், பூசை, செபம், ஓமம், சமய விசேட நிர்வாணதீகைகள் ஆசாரியாபிடே கங்கள் கூறப்படும். இவை புத்தி முத்திக்கு உபாயமானவை.

யோகாபாதத்தில் 36 தத்துவங்களும் தத்துவேசுரமும் ஆன்மாவும் பரமசிவனும் சக்தியும் உலகிற்குக் காரணமான மாயை மாமாயைகளை ஞானம் வல்லமையும் அணிமாதி சித்திகள் உண்டாகும் முறைமையும் பிறவும் கூறப்படும்.

ஞானபாதத்தில் பரமசிவனது சொருபமும், (தன்னுண்மைநிலையும்) மூவகையான்மாக்கள் சொருபமும், ஐவகைப் பாசங்களின் சொருபமும், சக்தியின் சொருபமும், சுத்துவோற்பத்தி புவனங்கள் புவனேசுவரர்கள் சொருபங்களும் புவனங்களின் யேசனைப் பிரமாணங்களும், பிரளயங்களின் வகையும் தன்மையும் கூறப்பட்டுள்ளன. பின்சிருட்டியாகும் முறையும் பாசபதம் முதலிய மதங்களின் சொருபமும் கூறப்படும்.

தீகை:

இனி தீக்ஷாப் பிரகரணத்தில் தீகைகள் பற்றிய விபரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. தீகைப்பற்றிய பௌஷ்கராகமம், 'தீகைவமோசயேத் பாசார் சிவத்வம்ச ததாத்யணே :

('தீகைதான் பாசங்களினின்றும் விடுவித்துச் சீவனுக்குச் சிவப் பேற்றினை அளிக்கிறது ') என்று சொல்கிறது.

ஆகலான் பாசவிடுதிக்கும் சிவப்பேற்றிற்கும் தீகையே இன்றியமையாது வேண்டப்படுகிறது. தீகை சமயம், விசேடம், நிர்வாணம் என மூவகைப்படும். நிர்வாணமும் சத்திய நிர்வாணம், அசத்திய நிர்வாணம் என இருவகைப்படும். சத்திய நிர்வாணதீகை பெற்றவர் பெற்ற அப்பொழுதே முத்தியைப் பெறுவர். அசத்திய நிர்வாண தீகை பெற்றோர் ஆயுள் முடிவில் சீரம்நீங்கி முத்தியை அடைவர்,

இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபீசம் என்று தீக்ஷை இருவகைப்படும் நிர்ப்பீசம் பாலர் வாலீசர் விருத்தர் பெண்கள் பலபாகத்தவர் வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுவது. சபீசம் ஒதியுணர்ந்து ஒழுக்கநெறி தவறாத நல்ல உத்தமராகிய சமயி புத்திரர் சாதகாசிரியர்க்குப் பண்ணுவது.

தீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டோன் மரணமளவும் சாத்திரங்களில் விதித்த நியமங்களில் வழுவாது ஒழுக வேண்டும். தீக்ஷை பெற்றபின் ஆசாரத்தில் வழுவிலை புத்தி பூர்வமாகச் (அறிந்தே) செய்த பாவம் பிராயச் சித்தத்தினாலும் மந்திராதி திரவியங்களின் உபாயங்களாலும் பவித்திர விதியினாலும் சுத்தியாகும். அபுத்தி பூர்வமாகச் (அறியாமல்) செய்த பாவம் அந்தியேட்டிக் கிரியையால் சுத்தியாகும்.

ஆகலான் சைவசமயிகள் தீக்ஷையை நல்லாசிரியனை அடுத்துப் பெற்றுக் கொண்டு இயமநியமங்கள், சந்தியாவந்தனம், சிவலிங்கபூசை, குருவாக்ய பரிபாலனம், இயன்ற மட்டும் மகேசுவரபூசை முதலாயின செய்தல் வேண்டும்.

சிவநிர்மாலியம் புசித்தல், சிவநிந்தை, சிவசாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட ஆசாரநிந்தை, தேவதிரவியங்களை உபயோகஞ் செய்தல், உயிர்க்கொலை முதலியன தீக்ஷை பெற்றோன் அனுட்டிக்கலாகாது.

தீக்ஷைபெற்று விதிப்படி அனுட்டித்த முத்தனாகிய ஆன்மா ஐவகைப் பாசங்களின் நீஞ்சுவான்; பரமசிவன் போல் முழுதுமுணர்தல், முழுதுஞ் செய்தல், சித்தமகிழ்ச்சி, அநாதியாகிய சுதந்திரத்தன்மை, கெடாத சக்தியுடைமை, அளவிறந்த சக்தியுடைமை என்னும் ஆறுகுணங்களைப் பெறுவான்; ஆயினும் பஞ்ச கிருத்தியம் செய்தல் கூடாது 'உயிர் சிவானு பவம் ஒன்றினுக்கே உரித்து' என்பது சிவஞானசித்தியார்.

ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் தமிழில் மொழி பெயர்த்தருளிய சத்தாந்தப் பிரகாசிகை பற்றிய சிறிய ஆய்வு ஒருவகையான் நிறைவுற்றது. குற்றம் நீக்கி குணங்கொண்டு கோதாட்டுதல் கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.

ஸ்ரீ நமசிவாயமுர்த்திகள் திருவடி வாழ்க.

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானயோகிகள் மலரடி வாழ்க.

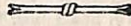

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சுலோக பஞ்சகம்

மகாவித்துவான் சி. அநுணைவடிவேலு முதலியார்,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தத்துவமையம், காஞ்சிபுரம்.

தமிழ் மொழியில், இலக்கியம், இலக்கணம், சமயநூல் முதலிய வற்றைச் செய்து அம்மொழிக்கு ஆக்கம்தந்த ஆன்றோர் பலர் தமிழகத்தில் தொன்று தொட்டே வழிவழியாக விளங்கி வந்தனர். அவர்களில் சமயநூல் செய்தவர்களால் சமயம் ஆக்கம் பெற்றதோடு, தமிழர்களும் சமய ஞானம் சிறக்கப்பெறுவாராயினர். அத்தகைய ஆன்றோர்களில் அண்மையில் அஸ்தா வது, இற்றைக்கு இரு நூருண்டுகட்கு முன்னர் வாழ்ந்த ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள் குறிப்பிடத் தக்கவர்.

இவர் இளமையிலேயே கல்வியில் சிறந்து விளங்கியதோடு சைவ ஞானபீடமாகிய திருவாரூர்துறையை யடைந்து சைவ தீக்கை பெற்றதே யன்றிச் சைவ சந்நியாசமும் பெற்று, நைட்டிக பிரமசாரியராய்த் திகழ்ந்தார் ஆகவே உலகியற் பற்று யாதும் இல்லாத இவர் தம் வாழ்நாளை எல்லாம் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் சைவ சமய வளர்ச்சிக்கும் ஆவன பலவற்றைச் செய்வதிலேயே கழித்தார்.

கல்வியில் இவர் தமிழில் மட்டுமன்று, வடமொழியிலும் துறை போனவராய் விளங்கினார். அதனால் இவரை, “வடநூற்கடலும், தென்னூற் கடலும் நிலை கண்டுணர்ந்த ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள்” என்றே யாவரும் புகழ்ந்துரைப்பாராயினர்.

இவர் இரு மொழியிலும் இலக்கிய இலக்கணங்களில் மட்டுமன்றி வடமொழியில் வேதம், ஆகமம், புராணம், இதிகாசம் என்பவைகளோடு, தருக்கம் முதலிய சாத்திரங்களிலும் வல்லவராய் விளங்கினார்.

இவர், தம் புலமைச் சிறப்பால் தமிழில் பாட்டாகவும், உரைநடை யாகவும் செய்துள்ள நூல்கள் பல. அவையெல்லாம் இரு மொழியிலும் இவருக்கிருந்த துறைபோன புலமைக்குச் சான்றாய் இலங்குகின்றன

அவை அனைத்தையும் நாம். 'இவர் நம் செந்தமிழ் மொழிக்கு வழங்கிய சீர் மிகு கொடைகள் எனலாம். அவை அனைத்திற்கும் சிகரமாய்த் திகழ்வது இவர் சிவஞான போதத்திற்குச் செய்த பேருரையாகிய மாபாடியமாகும்.

வடமொழியில் 'பாடியம்' என்பன பல உள. ஆனால் அம்மொழியோடு ஒத்தபெருஞ் சிறப்பினதாகிய நம் தமிழ் மொழியில் 'பாடியம்' எனப் பெயர் பெற்று விளங்குவது மேற் குறித்த சிவஞான போத பாடியம் ஒன்றே. அதனால் அதனையே முன்னோர்கள் 'திராவிட மா பாடியம்' என வழங்கினர்.

இரு மொழியிலும் பல துறைகளிலும் வல்லவராகிய இவர் அப் புலமையால் வடமொழியினின்றும் தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தந்த நூல்கள் சில. மொழிபெயர்கப்பட்ட அந்தச் சில நூல்களாவன சர்வான்ம சம்பு சிவாசாரியர் செய்த சித்தார்த்தப் பிரகாசிகை, அப்பைய தீக்கிதர் செய்த சிவதத்துவ விவேகம், தருக்கசங்கிரக அன்னம் பட்டிய உரை, ஹரத்த சிவாச்சாரியார் செய்த 'சுலோக பஞ்சகம்' என்னும் பஞ்சரத்தின மாலை காஞ்சிப்புராணம் என்பன. அவை தமிழ்மொழி ஒன்றே வல்லார்க்கு வடமொழியில் பல்வேறு வகைப்பட்ட நூல்களின் பொருளை எளிதின் அறிந்து செய்யும் அறிவுக் கருவூலங்களாய் உள்ளன. அவற்றுள் இவ்வா தினத்திற்குச் சொந்தமான திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கசுவாமி திருக்கோயிலில் நடந்த கருத்தரங்கில் சொற்பொழிவு ஆற்றி யதின் தொகுப்பு, அவற்றுள் சுலோக பஞ்சகத்தின் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றியே இங்குச் சில கூறப்படுகின்றன.

ஹரத்தசிவாசாரியர் செய்த சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகம் சுலோக பஞ்சகம்' இவற்றை வடமொழித் தேவநாகரி எழுத்திலும், சதுர்வேத சாற் பரிய சங்கிரகத்திற்கு அப்பைய தீக்கிதர் செய்த சுருதி குக்தி மாலை உரையின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பையும் திருநெல்வேலி சைவ சித்தார்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார், சென்ற இரத்தாட்சி ஆண்டில் அஸ்தாவது இற் றைக்கு 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நல்ல முறையில் அச்சேற்றி வெளியிட் டனர். அவ்வெளியீட்டிற்குப் பல வகையிலும் உதவியாய் இருந்தவர் திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவானாக விளங்கிய திருநெல்வேலி திரு. சிதம்பர இராமலிங்கம்பிள்ளையாவார், அவர் வடமொழி தென்மொழி களில் வல்லார்.

அதன்பின்பு சிவஞான சுவாமிகள் செய்த சில தமிழ்ப் பாடல் நூல் களுடன் வடமொழிச் சுலோக பஞ்சகம், அதற்குச் சிவஞான சுவாமிகள் செய்த மொழிபெயர்ப்புப் பாடல் இவை ஒரு புத்தகமாகச் சென்ற 1950-ல் இவ்வாதினத்தில் வெளியிடப் பட்டன. வடமொழிப் பஞ்ச சுலோகம் தமிழ் எழுத்தில் கொடுக்கப்பட்டதும், இன்றியமையாத சில குறிப்புரைகள் சேர்க்கப்பட்டதும் இவ்வாதின வெளியீட்டில் உள்ள சிறப்பாகும்.

இவ்விரு வெளியீடுகளும் தக்கவர்களது பார்வையில் தான் அச்சாகியிருக்கின்றன. என்றாலும், இரண்டு வெளியீடுகளிலும் சுலோக

பஞ்சகத்தில் உள்ள 5 சுலோகங்களில் 3 வது சுலோகம் 4 ஆவது சுலோகமாகவும், 4 வது சுலோகம் 3 வது சுலோகமாகவும் முறை மாறியுள்ளன என்பது சிவஞான சுவாமிகளது தமிழ்ப் பாடலை நோக்கின் எளிதில் விளங்குவதாகும்.

இக்கட்டுரையை யான் ஓரளவில் எழுதி முடிப்பதற்கு ஆதீன வெளியீட்டு நூலையே கொடுத்து உதவினார்கள். அதற்கு எனது மனமார்த்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சுலோக பஞ்சகம் பற்றிய சிவஞான சுவாமிகளது தமிழ்ப் பாடலை, யாவரும் 'சுலோக பஞ்சக மொழிபெயர்ப்பு' என்றே வழங்கிய போதிலும் அப்பாடல் அச்சுலோக நூலின் முழு மொழிபெயர்ப்பு அன்று. அஃதாவது, சிவஞானசுவாமிகள் வேறுசில வடமொழி நூல்களைத் தமிழில் பெயர்த்துச் செய்ய வேண்டும் எனக் கருதி அவ்வாறு செய்தது போல இந்தச் சுலோக பஞ்சக மொழிபெயர்ப்பை அவர் செய்யவில்லை, அதற்கு முதலாவது சான்று, மூல நூல், பஞ்சரத்ந மாலிகா' என்னும் பெயரால் ஐந்து சுலோகங்களால் செய்யப்பட்டு, 'சுலோக பஞ்சகம்' என வழங்கப்பட்டு வரவும், சுவாமிகள் அவ்வாறே ஒவ்வொரு சுலோகத்திற்கு ஒவ்வொரு செய்யுளாக ஐந்து செய்யுள் தமிழில் செய்யாமல், நீண்ட அகவற்பாவாகிய ஒரு செய்யுளே செய்திருத்தலாகும்.

இனி மற்றொன்று, மேற்கூறியதினும் வலியசான்றாய் அமைகின்றது. அஃதாவது 'பஞ்சரத்ந மாலிகா' அல்லது 'சுலோக பஞ்சகம்' என்னும் அந்த வடநூலைத் தமிழில் பெயர்ப்பதென்றால் அந்த மூல நூலில் உள்ள ஐந்து சுலோகங்களையுந் தானே பெயர்க்கவேண்டும். ஆனால் சுவாமிகள் அவ்வாறு செய்யாமல், முதல்நான்கு சுலோகங்களைமட்டுமே மேற்குறித்த அகவற்பாவாகச் செய்துள்ளார்கள். இறுதிச்சுலோகம்பற்றிச் சுவாமிகள் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. அதற்குக் காரணம்என்ன? அந்தச் சுலோகத்தின் பொருள் அவருக்கு விளங்காமல் இருக்கலாம் என்றோ அல்லது அஃது இன்றியமையாதது அன்று' என்றோ, யாரேனும் சொல்ல இயலுமா? சொன்னால் வெட்கக்கேடு அன்றோ? அதனால் 'சுவாமிகள் அந்த வடநூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தரவேண்டும் என்னும் கருத்துடன் மேற்குறித்த அகவற்பாவைச் செய்யவில்லை' என்றே தெரிகிறது.

'இந்த அகவற்பாவைச் சுவாமிகள்' ஏட்டில் ஒரு தனி நூலாக ஒரு தனிச் சுவடியில் எழுதி வைத்தார்' என்று கருத இயலாது. மற்று, 'உண்மை யாது' எனில், இந்த அகவற்பாவைச் சுவாமிகள் தமது சிவஞான போத மாபாடியத்தில் முதற் குத்திரத்து இரண்டாம் அதிகரணத்தில், 'ஆலயித்த தன்னில்' எனத்தொடங்கும் உதாரண வெண்பாவின் பிற்பகுதியாகிய,

“..... இலயித்தது

அத்திதியில் என்னின், அழியாது அவை அழிவது

அத்திதியும் ஆதியும் ஆம் அங்கு”

என்பதன் பொருளை கிரிக்குமிடத்துச் சிவன் பரம்பொருள் அல்லன்: வாசுதேவனே பரம்பொருள்” எனவாதிக்கும் பாஞ்சராத்திரிகளது வாதத்தைப் பல காரணங்கள் காட்டி மறுக்குமிடத்தில், முன்பே ஹரத்த சிவாச்சாரியார் வாசுதேவன் பரம்பொருள் அல்லன், சிவனே பரம்பொருள் என்பதை இருபத்திரண்டு ஏதுக்களை எடுத்துக்கூறி நிலைநாட்டியுள்ளார் எனக் காட்டுதற்கு மேற்கோளாகவே கூறியுள்ளார். எனவே, இந்த அகவற்பாவை நாம் ‘மொழி பெயர்ப்பு நூல்’ என்னுமல், ‘மேற்கோட் பாடல்’ எனக் கூறுதலே தக்கது. மேற்குறித்த இடத்தில் இப்பாடலைக் கூறி முடித்தபின் சுவாமிகள்.

“என்று இங்ஙனம் அரதத்தாசாரியார்
கூறிய இவ்விருபத்திரண்டு ஏதுக்களாலும்
—பரம சிவனே பரம்பொருள் —என்பது
தெளியப்படுதலின், அவனே முழுவதும் ஒடுக்கி
உளதாக்கும் சருவ காரணன் என்பது
தெளிக”

எனக் கூறி முடித்தமை அறியத்தக்கது.

ஹரத்தாசாரியரது வாக்கை மேற்கோளாகக் காட்டக்கருதிய சுவாமிகள் அவரது வாக்கு வடமொழியாய் இருத்தலின் தாம் தீந்தமிழ்ச் சுவையே தெவிட்டாது ததுப்பச்செய்யும் மாபாடியத்தின் இடையே சில வடமொழிச் செய்யுட்களைத் தரவிரும்பாது. அவ்வாக்கில் தமக்கு வேண்டப்படும் பகுதியளவே தமிழாகவே செய்து காட்டினார். இவ்விடத்தில் இதற்குப் பின்னும் சுவாமிகள்,

“அளவில் பேரொளிப் பகவனும் உருத்திரற்கு
அச்சுதன் ஆன்மாவாம்.”

எனவும்,

“ஆதலால் எனக்கான் மாவே
யாப் உருத் திரனை முன்னர்க்
காதலால் அருச்சிக் கின்றேன்
யான் எனக் கண்ணன் கூறும்”

எனவும் மகாபாரதப் பகுதியாகக் காட்டியனவும். சிறப்புப் பாயிரப் பாடியத்தில் சைவாகமப் பிரமாணியத்தை நிறுவுமிடத்தில்,

“பாஞ்ச ராத்திரம் புகழ்ந்தெழுத் தொருசிலர் பகர்வார்”

“அவர்மா முடர்”

“மொழிபாஞ்ச ராத்திரங்கா பாலங் காளா
முகஞ்சாத்தம் பவுத்தம் ஆ ருகதந் தன்னில்
கழிபாசு பத நூல்சாம் பவத்தில் தீக்கை
காதலிப்பீர் வேதியரின் கடையர்காள் தீர்”

எனச் சில புராணப் பகுதிகளாகப் பூர்வம் பற்றி எடுத்துக் காட்டியனவும் ஆகிய தமிழ்ப் பாடல்களும் அவ்விடங்களில் வடமொழியைக் காட்டாது விடுத்து, அவற்றை அவர் தமிழ்ப் பாடல்களாகச் செய்து காட்டியனவே யாகும்.

இவ்வாறாகச் சுவாமிகள் தமது சிவஞானபோத மாபாடியத்தில் வட நூல் மேற்கோளாகத் தமிழில் செய்து காட்டிய பாடல்களில் சிறந்த தொன்றே, இங்கு நாம் எடுத்துக்கொண்ட அகவற்பாவும். ஆறாம் குத்திர பாடியத்தில் வடமொழி எழுத்திலே ஒரு பகுதி காட்டப்பட்டுள்ளது. அஃது ஆகமம் ஆதலின் மாற்றலாகாது எனச் சுவாமிகள் கருதியிருக்கலாம்.

மேற்கோள் காட்டும் இடங்களில் அங்ஙனம் காட்டப்படும் பாடல்கள், அல்லது நூல்கள் அவ்விடத்திற்கு வேண்டும் அளவில் எடுத்துக் காட்டுதலே பெரும்பான்மை வழக்கு என்பது நாம் நன்கு அறிந்த தொன்று. அதனால் சுவாமிகள் சுலோக பஞ்சககத்தில் முதல் நான்கு சுலோகங்களை மட்டுமே தமிழில் ஓர் அகவற்பாவாக மொழிபெயர்த்துத் தமது உரைக்கு இடையில் காட்டினார்கள். ஆயினும் அப்பாடல் பெரும் பயனுடைத்தாதலைக் கருதி அறிஞர்கள் சிலர் தனியாகவும் எடுத்தெழுதிப் படித்தும் படிப்பித்தும் வந்தனராவர். அவ்வகவற்பா எழுந்த வரலாறு இது என்பது அறியப்படாமையால், பிற்காலத்தில் அது 'சுலோக பஞ்சக மொழி பெயர்ப்பு' என வழங்கப்பட்டது.

வரலாறு எவ்வாறாயினும் சுவாமிகள் செய்த அவ்வகற்பா ஹரதத்தர் 'மாயோன் பரம்பொருள் அல்லன்' என்பதற்கும் 'சிவனே பரம்பொருள் என்பதற்கும் வடமொழியிற் சொல்லிய ஏதுக்களைத் தமிழ் மக்கள் தமது மொழியில் எளிதில் அறிந்து பயனடையச் செய்கின்றது.

"சிவன் ஒருவனே அனைத்துத் தேவர்களுள்ளும் மேலானவன்" என்பதை ஹரதத்தாசாரியர் தமது ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் முடிவிலும் கூறியுள்ளார். அது "பசுபதிஸ் ஸர்வதேவ ப்ரக்ருஷ்ட:" என்பதாகும். ஆயினும் சுவாமிகள் அதனை எல்லா ஏதுக்களையும் கூறி, முடிவில்,

"பசுபதிப் பெயரிய தனிமுதற் கடவுள்
உம்பருள் எவர்க்கும் உயர்ந்தோன்"

என ஒருமுறையிலே கூறி, அதனோடு நிறுத்தாமல்,

"என்பது தெளிக இயல்புணர்ந் தோரே"

எனவும் கூறி முடித்தார். "தெளிக" என்பது தனி வெளியீட்டில் காணப்படும் பாடல், மாபாடியத்தில் காணப்படும் பாடம் "தெளிப" என்பது.

மேற்குறிக்கப்பட்ட இருபத்திரண்டு ஏதுக்களின் முதலாவது ஏதுவினுடைய மூலம், "காயத்ரீ வல்லபத்வாத்" என்பது, இதனைச் சுவாமிகள்,

'உயர் காயத்திரிக் குரிப்பொரு ளாகலின்' என்றார், "வல்லபம்" என்பது, 'ஆற்றல்' எனப் பொருள் தருமாயினும், சொற்களுக்கு

ஆற்றலாய் நிற்பன அவற்றின் பொருள்களையாதலின், 'பொருள்' என்பதே கருத்து என்றபடி.

'காயத்திரி மந்திரத்திற்குப் பொருள் சூரியனே' என்பர் வைதிகர். ஹரத்தத்ரர் கூறியது சைவநெறி.

“தத் ஸவிதர் வரேண்யம் பர்க்கோதேவஸ்ய தீமஹி
த்யோ யோந: ப்ரசோத யாத்”

என்பதே இங்குக் குறிக்கப்பட்ட காயத்ரி மந்திரம்.

காயத்திரி மந்திரங்கள் பல உள்ளன என்றாலும் இதுவே முதல் காயத்திரியாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அதனைச் சுவாமிகள் “உயர் காயத்திரி” - என விளங்கக் கூறினார். “காயத்திரி” எனப் பொதுவாகக் கூறினால், அஃது இந்தக் காயத்திரியையே குறிக்கும் என்பது கருத்து. உரிப்பொருள், உண்மையாக உரிமையுடைய பொருள்.

இதனுள் “பர்க்கோ” என்பதில் உள்ள சொல், “பர்க்க:” என்பது எனக்கொண்டு, ‘அஃது ஒளியை உடையவன்’, அல்லது ‘ஒளிமயன்’ எனப் பொருள்தரும். ஆதலால், அங்ஙனம் குறிக்கப்பட்டவன் சூரியனே என்பதும் ஆகவே “சூரிய தேவனுடைய ஸவிதாவை (ஒளியை)த் தியானிக்கிறேன்” என்பதே இதன் பொருள் - என்பது வைதிகமதம்.

‘பர்க்கோ’ என்பதில் உள்ள சொல், ‘பர்க்க’ என்பதே என ஹரத்தத்ரர் தமது சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகத்தில் வியாகரண ரீதியாக நிலை நாட்டியுள்ளார். அதனால் ‘ஸவிதா’ என்பதும், ‘பர்க்க’ என்பதும் ஒருபொருள் மேல்வந்த பல பெயராக - ‘தேவனுடைய ஒளியைத் தியானிக்கிறேன்’ என்பதே இம் மந்திரத்தின் பொருள், “தேவனாவான் சிவனே என்பது வேதமுடிபு என்பது சைவநெறி, தேவன் - சிவன், அவனது ஒளி சத்தி.

இம்மந்திரத்தைச் சந்தியா காலங்களில் செபித்துச் சூரியனை வழிபடுகின்றனர். சூரியனையே இது குறிப்பதாகக் கொண்டு வணங்கினாலும், சூரியன் சிவபெருமானது அட்ட மூர்த்தங்களில் ஒன்றுருக்கின்றான் என்பதை எண்ணி வழிபடுதலே முறை என்பதை அப்பர்,

அருக்கன் பாதம் வணங்குவர் அந்தியில்

அருக்கன் ஆவான் அரன்உரு ‘அல்லனே’ (’)

என அருளிச் செய்தார். “இம்மந்திரத்தில் உள்ள ‘ஸவிதா’, என்பது வேதத்தில் சொல்லப்படும் தெய்வங்களில் ஒன்று எனச் சிலரும், இருப்பினும் அப்பெயரால் இங்கு முழுமுதற் பொருளே குறிக்கப்படுகிறது” எனச் சிலரும் கூறுவர். முழுமுதற் பொருளாவான் சிவனே” என்பதே ஹரத்தத்ரர் முடிபு அன்றோ!

இம்முதல் ஏது ‘சிவனே பரம்பொருள்’ என்பதற்கு வேதப் பிரமாணம் காட்டியதாகும். ஏனைய ஏதுக்களின் பெரும்பாலான புராண

இதிகாசப் பிரமாணங்களும் ஒன்றிரண்டு தத்துவமும் ஆகும். 'புராணங் களும், இதிகாசங்களும் வேதப் பொருளையே விரிக்கின்றன என்பது ஆன் றோர் கொள்கை.

2 இரண்டாவது ஏதுவினுடையமூலம் 'தசரத தநய ஸ்தாபிதா ராதி தத் வாத்' என்பது. சுவாமிகளது மொழி பெயர்ப்பு.

“தசரதன் மதலை தாபித் தேத்தலில்”

என்பது. இராமன் இலிங்கம் நிறுவி வழிபட்ட சிவஸ்தலம் இரா மேஸ்வரம் என்பது உலகம் அறிந்தது. இவ்வரலாற்றைக் கூறும் :
அந்ரபூர்வம் மஹாதேவம்” எனத்தொடங்கும் சுலோகம் 'வால்மீகி இராமாய ணத்தில் இருந்து பின்பு சிலரால் நீக்கப்பட்டுவிட்டது என்கின்றனர்.

3. மூன்றாவது ஏதுவினுடைய மூலம், 'சௌரே : கைலாஸ யாத்ரா வ்ரத முதிந்தயா பீஷ்ட ஸந்தாந தாநாத்' என்பது. சுவாமிகளது மொழி பெயர்ப்பு.

“கண்ணன் சயிலையில் நண்ணிநின் றிரப்பப் புகழ்ச்சியில் அமைந்த மகப்பே றுதவலின்”

என்பது. கண்ணன் சிவபெருமானைப் பலநாள் வழிபட்டுக் கயிலையை அடையும் நிலையை எய்தி ஆங்குச்சென்று சிவபெருமானை வணங்கி வேண்டி: 'அந்ருத்தன்' என்னும் மகனைப்பெற்றான் என்பது சிவரகசியத் தில் சொல்லப்பட்டது என்பர், சிவரகசியமும் ஓர் இதிகாசமாகும்.

4. நான்காவது ஏதுவினுடைய மூலம், “நேத்ரேண ஸ்வேந ஸாகந் தசசத கமலைப் ப்ரிஷ்ணுநா பூஜிதத்வாத்” என்பது. சுவாமிகளது மொழி பெயர்ப்பு.

“தனது விழியுடன் ஓராயிரம் கமலப் பதுமலர் கொண்டரி பூசனை ஆற்றலின்”

என்பது

5. ஐந்தாவது ஏது மேற்கூறியதனோடு தொடர்புடையது. அதனு டைய மூலம், “தஸ்மை சக்ர ப்தாநாத்” என்பது, இதன்மொழி பெயர்ப்பு.

“ஆங்கவற் கிரங்கி ஆழியிற் தருள்தலின்”

என்பது. திருமால் சிவபெருமானை நான்தோறும் ஆயிரம் பெயர்களைச் சொல்லி ஆயிரந் தாமரைமலர்களால் அருச்சனை செய்து வருகையில் ஒரு நாள் ஒரு தாமரைப் பூக்குறைய, அதற்கு ஈடாகத் தமது கண்ணில் ஒன்றையே பறித்து அருச்சிக்க அதற்கு மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவருக்குச் சக்கராயுதத்தை யளித்தனர், என்பது புராண வரலாறு. இதற்குச் சான்றாய் உள்ள தலங்கள் திருவிழியிலையும் திருமாற்பேரூர்த் ஆகும்.

இதனுடன் முதற்குலோகம் முடிகின்றது.

6. ஆராவது ஏதுவினுடைய மூலம், "கந்தர்ப்பத்வம் ஸகத்வாத்" என்பது. இதன் மொழி பெயர்ப்பு.

"ஐங்கணைக் கிழவனை அழல்விருந் தாக்கலின்"

என்பது. ஐங்கணைக் கிழவன் - மன்மதன், இவனைச் சிவபெருமான் நெற்றிக்கண்ணால் எரித்த வரலாறு பலர் அறிந்தது. கந்தபுராணத்துள் விளக்கப் பட்டது.

7. ஏழாவது ஏது வினுடைய மூலம் "கரள கபளநாத்" என்பது. இதன் மொழிப்பெயர்ப்பு.

"அமைப்பருங் கடுவிடம் அமுதுசெய் திடுதலின்"

என்பது. சிவபெருமான் திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய விடத்தை அமுதமாக உண்டு தேவர்களைக்காத்த வரலாறு சங்க இலக்கியம் முதலாகப் பல நூல்களிலும் பயின்று வருவது.

8. எட்டாவது ஏதுவினுடைய மூலம், 'கால கர்வா பஹத்வாத்' என்பது. இதன் மொழி பெயர்ப்பு.

"தென்றிசைத் தலைவனைச் செகுத்துயிர் பருகலின்" என்பது. சிவபிரான் 'மார்க்கண்டேயருக்காக யமனை உதைத்துத்தள்ளிக் காலனுக்குக் காலனாயின வரலாறும் மேற்கூறிய வரலாறு போல எங்கும் பரக்கக் காணப்படுவது. இந்த இரு வரலாறுகளையும் திருவள்ளுவரும் தமது நூலில் குறிப்பாகச் சுட்டினார்.

9. ஒன்பதாவது ஏதுவினுடைய மூலம் "தைதேயா வர்ஸ பூத திரிபுர விதனநாத்" என்பது. இதன் மொழி பெயர்ப்பு.

"அவுணர் முப்புரம் அழிய வில் வாங்கலின்" என்பது. சிவபிரான் தேவர்கள் பொருட்டுத் திரிபுரத்தை அழித்த வரலாறும் சங்க இலக்கியம் முதலாகவே எவ்விடத்திலும் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறப்படுவது.

10. பத்தாவது ஏதுவினுடைய மூலம், "தக்ஷயாகே ஜயித்வாத்" என்பது. இதன் மொழி பெயர்ப்பு.

"தக்கன் வேள்வி தகர்த்தருள் செய்தலின்" என்பது கந்தபுராண வரலாறு, இந்த நிகழ்ச்சியையே முதலாகக் கொண்டு விரிந்தது. தேவார திருவாசகங்களில் பல விடங்களிலும் இஃது எடுத்தோதப்படுவது.

11. பதினொன்றாவது ஏதுவினுடைய மூலம், 'பார்த்தஸ்ய ஸ்வாஸ்திர தானாத்' என்பது இதன் மொழி பெயர்ப்பு.

"தனஞ்சயன் றனக்குத் தன்படை வழங்கலின்" என்பது. ஸ்வாஸ்திரம் - தனது அம்பு; பாசபதாஸ்திரம். பாசபதியின் அஸ்திரம் பாசபதாஸ்திரம், அருச்சுனன் செய்த தவத்திற்கு இரங்கிச் சிவபெருமான் பாசபதாஸ்திரம் வழங்கிய வரலாறு பாரதத்தில் முதலிடம் பெற்று விளங்குவது. தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய திருமுறைகளில் சிறந்தெடுத்துப் பேசப்படுவது.

12. டன்னிரண்டாவது ஏதுவினுடைய மூலம், “நரஹரி விஜயாத்” என்பது. இதன் மொழிப்பெயர்ப்பு.

‘மானுட மடங்கலைவலிதபக் கோறலின்’ என்பது. விஷ்ணு மூர்த்தி ‘இரணியகசிபு’ என்னும் அசுரனை அவன் பெற்ற வரத்திற்கு மாருகாமல் நரசிங்கமாய்த் தூணினின்றும் தோன்றி அழித்து, அவனது சூருதியை ஒரு துளியும் விடாமல் குடித்ததனால் உன்மத்தம் கொண்டு உலகை அழிக்க முற்பட்ட பொழுது தேவர்களது வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிச் சிவபெருமான் சரபராய்த் தோன்றி நரசிங்க உருவத்தை அழித்து, விஷ்ணு மூர்த்தியை முன்போலவே சாந்தராகும்படி செய்த வரலாறுபற்றி. “சரபோபநிடதம்” என்னும் ஓர் உபநிடதமே எழுந்தது. தமிழ் நூல்களிலும் ஆங்காங்கு இது வரும். “நரசிங்கத்தை உரித்த தோலைப் போர்வையாகப் போர்த்துக்கொண்டார் என்பதும் வரலாறு. சீகாழித் தலத்தில் தோணிச் சிகரத்துக்குமேல் உள்ள சட்டைநாதர் இம்மூர்த்தியேயாவர். “சட்டைநாதர்” என்பது ‘சட்ட நாதர்’ என மருவி வழங்குகின்றது. சில சிவாலயங்களில் சரபமூர்த்தி சிறப்பாக வழிபடப்பட்டு வருதலைக் காணலாம்.

13. பதினமூன்றாவது ஏதுவினுடைய மூலம், “மாதவே ஸ்த்ரீ சரீரே சாஸ்துஸ் ஸம்பாதகத்வாத்” என்பது. இதன் மொழி பெயர்ப்பு.

‘மாயோன் மகடுஉ வாகிய காலே

தடமுலை திளைத்துச் சாத்தனைத் தருதலின்’

என்பது. திருமால் மோகினி வடிவம்கொண்டது பலமுறையாகச் சொல்லப்படுகிறது. திருப்பாற்கடலில் அமுதம் தோன்றியபொழுது அதனை அசுரர் பெருமல் தேவர்கள் மட்டுமே பெறச் செய்தற்காக ஒருமுறை பஸ்மாசுரனை அழித்தற்காக ஒரு முறை. சிவபிரான் பிட்சாடனராய்த் தானுகாவன முனிவர் தம் பத்தினிமார்முன் சென்றபொழுது, திருமால் அம்முனிவர் முன் செல்வதற்காக ஒரு முறை, இவைகளில் ‘அமுதம் வழங்குதற்காக மோகினி யான வடிவத்தைப் பின்பு சிவபிரான் எதிரில் காட்டியபொழுதே அவர் அவனைக் கூடச் சாத்தனார் தோன்றினார் எனப்படுகின்றது. சாத்தன் - ஐயனார். இவரை, ஹரிஹர புத்ரர் என்றல் வெளிப்படடை.

திதுனுடன் இரண்டாவது சுலோகம் முடிசின்றது.

14. பதினான்காவது ஏதுவினுடைய மூலம், “பூமௌலோகைரநே கைஸ் ஸத்த விரசிதாரதித் வாத்” என்பது. இதன் மொழிப்பெயர்ப்பு.

“ஆழ்கடல் வரைப்பின் ஆன்றோ ரநேகர்

அன்பும் தூர அருச்சனை யாற்றலின்”

என்பது. நிலவுலகில் முனிவர், இருடிகள், அரசர், மற்றும், பலர் ஆங்காங்கு இலிங்கம் நிறுவிச் சிவபெருமானை வழிபட்டமை தல புராணங்களில் வெளிப்படையாய் உள்ளன. அத்தலங்களும் அதற்குச்சான்று. உலகமாவது உயர்ந்தோரேயாம்.

15. பதினேந்தாவது ஏதுவினுடைய மூலம், "அஷ்டைச்வர்யப் ரதாராத்" என்பது; இதன் மொழிபெயர்ப்பு.

"நான்கிரு செல்வமும் ஆங்கவர்க் கருடலின்"

என்பது. அஷ்ட ஐச்வர்யம் - எட்டுச்செல்வம். அவை அரசாட்சி. மக்கட் பேறு, சுற்றப் பெருக்கம், பொன், மணி, நெல் முதலிய விளை பொருள்கள், வாகனம், ஏவலாட்கள் என்பன.

மேற்குறித்த அநேகரில் சிற்சிலர் இவற்றுள் சிலவும் பலவும் பெற்றமை வெளிப்படை.

16. பதினாறாவது ஏதுவினுடைய மூலம், தச வித வபுஷாகேச வேநாச்சரித்தவாத்" என்பது. இதன் மொழிபெயர்ப்பு.

"ஐயிரு பிறப்பினும் அரி அருச்சித்தலின்" என்பது. மாயோன் தனது தசாவதாரங்களிலும் சிவபெருமானைப் பூசித்தமை புராணங்களிலும், இதிகாசங்களிலும் நன்கு பெறப்பட்டிருப்பது.

17. பதினேழாவது ஏதுவினுடைய மூலம், "ஹம்ஸ க்ரோடாங்க் தாரி; துஹிண முரஹராக்விஷ்ட சீர்ஷாங்கக்ரிகத்வாத்" என்பது. இதன் மொழிபெயர்ப்பு.

"இருவரும் அன்னமும் ஏனமு மாகி
அடிமுடி தேட அழற்பிழம் பாகலின்"

என்பது. சிவபெருமான் அடி பாதலத்தைக் கடந்தும், முடி அண்ட முகட்டைக் கடந்தும் நிற்க நெருப்புத் தூணுய்த் தோன்றி நின்றபொழுது அதன் முடியைக்காணப் பிரமதேவன் அன்ன வடிவங்கொண்டு வானத்தில் பறந்து சென்றும், திருமால் வராக வடிவங்கொண்டு பூமியைப் பிளந்து சென்றும் தேடிக்காணாது திரும்பினமை சிவமகா புராணத்தில் சொல்லப்பட்டது. இவ்வரலாறு திருமுறைகளில் அடிக்கடி எடுத்துரைப்படுகின்றது. மூலத்தில் விஷ்ணுவைக் கூறியதனாலே பிரமனும் குறிக்கப்பட்டான்.

18. பதிகனெட்டாவது ஏதுவினுடைய மூலம், 'ஜம்மத்வம்ஸாத்ய பாவாத்" என்பது; இதன் மொழிபெயர்ப்பு

"பிறப்பிறப் பாதி உயிர்க் குணம் இன்மையின்"

என்பது பிறத்தலும், இறத்தலும் உயிர்கட்கே யன்றிக் கடவுளுக்கு இல்லை என மூலத்தில் குறிப்பாற் பெறவைத்ததனைச் சுவாமிகள் வெளிப்படையாக எடுத்தோதியுள்ளார்.

"நால்வகை யோனியுள் ஒரு யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பன யாவை அவையெல்லாம் சீவவர்க்கம்; அவ்வாறு பிறத்தலில்லது யாது? அது பதிப் பொருள். இதுவொன்றே ஏனைச் செய்களால் வேற்றுமை அறிய வாராத அவ்விரண்டற்கும் தம்முள்வேற்றுமை அறியநிற்பது" எனச்சுவாமிகள் சிவ ஞான சித்தியார் உரையுள் உரைத்தி நுத்தல் இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது.

இதனுடன் முன்னாவது சுலோகம் முடிக்கிறது

இது நான்காவது சுலோகமாகப் பதிப்புக்களில் காணப்படுகின்றது.

19. பத்தொன்பதாவது ஏதுவினுடைய மூலம், “வாராணஸ்யாஞ்ச பாராசரி நியமி புஜஸ்தம்பநாத்” என்பது, இதன் மொழிபெயர்ப்பு.

“பொய்புகல் வியாதன் கை தம்பித்தலின்” என்பது காசியில் வாசம் செய்திருந்த முனிவர்கள் பலரும் வேதவியாசரை அணுகி, வேதம், புராணம், இதிகாசம் முதலியவற்றில் ஆங்காங்கு ஒவ்வொரு தேவர் பரம் பொருளாகச் செல்லப்படுகின்றனர், அதனால், ‘உண்மையில் யார் பரம் பொருள்’ என்னும் ஐயத்தை நீவிர் நீக்கியருளல் வேண்டும்’ எனக் கேட்டபொழுது வியாசர் முக்குண வசத்தால் மடங்கி “கேசவனே பரம் பொருள்” என்றார். அஃது அவர் முன்னெல்லாம் செல்லி வந்ததற்கு மாறாய் இருக்கவே, முனிவர்கள் ‘நீர் இதனை விசுவநாதர் சந்நிதியில் வந்து அங்குச் சொல்ல வேண்டும்’ என்றனர்.

வியாசர் அவ்வாறே சென்று அங்கும் தமது இரு கைகளையும் உயர்த்தி, “சத்தியம்! சத்தியம்! முக்காலும் சத்தியம்! கேசவனுக்கு மேல் பரம்பொருளாவர் இல்லை” என்றார். அதனால் முனிவர்கள் திகைத்தனர். ஆனால், வியாசரது செயலைக் கண்ட நந்தி பெருமான் “பொய்ச் சத்தியம் செய்ய உயர்த்திய கைகள் அங்ஙனமே நிற்க” எனச் சபித்தார். பின்பு தெளிவு பிறந்த வியாசர் தமது பிழையை மன்னிக்குமாறு விசுவநாதரைப் பலவாறு துதித்து வேண்டி, அவர் திருவுளம் இரங்கக் கண்ட நந்தி பெருமான் ‘பொய்ச் சத்தியம் செய்ய எடுத்த கைகள் இருக்கத் தக்கன அல்ல’ என்று மழுவால் வெட்டி விழ்த்த, விசுவேசர் அருளால் வியாசர் மீண்டும் வேறு கைகளைப் பெற்று விளங்கினர். நிகழ்ச்சியைக் கண்ட முனிவர்கள் உண்மை தெளித்தனர், இவ்வரலாற்றை.

“ஐயிரு புராண நூல் அமலற்கு ஓதியும்,
செய்ய்பல் மறைகளும் தெரிந்தும் மாயையால்
மெய்யறு குள் புகழ் வியாதன் நீட்டிய
கையடு நந்திதன் கழல்கள் போற்றுவாம்”

எனக் கச்சியப்ப சிவாசாரியரும்,

‘வேதம் துறைசெய்தான், மெய்துணியான், கை துணிந்தான்’ எனக் குமரகுருபர அடிக்கும் குறித்தருளிச் செய்திருத்தல் காணத் தக்கது.

20. இருபதாவது ஏதுவினுடைய மூலம் “ப்ராக் புராணம்-ப்ரத்வம்யே கேசவேநாச்சரித வ்ருஷவ்புஷாதாரிதக்ஷ மாதலத்வாத்” என்பது, இதன் மொழிபெயர்ப்பு

“முப்புரம் இறுப்புழி முகந்தப் புத்தேள்
மால்விடை யாகி ஞாலமொடு தாங்கலின்”

என்பது ஞாலம்-பூமி. சிவபெருமான் திரிபுரம் எரிக்கச் சென்ற பொழுது அவர் ஏறிச் சென்ற தேர் அச்ச முரிந்தமையால், அப்பொழுது திருமாலே இடப வடிவங்கொண்டு சிவ பெருமானைத் தாங்கி நின்றார் என்பது புராண வரலாறு. இது திருவாசகத்திலும்.

“தடமதில்கள் அவைமூன்றும் தழல்செய்த நாளின்கண்
இடமதாய்த் தாங்கினுன் திருமால்காண் சாமலோ”

என அருளிச் செய்யப்பட்டது. இவ்விடை போர் விடை’ என்றும், அறக் கடவுள் வடிவமாகிய விடை அற விடை’ என்றும் கூறுவர்.

21. இருபத்தொன்றாவது ஏதுவினுடைய மூலம், ‘அஸ்தோகைர் ப்ரஹ்ம சீர்ஷை ரசிசுகள கருதாலங்கிரியா பூஷி தத்வாத், என்பது, இதன் மொழிபெயப்பு.

“அரன் சிரமாலீ அளவில அணிதலின்” என்பது, ‘சிவபெருமான் அநேக பிரமாக்களின் தலைகளை மாலையாகக் கோத்து அணிந்துள்ளார்’ என எங்கும் வருணிக்கப் படுகிறார். இஃது அவரது நித்தியத் தன்மையையும் படைப்புக் கடவுளாகிய பிரமன் முதல் தேவர் பலரது அநித்தியத் தன்மையையும் காட்டுவது.

22. கடைசியாய் உள்ள இருப்பத்திரண்டாவது ஏதுவினுடைய மூலம், “நானாத் ப்ரஜ்ஞா முக்தேயோ:” என்பது. இதன் மொழிபெயர்ப்பு

“ஞானமும் வீடும் பேணிநர்க் கருளலின்” என்பது. சிவபெருமான் தன் அடியார்களுக்குப் புத்தி, முத்தி இரண்டையும் வழங்குபவர்-பலருக்கு அவ்வாறு வழங்கினார் என்பது வெளிப்படை

இதனுடன் நாலாவது சுலோகம் முடிகின்றது.

இந்த நாலாவது சுலோகம் பதிப்புகளில் மூன்றாவது சுலோகமாகக் காணப்படுகின்றது.

ஐந்தாவது சுலோகமாகிய இறுதிச் சுலோகம் மேற்சொன்ன சுலோகங்கள் போல இல்லை.

திருமலைப் பற்றியே ‘அவர் பெண்ணையிருந்து அவரால் தாம் தழுவப் படும் தமது வாமபாகம் கொள்ளப்படும் விளங்குகலால் சிவபிரானது முதன்மையும் திருமாஸினது முதன்மை இன்மையும் விளங்குகின்றது’ எனக்கூறுகின்றது. அதனால் சுவாமிகள் ‘அந்தக் கருத்து மேலே சில இடங்களில் உபநிப்பட்டுவிட்டது’ என்னும் காரணத்தால் அதனைத் தாம் மேற்கோளாகக் காட்டாமல் விடுத்திருத்தல் கூடும்.

இனி மேற்கூறப்பட்ட ஏதுக்களில் பலவற்றின் வரலாறுகளைச் சுவாமிகளது காஞ்சிப் புராணம் ஒன்றிலேயே காணலாம்.

2, 4, 5, 7, 9, 10, 12, 13, 14, 16, 17, 19, இந்த எண்ணுள்ள ஏதுக்களின் வரலாறுகள் சுவாமிகளது காஞ்சிப் புராணத்தில் வீரராகவேசம் திருமாற்பேறு, மணிகண்டேசம் கயிலாயம், தக்கேசம், நாரசிங்கேசம், மாசாத்தன் தனி, மகாலிங்கம், அரிசாப பயந்திர்த்த தானம், வயிர வேசம், சார்ந்தாசயம் ஆகிய தலங்களின் படலங்களில் காணலாம். 4, 5-ம் ஏதுவின் வரலாறுகள் ஒரு படலத்திலே உள்ளன.

இங்ஙனம் சுவாமிகளது இந்த மொழிபெயர்ப்பால் சிவபிரானது பரத்துவம் வேதம், புராணம், இதிகாசம் என்பவற்றிலும் பிற வகையிலும் எங்ஙனம் வயிரத்தூண்போல் நிலை பெற்று நிற்கின்றது என்பது தமிழிலே யாவரும் அறிய இனிது விளங்குகின்றது.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவ த த் து வ விவேகம்

டாக்டர் வை. இரத்தினசபாபதி, பி. ஓ. எல்., எம். ஏ., பி. எச்.டி.,

தத்துவத்துறைத் தலைவர்,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

—

இந்நூலுக்குத் திருவாவடுதுறை ஆதின் வித்துவான், சித்தார்த சைவ மணி த. ச. மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் (அனைவராலும் 'தசமி' என அன்புடனும் பெருமதிப்புடனும் அழைக்கப்பெற்ற நற்சான்றோர்) தாம் எழுதிய முகவுரையில் "சிவதத்துவ விவேகம்" என்னும் நூலை வட மொழியில் இயற்றியருளியவர்கள் ஸ்ரீ அப்பதிக்கிதர் (அப்பைய தீட்சிதர்) அதனைத் தமிழிலே மொழி பெயர்த்துச் செய்யுள் நூலாக நமக்கு அருளிய வர்கள் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்துத் திராவிட மாபாடிய கர்த்தராக விளங்கிய ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள்" என்றும்;

'வடமொழியில் ஸ்ரீ அப்ப தீக்கிதரால் அருளப் பெற்ற நூல் சிகரிணி மாலை என்னும் பாவால் செய்யப் பெற்றமையின் அந்நூல் சிகரிணி மாலை எனவும் வழங்கப் பெறும். நூலாசிரியராகிய 'அப்பதிக்கிதரே அதற்கு உரையும் வரைந்தருளினர்' என்றும்;

"சிவதத்துவ விவேகம்" என்பது சிவபெருமானுடைய உண்மையை அறிவதற்குக் கருவியாக உள்ளது எனப் பொருள் தரும் காரணக்குறி என்றும்;

அம்முகவுரையின் இறுதியில், "சைவ மெய்யுடன்பர்கள் நாடொறும் இரண்டு வேளைகளினும் நியமமாக இதனைப் பாராயணம் செய்து திருவருளையும் குருவருளையும் பெற்றுய்யுமாறு வேண்டுகிறேன்" என்றும் குறிப்பிட்டேழுதியுள்ளார்கள்,

முகவுரைக்கு அடுத்ததாகிய மூல நூலாசிரியர் வரலாறு என்ற தலைப்பில் "சிகரிணி மாலை என வழங்கப்படும். சிவதத்துவ விவேகம் என்னும் வடமொழி நூலை..... ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள் 'சிவதத்துவ விவேகம்' என்னும் பெயரால் தமிழிலே மொழி பெயர்த்துச் செய்யுளாக இயற்றியருளினர் என்ற வரிகள் காணப் பெறுகின்றன,

மேலே குறிப்பிடப்பெற்றவைகள் 'சிவதத்துவ விவேகம்' பற்றித் திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியிட்டடிப்படையில் கிடைக்கப் பெறும் வரலாற்று அறிமுகங்கள்.

மூல நூலையும் மொழிபெயர்ப்பு நூலையும் விஞ்சும் வகையில் அமைந்தது 'தசமி' அவர்களின் குறிப்புரை. சுருங்கக்கூறின், அது சிவ தத்துவ விவேகத்துக்கு உரிய குறிப்புரையன்று; ஸ்ரீமாதவச்சிவஞான யோகிகளின் திருவுள்ளக் குறிப்பை எடுத்து விளக்கும் உரை என்று போற்றும் பெருமை வாய்ந்தது. அக்குறிப்புரையில், சிவஞானமா பாடியுத்துள், மாதவச் சிவஞான யோகிகள் சிவதத்துவ விவேகம் பற்றி எழுதிய குறிப் பெர்ன்றை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார், குறிப்புரையாசிரியர், "இம் முப் பொருளுடைத்தென்பது சோம சம்பு பத்தி வியாக்கியான முதலிய வற்றுட் காண்க. சிவ தத்துவ விவேகத்துள் மூலகைப் படுத்தோதிய பொருளும் இவையேயாமாறு கண்டு கொள்க. என்பதே அக்குறிப்பு 'சிவதத்துவவிவேகம்' என்று மாதவச் சிவஞான யோகிகளால் மொழி பெயர்த்துச் செய்தமைத்த நூலில், பரபிரத்துள், சிவ வணக்கம் மூன்று பாடல் களிற் கூறப் பெற்றதன் காரணத்தைச் சிவஞான பாடியத்துள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார் என இணைத்துக் காட்டி விளக்கிய பெருமை யால் 'தசமி' அவர்களின் குறிப்புரை யானது சிவஞான யோகிகளின் திருவுள்ளக் குறிப்புரை என்று போற்றப் பெறும் பெருமையுடையதாகிறது.

மேற்காட்டப்பெற்ற மூலங்களின் அடிப்படையில் 'சிவதத்துவ விவேகம்' என்ற நூல் பற்றிய சில ஆய்வுரைகளை அமைத்துக் காட்டுவதன் மூலம் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துத் திராவிட மாபாடிய கர்த்தராக விளங்கிய ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளின் திருத்தொண்டின் பெருமையை அறிவதும் அவர் தம் இரு நூரும் ஆண்டு நினைவை ஓட்டி வழிபடுவதும் இக் கட்டுரையின் குறிக்கோளாக அமைகின்றன.

இக் கட்டுரையின் ஆய்வு ஓர் எல்லைக்குட்பட்டது. முதல் எல்லை என்பது சிவதத்துவ விவேகம் என்ற வடமொழி மூல நூல் இக்கட்டுரை யாளருக்குக் கிடைக்கப் பெருமை. மூல நூல் கிடைக்கப் பெறின், இக் கட்டுரை முடித்துக் காட்டும் சில ஆய்வுகள் மாற்றம் பெறுதற் குரியன வாகவும் பெறலாம் என்பது இக் கட்டுரையின் இரண்டாவது எல்லை.

வரலாற்றுக்குரிய மற்றொரு மூலம் :

ஆந்திர அரசின் செயலர் திரு. டாக்டர் N. ரமேசன் M. A., P. Hd., I. A. S. அவர்கள் அப்பைய தீட்சிதர் என்ற நூலை ஆங்கிலத்தில் (Sri Appaya Dikshita) 1972 ல் வெளியிட்டுள்ளார். அறிஞர்களின் எழுத்துரைகளோடு மட்டும் நில்லாமல், அரசுப்பதி வேடுகள், கல்வெட்டுக் கள் சாசனங்கள் ஆகியவற்றின் துணைக் கொண்டும் பல வரலாற்று முடிவுகளை வெளியிட்ட பெருமை அவருக்குண்டு. அந்நூலில் அமையும் செய்திகளும் இக்கட்டுரைக்கு மூலமாக அமைகின்றன.

1961 ல் வெளியிடப் பெற்ற திருவாவடுதுறை ஆதினத்து 150 ம் எண் வெளியீடாகிய 'சிவ தத்துவ விவேகம்' குறிப்புரையில்

“இந்தத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூல் பலரால் பல காலங்களில் அச்சிடப் பெற்றது. எனினும் கிடைப்பது மிக அரிதாயிற்று” என்ற வரிகள் காணப் பெறுவதால் அப்பதிப்புக்களைத் தேடி ஆராய வேண்டிய அவசியம் இக் கட்டுரையாசிரியற்கு இல்லை. அப்பதிப்புகளில் அமைந்த ஏற்புடைக் கருத்துக்களை ஏற்றும் அல்லாதவற்றைத் தக்க காரணங் காட்டி விலக்கியும் இருப்பார் 'தசமி' அவர்கள் என்று கொண்ட அழுத்தமான உறுதியே அதற்குக் காரணம்.

அப்பைய தீட்சிதரின் காலம் கி. பி. 1520—1592 எனவும் 72 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர் எனவும் 1972 ல் வெளியான ஆங்கிலநூல் வரையறை செய்துள்ளதை நாம் ஏற்கலாம்.

அடுத்து, அந்நூலின் பக்கம் 67 ல், அப்பைய தீட்சிதர் சைவக் கொள்கை பற்றி எழுதிய நூற்பட்டியல் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது.

1. சிகரிணி மாலை
2. சிவதத்துவ விவேகம்
3. சிவகர்ணாமீர்தம்
4. ராமாயண தாற்பர்ய சங்க்ரகம்
5. பாரத தாற்பர்ய சங்க்ரகம்
6. பிரம தர்க்க ஸ்தவம்
7. சிவாரச்சுன சந்திரிகா
8. சிவபூஜா விதி
9. சிவத்யான பத்ததி
10. சிவாரங்க மணி தீபிகா

என்பன இப்பட்டியலில் சிகரிணிமாலையும் சிவதத்துவ விவேகமும் இரு வேறு நூல்களாகக் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளன. ஆனால், திருவாவடுதுறை ஆதினப் பதிப்பில் குறிப்புரையாசிரியர் “சிகரிணிமாலை” என வழங்கப் பெறும் ‘சிவதத்துவவிவேகம்’ என்று குறிப்பிடுவதால் இரண்டு பெயர்களால் வழங்கப்பெறும் நூல் ஒன்றே என்பது வெளிப்படையாகிறது. இரண்டு பெயர்கள் உண்டு என்பதை இணைத்துக் காட்டி, இந்நூலின் பெயராக, ‘சிவதத்துவவிவேகம்’ என்பதே அமையவேண்டும் என்ற கருத்தை வலிவாகக் குறிப்புரையாசிரியர் கொள்ளக் காரணம் சிவஞான பாடியத்துள் சிவஞான சுவாமிகள் எழுதிய எழுத்துரையை சான்றாகிறது. 1961 க்கு முன்பும் இந்நூல் “சிவதத்துவவிவேகம்” என்ற பெயரிலேயே பதிப்பித்திருப்பதும் துணை செய்திருக்கலாம்.

மற்றும் அறிஞர்கள் பலராலும் எழுதப்பெற்றும் வெளியிடப் பெற்றும் வந்த சிவஞான யோசிகள் வரலாற்றுப் பகுதிகள் அனைத்திலும்

சிவஞான யோகிகளின் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் என்ற தலைப்பில் 'சிவதத்துவவிவேகம்' என்பது காணப்பெறுகிறது.

நூலமைப்பு முறை :

திருவாவடுதுறை ஆதினப் பதிப்பு எண் 150 ல் சிவதத்துவவிவேகம் 70 (எழுபது) செய்யுட்களைக் கொண்டது. 'பாயிரம்' என்ற தலைப்பில் 7 ம் 'நூல்' என்ற தலைப்பில் 60 ம் 'பயன் முதலியன' என்ற தலைப்பில் 3 ம் ஆக எழுபது செய்யுட்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. நூல் பூர்வபாகம், உத்தரபாகம் எனப் பிரிக்கப்பெற்று முறையே 33 ம் 27 ம் ஆக அறுபது செய்யுட்களாகக் கூட்டப் பெற்றுள்ளது.

“மேலோர்தம் வழிச் செல்லும் அறுபானுக்கும்”

என ஏழாவது பாட்டிலும்,

“இவ்வாறு முப்பான் இரட்டிப் படு செய்யுளால்”

என, 'பயன்முதலியன' என்ற தலைப்பின் முதற் பாடலிலும் சிவஞான யோகிகளே குறிப்பிட்டிருப்பதால். நூற் செய்திக்கு மூலம் அறுபது செய்யுட்கள் என்பதும் அவற்றையொட்டித் தாம் செய்த செய்யுட்களும் அறுபது என்பதும் ஏற்புடைக் கருத்துக்களே என்பதில் ஐயமின்று.

சிவஞான முனிவரின் அடிச்சுவட்டில் :

'சிவதத்துவவிவேகம்' என்பதில் 'நூல்', என்ற பகுதியில் அமைந்த அறுபது செய்யுட்கள் ஒரு புறம் இருக்க. அந்நூலின் பாயிரம் என முன் நின்ற ஏழும், பயன் முதலியன எனப் பின் நின்ற மூன்றும் சைவசித்தாந்த தத்துவ உலகுக்கும் சைவப்பெருமக்களுக்கும் மாதவச் சிவஞான யோகிகள் அமைத்துக் கொடுத்த 'மூலபண்டாரம்' எனக் கொள்ளுதல் உயர்வு நவீர் சியன்று; நன்றிக்கடன்.

'பாயிரம்' என்ற முற்பகுதியில் பரசிவ வணக்கமாக முதன் மூன்று பாக்கள் அமைகின்றன. திருவாவடுதுறை ஆதினத்துக் குருமகாசநிதானத் தின்மேல் 'குருவணக்கம்' என அமைந்தது நாலாம் பாட்டு. ஐந்தாம் பாட்டின் கருப் பெருள் பின்னர் விளக்கப் பெறும், ஆறாம் பாட்டு 'முதல் வித்தை' என்பதன் பண்பை வரையறை செய்து வாழ்த்துவது. ஏழாவது பாட்டு மாதவச் சிவஞான யோகிகள் செய்தமைத்த பணி பற்றிய விளக்கமாக அமைவது. ஏழாவது பாட்டின் ஆய்வே இக்கட்டுரையின் முதல் ஆய்வு என அமைகிறது.

“எட்படு நெய்யென உயிர்க்கு உயிராய் எங்கும்

ஏகமாம் பசுபதிதாள் ஏத்தும் செய்யுள்

விட்பரும் உள்நிறைந்த பொருட் சுவையவாகி

மேலோர்தம் வழிச்செல்லும் அறுபானுக்கும்

உட்கருத்து வெளிப்படுப்ப, இழிந்த மார்க்கத்து
உழல் வோர்தம் பிதற்றுகைக்கு அணுகொணை
நட்டிய உரை யீண்டுச் செய்யலுற்றேன்
நல்வழிச்செல் அறிவாளர் நயக்குமாறே”

என்பது மாதவச் சிவஞான யோகிகள் தாம் மேற் கொண்ட பணி பற்றி விளக்கும் செய்யுள்.

இதனுள், பசுபதிதாள் ஏத்தும் செய்யுள் எனவும், மேலோர்தம் வழிச் செல்லும் அறுபானுக்கும் என முற்றுமை கொடுத்தும் கூறிய சிவஞான சுவாமிகள், அவ்வறுபது பாட்டுக்களையும் அகப்படுத்திய நிலையில் ‘சிகரிணிமாலை’ என்றே சிவதத்துவ விவேகம்’ என்றே ஒரு பெயரிருப்பின், அந்நூற் பெயரை குறிப்பிட்டுக்காட்டி, அந்நூலை ஒட்டிய என்பணி இது என வரையறுத்துக் கூறியிருக்கலாமே!

நூற்பெயரைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டாமல் அறுபது செய்யுட்கள் என்பதை மட்டும் சுட்டிக்காட்டியிருக்க வேண்டுவதன் உட்கருத்து யாது?

பசுபதிதாள் ஏத்தும் செய்யுள் எனக் குறிப்பிட்டுவிட்டு மேலோர்தம் வழிச் செல்லும் அறுபானுக்கும் எனக் கூறும் வகையில், நூலாசிரியரின் பெயரை வெளிப்படக் கூறுது, ‘மேலோர்தம்’ வழிச் செல்லும் செய்யுள் என்ற அளவில் மட்டும் அமைத்துக் கூறியதன் நுட்பம் யாது?

அடுத்து, நூற்பெயர் என்ற வகையில், அறுபது செய்யுட்களை அறுபது செய்யுட்களாகத் தாம் செய்த போதிலும், அவைகளை இணைத்த ஒரு மாலையாக அமைத்து, ‘சிவதோத்திரமாலை’ சேர்த்தேன் என்று சிவஞான யோகிகளே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

“இவ்வாறு முப்பான் இரட்டிப்படு செய்யுளான
செவ்வா னடியிற் சிவதோத்திரமாலை சேர்த்தேன்
இவ்வாய் மையின் நித்தம் ஓர் கால் இதனைப் படிப்போர்
உய்வான் உனது இன்னருள் கூடுக உம்பரானே”

என்ற சிவஞான யோகிகளின் திருவாக்கைச் சிந்தையுடன் கொண்டால் சிவதோத்திரமாலை என்பதே இந்நூற் பெயராக சிவஞான சுவாமிகளால் அமைக்கப்பெற்ற பெயராக அமைகிறது எனக்கொள்ளலாம்.

சிவதோத்திரமாலை என்பதைச் சிகரிணிமாலை என்பதன் மொழி பெயர்ப்புப்பெயராகக் கொள்வதற்குச் சொற்பொருளாய்வு இடந்தரவில்லை.

அடுத்து, இந்நூலுக்குச் சிவதத்துவவிவேகம் என்ற பெயரை அமைக்க முற்படுவதற்குச் சிவஞான சுவாமிகள் இந்நூலில் யாண்டும் சிவதத்துவ விவேகம் என்ற பெயரை எடுத்தாளவில்லை. ஆயினும் சிவஞான மாபாடியத்துள் சிவஞானபோதத்து ஐந்தாம்நூற்பாவின் இரண்டாம் கருத்துரை பற்றிய விளக்கத்தில் காணப்படும்.

அஃது (சிவன்) இம்முப்பொருளுடைத்து என்பது சோமசம்பு பத்தி வியாக்கியான முதலியவற்றுட் சாண்க். சிவத்துவ விவேகத்துள் மூவகைப்படுத்து ஒதிய பொருளும் இவையே யாமாறு கண்டுகொள்க' என்ற வரிகள் இந்நூற் பெயரைச் சிவத்துவ விவேகம் என அறிஞர் கொள்ளுவதற்குக் காரணமாக இருந்தன எனக் கொள்வது ஒருவகைமுடிவு இதன் பொருள் விரிவாகப் பின்னர் இக்கட்டுரையிற் காட்டப்பெறும்.

இனி 'சிவத்துவ விவேகம்' என்பது சிவம் தத்துவம் விவேகம் என மூன்றாகப்பிரிந்துநின்ற 'சிவம்-சிவபெருமானுடைய; தத்துவம்-உண்மையை விவேகம்-அறிதற்சூக் கருவியாக் விளங்கு என்ப பொருட்படுத்திக் காட்டுவர். அவ்வாறாயின் 'சிவத்துவ விவேகம்' என்பது ஒருவகைச் சாத்திர நூலாகுமே யன்றித் தோத்திர நூலாகாது. ஆனால் மாதவச் சிவஞான யோகிகள் மூலச் செய்யுள் அறுபதையும் ஏத்தும் செய்யுள் என்றும், தாம் அமைத்த அறுபது செய்யுட்களையும் 'சிவதோத்திரமாலே' என்றும் கூறி இந்நூற் பயனாக இந்நூலைக் கருவியாகக் கொண்டு சிவனது உண்மையை அறியலாம் எனக் கூறுது. இதனை நித்தம் படிப்போர் சிவனது இன்னருள் கூடுவர் என்பதையே பயனாகக் கூறினர் ஆய்தற்குக் கற்கும் நூல் வேறு; அருளிற் கூடி உய்தற்கு நித்தம் படிக்கும் தோத்திர நூல் வேறு. இச்சிக்கல் தீர. மாபாடியத்துட் காட்டப்பெறும் இருதொடர்களை ஆய்ந்து முடித்தல் வேண்டும்.

(1) "அஃது (சிவன்) முப்பொருளுடைத்து"

(2) "மூவகைப்படுத்தோதிய பொருளும் இவையே.."

என்பனவே அவை.

அடுத்தது, ஆக்கியோர் பெயர் குறிப்பிடப் பெறாமல், மேலோர்தம் வழிச் செல்லும் அறுபான் செய்யுள்களுக்கும் உரிய இயல்புகள் எவை எனக் கூறும் வகையில்:

பகபதியின் தாளினைத் துதிப்பன

வெளிப்பட எடுத்துக்காட்ட இயலாத, உள்நிறைந்த

பொருட் சுவை உடையன்

மேலோர்தம் வழிச் செல்வன

என்பவைகளைக் கூறி

உட்கருந்தை வெளிப்படுத்துவதைத் தம் முதற்பணியாகக் கொள்கிறார். இரண்டாவது பணியானது சிந்திப்பதற்குரியது. அவ்வறுபதற்கும் இழிந்த மார்க்கத்துள்ளோர் கூறும் பிதற்றுகைகள் உண்டு. இழிந்தமார்க்கத்தில் உள்ளவர்கள் பிதற்றும் உரைகளால் அனுக முடியாததாயும், நல்வழிச்செல் அறிவாளர் நயந்து மகிழும் சிறப்புடையதாயும் அமையுமாறு நட்புடைய உரை ஒன்றை இங்கே அமைப்பதைத் தம்முடைய இரண்டாவது பணியாக அமைத்துக் காட்டியுள்ளார். மேலார் வழிச் செல்லும் செய்யுள் அறுபதுக்கும் அமைந்த நட்புடைய உரை, அகத்தே கிடக்கும் அரியபொருளை

வெளிப்படுத்தி, அதன் மூலம் பிதற்றுகளைக் கடப்பதாய், மேலோரைக் கலப்பதாய் அமைந்த உரைசெய்யப் போகிறேன் எனக் குறிப்பிட்டு. அவ்வுரைக்குத் தாமே 'நட்பியலுரை' என்ற பெயரையும் அமைத்துக் காட்டியுள்ளார். இதுவும் மாபாடியம் போன்றதே. நூற்பாவின் உட்கருத்தை வெளிப்படுத்துதல், பிதற்றுகளைக் கண்டித்து நீக்கி அவைகளால் அணுகமுடியாத அசைக்க முடியாத தன்மைத் தென அப்பொருளை நிலைநாட்டி, நல்லறிஞர் நயந்து பாராட்டி ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தும் அமைப்பில் செயல் நிலைப் படுத்தியும் விளக்குதல் என்ற மூவகைப்பிரிவும் பணியினைப் உள்ளடக்கிய உரையை 'நட்புடைய உரை' எனக்குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

எனவே, 'எட்படுநெய்' என்ற ஏழாஞ் செய்யுளை மூலமாகக் கொண்டு ஆராய்ந்த நிலையில், மேலோர் வழிச்செல்வதாய், பசுபதிதாள் ஏத்தும் செய்யுள் அறுபதுக்கும் நட்புடைய உரை செய்தலே மாதவச் சிவஞான யோகிகளின் பணி எனக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. நட்புடைய உரை செய்தலையும் மொழி பெயர்த்தலையும் ஒன்றெனக் கொள்ளல் பொருத்தமின்று.

மேலோர் யார் ?

'எட்படுநெய்' எனத்தொடங்கும் ஏழாவது செய்யுளில் 'மேலோர்' என்ற சொல்லால் குறிக்கப் பெறுபவர் யார் என்பதையும் ஆய்ந்து காணல் வேண்டும்.

பசுபதிதாள் ஏத்தும் அறுபது செய்யுளும் மேலோர்தம் வழிச் செல்லும் இயல்பின என்பது அப்பாட்டில் அமைந்த குறிப்பு 'மேலோர்' என்ற சொல் அப்பைய தீட்சிதரைக் குறித்ததாகக் கொள்ளவோமானால், அவர் அருளிய சிவ தத்துவவிவேகம் அறுபது செய்யுட்களைக் கொண்டது என்ற கருத்தையும் ஏற்று, அதை ஒட்டிய பணியே சிவஞான யோகிகளின் பணி என முடிவு செய்யலாம். அப்ப அய்ய என்ற சொற்களின் விளக்கமாக மேலோர் என்ற சொல் அமைந்தது எனக் கொள்ளலாமா ?

அப்ப அய்ய தீக்கிதர் ஆக்கிய செய்யுளை, வழிச் செல்லும் செய்யுள் என அமைக்கும் மரபு உண்டா ? என்ற வினாக்கள் எழுகின்றன. இவ்வினாக்களுக்கு உரிய விளக்கங்களை 'மறைமுடிவில்' எனத்தொடங்குஞ் செய்யுளின் ஆய்வுரையால் தெளியலாம்.

“மறை முடிவிற்பயில் கருத்தும்

மன்னிய மெய்ப்பொருள் விருப்பும்

கறை மிடற் றோன் திருவடிக் கீழ்

மெய்யன்பும் கடுத்துயர் நோய்

பறைய வரும் இம் மூன்றும்
பரிந்து இயல்பாக் கிடைத்த மன
நிறைவுடையோர் எவர் அவர்
நீடுழி வாழியவே "

என்பதே அச்செய்யுள்.

மாதவச் சிவஞான யோகிகள் தேசிகர் பாதம் இறைஞ்சுவாம் எனக் குருவணக்கம் கூறியபின், நீடுழி வாழ்க எனக் கூறி வாழ்த்த முற்பட்டது யாரை? யாரை வாழ்த்துவது இந்நூலில், இந்த உடத்தில் பொருத்த முடைய யதாக அமையும்? அவரை வணங்குவோம் எனக் கூறுது வாழியவே என் வாழ்த்தமைத்துக் கூறுவதன் குறிப்பு என்ன?

"மனநிறைவுடையோர் யாவர் அவர் நீடுழி வாழியவே" என்பது சிவஞான யோகிகளின் நேர்விடை.

மறை முடிவு என்பது வேதாந்தம், அதுவே உபநிடதம், உபநிடதங்களிற் பயின்று வரும் கருத்து உபநிடதங்களிற் பயின்று வரும் கருத்தில் நிலைத்த மெய்ப்பொருளைக் கண்டறிய வேண்டும் என்ற விருப்பு. திருநீலகண்ட பரசிவன் திருவடியிற் பதித்த மெய்யன்பு.

பலவாய் விரிந்து கிடக்கும் உபநிடதங்களில் காணப்பெறும் கருத்துகளுள் பயின்று வரும் கருத்து இன்னது என்று காணும் ஆய்வறிவும் பயின்று வரும் கருத்து இதுவே என அறுதியிடும் துணிவும் அமைய வேண்டும். பயின்று வரும் கருத்து இன்னதெனத் துணிந்தபின்பு அதனுள் மன்னிக் கிடக்கும் மெய்ப்பொருள் இது என அறுதியிட வேண்டும் என்ற விருப்பம் அமையவேண்டும். இவ்விரண்டுடன் நீலகண்டன் திருவடியில் மெய்யன்பும் வேண்டும் உபநிடதப் பயில் கருத்தும் அதன் மெய்ப்பொருள் காணவேண்டும் என்ற விருப்பும் திருவடி அன்பும் என்ற மூன்றும் ஒருவனுக்கு அமையவேண்டும் என்றால் அவன் அவாவறுத்து இருவினைக் கட்டு நீக்கி, பிறப்பு இறப்பு என்ற கடுநோய் நீக்கப் பெற்றவனுதல் வேண்டும். இருவினைக்கட்டு நீக்கப் பெற்றநிலையில் பிறப்பு இறப்பு நோய் நீங்கிய நிலையில் நின்ற சான்றோனிடத்தில் தான் மேற்சொன்ன மூன்றும் அமையும், இவ்வளவையும் முயன்று அரிதிற் பெறுபவர்கள் உளர் ஒருசிலர் முயற்சியின்றியே இயல்பாகப் பெற்றுள்ளார்கள்.

உபநிடதப் பயில் கருத்தும் மெய்ப்பொருள் விருப்பும் திருவடி மெய்யன்பும் இயல்பாக அமைந்தவரிடத்தில் இயல்பாக அமைந்த மன நிறைவும் அமையும் பிணையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவும் இயல்பான மன நிறைவும் உடையவர் எவரோ அவர் நீடுழி வாழ்க என்பது மாதவச் சிவஞான யோகிகள் மணிவாக்கு.

உபநிடதப் பயில் கருத்தும் மெய்ப்பொருள் நாட்டமும் நீலகண்டன் திருவடியில் மெய்யன்பும் என்ற மூன்றும் இயல்பாக அமைய அவ்வாறே இயல்பாக அமைந்த மனநிறைவுமுடையவரென்பது சிவஞானயோகிகளின்

வாக்கின் அமைந்த விளக்கம். இவர்கள் நிறைமொழி உடையவர்கள் என்றும் இவர்களை மூலமாகக் கொண்டு மறைமொழிகள் வெளிப்படும் என்றும் விளக்கம் அமைப்பது திருவள்ளுவத்து நீத்தார் பெருமை அவர்தம் பெருமையே இவ்வுலகில் விளங்கித் தோன்றுவது என்றும் நிறைமொழி, களாம் மறைமொழிகள் சில ஆணை வழிநின்ற அவர் மூலம் வெளிப்படும் என்றும் விளக்கம் செய்பவர்கள் திருவள்ளுவரும் தோல்காப்பியரும் இத்தகை நிறைவுடையோர் ஒருவர் இருவர் அல்லர் பல்லோர் இவர்களால் வெளிப்படுத்தப் பெறும் சில மறை மொழிகள் நூற்பா யாப்பு அமைப்புடையன குத்திரம் என்றும் மந்திரம் என்றும் பெயர் பெறும் நிறைமொழிகள் இவைகள் அவர்களால் இயற்றப் பெறுவன அல்ல; இவைகள் அவர்களைச் சார்ந்து அவர்வழிச் செல்வன இத்தகு சான் றோர்களைப் பெரியர் என்று கூறும் திருக்குறள் மரபுக்கிணங்க மாதவச் சிவஞான யோகிகளும் மேலோர் எனக் குறித்து அவ்வாறமைந்த மேலோர் பலராதலின் அவர்களின் வழிச்செல்லும் செய்யுள் அறுபதை எடுத்தமைத்து நட்பியலுறை என்ற வகையில் சிவதோத்திரமாலையை அமைத்தார் என விளக்கம் கொள்வது சில ஐயங்களை நேர்நின்று நீக்குதற்குரிய வழியாகும்.

மேலோர் வழிச் செல்லும் செய்யுள் பலவுள. அவைகளை யெல்லாம் தொகுத்து நிறுத்தித் தோவு செய்கிறார் அவைகளுக்குள் மூவகை இலக்கணங்களைத் தம்மகத்தே கொண்ட ஏகம் எனநின்ற பொருளை 'பசுபதி' எனக்கொண்டு, அதன் தாள் ஏத்தும் செய்யுளாக அறுபதே உள்ளன எனக் கொள்கிறார். எச்சமின்றி முற்றத் தொகுத்த நிலையில் அறுபதே உள்ளன என வரையறை செய்தருளினார். இவ் வறுபதும் பலராலும் பல்லாற்றானும் விளக்கவுரை அமைக்கப் பெற்ற வைகளே. அவ்வெற்றுகைகள் அணுகவும் முடியாத நூட்பவுரை, நட்பியலுரை அமைத்துக் காட்ட முற்படுகிறார் மாதவச் சிவஞான யோகிகள்.

மேலோர் வழிச் செல்லும் அறுபது செய்யுள்களும் ஏத்தும் பசுபதியின் இலக்கணம் மூன்று.

1. எட்படு லாய்யென எங்கும் நிறைந்து நிறறல்
2. உயிர்க்குயிராய் அறிவு கொளுத்தி நிறறல்
3. நிகரில் இறையாதலின் ஏகம் என நிறறல்.

மூன்று இலக்கணத்தாம் ஒரு பொருளைப் 'பசுபதி' எனக் குறிப்பிட்டு.

“எட்படு நெய்யன, உயிர்க்குயிராய் எங்கும்

ஏகமாம் பசுபதி தாள் ஏத்தும் செய்யுள்

விப்ப அரும் உள்நிறைந்த பொருட் சுவையதாகி

மேலோர் தம் வழிச் செல்லும் அனுபானுக்கும்”

என ஏழாம் பாட்டில் எடுத்துக் காட்டி விளங்கினார் எனக் கொள்ளல் வேண்டும். இதனை,

“அகர் உயிர்போல் அறிவாகி எங்கும்
நிகரில் இறை நிற்கும் நிறைந்தி”

என்ற திருவருட்பயன் வாக்காலும் தெளியலாம். சிவம் என்பது பசுபதியே இது இத்தகைய முப்பொருளுடைத்து என்பதனாலேயே சிவஞான போதத்து ஐந்தாம் குத்திரத்து இரண்டாம் கருத்துரையில், இஃது இப்பொருளுடைத்து என எடுத்துக் காட்டினார்.

மேலோர் பலராயினர்; அவரை அடியொற்றிச்செல்லும் செய்யுள்களும் பல வாயின. அவற்றுள் மூவகைப்படுத்துக் கூறும் இலக்கணமுடைய பசுபதி என்ற பரசிவத்தின் தாள் ஏத்தும் செய்யுள் அறுபதே. அவைகளுக்குப் பிதற்றுகரைகள் பலவுள. அவைகளுக்கு ‘நட்புடைய உரை’ அமைக்கும் வகையில் செய்யப்பெற்ற அறுபது செய்யுட்களே “சிவதோத்திர மாலை” என மேலே விளக்கப் பெற்ற செய்திகளைத் தொகுத்து ஏற்கலாம்.

அறுபது செய்யுள்களும் மேலோர் வழிவந்தவை யாதலின் ஓராசிரியர் பெயர் கூற இயலாத நிலை அறுபது செய்யுள்களும் வெளிப்பட நின்ற மேலோர்களின் பொதுமை இலக்கணங்களை வரையறை செய்து காட்டி அத்தகைய மேலோர் நீடுழி வாழியவே என அவர்தம் இயல்பும் வாழ்த்தும் அமைத்துக் கூறினார்.

இனி, சிவஞான மாபாடியத்துள், “சிவதோத்திர மாலையில் மூவகைப்படுத்தோதிய பொருளும் இவையேயாமாறு கண்டுகொள்க” என்பதே சிவஞான யோகிகளின் எழுத்தாக அமைந்திருக்கலாம். ‘சிவதத்துவ விவேகம்’ என்ற ஆட்சியைச் சிவஞான யோகிகள் வேறு யாண்டும் எடுத்துக் காட்டவில்லை, ‘சிவதோத்திர மலைக்குச்’ சிவதத்துவ விவேகம் என்ற வழக்கமைந்தமை பிற்பட்டதாகலாம். அதுவே, மொழிபெயர்ப்பு என்ற கருத்தை வித்திடக் காரணமாக அமைந்தது எனலாம்.

சிவஞானபோத நூற்பாக்களுக்குப் பாடியம் அமைத்துச் சுத்தாத்வைதம் என்ற சித்தாந்த சைவத்தை நிலைநாட்டியமை போலவே உபநிடத மேலோர் வழிவந்து விளக்கம் பெற்றனவாய்ச் சிவபரத்வம் கூறும் சுருதி. ஸ்மிருதி வாக்கியங்கள் அறுபதுக்கும் நட்புடைய உரை வகுத்து, சுத்தாத்வைத சித்தாந்த சைவத்தை நிலை நாட்டிய பணியும் மாதவச் சிவஞான யோகிகளுக்கு உண்டு என்பதும், அவ்வகையில் அமைந்த நூலே ‘சிவதோத்திரமலை’ என்பதும் கொள்ளத் தகுவன.

முதல் வித்தை எது?

பாரதத்தின் நடுநின்ற பகவத் கீதை போல, இராமாயணத்தின் இடைநின்ற ‘ஆதித்ய ஹிருதயம்’ போல சிவஞானபோதத்தின் இடைநின்ற நாயகமணியாய் விளங்கும் பெருமை, மாதவச் சிவஞான யோகிகளின் சிவ தோத்திர மலைக்கு உண்டு. சிவஞான போதத்து ஐந்தாம் நூற்பாவின் விளக்கம் முழுவதையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கும் மதாணி யென விளங்கும் பெருமையுடையது அது.

சித்தாந்தம் என்பது முடிந்த முடிவு என்னும் பொருளது. என்றும் மாறாத முடிந்த முடிபை இது எவ்வாறு பெறுகிறது? இன்றுவரை இது முடிந்த முடிபாக இருக்கலாம். என்றுமே இதுதான் முடிந்த முடிபு என எவ்வாறு அறுதியிட்டுரைக்க முடியும்?

சிவஞானபோதத்து ஐந்தாம் சூத்திரத்தின் வழிநின்று சித்தாந்த சைவத்துக்கே உரிய ஆய்வியல் முறை ஒன்றை (Methodology) அமைத்துக் காட்டி, அதற்குரிய இலக்கியமாக, சிவ தோத்திர மாலையை அழகுபெற விரித்துக் காட்டியுள்ளார்கள். அத்தகைய இணைப்பையும் குறிப்பையும் விளக்க எழுந்த சிவஞானயோக வாக்கே 'பரசிவன் தனது' எனத் தொடங்கும் செய்யுள். இது முதல் வித்தை என்பதை விளக்கும் கொள்கையில் பாயிரத்தின் ஆறாம் செய்யுளாய் அமைந்தது.

சிவஞானபோதத்து ஐந்தாம் நூற்பாவானது இருபிரிவுகளைக் கொண்ட ஒரு கருத்தை உள்ளீடாகக் கொண்டது.

1. ஆன்மா ஒன்றித்துநின்று காணின் அல்லது ஐம்புலன்கள் ஒன்றையும் உணரமாட்டா

2. ஆன்மாவும் தமது முதலாலே யுணரும்.

என்பனவே அப்பிரிவுகள். இவ்விரு பிரிவுகளைக் கொண்ட ஒருவகை ஆய்வியல் முறைக்கு 'முதல்வித்தை' என்பது பொதுப் பெயர். முதல் எனநின்று ஒற்றித்துக்காணும் முறை ஒருவகை; முதலால் உணரும் முறை என்பது இரண்டாவது.

ஆன்மாவானது ஐம்புலன்களின் வாயிலாக் கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து, உற்று அறியும். ஆன்மாவானது அரசு எனநின்று ஐம்பொறிகளை பணிகொண்டு பயன்பெறும். அரசன் ஒற்றித்து நின்று செயற்படுத்தாத நிலையில் அமைச்சு இயங்காது. அமைச்சன் துணையின்றி அரசன் அறிப முடியாது. ஐம்பொறிகளுக்கு ஆன்மாவானது 'முதல்' எனநின்று, ஒற்றித் துநின்று, ஐம்புலன்களைச் செயற்படுத்திபுற உலகப் பொருளை அறியும்.

ஆன்மாவின் இயக்கத்தால் புறப் பொருள்களை அறியும் ஐம்புலன்கள் தம்மையோ, தம்மை ஒற்றித்து நின்று இயக்கும் முதலாகிய ஆன்மாவை யோ அறியாது. அவ்வாறே, ஐம்பொறிகளை இயக்கி, புறப் பொருள்களை அறியும் ஆன்மாவானது, தன்னை அறியாது. தன்னை இயக்கி அறியுமாறு செய்யும் தனது முதலையும் அறியாது, இதுவே, ஆன்மாவானது மேற் கொள்ளும் அறிதல் முறையின் பொது இலக்கணம். இதுவே ஆன்மாவா வானது முதலாய் நின்று ஒன்றித்து அறியும் முறை.

ஐம்பொறிகளின் உணர்விற்கு ஆன்மாவானது முதல் என நிற்கின்றது, அவ்வாறே ஆன்ம உணர்வுக்கு முதல் ஒன்று உண்டு என அறிந்து, அப் பொருளைத் 'தம் உணர்வின் முதல்' என 'தம் உணர்வின் தம்' என ஒரு பொருள் உண்டென ஏற்றுக் கொள்ளல், 'தமது முதல்' என ஒன்றை ஏற்

றபின் அதனுள் உடனாய் அடங்கி நிற்பதன் மூலம் அதனால் அறிதல், என்பது இரண்டாம் நிலை. 'முதலால் உணர்தல்' என்பதே இம்முறை.

'வித்தை' என்பது உணரும் முறை. முதல் என நின்று உணரும் முறை ஒன்று; முதலாலே உணரும் முறை என்பது இரண்டாவது. முதல் என நின்று உணரும் முதல் முறையில் அறியாமை உண்டு முதலால் உணரும் முறையில் பிழை இல்லை; அறியாமை இல்லை. முதலால் உணரும் முறை சித்தாந்தங்கள் ஒன்றற்கே உரியது எனக் காட்டி. முதலால் உணரும் முறை என்ற பொருள்தரும் 'முதல் வித்தை' ஒங்குக என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

'முதல் வித்தை' யின் இயல்பை நான்கு பிரிவுகளாக விளக்குகின்றார்.

1. தம்உணர்வின் முதல் என்ற பொருள்படும் தமது முதலால் உணரும் போது பரசிவனது உயர்ச்சியே யாண்டும் காணப்பெறும்.

2. எப்பொருள் யாரியார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப் பொருள்காணும் அறிவு என்ற முறையில் வாயுவால் சூரியனால் வியாசனால் கூறக்கேட்டாலும் பரசிவனது உயர்ச்சியே வெவ்வேறு படிநிலைகளில் கூறப்பெறுகின்றன; அவனது உயர்ச்சியே பல்வேறு நிலைகளில் பலரால் விளக்கப் பெறுகின்றது என்ற மெய்ப்பொருளுணர்வு வரும்.

3. அனைவர் உள்ளத்திலும் நடுதறி எனநின்ற - மர்ருதுநின்ற ஒன்றே-செம்பொருள் எனநின்ற ஒன்றே பல்வேறு பொருட் கோவையாக அறியப் பெறுகிறது என பலநிலைகளில் பல தன்மைகளைப் பல்வேறு அனுபவ நெறிகளில் தந்துநின்ற செம்பொருள் ஒன்றே என்ற ஒருமைப் பொருளுணர்வு வரும்.

ஏகம் எனநின்ற ஒன்றே - அனைத்தையும் கடந்துநின்ற ஒன்றே பல்வேறு நிலைகள் அறியப் பெற்ற மெய்ப்பொருள் எனவும் பல்வேறு தன்மைகளால் அனுபவிக்கப்பெற்ற மெய்ப்பொருள் எனவும் அறியும் ஒருமையின் பெருமை அனுபவப்படும். அந்நிலையில் அனைத்துக் கொள்கையினரும் குறிப்பிடும் கருத்துக்கள் முரணுவன என்பவனவாக அமையாமல் அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொன்றிடத்தில் வந்து கலந்து நிற்கின்ற காட்சி தெரியும் அக்தாட்சியில் வேறுபட்ட கொள்கைகள் நட்புமுறையில் இணையும் கொள்கைகளாக அக்தாட்சியின் விளக்கம் அமையும்.

4. நட்பியல் முறையில் பல்வேறு கொள்கைகள் ஒரு செம்பொருளில் அங்கங்கே கலந்து விடுகின்றன என்ற காட்சி அமையும்போது அது விரிந்த கடல்குழந்த இவ்வுலகினுக்கு நன்மை தரும் கருத்தாகவும் அமைந்து இன்புறுத்தும்.

மேலே கூறப்பெற்ற நால்வகை நல்லியல்புகளைக் கொண்ட ஒருமையின் பெருமையை உணர்வது என்பது 'தம்முணர்வின் தமி' எனப்

பெறும் தமது முதலால் உணரும் வித்தை என்ற பொருள் தரும் முதல் வித்தை ஓங்குக என்று மாதவச் சிவஞான முனிகள் குறிப்பிட்டருளுகின்றார்கள்.

சித்தாந்த நெறி உணர்ந்தார்க்கன்றி இவ்வியல்புதெரிய வராமையின் சித்தாந்த நெறி என்றும் அது தமது முதலால் உணரும் நெறி எனவும் மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் விளக்கிக் காட்டி யருளியுள்ளார்கள்.

இனி 'முதல் வித்தை' என்பதை வேதவித்தை எனக்கொண்டு பொருள் காணுதல் நூல்களுக்கெல்லாம் முதன்மையில் நின்றது என்ற அடிப்படையில் அமைந்தது. அதலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டவே 'அருளில் நின்று காணுதல்' என அமைத்துக் காட்டிய சிவஞானபோத வெண்பாவை மூலமாகக் காட்டினார் சிவஞான யோகிகள்.

“அருள் உண்டாம் ஈசற்கு அது சத்தி அன்றே;
அருளும் அவனன்றி இல்லை - அருளினு
அவன் அன்றே இல்லை அருட் கண்ணாற் கண்ணுக்கு
இரவிபோல் நிற்கும் அரன் ஏய்ந்து”

என்ற வெண்பாவில், அன்றே அருள் உண்டாம்; ஈசற்கு அதுசத்தி; அருளும் அவனன்றி இல்லை; அருள் இன்றி அவன் இல்லை அருட் கண்ணாற் கண்ணுக்கு அரன் இரவிபோல் இயைந்துநிற்பன் எனவும் அமைந்த வெண்பாவின் பொருளை விரித்துக் காட்டி, சிவதோத்திர மாலையில் அருளில் உடனாய் நின்றலைப் பயனாக அமைத்தும் காட்டினார் எனக் கொள்ள வேண்டும்.

'முதலால் உணரும் முறை' என்ற முதல் வித்தையின் கிறப்பைச் சிவ தோத்திர மாலையில் பலஇடங்களிலும் எடுத்துக் காட்டி விளக்கம் அமைத்துள்ளார் அந்த ஒரு முறையாலேயே மாறுபட்ட கொள்கைகளின் இணைப்பியல் உயிரோட்டமெனப் பெறும் நட்பியல் முறை அனுபவம் பெறும்.

இதுகாறும் எடுத்துக்காட்டப் பெற்றவை. மாதவச் சிவஞான யோகிகளின் சிவதோத்திரமாலையில் அமைந்த பாயிரச் செய்யுள் ஏழையும். பயன் முதலியன கூறும் செய்யுள் மூன்றையும் மூலமாகக் கொண்டு அமைக்கப் பெற்றவை. நூல்என்ற தலைப்பில் அமைந்த அறுபது என்ற எண்ணிக்கையைக் கொண்ட செய்யுள்களின் ஆய்வியல் விளக்கமாக எந்த ஒன்றையும் அமைத்துக் காட்டவில்லை. அவைகளை இக்கட்டுரை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளாமைக்குரிய காரணம் முன்னமேயே சுட்டிக் காட்டப் பெற்றுள்ளது.

முடிப்புரை

மாதவச் சிவஞான யோகிகள் 'சிவதோத்திரமால்' புனைந்த பணியின் உட்கிடக்கை யாது என்பதை ஆய்வு செய்யும் வகையில், இது ஒரு மொழி பெயர்ப்பு நூல் என்று என்பது முடிவு செய்தமைக்கப் பெற்றது.

'சிவதத்துவவிவேகம்' என்பதை யாண்டும் குறிக்காத மாதவச் சிவ ஞான யோசிகள் சிவஞானபோத பாடியத்துள் 'ஒரே இடத்தில்' ஐந்தாம் நூற்பா விரிவுரையில் மட்டும் குறிப்பிட்டதன் உண்மைத் தன்மை ஆராயப் பெற்று, சிவதோத்திரமலை என்பதே மாதவச் சிவஞான யோசிகளால் குறிக்கப் பெற்றிருந்திருக்க வேண்டும் என்பதும் காட்டப் பெற்றது.

மேலோர் வழிச் செல்லும் அனுபான் செய்யுள் என மாதவச் சிவ ஞான சுவாமிகளால் குறிப்பிட்டவை யாவை என்ற அடிப்படையில் மேற் கொண்ட விளக்கங்களாக, மேலோர் எனப் பெறுபவர்பலர் என்றும் அவர் கள் நிறையுடைய மனத்தின் அமைதியால் ஆணை வழி வெளிப்பட்ட நிறை மொழிகளே அவ்வாறு சுட்டப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது நிறுவிக் காட்டப்பெற்றது. அவை அப்பைய தீட்சிதருடையவை அல்ல என்பதும் நிறுவப் பெற்றது.

மூவகை இலக்கணங் கொண்ட ஒருமை உயர் பொருளின் பெரு மையை ஏத்தும் மேலோர் வழிச் செல்லும் செய்யுளுக்கு 'நட்பியல் உரை' என அமைக்கப் பெற்ற நூலே சிவதோத்திர மலை என்பது விளக்கப் பெற்றது.

அடுத்து, 'முதல் வித்தை' ஓங்குக என்று காட்டிய மாதவச் சிவ ஞான யோசிகளின் கருத்தை விளக்கும் வகையில், அது சித்தாந்த செந் நெறிக்கே உரியதாக அமைந்த ஆய்வியல் முறை எனப் பெறும் 'தமது முத லால் உணரும் வித்தை' என்ற விளக்கம் முடிந்த நிலை விளக்கமாக அமைத் துக்காட்டப் பெற்றது.

எழுபது செய்யுட்களைக் கொண்ட சிவதோத்திரமலை சாத்திர நூலாகிய சிவஞானபோதத்தின் இடைநின்று அதன் இதயமாக விளங்கும் தோத்திர நூலாக ஐந்தாம் நூற்பாவை இடமாகக் கொண்டு விரிந்தது, என்பதும் நிறுவப் பெற்றது.

